אור זרוע

לרי דוד בן יהודה החסיד · עם הגהות רבי שלמה אלקבץ

Or Zaru'a

A 15th-c. Sefardic kabbalistic miscellany glossed by R' Shlomo Alkabetz

Spain · 15th c.

An exact copy of the original codex

What you are holding is an exact copy of a 15th-century Sefardic semi-cursive kabbalistic miscellany centered on R' David ben Yehuda he-Ḥasid's Or Zaru'a (folios 1–99), with selections from the Zohar including the Idra Rabba, the Ra'avad's commentary on Sefer Yetzirah, R' Yosef Gikatilla's Sha'ar ha-Niḳud, and shorter works by R' Eleazar of Worms, R' Moshe ben Yaakov of Kiev, and R' Shem Tov Ibn Shem Tov.

The volume carries marginal glosses throughout in the hand of R' Shlomo Alkabetz (1505–1584) — the author of Lecha Dodi and one of the foundational figures of the Safed Kabbalists — with particularly clear examples on images 20–29 of the viewer. His distinctive manicule (a hand-drawn pointing finger) appears on folios 123–129, approximately images 250–262 in the viewer.

The codex is, in effect, a working anthology of pre-expulsion Spanish Kabbalah that one of the great Safed teachers brought into his own world, marked, and lived with.

The original is held at The Library of The Jewish Theological Seminary in New York. To turn these pages is to follow the trail of kabbalistic thought from medieval Spain into the founding generation of Safed.

ECHOES OF HISTORY SERIES

Brought to the public and printed by the Baal Shem Tov House Press

Bringing Jewish History to life.

www.baalshemtovhouse.com

The original codex is held at **The Library of The Jewish Theological Seminary** in New York.

Image courtesy of The Library of The Jewish Theological Seminary.

Contact **office@baalshemtovhouse.com** for more information about the Baal Shem Tov House Press and its Echoes of History Series.

Copyright 2026 The Baal Shem Tov House
www.baalshemtovhouse.com
office@baalshemtovhouse.com

ע' שלום, כ"י בקהלה עמ' 48-49

רגל ספר ב. 307-310, 320

27 f

27 F

LIBRARY
OF
THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

MIC 2203

purchased from Shamir (NY), 1962 #500.

ספר אור זרוע והוא פי׳ תפלות של כל השנה עד האמת להר״ר דוד בר׳ יהודה החסיד זל״ אור זרוע לצדיק ולישרי לב

0 2322

ונהכנסת מורחים והיו מצוי
ושמיה והסוף כיה כשהוא היו נותה ונכתב קיו שנה. ונהכנסת מורחים והיו מצוי
ונתאורתה על ושם כי שיו ר׳ שהוא עין פקודה לעשות הוא מעניו כאותו המלוכה שהיו
ר׳ זמושם כיום שהם נקב ושהוא פוקדה ונוכחה ונלו יסוד הקשתו מלוכה ההלד ר׳ ורוצו אותה
ונסוף מהשים לנקבים רבה ימותך כי הוא מתחדש אותה ככל יום ויום נעשים ונטושים
שהיו המלוכה ונתה ושל יהיה ר׳ עוון נהשפטו הנדה ונשליה בנקבה ונלו. ושהוא כיה ר׳
הנתה ר׳. אם ר׳ הכה לשהוא יום אחה פוקה יהיה לעשו לשהוא אחו כיותה אחשוהוא כי ויהיו נשלו
רעון נרחה ושהוא לכל השעלם כשהילך. אחלם שהוא השעון יום אחה פוקה יהיה לעשו. אלו נכ
פוקה אחשוהוא שהוא השהוא הנחל השהוא ואחשוהוא ושלו יהיה נרחה ושהוא אין הכריה
השעלוה אלהשו שהוא נשם שהוא. ואחכויה ואחשלאה נכוה כשהילך. ההלד יהיה לך אה
אחוכו הטוב אחה השעלם לחכלחשוהוא אהיך נשהוא. לכן נאילות חסדים רוחה לשעלה יחסד
שהוא שהוא נאילות חסדים לכלי עוכים כיהו שהחחיה לך כשהוא הנכחוך
ר׳ חסד הקחהון נחסד השעלון כי אי שהוא חסד לאהוה כלו שהוא חסד לאשעלה
לאהוה כלו הוא לאהוה לאשעלה. ועל זה שכיו נאילות חסדים עלא אה׳ נאילות חסד לאת חסדים
כי חסד הקחהון נחסד השעלון כי אי שהוא חסד לאהוה כלו שהוא חסד לאשעלה
כלי עוכל שהוא עם הוא עשה. והכן זה. ונהשכלה לכיה המלוכה שהיה ר׳
ושהיה כי כיה המלוכה הוא עיו הקלא כי הוא המלוכה ההלד ורוצו
אחה מלכי הוא שהוא אחה ושהוא אחכויה כי כתי עלון שהוא׳ שלין הוא רוצו ושקל כשו יהי
ר׳ זמושם כיום שהם נקב ושהוא פוקדה ונוכחה ונלו יסוד הקשתו מלוכה ההלד ר׳ ורוצו אותה
ונסוף מהשים לנקבים רבה ימותך כי הוא מתחדש אותה ככל יום ויום נעשים ונטושים
שהיו המלוכה ונתה ושל יהיה ר׳ עוון נהשפטו הנדה ונשליה בנקבה ונלו. ושהוא כיה ר׳
הנתה ר׳. אם ר׳ הכה לשהוא יום אחה פוקה יהיה לעשו לשהוא אחו כיותה אחשוהוא כי ויהיו נשלו
רעון נרחה ושהוא לכל השעלם כשהילך. אחלם שהוא השעון יום אחה פוקה יהיה לעשו. אלו נכ
פוקה אחשוהוא שהוא השהוא הנחל השהוא ואחשוהוא ושלו יהיה נרחה ושהוא אין הכריה
השעלוה אלהשו שהוא נשם שהוא. ואחכויה ואחשלאה נכוה כשהילך. ההלד יהיה לך אה
אחוכו הטוב אחה השעלם לחכלחשוהוא אהיך נשהוא. לכן נאילות חסדים רוחה לשעלה יחסד
שהוא שהוא נאילות חסדים לכלי עוכים כיהו שהחחיה לך כשהוא הנכחוך

ההיא ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן כי אותו הנהר הוא מצוי לכל העמודים שעוב

ה״חות · שהכל הלוי כו׳ ואמתשוה״ט שהם שאלת כל המבריח שהם כמו אחות לכל חפט אח ואוב ·
ך ראשונה הן שכח ונפל לפניה״ כי אלו הן ערוך המבוזין לפניו שהם ויהי אחלב כי הם עולם
הצאנים לך אשתחויה כי כלם הם שומרי התורה · והם צריכין לך והוא לויהו ערוך לוה אתן לכך אל
כל הגבעה והחמל והזמרה הם כלם לפניה ולחלמה וכלם שהן ך׳ הראשונות אחל ע׳ הש׳ ההר ונבג
ראשונה שהוא ך׳ אלף צריכה הצאנים ומעמין מעשוקך אל החמל · שלש ראשונות שכח ל׳ שהוא ש׳ הש׳ כי
כל השולם שוהה · לכך הקרבו לפני אחרי כמו הנאמלה להתבלבל זן שהוא שערך כמי למזון הצמח
ונגח אתנן ט׳ · וכל השולמות מקבלין מאותן ך׳ אלף כהלכה · אלף הקרי כהכוונה שאם הם
על כל הפחיתות ונשמרו על כל כל השולמין הן הנשבע ן ונאתן אל השולמות בלבן ההר והבי
נפש שמאי והרי ך׳ אלף מכוונים הם נשבעים מהן מצוע אל החמל שהוא סהיתאן
ונגח ל׳ · לכן ך׳ אלף שלמות ונכל שלם ושלם יג לו מצוע
היונאי מבי סתוק׳ אל ויסגן ויהא ויגי · לכן ך׳ אלף שלמות הכוונה שהם סבורים שהוא נוסם לפני
ן ך׳ אלף לנתן · ך׳ אלף לברוס · ונאתן מסתרס עכ אלף שבע עכ שלמות הכוונה והנבלחים
שולמות מסובבים שהוא שכן שהן ך׳ אלף לנגד המזרח · ך׳ אלף לנגד מערב
כשהוא שהוא שהוא אלף שקר שהבלה היו כלב והכן זה · נאתנל כי שהוא עשר שהוא אלף
כשהוא הכי יג עם שלש השלוש שהוא כלי אחי יהיו החייב לשולש התחבון וכל השלש
הבלב עם הלחם אחי הקלף שלש שהבלה השלמות והגבלה אחרים ברוחים · כשהן הוא זה
לחלה שהוא שאחר שהוא נאתנל השלמות כי הכל הבלי הלב כשהוא מחבר
שהוא שהוא הלב זן הבלה ההר ולשהוא שכל לבכם כי עיקר התבלה היו כלב · כי הלב הוא
שהוא שהוא כאלה אחרים שהוא לפני התיבה לי זהר כי שהבלבל הבלבו · נשניו אין היו
ושל זה כאלה אחרים שהוא לפני התיבה לי זהר כי שהבלבל הבלבו · נשניו אין היו
ונאת כי׳ שהוא הבוגה שחי ונהיה כי׳ שהם ונהיה שיקר הבר נשהו אחרים כשהוא ונשה ·
כשיקר הבכר ויהם לפי נר רוחו הקניעה והבוגה והשבריח ההר אחרי הנשי יונשי הבושן
שהוא ואחריו לבגד יג · כי לחבר הייחוד אחת · ושל זה הקניעה שהוא שבר שהיה הקניעלטוין
לפניה שהוא הכי יג לשלשה לשהוא · ויהיו שיהו לאחרה כי שהוא שיי״ו אל שהם
ולהבריח שהוא הכי יג לשלשה לשהוא · ויהיו שיהו לאחרה כי שהוא שיי״ו אל שהם
כיה אחו קראהיך · ושל זה שהיך האחד שיהא לבו לשלשה ושיהו לאחרה שהיך לחיים הלב
שהוא · ושל זה הכי׳ אחשלקים קראהיך ך׳ · כי אחשהם השהקים אל כל שהם כלי אחרה
הבלבה שהוא מלך השלשה שהכי אי שהוא שהוא לפניו ואחקה אחיים אל אחרה
הבכר אחרי ואחרי שהוא · נאם לשא ויי יג ויי לשהוא שהם שהיו אלו ולא שהקבל
לפניה הקרבן אל יהו ושהל שהוא הנון · כשיך הוא זה אם השלי עבור הוא הנון ורחוי ויהא שקר
ואחיה · והיתן מהשוער והשלם ונכלל סתן ונכלם ואיהו שולטי מהני היתן והכל אחתן ונקשר
הבלבה ואחרונה שלא עבוא כשלם כי הוא אחשהוא אחרים · ואין שהשיבו הא לפני אחרי
נאחרי ואחרי שהוא · נאם לשא ויי יג ויי לשהוא שהם שהיו אלו ולא שהקבל
הכבר אחרי ואחרי שהוא · נאם לשא ויי יג ויי לשהוא שהם שהיו אלו ולא שהקבל
שהוא שהוא אחרי שהוא · נאם לשא ויי יג ויי לשהוא שהם שהיו אלו ולא שהקבל
שהוא שהוא אחרי שהוא · נאם לשא ויי יג ויי לשהוא שהם שהיו אלו ולא שהקבל

כל התפלה אמרן עד סוף התפלה. כי צריך המתפלל לכוין על כל דבור ודבור שיאמר
בלחש כשהוא רשאי מהכוונה לפי שצריך כוונה גדולה בשמונה עשרה התפלה כי
רוב התפלה מלך התפלה אלו שאמר מתחלת כל יום מהתפלל ויש בהשמונה עשרה
אומרים עליו ועוד כמה פעמים מזכירים מלכות שמים כאלו אין חוזה שלהם. לכן התפלה בשמונה
עשרה לפי שהתפלה בשמונה עשרה אין לה חוזה לבך אין לה תחנוני כי ליתן לה תחנולי העולם
ואין שאר התפלות כך. ולכן אמר הגבורה לכך נקרא שמונה. שבל התפלה יש חוזה כשאר התפלות.
משא החסד. ולכן אמר הגבורה לכך נקרא שמונה. שבל התפלה יש חוזה כשאר התפלות.
משנכנסה אדבל מלכות העליונים. ועל זה נקרא שבועות שהיו מתעוררים אחיזים ורחמים. הרחמים
נקבלה שלהם התפלה חוזה. כי התפלה שמונה עשרה רומז למעלה ויתה נקרא שמונה עשרה כנגד שמונה
התפלה שבחרית ומנחה. ואומרים אותם על שבל מלכות מעוררת אותם להתפלל שמונה עשרה.
שהתפלה שחרית ומנחה. שבל שבת ובקר וצהרים מעוררים אותה ואהבתה ע. ולכן התפלה שמונה עשרה
על התורה כל הלילה ע. שבל שבת ובקר וצהרים מעוררים אותה ואהבתה ע. ולכן התפלה שמונה עשרה
שהרי מיכאל התחיל שלכן השמונה עשרה מתחילין והולכין כל הלילה. שבל היא עולה על מנוחה
כוספה מושלה השלום ורחמים וכעוסים. וכן הקבילו שיהא אדם מתפלל התפלה ע פעמים
שהרי מיכאל התחיל שלכן השמונה עשרה מתחילין והולכין כל הלילה. שבל היא עולה על מנוחה
על התורה כל הלילה ע. שבל שבת ובקר וצהרים מעוררים אותה ואהבתה ע. ולכן התפלה שמונה עשרה
התפלה שחרית ומנחה. ואומרים אותם על שבל מלכות מעוררת אותם להתפלל שמונה עשרה.
נקבלה שלהם התפלה חוזה. כי התפלה שמונה עשרה רומז למעלה ויתה נקרא שמונה עשרה שבל
משנכנסה אדבל מלכות העליונים. ועל זה נקרא שבועות שהיו מתעוררים אחיזים ורחמים. הרחמים
מעם החסד. ולכן אמר הגבורה לכך נקרא שמונה. שבל התפלה יש חוזה כשאר התפלות.
ואין שאר התפלות כך. ולכן אמר הגבורה לכך נקרא שמונה. שבל התפלה יש חוזה כשאר התפלות
שהרי מיכאל התחיל שלכן השמונה עשרה מתחילין והולכין כל הלילה. שבל היא עולה על מנוחה
כוספה מושלה השלום ורחמים וכעוסים. וכן הקבילו שיהא אדם מתפלל התפלה ע פעמים
על התורה כל הלילה ע. שבל שבת ובקר וצהרים מעוררים אותה ואהבתה ע. ולכן התפלה שמונה עשרה
התפלה שחרית ומנחה. ואומרים אותם על שבל מלכות מעוררת אותם להתפלל שמונה עשרה.
נקבלה שלהם התפלה חוזה. כי התפלה שמונה עשרה רומז למעלה ויתה נקרא שמונה עשרה שבל
משנכנסה אדבל מלכות העליונים. ועל זה נקרא שבועות שהיו מתעוררים אחיזים ורחמים. הרחמים
מעם החסד. ולכן אמר הגבורה לכך נקרא שמונה. שבל התפלה יש חוזה כשאר התפלות.
ואין שאר התפלות כך. ולכן אמר הגבורה לכך נקרא שמונה. שבל התפלה יש חוזה כשאר התפלות
שהרי מיכאל התחיל שלכן השמונה עשרה מתחילין והולכין כל הלילה. שבל היא עולה על מנוחה
כוספה מושלה השלום ורחמים וכעוסים. וכן הקבילו שיהא אדם מתפלל התפלה ע פעמים
על התורה כל הלילה ע. שבל שבת ובקר וצהרים מעוררים אותה ואהבתה ע. ולכן התפלה שמונה עשרה
התפלה שחרית ומנחה. ואומרים אותם על שבל מלכות מעוררת אותם להתפלל שמונה עשרה.
נקבלה שלהם התפלה חוזה. כי התפלה שמונה עשרה רומז למעלה ויתה נקרא שמונה עשרה שבל
משנכנסה אדבל מלכות העליונים. ועל זה נקרא שבועות שהיו מתעוררים אחיזים ורחמים. הרחמים
מעם החסד. ולכן אמר הגבורה לכך נקרא שמונה. שבל התפלה יש חוזה כשאר התפלות.

כבודו של מלך

הושעה. כיולך יהא התפלתו התפלה. ולאו נוסח נאמר שצריך שיכוין בתפלה עד שיעשה צרכיו כי אינו מועיל התפלה שהם כבוד ההשגחה לבדו, יזהר מאד שלא יתפלל בלב עד שיעשה צרכיו כי אינו

היה צריך לנקבו לא יתפלל. וכל הצריך לנקבו ו התפלל תפלתו

ויי לבזבז שצריך לנקבו ונקב לסם עומאה כאן. ולכך יש לחלק אחרון בין מי שהוא מצוי לו תמיד ואינו יכול להפסיק עד שיגמור תפלתו ואחר כך יעשה צרכיו לבין מי שאינו מצוי לו תמיד אלא לפעמים שיכול להפסיק ולעשות צרכיו קודם שיגמור תפלתו. ולפי זה נראה שאם הלך לנקבו ונזדמן לו שם עומאה שיכול לצאת ולא יתפלל עד

לב כי יח לפניו כרם מלא בענף שלשוחה ומהחלב לפניו. ואם יכול להעמיד עצמו כדי שלא יהלך פרסה
התפלה התפלה כשהיל שעברו לא הניע אחת לדחייה המועדת אם הנוף כי לא שהשבו שלא להתפלל
לא יתפלל עד שיכוון שעמוד ויפה ויכוון שלא ושאר שום דבר הרועץ לעומתו. ואפילו
לן רוק שהתפלה מבלי שיש בפיהו או בשליט. ואם הוא שיצטרף חולה שצטרף כל עומקו ובידו לשחוטן
כדי שלא יצטער התפלה ונתצא עדות. יצא שלא רוח שלא שעה שלא שהתפלה הרוח. ויחזור
להתפלל כי הרוח שיוצא שלא שעה לרוחו שיוצא שלא שעה שלא שהתפלה הרוח כי
אותו הרוח היוצא שלא שעה הוא לפי עניך לשהוק עד שהתפלה הרוח" הכוונה. כיצד עניך
שיהיה לבו שכל המחשבות ויראה עצמו כאלו הוא עומד לפני השכינה לפי עניך
ליישב קודם התפלה כדי לבוון את לבו. ואחר יקרא שכתוב. אחר הכוונה האחרונה שיהיה
לבו שכל המחשבות הנכריות ויהא עניך המחשבות ויבטל מכל מחשבה שהיא ויהא כעומד לפני המלך.
ויסתכל באיזו שפלות ולפי המחשבות ויתבושש שעמד לפני עליונה. ויהיה
האותיות ועצמו שכוקה כאלך השעון ויכוון שעמד מכל הדברים שהוא כדי שיכוון מאוד הקשבון. לבן
אם היה שכוח שלא יתפלל מתוך לחץ כוונה ואם התפלל התפלל הנשמה. שהי שלא יתפלל ואם
התפלל התפלה התפלה. ההלכה יין ושכר שלא השכר. ושכר שלא השכר. ואם שהה כדי שיהיה
אומר להתפלל. התפלה שכוח הנשמה. עניך שלא שהתפלל לזהר כשהוא עומדים אז הן
שהיה. ובוחה הפלקט. והקון הנוף. והקון המלקט. והקון המלקט. והשניה הקול.
והברכה והשהוייה. עניך כיצד. אין מתפללין לא מושכח. אלא סוף הענין כי כל
מלכות העולמים הן שמתפללין ומתפללין לפני כלפי שהוא ונבוה מעל ונבוה. וכל
נכאו הנשמים שמתפללין ומתפללו. תיתיבו תפלה תפלה עצמו. ומתפללו כיצד בדרך הזה. ומתפלל
עדים שמתפללין מתוך לב. עם כעדים לאחד עם כעדים לאחד. כיצד ולעשה שהוא לפניה שיהיו
כדבו והלא כל השנים שמתפללים ומתפללים לפני כלפי ושם הפלי על אחת כמה ובמה העבד שהוא
האדם המחוה והנבזה על מלכו. שישתוה לפניו בדבר מה ויראה הלא אתה לשלקיך הירח לפי עניך
התפלה שהיה. לא לעולם שהיה כדי להראות שהוא הקדוש שעבד עצמו שלפני שהיה כך שהוא
לעולמים לפני. עניך לעשות נקודה נקודה כדי שיהא דומה לעומדו הלא ואחר שעבד ו
נקפו אחת ומבדי אחת אחת. כוכח המלקט כיצד. היה שומד נחושה לאדם ואחר שהוא
כפוי כלך אדם, שעבד ומתפללו. היה שומד שהתפללה לאדם מעבדים פפוי
כלך ירושלם. היה שומד כיצד מבדים פפוי כלך כיהמלקט. היה שומד כאדם מבדים
פפוי כלך הקט הקטנים. מכל מוד השנים. היה שומד נחושה לאדם. פי שהיה שומד כאדם השנים
שהושחושה לאדם כשפל שהוא שומד תוך לאחוה שהיה פי שהיה שלאה. ואיזה מהשהה לשנים
הנושים כלפני כי היו מתפללה ומה מעשיהם. מחזיר פפוי כנכח אדם, שבע שהוא הפלי שהקי
לאדם החיים הלא אתה לפני, כאחדות החיים. אם היה שומד כאדם שהוא מוד הפלי. יחזיר
פפוי כיכוון כלך ירושלם. ויחברה עם בן עזה כדי שיהיו בו פרעפין. אם היה שומד כפפוי כלך
שהוא ירושלם. יחזיר פפוי כלך המלקט שהוא שהיה שלאה שהוא המלקט כשפל כפפוי כלך
יהיה על שאר הקדושים. ואם היה שומד כאדם פפוי כלך הקדושים. וימעשך תעשה
שהוא מן שלאה של כלך אחל לפי שאחרונה שהם מעשיה אז כל שנשתהפל אלי יהיה לשאה אחד.
והברכות נאמרין למשלה ולשלאה והשאחה שהוא כפל השלשלת. המוחלת ואין שהיו אלו בנוין את

לתתן. לבן יזקיר מלאך שלא יבדוק לעשותו עמלאכה כדי שלא התבטל התבל ה"

והחלטים רומזי לגבורה שהם הכוחות בהתעוררות כי חלטו הם עמלאים ומעוררי
והידים הם מהנורים בעצה שחלטו התורות המעמלאים לידים ונורה עליהם מיד רוח הטומאה.
וי חזוק עמלאך ומברכיו מעמלאים ומעמלאך שלאך התבלו שלאך לבנו המלך ׳ עבאות לא ידחין האותיות

נלאך יניק יהיו של חלטנו. והסדר כזה כי יהיו רומזי לגזרותיה שהם חסד וגבורה כאו עמלאכו.
שהוא מכל המדרגות עבריך לעשות ולהתגלל לפני כעבד שמשרת לפני רבו. והבן זה מאד.
מעשר קחיילות בלם עומדים ניאותה ורהבה ושוע ומעשה עשרה. וכל שהחסד הפחות ועבוד
כוכי כי כל הסטירות הם מרכבות והחיילות והמלחמות והגבורים וכרובים ומרחלים והוצאת כהם
לה. והברכו. כי כאו שכתב יש שעשתר נאיומה וטרחה וכוזע וברהה ומקבל עליו ״ חוק רבו עמל
הגבורה למעלה לא אכ. הגבורה התלה למעלה. ועשתר כעבד לפני רבו. ואהן סוד הוא לעבוד
ויהיו כבוהנין הימנים כי הכל הוא ״ חוד אחד. כי כפי ההשוררות של מעלה כך הוא של מעלה. כי אין
ועלינו הדחתים כי הכל הוא ״ חוד אחד. כי כפי ההשוררות של מעלה כך הוא של מעלה. כי אין
הגבורה למעלה לא אכ. הגבורה התלה למעלה. ועשתר כעבד לפני רבו. ואהן סוד הוא לעבוד
לה. והברכו. כי כאו שכתב יש שעשתר נאיומה וטרחה וכוזע וברהה ומקבל עליו ״ חוד רבו עמל
כוכי כי כל הסטירות הם מרכבות והחיילות והמלחמות והגבורים וכרובים ומרחלים והוצאת כהם
מעשר קחיילות בלם עומדים ניאותה ורהבה ושוע ומעשה עשרה. וכל שהחסד הפחות ועבוד
נלאך יניק יהיו של חלטנו. והסדר כזה כי יהיו רומזי לגזרותיה שהם חסד וגבורה כאו עמלאכו.
והחלטים רומזי לגבורה שהם הכוחות בהתעוררות כי חלטו הם עמלאים ומעוררי
והידים הם מהנורים בעצה שחלטו התורות המעמלאים לידים ונורה עליהם מיד רוח הטומאה.
וי חזוק עמלאך ומברכיו מעמלאים ומעמלאך שלאך התבלו שלאך לבנו המלך ׳ עבאות לא ידחין האותיות
לתתן. לבן יזקיר מלאך שלא יבדוק לעשותו עמלאכה כדי שלא התבטל התבל ה"

והכן זה.

לבן

תקון המקוה

ויחזיר פניו לבוראו כמי שלא יהיה נברא מעולם כיצד וכיון הכוונה כי הכוונה ראוי לכוונה העקרי
כוונה כשבוקש שהיות מעולם כיון העולם העליון וכיון שלמה הקדמתיהן והמשל כזה הוא זה
שיאמר אחר להלבן ר׳ ועריך להתוח חלונות ופתחים לבנין ויעשה כי החלונות והפתחים
ראויות אל הצורות וע״י מלכותה הנמשכין ומצויין ממשלה העליון אל המלכות כי השכל
היורד מן הש״י עליון. יהיה נחוצין הצורות כמי שיהיה הראוי להיות המחבר ויעמוד בדרך
להתחבר למעשה הדבר אותן החלונות והצורות בבנין. ויעשה שהיה המעשה שהיה
ומתחבר מאור העליון ומשלו שיש׳ התחתון שלי שכל היות מתנועה ונהיה ועל זה
נקוט מקום להתחבר ומשלו להתחבר לבנין ר׳ ראיתון וראיתון לבנין ר׳ ראיתון ולא עברת ולא
ראיתם ולא יהיה ויהיה והבן זה הדבר מאד ומשכיל יבין. לכן יתחבר נחוברה כי
החוברה ראוי להיות צורות שהם המלכות הנקי חוברה לפי שהם מצויין המציקין
והחוקין ולכלן וכל מיני עומקה מהקב״ה שם. ואם יהיה כשיש ענין זה למעלה להתחבר
כחברה מיני ההצורות שלכל מיני רוחות נעומקה ומצויין מזהן וכיון שישמעו נברא להתחבר
שהקב״ה חון למחיה עליונה ולא הבנים למלכי מלך העליון יתב״ש. ועיין שלהזהר שלא יתחבר
כתקום חרב כחבל. ולא אחורי כיה כשמת ומהפוך מחר הכתיב היה ההצורה היושבה לחוה
הרוחיים שהיה הק״י, ש הנקי רחיים שעוחנים כוהמן לעבדיהם. ואחורי כיה הכתב. כי עיני ש
נקי כיה הכתב להתחבל כי כשם יהיו שבו ויהקבינו כל המלכיות והחיילות והצבאות והמתנו
כלם ואתה תבליגם כי לעבד הלך ונבאו הצמים לך מצחניס. והמוד זאה והניאותים אל הרקיעי
ושחקים כשיה התחבלו ר׳ ואחורי כיה הכתב ההתורות הם היושבים אחורי שהלי השכיל
ומהקבצין שם ומצפין אולי יהיו כולין לה שלוך זוהר כחוה היושבה. וכתיב הוא לאחיה
אמור האמם להתחבל אחורי כיה הכתב כי ם כיה הכתב הוא הקב״ה שכשל שעשה יהקבצו כלאחיו
רוחות עמיים ומצויים לבכל הנאצה שם. ונאצת הנשמה שם כהחלה נעמלו ונתן שנעמלו
לא קושלו להתחבל. לכן ולא אחורי כיה הכתב. כי כיה הכתב היא הקב״ה הנקי כיה הכתב
כי לעבד יהבכתב ויהקבצו כל המלכיות והשכלים. ואחורי הוא שיבו הנשמה ר׳ סג
אחור הלך אחור וקסם נרתני ר׳ נאצת שאמר לאמם להתחבל לשבו הקב״ה אחורי שלא יבוא
שבו הכתב ויהתחבל לשבו המלך העליון הקב״ה כי נבוה מעל נבוה ר׳. נתתי
לשבו כבר הישמה שהחלה כי הנשמה רומה לצורה העליונה הנברא שנעלם שהי׳
והיושב מיכן כצורה שלמעלה שבשה שהוא יושב. ונאצת שבני כלל ונהיים שלמעלה
ומי למעלה. נשב שיהיה מלמעלה שהחלה כשכל להתחבל שהחלה היה הנעלה. לא מן
העומק שהוא נשב ישמל
עפרי׳ אוי ויהב ויתחבל שבכל שהתחלה היה הנעלה. לא מן
ישעור הקום שהוא נשב
הקב״ה כיה הכתב ההלך להתחבל מהקום נבוה נ עפרי׳
שהם ימלך הלך עכשו שלא מן כתב, שכל והמוד כזה קדמיהו שמך ר׳ מעבד התחתונה.
קשניי הקבל שלא יהיה קונו שהחבלו שלא יהתחבל כחבו. והמוד כזה שלא

ויבא קולו התחלתו לא כמוה כמוכל שהיתה העבודות ויו מיוחדת דרך הנהגה נכבד תוכן בכל תוכן מעין
ונחתר הם יוצאין בלחי שה ולא נדר מה קולו לא כמוה. והסוד כאן ועשיתנו קולו כבודו על הקדש ו׳
לבן ערך התחלתם שיהיה קולו למעלה כשאין עולה ולא יהיה קולו והרמתי. ועדיך
להזכיר ולאחזו בלחי שה ולא שהיו עקולו התחלתו. ריעך טוב. התחלתם כורעים כשישב
נכל התחלה והתלה כשכתוב אין התחלה נמוך. והנוראה. והתחלה ומוך. והמזמור התחלה
כורעים ופוסעים בפשישה לאחוריו. מכל מוד הטעון כי כשיעשה כיוצא ה מהם כיוצא התחלונה שנקראו
כשישות וזהו שנאמר ומאז מהם כיוצא מלה. ה כיוצא עליונה הן כנגד תחלה כיוצא עליונה.
ה התחלונה הכף נקרא הנוך סוד מלכות. ומזמור שכל אין נוח להחזיק התחלונה כוח שיש
להחזיק כוח השלישי ונוח. הכף לכוש. נקרא לחכמה. הוד לבינה. ומוד לנצחה מלכות לנבואה.
וחתם כשישות שלישי ונוח הן. והמזמור התחלה כורעים ופוסעים ב מהשנה לאחוריו כאי שיהיה
לחזיק התחלונה ונוח. הכף לכוש. נקרא לחכמה. הוד לבינה. ומוד לנצחה מלכות לנבואה.
ולוקח רשות הן המלך והולך לאחור מכסא כבוד המלך. כי שמונה הנשמע מלאכתו למעלה.
ומחכר המונה והולך. ונותן שלום תשאלו כי מחכר מלכותו שהוא מלך. ונפק עם הקטורה
שהוא מלך יתר יתק כאי לעבוך כונתו. ויחזק הן הימין שהוא חסד. ונשהוא כורע כנגד כנגדך
שהוא מלך השני. והסוד כזה והקדר כה שנים מהם כי הכריעה המלכות כי כשיגיע שהיה
לחתוך מכל המזמורים וכשהוא עזקף עזקף כשם כי והסוד כזה סומך. לכבל הנופלים ועזקף לכבל
הכתובים. כי הוא עזקף ומעביה כל השולטנות הקדר ינשוה מעשי שנה שומר. ולמלה נותן שלום הן
הנשמע מפני שנשמעו קונו ימין שכינה כי לעשות שמעו על הקנה שהוא כלי הקנה ימין
ולהיות עבלי סחין כי שהוא שומר לבני המלך נותן שלום לימין המלך ואחר נותן שלום לשמאלו
ונעמוד שיפעור הן התחלה כאן שיהיו נפטרין הן המלך. והסוד כזה שמעו ותחת לרחבי. וימינו
התכתב. כי היסוד נקרא ויחד התחלה הקדר ונשהוא שכינה. על הכריעות התחלונה
ערך כי כנעתן שב שיתקדו כל תחלונה שנשתחוה ונעמוד כקדושה כי התחלונות לנבואה
שהן מלכתן הנפש. הראשונה כינה. אחר שהניח מעשי מלכות שנית ונעמוד לאחרן ונתל
על פני ונשלחן. ונלי כי ויעמוד כל הנפש מעני השי וכלי נכסים מ מל
לבי לנקוט להם מאחורי ונעמדין בהתחלה שניים לבן שהיו. נשבעתי ארחיב. מעני השלום הם עושים
כי שיהיו התחלה מקבלת לנבי הקנוס. ומזמור שכל הנפש מעני השי וכלי נכסים מ מל
ראשון שהיה מלכות ו׳ שהיו מקבלת כל המזמורות וכל הנפשות כלם ההדר כל התחלים הנלבוש
שהיו מלכות ו׳ והיו מוכנו מלא. לבן ערך האדם לזקר כאן התחלים שכלתה עתן עניין התחלה.
ראל היס. והיו מוכנו מלא. לבן ערך האדם לזקר כאן התחלים שכלתה עתן עניין התחלה.
האדון שהיו מלכות ו׳ שהיו מקבלת כל המזמורות וכל הנפשות כלם ההדר כל התחלים הנלבוש
שהיו מלכות ו׳ והיו מוכנו מלא. לבן ערך האדם לזקר כאן התחלים שכלתה עתן עניין התחלה.
ראל היס. והיו מוכנו מלא. לבן ערך האדם לזקר כאן התחלים שכלתה עתן עניין התחלה.

כי לא עשה השלם אתי׳ רגע אין נלאה השגחה מיד לא ובל להתקיים · ושל זה הנה לאו וגם נלאו יצר שנותיו
ישראל · והנני · להיות שניהך בקרוב ב׳ · כי תורתו שיך לית וגם נלאו יצר לעולם · ואין נבורת שלשים הזה
ואתה לבניס זכיס אתין לסס כמות שב הושיעס לבן לא יעלטו כסס שין הביט · כך שין הישלון הזה שקר
טוב שין הזה יבורך אל הקדוי יבורך שלו שתר אתה כי שתר אתה ואל עתר תשוב כי הכל יעזר אל העתר הקיים
ושלם ושבוכו כל הושלמים אל הבוזה הלל כי שתר אתה ואל עתר תשוב כי הכל יעזר אל העתר הקיים
ישראל · וכבי זה · פלי · כוסס חול כל כלבי ויתלוים לעשות · כי רוסס חולי כל כלבי הזה הקיים
ישראל · וכבי זה · פלי · כוסס חול כל כלבי ויתלוים לעשות · כי רוסס חולי כל כלבי הזה הקיים
כל כלבי הפלחיק וגי לולה ניעזה וחי כוחי תשוה הלל נחרחה לסס ידאי שתי שתם עבוק ומרחם כלביס
כי כל כלבי שהזה היה חולה בסוד הבלה והנחן מן מלבוחי׳ אל ניהם כסוד הבוזה וכשניני שיהן
שלויים מן ההאורוח מיד החסד מקבלן להנהן הזה מקריב לבני ה מיחה הישלון שהזה הקיים
מיד הס · ועכין שס ומתקבלים כאוחן הבוזה לה׳ תשלם הלל נחרחה לסס ידאי
שתי שתם עבוק ומרחם כלביס · ומתקבלים כאוחן הבוזה לה׳ תשלם הלל נחרחה לסס ידאי
כי ידאי מאוך כבי שהזה לעשה בבלחוח נבלחוח כל כלביס · ועל זה ומתקבלים לעשות ומאי ·

ואיך לבל שאיי בן אדס לבוגס כסוח הכעסה בל אס כאלך כראשונה ואיתך ומקב
כשביל שסס הקבוץ הקבלה לעני הבי׳ · הלל ואני כהנ בוגס חסדך מאך כיאך זה אברהס ·
אשה הוה אל היבל קבלך כי ראיתך זה יתק · מיד כהנ׳ שלנו ויאמר לך עברי אתה, שבל אנכי
כך אתבאר זה ישקב · כלי, לאלך אשר קבון לעשות כאברי הנרה · כי הבוא לישס לביה
המקדש לעשות בהנרה שיך לברך מהחלה ברכה זו · ואחר יתחיל לעשות
הנרה כי בהנרה שבשבה והנרה שבשבה · הערך שא ב״ל שלהיכן אתה עבר · הנרה שיכן
השבה מלשון ערב כי בהנרה היא שבה ומתוקה ומתוקים מרבש ובוחן
עופים ומקבלה מסס המתיקות והשבוח ועל זה כהנ׳ הערב נא ל׳ שלהיכן אתה עבר · הנרה
כשיבו ובבשלה שתך כיה שבל ובה בלבו אוחנו ואוחנו ומאוחנו שתך כיה שבל ושבו שתך
ולאוחי חוכחך לעולה בלי המלחה הנרה לעולה שבל · והסוב ובה אוחנו ומאוחנו · אוחנו
רומה לחכמה ובינה הקבי אוחנו · ומאוחנו סס נבולה ובוזה הלל · שיאוחנו מעולם מעלין
שהזה חכמה ובינה · ומאוחנו שתך כיה שבל סס נבוה ובוד ויסוד ומלכוח הינו מאיס מן הלל
הקבי כיה שבל · כלבו · ושבו שתך כי כולל המדרגות כלם · סס · ובשיס שמו על המלך העליון
שהזה שלם המחשבה · ובלם סס מוחיס ומשבחיס ומהללים לעולם · בלי המלחה הנרה
לעולם שבל · כי הוא המלחה בכך ובחכוחה החיוב שהיו חכמה הקבוצה שיסחיו ומוחיו ובחיו למלחה
ההבי הקבי שמו שבל · כי מלחה הלל הקבלה החיים מעולם הלל כי הוא כוחן חיים לכל חי
ומלחה לסס חקיס ומשחבוים על כבא ועל ועל למעלן · בלך · לי מלך מעל עם נבו
כי מלחה אשר שהזה מעולם החחלה · נחר נבו מעל בשעים · שסס שלם הלחוה ויב
ובכלי לבו מסס הלל ומכלים מן הענים לה הוחלו · כי הקבה חפן שיהו שבל ובלים
ומבלים מן הלחוחים הסוב כיה לעשות שבוח ומבלים לעשות ומאי ·

ולכלל שאיי בן אדס לבוגס כסוח הכעסה בל אס כאלך כראשונה ואיתך ומקב
כשביל שסס הקבוץ הקבלה לעני הבי׳ · הלל ואני כהנ בוגס חסדך מאך כיאך זה אברהס ·
אשה הוה אל היבל קבלך כי ראיתך זה יתק · מיד כהנ׳ שלנו ויאמר לך עברי אתה, שבל אנכי
כך אתבאר זה ישקב · כלי, לאלך אשר קבון לעשות כאברי הנרה · כי הבוא לישס לביה
המקדש לעשות בהנרה שיך לברך מהחלה ברכה זו · ואחר יתחיל לעשות
הנרה כי בהנרה שבשבה והנרה שבשבה · הערך שא ב״ל שלהיכן אתה עבר · הנרה שיכן
השבה מלשון ערב כי בהנרה היא שבה ומתוקה ומתוקים מרבש ובוחן
עופים ומקבלה מסס המתיקות והשבוח ועל זה כהנ׳ הערב נא ל׳ שלהיכן אתה עבר · הנרה
כשיבו ובבשלה שתך כיה שבל ובה בלבו אוחנו ואוחנו ומאוחנו שתך כיה שבל ושבו שתך
ולאוחי חוכחך לעולה בלי המלחה הנרה לעולה שבל · והסוב ובה אוחנו ומאוחנו · אוחנו
רומה לחכמה ובינה הקבי אוחנו · ומאוחנו סס נבולה ובוזה הלל · שיאוחנו מעולם מעלין
שהזה חכמה ובינה · ומאוחנו שתך כיה שבל סס נבוה ובוד ויסוד ומלכוח הינו מאיס מן הלל
הקבי כיה שבל · כלבו · ושבו שתך כי כולל המדרגות כלם · סס · ובשיס שמו על המלך העליון
שהזה שלם המחשבה · ובלם סס מוחיס ומשבחיס ומהללים לעולם · בלי המלחה הנרה
לעולם שבל · כי הוא המלחה בכך ובחכוחה החיוב שהיו חכמה הקבוצה שיסחיו ומוחיו ובחיו למלחה
ההבי הקבי שמו שבל · כי מלחה הלל הקבלה החיים מעולם הלל כי הוא כוחן חיים לכל חי
ומלחה לסס חקיס ומשחבוים על כבא ועל ועל למעלן · בלך · לי מלך מעל עם נבו
כי מלחה אשר שהזה מעולם החחלה · נחר נבו מעל בשעים · שסס שלם הלחוה ויב
ובכלי לבו מסס הלל ומכלים מן הענים לה הוחלו · כי הקבה חפן שיהו שבל ובלים
ומבלים מן הלחוחים הסוב כיה לעשות שבוח ומבלים לעשות ומאי ·

מעלים עניית הילדך. וכתיב הקרא שהוא מתעלה מדרך התמר מיל יחזיר הכתובות למוכרן
הנותרות המתים. לקח המחזיר כתובות לבעליהם מהיכן שהתייבה המתים ההלך יחזיר מהיכן
לקח המחזיר כתובות הקרא יחזיר אותן כתובות בשעת מיתת בעליהם לעניות המתים.
והכן זה. נקרי רמזה אשר עתן לעבדי טוב להכין עין יום ועין לילה. אשר שהוא שולט
החכמה ונותן להיי בעולם הבא שכלי טוב שכלי טוב וכתיב עין מדרת היום
הוא חמה. וכן מדרת הלילה שהוא נבוה. והוא שיורד מעליהם ונעשה כל העולם חושך
מזה הצד ומזה הצד. והוא מלשון השחיר שהקרא כותב שהם יהיו לשחור כעשב. כשהוא
הקרא כותב שהם מיני הוא שותה של רגל ונעשה כעשב חוט לכן. לפיכך כשהוא
חוזה הלילה הוא מכה בעשבים ונותן שהם והורדה לעוכר הכל. לכן החסידים האמתיים כשהוא
רוצים להשתמש אדם הצד הקרא היו קוצרין הקרא בעל לברש הלילה כדי לידע הצד הקרא כותב
ה. כאן שמלמדנו מלשון הלבנון כי יהיה לבן כדי שידע מיני לחוך ונכה להשתמש
ולקח הבעל וקבר אותו לבעלי המיתה. שלא שנברחו ונקרא שלא שנאנחו המסוק עם עפרון
לעריך לא עוב. ועכשיו ערוך כל אדם שיהא לו הרבעל מחוקק בכתיבו כדי שיהיו העשבים והמיני
שנקם כוונת הקרא כדי שיהא מעשר אותן מיני לחוך ונכה להשתמש שו
טוב שקם מהמיתה ואחר לו שנאמרה הרי הוא כאלו הוא בעולם היום הזה העשר שיהיה מעשר אותן
ולא נאמר אויר השלשי ועכשיו הוא יום הששי לשבוע. כך כוונת שקם מהמיתה כשנאמרה כאלו
הוא בעולם נאמר כשניו ועל זה ערוך לברך מוקח שוברים. כי הכוונה היא מוקחת שיהיו עוברים
והכן זה. לקח מוקח שוברים רוצה לשבוע השבועה לשלם ההתעוררה להם. ועכשיו שהם יעשה
ובאמצעה כשוברים מכאלו שיעשה ההלך שיעשו להם ולא יראו. וכיון שהגיע עליהם
ומתוך מאכלה למחוקה ומקחו ומתהבלים כאחר העולם שהוא שמעש ומתנן. נעשיו
אחי הכוונה הוא מוקח שיעש השוברים ואחרת להם ויאחר העולם ההלך שמעש ועקב ומרמה
נכשביה. והסוד כאן לאחרי לאסוריים שאו ולאשר יתעך הנלו. נקרי רמזה ועקף כעושים
מי אותן שהוא ההלך מוביל לבל הכעושים ומקף לבל הכעושים. לקח המחזיר
המתעצלה שהן כעושין תחת מאכלה ההעורה והן. נתתן ש. שברכ חועלים לשבי הקרא
מיני הקרא. שהוא נלה ועקף אותם הכעושים ועקיים ההלך ומקף לבל הכעושים כן למעלה
כן למעלה. נקרי רמזה מלשון עבודים. מי אותם הנתנים שקם שרשים מלשון שלוני
ט בל שניק. ומכיון שלא כשהוא הלך ומין כשהוא בשאותו שלם. מבל הכעושים מין
להם מלשון ולא כשהוא ההלך ומין כשהוא לשאהבון שלא הם מחזהמים. ולאחר כשיעלו מעלני לשלני
מיני הקרא שהוא מחר הוא מלשון אותם כשרים מחרים. ההלך ומשוע מת בנדיו ולשון כשרים
חרים. ועוד זה ש לשון לברך לשמוע הגדול שהוא מעשה כלשי תחר והרחיב שלשרי ההלך
תבון ומחוש נקרי רמזה מלשון שפלים. מי המתעוררים שהיו שפלה כן עם עמו. ד
ומשלבת לאחר שהוא מלשון הקרא מלשון מתעוררים ההלך מקים מהכשהה הוא הטפלה
כי הוא מלשון הקרא ומשלה מהוה עלוה. ההלך קולי מורי כי הוא מורך. נקרי רמזה מלשון
מחוים שמשלה הנחים ומשלה מהוה עלוה. ההלך קולי מורי כי הוא מורך. נקרי רמזה רוקח
טוב שקם מהמיתה ואחר לו שנאמרה הרי הוא כאלו הוא בעולם היום הזה העשר שהוא מתן אותן
ולא נאמר אויר השלשי ועכשיו הוא יום הששי לשבוע. כך כוונת שקם מהמיתה כשנאמרה כאלו
הוא בעולם נאמר כשניו ועל זה ערוך לברך מוקח שוברים. כי הכוונה היא מוקחת שיהיו עוברים
והכן זה. לקח מוקח שוברים רוצה לשבוע השבועה לשלם ההתעוררה להם. ועכשיו שהם יעשה ובאמצעה
כשוברים מכאלו שיעשה ההלך שיעשו להם ולא יראו. וכיון שהגיע עליהם
ומתוך מאכלה למחוקה ומקחו ומתהבלים כאחר העולם שהוא שמעש ומתנן. נעשיו
אחי הכוונה הוא מוקח שיעש השוברים ואחרת להם ויאחר העולם ההלך שמעש ועקב ומרמה
נכשביה. והסוד כאן לאחרי לאסוריים שאו ולאשר יתעך הנלו. נקרי רמזה ועקף כעושים
מי אותן שהוא ההלך מוביל לבל הכעושים ומקף לבל הכעושים. לקח המחזיר
המתעצלה שהן כעושין תחת מאכלה ההעורה והן. נתתן ש. שברכ חועלים לשבי הקרא
מיני הקרא. שהוא נלה ועקף אותם הכעושים ועקיים ההלך ומקף לבל הכעושים כן למעלה
כן למעלה. נקרי רמזה מלשון עבודים. מי אותם הנתנים שקם שרשים מלשון שלוני
ט בל שניק. ומכיון שלא כשהוא ההלך ומין כשהוא בשאותו שלם. מבל הכעושים מין
להם מלשון ולא כשהוא ההלך ומין כשהוא לשאהבון שלא הם מחזהמים. ולאחר כשיעלו מעלני לשלני
מיני הקרא שהוא מחר הוא מלשון אותם כשרים מחרים. ההלך ומשוע מת בנדיו ולשון כשרים
חרים. ועוד זה ש לשון לברך לשמוע הגדול שהוא מעשה כלשי תחר והרחיב שלשרי ההלך
תבון ומחוש נקרי רמזה מלשון שפלים. מי המתעוררים שהיו שפלה כן עם עמו. ד
ומשלבת לאחר שהוא מלשון הקרא מלשון מתעוררים ההלך מקים מהכשהה הוא הטפלה
כי הוא מלשון הקרא ומשלה מהוה עלוה. ההלך קולי מורי כי הוא מורך. נקרי רמזה רוקח
הנלך

ראוי להשיש ובחורה עומדת
קס שרביט בתוך הזכוכית תוך מוכה
תוך זהו ואחר כך השיש שמיר
ואויר תהלה יי. דבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד״
של קסיריה״

ברוך לעמי בכל יום קסיכה
בניין ובניין בה שכל הזוכה
לאחריה בכל יום יזכה לאחריה
בהתייחסות עם תשב וכל
שרצ כאן שלחנו רקל בפ הזוהר
תוך יסיר תוך שר לא יאחר וכך
שהבית שמך שיהיה הוא המלבוש
לעולם יקוים
עד עד תחוה בעזרה עולם שקס
שכינה שלחה ושכינה ברחיה
תשוקתם להחי עד שקוק יסוד יה
ראשונה להקסיט אחנו וה אחרונה
לקבל מאתנו מלכנו הקדוש
קל החכמה יחולך קבינה יגדל
ויקדש וקדוש קבורה בשמים
ההבאה ומלוך המלבוש שיר
ושבחה קלל ותורה עם ותפלה
בצלה ובוריה צילה בקלה ותשורה
קדושה קס כ שבחות כשבע כ
בשמים קעמדים בשיר קסיריס
שלחיך פרדס המוגש עם פרי
מגדים כתבים שם נרדים
עלך וכרכם קנה וקינמון עם
כל עצי לבונה מר ואקלגרך
עם כל ראשי בשמים ונקודי
נחותך שם שקס כשבע כ שבוע
וכריך שלח לאבי בתרים שכל
החלבב בתרים שלו שלח וכל
יראה נחוה כ. וכלם עשכס
על המלבוש וקהו קדושה ותלבוש
ופון שהמלבוש אותו של קכל
לאנו עותים ברוך ויקדוש
שם. יקוה שהוק עולל מלך
קבוש מלך קדוש ויקוק מלך הגבורה
והוק תעלם ושל עולם מלך
המלבוש ויקוק אל על כל שקיים
מלך עליהם כל קשלה שקוק
המיחד ל אותותיו מן קשם
וכעבור ט קשם יקה קל
גדול על כל יאמוה
והוק נאוצ כבל
העבריים וכל
קשמות קס
כמוים
שם
זה
ך

מלך כ

מנדה שוה ת׳ כוס הקל נזרה שוה לפי שהיא נקל מנהג הצנועה ותצוה
ושעלם ונתרך נה שנתנ יתרי ועל כ כתה ונהלה צמין נריה יבולה להדהר נה. כשון צוה״ה למשה
אבן למתנין שתורתכן קל ותורתי לפי שאתה לנאת החלוה מן הקהל. ונהכן זה. מלך כ

מלך מ מקוה ת׳ מבוא הקל קנסס שי׳ השי׳ שהוא המוב
צמין נריה יבולה לשנאת ולתשוב שם ולבוא מהנתו. כש וכש שי׳ השי׳ שהוא המוב
ושעלם ונתרך נה שנתנ יתרי ועל כ כתה ונהלה צמין נריה יבולה להדהר נה. כשון צוה״ה למשה
אבן למתנין שתורתכן קל ותורתי לפי שאתה לנאת החלוה מן הקהל. ונהכן זה. מלך כ

מנדה שוה ת׳ כוס הקל נזרה שוה לפי שהיא נקל מנהג הצנועה ותצוה

ואחרינו מה שאין כן בסברה. ומסתמא, גם לפי זה לעולם שהוא אחר לכל הקבלה שבעולם ובעשו ופשוט. וכן
שכתבתם. אם הכוונה שיהיו חלוקי מינים שכתב שכוונה כן שעקר מציאת מינים שלעולם ובעשו שלא
ובכל אחד לפי ענינך בשביל שכתב. ועוד צריך להבין בעשין שיפה הכתובים מעשבים שיש שכתב בהם
מועטים כתב. אין אומרין שחולבין כל מיני בהמה בכל עשבים מצוים כי עשבים הוא חולבין. ויהיה לפי זה כתיב
הוא חולבין, גם לפי לעולם שכל דבר שהוא צריך עשב להתרפאות מהבין כענין כלי שיתברר מהבין.
כהם צריך אכילה בהמוש. ועוד כתי' לא יחלבין ריבים וריבה כי עשב הוא חולבין. מאחר שאמרו כי עשב
לעולם כיון שאמרין בפסח שהזכיר לפי צורך האכילה. נראין הוא שלעולם מהבין לכל התולעים שעושין
לא הקלה אותם. יראה לפי מיתה הפסוק שלא היתה כתכוונה ויש לפי להחמיר אותם. ועתה, גם לפי
לעולם אותם שאמרין בפסח שהזכיר לפי צורך האכילה. נראין הוא שלעולם מהבין לכל התולעים שעושין
אכילה שכל דבר שאין אוכלין לכל עשב הוא לפי, ועשה לעם. עכין שהה מיתה שכפסח, ועשה צריך
לא ועשה כהם. אלא שאין אוכלין לכל עשב הוא לפי, ועשה לעם. עכין שהה מיתה שכפסח, ועשה צריך
אוכלין שכל דבר

כמלוס כיון שעל כל רבי מצטע יהיו כלל. על שור על חמור יהיו פרע. ועל כל שהיה יהיו כלל.
ואיזהו מקום המלוה שלא תעשנו בשקר ובאמת. וכאן כן לעני שהשקר מעכב מקרבן ובחש כן ג' שלם
יהיו פרע. ובכל מצר השלמך ובשר יהיו כלל. פרע שיקיה בשפך מעשר פרעים תוך מצלפרע
כמו שר כאומצר שם ובהה הכסף בכל מצר האוה ובשר יהיו כלל. בקר ובאן וטיף ובצר
לחולה לא לכל מה שבכל כין שם כלוה שלא למה שיהיה זה הפרע לחולה שאה לא לכל כלוה.
ופרע ובכל. פרע כין שם כלוה. אחר קרם ואחר אחר. כין כביו הפרע
בכל כעכל שהוא כלל וזה שבעיו שנון סופן שהשלמן שחלמן שמופן כ"ל. כלל ה' כלל
כלל ה' כלל כלל הוא פרע לכל השמאים. ט הכלל שהוא עכ בכל פרע שהוא כלל. ופרע הוא
שעלם ושפיר והוא פרע שהוא עכל שעלם קיחיד ושעלם הקר כמלוין ההר ובשב כ' לבהו ולא אחר שאו
שהיא שעלה הכל כי כל המאוה והמאוה בכל עבלוין כה. פרע ריחה לכלל שהוא פרע שהוא
אלכל שאר הלא שבפרע. ושוב לא הלכש שעשוע יהיו כלל. כלוה כל הכר שהוא מצטעם.
עליהו שלא הלא שבפרע. ושוב לא הקיהו לעלוה שפרע יהיו כלל. ואחר כך שפרע שכיך יהיו פרע. ולא יאמור
כל מצר ישפה מלאכה בפס אחר הכל לכלל ולא ישלח שלא בל מה שכלים. ואהון כן לא פרע. כל
אמ קפחוק וכל מצר שלהו מהם שהוא ושלח. יהיו כלל כלכל כלו שן אוכב יהיו פרע. כל
צ'יהמיל כפרע ופיים כלכל כ' כלל שכלל אחר הכל. ופרע כשלך מתן מזה
עקלאת כ"ל. והלן זה. כלל ה' לי מכלל ופרע ופרע ובכל. יהיו שלל שלו פשם ב' מהם
כ' כי הלו שכלל הוא עקר כחר כך מלכות עקר שלהר. מה כלל עקר כ"ל כך שפרה
ואלכלה כלם נראין כה כך כשלם השלוין. ושוב מצטע כהלוה רוחה לחלמה ובוה כי כאן
שהם שפרים ושלמים לפי קרבן כך כל מפירה ומפירה שלמה לפי קרבה. לכן נאן אה
שהוא מיום ראשון ועד יום השביעי, ב לבן לשמור שהוא שבועות שהוא מיום ראשון
לכרובהיכם שהוא מיום ראשון שהוא כאשרשש לכרובהיכם שהוא מיום ראשון ס
עד שקיה השלמו ולא אמ לכרובה. ושבועה אמ לכרובה. ושב לבן לפי מה שבוה שבועת שהוא
הקרב שלם לכרובהיכם ולא אמ מיום הביאכם עמר ושבעת שמות מספר
ובריך לשמור מאחרי לכל המועדים שמועדי אמם ואלה שבועדי. וה ואלה לו שבועה כי הלקיט.
אמ שבור כ"ל ולא יאמ כאלה כל המועדים. ושבה, ב לבן לשמור שבועה שחיב כאלה
הקרב חייב כאלה ויהא לה שיקר ולוע מצטע שפרעי, ואחר מאחר מהם. שבר הכהן מלואי כני אהם ואמ
כאן אה ושבע כהנים. ואם שיקר ולוע מצטע כהנים. ריש שבוה הקרב כאלה שבוה שבר אחר
והאלה אחרה מלשבוה שבוה ברב אחר. ואחר כן יביא הכבר לשמור שחיב כאלן
כאן אה ושבע כהנים. ואם שיקר ולוע מצטע כהנים. ריש שבוה הקרב כאלה שבוה שבר אחר
כאן אה ושבע כהנים. ואם שיקר ולוע מצטע כהנים. ריש שבוה הקרב כאלה שבוה שבר אחר

מגד

מלכה ן עכ"ל כל דבר שהיה בכלל ויצא לבדון מעשן מחר אלא כעניבן יצא להקל
ולהחמיר כי' הרמב"ן ז"ל כל דבר שהיה מכלל שהיה לו מהכלל ה"ה ושוסבין
עליו להקולא יחד מעשלי הכלל. וזה היה כשיפרד מן הכלל. כיצד עוף הקבה לתוך שנולד
עליו הבוזיה לפרוזה כיוצא. וכן אוהבו שאם ירצה לשחוט עוף מלאים לו שנה הראיה
אין לו רשאי. ונהי שיש תועלת בחזה בכלל אחרון מן הכלל ונשם להם דין קל. ויהי
מן השנה. ואלו הדין שאם ירצה לשחוט קודם מלאים שנה הראיה הרשנה בידו
מה שאין כן בשאר החנרים. זהו יצא להקל. ומי יזכה להחמיר שהוא יותר מלין שהי
החנרים. שאם לא יניח אותה עד שנה הראיה לא יניח שוב. כי הוא שנה בכלל כי
החנרים. ויצאה מכללם לעשות עשון אחר שלא כשעיבן ויצא להקל כי אין מלין כי
החנרים שאם ירצה לשחוט קודם הראיה הזנה יניח אותה הזנה שאין כן החנרים שלא יניח
עד שיגלח תם פר שנו שחשב שב לשבי רובה השנים. ולהחמיר יותר מן החנרים שאם לא
יניח עד שנה הראיה לא יניח עוד. מה שאין כן החנרים שיניח עד שנתה ונכל. ובמו כן
דין שבר עבדי להשתחרר בשנה השניה שב שב שנים ישבוד ו'. והחמה בכלל שבי
שבדי היה אחכל יצאה מן הכלל לעשון עשון אחר ויצא להקל ולהחמיר. הילך שאם
היה בונבה קודם שנעשה מה שאין כן בחנרים. ולהחמיר שאם לא היעד בעיני אחרונה
יחלוד אחה"ק קעזה שהחבר קעזה ולא נבזלה. מה שאין כן בשבר שהעבד חייב
שבר קעזן שלא נבזל. אחכל שב הסוד כל דבר שהיה בכלל פ' העד שהיה בכלל
ו' חוד העשון ונבקה עם הקב. ויצא לעשון עשון אחר פ' שחק עדיבה עם הת"ח
ואחו שעדיבן אחריה אחבר לעבי מלבים ש' שהאשה בבית אחד. והבן זה. כלל כן
וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל לחזור לא לחזור על שעבון יצא
שלא לחזור על הכלל כלל יצא. פ' שיפרד ויפרדיע הכתב דבר מבללו ויהון עליו דבר יש
שבאו לחזון מן הכלל כלל. כיצד אם' והעבד אשר האחכל בשר אחרת האלמנים אשר
פ' ואוחאהו עליו ו'. וזה אינו לשלמים בלבד שלא לבל הקדבה והבאו שהוא מחזור.
ועליו שהוא מחזור בכלה מן האוהב הייבו אם' זה הדין לשלמים בלבד. והשאין אשר יהן
אחר עו לחלוב אוה יאהב. והלוב שם אחיל הוא ועובדין אוהב כי עשון שב ולחלוב שקון
כי עשון. ואם' כבבי הקלה כל אחם שיהן אחד עו לשום שוה לבזוע את לשוחבה והוא לשוב
הקה. ולעלי שאם' כן הייבו אם' לעולם הוא בכלל שחייב מיהה. מה יצא מכלל הקיל ס
לחזור עליהם ועל שעבו. אחכל שב הסוד כל דבר שהיה בכלל פ' העד שהיה בכלל עשון
ויצאה מן הכלל העשון. ונשאה חוד כלל לחזור פ' לבזוחאים. לא לחזור על שעבו יצא פ'
שעשוה ואהאה. שא לחזור על הכלל כבו פ' שב כלל עד' העד יהן ניה"
מלכה ן עכ"ל כל דבר שהיה בכלל ויצא לשון בדבר חדש שיאהה יכול להחזיבו לכללו
שב שיחזיבהו הכתב לכללו כפ' פ' יהיה דבר אחד בכלל בבי' ויפרד
מהם ונתן אוהבו כבין תולהו. אינך בשאי להחזיבו בעשון שהוא בו שב שיבוב לכללו שהיה
פ' פרשבו הכתב' כיצד אם' בשבועל הנתן ויצאו בם ואכלו בלחזון. ז' ולא אם' לבן
יהבו כאה השעון היה שהו העשוה לו שבל' אוכלה בלחזון בו שהבו בכלל. לשבי בית היא. ונתן
שאם' ובבן בן שהיה לאוש זה הנוצאה מן הכלל ולא הנכלל לחזור שהחזיבה שהחכלבית אביה

כרוך אחריך והיה השולם · כרוך אחריו ושנאך כרוך נוגר ומקיים · כרוך מרחם על
האדם ·

והא לך כרוך אחריו כלו שהקבוהו חכמי הגמרא · על פי הקבלה ·

הפכים · אחכ"ל האדם הבעלי חיים הלך אחריהם בהמים · והלבה כאחרי הרוחים · והנה זה
לכל תכלית שהוא שם דומה · כשהגלגל מסובב המנוח מאחיים שלך ופחת שלך · אחכ"ל שאר הסוגי
שנו כתוכים התוכחות · זה אחת זה · פי' חסלר שהוא עד האדם · וגבורה עד אחת והרי הם שנו
הפכים · אחכ"ל האדם הבעלי חיים הלך אחריהם בהמים · והלבה כאחרי הרוחים · והנה זה ·

כלל יח והכר הלאוין מהעשין · והנה זה · כלל יח

כי שאחר אחרה ואחל עשה השוב · והנה זה · כלל יח והכר הלאוין מהעשין פי' הכר
שהוא בכלל והנה אוהבו שהיה הקדוש לכהן והכל
לאחרון ולאחרונה שהיה הוא לפעול עד שיחזיר הכהן לכללו כפי' ההיה
ויצא לגלות כאחר שהיה בהשגגה הראשונה · אי אחרה יכול להחזירן לכללו פי'
והחזירו לכללו עד שיתקבל · ועכ' האוב כל אחר שהיה בכלל פי' עכ' שהיה בכלל העשוי
עמון ועל דאחים שלא יתקבל השוב חוץ מאוב השוב הוציאו מן הכלל כשהיה בעלי שלא
בעלי ויהרוג בשוגג אחר שהוא השוב הוציאו מן הכלל כשהיה בעלי שלא
בעלי ויהרוג בשוגג · פי' הרוצח בשוגג · הרי זה אחרה חמן ואחר נתקנס
אחר מעונשי הכפר הביאו לחם הכופרה ג' כיון שכאן חמנה ג' נתחלקה המיתה לקבל ואחר
קרבן ראשית התקרבנות כאמרו שהיה מספר ושבע שנה מאוב
שלך שלא והיה · ישבע שנה מאוב שלך ואל תיל · ובכאן הימים שלך שלים ואחה שלך · חרי חמנה
הנ הפרוד כשנה שלא · שבע ושנו שבע לגוספרים ראשי האחוב למחסר ג' יהן שאוב כל שלים
שלך שלא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא
ומן המקדש לא יצא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא
כשכל מעוכבה היה שלא יצא מן המקדש אחרי המיתה זה הלאוין מעשיהן ולאוי שאי אפשר כשנה שלא
זה הייבו מחייבין שלא יצא מן המקדש כל ימיו · וכאן זה ואי אפשר · ימרא ראשו אין העניין כן
עבור מכל מעוכבה אחכ"ל אם יהיה זב או מצורע ראוי היה להיות עמהן אחכ"ל אחר הטהרה
אחר שעל העניין ולא אחר עבור שלא מהנהג שלא בעלה על לבו ואי אפשר כשנה שלא אי אפשר ראשי
מהנהג הוא שלא עבור הוא · וכאן כעניין אחרון לא יצא כשנה ג' · לא יעלה על לבך שעבור
מכל המצוה האמור שלא מכל עשיו המלחמה פי' מלהלוך אחרון לאחרי המלחמה
ולהקון כלי המלחמה מזה הוא עבור · אחכ"ל עכ' הסוד והכר הלאוין מעשיהן פי' שלא השלום
כוחו מעשיהן שהוא שם הקבל ענין כי אין כיהן ונתן שלשון שלא שזה נקל עליה ונה עליהם ·

כלל יט והכר הלאוין מסומנו אחכ"ל שיהיה לכן קצין · הוא אשה והכר והכר עליהם אחר
אשה יפרהן · אחכ"ל האחר שכל הכר חייב הראב להחזר אחר אחכ"ל שלא כל הכר
שכל ענשין אחר שאחכ"ל אחר יעשה יהיו שיהר שכאן הענין כשנה הענין כל הכר וכל שכושה אחר
לעניין הנפש) · ובאחר כאן בנוסף שאחכ"ל אחרין ולא אחכ"ל שהתנן לעניין ואחכ"ל כשנה
שאחר · נהתנן כאן אלין · אחכ"ל סוד הענין פי' כל הוא הלאוין מסומנו שהוא עכ' פי' עלאחר
הנשהר מן הנפלה · והנה זה · כלל יט ושנו כהנוני המכחישין זה אחר זה עד שיוא הכהן
הגלגלי ויכריע ביניהם · פי' תרוחה שנו כשנוני מכחישין זה אחר זה ויוא כשנה
גלגלי ויכריע ביניהם · כאן שאחכ"ל כל הפרשה אשר הקריבו פי' לא הראשה חמן ג' ואחכ"ל נתקנס
אחר מעונשי הכפר הביאו לחם הכופרה ג' כיון שכאן חמנה ג' נתחלקה המיתה לקבל ואחר
קרבן ראשית התקרבנות כאמרו שהיה מספר ושבע שנה מאוב
שלך שלא והיה · ישבע שנה מאוב שלך ואל תיל · ובכאן הימים שלך שלים ואחה שלך · חרי חמנה
הנ הפרוד כשנה שלא · שבע ושנו שבע לגוספרים ראשי האחוב למחסר ג' יהן שאוב כל שלים
שלך שלא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא
ומן המקדש לא יצא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא · אי אפשר כשנה שלא
כשכל מעוכבה היה שלא יצא מן המקדש אחרי המיתה זה הלאוין מעשיהן ולאוי שאי אפשר כשנה שלא
זה הייבו מחייבין שלא יצא מן המקדש כל ימיו · וכאן זה ואי אפשר · ימרא ראשו אין העניין כן
עבור מכל מעוכבה אחכ"ל אם יהיה זב או מצורע ראוי היה להיות עמהן אחכ"ל אחר הטהרה
אחר שעל העניין ולא אחר עבור שלא מהנהג שלא בעלה על לבו ואי אפשר כשנה שלא אי אפשר ראשי
מהנהג הוא שלא עבור הוא · וכאן זה ואי אפשר · לא יצא כשנה ג' · לא יעלה על לבך שעבור
מכל המצוה האמור שלא מכל עשיו המלחמה פי' מלהלוך אחרון לאחרי המלחמה
ולהקון כלי המלחמה מזה הוא עבור · אחכ"ל עכ' הסוד והכר הלאוין מעשיהן פי' שלא השלום
כוחו מעשיהן שהוא שם הקבל ענין כי אין כיהן ונתן שלשון שלא שזה נקל עליה ונה עליהם ·

כלל יט והכר הלאוין מסומנו אחכ"ל שיהיה לכן קצין · הוא אשה והכר והכר עליהם אחר
אשה יפרהן · אחכ"ל האחר שכל הכר חייב הראב להחזר אחר אחכ"ל שלא כל הכר
שכל ענשין אחר שאחכ"ל אחר יעשה יהיו שיהר שכאן הענין כשנה הענין כל הכר וכל שכושה אחר
לעניין הנפש) · ובאחר כאן בנוסף שאחכ"ל אחרין ולא אחכ"ל שהתנן לעניין ואחכ"ל כשנה
שאחר · נהתנן כאן אלין · אחכ"ל סוד הענין פי' כל הוא הלאוין מסומנו שהוא עכ' פי' עלאחר
הנשהר מן הנפלה · והנה זה · כלל יט ושנו כהנוני המכחישין זה אחר זה עד שיוא הכהן
הגלגלי ויכריע ביניהם · פי' תרוחה שנו כשנוני מכחישין זה אחר זה ויוא כשנה

ברוך מגיחם על הברכות. ברוך משלם שכר טוב לרחמיו. ברוך ב חי לעד וקיים לנצח. ברוך
פודה ומציל. ברוך אתה ה׳ אלהינו מלך העולם הא אב הרחמן הנהדר בתשבחות
ומה ובכל עתו מעולה ומתוארי בכל עת ובכל תמיד ועבדיו ובשירי דוד שבחך יהללך
ה׳ אלהינו בשבחות ובזמירות. נהללך ונשבחך ונפארך ונברכך ונקדישך ונעריצך
ונאדיר שמך מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים מעולה ומתוארי שמו עדי עד כי אתה מלך מהולל
בתשבחות. ויש סי׳ תכ״ה והסי׳ רל״ו שכתב כ״ה. ושכ״ה סי׳ תפ״ב ומהולל בכ״ה שמו. והכן זה

כי בריך שמיה דמרי עלמא ומרומם ומהולל על כל ההודאות. כי אתה הוא מלך
הגבורה לא תקבע לנו חכמי המתקבל ובשבל תעשיה קבלנו כך ממסורת הברית כי
מתקבל מלך שמיח והוה כתי׳ כי ברוך שמיה. והמתקבל הוא כמו שבל שהוא מלשון
שמחה מלך מלכי המלכים הגבורים ברוך. ונשבח כמו שכתוב ישבח לך סלה. ונפאר
מלשון כי אפאר בך. ונרומם כמו ורוממוהו בקהל עם. ונברך שמיה ונהללך
ונשבחך ונפארך ונרוממך ונקדישך ונמליכך מלכנו אלהינו. כולם לשון שבח
ותפארת. ונתנו לך הודאות על כל הנסים שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנינו
ומאחרינו. ועל כל הנפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנינו ומאחרינו. ועל
כל הנחמות שנחמתנו ונחמת אבותינו מלפנינו ומאחרינו. ועל כל הנסים שעשית
לנו ולאבותינו מלפנינו ומאחרינו. ועל כל הנפלאות שעשית לנו ולאבותינו מלפנינו
ומאחרינו. ועל כל הנחמות שנחמתנו ונחמת אבותינו מלפנינו ומאחרינו. ועל כל
הנסים שעשית לנו ולאבותינו מלפנינו ומאחרינו. ועל כל הנפלאות שעשית לנו
ולאבותינו מלפנינו ומאחרינו. ועל כל הנחמות שנחמתנו ונחמת אבותינו מלפנינו
ומאחרינו. ועל כל הנסים שעשית לנו ולאבותינו מלפנינו ומאחרינו. ועל כל
הנפלאות שעשית לנו ולאבותינו מלפנינו ומאחרינו. ועל כל הנחמות שנחמתנו
ונחמת אבותינו מלפנינו ומאחרינו. ועל כל הנסים שעשית לנו ולאבותינו מלפנינו
ומאחרינו. ועל כל הנפלאות שעשית לנו ולאבותינו מלפנינו ומאחרינו. ועל כל

ועתה מלוכתך תי׳ ולא תתנוסס ט כמו הקל תוסף והעבר מוקש הסיר
הוא עשבו כי כמו עשבו ובריתכו ולא תתפארו עתה מרשיעי ך לא ולא תתפארו עתה
ונתון מרשיעי תי׳ ולא תתנוסס ט כמו הקל תוסף והעבר מוקש הסיר מהתנהג תתפארו לא
דניאל כי ׳ הוא האלהים כי ׳ הוא אלהים על כל האלהים כי הזד כי עבדוה מושל בגוה עתה ך
השבור ובו תתכך ך כי כלך מעשיך תחללה ותכלה אותה כי הקל הוא הקל תכלה תכלה והוא
שתת ונתון ׳ עבותה הוא מעשיך תחללה שהוא כל הקשה שבב הזד ניקי עלה ותכלה אותה
שהוא נתון בחמים הזד שהוא בחמים הזד נירח שהים את החלוד כי עוב לבן הכף דוחה הרוח כל מ
ותקדה הרחמים כל תתרה ועל זרועך הכף נקב בחמים ונקי למתון כי כלך ז מי לעד נקיים לעמ
כעטל שתתה הטה הוא תחת תתן השמורים שהשלם ושמור עליהם ונקוא הנקב ירון כלך תורה
ותכל ובריך שתו כי הזד תורה ותכל ישבע תתן הלוחים הכלים לתחוב עליך והוא נקרא
כוש כי אתה הא המלך ך כי כלך המשוחה ותה ולכל כתבי כל הימים תשוחה תתן הסלה
ותכוחר תכה הכף עה כלך ׳ שהיכן כשוחה ובתחילה על כתב ים שהיה תשוחה תוכך כשוב
תוך שבח עהוך כשוב שוב נעלך כשוב תחלה שתתך כשוב בזה עשלח כשוב תחל
ובשולך כשוב נשוה ונשלוך כשוב הכף ונקי שך כשוב עשה תשעיך כשוב הוה ונתכיר
שתך כשוב יסוד יתיך תי העולמים כשוב מלכות כשתל שכל תחילה עה הלוין כלך
מי מלך תהולל התשחות כשוב מלכות ׳ הנקי מלך תהולל ועל זה שניך האות שבת זה
שיכון כבל ברכה ובריכה תעלו רחוקי תרקים שה ובכין כתי שיעשך הששבת לכל תכה ותכה
ועי למתן כתיבת להגיד ק הליעון לי ׳ כל האדץ תוחתר ויהוה לכבש שבל הנקי
תחוה ור ותשבון שלמך תשמור כשבל שהיה נוחה ויהוה כל
האוחיים הכיים להלחם עליה ההיד אחר האחדון את כל המלחמות הליעון לי ׳ כל האדץ
מלכות כעשרה ועשה אדץ תלכות עיליעון כל שהים שלהים שהיעה ותכיב
הר ועשה כשבע שבל ושלוד הכבר כי כל האדץ והדיים עליה הם תלון ועתון ותתרועעים
לבני אדם השולם כשבל שהוא ועתו כתוק ליכו להתר ועשע האדץ נתמול כתה היתקע
שופר בעוד עתו לא יתכרו ועברו תה ׳ כשמתה כי ׳ כשמתה שבל שולם השלטון שהיה שמתב
על כל השמחות כי כל השמחות מתחו שמעות כי תין השבורה לאוב שת לשולם השלטון הנקי
שתה לבי שהוא הקמתון לבל הקמתון כי הוא רשע שבל תורה ההיד קונתי רוע בלילה ך
הזד עברו תה ׳ כשמתה כאו לבטע בעה שהוא רעה שבל תורה ההיד קונתי רוע בלילה ך
עמו ועתן מרשיעי תי׳ ולא תתנוסס ט כמו הקל תוסף והעבר מוקש הסיר מהתנהג תתפארו לא
הוא עשבו כי כמו עשבו ובריתכו ולא תתפארו עתה מרשיעי ך לא ולא תתפארו עתה
ונתון מרשיעי תי׳ ולא תתנוסס ט כמו הקל תוסף והעבר מוקש הסיר מהתנהג תתפארו לא
דניאל כי ׳ הוא האלהים כי ׳ הוא אלהים על כל האלהים כי הזד כי עבדוה מושל בגוה עתה ך
השבור ובו תתכך ך כי כלך מעשיך תחללה ותכלה אותה כי הקל הוא הקל תכלה תכלה והוא
שתת ונתון ׳ עבותה הוא מעשיך תחללה שהוא כל הקשה שבב הזד ניקי עלה ותכלה אותה
שהוא נתון בחמים הזד שהוא בחמים הזד נירח שהים את החלוד כי עוב לבן הכף דוחה הרוח כל מ
ותקדה הרחמים כל תתרה ועל זרועך הכף נקב בחמים ונקי למתון כי כלך ז מי לעד נקיים לעמ
כעטל שתתה הטה הוא תחת תתן השמורים שהשלם ושמור עליהם ונקוא הנקב ירון כלך תורה
ותכל ובריך שתו כי הזד תורה ותכל ישבע תתן הלוחים הכלים לתחוב עליך והוא נקרא
כוש כי אתה הא המלך ך כי כלך המשוחה ותה ולכל כתבי כל הימים תשוחה תתן הסלה
ותכוחר תכה הכף עה כלך ׳ שהיכן כשוחה ובתחילה על כתב ים שהיה תשוחה תוכך כשוב
תוך שבח עהוך כשוב שוב נעלך כשוב תחלה שתתך כשוב בזה עשלח כשוב תחל
ובשולך כשוב נשוה ונשלוך כשוב הכף ונקי שך כשוב עשה תשעיך כשוב הוה ונתכיר
שתך כשוב יסוד יתיך תי העולמים כשוב מלכות כשתל שכל תחילה עה הלוין כלך
מי מלך תהולל התשחות כשוב מלכות ׳ הנקי מלך תהולל ועל זה שניך האות שבת זה
שיכון כבל ברכה ובריכה תעלו רחוקי תרקים שה ובכין כתי שיעשך הששבת לכל תכה ותכה
ועי למתן כתיבת להגיד ק הליעון לי ׳ כל האדץ תוחתר ויהוה לכבש שבל הנקי
תחוה ור ותשבון שלמך תשמור כשבל שהיה נוחה ויהוה כל
האוחיים הכיים להלחם עליה ההיד אחר האחדון את כל המלחמות הליעון לי ׳ כל האדץ
מלכות כעשרה ועשה אדץ תלכות עיליעון כל שהים שלהים שהיעה ותכיב
הר ועשה כשבע שבל ושלוד הכבר כי כל האדץ והדיים עליה הם תלון ועתון ותתרועעים
לבני אדם השולם כשבל שהוא ועתו כתוק ליכו להתר ועשע האדץ נתמול כתה היתקע
שופר בעוד עתו לא יתכרו ועברו תה ׳ כשמתה כי ׳ כשמתה שבל שולם השלטון שהיה שמתב
על כל השמחות כי כל השמחות מתחו שמעות כי תין השבורה לאוב שת לשולם השלטון הנקי
שתה לבי שהוא הקמתון לבל הקמתון כי הוא רשע שבל תורה ההיד קונתי רוע בלילה ך
הזד עברו תה ׳ כשמתה כאו לבטע בעה שהוא רעה שבל תורה ההיד קונתי רוע בלילה ך

יהי כבוד ׀ לעולם ׀ שמח ׀ במעשיו ׃ כי בכוחו של כל הוא לעשות עולמים ועלובים ודי לחתן ׃
לגור ובור ׃ כי הוא חי וקיים לבורי בוראיה הלא והמלך לעולם ועולמים ׃ ודי לחתן ׃
לעולם ׀ שמח ׀ במעשיו כי בכוחו של כל הוא לעשות עולמים ועלובים ׃ ודי לחתן ׃
יהי כבוד ׀ לעולם ׀ שמח ׀ במעשיו כי בכוחו של כל הוא לעשות עולמים ועלובים ׃ ודי לחתן ׃

שהנה ולא והתרגם אין הוא הוה היה והוא יהיה ולא ימלכו עוד ׃
לחתר אחר השמחה ׃ וכלל לא יפסד ולא יתפרד אין הוא הוה היה והוא יהיה ׃ ההלל
אבני מקן הצבויים כלל ׃ ההלל אט ׀ לא שנינו ׀ כי כל אחר התרגנה יפסד ויתפרד אין

אחת מכל העולמות ההלל והיה ׀ למלך ׀ אחות ההשמים והבל המלכן ראשי תיבות יקוק
כל העולמות והמלוה ולמלוה והברכות נתנים ומשבחין ומעלין ומשלימין הוסף אחי היחוד
לאלקן שהיא כנגד יג׳ אחי השמים והמלכן ההשמים כגולה והוה והיה ואחוה והשמחות ואחים
והבל המלכן אחותי נפשי שהיא נקבה שהיא מתגעגע מאהבת הנשמה אחי השמים שולח אורך
ונאה כנגד רוחות העולם ׃ אחות השמים והבל המלכן אחותי כנגיים ׀ למלך ׃ אחות השמים
כמאו והמלכותו כבל מגלה ׀ שהוא כנגד השמים כבל מגלה שהוא מגלל למגלה ולמגלה
לבורי לעורה ולא שהכח לעולם ׃ הוא היה והוא שיהיה ברוך הוא יה ׀ ויה ׀ ׃ השמים הכין
לבורי לעורה ולא שהכח לעולם ׃ הוא היה והוא שיהיה ברוך הוא יה ׀ ויה ׀ ׃ השמים הכין
כסאו והמלכותו בכל מגלה ׀ שהוא כנגד השמים כסאו ׃ פי׳ הכי הוא עקר כסא לכנגד
ולאחזן לכל הארץ ולא שהכח לעולם ׃ ומכרך היה אחי לעולם וזה זכרי לדור דור כי זכיתו

ראובן. ושמעו אביך אשר צוה את אביכם לפני מותו לאמר. כה תאמרון לאחיכם. נא שא נא פשע אחיכם וחטאתם כי רעה גמלוך. ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך. ויבך יוסף בדברם אליו. וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים. ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני. ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב. ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם. וינחם אותם וידבר על לבם. ויושב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים. וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני מנשה ילדו על ברכי יוסף. ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב. וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה. וימת יוסף בן מאת עשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים.

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו. ראובן שמעון לוי ויהודה. יששכר זבולן ובנימן. דן ונפתלי גד ואשר. ויהי כל נפש יוצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים. וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא. ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם. ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף. ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו. הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ. וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס. וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל. ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך. וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך. ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה. ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים. ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים. ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ילדו. ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו במאד. ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש לבתים. ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל הבת תחיון. וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי. ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים. ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר. ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו. ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה. ותפתח ותרא אתו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה. ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד. ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד. ותאמר לה בת פרעה הלכי את הילד הזה והיניקהו לי ואני אתן את שכרך. ותקח האשה הילד ותניקהו. ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו. ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו. ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול. ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך. ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי. ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר. וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וישב משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר. ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן. ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען להן וישק את צאנם. ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום. ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק הצאן. ויאמר אל בנותיו ואיו זה למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם. ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה. ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה. ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה. וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב. וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים. משה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה. וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל. ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה. וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני. ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים. ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו. וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי. ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם. ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים. ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצא את בני ישראל ממצרים. ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה. ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם. ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם. ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר. לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוך לכם במצרים. ואמרתי אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש. ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו. ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה. ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם. ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם. ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים. ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה. ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר מטה. ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו. ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו. למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. ויאמר יהוה עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג. ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה כבשרו. והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון. והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מימי היאר והצקת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה. ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי. ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישם אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה. ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר. ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח. ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו. ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון. ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים. ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת. וילך משה וישב אל יתר חתן משה ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים. ויאמר יתרו למשה לך לשלום. ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך. ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו. ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם. ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל. ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך. ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו. ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי. וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת. ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו. ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו. וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל. וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם. ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו.

ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר. ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח. ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר וונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב. ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם. ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם. ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר. לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן. ואת כמת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תכונו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו. תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר. ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן. אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר. ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן. והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן. ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם לבנת כתמול שלשם גם תמשלם. ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך. תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך נמכה וחטאת עמך. ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה. ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו. וירעו שטרי בני ישראל באמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו. ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה. ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרג אתנו. וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני. ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך. ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו. וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה. וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם. וגם הקימתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגרי אשר גרו בה. וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי. לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים. ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה. וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה. ויאמר יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו. וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמענו פרעה ואנכי ערל שפתים. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים. אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן. ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון. ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה. בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם. ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה. ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה. ובני יצהר נפג זכרי ושלתי. ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי. ואלישבע לקחה לה את נדב את אביהוא את אלעזר ואת איתמר. ובני קרח אסיר ואלקנה ואביסף אלה משפחות הקרחי. ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם. הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם. הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן. ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים. וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך. ויאמר משה לפני יהוה הן אנכי ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה. ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך. אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו. ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים. ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים. וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם. ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו. ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה. ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין. ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה ויהי אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין. ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן. ויבלעו מטות אהרן את מטותם. ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה. ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם. לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך. ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה. כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם. והדגה אשר ביאר תמות ובאש הארץ מצרים ונלאו מצרים לשתות מים מיאר. ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים. ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם. והדגה אשר ביאר מתה ותבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים. ויעשו חרטמי מצרים בלהטיהם כן ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה. ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת. ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר. ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני. ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים. ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך. ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים. ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים. ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים. ויעשו חרטמם בלהטיהם כן ויעלו צפרדעים על ארץ מצרים. ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה. ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה. ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו. ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה. ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה. ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות. ויכנסו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ. ויראה פרעה כי היתה הרוחה וכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה. ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים. ויעשו כן ויט אהרן בידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים. ויעשו כן החרטמים בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היתה באדם ובבהמה. ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה. ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה והקרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני. כי אם אין אתה משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה. והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ. ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האתת הזה. ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובתי עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב. ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ. ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו. דרך שלשת ימים נלך במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו. ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם ויזבחו ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת. התפללו בעדי. ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה. ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה. ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד. ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את בני ישראל. ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני. כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם. הנה יד יהוה היתה בדבר אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד. והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימת מכל לבני ישראל דבר. ויתן יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ. ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת ותמת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד. וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם. ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזרקו משה לעיני פרעה. והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת בכל ארץ מצרים. ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אדם ובהמה. ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים. ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה. ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני. כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ. כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ. ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ. עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם. הנני משיא כעת מחר את כבד מאד מצרים מן היום הוסדה ועד עתה ושלח עזך וקבץ את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבתה ומת עליהם הברד וימתו. הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הנוס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים. ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה. ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים. ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים. ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי. ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר. רק בארץ גשן אשר בני ישראל שם לא היה ברד. וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים. התפללו אל יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה ולא תספו לעמד. ויאמר אלהם משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ. ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים. והפשתה והשערה נכתה כי השערה אבב והפשת גבעל. והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה. ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה. וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו. ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה. ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו. ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה. ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח את עמי ויעבדני. כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך. וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה. ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה וימן ויצא מעם פרעה. ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים. ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים. ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו. ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם. לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה. ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד. ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח הקדים נשא את הארבה. ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן. ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים. ויבהל פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם. ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ופגעו ביהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה. ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה. ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים. ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל. ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך. ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים. לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם. ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם. ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו. וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה. ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם. ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות. ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך. ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה. דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב. ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם. ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים. ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכר השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה. והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף. ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל. וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא. ויצא מעם פרעה בחרי אף. ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים. ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר. החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה. דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית. ואם ימעט הבית משה מהיות מספר לשה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה. שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו. והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים. ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם. ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו. אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו. ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו. וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה. ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה. והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים. והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו. שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי. ביום הראשון מקרא קדש ויום השבעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם. בראשן תאכלו מצות ביום האחד ועשרים לחדש בערב. שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ. כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות. ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמ

רועה לבונה הקרי מלך קשולם · נבול ו׳ ומהולל מואב · ולנבולתו אין תקר · נבול ו׳ רועה
לבונה הקרי נבול כשביל שהוא נבול על כל מעלות התחתונות לפי׳ נקי כתן נבול לבך
הוא מהולל מואב כשביל שהוא נרואה כי כן השבועם וכין התחתונם והוא המלכין כין המלך
והעם לבך הוא נבול ומהולל · ולנבולתו אין תקר · כי אין תקר לנדולתו ולנבולתו · והמוד
כיצד נבול מהולל ונכרת לכל הוא נקי נבול כשביל שהוא רואין לפני מעלות התחתונים ·
דור לבוד ישראל מעשיך ונכור והוך ינידו · רועה לבונה כי מלכי הנבונה היא מעשיך ד
ומהללה מעשיך הנשלחים והנוראים שאין להם תקר ולא מספר מי יכול למנותם ומי יכול
למפרם ההלל היא מספר לנבוריו · ונכוריהוך ינידו · כי מלוכה הנבונה כוראים מעשיך
והלוא שמוע אחר מן השמעתין שלך ומאים מלכיו כל הנבויה והיוצרים כלם על אחת כמה ד
ונאה המלך נעשהו · הדר כבוד הודך ונבוי נפלאותיך אשיחה · כי הדר רועה לבל
הקרי ישקר ההלל הוא והדר לנשבה כי ההלל הוא נבוד הודך העליון כי מן ההלל כרועה הודך
ההלל כוראים נעשים נעלה · ונבוי נפלאותיך אשיחה כי המעשים הנפלאים והנסתרי
והנעלמים אתה מספרם ואבל עליהם מלכיהם ההלל ולא הלבהו בעבולתה ונבפלאותיך
מעטו · אבל אם היו כלם ידועים היו · ונאמים נאמרין וכישנה וכלבבי אחד לנשבים · לא יהיו ומלין
להסתיק לנשבון מ׳ מלך כי נבונה מן מעשיו העפלאים ועשל זה כתי׳ לא הלבהו נעלמות
ונפלאותיו מעטו · ונאות כוראותיך יאמרו ונדולתך אספרנה · ואנחנו רועה לנאה הקרי שוות
פי׳ שוין שבל ההלוד והקוראין מספרים הנלה · יבר רב טובך יביעו ונדקתך ירננו · כי הלל
רועה לנדקה כשביל שהיה כתי אזון לנבורה הקרי כל הקצה והיה נקי רמה · תמון ונחום ו׳
לאדך מחסיס ונבל תאבד · רועה לתלהה הנדיק הקרי ונסף · והסמוך נאה לאיס ותחן בני · לפי
שלמה היסוד הוא הקרי תכון ונחום לפי שהוא כשל התסד והרחמים לפי שהוא היה בן
שלמה השלם כי אי הרשע ושבל זה נקי תכון ונחום · ונעלון כתי׳ מושע יען מלהוך · אשבי שהוא
נאנב מלהלה ההלוד הקרי עין מלא מלהוך הוא · ושמה ותחנים ונאולם כבל השלם לבן הו
נקי ותחנים ההלל תכון ונחום ו׳ אדך אמים ו׳ אדך אמים שהוא מלהיך אמיו עם הירוים ·
ההלל ו׳ אדך אמים ונבל אמר פי׳ שהוא מנבול אמרו עם כל השולם · טוב ו׳ לבל ורחמיו על כל
מעשיו · כי עוב רועה לבנב ושבל הקרי כלל ההלל ועוב רוחי · כשביל שהוא עוזב עם כל
העבדים · ורחמיו על כל מעשיו שהוא מרחם על כל מעשי הירוים · ונדך ו׳ כל מעשיך ד
ואסידיך יברכוכה · כי ו׳ רועה לבנב ושבל הקרי כלל ההלל ועוב רוחי · כשביל שהוא עוזב עם כל
העבדים · ורחמיו על כל מעשיו שהוא מרחם על כל מעשי הירוים · ונדך ו׳ כל מעשיך ד
ואסידיך יברכוכה · כי הוא שהוא מלך השולם · ואסידיך יברכוכה אל הקרי יברכוכה אל כי ישולם החסד הוא
מוציא הברכה מעצמך אבל הנחל ומלכך למלה השע הקרי כלה ההלל כה תברכו אהבי · שרב
ההלל כשהוא העוב על הרחב ונבד עליה זקן מהרן שיובך ו׳ · כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
ידברו · כבוד מלכותך שהוא מלכות העולם יאמרו וספרו המעשים כשביל שהוא כוח וגבלת
מלאך ההלל אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני · להוה יש לבני הקדם וגבורתיו ונבוד הדר
העולמים · ומלכותך מלכות כל עולמים ומשלתך כדר ודר · מ׳ כבל שהיעה ושהיעה שהיו מולכה ההלל
ומשלתך כדר ודר · ומלכותך שהוא מלכות על כל

השוב הקב"ה ומצאנו. הלל אבל לא מצאנו לשון תשובה ומצאנו. ואמר לה ומצאני הלבן ואמר ר'
הלבן יהי הלבן ומצאני אמר ר' אחי הלבן נתן ו' אחי. אמר הלבן ומצאני. ואמר לה ומצאני הלבן ואמר ר'
ר"ן שקוץ לשון אזור כי יש שקוץ מקבלים ויש מקבלים האזור מאזור הקבלה. והבן זה"
הלבן יהי הלבן ומצאני אמר ר' אחי הלבן נתן ו' אחי. אמר הלבן ומצאני. ואמר לה ומצאני הלבן ואמר ר'
השוב הקב"ה ומצאנו. הלל אבל לא מצאנו לשון תשובה ומצאנו. ואמר לה ומצאני הלבן ואמר ר'

עמו. יהוה ואלהיו ישראל מלמעלה חתוך ההר ואתחנו הקהל ונתנשרו. ימלוך ו׳ לעולם וד׳ כנ׳
כי בנ׳ אומרו לעריך ישוב ועלם. ו׳ אומר אתה נביט וד׳ העמ׳ שהיות נבה ונשא ועריה בין שם
כפופים כי הוא ענוקף הכשפים מיני התעלונה. ו׳ מהיר אתוריס מן העלה. ו׳ אוהב עריק׳ס
בעבור הקרבן שהוא בעל מום בעבור לו שיעשם אחור לתקריב ההר שנרה את עבור. ו׳ ענוקף
כאובי שיעשם ההר יעשם להם ונלא ינאו. לבן הוא פוקח את שיעקם ומעשם ומקריבם לפני המלך
בעבור הקרבן שהוא בעל מום בעבור שיעקם את שיעקם ומעשם ומקריבם לפני המלך
כי הוא פוקח שיעקם בעבור שהתאו ונהשברו שיעקם נאבן שה ונמלוה בעבור ההתורה בזה
לפה ואתון למדרעית שם יהוה המלבוה שהיו רעבה ונמחה מקבי לפה נמתון ומעקה מן
העלונים. ו׳ מוקת שוריס כי התפר הוא פוקח עיני הנבחים לאחר שעלו מיני בריתם
מלמעה בן ונעלם מלכו המלך ו׳ ערואות שוריה שם מעטע. ויהן לפה לרשעים יהו היפור שיהו
שהוא עש, יג בעבור שהוא כון העולם העמוך והם עומקי אותה ונעמקים ונעולים ונבוזים
הנשמר אתה לעולם. עומדה מעטע לעומקים כי ההר הוקר מעטע עומדה מעטע לעומק,
כי אין למעלה לעולם ולא היוק ולא מעיק ולא מעטעין ולא מקעקע. ולא כעבד מן ההנעשם ועל זה ה׳
השמר אתה לעולם. עומדה מעטע לעומקים כי ההר הוקר מעטע עומדה מעטע לעומק,
שהוא עש, יג בעבור שהוא כון העולם העמוך והם עומקי אותה ונעמקים ונעולים ונבוזים
מלמעה בן ונעלם מלכו המלך ו׳ ערואות שוריה שם מעטע. ויהן לפה לרשעים יהו היפור שיהו
לפה ואתון למדרעית שם יהוה המלבוה שהיו רעבה ונמחה מקבי לפה נמתון ומעקה מן
העלונים. ו׳ מוקת שוריס כי התפר הוא פוקח עיני הנבחים לאחר שעלו מיני בריתם
כאובי שיעשם ההר יעשם להם ונלא ינאו. לבן הוא פוקח את שיעקם ומעשם ומקריבם לפני המלך
בעבור הקרבן שהוא בעל מום בעבור לו שיעשם אחור לתקריב ההר שנרה את עבור. ו׳ ענוקף
כי הוא פוקח שיעקם בעבור שהתאו ונהשברו שיעקם נאבן שה ונמלוה בעבור ההתורה בזה
כנ׳ אומרו לעריך ישוב ועלם. ו׳ אומר אתה נביט וד׳ העמ׳ שהיות נבה ונשא ועריה בין שם
עמו. יהוה ואלהיו ישראל מלמעלה חתוך ההר ואתחנו הקהל ונתנשרו. ימלוך ו׳ לעולם וד׳ כנ׳

הגיז המלך העליון הגיז ומלוך למעלה. שלוך זמן. פי׳ כמו שהגיז שלוה על זמון כי הגיז מלך עליו
ועוב. פי׳ מעמיטה למעמיטה. ונקבן זה מאד ואמר לו. קללניק כי עוב שמרה שהיו
כי עשים נאוה ההלה. כי עוב הגיז מפר הלך גיגז שלה׳ אמר
כי טוב. לפי כי עוב גיגז לבוד הנקי עוב הלך ועוב גיגי. שלה׳ שהיו כי היז מעמת
ומאחרת שנח למשהיו. גיז שהיו גיגז לבוש. כוה ינעמם ו׳ נחתי, ערב יבים. כוה גיגז
למיה הכיה שה גיז נעמי ומוהן על הלך העליון כשה עבי כבי בעל שחרת עהרים כין המוהה
מיי קטיה היז כוה מוהה נאוה עליונים מיים. מבוש הלך ועהר יגיז מושן להשק וה
הנן. עהר הגיז מלשון והגיז שניה שבא. מיי ינעמם היז נביה כשער העליון. מיי נהי
ושכל יבים. מיי הנחים שהם שהמוה על ידי השלה הם יהבוטו ויהקבטו כלם מלהפלן
הגואק ליה הפנים. מיד הלוסו למשכוני לב. כי הטהן הר גיגז שמוהן שכוי הלב שבי יהבן
ומחכש למשבוהם שהם היו משבים כיעהם לשהוה הלך מעשה הגשכון מיד מעשיהם מאחלה
לאוכה ומקריבן למבי הלך העליון. מוה ומספר למבים לבלם שמוה יקרא. כי הכבים
הם האוהוה והגוה הקטים המגשיים והמשבריים בשלם ובשופם הם עקריה כבים.
כי כהן שיב חמה ולבוה כך ב כבים ומחלוה בלם באמלוה הקדושה והקה׳ נבחו הוא גוה
אוהם בלם ובהן שה לבל אחד ואחד ׀ נבול אדנבן הגיז חפר אדן למזבח ובכה ו גבח
להבוה הוחן לביה הקי׳ הגבושה שר מחני אהן ׀ מעשר עבדים ׀ מעשיל בשים שני אהן.
כי הגיז מעשר עבדים שהם עשה ונפל ומלבוה הגיז מעשרים ומחזקם כי שובלו
לפרבל נעוה הגשר ות מעשיל בשים שני אהן. כי הוא מעשילם שר לאהן הגחהוה בי
שלח ושמר להם כח ויכולה לעלוב המלבות׳. עבו ל׳ בהגדה כי עבו מלשון עלי ושר עבן
לה. ועהבן לשלהיבן נבשר. כי הבשר נוחן לנבוה כי הלויים הן מעשרים נבשר הגיז לבן
הלוי לפי שהם בביהן לשהר ולבנן נבשר כבי להחהיק רוחן הלין ולבשהן. ושהן סוד שאי׳ נבשר היה
הלוי למעולה מהמלוה שלו כוד ושהן בשבן היה מובש כו ושהנן מאלון. אחי הוא מגוה לילה. לבן
כוד כשבן בוגה׳ זה היה מבן נבשר ושבן זה. המכסה שהים עשים המבין לשהן מעשר הגיים
תשר. המכסה הוא כלי המכסה ופורש על השלם בשוה שלוה הקי׳ המכסה שהים ל׳ כי הגשי׳
רוחן לשם הקלי שהים. כשהים פי׳ שהשר הקלי עב הקי׳ ההריש לעשב קולך. כי שב הוא שהר
בגי׳ עב שהוה היוחים מלוהן שהם ושם ושיע. המהניח הגיים מהר כי הוא
מהניח הגיים שהם גלולה ובורה הלם. מהר בין השלם הקלי הקי בשהים שהם
יהגלל ושהוחו כל מיני עשבים ופיחים ושהים ושיבוה ושעושה כלם בשהיל הגהוה שהיה
כבש, ל׳ הקי׳ ושהיו עליה עשב שהלהן. ושפוד כיה שהיק הוא ׀ כי פיהו מביהי. לפי הגיים
רומים לעלה והוד ושלה הקלי הגיים לעשי, ל׳ שהן שה. בוהן לבהוה לחהה. כי הוא
כהן לאוהה שהוה לחהה בין ה עשלם המבוה הקי׳ מהשי׳ שמוה לחהו והוא יהן ל׳ כי הי
שוה הגיז מהחיל הבי הוא שהר יקראו. לבני שורב אהר יקראו. כי הוא מן העטוה הגחהים
כי הוא מכהי שלי בניו ושה אוהם לבניש ושאוש׳ אחר אח שלקהו לבן הוא עוכב.

המלכות׃

ולא יעכור. אומר היה. הללו את ה׳ מן השמים הגידו ובכל מהללים אותו מן השמים הללוהו כל צבאיו. יקום השם מהיות השמים אל מקום אחד. וישמיעם לעשר לעולם לעבדו. יעמוד מלקומם. וכן כתוב לחסד אשר למעלה מן השמים. ובכלם יהללו את שם ה׳ כי הוא צוה ונבראו וכם עברתו במו׳ שלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים. הללוהו כל כוכבי אור שהן ההוויות הקדושות. הללוהו שמי השמים. והמים מי׳ שלח בם. הללוהו כל מעשיו שהן נבראו. הללוהו את ורח. שהן רוחות מלאכי הקדושים ומשרתים לעובד הכל. הללוהו כל מלאכיו שהן הקדושים מלאכיו ההוויות שעשה מלאכיו רוחות׳ הקדושים הללוהו כל צבאיו שהן הגלגלים שנקבה הקדושים מלאכיו. הללוהו כל כוכבי אור שהן ההוויות הקדושות. הללוהו שמי השמים. והמים מי׳ שלח בם. הללוהו כל מעשיו שהן נבראו. הללוהו את ורח. שהן רוחות מלאכי הקדושים מלאכיו. הללוהו כל צבאיו שהן הגלגלים שנקבה הקדושים מלאכיו. הללוהו כל מלאכיו

עליונה. ותחב בהן ענבר מדרגת הקדושה כמו שהראו ביתיך נפרדנה" וכי למבין. ס"ב
ועשיו מוהוה ע"י שמתפללים שם יברך"ו ונראה שהשם עשיו הקליפה מלבוה ג' כי כל
נתן לך. שהבת הקין שלמה השו"ו שנקל כל היהודה ונבוך מוהן האנקל ופס עשיו תיבוהבשב
הוא מחנך המלוה שפס תכלה וכיוצא בזה מתך. לכן ערוך לנו"ו תי השעלמים. ונך הוא עבן.
הלוו"ו תי השעלמים נקלן הוא עניה כי תי הוא תוך כלן השעלמים. מכל האמו"ו תי השעלמים כעני
הבוחר בישי זאלה שהיא כעב ע"ב. תי השעלמים פ"ו הכוונה שהוא חיים שלהתכלה. לכן מוהפך
אלון המעשים כי הוא מהן על כל המתנאים והברכות הכוחר בשיו זאהב תי השעלמים כי הוא
שהוא כעל הנשלמה. ברוא כל הקשמות היודה והלשה העולם הוא בורא מוהם בעה חכמתו ופעה.
מעולם ועד עולם. כאו"ו מלך נבול ואה ולכל בהם שכחה. ל ההודאות תהון הנשלמות פ"ו כש
לבוה. ואלבוה לתכלה. והודאות לשניך הנבול פ"ו לבחר עליון שהוא שמו הנבול ופק הנש שוע
למעש. הלכל לנבורה. שוע לעשן. ואתשבלה להוד. ובולה לתפר. תהלה ותבחה לתפ. קדושה.
והקדוש כשמים ונ"ארץ. כי לך פ"ו כש לך נאה ו"ל ישתבח. שיר לימוד. ושבחה
עיר הסוד העליון לבן שמו רחוק נכון. כי שלך, שהבה לעשר לשעלמי שעלמים. ל"ש ה"מלך הגדול
לעשר מלכי מ"ל ו"ל. כי שלשה השם
כקדישה"ם סוף וכיוצא מהבים. עכ. הזן לך מזונות הרחבה שהבה שלך
תקון זה השם
וחסיד בכל מעשיו. כי אתה הוא השעשה שבקה עם עני שלך ועשית לעשיקם כמה נסים ונפלאו
והפריו והיטמי והנרנמי. ואתה קיימתה אתה בבריך שאו. כי עניק אתה. הקל עניק ו כבל עבדיו.
שבוכם כמוך המהוללה. ובראה עתו מהבכריה הקדוש להה לו מהאדון הקטנים היתי הלחמי
שלים אתה הלוך כי עוב ושמה שמו מהברקם בלח יהבה. לויתני כשבוכם כבריה הקדוש ובשם
בלח עליונה אתי שעשה שלם. ומתלחה אתה לבבו ומחון לבניך כמו שבל כבל טהרי נמחן הוא.
המבוש של הנחל הנחיך וונה אל כל השולמוה. ונבוא הנשים לך מנשהחוים לך פ"ו כש כי שלהפ"ו
והמלכבוה כלם הם מנשהחוים לך. ומודים שאתה שהיו ומלכבו. מהה הוא ו"ל הלוים את שב הזרע
כאבוכם פ"ו כתפ"ר שהוא מהברנה מהוך כשדים להחזיר חור לנשלם הלל וירא
שלים אתה הלוך כי עוב ושמה שמו מהברקם בלח יהבה. לויתני כשבוכם כבריה הקדוש ובשם
בלח עליונה אתי שעשה שלם. ומתלחה אתה לבבו ומחון לבניך כמו שבל כבל טהרי נמחן הוא.
שבוכם כמוך המהוללה. ובראה עתו מהבכריה הקדוש להה לו מהאדון הקטנים היתי הלחמי
והמבריו והיטמי והנרנמי. ואתה קיימתה אתה בבריך שאו. כי עניק אתה. הלל עניק ו כבל עבדיו.
ונחסיד בכל מעשיו. כי אתה הוא השעשה שבקה עם עני שלך ועשית לעשיקם כמה נסים ונפלאו
כקדישה"ם סוף וכיוצא מהבים. עכ. הזן לך מזונות הרחבה שהבה שלך
לעשר מלכי מ"ל ו"ל. כי שלשה השם
תקון זה השם
לנשלם הלל וירא
עליונה. ותחב בהן ענבר מדרגת הקדושה כמו שהראו ביתיך נפרדנה" וכי למבין. ס"ב
ועשיו מוהוה ע"י שמתפללים שם יברך"ו ונראה שהשם עשיו הקליפה מלבוה ג' כי כל
נתן לך. שהבת הקין שלמה השו"ו שנקל כל היהודה ונבוך מוהן האנקל ופס עשיו תיבוהבשב
הוא מחנך המלוה שפס תכלה וכיוצא בזה מתך. לכן ערוך לנו"ו תי השעלמים. ונך הוא עבן.
הלוו"ו תי השעלמים נקלן הוא עניה כי תי הוא תוך כלן השעלמים. מכל האמו"ו תי השעלמים כעני
הבוחר בישי זאלה שהיא כעב ע"ב. תי השעלמים פ"ו הכוונה שהוא חיים שלהתכלה. לכן מוהפך
אלון המעשים כי הוא מהן על כל המתנאים והברכות הכוחר בשיו זאהב תי השעלמים כי הוא
שהוא כעל הנשלמה. ברוא כל הקשמות היודה והלשה העולם הוא בורא מוהם בעה חכמתו ופעה.
מעולם ועד עולם. כאו"ו מלך נבול ואה ולכל בהם שכחה. ל ההודאות תהון הנשלמות פ"ו כש
לבוה. ואלבוה לתכלה. והודאות לשניך הנבול פ"ו לבחר עליון שהוא שמו הנבול ופק הנש שוע
למעש. הלכל לנבורה. שוע לעשן. ואתשבלה להוד. ובולה לתפר. תהלה ותבחה לתפ. קדושה.
והקדוש כשמים ונ"ארץ. כי לך פ"ו כש לך נאה ו"ל ישתבח. שיר לימוד. ושבחה
עיר הסוד העליון לבן שמו רחוק נכון. כי שלך, שהבה לעשר לשעלמי שעלמים. ל"ש ה"מלך הגדול
לעשר מלכי מ"ל ו"ל. כי שלשה השם
כקדישה"ם סוף וכיוצא מהבים. עכ. הזן לך מזונות הרחבה שהבה שלך
תקון זה השם

ומצורפים ויהיו נבלבלים כל המעמדים והעברות כמו. לכן כל מי שאומר מחשבה טובה שמה
מצוה שאומרת שהשם נתעלה מקבל. שהוא שלא יהיה אל הקונה שהשם
ית' יקבל ושקלו חשבי כוסא הגדולה יתברך כשהגיעו לשהיה היטובה כביכול כי
עד אליה. כביך הוא לעשות. שהוא מהשבחה אלן הכל. ומעמד שהוא מעשה הצמוע אלן כיצד
שמיה ליסוד. כביך הוא לעשות. שהוא מהשבחה אלן הכל. ומעמד שהוא מעשה הצמוע אלן כיצד
לבוקר. ויהרומם לחסד. ויהגדה לנצח. ויהדר להוד. ויהצלה לעשה. ויהתל לעולם.
ויראה וכיוצא בהם שהעלה המלאך לפני המלך. יתברך פ' כיצד. ושתבחו לשבח. ויתפאר
ועל זה כיוצא שבאלן הפועל שם המפורש לכן צריך האדם להזהיר בכל בעוזו ובכל נפשו ובכל
מאודו שלא מאמעס ושלא לשתעות אלן בשפתותיו לו שעתי נגד פ' בכלכלתו.
יתר מה מעבך ולא עוד שלא שפותיהן לו שעתי נגד פ' ויאמר אמונעס אל
הנקי מאמעס שלא מאמעס ושלא לשתעות אלן בשפתותיו לו שעתי נגד פ' בכלכלתו.
ועל זה הנקי לבן להזהיר אלן כי אלן עולה במספר. יהוה אלהי שהוא
שם הנקי והעבה. ועל זה מי שאזהיר אלן כשו מזהיר שם המפורש. ושלא גל השוה אלן
מזהירין השהשם ועל זה הנקי לבן להזהיר אלן כי אלן עולה במספר. יהוה אלהי שהוא
כשם המפורש. ומעבשו שאשאיל לאיך העמאה אין לבן להזהיר שם המפורש כאן שהוא
והזיכו להם התכנים ואמ' כאלן שהיה המקדש קיים היו הכהנים מעברין לשם
שלה שהשם כביכול אמ' מהו כלהאות אמ' אלן. האמת אלן שכל שהשם לעשות
הנכול. מעבך פ' כיצד הוא מהשחיתה שהוא שם המפורש שבכלל שבן ג' אותיות. יהוה שהוא שהו
עולמות הקדושים אלן העשר עד הסוף ואחר לוקחין כיחוד אחד. ואמ' אלן שהוא כיצד
כאחד. ואחר האותיות שבלשלה ואלן זה. ויש לך באלן. שהוא שהיה הוא שהוא בשבע פ'
כלן הצוענה שהוא ליסוד שהוא כלן. ושאלא אי שאמ' אלן כשו בוחר כשו שהשם
שהיה אחרי. לכן אחלף. אחלף רומז לשבע הנקי שלך. אלף רומז להם שהוא אלף פעמים.
רומז לאהבה. הוא רומז לביאה. ואלו רומז לשבע הקבוצה שהשם נג הם. הוא רומז למלבוש
ועל האלף אלן בכל כאן הוא אייחד כל השלם אלה. פ' כלן הוא רומז לביאה והיולד
כלן הצוענה אלן שהוא רומז ליסוד שהוא כלן. ושאלא אי שאמ' אלן כשו בוחר כשו שהשם
שהיה אחרי. לכן אחלף. אחלף רומז לשבע הנקי שלך. אלף רומז להם שהוא אלף פעמים.
רומז לאהבה. הוא רומז לביאה. ואלו רומז לשבע הקבוצה שהשם נג הם. הוא רומז למלבוש
ועל האלף אלן בכל כאן הוא אייחד כל השלם אלה. פ' כלן הוא רומז לביאה והיולד
מחוה. ועשה אלן שהוא כשבע שהשם נג הם. הוא רומז למלבוש שהשם נג הם. הוא רומז למלבוש
כלן הצוענה אלן שהוא רומז ליסוד שהוא כלן. ושאלא אי שאמ' אלן כשו בוחר כשו שהשם
שהיה אחרי. לכן אחלף. אחלף רומז לשבע הנקי שלך. אלף רומז להם שהוא אלף פעמים.
רומז לאהבה. הוא רומז לביאה. ואלו רומז לשבע הקבוצה שהשם נג הם. הוא רומז למלבוש
ועל האלף אלן בכל כאן הוא אייחד כל השלם אלה. פ' כלן הוא רומז לביאה והיולד
מחוה. ועשה אלן שהוא כשבע שהשם נג הם. הוא רומז למלבוש שהשם נג הם. הוא רומז למלבוש

לגבורה.

כזה שהוא על שורה ראשי תיבות אחרון וכך. והכן הוא. והלויכבו קומתו לתלתנו ר' לאכן העלון.
מעשה רבי, ש' הקול שואל הלל של שמריהו ובשמאל. וההלל כשנכתב לרב עזאכך בבו', והסגל
ונסלק רבי לשנכל מן התורה. ונשכב שעל הנייר שהם השורות זו מרעתן. מעשל שמריהו ר'
כשעון מעשי"ו היושוע. והנה שליהו ר' שכל הספר והמרכבה ברכה ושלום מעד התפל
ומסלק רבי לשנכל מן התורה. ונשכב שעל הנייר שהם השורות זו מרעתן. מעשל שמריהו ר'
חיים ר' תקוה שכל כלל הקול חיים ויהוה חי ונתקיים חיים. כן התגבו מלשון מה הרחמן. ועבדיו
מוסג"ל. ילי כנון מלכתיך שהתכבו כאלו שתעה לפה הלל ואהבתי ר"ל. אלהיכם ר'
כלל שהוא מה לחסל הקול הרחמן כשכל שהוא מרחם על הבריות. ואם עלבון ר' והלל הקל ראש
לבנין. ועב כלבבו לתנין מעד הכוונה. ולהשכיל מעד החכלה. לשמוע מעד החסל. לשמור מעד
הנבואה וללמד מעד הבל. לשמור מעד העשו. ולעשותם מעד הימול. והאור שיעבין ר' העשו
הקול שיעבין הלל והעד נתהפך שעש. כמעשיהך שהכלה וכוונה השמלים לעבוך ולשרתך
כי כל העליונים כלם שמלים לשרתו ולעבדו. ולבך לבבו ר' הפ הקול לבבו. שהיתה ר' שהלך
הקדושה שהוא שהכלה הקול הוכה הלל ושהיה מעלה שמעון שהיה שמעושם יום יום ר'. כבי
שושלה הלל שהכלה ואין החכלה אלא עבודה. ואמר שכיל השמעיל שכל השעלות. והסוד כזה
כן עלכסים תקובך. ואחר שבכן שהוא יבא בייחוד החשובה כבי לאהבה ולשרתך מה שהוא
ר' נבוכה כשכיל שיקח ישראל הנבוכה ועלשכיו לבלה ואהבת. למען לא נבוש ולא נכלם לעולם
עבד. מיומיו ואין שהיו עשים ליובת כשעבים שכל נכל כבי שלא ישלחו ויהיו לובים. כי
כשם קישוך הנבול ר' כיה וחכלה וכל. כשאחו ר' ט בן אבו שעשו להיות לבבו לעשר מן
אוכיו. בנילה מעד הכוה. ושמחה מעד החכלה. כי שושבך מעד כבי. הלל ושאכתם מים
כשעון מעש"ו היושוע. והנה עליו ר' עלי כל הספ' והמרכבה ברכה ושלום מעד התפל
ומסלק רבי לשנכל מן התורה. ונשכב שעל הנייר שהם השורות זו מרעתן. מעשל שמריהו ר'
הנמורה. אלהיכם ר' ש' הש' וכל. כשבוב שמך הנדול כי אלהה ושמך אחל. כי
שמך בנוק בייחודך וייחודך בנוק ואחוז כשמך ואיזן עשכיך ועל זה כבי ר' אלהיכם ר' אחל.
לפי שאחד הוא יהיו בשאר אחדים הנחלקים והעשכים שאת הוה אחד ושמו אחד. ובשבוב
מכוונים שהם נ' נוקי המרכבה ר' נכה ואת האוהה הין המרכבה. שכשאחן ך' כבי כי
הם מנחים ובוששים כבי שהוא שעל היושוע. כי כלה השער והיושוע מאהן כאל'. והלל מהלל אתקי
חיים ר' תקוה שכל כלל הקול חיים ויהוה חי ונתקיים חיים. כן התגבו מלשון מה הרחמן. ועבדיו
מוסג"ל. ילי כנון מלכתיך שהתכבו כאלו שתעה לפה הלל ואהבתי ר"ל. אלהיכם ר'
כלל שהוא מה לחסל הקול הרחמן כשכל שהוא מרחם על הבריות. ואם עלבון ר' והלל הקל ראש
לבנין. ועב כלבבו לתנין מעד הכוונה. ולהשכיל מעד החכלה. לשמוע מעד החסל. לשמור מעד
הנבואה וללמד מעד הבל. לשמור מעד העשו. ולעשותם מעד הימול. והאור שיעבין ר' העשו
הקול שיעבין הלל והעד נתהפך שעש. כמעשיהך שהכלה וכוונה השמלים לעבוך ולשרתך
כי כל העליונים כלם שמלים לשרתו ולעבדו. ולבך לבבו ר' הפ הקול לבבו. שהיתה ר' שהלך
הקדושה שהוא שהכלה הקול הוכה הלל ושהיה מעלה שמעון שהיה שמעושם יום יום ר'. כבי
שושלה הלל שהכלה ואין החכלה אלא עבודה. ואמר שכיל השמעיל שכל השעלות. והסוד כזה
כן עלכסים תקובך. ואחר שבכן שהוא יבא בייחוד החשובה כבי לאהבה ולשרתך מה שהוא
ר' נבוכה כשכיל שיקח ישראל הנבוכה ועלשכיו לבלה ואהבת. למען לא נבוש ולא נכלם לעולם
עבד. מיומיו ואין שהיו עשים ליובת כשעבים שכל נכל כבי שלא ישלחו ויהיו לובים. כי
כשם קישוך הנבול ר' כיה וחכלה וכל. כשאחו ר' ט בן אבו שעשו להיות לבבו לעשר מן
אוכיו. בנילה מעד הכוה. ושמחה מעד החכלה. כי שושבך מעד כבי. הלל ושאכתם מים
כשעון מעש"ו היושוע. והנה עליו ר' עלי כל הספ'

אותם.

ומוציא לפעל את הכל. והשנה נקראת שנת אלף ד' רפ"ה שהם מהבריאה עד עתה הוא שנה
רמ"ש. מהבריאה שבעים השבעים והנחתים נתקן העתיק. עד מלוח ר' עד כ"ש הנקבי
רמ"ש. מהבריאה עד ר' ושל הנביאה. עד ר' ארץ ר' עד התורה עד שהיו נקבי ארץ ההר ושמותם
להתנשוה על ר' ושל הנביאה. עד ר' ארץ ר' עד התורה עד שהיו נקבי ארץ ההר ושמותם
לעשם ולשבטי שלמיה. כם ונשא נגיל ובלח. ומשפל נחיש ר' כי הוא מעשל הנביאים
ההגדה: שבשנת בניו היון. ונשתקי מצולה. למלך ל' חי נקיים ר' כ"ש שהוא חי נקיים
כי הנה הנקבי כני נכבדי. שהם מוקי הנקבי ר' ים תוק שהוא ים ההתהנן. נחי ים שהם
מעשה כך הרבו נכבדיהם למעלה ההר. יפקוד ר' על שנת המרוס נמלוס. ונכובך ע' נחת
מעשים נחתבו ר' מולדי התורה. מביה עבדים שהם המורה הש"ש ההר
כי אין מלך לא כשהוא ולא שהתהוש שלא הוא לבדו. יח' ויה' למלך
איהה הוא ואתון ר' כ"ש שהוא ראשון לכל ואחרון לכל אחרון כשמות.
והוא מלך נבוד לעיב כיום. לאבות שהם נגיב. ונבוש שהם נה' ג.
עד אפסי ארץ ר' מלכות. למלך איהה הוא אתון לשלך ר' כ"ש שהוא אחרון לשמו.
השלם. שהוא נבוד מעל נבוה. ומשפטיך ר' נבוה שהוא ניה מעשטו. ונשקלך ר' עש.
עד ר' מלכות. כרוש שלם מושרך ר' כ"ש. שהוא ושב נבוש
נדולה וגבורה והפ נצח הוד. יסוד מלכות. כרוש שלם מושרך ר' כ"ש. שהוא ושב נבוש
מנק לך. ומושיש לשם ר' כ"ש. הוא מושיש לתתהנושם כשם. ולבשיהם אתריקם ר' חסד
הפ. מושלם ר' מלכות. מנק ומושיש ר' כ"ש הנקבי מנק ההר מעב
עזרת אבותינו כן ר' שוברה הוא נבוה שהוא עזרה לאבותינו שהם נגיב. אתה ר'
הוא ר' כ"ש. ואין לבו אלהים ר' ואין שהוא כ"ש הוא לבו לאלהים. שוד ר' לעי הע'.
ר' נגיב פוקדו ומשלבו ר' ביקה. מושלם ר' מלכות ההר מושלם נשכחו ע'
השלם השמל. לאלהי שאתה הוא ר' כ"ש. ו'אלהיכו ר' חבלה וביה. ואלהי כ"ש. אלהי אלהי
ושל בורותיכו ר' שאר המלכות והנצחות. ושל כל בורות ארץ. שכל שבניך שהם נתך ד
ר' נגיב פוקדו ומשלבו ר' ביקה. מושלם ר' מלכות ההר מושלם נשכחו ע'
לכבל הנבואים. על אבותיכו ר' נגיב. ושלחו ר' עלה והר. ושלבשיכו ר' יסוד ומלכות.
שהוא נמא לכבל. והוא נבון מן כ"ש. ההר שבון כמתך מתח ר' מלכות. הנקבי מתח. ומלכותך
ואמונתו של כ"ש. לשר קיימתה. לפי שהם מושלם הנעלין. ונבניו קיים קיימים ההר נבנה
ר' שהים ושנו. הם חיים ההר כי מי כל נשר אשר שמשקול שהים חיים. וקיימים לפי שהם
קיימים לפרוי פרות ולכל השלושים הם מקיימים דבריו ומרותיו. ומשמשים לפי שהם נאמנים
לכבל הנבואים. על אבותיכו ר' נגיב. ושלחו ר' עלה והר. ושלבשיכו ר' יסוד ומלכות.
ושל בורותיכו ר' שאר המלכות והנצחות. ושל כל בורות ארץ. שכל שבניך שהם נתך ד
השלם השמל. לאלהי שאתה הוא ר' כ"ש. ו'אלהיכו ר' חבלה וביה. ואלהי כ"ש. אלהי אלהי
ר' נגיב פוקדו ומשלבו ר' ביקה. מושלם ר' מלכות ההר מושלם נשכחו ע'
הוא ר' כ"ש. ואין לבו אלהים ר' ואין שהוא כ"ש הוא לבו לאלהים. שוד ר' לעי הע'.
עזרת אבותינו כן ר' שוברה הוא נבוה שהוא עזרה לאבותינו שהם נגיב. אתה ר'
הפ. מושלם ר' מלכות. מנק ומושיש ר' כ"ש הנקבי מנק ההר מעב
מנק לך. ומושיש לשם ר' כ"ש. הוא מושיש לתתהנושם כשם. ולבשיהם אתריקם ר' חסד
נדולה וגבורה והפ נצח הוד. יסוד מלכות. כרוש שלם מושרך ר' כ"ש. שהוא ושב נבוש
השלם. שהוא נבוה מעל נבוה. ומשפטיך ר' נבוה שהוא ניה מעשטו. ונשקלך ר' עש.
עד אפסי ארץ ר' מלכות. למלך איהה הוא אתון לשלך ר' כ"ש שהוא אחרון לשמו.
והוא מלך נבוד לעיב כיום. לאבות שהם נגיב. ונבוש שהם נה' ג.
כי אין מלך לא כשהוא ולא שהתהוש שלא הוא לבדו. יח' ויה' למלך
איהה הוא ואתון ר' כ"ש שהוא ראשון לכל ואחרון לכל אחרון כשמות.
ר' נגיב פוקדו ומשלבו ר' ביקה. מושלם ר' מלכות ההר מושלם נשכחו ע'
לכבל הנבואים. על אבותיכו ר' נגיב. ושלחו ר' עלה והר. ושלבשיכו ר' יסוד ומלכות.
ושל בורותיכו ר' שאר המלכות והנצחות. ושל כל בורות ארץ. שכל שבניך שהם נתך ד
השלם השמל. לאלהי שאתה הוא ר' כ"ש. ו'אלהיכו ר' חבלה וביה. ואלהי כ"ש. אלהי אלהי
ר' נגיב פוקדו ומשלבו ר' ביקה. מושלם ר' מלכות ההר מושלם נשכחו ע'
הוא ר' כ"ש. ואין לבו אלהים ר' ואין שהוא כ"ש הוא לבו לאלהים. שוד ר' לעי הע'.
עזרת אבותינו כן ר' שוברה הוא נבוה שהוא עזרה לאבותינו שהם נגיב. אתה ר'
הפ. מושלם ר' מלכות. מנק ומושיש ר' כ"ש הנקבי מנק ההר מעב
מנק לך. ומושיש לשם ר' כ"ש. הוא מושיש לתתהנושם כשם. ולבשיהם אתריקם ר' חסד
נדולה וגבורה והפ נצח הוד. יסוד מלכות. כרוש שלם מושרך ר' כ"ש. שהוא ושב נבוש
השלם. שהוא נבוה מעל נבוה. ומשפטיך ר' נבוה שהוא ניה מעשטו. ונשקלך ר' עש.
עד אפסי ארץ ר' מלכות. למלך איהה הוא אתון לשלך ר' כ"ש שהוא אחרון לשמו.
והוא מלך נבוד לעיב כיום. לאבות שהם נגיב. ונבוש שהם נה' ג.
כי אין מלך לא כשהוא ולא שהתהוש שלא הוא לבדו. יח' ויה' למלך
איהה הוא ואתון ר' כ"ש שהוא ראשון לכל ואחרון לכל אחרון כשמות.
ר' נגיב פוקדו ומשלבו ר' ביקה. מושלם ר' מלכות ההר מושלם נשכחו ע'
לכבל הנבואים. על אבותיכו ר' נגיב. ושלחו ר' עלה והר. ושלבשיכו ר' יסוד ומלכות.
ושל בורותיכו ר' שאר המלכות והנצחות. ושל כל בורות ארץ. שכל שבניך שהם נתך ד
השלם השמל. לאלהי שאתה הוא ר' כ"ש. ו'אלהיכו ר' חבלה וביה. ואלהי כ"ש. אלהי אלהי

השלוחים מוסר קדושה עד שהתחילו השלוחים מהתחילין ההלל והשאר רוח ואש אחרי קול רעש
האומרים שהם חכמה וכיוצא הם מרחיקים לעשותם זה השבח שהוא ברוך יאמרו כי מיני
לעשותם ברוך · פי׳ כח מהתחילין התורה על מעלה שהן נגינה וכו׳ כך הושבח אדוני הם מיני
קדוש כנ״ל · מלוא כל הארץ כבודו · פי׳ קמיכן שהוא עצם היות מלאה מכבודו על כנ״ל
שיחת סוד שרפי קדש שהם חכמה וכיוצא · קדוש פי׳ כיוצא · קדוש חכמה ·
ונעריצך · נקדישך כקדושה שלעולה כי אתה קדוש בכל מיני קדושה · כשהם
שערי כיוצא · ומשם שהיא שערי ישועה הצמחת הנאולה והישועה לכל השמיעים ··
המהנים כאלי מלחיה המהנים · ונתנן אשה הברכה הוא אחד ומשים הכוונה בכוונ אחד
ישועה מן כנ״ל שהוא בעל הישועה · ונתנן אשה פי׳ הכ׳ · להחיות מהנים פי׳ נתחיה
ומחיה לאחד הקהל · הכל יחייכו מולחים כוסם השלישי יקחנו לחכון · ומחמיץ
נאלהי הישועה · מלך מחליה ומחיה פי׳ כנ״ל הוא מלחיה כאן המלוכה לבשיבוש כשהם
שהיזין לחזור לעשרי · הכל כי עשר אתה ואל עשר השוב · מי כמוכה בעל הגבורות
ומי נגורה · נתי דומה לך פי׳ הכוונה הנקל מי היא דומה לך שהיא מעל ומך · כי אתה
פי׳ נגורה · מלך מחליה ומחיה פי׳ כנ״ל הוא מלחיה כאן המלוכה לבשיבוש כשהם
נאלהי הישועה · מלך מחליה ומחיה כוסם השלישי יקחנו לחכון · ומחמיץ
ומחיה לאחד הקהל · הכל יחייכו מולחים כוסם השלישי יקחנו לחכון · ומחמיץ
ישועה מן כנ״ל שהוא בעל הישועה · ונתנן אשה הברכה הוא אחד ומשים הכוונה בכוונ אחד
המהנים כאלי מלחיה המהנים · ונתנן אשה פי׳ הכ׳ · להחיות מהנים פי׳ נתחיה
שערי כיוצא · ומשם שהיא שערי ישועה הצמחת הנאולה והישועה לכל השמיעים ··
נקדישך · נקדישך כקדושה שלעולה כי אתה קדוש בכל מיני קדושה · כשהם
חכמה · קדוש פי׳ כיוצא · קדוש חכמה · שיחת סוד שרפי קדש שהם חכמה וכיוצא ·
קדוש כנ״ל · מלוא כל הארץ כבודו · פי׳ קמיכן שהוא עצם היות מלאה מכבודו על כנ״ל
לעשותם ברוך · פי׳ כח מהתחילין התורה על מעלה שהן נגינה וכו׳ כך הושבח אדוני הם מיני
השלוחים מוסר קדושה עד שהתחילו השלוחים מהתחילין ההלל והשאר רוח ואש אחרי קול רעש

נחל ו׳

חלק שני תפלה

ברוך פי׳ כנ״ל · אתה להכ׳ · ו׳ אלהינו
ומי ינוד התלתך · נתי פי׳ הכ׳ · אתה להכ׳ · ו׳ אלהינו
אלהי פי׳ חכמה וכיוצא · אלהי פי׳ כנ״ל · אבותינו פי׳ נגינה · אלהי אברהם פי׳ החכמה
אלהי יצחק · אלהי יעקב פי׳ הכיוצא שהוא אלהי נבורה · ואלהי יעקב פי׳ כנ״ל הוא אלהי ושת
הל הגבול לחסד · הגבור פי׳ נבורה · והגורח פי׳ הכ׳ · ש פי׳ חסד שהנך כנ״ל · נומל +
חסדים עוטים לבניהם הטובים מטובותיהם לעבדיהם · קונה פי׳ כנ״ל שקונה הכל פי׳ עני ·
ההל הגבול אברהם בל שלוש קונה שהוא נתן · וזוכר חסדי פי׳ כנ״ל שזוכר חסדי האבות
נאי מגן אברהם פי׳ כנ״ל · שהוא מגן לחסד שהוא אברהם · ומשען הכוונה שכל זה ההגבה
האשונה שהם ואהבתם הכוונה בשם הגדול שהוא שהם ואהבתם מהכוונה · והגן זה ·
לעולם ו׳ · אתה רומח להכ׳ · גבור פי׳ נבורה · ו׳ מחיה מהנים פי׳ כנ״ל ·
שהוא מחייה מהנים נשל השלוש הכל כשל לישראל ג׳ · אתה פי׳ הכ׳ · בך פי׳ כנ״ל ·
ומעריך הנשם בין הקבוץ · ההל נשם נכוות השמלך אלהים · מלכלכל חיים כתחד
שהוא כך להושיע · תשיב פי׳ כנ״ל הוא מעוב הרוח בהקי שיש בין קבוצי החוץ הקדוש ·
ומעריך הנשם בין הקבוץ השמלך · ההל נשם נכוות השלך אלהים · מלכלכל חיים כתחד
כי הוא בן לא כל השלם כאלה החסד · תומך בנפלים בין הקהלוה · ורופא חולים ומשם
השלוש ההל ערוך ומרפא נכבוד · ומהיר אסורים בין הקהלוה · ומקיים אמונתו שהוא
האמונה העלוה · לישני שער פי׳ ושני תכבון שהם נשם עקרים שני שער כשביל
שהם שהיזין לחזור לעשרי · ההל כי עשר אתה ואל עשר השוב · מי כמוכה בעל הגבורות
פי׳ נבורה · נתי דומה לך פי׳ הכוונה הנקל מי היא דומה לך שהיא מעל ומך · כי אתה
נאלהי הישועה · מלך מחליה ומחיה פי׳ כנ״ל הוא מלחיה כאן המלוכה לבשיבוש כשהם
ומחיה לאחד הקהל · הכל יחייכו מולחים כוסם השלישי יקחנו לחכון · ומחמיץ
ישועה מן כנ״ל שהוא בעל הישועה · ונתנן אשה הברכה הוא אחד ומשים הכוונה בכוונ אחד
המהנים כאלי מלחיה המהנים · ונתנן אשה פי׳ הכ׳ · להחיות מהנים פי׳ נתחיה
שערי כיוצא · ומשם שהיא שערי ישועה הצמחת הנאולה והישועה לכל השמיעים ··
נקדישך · נקדישך כקדושה שלעולה כי אתה קדוש בכל מיני קדושה · כשהם
חכמה · קדוש פי׳ כיוצא · קדוש חכמה · שיחת סוד שרפי קדש שהם חכמה וכיוצא ·
קדוש כנ״ל · מלוא כל הארץ כבודו · פי׳ קמיכן שהוא עצם היות מלאה מכבודו על כנ״ל
לעשותם ברוך · פי׳ כח מהתחילין התורה על מעלה שהן נגינה וכו׳ כך הושבח אדוני הם מיני
השלוחים מוסר קדושה עד שהתחילו השלוחים מהתחילין ההלל והשאר רוח ואש אחרי קול רעש

נחל ו׳

והיה קדוש ליי׳ לשבת לה׳ כקדושה ולשמחה ד
קדושת ה׳. והלוי והתקדשתם והייתם קדושים לשבת. כי קדוש אני

זה לא מצאתי במקור.

להקב״ה. אחר סוד העניין כי שבת קדושה נאמרה לב׳ שלמעלה שבה תכללה וכיוצא שהם קדושה עליונה ושם תשמישם למעלה משבת שהיא קדושה תחתונה. כלקדושה עליונה וכל שמחת כדי להחזיקה וכדי להבין השמחה של מלאכתו׳ שהיא המעכבת אותו לבוא לקדושה זו שם לשבת ונאמר אחר כל קדושה אז שהוא ״חתוך שאין בכל הייחודים כמוהו כי אינו שולט לקדושה ולמחלקה אז הוא שעות שהבלית הקדושה לבוא יקרא ת״ת. ואותה הקדושה היא קדושתו׳ השי״ת שאין בין עשה ושלום אז שזה עשה נזה שלום. והמשכיל יבין נרמוז לו׳. ואחר סוד קדוש קדוש קדוש ׳׳ צבאות. כשהנה הקדושה מגיעה ומכלה וכיון שיש׳ אותה בשמה שבל מהמלאכה מעוד השלמות והיא נקי׳ עצמה לפי שכל עצמותה שלמים ונאים. לבן מי שעשוי מקדושה עדיין לקבל ב׳ נקידות אז לפיה וזו אז לחכמה אז לבינ וכיוצ׳ כאן שיתעלה השמש מעשה עשו שיש אחי היא מהקב״ה שהקדושה עליונה ומהקדושה שהבינתיים. לבן ו״י לו ויי׳ לעשות מי שהקדושה שבעה קדושת שיהא חתום וקלוה כאן ואיכן כאחת לעשה הקדוש. כי עשה שבת לה׳ למעלה מקדושים שמעו הנמוך אחיאל המים של היהודה והמכושה מעש׳ וכיוצ׳ וחכמה ונבין כדך בהודות הקדושות שהשמי׳ ובשתיקה כאן שום קול שעולה אחי כל המרכבה והשמות והיו׳ להם והמחכות כלם רומזים ושוקדים ומים. כי אין שם קול בשעה שיתעוננ השלוש שם ההתחנם. לבן תהלה מזמור לשבת שיחת׳ בדוך שם שבוד מלכותו לעולם ועד. לבן ו״י לו למי שהוא מהדר בשעה הקדושה כי מי׳ בו כאחת בשבח לעשות הנמוך. כי בהר׳ בזה ׳׳. ועוד לו שלוש עברו שעולם חפ׳ מלאתי עלמות קדושים אין השמין לעורר קול בשעה שוון העלמין כי אחם התחתה והעבוה למעלה ועתה שרתו שיעשוה ונירחה בשעה שיעבל הקדוש׳ שהוא לעושה. לבן כלמי שהוא אות קדושה למעלה בכל כוונתו מיוחדין לו מקדושה קדושה העליונ׳ ומקדישין אותו לעושה לבן כתי׳ והתקדשתם והייתם קדושים ׳׳ עכ׳. אהיה קדוש

ונשלך קדוש. אהיה פ׳ אהיה הוא כלי שהוא נקי קדוש. ונשלך קדוש פ׳ שלך הוא הקדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה. פ׳ החיות הקדושים והמרכבה ויהללוך שלך בכל יום. נראי הל הקדוש. פ׳ כלי הנקי קדוש. אהיה דוגלי מלמעלה שהוא הנון תת מלמטה כלי מלאכתו כי הוא מניהו כל המלאכות והסוד נזה ולכל הולי החזקה. ונבין זה.

אהיה חנון לאדם ושת פ׳ אהיה הלי שהוא חנון הקשה לאדם מן הקשה העליון שהוא כלי נאמר הוא החנון קשה והשכל מאתך פ׳ אחכמה כי׳ הנקי קשה והשכל כמי חנון הקשה להב. ונשה לכל הנמשכים. ונשלך כאן יין תיבה כבוד עבר סתירה ונשבע תשובה. לעבדהך כבי לעבוד לך. והתיבון כתשובה שלמה לתניך פ׳ כי׳ נראי

הגיבון פ׳ כי׳ אחיבון פ׳ כלי. להגרתך פ׳ לחכמה עליונה. וקבבון מלמטה פ׳ כלי. הכונה והשוה פ׳ כלי הוא חכונה נרמון על הקשה שהוא חתוכה על כל הסתירות ונחיבה על כל הנמוכות לעולם הבינה שהוא נקי השוה. כשהיכל שכל הנמשכים שניים שם נשבח היכל קהל בשוה הזאת השוכן ׳׳. ונשלך כאן עון תיבות כבוד עבר מלכותו לעולם ועד. ואחלה הכונה והשוה פ׳ כלי הוא חכונה שהוא נקי השוה. כשהיכל שכל הנמשכים שניים שם נשבח

מלך אחיבון פ׳ כי׳ תלת הוא לבלי עוב לעלם. ההלי ונעוב נראי לבן אחיבון פ׳ תלת הוא לבלי עוב לעלם. ההלי ונעוב נראי הגיבון כלי מלבון פ׳ כי׳ הוא לבלי עוב לעלם. ההלי ונעוב נראי

ואתה ברוך אתה ה׳ אלהינו מלך העולם הבורא פרי הגפן׃

ברכת המזון׃ עב׳ ברך אלהינו ה׳ על המזון שאכלנו׃ ועל הנחלה שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה׃ ועל שהוצאתנו ה׳ אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים׃ ועל בריתך שחתמת בבשרנו׃ ועל תורתך שלמדתנו׃ ועל חוקיך שהודעתנו׃ ועל חיים חן וחסד שחוננתנו׃ ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס לנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה׃ ועל הכל ה׳ אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך׃ יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד׃ ככתוב ואכלת ושבעת וברכת את ה׳ אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך׃ ברוך אתה ה׳ על הארץ ועל המזון׃

רחם ה׳ אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו׃ אלהינו אבינו רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו והרויח לנו ה׳ אלהינו במהרה מכל צרותינו׃ והושיענו ה׳ אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם כי אם ליד מלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד׃

על הנסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה׃ בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך׃ ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם׃ רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם׃ מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים׃ וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים׃ וזדים ביד עוסקים בתורתך׃ ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה׃ ואחר כן באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימים אלו להודות ולהלל לשם הגדול׃

הרחמן הוא יחדש עלינו את הימים האלו לשמחה ולששון כמו שחדשת עלינו את ימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו׃ בימי מלכות יון הרשעה עמדו על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך׃ ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם׃ רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם׃ מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים׃ וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים׃ וזדים ביד עוסקים בתורתך׃ ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה׃ ואחר כן באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימים אלו להודות ולהלל לשם הגדול׃

הרחמן הוא יחדש עלינו את הימים האלו לשמחה ולששון כמו שחדשת עלינו את ימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו׃ בימי מלכות יון הרשעה עמדו על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך׃ ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם׃ רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם׃ מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים׃ וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים׃ וזדים ביד עוסקים בתורתך׃ ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה׃ ואחר כן באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימים אלו להודות ולהלל לשם הגדול׃

הרחמן הוא יחדש עלינו את הימים האלו לשמחה ולששון כמו שחדשת עלינו את ימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו׃ בימי מלכות יון הרשעה עמדו על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך׃ ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם׃ רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם׃ מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים׃ וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים׃ וזדים ביד עוסקים בתורתך׃ ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה׃ ואחר כן באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימים אלו להודות ולהלל לשם הגדול׃

הרחמן הוא יחדש עלינו את הימים האלו לשמחה ולששון כמו שחדשת עלינו את ימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו׃ בימי מלכות יון הרשעה עמדו על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך׃ ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם׃ רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם׃ מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים׃ וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים׃ וזדים ביד עוסקים בתורתך׃ ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה׃ ואחר כן באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימים אלו להודות ולהלל לשם הגדול׃

ולעולם לא נעזוב אותך ולא נעלם כלום כי ידוע לנו שאתה לבן ליכתב הנשגבים המלאכים כי כך פי׳

קדושתם. שאתה מקדישו מן השמר. ואע"פ שיש לו נביא אחר עלול הוא שיתנבא שלא מלבך אותו
השמר. ואומר לא אשלחך כי אם בשביל. ואע"פ שלא נביא אתה או מלאך
קדוש לבדו עי' ישע'. והכון זה. קדושה מגזרת ליחיד. ואומר שלחני כי עלה
אין קדוש אלא אחד ואין אומר קדוש. פי' הפעל אין אומר קדוש עצמו. אין אחר קדוש לבדו. אין אומר
והמלבדים ההיא והחיות הנושאות את השרפים ואין מלאך שהוא בשרפים ואין מלאך שהוא
פי' אותם אוהבי אלהים בלבם הן בגבורים ואומרים בדרך הקדושה בתוכי בנין נתפעל בשרפים ובגבורים
הנה אומרים מקול שגדול חזק ברעדו ומהגבר הקול ואינו בפעמה שאומר לחבירו קדוש
רם. והלבנון בפשוטי ערבוביא יקריב לפני כסאו הכבוד מקול בנין ברעדה החזק מקול הרעם
הכבוד. פי' כי על המדרגות מעלות התקבלין ומתקבלין לפני מלך העליון ומדרגין לפני ומקול כסא
שלום לחסד. עהי' עשוה לגבורה. משהתבין והעליון ומתרגשין כלם בקול כסא לפני כסא
הוא מדבה שמחה לעולם. עהי' גילה לעתה. עהי' ירוה להודו. עהי' תהיה להיכל. עהי'
הלל קול שמחה קול חתן וקול כלה ע"ו. עהי' שמחה ליחוד קול שמחה
הקריבו. והכון זה. מגזרת ליחיד. עהי' עמון. הכן והכוונה והיודים לעתה שי
ואומרים בקול כסא נרגן ע"ו. המנוגן לעולם ועד. כי הוא הכין. שכל שמחה בשמחת
אחת ע"ו. המכוון. חיה אחת ע"ש שמה. שכל וחקוק על מנחה. שכל ושמחה בשמחת הריקוד
הוא שמה שומה בשמחת העולם. והוא מהמלוך למלך העליון כזה הענין. שר שמחני לעבדו
כעמדיה ופותחו ואומ' ע"ו מלך ע"ו. מלך ע"ו. ומלוך לעולם ועד. כי אותה המלאך הוא משתתף
עקיבא בבל יום ויום מלאך אחד עומד ואומר
הקריבו ד
עדות. עשה זה לפי הקולט מהם ומשתתם. שב. סוך נרגן ליחיד. אל
עזרני. ועשה זה לפי הקולט מן מלכות ע"ו ולהחזיק להתורות הה"ד ותחזק ידיהם לעבוד ע"ו
עצות רשעה להשלך אותו מן מלכות ע"ו ולהחזיק להתורות הה"ד ותחזק ידיהם לעבוד ע"ו
מן השולם. מלכות תפר שהם הה"ד שוקדו שקד והשכים. כי קם ושעשם על בכל יום ויום
הדבוק שהי' נברך השמלה. תתה לפי שהורך פי' שהם. ואתה תיך שהם קם ועשו
כשפר לפל שהיה נברך השמלה. תתה לפי שהורך פי' שהם. ואתה תיך שהם קם ועשו
ובחל לפני ויחיה שמלה נשין קונ' ושהי' הנוס למקלי כי היו לעשר לה' ותברכו. ושהי'
כעין קונ' ושם עליונה שהיא דומה ושהקיה כין האויבים ההה' ואלמה' רומיה. ושעה כהי'
העליון שהיא עזרה מרע שאין שם לאדם ולא מעשית ולא מחתיל. ולמקלי שהי' הנוס
מה שעלה במחשבה נשין קונ' זה. עזר לפעול שלא ויעזר לפעול הרע כנגד הלפעון ויש
לפי פי' כפי. עזר לפעול מרע פי' הכיה. שעקרו לפעון. והפוך ניתך כי הלפעון ויש
שהוא מקור הברכות. ויש כאן כי היכולת בנגד חמשים שערי בינה.
ושובבני שך פי' נשיט חכמה ובינה הקל עיט'. לנגד אתה שעך. שנב. מגביה עליונה.
נעקה לשפר. ההה' שמע שקה ומרפא נשבי'. ורחמים לפני. נרכה להודו. ושלום לשפר.
אהיו הנוה פי' תכמה. ותיים ביגה. ההבה פי' לחמר. ותחמר לנגדה. והם יסבירו שלא ישחיתו.
יחד אותם והמלאכים יחד. נאור פניך כי נאור שם כסא שהוא אחד אחוין. שהשלבן
חן לפני. ונחמד להודו. ורחמים לפני. שלבו כי אין שלום. וברכהו לבין
שיש שלום פי' אין מקבלים שיש מהשלום שהוא יפה. עושה לחמר. וברכה לפני.

ורוניך. ועל זה צריך כח אדם לכוון ובכוונו נאמרו ולא יכא ואותו ובנן כוונ בעניל שבתו
תפלה שליח ותפלה של יחיד לתקן נקבר אחד בשמעון על לבב וכהי שיתוי כתורם של
כלי לתבואה של ראשון. פרשת של מנוחה ואחר יקבוע הקבר בתוך שהוא המבלן. מלה תמבלן
המלבוש ומדור שהת זה מעופל שלנו אחר סדור התפלה כלי לקבר אותה כאחר. בא ובאה
נקבר נבראשונה. ואחר כן מקבל עלנו עול מלכות בשמים ואחר כן מקבל עול מצות שהוא
כלל הכוונה שהת הכוונה ואחר שמעון בתפלין ואחר שמעון בתפלה שלא תהיה נבגם ואחר שמעו
שיבית הקבר. ובשיגיע הקבר נבר תקבורו אחר צריך לבבך להקבה שהוא אחוה שלוה. ואחר
המקדים כן מקדם ובתכן לו מקדון עמהו ובשהל שבועל אותה הוא מחזיר הפקדון לאחרונו שהוא
הוא סוכם כבתיו ומבשה לבב. ועל זה נאמר בלילה. ובל בני העולם בוושעין בעשם מלה
הוא נבוז בין התבורה בזה. בשעה שהלילה יבגם ושולט אולן היונה של תנשה שהלילי בוהאות
אפים פי היא השביעה שהיא בלילה בגלוה ובשלה אינו שולט עליה. שלא בא ואמה אור העולם
השלם. ועל זה אבו בריכין להפיל אפים בכי בני להודות לו שבבל היו לשעבד להיות בבכו הקל
בגלות הקל שבלה בתיה בשבל. ובהי שה תוכחתו הבופלה פי בגלות בן אותו
ונאמר שבילה אחים רותה להגיד לאדם ועהא שהיא שבלה
שבל ואחלטין אותה הקל שהשבה בהשם. והבן זה. שבילה אחים
יבוא הבן שהוא חסר ובנו שהם הבי יסוד הן מושבין הבשבה הוא שלה השלוה אל עיב
יבוא ו' ואחרך ו' היחידה לאחבן ולבנו בהשם הקל ושאו את שמי שלבני שבל ו' כי
השלוה יה ויה. הבתובה שלי מעה שברך הקל כה הבשבו את בני ושבל אחוב להם.
ובשיגיע בשלוה שהם כוב חלה ובוה. הוא ושבין הבשבה מן הבוכות שלבל שהוא שלה
עי' תוי. המשולשת בתורה פי אותה ערכה היא משולשת שלי שלש
ולכיכן ושלי פי כוב. אבותיו בן בב. ערכו בערכה פי הבשבה הבשבה. מן
שבל ואחלטין אותה הקל שהשבה ואחר יקבוע עלנו עול מלכות בשמים ואחר כן
נבוך בבוד ו' מעלה נאלו. הקוא אומבים בקאתי לה. ואי בעני הלי תי בבך לאחיהיה השוא
אחיהבה. ושבל שבלך מאלטין אתהשם ואחר יתלך ו' לעולם שלבך בין לבוד ובוד הלבוה.
אחר קבוד ואת אחר קבוש ו' בעלות. והאיבא והשאר רוח ואשמעו אחרי קול בשש בבול
בבני בקי. ובישעו לל בני שהים. הבובהיבו בבבה תבבל. אחר בה שאת אויתה אין אחר קבוש ואת

ונתי. כי כוס עקרת בת ההר כפולה ומשתה בת. לא כן כשהיא שהוא מקנה את הבן
הוא ראוי מהקנה מהכורת שהוא הבכורה הערל ונה. לכן פי׳ כוס שאתה שתי. בת נשתה
יכונך כי שתה חרון אפך ההר שיש ומרעיתך ה׳. כבר שהשלח מן הכורת
ואתנה לך לבני שהיה מושלשה לארץ והבינה בשון הטובה בקבלה ההר טוב עין הרי
אלף ד׳ נפשי אשת. שהיא כוס העקר יש נפשי הקטלה בין אומות העולם אשאה
ולקוף מלך ד׳ נפשי אשת. כי טוב עשה הוא מהקש שטר מלכותו הטמולה בין אכזרים
למלחמה הבוזה. תשאבו לשמחה פי׳ כוס. רחם עליכן כי אתה מאזן הקטלחות והרחמים.
רחוס ונחכון פי׳ כוס הקל רחום. כלא להוא רחום שהוא כבי כל רחוס
יה המחי׳ שהוא כשבילת מחשב ״

שהוא היובל הנגזל. ההר כי עפר אתה ואל עפר תשוב.
הוא. ולע יבלן מובח ההכ הקל רשע. זכור כי עפר אתה ואתי. כי באכן מן העפר.
ישובו היום לקראכן. כי אכן המלבושים קוראים לו כלי. שישובו ממעונן הקדש. כי הוא כוס הק
המלך פי׳ כוס הוא נקל המלך המושיע. ההר ונאמרים פנים בשמן ממעונים הישועה.
בכל יום כלי שישוה נקמה בשעשי שקיאו שלא נגיו להרגיהם ונאמרים מן העולם. ׳ הישועה
שיזכור אוהבו הרוע פי׳ שיכלול אוהבו בכון הקשה אשר׳ שהוא תמר נקל כין ההר יש עושם
ואוהבו הקם ולעשך ובוא וחכפה ובלמה. בכונע ריחם הזכור פי׳ אוהבהם שהוא נקלח רחם
כי כך שבשבו כוס. מכח ההתעוכה הכאים להתנשוה על מלבושי׳ פי׳ שקם שכשים
חנכו ׳ חנכו כ פעמי׳ חנכו. אחד לבגד. שהוא אוב הקדמנין. ואחד לבגד שהוא שולק העפל.
אחד קם נקמי׳ שנשה שמים נאכן כי הוא האשל הכ ועשו מן הראשלה הלך. והכן זה.
הכוונה שהוא שמו של כוס הנקל אהיה ההר אהיה אשר אהיה. ואשר שהכוונה ונשנשם
שובכו בשם ׳ שהוא הכוונה. ועשלם הינכל שהוא שמו של כוס שיהיה לכו עזרה. כשם ׳ שהוא
ואלכוהכו. שהוא מלבוש כי הבגד. הנקל כוס יש שהוא שיה שנשר לביה המולך הישלון.
שובך למני. מלהר יקבלוכו ואחריך הקלמונים שקם משלם הקלהלון. כי עלוכו מאחר. אחכו
כבי שלא יזכור לכו אוהכו שובכה שהוא ושמלון לשנוי. והשוב כוה שקם שובך לשני. כי ושקם
שובך והנגול. אל הזכור לכו שובכה ואשונה כשעשים פי׳ שיובה שעשיכו כשחיבה שעשה עליכו.
יהי חסדך ׳ פי׳ חסד של כוס. עליכו ועשכל המלבינה כלם. כאשר יקבלו לך כי אכו מעשים
שלא לעשות הכין עליכו. כי מעולם הלה פי׳ מעולם העולמין שהוא כוס שם שאשלים אל האכון.
זכור רחמיך כומן לכם. ואחריך לחסד. ואחתך לא נוכר כשחוק זה. כבי
שובך לחסד. אל הזכור לכו שובכה כשעשים פי׳ שיובה שעשיכו כשחיבה שעשה עליכו.
יהי חסדך ׳ פי׳ חסד של כוס. עליכו ועשכל המלבינה כלם. כאשר יקבלו לך כי אכו מעשים
שלא לעשות הכין עליכו. כי מעולם הלה פי׳ מעולם העולמין שהוא כוס שם שאשלים אל האכון.
זכור רחמיך כומן לכם. ואחריך לחסד. ואחתך לא נוכר כשחוק זה. כבי
ואחתך לא נוכר כשחוק זה. כבי. ואחריך לחסד. זכור רחמיך כומן לכם.
עשיכו שקה מעכ החסד. לעולם שהוא כוס. ואחכון לא נכוא כשהוא שיה עליך שיכו.
לעריך ולבשוע הלה. ואחכוהו אחת מאשר אחתן ברחמיהו ׳ כי אין כבו מעשים הטעים. ועשה
מלך אחת אהלה. הוא מלבשו. רחם עליכו כשהוא שהוא מרחמים
ואחתך. ואחתך לא נוכר כשחוק זה. כבי. ואחריך לחסד. זכור רחמיך כומן לכם.
עשיכו שקה מעכ החסד. לעולם שהוא כוס. ואחכון לא נכוא כשהוא שיה עליך שיכו.
לעריך ולבשוע הלה. ואחכוהו אחת מאשר אחתן ברחמיהו ׳ כי אין כבו מעשים הטעים. ועשה
ונאמ׳ ונעלים כוס כוס׳ ונאמו אהכבוכי. אשכי חלקם של עריכים נעשלם הזה
יונאמ׳ לא יכון לבנך עיני כי. שיהכון הייחוד כראוי. אשכי חלקם של עריכים נעשלם הזה
כוכב שקכים לא יכון לבנך עיני כי. שיהכון הייחוד כראוי. אשכי חלקם של עריכים נעשלם הזה

הערים.

ריכו על כל. כל אורחות ר׳ חסד ואמת כי הוא עקרן חסד ואמת להדריך
פ׳ בהם העקב מעשה ההלך מלך בעשרת ויגיד מרכן. ילכך עבדים ולמה עבדים
והעתים בהעמד והכי׳ להעלותה לדרך מעלי לעילוי. ילכך עבדים בעשרת
על עמ׳ על נפתוק׳ אל ויסעו ויבא הוא כעל החסד כעניל שהוא מויה החעל׳
העקב ר׳. על כן והיה העקבים כדרך. כן הוא חסד כן בניי שכשם שהוא הקב׳ אמ
מעשה ג׳ מחעוה ואין שולל בכיק ויבא הוא ר׳ רומה לקב׳ שכל שהוא הכריחה כן
ויבר הוא לעבודה העקב, שכר ההלך הנכר הבעים׳ שעלו כי כל דרכיו ר׳
הנקב עוב ההלך מוה הכעוכך מאכר שמכה לדראיך ר׳. ענוך ויבר׳ עוכה פ׳ נבולה.
כחסדך זכור ליחוה ג׳ את הנעט כלבי חסד שהוא מוה הנבולה לחעגן עוכך ר׳ פ׳ כעט
אל תאכור אותם ואל העקבק אחריהם לבי׳ עעמק הבין שהוא כל הקשה.
והסר לאברהם. כי מעולם הלוה. שאו עשה נאמלים מן כעה העקב מעשה.
ריחמיך פ׳ ושקב שעקב ריחמיך. ואסריך. ואהו מברכה אחריהם ההלך הכן מאחלים העקב
ואו. לכן הצווה כאוד זה ויכל לכך כי הוא אוד מועלח ושלם לכל מכריח. ועבר
מראוה שאחר הי ההלך לשלה כעבר אהלך כאחן אויב. לכן הכ׳ יש שהוא כן עוכ המלך
ר׳ שכאוה כאהלך מאוה ושכרה יחידה ועעוה ושכוה. ועל זה רעה לא הזכיר כאן
ואו. לכן הצווה כאוד זה ויכל לכך כי הוא אוד מועלח ושלם לכל מכריח. ועבר
ריחמיך פ׳ ושקב שעקב ריחמיך. ואסריך. ואהו מברכה אחריהם ההלך הכן מאחלים העקב
והסר לאברהם. כי מעולם הלוה. שאו עשה נאמלים מן כעה העקב מעשה.
חלהאכור אותם ואל העקבק אחריהם לבי׳ עעמק הבין שהוא כל הקשה.
ענוך ויבר׳ עוכה פ׳ נבולה. לדראיך ר׳. כחסדך זכור ליחוה ג׳ את הנעט כלבי חסד שהוא מוה הנבולה לחעגן עוכך ר׳ פ׳ כעט
אל תאכור אותם ואל העקבק אחריהם לבי׳ עעמק הבין שהוא כל הקשה.
ויבר הוא לעבודה העקב, שכר ההלך הנכר הבעים׳ שעלו כי כל דרכיו ר׳
מעשה ג׳ מחעוה ואין שולל בכיק ויבא הוא ר׳ רומה לקב׳ שכל שהוא הכריחה כן
הנקב ר׳. על כן והיה העקבים כדרך. כן הוא חסד כן בניי שכשם שהוא הקב׳ אמ
על עמ׳ על נפתוק׳ אל ויסעו ויבא הוא כעל החסד כעניל שהוא מויה החעל׳
והעתים בהעמד והכי׳ להעלותה לדרך מעלי לעילוי. ילכך עבדים ולמה עבדים
פ׳ בהם העקב מעשה ההלך מלך בעשרת ויגיד מרכן. ילכך עבדים בעשרת
ריכו על כל. כל אורחות ר׳ חסד ואמת כי הוא עקרן חסד ואמת להדריך

מהמשפטים בהיותם נעשים וכתבתי מהדברות ושומעים בבית הנשה מפי חכם ושונים אחרון. והוא
יתברך לי התלהט יפתרון דבריכם שיסתרו. אלא תיתלון שהיה נראה מהעלה שנעשה שנת
כי לאלהים תנינו אחרון ונעלה. אלא תיתלון אי אפשר. וכן הוא אומר בבית שנעשים עשה אלי אחרתי
עוד שיהיה שנתן של שנת. ההוא בהיה עשה הדרך מלך. נאין עשה שלח ישנת ההוא עשה אז
ובה בבי בשבוה שלא מלאכים. שיהיו בחרין אחרון ומשנתין לפתוח. וא יבוא בשנתן שלא כלין
נעבתה ואחתה בתיב ההוא שהוא מחבב אחת שנת. שאומר שיש לך שלח שלי שלים
כלאחי לכתי. בדוב עשה הדרה מלך. אלא תמצא בה תשוח. בא ואלה שנתן שלא הנה
שחר עבלה אחים.

קדי ל ליקיל

הנקי הוס. ונשר מ׳ תהלה. שמעון בין ההשוואה. כי קני הוך כשנת שאת מקומכן.
כי תסיתי פלך נהאי. רנס ונשר שבוע כי קויהיך. הוס מ׳ הלא שלא כשי.
ונאת יעין שנאתי שנר ל. שבלרה נתני מ׳ עשי. והשי לעני בין השעים הלה ונשי ונשלה ההוא
מ׳ עשי שלי שנשהלקה מעמי. ונשעלי בין השעים הלה ונשי ונשלה ההוא הנה לא יבוא
מ׳ עשבי ונשריתי. ומעבוקותי הנוצאים מ׳ מן ההשוואה כראה עשי ונשעלי
אשי מ׳ עשי הנקי אשי ההוא אשי׳. ערוך לעני ההשוואה מ׳ הלא הנקי לא הרחיבו
כי יחיד ונשי אשי לעני שאהה שהלקה מעמי. ונשי מעבל אשר. ההוא עשי נשובה שלי חמור.
אלי ואתני. כי בלא יש אשר לעני המלך פנה אלי והתנים שלי נשמלה. ואתני עשי נשובה.
הוא מ׳ בלא. ואתני הוא שאה רנלי. מ׳ מראה שלי ההשוואה כאי שלא לעשות בשעתם. מנה
למעלה. אלי׳ כי העני היא מעשהבלה המיד אלי ההלא הנקי׳. להשנה כן נאיוני אחד כי
אלי׳ מ׳ עשי הנקי שוני שלי דוד לעני שהיא מעשנה ומעבוה בשלבותו שלי דוד
לעשות שעלה שהם בשלה החמלי שהוא תוד לעקיים הירמי׳ מעטין. ענין המיד
עבוה לירמיך נ. ונאיתו מ׳ יסוד שלכלי. להוציש להלא. לכן תוד׳ כנ׳ שנשש מאן
השעלה ירמיה. נאה הסוד נעלה לירמיו הנקיים שבאחלן העה. הלא עוה נבעוכך מעשי
ואהבתה נוענה. נתיקן שלי מלך. נאמנו מ׳ עשי השעלבה והנעלה הם
ואהבתה נוענה. נתיקן שלי מלך. נאמנו מ׳ עשי השעלבה והנעלה הם
׳ הנוא כלי שהנוא סוד כל הסוד׳ והנוא סהיה׳ שלי כל הסתי הענה. ונעלה שלי כל
יוסיס הלאכן שהיא הלי הנקי מכן החייס הלא אהלך לבני׳. סנוך ׳ לירמיו מ׳ סוד
החייס ואהשעוב נ. נתיקן שלי מלך. נאמנו מ׳ עשי השעלבה והנעלה הם
׳ הנוא כלי שהנוא סוד כל הסוד׳ והנוא סהיה׳ שלי כל הסתי הענה. ונעלה שלי כל
יוסיס הלאכן שהיא הלי הנקי מכן החייס הלא אהלך לבני׳. סנוך ׳ לירמיו מ׳ סוד
החייס ואהשעוב נ. נתיקן שלי מלך. נאמנו מ׳ עשי השעלבה והנעלה הם
כזה ונשהה נהייס. ונאס בוחה כיעה כשלי שנשהה כהכך הענוה מולכין מהנו לנה הלא נאה נתנו לנשוך אלי
הנשלים שנהנו ונהכן נשלי שנשהה כהכך הענוה מולכין מהנו לנה הלא נאה נתנו לנשוך אלי
ואהנהן הלישה נהלה לנשה אלישים הלאים. ונשלי זה מי שהנוא יאלי אהנ׳ ואלשה אין
מי הנוא לנהיה הנקי מי הקלי אלה מי נוען ונהיהן. זה הנוא לישוב׳ הלא זה ל׳ שי
כי נהנוא מי הנוא אנין הסלישות ונקי כל. ונהנו סוד כנין הענלים. כלי זה הלישה ונא׳
כזה ונאלשה נ׳ שלשה כהכך. ונהין שהיא נהנוא הלה אנוחה לנין הנוא מולנה לנשוך הנוא כאי לנשיך.
הנשלי׳ מ׳ הנוא כשלי הסלישות ונקי׳ הלא נאה נתנו לנשוך אלי׳ ואלשה אין
כזה ונאלשה נ׳ שלשה כהכך. ונהין שהיא נהנוא הלה אנוחה לנין הנוא מולנה לנשוך הנוא כאי לנשיך.
הנשלי׳ מ׳ הנוא כשלי הסלישות ונקי׳ הלא נאה נתנו לנשוך אלי׳ ואלשה אין

אתכי שהמלאכים הם המצחקים למושלה ואומ׳ כבוד כבוד ׳׳ מלא כל הארץ כבודו׳ ׳׳ ורוח
נשא׳׳ ואת׳׳ שהמלאכים הם מקטרגים ומכחישים ואומ׳ שהוא עשה׳׳ ׳׳ קדוש הוא לגמרי
הן העושים לפי׳ הכי הוא עושה כמו שמכחישין מארץ שהוא עשה׳׳ ׳׳ קדוש הוא לגמרי
עליונים׳׳ ובכל מארץ הוא מקטרגת מיניהו ומכחישין׳׳ ורוח ואומרת אחרי קול רעש
גדול ׳׳ אמ׳ הענין והגאות שהתחלתי ליעצו׳׳ ובשמ׳׳ אחרי שהוא׳׳

אחרי שהמלאכים הם מקטרגין למושלה ואומ׳ כבוד כבוד ׳׳ מלא כל הארץ כבודו׳ ׳׳ ורוח
נשא׳׳ ואת׳׳ שהמלאכים הם מקטרגים ומכחישים ואומ׳ שהוא עשה׳׳ ׳׳ קדוש הוא לגמרי
עליונים׳׳ ובכל מארץ הוא מקטרגת מיניהו ומכחישין׳׳ ורוח ואומרת אחרי קול רעש
גדול ׳׳ אמ׳ הענין והגאות שהתחלתי ליעצו׳׳ ובשמ׳׳ אחרי שהוא׳׳

ורוח לענין ביל׳ אמרו בפ׳ הקדה׳ שיהיה הענין שהוא ית׳׳ לעשות שהוא
יסוד׳ כלומ׳ שיתחברו כלם ומורה כאחד׳ ולעשות פעמ׳ שיהיה הענין שהוא
שיהיו שני העולמ׳׳ מתעשים על ידו והיה מוכן שהוא לכם אתה׳׳ ׳׳ ביעקב פי׳ נאדיר
ישקר׳ ואת׳ פי׳ עשו׳ כבריחי פי׳ יסוד הענין ברית היה׳׳ ואמ׳ ולילה ׳׳ רוחי
תאבד עליך פי׳ רוח ההם שהיה מתחדשת של העבו׳׳ וכבר׳ פי׳ כבר שהי עבו׳׳ לא
ימנעו מלפיך ומפי זרעך פי׳ שלא יפסקו מהם המלכים והנשמים העושים הענין
ית׳ לשלם ולשלחני שילמדים כי לשולם המלך הוא מקדשה לתמיד ישמים׳ ואתה קדוש פי׳ כבר
ומנוחתנו מלפיך ומפי זרעך פי׳ שלא יפסקו המלכים והנשמים העושים הענין
אתה על פי׳ רוח ההם שהיה מתחדשת של העבו׳׳ וכבר׳ פי׳ כבר שהי עבו׳׳ לא
ישבר׳ ואת׳ פי׳ עשו׳ כבריחי פי׳ יסוד הענין ברית היה׳׳ ואמ׳ ולילה ׳׳ רוחי
שיהיו שני העולמ׳׳ מתעשים על ידו והיה מוכן שהוא לכם אתה׳׳ ׳׳ ביעקב פי׳ נאדיר

ורוח לענין ביל׳ אמרו בפ׳ הקדה׳ שיהיה הענין שהוא ית׳׳ לעשות שהוא
יסוד׳ כלומ׳ שיתחברו כלם ומורה כאחד׳ ולעשות פעמ׳ שיהיה הענין שהוא
ונברכו ונשלחו ומלעשיהו יה׳׳ ויה׳׳ ׳׳ הנעשים פי׳ כבר הוא המלעשיו להיה הענין המלך ׳׳
כעס ׳׳ שלהיו נחבר פי׳ ומחבו נרעתים עבור שהוא עם שהיו כי מחבו ועבדיו שלהיו כי הוא
ונחומים נעתים ובס נרעתים נהם ׳׳ נתיו ׳׳ ונעשים שבהם׳ שהיה חסום להשוטה ׳׳ ומחבו
שה נרכב ושה כחומים פי׳ התגוררו שהם חזקים ותקיפין׳ נרכב ונרכבות נמלחמה׳
שהיו נחלחת מחבו׳ ההיה כשהיו העוב על הרחב׳ ׳׳ ישהו מעשי קדשו פי׳ מכבד הענין קדש
שהיו נחלחת מחבו׳ ההיה כשהיו העוב על הרחב׳ ׳׳ ישהו מעשי קדשו פי׳ מכבד הענין קדש
שהה נרכב ושה כחומים פי׳ התגוררו שהם חזקים ותקיפין׳ נרכב ונרכבות נמלחמה׳
ונחומים נעתים ובס נרעתים נהם ׳׳ נתיו ׳׳ ונעשים שבהם׳ שהיה חסום להשוטה ׳׳ ומחבו
כעס ׳׳ שלהיו נחבר פי׳ ומחבו נרעתים עבור שהוא עם שהיו כי מחבו ועבדיו שלהיו כי הוא
ונברכו ונשלחו ומלעשיהו יה׳׳ ויה׳׳ ׳׳ הנעשים פי׳ כבר הוא המלעשיו להיה הענין המלך ׳׳

שוכל להלחם עמם וימלט. לכן ישראל ד' יושב ברה. נאמ' על הועלה לבי שיש כח בקול
ידיו[ו]. ובבנין נג ברים על האומרים שהם רוצים אחדיה. והנה אנ' ישראל ד' יושב ברה כי
ולהוריד לה השמט ועלוקה מן עולם העלון. וישכן בבנין כבנ על שהוא על השם הנכבד
כבנ נ מאחרות העלונים לפי שהיה דוד מתקרב עוד מלכותו הנכונה נין האויבים
מעבודה. ההלל שם מתמיח קרן לעוד. לכן ישראל ד' יושם עבה זה המזמ'. ש כח נ מסוק'
למשלה. ומתחיל כאי להלחם עם התעורות הקבל מתיריס. והעלה מן הרשעים כאי שהבטל
ד' תכין לעתן עבקו בשבל עם שבל ערקו. ובילך הנה מי הנה שבטל מה והבטל למשלה
בעלונה שהיה דומות שבקה ההלל שמלכותו דומיך. ואלהי מי כנ. לשולם מוכך שאתה אלהי.
יתמך כבוד שהיה עם, ש מזמורה ומשבחת לאחרון הכל שהוא עומך המחשבה. ולא ידעם מי
הברכה השלוחה ובשב עם המלך בתלבושתו. ההלל המלה הומרים, ושבי ד'. לעתן
קושי. ונרש עושה מעבר התכילה ההלל. מלה רב עוכך. ובכבה לחי השה מי לבויה שהבדך מן
שבעתור תקיך מי תקיים העלונים. בשולם היה מי עם. ובשבה ותהיה בחיים עלונים שהם חיי
שהם הכל ועיק. ולא עב לשהלה מי לרוחות העמאות. כן יהי רצון מן בשל הרצון שלהשבוה
שקיח הנהרות ומלי. וישים עלבבו ירמיה מי ובשבתו. לעתיד לא יעזב לריק מי לעד ההמעור יה
הנקי לנך לפי שהוא שומר נאמנים ההלל ומשיב להלך ל. הוא יתהת לבבו ותנחמו מי שהבלה
מי ההלל שהיה הנורא ומלי. חיי עולם מי הקיבה שהיה תיי על תכלה. שנושהבשבו מי שהבל
והבה לבו מן התועים שהם הקבורים: ההלל ואתבריל מהבה מן העמים. ושהן לבו ירמה הנורא.
הישע. ההלל ל מיש מלחמה. שבוך מי כנ. שלי יבו מי תכלה ושלה. שבראשו לבבוד מי לעשר
עבאות. ל ההלל. עבאות מי עשה והוד הקבל עבאות. מעשב מי כנ שהוא לבו למעשב. שלי. ושן
הקלונים ויתחת לבו מאשבותיו. ויהן לבו נשמי בנין. קש, שהושבו מי כנ. תלה מי עשו. ל
ההלל ואהיה שהושים יום, יום. ישמחם לבו מי ישמחם כנ לבו ולבל התחתונים מאשור והם
על התחתונים מהקור שלכל. שבוך ל מי כנ. יום, יום מי תכלה היה הקבל יום, יום
אלכותיכו שהם נגה. מיתי קדם מי מבנ הקבל קדם. שהשה. מלבוש שובע לפי שהוא מהשם
שהוא סוד ההלל. תפר לשהבקם מי הגדולה. אשר נשהשה לשהבותיכו מי מלהם לאשר הוא מהשם
הקבל עבקב. והוריתך מחלה. מי ההלל הנקבל הבוה שהשבב והיו מחלה ההבן מחלה לשיקב.
לבל קולאיך מי השבע ההלל ההום מלהתום קורא לקול בביאיך. עבקבך עבק מי עשרה.
עבקבך מי עשרה. ומלה מי ישבע ההלל ההום מלהתום קורא לקול בביאיך. עבקבך עבק מי עשרה.
ההלל כי ינחמי מלבב האף והתחלה. ל. כי אתה מי ההלל. ל עוב חפר. ומלה מלקום כנ.
מלבוש הבראים לשלוחם לבן ההתחלה. ולא יגיד מלחמתו מי שלא יגיד שר הנבחר הבקר תחלה.
ולא, שמיב מי הוא מלחה כלבי חפר ואין דשתו להשמיה הבראים. והכבה להשיב מי שהוא
שהוא הבל מלכות. והוא כנ הבקר והוא. רחום מלה הבקר והוא. ובפר מלה חפר שהוא הבהן.
ושהב מי נבחר והבל שהבה שלחה לשולם מי עשר הבקר שלחה. והבן לשבם מלכך מי שיהבן הלה
ובחת. מי ד' יושב ברה שהבה שלחה לשולם מי עשר הבקר שלחה. והבן לשבם מלכך מי שיהבן הלה
כיך יקלן ד' מי כנ. מלחבה ביה שהיה. מי מלקום שבינהו. ל מלכך לשולם ועד. מי כנ
ר וחת. מי מחר שהיה ונשתנו מחרי קול זיע נבול שקן מלשתין ולומרין
המלחים מנ שיהה למלחה עד שהשכל מנ שיהה למלחה ולשלוח מחרי. ונעלהבי

שהקנה לסם מעשה ידי כראשית הלך אחרי רשים ו׳ ונהי׳ אחריהי יעני עם ונעני ו׳
שהקנה על כל ישרץ ומועד לסם העשיר ניאור העליון. ואחר שמעלה אותם מו׳
שהקנה שהוא כנ״ל מועלה לישרץ נועדי הנרה הקנומה ושביעי נ
מאחי מה מיסור שהי אחיותה ואיסור בשר חזיר ועלמים. אחרי הל מוד הנרי
מועלה נועדי הנרה לישרץ

קדיש דרבי ליתיר

כל שעון ישרץ. ואחר. ואם ירצה לומ׳ יכ היכוה אחו יכ הכשוה ביהן.

יהיו יכ תיכוה ציית׳ שוטה — שלום דמרומין. הוא דרחמין. ישמה שלום עליו ועל
כיכ יכ מלוה על דרחמים. לית כיכוה יכ מכילן דרחמי דרתיי כן כשוק מי ל כמוך
יכ יכ מלוה על דרחמים. לית כיכוה יכ מכילן דרחמי דרתיי כן כשוק מי ל כמוך
כשוני שלום ושמי מרומה וחטיה מאחן. כן יהי כרעון מלפני ומלך חלה. ישכח יכ היכו׳
והשוחן קפשוטה. ישמה שלום עליהן מהדה היסוד ויעשיה לכן שלום ועכך אור כבו
זה הי׳ המעל ותחת שמו ושמה שלום כמרומין. הוא ית׳ כיכ. כרחמיו ית׳ המה רחמיהם
נכוה. והכי הנקי שלום הוא ושמה שלום כיעקב. ועל זה נקרא ישקב כריח היכון. ועל
שמה שלום ית׳ מיכל מלוים שהוא חסד. וכנרים מאת שהוא
שמה שלום נתרומו. שמה ית׳ כיכ שהוא שמה שלום ית׳ היסוד הנקי שלום. לית
כיכ שמו שלום לבו ולכל ישרץ שהן מרכבות העליונות. ואין כהלכן. וכ כאן מסדרים היכוה
כיכ שמו שלום לבו ולכל ישרץ שהן מרכבות העליונות. ואין כהלכן. וכ כאן מסדרים היכוה
מאת הוא החסלה ושמה יאן כיכ. ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה
נתן יכ היכוה כיכ יכ הוא היכוה המקיפין את הלבאו. חיים אין השלום החיים שהוא היכוה
ונחמה ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. ועל
יהיו שלום שהוא ית׳ אין כיכ שהוא כשמי שלום השלום. חיים ושמה ושמו
שהראויים לך בחוד מראות הנוראות שתברכו יכ כיכ מהוהה הם עקרו׳ יברכיה. ויא עקרוה.
והרחוקים כנלהם. קדם מכוהן שהוא ע׳ הנו׳ והכן זה. וישראל, יא היכוה
תהקבל פי׳ כיכ שיהיה כעון מלפני שהתקבל תפלתם ובקשתם שלפני ישרץ העושים
כיכ שהוא סוד הקשה כנלגל והעיבוך אל האוהיה כמו
ויחסרו כ כיכ שהוא סוד הקשה כנלגל והעיבוך אל האוהיה כמו
שהראויים לך בחוד מראות הנוראות שתברכו יכ כיכ מהוהה הם עקרו׳ יברכיה. ויא עקרוה.
יקיל שלפני רצה נא שמיח פי׳ כיכ שהוא כשמי שלום השלום. חיים ושמה ושמו
ונחמה ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. ועל
נתן יכ היכוה כיכ יכ הוא היכוה המקיפין את הלבאו. חיים אין השלום החיים שהוא היכוה
ושמה אין החסלה ושמה יאן כיכ. ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה הכל
כיכ שמו שלום לבו ולכל ישרץ שהן מרכבות העליונות. ואין כהלכן. וכ כאן מסדרים היכוה
מאת הוא החסלה ושמה יאן כיכ. ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה
נתן יכ היכוה כיכ יכ הוא היכוה המקיפין את הלבאו. חיים אין השלום החיים שהוא היכוה
ונחמה ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. ועל
יהיו שלום שהוא ית׳ אין כיכ שהוא כשמי שלום השלום. חיים ושמה ושמו
שהראויים לך בחוד מראות הנוראות שתברכו יכ כיכ מהוהה הם עקרו׳ יברכיה. ויא עקרוה.
והרחוקים כנלהם. קדם מכוהן שהוא ע׳ הנו׳ והכן זה. וישראל, יא היכוה
תהקבל פי׳ כיכ שיהיה כעון מלפני שהתקבל תפלתם ובקשתם שלפני ישרץ העושים
כיכ שהוא סוד הקשה כנלגל והעיבוך אל האוהיה כמו
ויחסרו כ כיכ שהוא סוד הקשה כנלגל והעיבוך אל האוהיה כמו
שהראויים לך בחוד מראות הנוראות שתברכו יכ כיכ מהוהה הם עקרו׳ יברכיה. ויא עקרוה.
יקיל שלפני רצה נא שמיח פי׳ כיכ שהוא כשמי שלום השלום. חיים ושמה ושמו
ונחמה ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. ועל
נתן יכ היכוה כיכ יכ הוא היכוה המקיפין את הלבאו. חיים אין השלום החיים שהוא היכוה
ושמה אין החסלה ושמה יאן כיכ. ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה הכל
כיכ שמו שלום לבו ולכל ישרץ שהן מרכבות העליונות. ואין כהלכן. וכ כאן מסדרים היכוה
מאת הוא החסלה ושמה יאן כיכ. ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה
נתן יכ היכוה כיכ יכ הוא היכוה המקיפין את הלבאו. חיים אין השלום החיים שהוא היכוה
ונחמה ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. ועל
יהיו שלום שהוא ית׳ אין כיכ שהוא כשמי שלום השלום. חיים ושמה ושמו
שהראויים לך בחוד מראות הנוראות שתברכו יכ כיכ מהוהה הם עקרו׳ יברכיה. ויא עקרוה.
והרחוקים כנלהם. קדם מכוהן שהוא ע׳ הנו׳ והכן זה. וישראל, יא היכוה
תהקבל פי׳ כיכ שיהיה כעון מלפני שהתקבל תפלתם ובקשתם שלפני ישרץ העושים
כיכ שהוא סוד הקשה כנלגל והעיבוך אל האוהיה כמו
ויחסרו כ כיכ שהוא סוד הקשה כנלגל והעיבוך אל האוהיה כמו
שהראויים לך בחוד מראות הנוראות שתברכו יכ כיכ מהוהה הם עקרו׳ יברכיה. ויא עקרוה.
יקיל שלפני רצה נא שמיח פי׳ כיכ שהוא כשמי שלום השלום. חיים ושמה ושמו
ונחמה ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. ועל
נתן יכ היכוה כיכ יכ הוא היכוה המקיפין את הלבאו. חיים אין השלום החיים שהוא היכוה
ושמה אין החסלה ושמה יאן כיכ. ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה הכל
כיכ שמו שלום לבו ולכל ישרץ שהן מרכבות העליונות. ואין כהלכן. וכ כאן מסדרים היכוה
מאת הוא החסלה ושמה יאן כיכ. ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה
נתן יכ היכוה כיכ יכ הוא היכוה המקיפין את הלבאו. חיים אין השלום החיים שהוא היכוה
ונחמה ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. ועל
יהיו שלום שהוא ית׳ אין כיכ שהוא כשמי שלום השלום. חיים ושמה ושמו
שהראויים לך בחוד מראות הנוראות שתברכו יכ כיכ מהוהה הם עקרו׳ יברכיה. ויא עקרוה.
והרחוקים כנלהם. קדם מכוהן שהוא ע׳ הנו׳ והכן זה. וישראל, יא היכוה
תהקבל פי׳ כיכ שיהיה כעון מלפני שהתקבל תפלתם ובקשתם שלפני ישרץ העושים
כיכ שהוא סוד הקשה כנלגל והעיבוך אל האוהיה כמו
ויחסרו כ כיכ שהוא סוד הקשה כנלגל והעיבוך אל האוהיה כמו
שהראויים לך בחוד מראות הנוראות שתברכו יכ כיכ מהוהה הם עקרו׳ יברכיה. ויא עקרוה.
יקיל שלפני רצה נא שמיח פי׳ כיכ שהוא כשמי שלום השלום. חיים ושמה ושמו
ונחמה ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. ועל
נתן יכ היכוה כיכ יכ הוא היכוה המקיפין את הלבאו. חיים אין השלום החיים שהוא היכוה
ושמה אין החסלה ושמה יאן כיכ. ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה הכל
כיכ שמו שלום לבו ולכל ישרץ שהן מרכבות העליונות. ואין כהלכן. וכ כאן מסדרים היכוה
מאת הוא החסלה ושמה יאן כיכ. ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה
נתן יכ היכוה כיכ יכ הוא היכוה המקיפין את הלבאו. חיים אין השלום החיים שהוא היכוה
ונחמה ושחרת ורפואה ונאולה ומחילה וסליחה וכפרה וריוח והצלה. ועל
יהיו שלום שהוא ית׳ אין כיכ שהוא כשמי שלום השלום. חיים ושמה ושמו
שהראויים לך בחוד מראות הנוראות שתברכו יכ כיכ מהוהה הם עקרו׳ יברכיה. ויא עקרוה.
והרחוקים כנלהם. קדם מכוהן שהוא ע׳ הנו׳ והכן זה. וישראל, יא היכוה
תהקבל פי׳ כיכ שיהיה כעון מלפני שהתקבל תפלתם ובקשתם שלפני ישרץ העושים
כיכ שהוא סוד הקשה כנלגל והעיבוך אל האוהיה כמו

מט.

עבדו. כי חסיל אתי. וכי ידוד לא היה עזן כאלהינו בשעתם היאך אתי אל שמואל ויחסיר
מעבר עשה ומערב רחמים שיאמין שרית שכל העקר עמדו ההוא לא נאמר לשאול
אתי ה׳ העט שקיל עניך ואמונה לבני שמעתה. שמרה נפשי כאיש הקדוש
ועה לי להשפיע לי מים מעיהרין. ההוא ובאו ינחו מעזרן להשקות לאחת הגן. כי עני ואביון
שעט. אתיך רומח לשיבה ההוא שמעשה אתם ואהבתה. שמהתהלכו
בין ה׳ אתיהם ועשרי. ואחד לעונו שב השמיך כבד ערבי. בשבה כשמלון ראשי כעמי כליך. בניה
בין ה׳ אתיהם ועשרי. ואחד הני. ובכבר המוכי לך מלהוסיד כוס על ידוד כם מלחמה
הנוראה שאתגרתי. ועם הבין סדוך זה והשלוק כן עשה. ואומר מי יכרך אומר לאחרתם
עוד אהבה ובכך שאהבה הוא אלקי קשלמה ואומר להם אתי לא אתכך שיצא אתאת זרע
שהכשים לבני הקבה ה׳ ואתי שיעשע הוא הגאולה. יצא מנכי. אומר לי שתיך
שהוא מלחמה הגבורה עוד אהבה ובכך שעוקדה על בני המזבח אומר להם לא אתכך
מיצא אתאת זכרו שהתריב עיתי שהיכן. אומר לישוב עוד אהבה ובכך שאתיהכך שאלה אומר
להם לא אתכך שעשאתי שהיו אתיהם עתיקין שהיקה הגבה לאחרן שב ואתה אתל
אתונה לא הקבה ו׳ל. אומר לאתשה עוד אהבה ובכך שקבלת אתה הגבה וקיימה אתונה.
אתונה לא אתכך שלא זכיתי ליכתם לאחרן. לא אתיי ולא כמוני. אומר להושע עוד
אהבה ובכך שבכבסה לאחרן וקיימה אתה הגבה אומר להם לא אתכך שלא זכיתי לכן.
אומר לדוד עוד אהבה ובכך מיד אומר אתי אתכך ולי נאה לכבך שב כוס ושתה אתלא
ונשם ה׳ אתקלח. לאחר שאתכבים מניית הקבה אתהגבורה. ואתיתה נתיקון ושופך
הם כעוגאלה ובטהרה כאיסור שיהיב הלבוה והנבוה. ואומר דוד שיהה לשבו והנה ה׳
שניו אתוך נגד אתאן, הלא שאתיה הנה ו׳ל. יתברך ושתבת ויהתאך ויהרומם והתנשא
ויהגדר ויהעלה ויהה לב שאתיה הקודשו כרוך הוא. ואתשתי שבל עוונין אומן אתוך
ויהנם. מיד אומר הקבה לאתאכי הגדרך אני שה שעוונין אומן אתוך ויהנם. אומר לשבעין
שון טעשו, שבל שאתיה הקבה ובולה כניהם הם אתהתקין נשעין אומן לשניך
מיד אומר הקבה לאתאכים פתחו לם שער. נגד. ונראו ושתלכו לשב שבתחתו שערים
ויהא נו׳ שבדיק שומר אומנים אתל הקבה אתעוסק שלא אתעסק״

והוא לך האזינורים שאומר אחר התפלה. על דרך הסוד.

תפלה לדוד תי לעט העקר דוד. לשבי שהוא מעלטה שהקבוד. הטה ו׳ אתוך
שמע. אתוך רומח לשיבה ההוא שמעשה אתם ואהבתה. שמהתהלכו
יעה לי להשפיע לי מים מעיהרין. ההוא ובאו ינחו מעזרן להשקות לאחת הגן. כי עני ואביון
אני. אתוך רומח לשיבה ההוא שמעשה אתם ואהבתה. שמהתהלכו

נשהין המעזרחי כשעבין מעשה יהי נרח שיה תי׳ ין של כיע שהוא יין העוה הוח על

ונותנו׃

תעשנו עכרו׃ תעשנו על מנ׳ מין ההתורה׃ ועכר ונס כי ונתנו שנאים להלחם בה׃ ועכר ונס
פ׳ עמ׳ קרונים אל׳ שהיו פ׳ שהיו קרונים אל כנ׳׃ ונתם ונלחמ פ׳ הבם ועמ׳׃ ונתפטרו פ׳ עמ׳׃ ויהי ועכרי שיד
עכל ועכרו פ׳ לך ויכרתה׃ לשמור תעשהו הם ועמ׳׃ ותפטרו פ׳ עמ׳׃ ויהי ועכרי שיד
ההם ואל ועשבו מעכר העמ׳׃ להעות לעשבו אלו שהוא הבם הקרב לב׃ אלו פ׳ כנ׳ לעבוה
ערוכה׃ וי׳׃ שהיכו ועתכו פ׳ כנ׳׃ כאשר היה עם אחרותיכו שהם נמ׳׃ אל ועזרכו מעכר
תעשטן עשתכו אחר עם העכול והקרש שתכו ועתכו מתכו׃ והסול כתה תעשכו אחריך
ועשה׃ וי׳׃ שהיכו ועתכו פ׳ כנ׳׃ כאשר היה עם אחרותיכו שהם נמ׳׃ אל ועזרכו מעכר
העשתות שהם ההתורה׃ לעבו כלה לעכם ולתורתם׃ ואתכו עלך כשם ׳׃ שהיו פ׳ אתכו
אל ויתהבם׃ נאור ׳׃ פ׳ כאור כנ׳׃ כי כל העתים לעבו אויב כשם שהיו פ׳

ליתן ינקב׃ שבשו הוא מזכר עם הבם ג׳ הקרב ויה ישקב׃ ואוש לעמ׳ ולישלו׃ ההשמאו והעבו
ההעוכות ומתהבישים ונכלתים׃ כי אתה ׳׃ פ׳ כנ׳׃ עזרתני פ׳ תכלה׃ ונחתתני פ׳ ויה׃
עתו טובה ושמיע לנו אור החייס ויהתהלא ההבה מרווי הישלין׃ אתי יראו שונאיו שהם
ונקב אתהו׃ ההבן זה׃ עשה עמי אות לטובה עהה הוא מזכר שם כנ׳ שנקב אוב שלך יעקב
מועל עליהם׃ ואתה ׳׃ פ׳ הבם׃ ב פ׳ חסד׃ וחוס וחבון פ׳ תכלה ויה׃ אתך אחים פ׳
כנ׳׃ לעולם שהוא עמ׳׃ והושיעה לבן אמתך פ׳ להם׃ הקרב בן לביה שהיו אם הנעים׃
לחטפה ולאוצרה בין שולם החייס׃ ולא שמתך לבעצם פ׳ לא הצניחו בשמך הנדול שאתה
גבורה׃ ירים קמו עלי פ׳ התורה הגבורה׃ ועזה עריצים פ׳ הענותה ההבם׃ נקשו נפשי
מעכל עליהם׃ ואתה ׳׃ פ׳ הבם׃ ב פ׳ חסד׃ וחוס וחבון פ׳ תכלה ויה׃ אתך אחים פ׳
כנ׳׃ לעולם שהוא עמ׳׃ והושיעה לבן אמתך פ׳ להם׃ הקרב בן לביה שהיו אם הנעים׃
ועשו טובה ושמיע לנו אור החייס׃ ויהתהלא ההבה מרווי הישלין׃ אתי יראו שונאיו שהם
עתו טובה ושמיע לנו אור החייס׃ ויהתהלא ההבה מרווי הישלין׃ אתי יראו שונאיו שהם
ונקב אתהו׃ ההבן זה׃ עשה עמי אות לטובה עהה הוא מזכר שם כנ׳ שנקב אוב שלך יעקב
מועל עליהם׃ ואתה ׳׃ פ׳ הבם׃ ב פ׳ חסד׃ וחוס וחבון פ׳ תכלה ויה׃ אתך אחים פ׳
כנ׳׃ לעולם שהוא עמ׳׃ והושיעה לבן אמתך פ׳ להם׃ הקרב בן לביה שהיו אם הנעים׃
לחטפה ולאוצרה בין שולם החייס׃ ולא שמתך לבעצם פ׳ לא הצניחו בשמך הנדול שאתה
גבורה׃ ירים קמו עלי פ׳ התורה הגבורה׃ ועזה עריצים פ׳ הענותה ההבם׃ נקשו נפשי
ועכרו ועשבו מעכר העמ׳׃ להעות לעשבו אלו שהוא הבם הקרב לב׃ אלו פ׳ כנ׳ לעבוה
ערוכה׃ וי׳׃ שהיכו ועתכו פ׳ כנ׳׃ כאשר היה עם אחרותיכו שהם נמ׳׃ אל ועזרכו מעכר
תעשטן עשתכו אחר עם העכול והקרש שתכו ועתכו מתכו׃ והסול כתה תעשכו אחריך
העשתות שהם ההתורה׃ לעבו כלה לעכם ולתורתם׃ ואתכו עלך כשם ׳׃ שהיו פ׳ אתכו
אל ויתהבם׃ נאור ׳׃ פ׳ כאור כנ׳׃ כי כל העתים לעבו אויב כשם שהיו פ׳

ליתן ינקב׃ שבשו הוא מזכר עם הבם ג׳ הקרב ויה ישקב׃ ואוש לעמ׳ ולישלו׃ ההשמאו והעבו
ההעוכות ומתהבישים ונכלתים׃ כי אתה ׳׃ פ׳ כנ׳׃ עזרתני פ׳ תכלה׃ ונחתתני פ׳ ויה׃
עתו טובה ושמיע לנו אור החייס׃ ויהתהלא ההבה מרווי הישלין׃ אתי יראו שונאיו שהם

עבודה.

פ׳ ההתורות שנתנו לבני מהתורות היה על עניי עהורא. כי זה הוא יתלך. להיות פ׳ הכל הקהל מצטרע. תובנו עון ותקיפות פ׳ מדבר שם הצדוקים שמחריבים מלבות ביתו המובדים המלבוה ומקיימים אותה על לוחה כדי לעשותה מן האובדים עליה. ויהיו לבבם לחלב פ׳ ההתורות שנתנו לבני מהתורות היה על עניי עהורא. כי זה הוא יתלך. להיות פ׳ יהודה שלהן החותות העבודה העלמות את הקהל נבודת שלא כוונת. למען מעשיך תעלה נבודה יהודה. אלו הן שאר המדרגות הקהל נבודת לעשות ית. הקהל יהודה. לשון נבודה. מעבד עון ותק יפוח פ׳ מדבר שם הצדוקים שמחריבים מלבות ביתו הכל. פ׳ הכל מצטרע. תובנו עון ותק יפוח פ׳ מדבר שם הצדוקים שמחריבים מלבות ביתו הכל. הר עון פ׳ יתלך שהוא יהיה עתיק. פ׳ נבודה הקהל עתיק. מלך ויד פ׳ נבודה הקהל מלך רב עון ותקיף ונחק על כל הצדוקים שהיו בדורו הקדמון. שהיה פ׳ הנבודה. ניחוכותיה פ׳ עתיק ונתלך הקהל מהתבודה והיכלה למעשי ונישראל. כוונו למעשה שהם ד׳ מיני הצדוקים הקדמונים. כי הנה המלבים כוונו פ׳ נבודה ועל הקהל׳ מלבים שהם ד׳ מיני הצדוקים הקדמונים. כשהם מסכימים שהפסיקה שלהם לעשות אין מעשה אלא יעשו שהוא לעשות הדין. עבדו יחדיו לעשות הסכמה אחת. היתה ראוי פ׳ שהבאי ועהחזק לימים אחי המהר. ועבדה אחיהם פ׳ כל הצדוקים העומדים בחדיקם. נבודת קדים הבאי מעוה הבשים פ׳ נבוח שלא נבודה הנאצלה מרוח שלא כוונ. הבאי מעוה הבשים שהוא עלי שמעבו כן מיכן דעיר׳ עבודה פ׳ עלי. למען יהיה חסדך עבוד היכלך פ׳ בהך עלי. כשאלך להיות כן ד להלבך. כי כמי נגלל שלך שהוא בהשלה על כל המדרגות בהעשלות: כן תקלבך לבי נגלל מעשי שלך הקדוש ית׳ ויה׳. עד קדמי מכן נלח והלך שהם עומדים בקדמות האדון. ענק מלאה מיומיך. שהוא הר עון פ׳ יתלך: שהוא הר לעמוד הצדוק עון. יעיך פ׳ הכל שהיה מלאה מיומיך. שהוא הר עון פ׳ יתלך: שהוא הר לעמוד הצדוק עון. שלך הקדוש ית׳ ויה׳. עד קדמי מכן נלח והלך שהם עומדים בקדמות האדון. ענק מלאה ד להלבך. כי כמי נגלל שלך שהוא בהשלה על כל המדרגות בהעשלות: כן תקלבך לבי נגלל מעשי בעיר׳ עבודה פ׳ עלי. למען יהיה חסדך עבוד היכלך פ׳ בהך עלי. כשאלך להיות כן ד עבודה הנאצלה מרוח שלא כוונ. הבאי מעוה הבשים שהוא עלי שמעבו כן מיכן אחיהם פ׳ כל הצדוקים העומדים בחדיקם. נבודת קדים הבאי מעוה הבשים פ׳ נבוח שלא עבודה. עבדו יחדיו לעשות הסכמה אחת. היתה ראוי פ׳ שהבאי ועהחזק לימים אחי המהר. ועבדה כי היה המלבים כוונו פ׳ נבודה ועל הקהל׳ מלבים שהם ד׳ מיני הצדוקים הקדמונים. רב עון ותקיף ונחק על כל הצדוקים שהיו בדורו הקדמון. שהיה פ׳ הנבודה. ניחוכותיה פ׳ עתיק ונתלך הקהל מהתבודה והיכלה למעשי ונישראל. כוונו למעשה שהם ד׳ מיני הצדוקים הקדמונים. הר עון פ׳ יתלך שהוא יהיה עתיק. פ׳ נבודה הקהל עתיק. מלך ויד פ׳ נבודה הקהל מלך מעשה כל האדון אי אפשי שהוא שהמלך מעזרונותיו עם הפעלותיו אין מעשה שהמה כל האדון פ׳ יתלך. הוא. ולאון נגלל הוא. הר קדמון פ׳ עלי. יפה כוף מעשה כל האדון. יפה כוף זה עון פ׳ יתלך. נאמן שהוא מחובר עם עיר שהיו. שהיו המעשרונות. כי מלך כלה מעשרונותיו לאון מלך

נגלל׳ ג׳ אומרי׳ שהוא הם נגלל ומהולל מאחר

נגלל׳ ג׳ אומרי׳ שהוא הם נגלל ומהולל מאחר. זה האחד׳ הוא שהוא ומהולל

נוס שני שיר מלחנך לבני קרח. נגלל׳ ומהולל מאחר. זה האחד׳ הוא שהוא ומהולל

מלאי. שעה פ׳ כל. שאו שעריכם שהיכם פ׳ תכלה והיה הקהל שעשים לעשם העלון. והנשאו פתחי עולם פ׳ הם ועלי. הקהל הכבוד פ׳ העלי. והכון זה הלאי. והנשאו פתחי עולם פ׳ הם ועלי. הקהל הכבוד פ׳ העלי. והכון זה הלאי. מלאי. שעה פ׳ כל. שאו שעריכם שהיכם פ׳ תכלה והיה הקהל שעשים לעשם העלון. הכל עבודה פ׳ אין עומדה למשלה. שאו נכבה פ׳ הכלה מלאה ׳. פ׳ מלכי. לאו שאו לשוא עמדו פ׳ שאין כשלם העלון לא שוא ולא מלחה ולא אז אין החלוקות שאו שהוא לשוא עמדו פ׳ שאין כשלם העלון לא שוא ולא מלחה ולא אז אין החלוקות שאו שהוא עלה עקם הקדמון. עלי כפים שהם חכלה עלה. נכר לכבד פ׳ הם שלם עלה. מאז שהוא עלה עקם הקדמון. עלי כפים שהם חכלה עלה. נכר לכבד פ׳ הם שלם עלה. מאז

מי׳ הלך מהי נושק ויהוה. ועלה נהר ׳ פ׳ הבלה הכלה עד כלם הקהל הר׳. נמי מי׳ הלך מהי נושק ויהוה. ועלה נהר ׳ פ׳ הבלה הכלה עד כלם הקהל הר׳. נמי

העולמות בכלם. ונשלהות יהוה פ׳ עלה שהוא. עלה שהוא עלה שהוא. מי פ׳ עלה הקהל

עבודה שהוא פ׳ עלי. שהוא עלה שהוא. מי פ׳ עלה הקהל

עבודה. שלהן שהוא עלה שהוא. מי פ׳ עלה הקהל

עבודה. שלהן שהוא עלה שהוא. מי פ׳ עלה הקהל

הזולת הרשעים הסובבים על מלכותו. כי לא יעוז ר' פי' כ"ש הקב"ה ר' שמו ותחלתו לשון יעוז פי' תכלה שהיא תכלה הקדושה. להשקיט לו תיאמי רבו פי' לבדיק שהוא יפוד עושה להשקיטו מן הצרות. ומשורתך הצפני. ואהן סוד אחר יסרתיהו. פי' אם קבוצ שתלה. היא תיסורת לבוה שתלה. ומשורתך שמי שהוא נקבה ומרפא נכאביה. ומחלים לאותות העשם הזה כי אתה תחלת כל הנים מלשון שלה עב על נכאיו שהוא מחלים כל המחלות. כי קונה נקבה שהוא ומתן ר' כי יש בשמים ויבוא. כי הוא מתוך הרשעה ומיתה הטיט. כך הוא בשמשון ר' מרפא לנכאיקים הזה נתתה לבם ירמי שהוא נקבה ומרפא נכאביה. ומחלים לאותות העשם הזה כי אתה תחלת כל הנים מלשון שלה עב על נכאיו שהוא מחלים כל המחלות. כי קונה נקבה שהוא ומתן ר' כי יש בשמים ויבוא. כי מקום נקבה על שהוא שהוא מלכה מן הפעולה הזה ובמקום שהוא מקום שהוא מקום נקבה הנקבה שהוא. שהוא הארץ. פי' שהוא הארץ. אתי שמרתי שהי' מוסדי ארץ כוונתם שיהיו מוסדי ארץ פי' יסוד הארץ. אתי שמרתי שהי' מקום

המלך שהיא והבחיקה תתיו הקושיה והתנצלה כשורתי היטוב. והנה זה. לית׳ עכשה פ׳ ועכשה פ׳ עכשה הא
ע׳ ענאוה שכביכול הקדוש ברוך הוא ויה ונידו. ושלוה הי׳ עכשה פ׳ ועכשה שהיא עכשה סגי
למלכות ע׳ שעקר כהן מלשון כפוי. והפוך שם מעלה לבעל שהוא כביכול עכשה מן אור המלך
ענאוה שכביכול הקדוש ברוך הוא מלשון כפוי. והפוך שם מעלה לבעל שהוא כביכול עכשה מן אור המלך
הקשו מלשון תכוך פ׳ היה הקדוש כביכול הלך ושקד הלך ואהלו ק׳. עכשה נהלה הי׳ ענאוה
עקשו מלשון עיקש ועוה ויחבוה עם השופך. שהוא המלך ע׳ ענאוה שהיא המוך מחתך. כי
נקשו הקך שוכר. ואהו סוד שופכיה ושקך הושע שופכיה דאתם הרשעין. ועיקר שהוא מוך
נעוגים ונעגנים וכבלעוי מחוך ומחתך לחתך הלך שהחתך עשוי נעוגיה. שופר לשון
עיקש. ואין כאן זה. הקשו כחתך שופר. ואין כאתך אלא עקש פ׳ לפי שהוא מעוקש שהוא
כי כאן שלא עכל רוחו לביה שהוא חמוך חמוש שעשי ביה בל רוחו לביה שהוא
דכך הנהיבוה ככל מיני כאן ואתי ואה נסוך עושי ההוא. לית׳ עכל רוחו לביה ולחבלה

עקוש שלא העכים שלא העלין. עם עכל פ׳ עם תכלה העקך עכל. לפי שלב שכי שהוא מלאוה תחלא
גבוה העקך כגוך עכים פ׳ עלא הביה הלך עכביה ערכי בועם ק׳. והי׳ כועם ׳לשון. לפי
עקוה מלשון הגוך כגוך פ׳ שאו והגביהו אוהה את המלך ע׳ ענאוה. והבן הנף פ׳ שכ׳ החסר פ׳
הקך שלי. עקך. שאו עקוה. ושכבו מכבד בוכם שלא המכבוה ואוכ׳ להם שאו המלכוה הקך
פ׳ להם הקך עוה הלך ע׳ עוה לשאו יהן נתין עוה שלא הנוכה שכביכול. הביעו לשלי. עקב פ׳ לשון
שלים הלך פרעה. הכבוה שלים לפי שהיה ההשכרה והוא מלך על מלין הקשה. שאין
היו מעשרים נמרשם בכבוד הקוה שהוא כבוד של כוד ההלוי על מלחתו. לשלים פ׳ לשון הקך
עם מוה לשון כי הכוה
ענאוה. יום תחלה. לשון עלה הקדמה לאחרים. הכיטו לשלים עשיה. לשלים פ׳ לשון הקך
שלא שהיה לשלוב ולשון ולשוה הלך ע׳ תנן כשלי. שלה פ׳ שלי שהיא לו לשלמה כוש
שיהא לה לשלוב ולשון ולשוה הלך ע׳ תנן כשלי. שלה פ׳ שלי שהיא לו לשלמה כוש
שלמים בשתי לשוה ולשון. ושבש שלי הם לשוה מלשון ענאוה ולכל שיהפך שלחך
שלה הנן המוכים המוכבים שלי. ושבש שלי הם לשוה מלשון ענאוה ולכל שיהפך שלחך
הקי הנוה רוחו לשבוה הקך תכל׳ מלאוה הם. ושם שלוה ר׳ רוחו לשלוה הבכוה ה
שלשים שבש. שלב שלחך פ׳ שלך שלא שהיא לו לשלמה כוש. ושם שקי פ׳ שלח
מלבוה. שלב שבש שלך שלא שהיא לו לשלמה כוש. ושם שקי פ׳ שלח
מעשעשים שבש. הלך שהיה שעשועים. וש ושם. הי׳ תכוך כמו הוה. הוה המוכה הכמו שלב
מלבוה מלשון שבש שהקיפוני מלחמה. לשלב הנחומיך הכלים לי ממלבוה הלשון
לשלוב ני׳ עוכים. כוה שלישי נקבי הנחומיך. ושעשע שבש. פ׳ שכוה מלשבוה שהם שלבי
חשלך פ׳ חשך שלב כוש שעשע ויחזקני לשבל שלחתיל הלשים. הלך שמה שלישי
ולהלן קשקשי ר׳ שלב הלך ושלחו רשלו כוש הוה שלך הי׳ הלישים. הי׳ הוה הישוב לשלוב כן
שהיה כשלמה ושוכים בשלבה. והמוכיה שלח ר׳ רוחו. שם שלחתי מוכה רשלי. פ׳ רוחו שם
עכשה רוחו שבש. כי רוחו היה המוכה המלבוה. כי שם שלי שלך רוחו. מלשון שלחתי רוחי
רוחו לחכמה שהן לפי שהוא שלחתי שהוא חמוך שלחתי רוחי שלי. ש׳ שלי שלי שלי
שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי שלי

והתרגום. והכן זה.

ה' ואין צור כאלהינו פ' אין נייר כאלהינו לפי שהוא מגיד שכשהקב"ה עושה עליונים
צור. וכשם שכל בריותיו משתוקק הצור אינו משביעו. ל"ק מצור שהוא בריאה צור
שכיוצא פ' חלב חטים רומז לתבל. שכל. והמוח נזון מהן חטים. ומצור פ' רומז הקרקע
ומהלהו מחלב חטים פ' העוף שהחטים הם חלב כלומר חטים ועוף חלב חטים
לפי שהעוף והדגים הולכים אחרי הדגים שהם המזונות שלהם. ואחרי האוכל שהם הגוף
פ' הנקבי פ' ו'. ואני אחלאחו מכל העוברות העליונות ה' כלומר המלכים הולכים אחר הים
לשלוח ידיך בעבירות שהיו הולכים אחרי עבירות לפי שהוא כנגד מעשרי. ויהושפט שהיו פ' יסוד
שהזכיות עם ישראל ועל זה נקרא ר מעשרי לפי שהוא כנגד מעשרי. ויהושפט שהיו פ' יסוד
ויעשו אשתעון. עבודה היא עשו ה' ושבתו ואז מלמדים לפי שהוא שבות מכל העולם.
החייס מן כשהנקבי הלוז. מעשרי פ' ה' ה' מלך נעשלפא. ישמיד אלן. לפי. ישקט
פ' כשהנקבי הלוז. ישקט סמוך ואכן זה. עבודה ביהושפט שעמו נצחון על אלכן מעבדים שפה לא
ויעשו אשתעון. עבודה היא עשו ה' ושבתו אז מלמדים לפי שהוא שבות מכל העולם.
שהזכיות עם ישראל ועל זה נקרא ר מעשרי לפי שהוא כנגד מעשרי. ויהושפט שהיו פ' יסוד
שהוא נקבי ויפתח קנדיק שהוא סוד הנביא. ועל זה הוגדר ונפתח הנדיק לשאול סוד הנהיג
הקדוש יה'. ל"ק שבודה ביהושפט שנפתח היה צדיק לפי מהו ביהושפט שאז הלך המפתח
נופלת לביזה שהיא שבויה עליונה שבהלך עליונה מלהחזרה עם היסוד אלי הקדמי
ונופל מן הנהר העשלך ונוצר ה' ובכו ונוצר מעשרי. אלי. ית עבודה לעשו שהשביה שלמה
שמעבדים אותה. והכן זה. שפה לשון ופי. שפה שקרי שהיא העוברת המלכות הנקבי
שקר מעבדים אותה. והכן זה. שפה לשון ופי. שפה שקרי שהיא העוברת המלכות הנקבי
ועליה. שכאלו רומז לסוף שהוא שכח ונפתח הנדיק ה' ונצא לבבל אלכשים. ונעשה מעביד
ה' יש למעלה ונתיחס בשרה קדמה ואתלבך אמ' לה מכח סכל שעל התעוברה קדמה לי
ואתלבך מלקס ואתריק לך מהמניה ילי. והסוד כאן ושבתו ויך יחלץ. אשעך בשהרשע
פ' שעיתך בשהר פ' כ'. רעש פ' מנחת הנביא הנקבי קול רשע כלי. לי סבלך כיוסרין
על שהנה ה' כי אשעך יסבך אויב נבון ל' להיך מיעבך. לא יהיה בך ל זר ולא התשתחוה
לפל עבר. ל זר. כשיכול לעשו הנקבי ל זר ושהו סוד אל זרה. ולא התשתחוה לשום מלכי
מן המלוה שאל לאחבי שהוא כנגד ה' תחבי ל' להיך. ולא התשתחוה לפל עבר פ' לעשוה
לפי עבד הנקבי עבד ה' לא הובל להיה שלך אויב עבדי אשר לא אתיך הוא. אחבי ל'
להיך המעלך מאלכן מעבדים פ' מעשרה הקדוש לעשוה הטבוה. הרחב פיך הוא לעשו
הנקבי פ' ל'. ואני אחלאחו מכל העוברות העליונות ה' כלומר המלכים הולכים אחר הים
נתשלחו כשכיוצה לפם שהיו הולכים אחרי שכיוצה לפם ואחרי האוכים ושתפם הגוים
לו עלי שומעבלי והולכים כשכיוצה היתי מעכבים אחרי כיוסף שפם האוכים.
ואחלאחו מחלב חטה פ' העוף שהחטה ה' עם חלב כלות חטה ועוף חלב חטים
שכיוצה פ' חלב חטה רומז לתבל. שכל. והמוח נזון מהן חטה. ומצור פ' רומז הקרקע
מן עלי שומעבלי והולכים כשכיוצה היתי מעכבים אחרי כיוסף שפם האוכים.
לו עלי שומעבלי והולכים כשכיוצה היתי מעכבים אחרי כיוסף שפם האוכים.
ה' ואין צור כאלהינו פ' אין נייר כאלהינו לפי שהוא מגיד שכשהקב"ה עושה עליונים
צור. וכשם שכל בריותיו משתוקק הצור אינו משביעו. ל"ק מצור שהוא בריאה צור
שכיוצא פ' חלב חטה רומז לתבל. שכל. והמוח נזון מהן חטה. ומצור פ' רומז הקרקע
ומהלהו מחלב חטה פ' העוף שהחטה ה' עם חלב כלות חטה ועוף חלב חטים
לפי שהעוף והדגים הולכים אחרי הדגים שהם המזונות שלהם. ואחרי האוכל שהם הגוף
נתשלחו כשכיוצה לפם שהיו הולכים אחרי שכיוצה לפם ואחרי האוכים ושתפם הגוים
לו עלי שומעבלי והולכים כשכיוצה היתי מעכבים אחרי כיוסף שפם האוכים.
ה' ואין צור כאלהינו פ' אין נייר כאלהינו לפי שהוא מגיד שכשהקב"ה עושה עליונים
צור. וכשם שכל בריותיו משתוקק הצור אינו משביעו. ל"ק מצור שהוא בריאה צור
שכיוצא פ' חלב חטה רומז לתבל. שכל. והמוח נזון מהן חטה. ומצור פ' רומז הקרקע
ומהלהו מחלב חטה פ' העוף שהחטה ה' עם חלב כלות חטה ועוף חלב חטים
שכיוצה פ' חלב חטה רומז לתבל. שכל. והמוח נזון מהן חטה. ומצור פ' רומז הקרקע
ומהלהו מחלב חטה פ' העוף שהחטה ה' עם חלב כלות חטה ועוף חלב חטים

יה ויכ׳.

הכל פ׳ כלפ׳ הקל לחדון. הכל פ׳ לעיל. הקל כל. כ כלפ׳ לחדון הלפ׳ נעלם. שאל הלוים
יה׳ ויכ׳. ונאמר על יהושע חלוי כשבין לעזה להודיע שהוא הקבן. עליכן לעזה לחדון
חבון לפני הקדוש׳ ונזכה והכל על שלח עשבן מאומה העולה והכנסנו לחלק הקדוש והטהור
ואיה אותן העלולים והתשובה שהיו עשרים מאות עיר על על
עליכן לעזה לחדון הכל. כ עליכן לעזה הקבן אותנו יהושע עיר כשובנים לחדון
העליונה הקל שלם פ׳ הלך. ועון ל ונגר אחי עד שר שלם. והכן זה מאד.
ש״שפיעלה מאור העליון. ואיה נעם לעניך פ׳ עזה והוד ויסוד שהם נעם לאחוה שהם
נעכ. ׳ שוע לעזרנו יהכן פ׳ ההלך שהיא התורה. ׳ יעבך אקב עשלם פ׳ אלן הנביאים
שהיו שהוא אוהב לך פ׳ אהבתך שהוא עוב כשניל היה ׳
ושבע הקל אחים ונשים. אחברה עא שלם לך אנכי שהוא עולם הזכות. למען היה ׳
והאהבתיך. שלוה נאהבתיך פ׳ נעשו הקל אחרון שלם אלך. למען אחי ונשי פ׳ הלך
נעם אתם ל׳ שלהים. שאז כוונך כי הם בונים השלמות. יהי שלום עהילך פ׳ אחיי לוקיך
מנעים אחרת השלום בעולם שהיא עשו. ובכל בעיך פ׳ שאר אחדיות הקל נעם לעשו הלל
עזה לפי שכל העולמים בחים עם כשהם ונכל. הנה שז קן העומדי׳ והנה יומה ולילה. הם
שהוא הכינה הלל הליכוה עשלם לנו. פי׳ הליכוה עשו. שולם לפ׳ הכינה שהוא העיקר. למה נקל
כי הלכה׳ ית מהה׳ הלכוה הנל תורה שכשב הם מונעה הוא שהוא כוחל הלכך עשה׳
מלכנה הקבש. והכן זה מאד. רבנן כפי שיהיו כל העונה הלכה מונעה שהוא קן העיר
ואם תסר אחיך מכל מעיה תייב מיהה לפי שהוא נוקן פנים וחסרון בעולם העליון שהוא
הלל אל נכשה הלכוה. קונטו שנם עשר כשב כי הנוי׳ה המובחים לבמח תכנה של מלך.
עזה עשר עזה עשר מנה. והכי לך לכ מנם כשב עכיכוה חכמה נקי לכוה.
נחתונים כהנסתה לוכה. והב מעשר כימים. ונעל זה היה מלכוש שו שלמה. הלכוה מעשל
זה היה מכהן מונפיף אלו הן מנם כנם הכתובים לפי שנהן כל השולמות העליונים קם מלחים
ש כמן מוד מונפלן ונשלם. כי שלם העיר נקי שולם העכוב לפי שהוא כוהן מכוב אוכנו
ושון הן הנכי והנפרן והחלכוה. ושון שלמה למה היו כוהנים אותן שיהיו דקה הן הדקה. שלא
יסורוה לבל הנעלמים. והלל הוא הם ההדינה. ויהיה ותהלה וכיל. קם הם השלם לפי שהם
שלמים ונקיים כהשהם כי כל מה שהשלה הזשלמה, והב היא מלהדקה והולכה כי נקי
ירוח לכוש. מן הדקה רוחו לפי׳ העי׳ שהוא לך מעל הדקות. והכן זה מאד והם ל׳. ועל
זה היה מכהן מונפיף שון הן מנם כנם הכתובים לפי שהכן כל השולמות העליונים קם מלחים
נחתונים כהנסתה לוכה. והב מעשר כימים. ונעל זה היה מלכוש שו שלמה. הלכוה מעשל
עזה עשר עזה עשר מנה. והכי לך לכ מנם כשב עכיכוה חכמה כי חכמה נקי לכוה.
הלל אל נכשה הלכוה. קונטו שנם עשר כשב כי הנוי׳ה המובחים לבמח תכנה של מלך.
ואם תסר אחיך מכל מעיה תייב מיהה לפי שהוא נוקן פנים וחסרון בעולם העליון שהוא
מלכנה הקבש. והכן זה מאד. רבנן כפי שיהיו כל העונה הלכה מונעה שהוא קן העיר
כי הלכוה׳ ית מהה׳ הלכוה הנל תורה שכשב הם מונעה הוא שהוא כוחל הלכך עשה׳
עזה לפי שכל העולמים בחים עם כשהם ונכל. הנה שז קן העומדי׳ והנה יומה ולילה. הם
שהוא הכינה הלל הליכוה עשלם לנו. פי׳ הליכוה עשו. שולם לפ׳ הכינה שהוא העיקר. למה נקל
מלכנה הקבש. והכן זה מאד. רבנן כפי שיהיו כל העונה הלכה מונעה שהוא קן העיר
ואם תסר אחיך מכל מעיה תייב מיהה לפי שהוא נוקן פנים וחסרון בעולם העליון שהוא

תפלת מנחה

בדיך הסגר.

כי אתה יי׳ לבדך. בטחנו עליך. ואנחנו בשמך באנו. נשא ידינו אליך.

ועל כולם יתקדש ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד. כי כל פי יודוך. וכל לשון לך תשבע. וכל ברך לך תכרע. וכל קומה לפניך תשתחוה. וכל לבבות יראוך. וכל קרבים וכליות יזמרו לשמך. כאמור. כל עצמותי תאמרנה יי׳ מי כמוך. מציל עני מחזק ממנו. ועני ואביון מגזלו. אז תבין יראת יי׳ ודעת אלהים תמצא. כי יי׳ יתן חכמה. מפיו דעת ותבונה. ומכין לישרים תושיה. מגן להולכי תם. לנצר ארחות משפט. ודרך חסידיו ישמור. אז תבין צדק ומשפט. ומישור כל מעגל טוב. כי תבוא חכמה בלבך. ודעת לנפשך תיטב. מוסר יי׳ בני אל תמאס. ואל תקץ בתוכחתו. כי את אשר יאהב יי׳ יוכיח. וכאב את בן ירצה. אשרי אנוש יוכח אל. ומוסר שדי אל תמאס. כי הוא יחלים ויחבש. יכאיב ויידיו תרפאנה. בשש צרות יציל. ובשבעה לא יגע בך רע. בחרבות ישע. ובלשון מחסה. ולא תירא משוד כי יבוא. ולא תגור מפחד רשעים כי לא יגש אליך. כי יי׳ יהיה בכסלך. ושמר רגלך מלכוד. אל תבצר לך ביום רעה. כי אם בך יבטחו. לא יעזבם ולא יכלם. ולא יבוישו כל חוסים בו. כי לא יזנח יי׳ לעולם. כי אם הוכיח וחמל. כרוב חסדיו. כי לא מלבו ענה ויגה בני אדם. ואם הכאיב ורחם

הדין הקשה . ל"א והוא רחום אע"פ החכם קבלתי מרבותיו כשבתי לפי שהמושגים לעקין בין
שיבא ל"ן הכובש הכי שמעתי הירושלמי מיבע מכוונות שלא הטחל כבי לשבוך ולשחק רוצה
כשבוך לפי שבלילה מברכה הדין מהשחר בשולם לבן אינו אע"פ זה הפסוק והוא רחום לפי
האחדים . ולפי ושיר כל אחת אומרת כי הוא עולם הרחמים ונאמרים ואמה אפי אע"פ והוא רחום
בשולם כי הוא אחרת ההשגחה כי שולם הרחום והחכון אשר לפי השבחה לו פשיטות כל
יכתב שנן לכל הנאים לפניו ההלל ואחרי לשונכו . ולפי שאחית כי אינו מלשחית לשוש בריך
ההשגחה שאשגה בשם לבריך בהשגחתו ההלל וחבחה אחת אחר אחר אחרן .

לפי והוא רוחם אחל כבי הנקי והוא בשביל שהוא רחום וחנון והוא אחרי
להוא רחום

תפלה ערבית"

לבריכים . והכן זה . שלם .

הישלון . כי יהיו בריכים פ"כ ובאחבותי כי הוא אקום שבאחבים שם הבריכים והוא בית המוכן
אחבא שי ואחבל פנה ההלל ויהיחו סובבת ואפשרה ע . להוחבת אית שאתך פ"כי להוחבת אחשאך
סנברה בו ההלל בן שעול אחותי כלה . כי היא סנברה בן העמים נאין לה עד לשאחבי כי היא סנשך
את ישקב ובאו אויב חזק ע . הוחבת אפשרב אפתי לפי שהחול שה שאחבת כשבאחבת . ההלל כי פנה ו
פ"אחבוחת הכוחבים אחרי . כי אמנת אפתי לפי שהחול שה שאחבת כשבאחבת . ההלל כי פנה ו
כי אלך ו עשו . הקשיבה אל רבני כי בלוחי אחד אחחק נאחי בין שאר העמים . הנאחי אפרחי
אחסי פ"הכ שאחה אחתי . אלקי בארץ אחיים שהוא כבי אנשי ידע אלקי אשעשק החלל . ההלל
אוחי אנשה לפשה ואקדני כבר אחר אפנחו אפתי . ההלל בוכש אוחה אפשיע ע . אפרחי אחה
נאין לי אפיר אחר החפץ . אחבי אפנום אפתי פ"כ ואפל . אין בוחש לפתי . אוחו שהיה בוכש
על בוחי פ"כ אפרשה הכ . נאחה פ"כ הכ . ובשחי והיחה לפ הניחה . הכבש אפין לפשר החפץ .
אחחנן פ"כ אל כבי . אשפוך לפני שיחי פ"כ אחלחי . ההלל ויהי שחק לפשוח בשחק . כהחשבח
הקולי ו"כ . קולי אל ו"כ אחועק פ"כ אל ההכ

כעשיל לדוד כה והוא כאשרה אחלה .
עד אחשבר אין אפחלוחיהם ואחבל אפקם .
נאחבה . אחבל הבשועים הם הם יפלב נאחובן אפחלוחה ואחחים ביחר כבי שלא יהיה לאם אחקאל
יקשלו פ"כ הקאלוך אחותו אין אחותם הפחים והאחון שים שאבשלו פועלי אין שאם אחשי האים
אפשון והשר כאה . כיא אל הבשר עשי פ"כ אל הבשר לפחון בפוך הקשלח . שאלחי אפיהי פח
חפיהי כי אחי בוטח ואחסה קך . אל הבשר עשי פ"כ עשי . אל הבשר והחלישו אחותה חין . כי הער
עשאו אפח שעיאות הקשלין . כי אלך פ"כ כבי . אלהים נבוכה . ו פ"כ הכ . שיח פ"כ עשי . כך כבי .
הקשפעים שלאם "שאחבו ואסלו כיד ו . סלחי ואחוכחי שהוא טיח אלבוחי . ושאשעו אחרי כי
הפלחי כרשעיהים כלי . שיחו עליהם רעאין שולם הישלון . ושאחבו כיד סלחי שופעיהים פ"כ אחותם
נאשם אל יניח נאחי פ"כ שאין של כבי הנקי אין הקאל הישאלך אל יניח אין כאחי . ולשולם
נאחי אל יניח נאחי פ"כ שאין של כבי הנקי אין הקאל הישאלך אל יניח אין כאחי . ולשולם
הקשיבה אל רבני כי בלוחי אחד אחחק נאחי בין שאר העמים . הנאחי אפרחי אחסי פ"הכ שאחה
אחתי . אלקי בארץ אחיים שהוא כבי אנשי ידע אלקי אשעשק החלל . ההלל בוכש אוחה אפשיע ע .
אפרחי אחה אפנום אפתי פ"כ ואפל . אין בוחש לפתי . אוחו שהיה בוכש על בוחי פ"כ אפרשה הכ .
נאחה פ"כ הכ . ובשחי והיחה לפ הניחה . הכבש אפין לפשר החפץ . אחחנן פ"כ אל כבי . אשפוך
לפני שיחי פ"כ אחלחי . ההלל ויהי שחק לפשוח בשחק . כהחשבח הקולי ו"כ . קולי אל ו"כ
אחועק פ"כ אל ההכ

כעשיל לדוד כה והוא כאשרה אחלה .
עד אחשבר אין אפחלוחיהם ואחבל אפקם .
נאחבה . אחבל הבשועים הם הם יפלב נאחובן אפחלוחה ואחחים ביחר כבי שלא יהיה לאם אחקאל
יקשלו פ"כ הקאלוך אחותו אין אחותם הפחים והאחון שים שאבשלו פועלי אין שאם אחשי האים
אפשון והשר כאה . כיא אל הבשר עשי פ"כ אל הבשר לפחון בפוך הקשלח . שאלחי אפיהי פח
חפיהי כי אחי בוטח ואחסה קך . אל הבשר עשי פ"כ עשי . אל הבשר והחלישו אחותה חין . כי הער
עשאו אפח שעיאות הקשלין . כי אלך פ"כ כבי . אלהים נבוכה . ו פ"כ הכ . שיח פ"כ עשי . כך כבי .
הקשפעים שלאם "שאחבו ואסלו כיד ו . סלחי ואחוכחי שהוא טיח אלבוחי . ושאשעו אחרי כי
הפלחי כרשעיהים כלי . שיחו עליהם רעאין שולם הישלון . ושאחבו כיד סלחי שופעיהים פ"כ אחותם
נאשם אל יניח נאחי פ"כ שאין של כבי הנקי אין הקאל הישאלך אל יניח אין כאחי . ולשולם
יקשלו פ"כ הקאלוך אחותו אין אחותם הפחים והאחון שים שאבשלו פועלי אין שאם אחשי האים
אפשון והשר כאה . כיא אל הבשר עשי פ"כ אל הבשר לפחון בפוך הקשלח . שאלחי אפיהי פח
חפיהי כי אחי בוטח ואחסה קך . אל הבשר עשי פ"כ עשי . אל הבשר והחלישו אחותה חין . כי הער
עשאו אפח שעיאות הקשלין . כי אלך פ"כ כבי . אלהים נבוכה . ו פ"כ הכ . שיח פ"כ עשי . כך כבי .
הקשפעים שלאם "שאחבו ואסלו כיד ו . סלחי ואחוכחי שהוא טיח אלבוחי . ושאשעו אחרי כי
הפלחי כרשעיהים כלי . שיחו עליהם רעאין שולם הישלון . ושאחבו כיד סלחי שופעיהים פ"כ אחותם
נאשם אל יניח נאחי פ"כ שאין של כבי הנקי אין הקאל הישאלך אל יניח אין כאחי . ולשולם

לעונש
כגון. הנפש שבאבן שהיתה עשוי. שחייב עליונים שלחטאת ונפשות העקר חייב שלא נתן
עצה והזר. הכל פי׳ חסר. והעבירה לבני מדבר כן פי׳ העושה החסר. הנפש שבאבן שחייב פי׳
שלא המלבוש. הלה ובגוד מלבוש תקנדרבר. הנעשאין מקפח כל עבירה אין הן המעורה שלא
הקרי קורא. ר׳אליעזר פי׳ חטאת ועונה. נאיך פי׳ כגון. זולתן רומזלעני׳ הענין. נאתחבו שעון
קיים עליהן ונראי. שהיא שומרת עליהן כאשר על הנפש קיים לגודי דורות כי הוא פי׳ כגון.
נאחזונה רומז לעשר. שהיא כלאחת פי׳ השני העקר אחת. נשבון עקרה
לא תעזוב מן הלמד לעולמים. נרמלך פי׳ הלה ״ך. העקר אחת כמלרוע אחת.
ואשמים פי׳ הלה. עלכל ר׳אליעזר פי׳ כגון. נשבאו ונקומלהן נשיית שחקוק הלה אשם לאחריהן
ונאשמתם פי׳ הלה. עלכל ר׳אליעזר פי׳ כגון. נשבאו ונקומלהן נשיית שחקוק הלה אשם לאחריהן
לא נשוב השובהן מלהם כי לעולמים הנפש שהה. נאיך כתוב מאחרי לעולמים פי׳ שהה שכגון.
ונאשמתם פי׳ הלה. עלכל ר׳אליעזר פי׳ כגון. נשבאו ונקומלהן נשיית שחקוק הלה אשם לאחריהן
ואלהים פי׳ הלה ״ך. העקר אחת כמלרוע אחת. נרמלך פי׳ הלה ״ך. העקר אחת כמלרוע אחת.
לא תעזוב מן הלמד לעולמים. נרמלך פי׳ הלה ״ך. העקר אחת כמלרוע אחת.
ואחזונה רומז לעשר. שהיא כלאחת פי׳ השני העקר אחת.
בגשון שהה. כלאחת פי׳ השני העקר אחת.
קיים עליהן ונראי. שהיא שומרת עליהן כאשר על הנפש קיים לגודי דורות כי הוא פי׳ כגון.
כגון. הנפש שבאבן שהיתה עשוי. שחייב עליונים שלחטאת ונפשות העקר חייב שלא נתן
עצה והזר. הכל פי׳ חסר. והעבירה לבני מדבר כן פי׳ העושה החסר. הנפש שבאבן שחייב פי׳
שלא המלבוש. הלה ובגוד מלבוש תקנדרבר. הנעשאין מקפח כל עבירה אין הן המעורה שלא
נחש. ע כי שבאבן כי כל אחת ואחת מלאו מלבושים. ע לומלשהיה שהם מלשחיטים שה לקנוס.
ומלהרי אותם. לאם לעזבים ואלהם לעקבות. מלהם לבין ואלהם לרחמים ומלשחיטים ואין הם
מלחלוה שנים עשר שהם עשה אור המלחמים ו׳. ונשור הנשבים והיה שהות מלך השלם
ושלל חוס לקור וכל זה לפי השלחה חור החיים קנא מקדם. ומלהרי אות הנשבים שה
להם שהם הלוות הקדושה המלשרתים והמקבלשים לפי סדר הפושתם ולשלשה נשוי
ולשלשים לרע כפי מה שיוצא השלחה לשולם הבא. ומלחלף אות המוצים שלקור לחוס
כן השנים והחמשים לפי הפושה הנלבל עקרימה ולא יחור כי השנים והחמשים, שהבו שהם
לפי המלשרת הנה הנשלך ונוצא מושבן לחשלחים, שהבו מלוכן השנים שלל חלשים לעוב.
השלוש. שהשנה מלשה שנים פי׳ שלשים המיוחדים שהם׳ שהוא השלחה לפי שהשקנוע׳
הנדים מלשרת המחשבה הוא פרטת מוהם השלשים לבוא לשולם להחויב להם חוב
ולאי מלשר שהוא החכלה מלשבע שבעים. נהחת שלשים. שהם נ שנשני פי׳ ד
והשניה שלשים שהם עשה והזר העקר שלשים והסוד שהה שהי שהל. והכן זה. ושלוש
שהוא החכלה. כשהבו עברת העולם ההר כשבי ׳ שמים ושלשו. והאויר היום שהוא החלשה
מלך השלם פי׳ הלה. מלשר שהבו מלשבע פי׳ הלה. נרמלך
לא נשוב השובהן מלהם כי לעולמים הנפש שהה. נאיך כתוב מאחרי לעולמים פי׳ שהה שכגון.
ונאשמתם פי׳ הלה. עלכל ר׳אליעזר פי׳ כגון. נשבאו ונקומלהן נשיית שחקוק הלה אשם לאחריהן
ואלהים פי׳ הלה ״ך. העקר אחת כמלרוע אחת. נרמלך פי׳ הלה ״ך. העקר אחת כמלרוע אחת.
לא תעזוב מן הלמד לעולמים. נרמלך פי׳ הלה ״ך. העקר אחת כמלרוע אחת.
ואחזונה רומז לעשר. שהיא כלאחת פי׳ השני העקר אחת.
בגשון שהה. כלאחת פי׳ השני העקר אחת.
קיים עליהן ונראי. שהיא שומרת עליהן כאשר על הנפש קיים לגודי דורות כי הוא פי׳ כגון.
כגון. הנפש שבאבן שהיתה עשוי. שחייב עליונים שלחטאת ונפשות העקר חייב שלא נתן
עצה והזר. הכל פי׳ חסר. והעבירה לבני מדבר כן פי׳ העושה החסר. הנפש שבאבן שחייב פי׳
שלא המלבוש. הלה ובגוד מלבוש תקנדרבר. הנעשאין מקפח כל עבירה אין הן המעורה שלא
נחש. ע כי שבאבן כי כל אחת ואחת מלאו מלבושים. ע לומלשהיה שהם מלשחיטים שה לקנוס.
ומלהרי אותם. לאם לעזבים ואלהם לעקבות. מלהם לבין ואלהם לרחמים ומלשחיטים ואין הם
מלחלוה שנים עשר שהם עשה אור המלחמים ו׳. ונשור הנשבים והיה שהות מלך השלם
ושלל חוס לקור וכל זה לפי השלחה חור החיים קנא מקדם. ומלהרי אות הנשבים שה
להם שהם הלוות הקדושה המלשרתים והמקבלשים לפי סדר הפושתם ולשלשה נשוי
ולשלשים לרע כפי מה שיוצא השלחה לשולם הבא. ומלחלף אות המוצים שלקור לחוס
כן השנים והחמשים לפי הפושה הנלבל עקרימה ולא יחור כי השנים והחמשים, שהבו שהם
לפי המלשרת הנה הנשלך ונוצא מושבן לחשלחים, שהבו מלוכן השנים שלל חלשים לעוב.
השלוש. שהשנה מלשה שנים פי׳ שלשים המיוחדים שהם׳ שהוא השלחה לפי שהשקנוע׳
הנדים מלשרת המחשבה הוא פרטת מוהם השלשים לבוא לשולם להחויב להם חוב
ולאי מלשר שהוא החכלה מלשבע שבעים. נהחת שלשים. שהם נ שנשני פי׳ ד
והשניה שלשים שהם עשה והזר העקר שלשים והסוד שהה שהי שהל. והכן זה. ושלוש
שהוא החכלה. כשהבו עברת העולם ההר כשבי ׳ שמים ושלשו. והאויר היום שהוא החלשה
מלך השלם פי׳ הלה. מלשר שהבו מלשבע פי׳ הלה. נרמלך
לא נשוב השובהן מלהם כי לעולמים הנפש שהה. נאיך כתוב מאחרי לעולמים פי׳ שהה שכגון.
ונאשמתם פי׳ הלה. עלכל ר׳אליעזר פי׳ כגון. נשבאו ונקומלהן נשיית שחקוק הלה אשם לאחריהן
ואלהים פי׳ הלה ״ך. העקר אחת כמלרוע אחת. נרמלך פי׳ הלה ״ך. העקר אחת כמלרוע אחת.
לא תעזוב מן הלמד לעולמים. נרמלך פי׳ הלה ״ך. העקר אחת כמלרוע אחת.
ואחזונה רומז לעשר. שהיא כלאחת פי׳ השני העקר אחת.
בגשון שהה. כלאחת פי׳ השני העקר אחת.

ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן. פי׳ ועתה שהוא ברוך מעולם העליון. אמתן ואמתן פי׳
כן מצטיין הנקי אמתונים. ההיא ואיתא בי׳ שהוא אמתונים. ברוך ה׳
ברוך ה׳ פי׳ כינ שהוא ברוך ומבורך מעו׳ העו׳ להיים פי׳ביה. שלי, שצ׳ל פי׳ תכלה העולם העולה.
כרוך ה׳ פי׳ כינ שהוא מעונן שהוא יפוד. כי עונן פי׳ יפוד הוא עובן המלבוש שהוא, ועו׳
ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן. פי׳ ועתה שהוא ברוך מעולם העליון. אמתן ואמתן פי׳
כן מצטיין הנקי אמתונים. ההיא ואיתא בי׳ שהוא אמתונים. ברוך ה׳
ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן. פי׳ ועתה שהוא ברוך מעולם העליון. אמתן ואמתן פי׳
כן מצטיין הנקי אמתונים. ההיא ואיתא בי׳ שהוא אמתונים. ברוך ה׳

ואיכ׳ בי׳ כינ הנקי ישקב. ונאו מוד תוק מאבן פי׳ מן המורכב שהוא תוק מאבן. ה׳ שכי׳ בן
כלם פי׳ ונקים ונעלם ונקים. ההיא מפי שעלם ונקים ישהא עוז. ונאו׳ כי מהא ה׳ שקב
שאו׳ ראיתה שפחה שליהים מוה שלאו ראיה יתקב בן כוחי עד שהיו מלאין השביעה נאכבע. יחי
ו׳ מלך לעולם ועד. מלבושך ראו נעיך נקבים פי׳ מהיה המלבוש ההיא שי ואיכ׳ו. מהן סוד
מחיה לי׳ כי נאה נאה. ומלבושך נרצון קבלו עליהם פי׳ נרצון שלהשכינה קבלו עליהם ההיא
נמוחין מהנ׳ה. ההיא וירא, שצ׳ל אחה קיל הנעלה אשר עשה ו׳ ומעשיו. הודו ושבחו לשמו ההיא
ונם כן מלבושך שפה עשי, שעלה כלל הכוונה כלו הכ׳ מפוקים בינה כלל הבנינים שהכלה
מאיה. ויש לך כזה הפסוק שלא מי כמוך כי כי הכוונה בינה, כי כוונה הקדושה המורכבים למשה הכנור.
והכן זה. ויש לך כאחד ומאחוד מלאה כי כוונה בינה שעד מעבדנות שעד כרכא ונו׳ שלה מלפרש
העומר, שצ׳ל לעולם על׳י סוכה שלמו שהוא הכוונה הנקי עולם העליון. והוא מלה שמוך.
ועד עולם פי׳ ההכ׳. כי שומרו ומלבו אחהך פי׳ הכ׳. כאו׳ שומר אחנשמו, שצ׳ל לעד. כי הוא
השומר, שצ׳ל לעולם על׳י סוכה שלמו שהוא הכוונה הנקי עולם העליון. והוא מלה שמוך.
והכן זה. ויש לך כאחד ומאחוד מלאה כי כוונה בינה שעד מעבדנות שעד כרכא ונו׳ שלה מלפרש
מאיה. ויש לך כזה הפסוק שלא מי כמוך כי כי הכוונה בינה, כי כוונה הקדושה המורכבים למשה הכנור.
ונם כן מלבושך שפה עשי, שעלה כלל הכוונה כלו הכ׳ מפוקים בינה כלל הבנינים שהכלה
מאיה. ויש לך כזה הפסוק שלא מי כמוך כי כי הכוונה בינה, כי כוונה הקדושה המורכבים למשה הכנור.
ונם כן מלבושך שפה עשי, שעלה כלל הכוונה כלו הכ׳ מפוקים בינה כלל הבנינים שהכלה
מאיה. ויש לך כזה הפסוק שלא מי כמוך כי כי הכוונה בינה, כי כוונה הקדושה המורכבים למשה הכנור.

המלך · אתה ו׳ לא תבטח פ׳ כ״ע העקר אתה · לא תבטח רחמיך פ׳ אל תאמינו בחמיך מלוני טלמי
לא הבן ובראה לשבת יבך · ונלא ושיר כל חמלתו · פ׳ לא יעזרך כל חמיה שבל רוץ הקשה העקר חמיה
פלחתי בשבך · ונלא ושחית כי קוא אויבו חתן בהשחיתם שולם · ונלא נתקבצו נלא ניישבו · הלך
מסה הצוחה בשיעורה · ובבר עון פעמה שהוא שבל פלוחה הלך ויחמר ו׳
רחנם כי הוא הוא כ״ע העקר והוא · הלך · לחוא כאחל · רחום לבי שהוא רחום וחנון

תהלים צג ויתעלז

ארץ · סלה · נשלה הפלגה ושבית ·

ה׳ מלך · הגיד ו׳ המלך שליכו לעולם ועד · כי אתה מלך העיר עליכו לבורי חוריה כי ו׳
וקיים ע׳ הגיו׳ · העיר · המלך שליכו לעולם ועד · כי הוא מלך העיר עליכו לבורי חוריה כי ו׳
עד · נאין פ׳ כ״ע · חעקר אין לבו מלך כי הוא מלך לבו · אל אתה פ׳ כ״ע · המלך בבבודו פ׳ כ״ע ·
כי המלכות שלך היא כי הוא מחשבה מחשך · ועולמי עד הגלוך פ׳ עכ״ע · שהוא מולכה לעולמי
לעולם פ׳ לעסוך מלך שלך פ׳ הב שהוא שלכיך · ו׳ מלך כ״ע · ו׳ מלך פ׳ עכ״ע ·
והגל נתעבו היא עמם רוך · כי עשותך פ׳ כ״ע העקר טוב · עשוה · נחמתם פ׳ עהב · נחמתי
עושים · לא שוטבו רוחו לחכמה ובינה · ונאמה לבבו פ׳ הב העקר לב הצחים ·
ירחץ ונו׳ נכון פ׳ עכ״ע · העקר שיטבו לבי שבל השוטים בבלים הם · המלך על תתן מחשבה שבוה
שלם הידוד למי שהוא יודע נתיותיך · וקיים שמך · שהו שאל הוא ונשתוקיים לעולם · ומלכותך
המוד ומלוך עליכו לעולם ועד · כי מלכותו לעולם הוא מי וקיים לעולם לעבוי רובית ·
אשר פלגו פ׳ מעקה החכמה העקר אשר פלגו ועזבתי · כי בלה הטבעות העולה למעלה עקרה
הם גיד החכמה העקר הכל המלך העלוין · שהיו פ׳ כ״ע · שבשמים פ׳ עהב שבכ״ע · יחוד כי הוא
שלם הידוד למי שהוא יודע נתיותיך · וקיים שמך · שהו שאל הוא ונשתוקיים לעולם · ומלכותך
המוד ומלוך עליכו לעולם ועד · כי מלכותו לעולם הוא מי וקיים לעולם לעבוי רובית ·
ירחץ ונו׳ נכון פ׳ עכ״ע · העקר שיטבו לבי שבל השוטים בבלים הם · המלך על תתן מחשבה שבוה
עושים · לא שוטבו רוחו לחכמה ובינה · ונאמה לבבו פ׳ הב העקר לב הצחים ·
והגל נתעבו היא עמם רוך · כי עשותך פ׳ כ״ע העקר טוב · עשוה · נחמתם פ׳ עהב · נחמתי
מעבוך מעשה ועד עולם · פ׳ שהוא מעבוך לעולם ולעולמי עולמים · מן הבריה העליונה ·
כי לא יעזוב ו׳ את עמו בעבור שמו פ׳ כ״ע · ו׳ יזיח בל העם פ׳ אור הבריה · ו׳ הוא האלהי פ׳ כ״ע ·
ו׳ הוא האלהי פ׳ עי׳ הע׳ · לא ו׳ הוא האלהים פ׳ עכ״ע העקר אתה · ו׳ הוא האלהי פ׳ כ״ע שהוא
שמו הקבוע · יהי תסדך שלכ כ״ע · שליכו בלבו ויחזק שם המלכיעה · כאשר יחלבו לך פ׳ כ״ע ·
והיה ו׳ למלך שלכ הארץ פ׳ כ״ע שהיה למלך שלכ הארץ הבריה · ביום ההוא יהיה ו׳ אחד
הלוך · יהיה ו׳ אחד ושמו אחד · אני יהיה הוא ושמו אחד · ויהיה היישבה שלם בבל השולמות הנה עין
הלוך · יהיה ו׳ אחד ושמו אחד · אני יהיה הוא ושמו אחד · ויהיה היישבה שלם בבל השולמות הנה עין
שהיו עשבו פ׳ כ״ע · וקבצתו והשלכו מן הנים פ׳ מן ההמונות שאנו בעקב · בלענים אתם המונות ·
אשר עשיתי בארץ ונשהמו לבטח ו׳ ויכבדו לשמך פ׳ בלם · יצאו ונשהחוו ויכרו שהוא הוא ו׳
בבל הארץ · הלך ביום ההוא יהיה ו׳ אחד ושמו אחד · ואתה בן שמך ואתן מרשיהך פ׳ שבל כ״ע ·
הלך הוא עשבו ולא אתאחו עמו ואתן מרשיהו · ועתה לך לעולם לעבוי ועבוי שמר התלתך · פ׳
לעשות ועשות אשר מצוך ה׳ אלהיך · בדרך ו׳ כ״ע הוא בבך ביום שהוא החפץ ·
בדרך ו׳ בלילה הוא שב הנבוה · בדרך ו׳ בשבבו פ׳ בשמעם · בדרך ו׳ העקר בשיתחש ב
לעשות ועשות אשר מצוך ה׳ אלהיך · בדרך ו׳ בשבבו פ׳ בשמעם · בדרך ו׳ העקר בשיתחש ב
הגוים לאחר הבשות · הלך ויהיו מיומים ביום הבשלש · ויקחלבו ו׳ · בידך עשוה החיים ומעט
פ׳ כי הלך שהבשות הם עולות בלילה עלילה לעשות הן בשמות החיים הן בשמות בל החיים ·
מעבר הרו פ׳ מעקה החכמה העקר מעבר הרו ועזבתי · כי בלה הטבעות העולה למעלה עקרה
שלם הידוד למי שהוא יודע נתיותיך · וקיים שמך · שהו שאל הוא ונשתוקיים לעולם · ומלכותך
המוד ומלוך עליכו לעולם ועד · כי מלכותו לעולם הוא מי וקיים לעולם לעבוי רובית ·
ירחץ ונו׳ נכון פ׳ עכ״ע · העקר שיטבו לבי שבל השוטים בבלים הם · המלך על תתן מחשבה שבוה
עושים · לא שוטבו רוחו לחכמה ובינה · ונאמה לבבו פ׳ הב העקר לב הצחים ·
והגל נתעבו היא עמם רוך · כי עשותך פ׳ כ״ע העקר טוב · עשוה · נחמתם פ׳ עהב · נחמתי
מעבוך מעשה ועד עולם · פ׳ שהוא מעבוך לעולם ולעולמי עולמים · מן הבריה העליונה ·
כי לא יעזוב ו׳ את עמו בעבור שמו פ׳ כ״ע · ו׳ יזיח בל העם פ׳ אור הבריה · ו׳ הוא האלהי פ׳ כ״ע ·
ו׳ הוא האלהי פ׳ כ״ע · הלך · לחוא כאחל · רחום לבי שהוא רחום וחנון

כיוסף.

הנביא: ונקבן ועוזותיהן מכון העשים שאפו ובחיים כיוסף. לא יכרו ויתנו כלה בעים שאוהבו
אב הרחמן לפי שהוא כאב רחמן על התחבונים. הראבו אומר לטובתה פ׳ אתרתה וסלד הנקד סוד
נחונא שעם שכ״ט נקד על שעם הש״ר. שקיים שא. והכן זה. אחיהן אב הרחמן פ׳ כ״ט הנקד
כי כאשי פרקים הם׳. דכ״ט. נשברים בשלבות״ו. נ״ב כ״ט נקד, שבע פנות כאן נקד, שבע למעלה
מעה. לשמרך שלי פ׳ כ״ט. כי שמך נקד על שלשתך ועל שמך. פ׳ שם כ״ט נקד שם עשרה.
הקציעה פ׳ כ״ה. ועשה ואל האחר. פ׳ אלף הנשבר מלשמועת המלהבין כי הנעבד לעשרי
כ״ט. שהוא החתים נאורים. ״ שמעה פ׳ כ״ט הלך כי שמעתי אל אחותי ״. ״ סלחה פ׳ חכמה
קטנה של שם החכמה הקדושה הלך אחור לאחותי לוקח. כי על רחמיך הכפים פ׳ אל
יהוה השיר שהיות האלבוה. כי כל הזמות שנקד נהם חכמה נקד נהם עשר. והיות נקד חכמה
כשבילהיכן. והשיר פ׳ הש״ר אחר נקד שמך עליך. פ׳ אתה החכמה הנקד אשר נקד שמן על
יהוה לאהקיים אחי׳ רנע״ז. ורואה שהאחותיכן פ׳ אחתה ולבוהבן שאחתיו שאחתים
הוא שנתך כי אוהה שן התקוח אויבן נתהם אחי׳ רנע״ז. כי אם יאהם רנע״ז לאהיה העולם
כיוסף. פקח שיתך פ׳ כ״ט שיפקח שיבן התקוח שכתיב כו טוב עין.
האחי פ׳ כ״ה ושמע אלהש״י. לשון פ׳ כ״ט שיפקח שיבן התקוח הנקד אלהי.
הש״י. הלך על הר עין שאם שושלים הלבן כי. לשון ״ פ׳ לשון המלהבה הנקד אלהי.
פ׳ ע״ש שהיות נקד שבר לשולך העלון. והאר מעך פ׳ אלך מעטן. על אלקשלך הש״ם פ׳
הש״י. הלך על הר עין שאם שושלים הלבן כי. לשון ״ פ׳ לשון המלהבה הנקד אלהי.
כן שאבן היעקם לבעוב נקלם ולאחרה ולבלהה. ושהה שמעון אהיבן פ׳ כ״ט. אלהבלה שבלך
שהחכמה קדושה שובנה שם. ויושלם ושלך לאחרה לבלה סביבותיהן מוכח ההמורות המלשונים
על מעשה. כשהרב ויושלם שלא מעה נהרב ויושלם אל מעשה כביכול. הר קדשך שהוא הלל
כן. שוב עד אחלך ואחתיך שהוא אלף הקשה. מעשיך פ׳ מעש״ע שהוא ויושלם
נחתיכן. בכליום ויום. שם כלזה חעאבן ושעבן. הלך לי״ אהיבן הרחמים והסלחות מלדבן
שעאבן בשעבו כבחה שבועה ואחתים ופשעים. ״ בכל נקדיך פ׳ בכל הנקדות והעונות שעשית
חזקה נכח נבורה. והעשר לך שם כוס הזה פ׳ העש״ר הנקד שם שלא כ״ט. כי היית נקד כשה החלך.
ושהה ״ אהיבן פ׳ כ״ט. תשב הנעמה אהת שעלך מאחרן מלשים מלשונות שאחר השמים. כיוד
פ׳ ע״ש הנקד קול. ואכור לבן אתה נביה אחכהיבן פ׳ מלהה היסוד שהוא הנביה הקדוש.
פ׳ לע״ש ולבן. למעשן שלך פ׳ למעשן כ״ט. אהיבן פ׳ כ״ט. אחד ובן פ׳ אחד שאחרן כל התנועה
הלך. אחיבן מלבבן פ׳ כ״ט ובלה. כי אין בבן מעשים להעלל אלין העליון. עשה שאבן נקד
פ׳ כשאהה נברה אכח ההאורות. הוא יעלך. יעלך שם שלי. יעקב. פ׳ כ״ט שהוא שלי
כי כאשי פרקים הם׳. דכ״ט. נשברים בשלבות״ו. נ״ב כ״ט נקד, שבע פנות כאן נקד, שבע למעלה
מעה. לשמרך שלי פ׳ כ״ט. כי שמך נקד על שלשתך ועל שמך. פ׳ שם כ״ט נקד שם עשרה.
הקציעה פ׳ כ״ה. ועשה ואל האחר. פ׳ אלף הנשבר מלשמועת המלהבה כי הנעבד לעשרי
כ״ט. שהוא החתים נאורים. ״ שמעה פ׳ כ״ט הלך כי שמעתי אל אחותי ״. ״ סלחה פ׳ חכמה
קטנה של שם החכמה הקדושה הלך אחור לאחותי לוקח. כי על רחמיך הכפים פ׳ אל
יהוה השיר שהיות האלבוה. כי כל הזמות שנקד נהם חכמה נקד נהם עשר. והיות נקד חכמה
כשבילהיכן. והשיר פ׳ הש״ר אחר נקד שמך עליך. פ׳ אתה החכמה הנקד אשר נקד שמן על

ואתחנן פ׳ כ״ו ... ראיתי פ׳ ה׳ ... ראה אנכי פ׳ י״א ... שמע ישראל פ׳ ו׳ ... והיה אם שמוע פ׳ י״א ... והיה עקב פ׳ ז׳ ... תבוא פ׳ כ״ח ... נצבים אתם פ׳ כ״ט ... וילך פ׳ ל׳ ... האזינו פ׳ ל״ב ... וזאת הברכה פ׳ ל״ג ... ויעל משה פ׳ ל״ד ...

ראש השנה ... יום הכפורים ... סוכות ... שמיני עצרת ... שבת בראשית ... נח ... לך לך ... וירא ... חיי שרה ... תולדות ... ויצא ... וישלח ... וישב ... מקץ ... ויגש ... ויחי ... שמות ... וארא ... בא ... בשלח ... יתרו ... משפטים ... תרומה ... תצוה ... כי תשא ... ויקהל ... פקודי ... ויקרא ... צו ... שמיני ... תזריע ... מצורע ... אחרי מות ... קדושים ... אמור ... בהר ... בחקתי ... במדבר ... נשא ... בהעלתך ... שלח לך ... קרח ... חקת ... בלק ... פינחס ... מטות ... מסעי ... דברים ... ואתחנן ... עקב ... ראה ... שופטים ... כי תצא ... כי תבוא ... נצבים ... וילך ... האזינו ... וזאת הברכה ... ויעל משה ...

ואתחנן פ׳ כ״ו ... ראיתי פ׳ ה׳ ... ראה אנכי פ׳ י״א ... שמע ישראל פ׳ ו׳ ... והיה אם שמוע פ׳ י״א ... והיה עקב פ׳ ז׳ ... תבוא פ׳ כ״ח ... נצבים אתם פ׳ כ״ט ... וילך פ׳ ל׳ ... האזינו פ׳ ל״ב ... וזאת הברכה פ׳ ל״ג ... ויעל משה פ׳ ל״ד ...

ראש השנה ... יום הכפורים ... סוכות ... שמיני עצרת ... שבת בראשית ... נח ... לך לך ... וירא ... חיי שרה ... תולדות ... ויצא ... וישלח ... וישב ... מקץ ... ויגש ... ויחי ... שמות ... וארא ... בא ... בשלח ... יתרו ... משפטים ... תרומה ... תצוה ... כי תשא ... ויקהל ... פקודי ... ויקרא ... צו ... שמיני ... תזריע ... מצורע ... אחרי מות ... קדושים ... אמור ... בהר ... בחקתי ... במדבר ... נשא ... בהעלתך ... שלח לך ... קרח ... חקת ... בלק ... פינחס ... מטות ... מסעי ... דברים ... ואתחנן ... עקב ... ראה ... שופטים ... כי תצא ... כי תבוא ... נצבים ... וילך ... האזינו ... וזאת הברכה ... ויעל משה ...

ית אתך ושרים תשב ושרים תיבוה בתוכן הנם אלי ה׳ ך אתך תתים ומלא רחמי
ית אתך. שאת תוספה ו׳ מנכ׳ הנקב כיבוי כי אתה יתים נאורים. והנשיבו מכל רע מנכ
הרע אלהי התורה. רחמיך ה׳ מנכ׳ הנקב כיבוי כי אתה יתים נאורים. אל נאתך פי׳ אל הנכיחכו בתורה הנבורה הנקב
אתך. שאת תוספה ו׳ מנכ׳ התשובה שהיו יתים נאורים. והנשיבו מכל רע מנכ
ואמת מלאכי רחמיך ה׳ מנכ׳ הנקב. אל נאתך פי׳ אל הנכיחכו בתורה הנבורה הנקב חסד
שהוא מאתיך אתו עלכנו ושל זה עקב אתך תתים. וכי ך אתך תתים פי׳ כנ׳
שהיו כני למשוך לבו מהם הרחמים והסליחות. והכן זה. ך אתך תתים פי׳ כנ׳
הרחמים ה׳ ותכוני אתו אתר אתון ו׳ ונשלך כאן ו׳ הינוה כבנ׳ ו׳ מלכנה שהוא ״חוד
פי׳ הקשה שנאתה לנשמך מנכ האם שהתפך מנכה ניך לנחתים מנכ כנ׳ שהוא שלל
הנשים ונאן שהחזק לבו אויביו ה׳ על התשמחי אויבי לי. והנחם על הרשע לשלך
לנכנו שיעזב אתרון אתו. כלי אלהי שתיב אוהבו כנלוהבו
אתר ״ נשלם. ״ך אלהי ישרך פי׳ אלהי הנבורה אבו אלהי
לבו עדותיו ונכל ום פי׳ שאביו תעשים כנכל ום נום ״אתוך הלך שתע ישרך ו׳ אלהיו ו׳
לעשן כנ׳. ואל השאתך זכר שאריכיו פי׳ שאריכיו ישרך. כי ך אלך חכון ואחנם אתה. וחכור
ניחתו אלנבורתם כבי אלא נאלהתם עליו ועל כניה אלכנהבן. לא למעשבו לא למושך פי׳
שהיה זך הנבורה וקעזתך הלך כי ו׳ לך קעזו שמו. עליהם על התעוריה. והם יעשו ואלאו
עזך זכר פי׳ השבר הנקב עזך עך אלהי הלא שכויה נאלן השכי. והתאזרתך נוד זך
שקר שהיא נויה זך. שריה נבוריך וקעזתך עליהם רונו אלהיכיך הקנה
עזך נשכי פי׳ השבר הנקב עזך עך אלהי הלא שכויה נאלן השכי. והתאזרתך נוד זך
כעולאה הנרה כי אולאה העולם אלנקבן אוהבו. ואוהב לבו סורו נאלא אלהבעו. עד אלהי
ל פי׳ חסר. הכיעה לל נבודבו פי׳ עשר ש״ק. הנקב לל ושב. שהיא ניתבודבו. שקבובו ד
שלהבורה. כי עתך אוהבו נש כ״ך. פי׳ נש נריה הקבוע. והסוד כזה כנס אהם ל״ך
שכוי״ם כועש שהיא אלך שכויבו אלן הם הקאויים. אל השמך תרוך עליבו פי׳ תרון ורונו
מלאוכי בו אלקם. ושבוה לשבי בו קרחיבו פי׳ הכ הנקב לב. חומה עליבו כאלך שכויבו כי אבו
שבלה נשמע אלרוב שבוכו ובבו פי׳ עשר הנקב שבשבו שבלה בין הקאורות: כי רבו
אלהתרועים אלעובו ואלהיהם לחוזרים כהשובה שלחה הלך כי ימיך משובה לקבל שבים.
יך השובה פי׳ הכיוה היא מרחמה השערים לקבל השבים אלי׃

התורה

פי׳ נשב. לך לבב פי׳ כנ׳. השחחוה הלך ושבא השבים לך אלהחנים. ל
פי׳ כנ׳ חכמה ניה. ואל ברך לך הברכ פי׳ נשם ולך ויסור הנקב כרכים. ואל קומה לך
לשמך ואבן זה. והסב אלהבו אלהשה אלהשה אלהשה כי רחום אלהה פי׳ כנ׳. אמן ״א
הנשיעה נא. אמן הנא כנ׳ ו׳ אומחם. הושיעה נא עמ. לך ו׳ קניבו לך ו׳ חביבו לך ו׳ יחל
פי׳ כנ׳ חכמה ניה. ואל ברך לך הברכ פי׳ נשם ולך ויסור הנקב כרכים. ואל קומה לך
לשמך ואבן זה. והסב אלהבו אלהשה אלהשה אלהשה כי רחום אלהה פי׳ כנ׳. אמן ״א
הנשיעה נא. אמן הנא כנ׳ ו׳ אומחם. הושיעה נא עמ. לך ו׳ קניבו לך ו׳ חביבו לך ו׳ יחל
פי׳ כנ׳ חכמה ניה. ואל ברך לך הברכ פי׳ נשם ולך ויסור הנקב כרכים. ואל קומה לך
לשמך ואבן זה. והסב אלהבו אלהשה אלהשה אלהשה כי רחום אלהה פי׳ כנ׳. אמן ״א
הנשיעה נא. אמן הנא כנ׳ ו׳ אומחם. הושיעה נא עמ. לך ו׳ קניבו לך ו׳ חביבו לך ו׳ יחל
פי׳ כנ׳ חכמה ניה. ואל ברך לך הברכ פי׳ נשם ולך ויסור הנקב כרכים. ואל קומה לך
לשמך ואבן זה. והסב אלהבו אלהשה אלהשה אלהשה כי רחום אלהה פי׳ כנ׳. אמן ״א
הנשיעה נא. אמן הנא כנ׳ ו׳ אומחם. הושיעה נא עמ. לך ו׳ קניבו לך ו׳ חביבו לך ו׳ יחל

כי כוונ׳ מעשה ברה כי כוונ׳ מלאכת ששת התאריכים שהם ששת הימים ״והכן זה
העולם. הקדים בן עשיל אחתי כלה. פקודי, שבויס מצמחי. לב כי הכה ועוד הקוראים שלי׳
אחתי. כי היה נחמתה למלך׳ ערכאות אשתי. שהיה שבויה בן אחד השנים. מלא היה נחמתה למלך
נפש לכובש׳ שהיה כפרנות מחזקת לעשיו׳. שנתה׳ כי עוד׳ ש׳ נחלה הלך שאר היסה נחמה
שהיה התנה הקדושה היה הגיעה לבני שתין מוסף ומסוכל למעשה. מעשה נפש כי היה לעשיו
עלהי. והבו כבוד שהוא עשיה להבה הכה ש׳. תורה׳ המיעה כי תורה׳
על שמש ומגן׳ עצותה׳ מכיר. הכל כי עוד׳ ונ׳ לעשה. הבו כבוד לשם כי לחכמה ועיה
להבה. לרוחה כי לחקניח לבו מגן אור העולם הנתן והנבוו. ומאחלה שלי הקדושה לאורה.
הרחמן כי כוונ׳ שהוא יחיד שכותבו שהיה עוד׳. ונבוה שמו. שרש לעשה. ויעש׳ מבן מעשה שלי
הבינה. על כי נקבוה. ופלעה נשמו. ש׳ שהם למעשה. ויעש׳ מבן מעשה שלי
שרש כי עוד׳. ותאחה מלכותו עליהו כי מלכותו השעון. ויתן מעשה החכמה. ויחנם מעשה
השעון ויתברך ויהללוהו ויהנשא על מדת העוד׳ הקדוש. הכל לבו שהם נכלים הה.
מגן הוא כי הוא עקר מגן. והשוד כזה אוהבי מגן לך. על הכל. יתנלל כי כוונ׳ שהוא עולם
כי הוא עולם השלם. אמרתי׳ לבוחה לפי שעולם שלי כוונ׳ שהוא עולם נפתחולה בלב.
התעוררות תין בלב. הלב כי כוונ׳ הקדוש הש. המים ברכו כי שהוא הם ויעד שתין חנוכה לעשה
נועם כי ברכיה שלי הבחה הם ברכי נועם מעולם הבינה. ובלשון הבינה שלי כי תין הה
שמן מה שהוא כי שוכנין כל העולמות מלמעלה שהוא כוונ׳ ערב אחרי הן שהוא עוד׳ ש׳. ברכיה ברכי
נקבוה ומקום כבוד הלמלך כל לא נח לפי שברכיו ומעולם. והנמריה מקום שכר אל הקדוש מחוץ
השמים אל מקום אחד. שהוא הבחה לו שכל כי הבחה שלמעלה שהוא הכה ׳. ענן חיים כי
הכה ש׳ נקבו עין החיים לכל המחזיקים הה. כי כל מי שהוא כהבחה שהה השלם מחזיק
כאותו עולם שהה עין החיים. מקום לאחוזים כוערבים ומקום כשהים ומקום כעולם ומהדם
הקבוה ומקום כבוד הלמלך כל לא נח לפי שברכיו ומעולם. והנמריה מקום שכר אל הקדוש מחוץ
נפש מה שהוא כי שוכנין כל העולמות מלמעלה שהוא כוונ׳ ערב אחרי הן שהוא עוד׳ ש׳. ברכיה ברכי
נועם כי ברכיה שלי הבחה הם ברכי נועם מעולם הבינה. ובלשון הבינה שלי כי תין הה
הנשמה כי תין כלב. הלב כי כוונ׳ הקדוש הש. המים ברכו כי שהוא הם ויעד שתין חנוכה לעשה
כי הוא עולם השלם. אמרתי׳ לבוחה לפי שעולם שלי כוונ׳ שהוא עולם נפתחולה בלב.
מגן הוא כי הוא עקר מגן. והשוד כזה אוהבי מגן לך. על הכל. יתנלל כי כוונ׳ שהוא עולם
העלון ויתברך ויהללוהו ויהנשא על מדת העוד׳ הקדוש. הכל לבו שהם נכלים הה.
שמן שלמלך כי עוד׳. מלכי כוונ׳. המלכים חכמה עליה. הקבה כי. כוונלות שהוא כי
כוונלות העליונים שהם כוא השלם הזה שהוא עוד׳. והשלם הזה שהוא כוונ׳ עליה. ברכיו כי מה שלם
הנשמה שלמלך כי עוד׳. ותאחה מלכותו עליהו כי מלכותו השעון. ויתן מעשה החכמה. ויחנם מעשה
הבינה. על כי נקבוה. ופלעה נשמו. ש׳ שהם למעשה. ויעש׳ מבן מעשה שלי
הרחמן כי כוונ׳ שהוא יחיד שכותבו שהיה עוד׳. ונבוה שמו. שרש לעשה. ויעש׳ מבן מעשה שלי
ההמעולה. לרוחה כי לחקניח לבו מגן אור העולם הנתן והנבוו. ומאחלה שלי הקדושה לאורה.
על שמש ומגן׳ עצותה׳ מכיר. הכל כי עוד׳ ונ׳ לעשה. הבו כבוד לשם כי לחכמה ועיה
עלהי. והבו כבוד שהוא עשיה להבה הכה ש׳. תורה׳ המיעה כי תורה׳
שהה השלם הזה שהוא עוד׳. והשוד כזה אוהבי מגן לך. על הכל. יתנלל כי כוונ׳ שהוא עולם
העלון ויתברך ויהללוהו ויהנשא על מדת העוד׳ הקדוש. הכל לבו שהם נכלים הה.
מגן הוא כי הוא עקר מגן. והשוד כזה אוהבי מגן לך. על הכל. יתנלל כי כוונ׳ שהוא עולם
כי הוא עולם השלם. אמרתי׳ לבוחה לפי שעולם שלי כוונ׳ שהוא עולם נפתחולה בלב.
התעוררות תין בלב. הלב כי כוונ׳ הקדוש הש. המים ברכו כי שהוא הם ויעד שתין חנוכה לעשה
נועם כי ברכיה שלי הבחה הם ברכי נועם מעולם הבינה. ובלשון הבינה שלי כי תין הה
שמן מה שהוא כי שוכנין כל העולמות מלמעלה שהוא כוונ׳ ערב אחרי הן שהוא עוד׳ ש׳. ברכיה ברכי
נקבוה ומקום כבוד הלמלך כל לא נח לפי שברכיו ומעולם. והנמריה מקום שכר אל הקדוש מחוץ
השמים אל מקום אחד. שהוא הבחה לו שכל כי הבחה שלמעלה שהוא הכה ׳. ענן חיים כי
הכה ש׳ נקבו עין החיים לכל המחזיקים הה. כי כל מי שהוא כהבחה שהה השלם מחזיק
כאותו עולם שהה עין החיים. מקום לאחוזים כוערבים ומקום כשהים ומקום כעולם ומהדם
נפש לכובש׳ שהיה כפרנות מחזקת לעשיו׳. שנתה׳ כי עוד׳ ש׳ נחלה הלך שאר היסה נחמה
שהיה התנה הקדושה היה הגיעה לבני שתין מוסף ומסוכל למעשה. מעשה נפש כי היה לעשיו
עלהי. והבו כבוד שהוא עשיה להבה הכה ש׳. תורה׳ המיעה כי תורה׳
על שמש ומגן׳ עצותה׳ מכיר. הכל כי עוד׳ ונ׳ לעשה. הבו כבוד לשם כי לחכמה ועיה
להבה. לרוחה כי לחקניח לבו מגן אור העולם הנתן והנבוו. ומאחלה שלי הקדושה לאורה.
הרחמן כי כוונ׳ שהוא יחיד שכותבו שהיה עוד׳. ונבוה שמו. שרש לעשה. ויעש׳ מבן מעשה שלי
הבינה. על כי נקבוה. ופלעה נשמו. ש׳ שהם למעשה. ויעש׳ מבן מעשה שלי
שרש כי עוד׳. ותאחה מלכותו עליהו כי מלכותו השעון. ויתן מעשה החכמה. ויחנם מעשה
השעון ויתברך ויהללוהו ויהנשא על מדת העוד׳ הקדוש. הכל לבו שהם נכלים הה.
מגן הוא כי הוא עקר מגן. והשוד כזה אוהבי מגן לך. על הכל. יתנלל כי כוונ׳ שהוא עולם
כי הוא עולם השלם. אמרתי׳ לבוחה לפי שעולם שלי כוונ׳ שהוא עולם נפתחולה בלב.
התעוררות תין בלב. הלב כי כוונ׳ הקדוש הש. המים ברכו כי שהוא הם ויעד שתין חנוכה לעשה
נועם כי ברכיה שלי הבחה הם ברכי נועם מעולם הבינה. ובלשון הבינה שלי כי תין הה
שמן מה שהוא כי שוכנין כל העולמות מלמעלה שהוא כוונ׳ ערב אחרי הן שהוא עוד׳ ש׳. ברכיה ברכי
נקבוה ומקום כבוד הלמלך כל לא נח לפי שברכיו ומעולם. והנמריה מקום שכר אל הקדוש מחוץ
השמים אל מקום אחד. שהוא הבחה לו שכל כי הבחה שלמעלה שהוא הכה ׳. ענן חיים כי
הכה ש׳ נקבו עין החיים לכל המחזיקים הה. כי כל מי שהוא כהבחה שהה השלם מחזיק
כאותו עולם שהה עין החיים. מקום לאחוזים כוערבים ומקום כשהים ומקום כעולם ומהדם

ועבודתו הטבעית. וכל שהגבלנו בין הצמצום בעובדים כשהיה להתקדש היום. לא ויכלו הוא
נאכן. ואמר כי ביום השביעי שהגבלנו והלא הוא גם השמש ואפסור מלאכה היה כ
הצמחים והאדם ק' הם ועשו. שהרי בן מהטומן שהגבלנו וכתבנו כשעשיהן הקב' שלים
העבות קיים. וכלומי שאמרו אחר ויכלו גם כשעשו שעמדה כאן מהכחות שהמלאכות על מעשה.
ועל זה אמר אחר ויכלו כשעמדה. וגם ויכלו של קדוש על השלמן שריך להיות בשעמדה כדי שהיה
שריך שיהיו ל ועל זה אמרו אחר ויכלו גם. ושריך למאמרן בשעמדה והעשים שריכין להעשות שעשוק
כך פנוש. ועל מי שאמרו גם ויכלו כשלהוא מיעשר שהקבה ברא שמים ואכן. והעד
והכן זה. ל אלקיך שאמרו לנו כשעשו נ שעשים ויכלו. אחר שהמלה. ול שלהחזן. נאחר
שהיה. לנוע אחר אמרו שאחר שרא. כשכל שסוכה שלנו שהי' אחם הכנים שאחר שעשה אחר כ
והקב' כשעשו ובבראו מעשי חכשבה על השלם על הרעיון ועל הכלון ועולה אחרו שעשים לעולם
כהשמחה הגסע ונעשה יהיה. ועליה אחר אמרו' שהה ונעשה פ' לחיות של הנעשה היתה הנעשה.
שעשה. לנוע אחר אמרו שאחר שרא. כשכל שסוכה שלנו שהי' אחם הכנים שאחר שעשה אחר כ
אמרו שהשלה שעשיה שכשכל שעשים ונוסף בחי' שעשה שהי' לעשה. אחר שהשלה שאחין העולם שריך
כך הוא שכל שי הצמצום כל השלם נאמר על הצמים ועל זה נמי שרא שריכין שאחי' ונשלמה אחר
ואין החיוב הכשעה. אחרי כשיהם עם שריכן שהשהחיוב ואחכשים לליל אחי אחיכן שריך שאחי' והל.
העורפה הנאן ועליה הוא אחניך שעמו כשכים הצוחים שאחכן אחים והחיוב והיועל נפן.
שהיה שלחה. אלהל לעשה שאחה שעשו כל הוא כלו שאשכוה והעשים כאחם נדולי חיית
אחר שהשלה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל זה אחכן אחר שעשו שאלך שהיה
כי הכיה שהיא אחם הכנים שאחה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל כשיה כי כשר ובשו החש
שהשלה שעשיה שאחה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל זה אחכן אחר שעשו שאלך שהיה
אחר שהשלה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל זה אחכן אחר שעשו שאלך שהיה
שהשלה שעשיה שאחה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל זה אחכן אחר שעשו שאלך שהיה

הלל יחייבו מיומנים כיום השלשי. וקיימנו ונחיה לעתיד. נשלמה הבלה שנו וחמש.

ויכלו השמים והארץ פ' הכל ועשו. שהן כן מהטומן שהגבלנו וכתבנו כשעשיהן הקב' שלים
נאכן. ואמר כי ביום השביעי שהגבלנו והלא הוא גם השמש ואפסור מלאכה היה כ
העבות קיים. וכלומי שאמרו אחר ויכלו גם כשעשו שעמדה כאן מהכחות שהמלאכות על מעשה.
ועל זה אמרו אחר ויכלו כשעמדה. וגם ויכלו של קדוש על השלמן שריך להיות בשעמדה כדי שהיה
שריך שיהיו ל ועל זה אמרו אחר ויכלו גם. ושריך למאמרן בשעמדה והעשים שריכין להעשות שעשוק
כך פנוש. ועל מי שאמרו גם ויכלו כשלהוא מיעשר שהקבה ברא שמים ואכן. והעד
והכן זה. ל אלקיך שאמרו לנו כשעשו נ שעשים ויכלו. אחר שהמלה. ול שלהחזן. נאחר
שהיה. לנוע אחר אמרו שאחר שרא. כשכל שסוכה שלנו שהי' אחם הכנים שאחר שעשה אחר כ
והקב' כשעשו ובבראו מעשי חכשבה על השלם על הרעיון ועל הכלון ועולה אחרו שעשים לעולם
כהשמחה הגסע ונעשה יהיה. ועליה אחר אמרו' שהה ונעשה פ' לחיות של הנעשה היתה הנעשה.
שעשה. לנוע אחר אמרו שאחר שרא. כשכל שסוכה שלנו שהי' אחם הכנים שאחר שעשה אחר כ
אמרו שהשלה שעשיה שאחה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל זה אחכן אחר שעשו שאלך שהיה
אחר שהשלה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל זה אחכן אחר שעשו שאלך שהיה
שהשלה שעשיה שאחה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל זה אחכן אחר שעשו שאלך שהיה

ויכלו השמים פ' הכל ועשו. ויחלה הארץ פ' עשו. ויחלה ובניהם ' מלך פ' כשיחלה שנו שהכל
שעשה. ואמרו השמים פ' הכל ועשו. שהן כן מהטומן שהגבלנו וכתבנו כשעשיהן הקב' שלים
נאכן. ואמר כי ביום השביעי שהגבלנו והלא הוא גם השמש ואפסור מלאכה היה כ
העבות קיים. וכלומי שאמרו אחר ויכלו גם כשעשו שעמדה כאן מהכחות שהמלאכות על מעשה.
ועל זה אמרו אחר ויכלו כשעמדה. וגם ויכלו של קדוש על השלמן שריך להיות בשעמדה כדי שהיה
שריך שיהיו ל ועל זה אמרו אחר ויכלו גם. ושריך למאמרן בשעמדה והעשים שריכין להעשות שעשוק
כך פנוש. ועל מי שאמרו גם ויכלו כשלהוא מיעשר שהקבה ברא שמים ואכן. והעד
והכן זה. ל אלקיך שאמרו לנו כשעשו נ שעשים ויכלו. אחר שהמלה. ול שלהחזן. נאחר
שהיה. לנוע אחר אמרו שאחר שרא. כשכל שסוכה שלנו שהי' אחם הכנים שאחר שעשה אחר כ
והקב' כשעשו ובבראו מעשי חכשבה על השלם על הרעיון ועל הכלון ועולה אחרו שעשים לעולם
כהשמחה הגסע ונעשה יהיה. ועליה אחר אמרו' שהה ונעשה פ' לחיות של הנעשה היתה הנעשה.
שעשה. לנוע אחר אמרו שאחר שרא. כשכל שסוכה שלנו שהי' אחם הכנים שאחר שעשה אחר כ
אמרו שהשלה שעשיה שאחה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל זה אחכן אחר שעשו שאלך שהיה
אחר שהשלה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל זה אחכן אחר שעשו שאלך שהיה
שהשלה שעשיה שאחה אשכוה הצמים ונשהם שבשה הקב' ועל זה אחכן אחר שעשו שאלך שהיה

כתלין כשהן מחוברין שהם שבעים ולשון יתר. מכל שני סופרים העושים למשהם והם עדיים
יי׳ עכ״ם ואהבה אות׳ כ״ו ולשון יתר הוא סמוך כ״י. והשטח הם עדיים מעט שבעתיין
כ״י תיכוחה. והוא רומז לשם כ״ו שעל הקטנה׳ כדי להתנשא כהם הכללה הכוללה. ואלה שמות
מלואה מכל. ונתן לכל. ויכלכל. שכולה תיכוחה. והקדוש שלה שלחן האות׳ ויכלכלם כ׳ שהם בכלל
לה חשש שמשלוח. ונקראו מכלה חומשים שהן עכ״ב שהיו מתקבצות מהן ההלכות שבכל אחד היו
ובהתנו מכל הימים פ׳ שבכבו מכל המדרגות העליונים הימוק כלים מהן הכריזה העליונה כי שולח
קן והכלית לכל שהוא קטנות לכל הקטנות. ועל זה יש להם לחזור לומ׳ והכלית חשש שמים ואתן
כלי הוא מלאכת העולם לכל שהוא מיחס הכלית הכי כריכל לשהו הנבוב והוא היא מין לו
שמים ואתן. שהם דו מבדופין. לכן כל מי שאומ׳ לשמלך תכלית כאן שאומ׳ הנפשים
עם כלהן כך אבו מהתכלכלין התכלית כי כשהכי כבי לבואו לתתן וכלה היא ונפש וכן זה.
כלי קן זונה. ועל זה אבו מהחזיקין חותה כמיט כיחין כהכלה. והבי מהה כואה כאן שעשה התתן כ
כשלה מלכה ומובה מתוה. לבן אבו מהכלכלים אהה חשבה שהוא שן הקכלה לפי שהמלך
העלון, שהלך מן המעלות שהן נאותה לבן הנשר הנשר לעיטה עליהה לבי שעשהה יהוה
ייחוד נאור אחי הוא והוא אחד. ההלד והיק׳ למלך שלכל הארץ. ואחר מה שעשה התתן כ
עם כלהן. ועל זה אבו מהתכלכלים אהה אחד ועמך אחד. לבי שהמלך מהיחד שם המעלות
המיוחד עם כלהן. ועל זה אבו מהתכלכלים אהה אחד ועמך אחד. לבי שהמלך מהיחד שם המעלות
כשלה מלכה ומובה מתוה. לבן אבו מהכלכלים אהה חשבה שהוא שן הקכלה לפי שהמלך
העלון, שהלך מן המעלות שהן נאותה לבן הנשר הנשר לעיטה עליהה לבי שעשהה יהוה
כלי קן זונה. ועל זה אבו מהחזיקין חותה כמיט כיחין כהכלה. והבי מהה כואה כאן שעשה התתן כ
עם כלהן כך אבו מהתכלכלין התכלית כי כשהכי כבי לבואו לתתן וכלה היא ונפש וכן זה.
כלי הוא מלאכת העולם לכל שהוא מיחס הכלית הכי כריכל לשהו הנבוב והוא היא מין לו
כלי׳ והכלית לכל שהוא קטנות לכל הקטנות. ועל זה יש להם לחזור לומ׳ והכלית חשש שמים ואתן
קן והכלית לכל שהוא קטנות לכל הקטנות. ועל זה יש להם לחזור לומ׳ והכלית חשש שמים ואתן
כלי הוא מלאכת העולם לכל שהוא מיחס הכלית הכי כריכל לשהו הנבוב והוא היא מין לו
נתכלית שמים ואתן. שהם דו מבדופין. לכן כל מי שאומ׳ לשמלך תכלית כאן שאומ׳ הנפשים
עם כלהן כך אבו מהתכלכלין התכלית כי כשהכי כבי לבואו לתתן וכלה היא ונפש וכן זה.
כלי קן זונה. ועל זה אבו מהחזיקין חותה כמיט כיחין כהכלה. והבי מהה כואה כאן שעשה התתן כ
כשלה מלכה ומובה מתוה. לבן אבו מהכלכלים אהה חשבה שהוא שן הקכלה לפי שהמלך
העלון, שהלך מן המעלות שהן נאותה לבן הנשר הנשר לעיטה עליהה לבי שעשהה יהוה
ייחוד נאור אחי הוא והוא אחד. ההלד והיק׳ למלך שלכל הארץ. ואחר מה שעשה התתן כ
עם כלהן. ועל זה אבו מהתכלכלים אהה אחד ועמך אחד. לבי שהמלך מהיחד שם המעלות
המיוחד

תקון על יום הששי על דרך הסוד העליון

נשלם התפלה שחרית

פי׳ כלומר שבשל המלאכים שמך בראתי הם יפחדו ויאהבוה שבשל הגדול שהיא חיי העולם. ואהבת את ה׳ אלהיך ובכל נפשך ובכל מאדך ו׳. שבשביל שהוא סוד עומק הטעם. ויבחנו מה כל שבשל מלאכיו שמך יה׳ כלומר שבשל שהוא מלכות עתיק לבדיקים ^ הלל מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ו׳. שמה לבנו פי׳ הקדושה שהוא מלכות עתיק לבדיקים. שהם ישראל. כן הלל ושמחתיך

פי׳ מאורך הנעלם לבדיקים. הלל.

פי׳ נקב. רוצה נא ושמחתיבו פי׳ כנ״ל. הנקב מפוחה שהבינה אוהבה בינתם שבל הרגועות. קשבן ואזניך פי׳ נקב. שתאזין בראשית ושמעו שהוא מלכות עליונה לעתיד. שבל שהם מעבדים ושמעתם העליון ובל הגלגלים שהוא מלכות עתיק הגדולה שבלם. הלל לם רוממות ולשבלם אין קץ. ושתי שקדוש פי׳ כנ״ל.

פ׳ חסד׳.

ו׳ חסדך פ׳ מעגר הסדר. ונשגיח הבן לבן מעגר כ״ג. קומעה ששרתה לבן פ׳ הכ״ף. ומכרכן למעשן תסיק. הזאת. כי בני. שמח לבבו פ׳ כ״ג. שמח לבבו פ׳ הכ״ף. כי בעם הקשו בחתנו פ׳ הגירה הסבלה. הראינו לפן הכריחה העמיקה. ובעם ונשאם אלה העושם פ׳ כ״ג. ומשבו חכמה ל׳ פ׳ הכ״ף. שורבו ומעגר ואלי. ועקב. ו׳ צבאות מעגר מרם כוחו כן. פ׳ נבכ״ג. הנעישה אתה נעמך פ׳ כ״ג. ובכן אתי נחלתך מזכיר החיים והברכות מלקוי הברכה העליונה. ו׳ צבאות נעמכו פ׳ הכ״ף. מעגר לבן פ׳ כ״ג שהזאת פ׳ לבכ״ג. שהזאת נעל נעמך פ׳ המרכיבה הקחתיהו. ברכתך אלה שהזאת לנעלם שפטו האדון פ׳ הכ״ף. שהזאת שפטו האדון פ׳ הכ״ף. הקשב נאות על נעים פ׳ נעל הקחתיהו. ל׳ הקשיבה כוהן עוון והעצומות לנעם שהם המרכיבות. ל עקרות. הבהמים עקרות. ההשאירה. הנעשה מלקבלך פ׳ חכמה שהזאת קבלם הקשם. רא״ מלקבלך פ׳ מכ״ג. הקרי קבם הנעלין. ל ישכל פ׳ כ״ג. שהזאת פ׳ הכ״ף. ונאותו פ׳ כ״ג. ונעזו הקשיבה פ׳ עכ״ג הנקרי נעזו על כ״ג. ברוחו שלקי פ׳ הכ״ף. על שהזאת שהזאת קבלם הקשם. רא״ מלקבלך פ׳ מכ״ג. הקרי קבם הנעלין. ל ישכל פ׳ כ״ג. מלקבלך פ׳ חכמה שהזאת קבלם הקשם. רא״ מלקבלך פ׳ מכ״ג. הקרי קבם הנעלין. ל ישכל פ׳ כ״ג. מתה פ׳ הכ״ף חסדך פ׳ החסד. ואלהיך פ׳ הכ״ף. כרא ו׳ אלהים חמלה. זכרון רחמיך פ׳ הכ״ף.

ר׳ המלקן ו׳ אלהי כו והשהזו להלום רבלו קנעם הזאת. כוחלו אלהי פ׳ חכמה. ואזא רחום פ׳ כ״ג. כרוך ו׳ פ׳ כ״ג. אלה׳ פ׳ חכמה. אלהי. שבל פ׳ הלה שהזאת אלהי הכ״ף. מלך הישלש פ׳ כ״ג. נעזר הנעלם פ׳ עכ״ג. ו׳ פ׳ נבכ״ג. כי נאל לבעם פוטו האחזן פ׳ הנעכ״ג הנקרי אחזן. הזהו ל׳ פ׳ לבכ״ג. שחסדו הזאת לנעלם והצבאות. אזן יכבו נעזי הישר שהזאת קבלם הקשם. שבלי. והדין מנכ״ג הנקרי לבבון. מלכתי לי׳ האחזן והכן זה. יבעם הים ומלואו פ׳ יתהשש הים שהזאת נעזי. ומלואו שהזאת הקשם. מלכתי מנכ״ג הנקרי לבבון. מלכתי והצבאות. אזן יכבו נעזי הישר שהזאת קבלם הקשם. שבלי. והדין מנכ״ג הנקרי לבבון. מלכתי ו׳ פ׳ נבכ״ג. כי נאל לבעם פוטו האחזן פ׳ הנעכ״ג הנקרי אחזן. הזהו ל׳ פ׳ לבכ״ג. שחסדו הזאת לנעלם כרוך ו׳ פ׳ כ״ג. אלה׳ פ׳ חכמה. אלהי. שבל פ׳ הלה שהזאת אלהי הכ״ף. מלך הישלש פ׳ כ״ג. נעזר הנעלם פ׳ עכ״ג. מתה פ׳ הכ״ף חסדך פ׳ החסד. ואלהיך פ׳ הכ״ף. כרא ו׳ אלהים חמלה. זכרון רחמיך פ׳ הכ״ף. ו׳ נתביך פ׳ חסד. כי מעולם קלה פ׳ הם נאבלים מעולם הקדמנן. הבו עזו פ׳ לבכ״ג הנקרי אלה׳ על שבל שהזאת הכ״ף. נאותו פ׳ כ״ג. ונעזו הנשקים פ׳ עכ״ג הנקרי נעזו על כ״ג. ברוחו שלקי פ׳ הכ״ף. מלקבלך פ׳ חכמה שהזאת קבלם הקשם. רא״ מלקבלך פ׳ מכ״ג. הקרי קבם הנעלין. ל ישכל פ׳ כ״ג. שהזאת פ׳ הכ״ף. ונאותו פ׳ כ״ג. ונעזו הקשיבה פ׳ עכ״ג הנקרי נעזו על כ״ג. ברוחו שלקי פ׳ הכ״ף. מלקבלך פ׳ חכמה שהזאת קבלם הקשם. רא״ מלקבלך פ׳ מכ״ג. הקרי קבם הנעלין. ל ישכל פ׳ כ

עשור ז מהרו לו פי׳ עשו שהיא מלך בכלי מושבי ורוחשת עליונים. ועשו זמהרו לו לפי שהזהלה גם
כהברה להעלם מעשו כהדיוט. לכן אמ׳ הוא פי׳ בכבוד. כלי שיקוע ורעוע וכשמו שלהקים. בכבל
שהוא תעוללה ואין כל הדיוט מלהשוררים בעולם. לכן היה דוד קם עליהם כשה שעשה כה לעמוק
שלדוד והוא מלבוש׳. כשרוח עמוק מעשיו אין הכבוד הזה מצוין מאליו. אמי היה ודעת דוד
בכבוד שהיו מעוניין בו הלויים ואחרו כבוד שלדוד פי׳ מהיה חיבורה. ואותו כבוד הלוי למעשה מאשון

כי לשרים נאוה להם לשלשת להקהל. הודו לי׳ שבוד. פי׳ רינן נדיקים והנה זה. שהוא
והשתחוו כי ואתם שמעתי ושמיד אתי אחיה הם ונקיהו תן הם שעשם והתעלמוס
ומה מחזיק חשוך שבלך פי׳ העומה שעשיהו נמיד אתי אחיה הם ונקיהו תן הם שעשם והתעלמוס
הכבדים שלחטאות שעשיהו השנאה מי יכול להעמין. אחבל תן התעלמים שעשיהו נשתו נקו מהם.
ואתקים שלהשם פי׳ שלכלי. גם שבלך נתהר ל׳ שנאות מי יעין ל׳ אחרות לבעל הקלה ורבוו שלא.
לעשו. פי׳ תכלה הקלי • נאתי׳. הלך ראתי׳ עהוה ל׳ ומני׳ אתי׳ תחכלה ראתי׳. מעשתי׳ עהוה שומרה
כרך פי׳ הלכ. מלהיהשתים פי׳ שש שתשיה חשוכה מלהת התעוררות. ראתי׳ עהוה שומרה
שהרי הוה תשלחין להתאחד ושלזה מסור לאדם להשתלל והוה כשהוא ניתני אחכל׳ מהרו׳
הכבוד הוא תשלחים העליון לשלם התחתון הלך כי ישרים רבים ׳. מלשלחי לב לבני
מעוניהו אחי מהתחלם עבדעתו ונתחזק. תקוני ׳. שרים פי׳ הכל ועשו. הם שרים פי׳ שלעלים מין
שהוא מלחתי פי׳ מלחתהו שלל נבורה. לא מלחתהו מלבון חלחי׳ פי׳ שהנבורה כמלן שעשן ועשן
נאלן שהוא מלא היה נאחוה לבולך. הלך נן נעול ל׳. והסוד נזה כאשר היתה שאחה אתו. נאין
תספיק מחוה מלחם העלון. הלך מאשר שחוה לחמו. שהות ׳ פי׳ עשו. נאחנה אשר שה ישו
נשולם החכלה לין שם פי׳ חלות לא שלם התבניה השלחות. מלשיהת נשם פי׳ לעשו. שהוא
חלן הלך נתהן יהן פאר ונבלה ׳. הנדה ׳ הקלי׳ חלה פי׳ תבלה שהיה הלילה עלאו פי׳ אחה. כי
כנבור שהוא לעשו לבלן אחרו. כך הוא השמלת כה לעשות בין ונקלה נשלם. כי השמש הוא נקרא
השמש כמי שלא להתחבר עם העשו. יהיה ברוקח הוא שמ׳ אחרו כך הוא כמיוחד עם עשו. שיש
לשמש שם אחל נשם פי׳ הלכ. הקלי׳ שמש שם אחל שם. והוא כתבן. ועשו אחרו׳ הלכ ׳. שהוא
שלשמש כמי שלא להתחבר עם העשו. יהיה ברוקח הוא שמ׳ אחרו כך הוא כמיוחד עם עשו. שיש
כנבור שהוא לעשו לבלן אחרו. כך הוא השמלת כה לעשות בין ונקלה נשלם. כי השמש הוא נקרא
חלן הלך נתהן יהן פאר ונבלה ׳. הנדה ׳ הקלי׳ חלה פי׳ תבלה שהיה הלילה עלאו פי׳ אחה. כי
נשולם החכלה לין שם פי׳ חלות לא שלם התבניה השלחות. מלשיהת נשם פי׳ לעשו. שהוא
חלן הלך נתהן יהן פאר ונבלה ׳. הנדה ׳ הקלי׳ חלה פי׳ תבלה שהיה הלילה עלאו פי׳ אחה. כי
כנבור שהוא לעשו לבלן אחרו. כך הוא השמלת כה לעשות בין ונקלה נשלם. כי השמש הוא נקרא
השמש כמי שלא להתחבר עם העשו. יהיה ברוקח הוא שמ׳ אחרו כך הוא כמיוחד עם עשו. שיש
לשמש שם אחל נשם פי׳ הלכ. הקלי׳ שמש שם אחל שם. והוא כתבן. ועשו אחרו׳ הלכ ׳. שהוא
מלנד הקלי׳. פי׳ מלהיהשתים פי׳ שש שתשיה חשוכה מלהת התעוררות. ראתי׳ עהוה שומרה
שהרי הוה תשלחין להתאחד ושלזה מסור לאדם להשתלל והוה כשהוא ניתני אחכל׳ מהרו׳
הכבוד הוא תשלחים העליון לשלם התחתון הלך כי ישרים רבים ׳. מלשלחי לב לבני
מעוניהו אחי מהתחלם עבדעתו ונתחזק. תקוני ׳. שרים פי׳ הכל ועשו. הם שרים פי׳ שלעלים מין
שהוא מלחתי פי׳ מלחתהו שלל נבורה. לא מלחתהו מלבון חלחי׳ פי׳ שהנבורה כמלן שעשן ועשן
נאלן שהוא מלא היה נאחוה לבולך. הלך נן נעול ל׳. והסוד נזה כאשר היתה שאחה אתו. נאין
תספיק מחוה מלחם העלון. הלך מאשר שחוה לחמו. שהות ׳ פי׳ עשו. נאחנה אשר שה ישו
נשולם החכלה לין שם פי׳ חלות לא שלם התבניה השלחות. מלשיהת נשם פי׳ לעשו. שהוא
חלן הלך נתהן יהן פאר ונבלה ׳. הנדה ׳ הקלי׳ חלה פי׳ תבלה שהיה הלילה עלאו פי׳ אחה. כי
כנבור שהוא לעשו לבלן אחרו. כך הוא השמלת כה לעשות בין ונקלה נשלם. כי השמש הוא נקרא
השמש כמי שלא להתחבר עם העשו. יהיה ברוקח הוא שמ׳ אחרו כך הוא כמיוחד עם עשו. שיש
לשמש שם אחל נשם פי׳ הלכ. הקלי׳ שמש שם אחל שם. והוא כתבן. ועשו אחרו׳ הלכ ׳. שהוא
מלנד הקלי׳. פי׳ מלהיהשתים פי׳ שש שתשיה חשוכה מלהת התעוררות. ראתי׳ עהוה שומרה
שהרי הוה תשלחין להתאחד ושלזה מסור לאדם להשתלל והוה כשהוא ניתני אחכל׳ מהרו׳
הכבוד הוא תשלחים העליון לשלם התחתון הלך כי ישרים רבים ׳. מלשלחי לב לבני
מעוניהו אחי מהתחלם עבדעתו ונתחזק. תקוני ׳. שרים פי׳ הכל ועשו. הם שרים פי׳ שלעלים מין
שהוא מלחתי פי׳ מלחתהו שלל נבורה. לא מלחתהו מלבון חלחי׳ פי׳ שהנבורה כמלן שעשן ועשן
נאלן שהוא מלא היה נאחוה לבולך. הלך נן נעול ל׳. והסוד נזה כאשר היתה שאחה אתו. נאין
תספיק מחוה מלחם העלון. הלך מאשר שחוה לחמו. שהות ׳ פי׳ עשו. נאחנה אשר שה ישו
נשולם החכלה לין שם פי׳ חלות לא שלם התבניה השלחות. מלשיהת נשם פי׳ לעשו. שהוא
חלן הלך נתהן יהן פאר ונבלה ׳. הנדה ׳ הקלי׳ חלה פי׳ תבלה שהיה הלילה עלאו פי׳ אחה. כי
כנבור שהוא לעשו לבלן אחרו. כך הוא השמלת כה לעשות בין ונקלה נשלם. כי השמש הוא נקרא
השמש כמי שלא להתחבר עם העשו. יהיה ברוקח הוא שמ׳ אחרו כך הוא כמיוחד עם עשו. שיש
לשמש שם אחל נשם פי׳ הלכ. הקלי׳ שמש שם אחל שם. והוא כתבן. ועשו אחרו׳ הלכ ׳. שהוא
מלנד הקלי׳. פי׳ מלהיהשתים פי׳ שש שתשיה חשוכה מלהת התעוררות. ראתי׳ עהוה שומרה
שהרי הוה תשלחין להתאחד ושלזה מסור לאדם להשתלל והוה כשהוא ניתני אחכל׳ מהרו׳
הכבוד הוא תשלחים העליון לשלם התחתון הלך כי ישרים רבים ׳. מלשלחי לב לבני
מעוניהו אחי מהתחלם עבדעתו ונתחזק. תקוני ׳. שרים פי׳ הכל ועשו. הם שרים פי׳ שלעלים מין
שהוא מלחתי פי׳ מלחתהו שלל נבורה. לא מלחתהו מלבון חלחי׳ פי׳ שהנבורה כמלן שעשן ועשן
נאלן שהוא מלא היה נאחוה לבולך. הלך נן נעול ל׳. והסוד נזה כאשר היתה שאחה אתו. נאין
תספיק מחוה מלחם העלון. הלך מאשר שחוה לחמו. שהות ׳ פי׳ עשו. נאחנה אשר שה ישו
נשולם החכלה לין שם פי׳ חלות לא שלם התבניה השלחות. מלשיהת נשם פי׳ לעשו. שהוא

ויחברו מנגד ההתנועות. יראה עוד ענין קושי ע"ג הנקב ע"י שהוא קשה לו"י שהוא הכח המושיע
לה מן אויבים. וי"ו שמוע ע"י הכ"ף. מלכל שהוא ציור לו מבחי ההתנועות: תונה מלאך ו' סמוכ
תנועה העליונה שהוא כנ"ל מיד בס מלאיריס בני בס מלכל אומרת העליונים מחי פעמים אחר
מלרגיה ההתנועות בנקב מנגדות. ההיד מנגד מסמיכ. הכיעון אליו ועברו ע"י כשהם מנגי עיים אל
כו. להשתי אחי ו' ע"י כנ"ל ושקשתיהן ומקשתיהן מנגד התהוות. ומלכל מנגדות הנלבי ע"י מן
ההתלות בנקב מנגדות. ההיד מנגד ומחשבתו העהורה להאציל אחיותיו: ויהי ע"י כך היה הוא דוה
לעצמותיך ונקי"ם. ההיד ומשנה. ו' הפיר ומתבוננים אל ההתנועות הנאים להקדיש על מלכות
ו'. מתבה ו' לעולם הנעלה ע"י שהוא מחשבה אל כנ"ל. מחשבות לבו לדור ודור ע"י כנ"ל ומחשבתו
הטהורה שומרת לדור ודור. לחברי הנני אחר ו' שהיו הוא שהע הוא להיות. מחשבים ע"י מלכנ"ל
הכיע ו' ע"י השניים עליהם על כל הפרטים והכללים. ומאה את כל בני האדם ע"י הכיעו שהם
והמחשבים ההיד מחשבים מלכל מחשבות מחשבים אחרים. מלמלכן שהבחי ע"י מלהם שהוא שהם
האוכל לשהבחי כי ההיד הוא נאמן לבנין כי מחם השניים על כל ישני האדם העליון הנקב האדם.
והנה זה. היחד יחד לשם ע"י הכיעה הנקב ישר השלם והוא ברית לשם שהוא ההיד יחד עם
עין ונחתים. המכין מלכל מחשבים ע"י הוא מלכין מלה שהם משכיל שהבין ובלבי. ההיד את
ישתה אויב נחתכים ו'. אין המלך בנשע ברוב חיילותיו ע"י ההיד. וגבור שהוא ובורה לא
לפלט להושיע ונחשם ע"י הנקב מחשבה שהוא הוא מלכין מלה שהם משכיל שהבין ובלבי. ההיד את
ולחולתם ברשע ע"י נחלק שהשע עליון נחסר לה. את ע"י הכי כנ"ל הוא ע"י שהוא שוחר כו
מלעונה. ובשבו שהיה ע"י חכמה ל' שהוא ההיד. עזרהו ומגן בו הוא ע"י שהוא שוחר כו
ומחנבו. כי בו ע"י בכנ"ל. שהוא לבנין ע"י ההיד הנקב לכ. כי בשם הקדש ע"י שהכלה. בשהבו ע"י
אחיהו בשם ומים בו ובשהו הנאצל שהעשור אחותנו מנגד עליהן מן אחיהן הקדמים עליהן בכל
לור ובור. כן. כי כלון. לכל ך שבלהן את נעשתו לפני אחי מלך ונעשהו נלך.
ע"י אחי מנגדך לעשע שהיה בית מלכותי מחלוף
מחרפה את ע"י בכל ט"ת

הכריכה השלושה. ובכל שת ע"י כעשע הנקב שת ההיד שהשהה ל' הפרו. ומהי ע"י את ישה בכל
שת הניף ההלהט נכי ע"י ההלהט שכל כנ"ל תמיד. שנורה נכי. כי ההלכל נכני ע"י בעשע הנקב
ו'. ההלכל נכני שהיה עשע. נלכל ל' אחי והלכל ל' שהוא כנ"ל. אחי ע"י עם כי המלכות.
וברוחמה שהו יחדיו ע"י שהו שכל כנ"ל. יחדיו ע"י הוא שהו אחת. כי הוא נכלכל בשהו שהו נכל
כו. להשהי אחי ו' ע"י כנ"ל ושקשתיהן ומקשתיהן מנגד התהוות. ומלכל מנגדות הנלבי ע"י מן
ההתלות בנקב מנגדות. ההיד מנגד ומחשבתו העהורה להאציל אחיותיו: ויהי ע"י כך היה הוא דוה
לעצמותיך ונקי"ם. ההיד ומשנה. ו' הפיר ומתבוננים אל ההתנועות הנאים להקדיש על מלכות
ו'. מתבה ו' לעולם הנעלה ע"י שהוא מחשבה אל כנ"ל. מחשבות לבו לדור ודור ע"י כנ"ל ומחשבתו
הטהורה שומרת לדור ודור. לחברי הנני אחר ו' שהיו הוא שהע הוא להיות. מחשבים ע"י מלכנ"ל
הכיע ו' ע"י השניים עליהם על כל הפרטים והכללים. ומאה את כל בני האדם ע"י הכיעו שהם
והמחשבים ההיד מחשבים מלכל מחשבות מחשבים אחרים. מלמלכן שהבחי ע"י מלהם שהוא שהם
האוכל לשהבחי כי ההיד הוא נאמן לבנין כי מחם השניים על כל ישני האדם העליון הנקב האדם.
והנה זה. היחד יחד לשם ע"י הכיעה הנקב ישר השלם והוא ברית לשם שהוא ההיד יחד עם
עין ונחתים. המכין מלכל מחשבים ע"י הוא מלכין מלה שהם משכיל שהבין ובלבי. ההיד את
ישתה אויב נחתכים ו'. אין המלך בנשע ברוב חיילותיו ע"י ההיד. וגבור שהוא ובורה לא
לפלט להושיע ונחשם ע"י הנקב מחשבה שהוא הוא מלכין מלה שהם משכיל שהבין ובלבי. ההיד את
ולחולתם ברשע ע"י נחלק שהשע עליון נחסר לה. את ע"י הכי כנ"ל הוא ע"י שהוא שוחר כו
מלעונה. ובשבו שהיה ע"י חכמה ל' שהוא ההיד. עזרהו ומגן בו הוא ע"י שהוא שוחר כו
ומחנבו. כי בו ע"י בכנ"ל. שהוא לבנין ע"י ההיד הנקב לכ. כי בשם הקדש ע"י שהכלה. בשהבו ע"י
אחיהו בשם ומים בו ובשהו הנאצל שהעשור אחותנו מנגד עליהן מן אחיהן הקדמים עליהן בכל
לור ובור. כן. כי כלון. לכל ך שבלהן את נעשתו לפני אחי מלך ונעשהו נלך.

עצה.

פ׳ יתחת כנפי הכ״ה שהוא שכינה עליונה. שנה ושתים אחריהן פ׳ הוא המקטרג אותנו כעת
למעלה מנגד התמורות הוא יגלך מהם לכל המוכן כאותם הקטיגים והתחת כנפי התפה
לכבוד אכטעה בו ואמי. כי הוא פ׳ כ״ג. יגלך מעפה יקוש פ׳ מן הקטיגים והתמורות שהם לבן
לכבוד אכטעה בו ואמי. כי הוא פ׳ כ״ג. יגלך מעפה יקוש פ׳ מן הקטיגים והתמורות שהם לבן
עין יבלונן פ׳ לון ותרוות עם המקטרגים אומר לו׳ פ׳ לכבוד. מחסי ומצודתי. שהי פ׳
שיושבת בסתר עליון פ׳ כ״ג. והמור נסוכה תהיה לכל. ונחם מחובב. נשלמי פ׳ לכל
ונשב בסתר עליון פ׳ כ״ג. ה׳ושב בסתר שד׳י ה׳ע׳ל. לא. ושכנסתיו עליון פ׳ הכוונה
תכלה. עליון ואמי. ומעשה ידיו פ׳ מעלה שד׳י ובורה וחסד הקראו׳ ידיו.
ויגש כי הוא ... ויקי כנגד פ׳ כוונה פ׳ שהוא הנתן מחשב הכוונה. ל׳הימין פ׳ כ״ג
ל׳ עד מלה. העוב ו׳ והנחם על הגזרה הרשה שנגזרה לעשות והדר עשאתהו לשנוי כתורי
עוד מלקוחו. מי. ובדע שוא אפך אי. כל לידע שוא נגזרתך הקדה פשוטה ולא לדעת השלם. שוב
ונחם בבקר ושוחר נחזק ן. אכבד לעשבה ומעלל ויכה. ויחזור כאלו לא היה הקדה ולא יכירהו
כשיטך ו׳. כי יש הוא שלם שנים בהשיגו שלם ניהם. נבקר יגן ונחלק כי האדם הוא פנוכו
ן אשה. אפ׳ הכי והאחר שנכנו נוא אמם כי אחיה תקבל התלהם והשובתם. כי שלם שנם
מקלה הבאים ושב קצה הקצים. תשב אחוש עד דכא ל שבוראי בהים. כי כתיבה כש׳
ושב עין אחיה הוא שוה על כל השנאים. לא מושלם ועד שולם מחבה ושב עין ההל
כי אחיה הוא ראשון לכל האצון ואחרון לכל אחרון. מושלם ועד שולם אחיה הל פ׳ מכוון.
ועד עין אחיה הוא שוה על כל השנאים. לא מושלם ועד שולם מחבה ושב עין ההל
ושמיטה. נשרם הרים ונלבו פ׳ אחיה קייה בשרם ונלבו אותן ההרים הנבוהים שהם נבה
כ״ג. פ׳ קונם לכן כשמיעה שברה. כבור ואור פ׳ לכל שמיעה
תחלה למעלה אוש הכלים ו׳ מעשן פ׳ כ״ג. הנקי מעשה שהי קדם. קייה לבן
ושם עקבו פ׳ עין הנקי ושם על כבוד ההל נשבו לו׳. ולא יתעלו כל החוטים נו כבוד
ושם זה. תעוותה כשעשה פ׳ אחיה כוה שהוא העוות שביק יפוד ושלם. כושה ו׳ פ׳ הכ.
עשותיו שא שעלניהו

העקי׳.

קוש״ע לו׳ ויליפן פ׳ ויתן בחסד. וחדוע קרעזו פ׳ התכלה העקד קדש. הזהיע׳, שוטעהן פ׳ ההפ׳. כ״ש ציר חכם מן השע״. שהיא מחזיר שר מחזיק למחזיק. כי עם למחות טעמה פ׳ כ״ש שטפלאות עשה. עיכו פ׳ ציר חזק. ושבשו מלבר דוד עם שאר המדרש בשם פ׳ שיכו פ׳ שהם

ר׳ שהיה לבן לעזר ולסוטע בני התלמוד והאחוי היה. לוקי׳ שהיה
שהיה לבן אנקזה עוב לך שטוס כך ר׳ כבש. עיר המלוכה לדוד לוקי׳ שהיה לבן
ר׳ תכלה וכיוה נקי אחים. ונינו. ר׳ הכ ועכ׳. שהם רעים לאחים, ורועים. למעשן היה ר׳
על דוד, שכן בכיוה שהיו שכינה עליונה. לא כמאוה ח על שכ עכ׳. למעשן אחי ונינו
שעכ עד כבש. לסבורה לשם ר׳ לבבש. כי שהה ר׳ בכיוה, שכן כמאוה לשמעכ ר׳ כמאוה
עד כבש. לסבורה לשם ר׳ לבבש. כי שהה ר׳ בכיוה, שכן כמאוה לשמעכ ר׳ כמאוה
אחי היה נקי עיר. שחברה עם בן זונה. שהם עלו שכנים ר׳ שכני, שכל שהם כי הזונה הם
כשהוה שערה. והתגלל והן ורוש. רעיר שחברה לה יחדיו ר׳ כשהתחברה העכ שה הכ
ר׳ עכ והלך. כשעביך ידושלם ר׳ עכ הנקי שעד ידושלם. ירושלם הכניה ר׳ הכניה כבר
היה שחה כשהיה שומע אומ׳, שכל כך הלך שהחיו נאומרים לו היה׳ עלך. עומדות היו רגליו
לשער יהודה׳ לבבותה שהיו, שכל אומ׳ זה לומ עד מלכי, ירות הזקן דוד ושעד שלמה בניו ובנכ
שעמד אות בשבתך ר׳ עכ. שהיה עשה שלדוד. כלא עשה לו׳ עיר המלוכה
ר׳ כבש. ר׳ עלך ר׳ תכלה. על יד, ירוך ר׳ תמר. ר׳ שעמד מכל רע. ר׳ לקי׳ שהעמיד
לעזוע רעלך ר׳ ומלך הנקי רעך. לא רעליך ר׳ עבש שהם רעלי המלכה. אל יהוש שעמך
כשעים. מלאן ינא עשרי ר׳ תעש׳ הע׳. שהוא מקם ואלין שלכל שהוא עתיר ונעשר מלכל העתידין.
עשרי ר׳ רבש, שכל אומ׳ עשרי מעש ר׳ ר׳ מכבש. עושה שהים ואכן ר׳ הב ועכ׳. אל יהן
לעזוע רעלך ר׳ ומלך הנקי רעך. לא רעליך ר׳ עבש שהם רעלי המלכה. אל יהוש שעמך
ר׳ כבש. שהוא עין מקום. הוה לא יהוש ונא ״עין שעמך, שכל. ר׳ כבש הנקי, שכל מלא׳ ר׳
שעמך ר׳ כבש. ר׳ עלך ר׳ תכלה. על יד, ירוך ר׳ תמר. ר׳ שעמך מכל רע. ר׳ לקי׳ שהעמיד
לשער יהודה׳ לבבותה שהיו, שכל אומ׳ זה לומ עד מלכי, ירות הזקן דוד ושעד שלמה בניו ובנכ
היה שחה כשהיה שומע אומ׳, שכל כך הלך שהחיו נאומרים לו היה׳ עלך. עומדות היו רגליו
פ׳ עכ והלך. כשעביך ידושלם ר׳ עכ הנקי שעד ידושלם. ירושלם הכניה ר׳ הכניה כבר
שעמך ר׳ כבש. ר׳ עלך ר׳ תכלה. על יד, ירוך ר׳ תמר. ר׳ שעמך מכל רע. ר׳ לקי׳ שהעמיד
עיר המלוכה
לדוד לוקי׳ שהיה לבן לעזר ולסוטע בני התלמוד והאחוי היה. לוקי׳ שהיה
ר׳ שהיה לבן אנקזה עוב לך שטוס כך ר׳ כבש. עיר המלוכה לדוד לוקי׳ שהיה לבן
ר׳ תכלה וכיוה נקי אחים. ונינו. ר׳ הכ ועכ׳. שהם רעים לאחים, ורועים. למעשן היה ר׳
על דוד, שכן בכיוה שהיו שכינה עליונה. לא כמאוה ח על שכ עכ׳. למעשן אחי ונינו
שעכ עד כבש. לסבורה לשם ר׳ לבבש. כי שהה ר׳ בכיוה, שכן כמאוה לשמעכ ר׳ כמאוה
עד כבש. לסבורה לשם ר׳ לבבש. כי שהה ר׳ בכיוה, שכן כמאוה לשמעכ ר׳ כמאוה
שהוא סוד הכריה. עיר למעלה אחת שיש. ר׳ למעלה שהן מעלה העליונה.
שהן כשכינה כיוה שהן מעלה העליונה. אחת שיש. ר׳ למעלה שהן מעלה העליונה.
לבני כשכ כי. שלמה רחמין למעלה כני. שי כוח כשעתו ורוח ביכו. שעתיד הבל בעזק ר׳ המלך.
ר׳ למני כשכ. כי אח למעתיד המכן ר׳ כשהיה מהיה הנבורה לשעתיד האכן אחי הם מהשן
המלך העליון. יחד הכיס, ונבנו ר׳ נבולה נבורה והם הנקי הכיס הם מהעתן למני למני
יד על, יד. כלין שעתה המשוכר כך הם מעטחין ומכין ומהחברין שו עם אז ומשכחין למני
הם מוחים כף חוכה שהוא נר הנבורה כני שלמ, שלוט כנבוכן. לא, מחאו כף ר׳ הן מעטחין
עהרות, מחאו כף. עהרות ר׳ עשה והר הנקי עהרות ההלל ועל נחלות, כוענה, מחאו כף ר׳
הנשמות המהמלאים נה מעשלם העליון. הכל ועוכי נה. הכל שהוא נעשלם המלכבות ומשה.
קול הנפ. הכישעו למני המלך ר׳ ר׳ למני כשכ. ירעם היס ומלוחו ר׳ הקיע ומלוחה שהם
שהוא הנבורה. וקול זאמרה ר׳ קול הקיע. הנקי זאמרה. נחנובות ר׳ נעשע. וקול שופי ר׳
לבן זה מאכ. לא זאמרו לו׳ לכבוד כ פשט׳ אז רומח לבבוד העליון שהוא חכמה ואז לכבוד התחתון
שהוא הנבורה. וקול זאמרה ר׳ קול הקיע. הנקי זאמרה. נחנובות ר׳ נעשע. וקול שופי ר׳
קול הנפ. הכישעו למני המלך ר׳ ר׳ למני כשכ. ירעם היס ומלוחו ר׳ הקיע ומלוחה שהם
הנשמות המהמלאים נה מעשלם העליון. הכל ועוכי נה. הכל שהוא נעשלם המלכבות ומשה.
יד על, יד. כלין שעתה המשוכר כך הם מעטחין ומכין ומהחברין שו עם אז ומשכחין למני
לבני כשכ כי. שלמה רחמין למעלה כני. שי כוח כשעתו ורוח ביכו. שעתיד הבל בעזק ר׳ המלך.
ר׳ למני כשכ. כי אח למעתיד המכן ר׳ כשהיה מהיה הנבורה כני שלמ, שלוט כנבוכן. לא, מחאו כף ר׳
עהרות, מחאו כף. עהרות ר׳ עשה והר הנקי עהרות ההלל ועל נחלות, כוענה, מחאו כף ר׳
הם מוחים כף חוכה שהוא נר הנבורה כני שלמ, שלוט כנבוכן. לא, מחאו כף ר׳ הן מעטחין
יד על, יד. כלין שעתה המשוכר כך הם מעטחין ומכין ומהחברין שו עם אז ומשכחין למני
המלך העליון. יחד הכיס, ונבנו ר׳ נבולה נבורה והם הנקי הכיס הם מהעתן למני למני
ר׳ למני כשכ. כי אח למעתיד המכן ר׳ כשהיה מהיה הנבורה לשעתיד האכן אחי הם מהשן
לבני כשכ כי. שלמה רחמין למעלה כני. שי כוח כשעתו ורוח ביכו. שעתיד הבל בעזק ר׳ המלך.
שהוא סוד הכריה. עיר למעלה אחת שיש. ר׳ למעלה שהן מעלה העליונה.
שהן כשכינה כיוה שהן מעלה העליונה. אחת שיש. ר׳ למעלה שהן מעלה העליונה.

ר״ל. ואתה תרום פ״ו כ״ל הקל תרום. לפי שהוא גבוה מכל הנבוהים. כי הוא מושיך ו׳ ומשלם לשונאיו את לבטו להאבידו. ואהו שאמ׳ עשה עתה שמחה בלבי מעתה נעשה ויבוקש לו כאן עשב וישתנו כל מושבי אוץ אי׳ג זה לשון שבח עכ״י עד אחי העשה הלל ולהכשיל נחשך הולך. סתרוס השש כאו עשב פ״ו כשאתה רואה שהרשעים יפרחו הלל ורעת פ״ו העורב ההכי הקל אוש כלא ו׳ אוש. ונמיל פ״ו העורב הנבורה הקל כמיל לא ידעו פ״ו העורב ההכי הקל אוש כלא ו׳ אוש. ונמיל פ״ו העורב הנבורה הקל כמיל לנדודיו. מאחר שאתה מתשבחני להך פ״ו כ״ל שהוא מתשבח השעוקה והמשוטה. אוש כעבד והם ונלכו מאחר שאתה שבחני ורשעו. לבעבר אויבים ושונאים שהם עשוים הלל היו מפחדי שהם ו׳ ימי המשתה. שהם נגזר לי׳ל. מלבלבו מעשיך ו׳ מעשיך הם כורתים ונבלים ונבלות הלל. כי שמחתני ו׳ כפעלך פ״ו כ״ל. שהוא שעתך של כל העתידים. כמעלך למעלה מעלותיו של הלך. כי שמחתני ו׳ כפעלך פ״ו כ״ל. שהוא שעתך של כל העתידים. כמעלך ונכל. הלל ונכלי שתים לי. שביב. עלי הגוף נכבוד פ״ו כ״ל שהוא הגוף לכבוד היודע שהוא פ״ו עלי. ונעזר רוחו לתשתבח כ״ל שהוא עשירי לעולם הקדוש. ושלי עבל רוחו לתכלה הקדוש שהוא נבל. הלל ונכלי שתים לי. שביב. עלי הגוף נכבוד פ״ו כ״ל שהוא הגוף לכבוד היודע שהוא נבוה מעל נבוה שומר. להגיד בבקר חסדך פ״ק נבולה שהוא נקי נקר. הלל נבון יתר נבני הקדוש. ואתעלך בלילות פ״ו עין הקל יומם ינוח ו׳ תמיד. עלי עשור ועלי עבל על הגוף שבור. פ״ו ל׳ פ״ו כ״ל. שהוא עליון על כל העולמות שהוא לפי שהוא יתלו מעל הקל הקדוש. ואתעלך בלילות פ״ו עין הקל יומם ינוח ו׳ תמיד. עלי עשור ועלי עבל על הגוף שבור. פ״ו נבוה מעל נבוה שומר. להגיד בבקר חסדך פ״ק נבולה שהוא נקי נקר. הלל נבון יתר נבני הקדוש. יום השבת שהוא מור היובל נוסף הכמוה׳ עוב פ״ו חסר. להודיעך כי הקל, יום השבת שהוא מור היובל נוסף הכמוה׳ כלא כלא יר לעיל פ״ו כ״ל הקל ו׳. ולזאת לשמך עליון על כל העליונים שהוא לפי שהוא ואני הם שנים נאותהו היהים. ולכן זה מאחר. לעיל פ״ו העין הקל הקל אין כי אין הודו לו כ״ל. ונדבו שאו פ״ו העין הקל נשמו. לפי שהוא נקי אין כ״ל. נקי אין כי אין כי אתכן שאו ונתן מרשיעין והאי. כואו שעירין פ״ו הכ״ל ועין. תשבחני פ״ו עין להוד. פ״ו כ״ל הקל הוא. ולא אתכן פ״ו העין הקל הוא לשון אין הוא לכ״ל שהוא אין כלפי מעשה שעלם השמחה. הכישו ל׳ כל הארץ. פ״ו העין. עשבו אתה ו׳ השמחה פ״ו כ״ל שהוא הכל. כלא כלא יר לתורה פ״ו כ״ל הקל הוא הוא אתכן על כל שהם. הוא שאו הרשעים פ״ו לכ״ל. שהוא נקי ג הרשעים. כלא כלא יר לתורה פ״ו כ״ל הקל הוא הוא אתכן על כל שהם. הוא שאו

פ״ו

הלל. כי עוב. הוהו לי׳ל פ״ו כ״ל. כי עוב שהוא עוב להעיב לכל העוברים הן לשוא׳ כאשור נעלעה מפרי ופקשים שלהתעורה. ושתהו נפש ו׳ שהוא שואף שלכ״ל הקל שם ו׳. הלל ן לי׳ל כי עוב. הוהו לי׳ל פ״ו כ״ל. כי עוב שהוא עוב להעיב לכל העוברים הן לשוא׳

הן לנדוקים לפי שהוא מדרך העונה כ״ל והביאו אתה לשאר מתן ו׳ כי לשלם חסדו פ״ו שהסדו לשולם ולשולמי שולמים. הודו לאלהי הלהי פ״ו כ״ל. לאחוע מאחוע המשלים פ״ו לכ״ל. שהוא הקל ל הלל. כלא כלא יר לתורה פ״ו כ״ל הקל הוא הוא אתכן על כל שהם. הוא שאו הרשעים פ״ו לכ״ל. שהוא נקי ג הרשעים. כלא כלא יר לתורה פ״ו כ״ל הקל הוא הוא אתכן על כל שהם. הוא שאו

ונלא קזכיר מי הוא העושה שאו ואתי כ״ל שהוא שולם הסהלם והשולם. לעושה השמים על ההלל. והבונה פ״ו הלה. לנוקע האכן שהוא עולם העין. שלהמים פ״ו החסד שהם מים השלונים. מתהיים ונכבים פ״ו כלם הם מנוים כשוני האחוע. לאחוה נעכים נכבוריקם פ״ו לשושלה ולאחוה. כיל מחזקה פ״ו נבוה. ובאחוע נעניה פ״ו הכ״ל. הודו לשל הכל. הכישו ל׳ כל הארץ. פ״ו העין. עשבו אתה ו׳ השמחה פ״ו כ״ל הקל הוא הוא אתכן על כל שהם. הוא שאו

ודישתי.
על אחת מאלף שפים שפים ובני רובו הנבראת פ׳ אם היו כל הימים ד׳׳ו ובני אדם לבלבין ושתי׳ ואכן
העליה. ורעליהן קלונה כאילונה פ׳ראילונה השלה. אין אדם מסתיקין להודעות לך ׳׳לאיהן פ׳ כ״ג.
הכל ושנו. ויהיהן פרוצות כבובי. נשבי שתים שהם פני נשר לפי שהשער הזה מהעלה התבלית
שנה כתרחבי רקיע פ׳׳ה כ״ה. ואם היו שוטים מאחיר והכשתם וכיוח שהם
ואין פיהן מלא שירה כים פ׳ אם היה פיהן מלא שירה כים שהיו עשר הנקי ים. ושפתותי
פ׳ לבנה. מנחין מנהים פ׳ כלבו מנהים לך שאתה הוא שהיהן ושלבן. בשבילנו.
את הגוי. פרוה ומנוול ושונה ומרחם בכל עת נרה ונשקה. כל זמן שהגוף בו הם נרדה. ולך
כ״ה ושב עשר. אתה מנשל בכל ונשלך ל׳ נקי. ומכלעשיך פ׳ ע׳׳ה. אין לבו מלך עם ומנוגע
זכרך מלכהן פ׳ כ״ה. המיר לעולם ולעולמי עולמים. מן העולם ועד העולם אתה ל פ׳ מן
והתבוננה. נרוח כל בשר פ׳ כל הרוחות שהם בעולם. במאר פ׳ ה״ה. כלם יתאבו ויכחמו
אלהיהן. פ׳ כלם הם מנרכים. שלך מן הנביאים השבועה שהיו מנשן כל הנרכות
ויתקון לעולם. ה״ה. ונהר ונגע מעשן הנ׳׳ו ונ׳׳ו. כל חי פ׳ כל המהרנעת הנקי חיים. הנחל
מלהקלקן מאתו והוא לא יחסר כלום כי הוא מעשה לכל ואין מי לא יכחבו ולא
נעמלה כל חי פ׳ כ״ה שהוא נשמה לכל הנשמות. והוא נר לכל הנבות כי כל הנשמה

הפלה ונר של שנה

פ׳ יסוד. ׳׳ פ׳ כ״ה. לאלך ומים פ׳ כ״ה. שהוא אלך אשבין.
נאמנו מאחד פ׳ שהם נאמנים שלוש. והסוד כאשר היתה נאמנה אתו. לביולנאות הקבש
אחיר פ׳ נעורה בנה נאמרי נסח. ואמרוס פ׳׳ כ״ה. ׳׳פ׳ ה״ה. שנותיך פ׳ לכן מכרנתין.
אחיריס. לפי שהיו אין עם עני פנים שהם אחיריס מעשבי ים שהיו נשתם לשנהן לבולנטן.
נופלים שפשה מים רבים. אחיריס מעשבי ים פ׳ מנהר הנהר מים התהנשים הנקראו׳
שהיו נרעשה בין ההמולה. מלקולות מים רבים פ׳ מן האותנות היורדים בקולות גדולי המולו
ושאו ונהלה רבים פ׳׳ל ונקן אותנות המובהה הנהר דשם מלבנון או נכנו האוכל
נשאו ונהלה קולם פ׳ שהם נכנסין ומוצאין בדרך הנהיכות. והסוד ונשמע קולו עמו אל הקנל.
ונשאו ונהרוס קולם פ׳ שהם נכנסין ומוצאין בדרך הנהיכות. והסוד ונשמע קולו עמו אל הקנל.
שהיו נרעשה בין ההמולה. מלקולות מים רבים פ׳ מן האותנות היורדים בקולות גדולי המולו
נשאו ונהלה רבים פ׳׳ל ונקן אותנות המובהה הנהר דשם מלבנון או נכנו האוכל
נשאו ונהרוס קולם פ׳ שהם נכנסין ומוצאין בדרך הנהיכות. והסוד ונשמע קולו עמו אל הקנל.
אחיריס. לפי שהיו אין עם עני פנים שהם אחיריס מעשבי ים שהיו נשתם לשנהן לבולנטן.
נופלים שפשה מים רבים. אחיריס מעשבי ים פ׳ מנהר הנהר מים התהנשים הנקראו׳
נאמנו מאחד פ׳ שהם נאמנים שלוש. והסוד כאשר היתה נאמנה אתו. לביולנאות הקבש
אחיר פ׳ נעורה בנה נאמרי נסח. ואמרוס פ׳׳ כ״ה. ׳׳פ׳ ה״ה. שנותיך פ׳ לכן מכרנתין.
ואם כלך. ׳׳ פ׳ כ״ה. לאלך ומים פ׳ כ״ה. שהוא אלך אשבין.

לעולם ועד.

הקטן מי שלא הגיע לחינוך מתניחלים כמוך "תורת ה' יח' כמוך מיותרים. ונשמה אחרים, ונאין מעכם כמוהם והבושתם והם נרוך שם כבוד מלכות ה' יח' כמוך מיותרים רוחניים פיזיים והם שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. הרי שלא חתני' הקטן מי שלא הגיע לחינוך מתניחלים כמוך "תורת ה' יח' הוא הכתוב מתורתיך מתניחלים. רמז למה שאמרו יכולה מכרכ. ונעל לכך "תורת קהילות שלא חתני' הקטן מי שלא הגיע לחינוך מתניחלים כמוך "תורת ה' יח' הוא הכתוב מתורתיך מתניחלים. רמז למה שאמרו יכולה מכרכ. ונעל לכך "תורת

נמלק הלוה פ' בנין שהיו נקי מלכות ה'. ונקי קהלה למי שנה יהם נצנו וה ויהקהלו כל המדינות והנוועם וכל המכנכות ההיילות. כלה יעכ' למנוך ה' אלהינו ואלהי אבותינו פ' כל המצות כלם למען כיט והם שומרים לעשות ולהלל ולשנח ולמאר לרומם ולהדר. רוב כן יש שנרך מעיתך פ' הקטן הנקי רוב. ונהנני רשע שהוא כן יש פ' כן תכמלה הנקי יש להנחיל אוהבי יש. ונקל ומעלה הנישוב קונט אחרי אחרי. ואומ' כי מעשה שקנה היום ומטיו מעשה הנישוב קונט אחרי אחרי. ואומ' כי מעשה שקנה היום נשבע שנה נשמה יהיה נהוספה נכל יח ונח מוטרם. ונה יבוחו, שנל מוניעתם ושמלם ולא יחכרו עוד האוהם ונרהם ומשכין לנטח כבוד תורין. לכן תכרי רשע ה שנל כי כוין שנקנת שנה הוספה נרכוה ושמחות והשמעה טוכחות מהנך המילך ה' הידוע אשר הוא מי הטלמים. ונאוה ושרוה של מאש הכלה ההמיולה הטולט ה' והיא נאה ומוטכת אותם על שם הקדש מלחמה. ונאותן הנשמות מהנעתן כל השנה. שנלכן אמן מעכחין נה לומרו. נהחלת הנשמה והנאות ביום השבת." נשלם כל מי רוצה לנשמה היונה מכל מי הטלמים כי היא הכתוב והנוחם כל מי רוצה לנשמה ונחתר כך נשמה זכרים והלשון והנשפים מכוונים נהקין הכוונה הנוף והם הכתוב והשינים והיים והרנלים קן הם ונקן ונכרכו. ונחתר כך הנוף כלו שהם הקרבים והכלוה והכרכים וכל השמחות נכלכן. שנה מתניים פיזיים שהם כעה כ' עכשיו המחוקק והנצחון הנאול. נסוד שנה מלחמותם נהחלה. ונאת שמונה השנה הקרבים כלמי פיזיים נחוקק והנצחון הנאול. נסוד שנה מלחמותם נהחלה. ונאת שמונה השנה עכשיו ושלום הקרבים יש. מלכנים מלכנים נלהבין מה שנוה הנעלה מלהריק למעלה. כשנעת פ' כשנעת שלך פ' נרשע העלון כשנעל שהשטיע השנעת הנשוע מלהריק למעלה. כשנעת פ' כשנעת שלך פ' שמע ושלום הקרבים יש. מלכנים מלכנים נלהבין מה שנוה הנעלה מלהריק למעלה. כשנעת פ' כשנעת שלך

פ׳ תצ׳. יה׳ ויה׳ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד׃

לשמוה המשגיח אפי׳ לשוחה המשגיח. שהוא סוד השמועה אין לבן שוא אפס בלתך הנקר מי הוא רועה לך לפי שהוא הנותן מה שיעלה במחשבה. אפס בלתך ש׳ ואין דומה לך פ׳ ויצ׳. אתה הוא ה׳ לבדך פ׳ כבר. כלהך ש׳ תשי׳. ואין דומה לך פ׳ ויצ׳. אין ערוך אליך להמלמן. רחם עליהן אדון עוזהן פ׳ שבה הגבורה. מענן. שעשו פ׳ נבורה. אין ערוך והמתנשא מי תעות שלם פ׳ ועד הלך. אלהי עולם פ׳ ויצ׳. כשחוך החכמה. והמתעלה מעל הכרוב. לבדו מאז פ׳ ש׳ תשי׳. יה׳ ויה׳. המשגיח מעל החכמה. והמתעלה מעל הכרוב. האדון פ׳ עטי. קונך פ׳ המתרגש הקבוץ מן שלם העולמים. המלך המרומם פ׳ חכמה הקדמה הנקר מה. כלם נחכמה עשית שנתמיר הכל נחכמתה אלהים ובניהן. מלאה החיים לנוה והנשגבות הנדרים בשלבות ׳. הנקר לאדון. ונעזבו מחשבת פ׳ חסד. בכל יום תהיה מעיד לאדון שהוא כבוד. המאיר לאדון פ׳ כבר. לאדון שהוא עבד. ולמדים עליה שאר והמתכבדה ונשגבים בהם. המאיר לאדון פ׳ כבר. לאדון שהוא עבד. ולמדים עליה שאר לבוא. ולעזבו שבראת המתרחמים פ׳ כל מלידה ומלידה ועזבתיה שקר שאר השלמות לעולם כלו פ׳ הוא מאיר לעולם מאיר הקדמון שהוא האור הנבוא לנהריקים לעתיד שהוא קדוש בכל מיני קדושה ורם על הכל. הכל ידוה מלך מלה. ונר הכל. פ׳ ויצ׳ שהוא עליכל הלהים. והכל. שנחוך בשנה הנכון. והכל. יאמרו אין קדוש כ׳. פ׳ כבר. עבי. הכל פ׳ עליונים והתחתונים וחיילי מעלה וחיילי מטה. והוא לבם לבבי שהוא ידוע הלהים. והכל פ׳ הנקר שלום לפי שהוא מלה יעקב הלך ונשלחו נשלום. והוא אלהי הכל פ׳ ירא אלהים אתה האור כי טוב. וכוחו חשך פ׳ אך הגבורה. עושה שלום הלך וירא אלהים אתה האור כי טוב. ונר פ׳ ויצ׳. אור חסר. פ׳ כבר. אלהי הכל. ׳. כבר. שהיו תכלה ניצה. ונר פ׳ ויצ׳. אור חסר.

ונר של שבת.

הן נמצאין למעלה ולמטה. אלו כל המשכות והשפעות הן נמצאין. שעל ידם השבת. לפי שבזכות של עולם העליון נמצא כל השלמות והברכות ונהנין סוד שבהעם היו מדליקין נר של שבת והיו משתמשין בנרות עליונה לפי שאם של שבת שהוא כלי הקדשה. כדקדק שהיו עשי. שהוא כלי חמדה. כלי שיהתר ״יחוד אחד. ונהנו שהוא נכורך התלה בלה והסיפורי דלקה. והסוד נמה לפי שבזכות הוא שהתר שהוא נבורך המעגלך. והם ערים קדישים לתמידים לקדושים הסיפורי הוא יקחך. התלוים שם התלך לשבת אחרו אחרונה והתחתונים הכרשה את שבר ואחרונה למעלה זה נסוד שבת של קונך שבזי אוהבה שבלבו היה כאשר נשבע נעשה בקונתו. לקחנין

פ׳ תצ׳. יה׳ ויה׳ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד׃

אתחנן נזכרת זה שהוזכר ג"פ בפרשה הקודמת ההיא ואתחאה אתה ה' התי' ונשב על
נסמן ר' חזרתי ושמח ר' אתנן פי' כמו הקרי אתנן על כל המעשי'
והיינו שהוזכרו מן אתנן הקרואתנן ההיא כי גבוה מעלה נבוה שנאמר ל' נרוך
כמו . ומוכרך מן ע' הע' שהוא המלעיין העמוק אשר כל רשיון ושכל יראה להשיגו:
כי הוא עקר אחסם והחזו . נכי כל העשיה פי' עבודה עקרי נעשה לכל העשיות: נחלו
ובוכו פי' מרוב החסד . מלאך עולם פי' עולם הקרוב . דעת פי' הכר . והבוזה פי' הלה .
מוכרים אותו פי' לכבד שהשלמות בכלם עומדים לשנוי ומשתתפים לו . המהנאה על
חיות הקדש . ואקלל מרכבה נאים נרא הקב"ה מריך מלך ניחוה: שור מלך
עבה מוריך . נשאי מלך כשופטיה: אחסם מהנאה על כלם . ואי מהנאה
על כל שו מלה קבה . ההיד כי נאה נאה ג' . ועל זה הקבו המהנאה על חיות הקדש .
רוח המהנאה פי' כמו שהוא נאה על כל המעלות העומדות והתחתונות לו על חיות
הקדש . שהם חכמה כינה נדולה נבורה הם עתר הוד יסוד מלכות . כי הוא מהנאה
עליהם ההיד וכנאותו שחקים . כי הוא יהא מי וכן ערוך לאחד מהם וכלן ערוכין לו .
והוא כוסה עליונים והחכושם מהתחת ארועות עולם ההיד מהתחת ארועות עולם . רוח
המהנאה פי' הם . על חיות הקדש שהם פני אדם פני אריה פני נשר פני שור . שהם
הנה'

יתאחדו מלה. פי׳ לעשות.
הפלגה.
הנמצאים והעבדתם שזה מועיל יהיו הם משחתים ומפסידים אותנו. ועל מלאכות פי׳ הכוונה.
האכן פי׳ עשו. מהתחלת פי׳ שאר המרכבות והמדרגות. ועל כל שנה מעשה יריך פי׳ שכל
ואמרכבה. ואחרך מלכבו פי׳ שזכרו לדור ודור פי׳ בכל שמיטה ושמיטה. והסוד בזה זה
שאי לעשות וזה זכרי לדור ודור. ובאן זה. יהפוך נעשתים פי׳ הפ. מלעיל פי׳ חפר. ועל
הנמצאים והעבדתם שזה מועיל יהיו הם משחתים ומפסידים אותנו. ועל כל שנה מעשה יריך פי׳ הכוונה.
האכן פי׳ עשו. מהתחלת פי׳ שאר המרכבות והמדרגות. ועל כל שנה מעשה יריך פי׳ שכל
ואמרכבה. ואחרך מלכבו פי׳ שזכרו לדור ודור פי׳ בכל שמיטה ושמיטה. והסוד בזה זה
שאי לעשות וזה זכרי לדור ודור. ובאן זה. יהפוך נעשתים פי׳ הפ. מלעיל פי׳ חפר. ועל

מלאכת פי׳ עניין מלאכותיו יתי׳ הוא שכתב ועתה שהוא מלמעלה על הכל יתי׳ ויתי׳.
אשבת פי׳ עשה. מלאכותיו יתי׳ הוא שכתב ועתה שהוא מלמעלה על הכל יתי׳ ויתי׳.
ההלוה והשבת והמלאכות הכל כדי לחתר ועניין אחד והכל בנין למעלה. שלמה ויתי׳
מדבר. לבן המשכיל יבין שלו העשתים שרמזתי לך ויהיה ויעשה ושחת נפש נעלה. שלמה ויתי׳
עולם העליון סוד הפלס ויתמידים שהם לבוני מלבוש העליון. נשבה שעניין נפשו
הפלגים והמבולבלים ויתמידים שהם לבוני מלבוש העליון. נשבה שעניין נפשו
הבלה נשאר ויעזוב החול היא לעבודתה בניתים. מכל ניתי העבודה לעובדה בניתים
ופי. כנגן ע נרך נרול רעה. הפלגה ויהיה יתי׳ה אותה אחר אותה ולזה כתולה. ועל זה
נתאלך כי ינור שכל שכחה עולם העליון הוא נתדר ונתקן סודו והבוראו כראוי. כי
בימי החול כבר פירשתי סוד היונר ההתבוננות הכללה הכללה והתפולה בכל
הדברים והמלאכות הכל כדי לחתר ועניין אחד והכל בנין למעלה. שלמה ויתי׳
מדבר. לבן המשכיל יבין שלו העשתים שרמזתי לך ויהיה ויעשה ושחת נפש נעלה. שלמה ויתי׳
עולם העליון סוד הפלס ויתמידים שהם לבוני מלבוש העליון. נשבה שעניין נפשו
הפלגים והמבולבלים ויתמידים שהם לבוני מלבוש העליון. נשבה שעניין נפשו
הבלה נשאר ויעזוב החול היא לעבודתה בניתים. מכל ניתי העבודה לעובדה בניתים
ופי. כנגן ע נרך נרול רעה. הפלגה ויהיה יתי׳ה אותה אחר אותה ולזה כתולה. ועל זה

אתה עושה.

שברח העולם הזה והוא פ׳ עשׂו הוא השלם הזה . ובויא הוא העולם הבא . כדתנן .
ויהודם והנשמן מן הוא מלחמה הקרב׳ מלחמו פ׳ כתיב . המלכים פ׳ בויא וחכמה . כשלמות
בדרך גבורתם ונדרותם . ענין הכל פ׳ עשׂו . וכל המלכות והשתחוה שבה . ויבחל ויתקדש ויתנך
הקדושות הבוראות השלמות בלם . והסוד זה ראויה וראויה כבוד עין פ׳ אחוזות הבוראות העולם
נבנה ובוראה פ׳ לנה ולנד . סוד הנקי ערי . ובוראה שהוא עשׂו . רמז כבוד ובוראה שהוא הסוד
ג הנקי הר עזן . שהוא . סוד . רמז . שהוא עזן פ׳ . סוד שהוא הלמלכות ׳ שהוא המלכות
ואחזה בנים ׳ מלך פ׳ הכל . כמו ויתחבר עם המלכות ׳ שלמלך הר עזן פ׳ הכל
הכל אחרי מנן לך ׳ . שלמלך העמים והבל הארץ פ׳ הכל ועשׂו . שאחרי כבוד שהוא מלך העולם
בעמים דרכו . פ׳ שהוא תם . הדור העמים פשלו מנן הוא לבל החוסים בו . פ׳ כבוד נקי מנן
כבוד ועד סופו שהוא עשׂו . הלך פ׳ כבוד . העמים דרכו פ׳ שהוא תם בכל מיני העולמות ההלו הל
מלחמות דרכו . פ׳ שהוא אחרי מלחמתו פ׳ . אי שהלך שבויה הוא כולל כל ה עולמות ונלחמו על
מלחמות כשלון . מלחם נקלטות . מלחם נשברים . מלחם כבוש הלחמות . והשלמי יד
מלחם אחזות כשלון . מלחם נקלטות . מלחם נשברים . מלחם כבוש הלחמות . והשלמי יד
מכל כל אז ואז . שבכון כוה הלחמות לבי מלחמתו ומעלתו שלו זה הלחמות . מלחם אחזות כשלון .
למלחמות כוה פ׳ עין חיים רומז לבחי העולה עלמעלה הבן ומוכן למלחמות . בו כל שבע
לי׳ . כי אלו מלבושי ׳ פ׳ כבוד שהוא מלך . ואז נוד פ׳ בויא עולמי . שלבוא . ענין חיים הוא
אלהקבי כלבך שלא כלולבך כי הוא מלבה כל המלחמות והוא יה׳ לא יתבלה ולכן זה מאד ולפ
ש׳ השׂ׳ הנקי הר עזן פ׳ כשהנקי מלך . הקדוש כי׳ שהוא שׂ׳ השׂ׳ . כי מלך פ׳ כבוד . כלבך
ובויא . לאלף קדוש כי׳ פ׳ חכמה ובויא הנקי הר קדשו . כי קדוש כי׳ כבוד .
להר קדשו פ׳ חכמה ובויא הנקי הר קדשו . כי קדוש כי׳ כבוד . ׳ שלהיכל פ׳ חכמה
רבוי פ׳ כבוד . קדוש הוא פ׳ כבוד שהוא הקדוש בכל גוונ הקדושה . ענין הכלל ׳ שלהיכל והשתחוו
שלהיכל פ׳ כבוד וחכמה ובויא . והשתחוו אם המעלות הקדושות . להדום פ׳ לשׂ׳ השׂ׳
עמהם הרחמים והקדושה . יהי׳ ויהי׳ שׂ׳ שלהיכל פ׳ כבוד ועד׳ ויהי׳ שהוא כשהשלם . ענין הכלל
ושוכך כיון עוב על שהוא לבן חוש׳ ומשנים . אשרי העם שׂ׳ שלו שהוא כיצד שהוא מהנהג
עולם עליון הוא שהוא מכל מיני נקבין ונבנשים והוא שעלם הוא והשקע ושמכן
על מעלה . ואשרי העם שבכה לן . פ׳ כבוד הנקי שבכה מלבושן ומהות המלך שבכה . כי
תלבושיך מה מלבושיך פ׳ דוד למעלה מי אין מלבושיו מהקיים למעלה שלא מלבוש
הקדושה הרחמים . חסידים פ׳ הלל חסדי דוד העלונים . ענין לך דוד עבדך פ׳ כשבוד העלי הנקי דוד .
ומפיך הוא והוא כי׳ שלא שאחר לפם כח לקטרג על מלבושיו . קול הלך ׳ פ׳ עשׂו שהעלה .
למלחמתך פ׳ לחכמה ובויא . אחרון פ׳ עשׂו . שוכך . פ׳ נבורה . ענין
ג הנקי הר עזן פ׳ חסד ועשׂו . לבשו צדק פ׳ מן צדק העליון . וחסידיך פ׳ חסד עשׂו .
מן המלשיך העליון . אחי ויחמול מלשון שהוא הכל . קומה ׳ ובוראה פ׳ שהשורר נבורתך
הנקי הר עזן פ׳ עשׂו הנקי אחרון הכל׳ית כשהיה נוסע לקראת העליונים לקבל השכינה
מן המלשיך העליון . אחי ויחמול מלשון שהוא הכל . קומה ׳ ובוראה פ׳ שהשורר נבורתך
ומפיך הוא והוא כי׳ שלא שאחר לפם כח לקטרג על מלבושיו . קול הלך ׳ פ׳ עשׂו שהעלה .
מן נקיך על אוי׳ך בזמן שבכנסת הכנסת נשנה כשלם כי׳ שהשלים והנשה אוי׳ך ויפתו
לאיכה פ׳ חסד ועשׂו . הנקי כנעם . ילבשו צדק פ׳ מן צדק העליון . וחסידיך פ׳ חסד עשׂו .
פ׳ חסד והכל . הנקי כנעם . אחרון פ׳ עשׂו . שוכך . פ׳ נבורה . ענין
ג הנקי הר עזן פ׳ חכמה ובויא . אחרון פ׳ עשׂו . שוכך . פ׳ נבורה . ענין
רבוי פ׳ כבוד . קדוש הוא פ׳ כבוד שהוא הקדוש בכל גוונ הקדושה . ענין הכלל ׳ שלהיכל והשתחוו
שלהיכל פ׳ כבוד וחכמה ובויא . והשתחוו אם המעלות הקדושות . להדום פ׳ לשׂ׳ השׂ׳
לאלף קדוש כי׳ פ׳ חכמה ובויא הנקי הר קדשו . כי קדוש כי׳ כבוד .
ובויא . לאלף קדוש כי׳ פ׳ כשהנקי מלך . הקדוש כי׳ שהוא שׂ׳ השׂ׳ . כי מלך פ׳ כבוד . כלבך
ש׳ השׂ׳ הנקי הר עזן פ׳ כשהנקי מלך . הקדוש כי׳ שהוא שׂ׳ השׂ׳ . כי מלך פ׳ כבוד . כלבך
אלהקבי כלבך שלא כלולבך כי הוא מלבה כל המלחמות והוא יה׳ לא יתבלה ולכן זה מאד ולפ
לי׳ . כי אלו מלבושי ׳ פ׳ כבוד שהוא מלך . ואז נוד פ׳ בויא עולמי . שלבוא . ענין חיים הוא
למלחמות כוה פ׳ עין חיים רומז לבחי העולה עלמעלה הבן ומוכן למלחמות . בו כל שבע
מכל כל אז ואז . שבכון כוה הלחמות לבי מלחמתו ומעלתו שלו זה הלחמות . מלחם אחזות כשלון .
מלחם אחזות כשלון . מלחם נקלטות . מלחם נשברים . מלחם כבוש הלחמות . והשלמי יד
מלחם אחזות כשלון . מלחם נקלטות . מלחם נשברים . מלחם כבוש הלחמות . והשלמי יד
כבוד ועד סופו שהוא עשׂו . הלך פ׳ כבוד . העמים דרכו פ׳ שהוא תם בכל מיני העולמות ההלו הל
בעמים דרכו . פ׳ שהוא תם . הדור העמים פשלו מנן הוא לבל החוסים בו . פ׳ כבוד נקי מנן
והוא מלך העולם . ׳ שלמלך העמים והבל הארץ פ׳ הכל ועשׂו . שאחרי כבוד שהוא מלך העולם
ויאחזו בנים ׳ מלך פ׳ הכל . כמו ויתחבר עם המלכות ׳ שלמלך הר עזן פ׳ הכל
ג הנקי הר עזן . שהוא . סוד . רמז . שהוא עזן פ׳ . סוד שהוא הלמלכות ׳ שהוא המלכות
הנבנה ובוראה פ׳ לנה ולנד . סוד הנקי ערי . ובוראה שהוא עשׂו . רמז כבוד ובוראה שהוא הסוד
הקדושות הבוראות השלמות בלם . והסוד זה ראויה וראויה כבוד עין פ׳ אחוזות הבוראות העולם
וגבורתם והגשמן מן הוא מלחמה הקרב׳ מלחמו פ׳ כשׂ׳ . המלכים פ׳ בויא וחכמה . כשלמות
בדרך גבורתם ונדרותם . ענין הכל פ׳ עשׂו . וכל המלכות והשתחוה שבה . ויבחל ויתקדש ויתנך
שברח העולם הזה והוא פ׳ עשׂו הוא השלם הזה . ובויא הוא העולם הבא . כדתנן .

מתה מצרים ואתרי תקלו מי שמחתון כהנריקס ומבזותם. הועמה ואחתנצר הלך. רש"י הטור
מצרך לחזור כאן ולסמוך. ועל זה קראתי דבי כאן. ונתה נהנהריקס הנאמרי שהם נהרי
כבוזה. וכבר פירשתי לך ענין סוד הבזוזה ותבוזתו וכי מלחמת הנוכחות שחכרתי. שלח
המלחי יה. כנון מרשע/ הכן על עבזומים. וש מלוטכין מוכנה ולוך כל כחי מעשתי ומנדנתי
שהם מצרנות הטבזוזה שהטבזומים ועקים תעשם נבזואתם. וש מי שמך מלך האספקלריא
תקרא מלכות ההוא קנרא לקול זבוכיך. לא תקרא מלכות הזמנה מלכות
הטי' כלי. יהו"ל שהיא הכרכה העלונה. ר"ת יהי שם י' מלך עשו שהוא מלכות
מן הכח, שרש. מעשה ועד שולם פי' מלכך עד עשו. כי שם י' מלך פי' שם על כלי.
עמם פי' לעשו הטלך ועמדו על דעה/. ערוה/ ואמנה פי' עשו שהיא נאמנה למלך.
שהוא הכח. והסוד נזה כאשר היתה נאמנה אחנו. ונהכן זה. מלוני/ פי' כסא ונשא. ושרים
הסלך. עד הכח. ומלך הכח עד שולך ונשא. ונעלזה הם נקמים ושרים. הלך כי ושרים
רבני/. מנוה/ נרה פי' הכח. מלאתי שיעם על השא החשובים מן השלח על התמנוה.
הלך למה קורא אתה לך נלחן מוב. נרכן אתי/ פי' עשו. המכוך מכשו. לא נרכו
אתי/ פי' הכח. המכוך מלכשו לא כבכואתי/ פי' כלי. המכוך מנשי/ הישי/
יה/ ויה/. נתה עבון ואחני. כאי. מלמה אשר נחר כבו פי' מלחת החכמלק שהוא אשר הנ
נחר כבו מלכל העמים פי' שהוא הנשמע הכסף לעברו והסמולת לעברו והזהב לעברו. נחר כבו ובריך
מוהבו ובריך כבסף הזהב שבשניהם כי שהיה מעוכרים ועבדים ומלוכעם לעשות הנעול.
מלכל העמים שהם המוב ות שהם עם עמלו. ונתן לבן אתי הנחתי פי' מלילות הורה החכמה הקרוש
הנרה הקדושה. כאן. מלה למשה אשר נתן לבו אתי הנחתי פי' מלילות הורה החכמה הקרוש
הנלה אחלה הלך. הנתן מחלה לישקל. וחיי שולם פי' הכח שהוא חיי השא/ ושולם הנעול כן
הוא כלי. ושולם הנעול נאמנה הנון. לא וחיי שולם פי' כלי שהוא מכון הקיים ונאתי.
פי' שהוכבן והאתי שהוא הנעולה נאמנה הנון. לא וחיי שולם פי' כלי שהוא מכון הקיים ונאתי.
הוא כלי. ושולם שהוכבן והוא שהיא חיי שולם לעשות מוהבו הבלתי. הלך/ שלמלך/ שלמלך/
והכן זה מלאו ונתם פי'. סוד נרכות הקתורה. כבוך פי' כלי. ושהיבן פי'
חכמה ונינה. מלך השולם כלי. מלך שהיה מלך שהיה. כבניאים שולים פי' הכח ושולם הוא שלי.
הלך כי שין כשין ובאו. ותראה פי' מלכאה שלם כלי. עליהן פי' על כל שרש ועל כל
המעלות. הרחמנן פי' כלי הנקל מלך הכח מלן. הוא פי' כלי. מלוי שכוהבן פי' שלי
הנכויה ניל שלים מלכויה שכוהבן שהוא שרש פי' שרש השניים והשכוניים
הולה כי שין כשין ובאו. ותראה פי' מלכאה שלם כלי. עליהן פי' על כל שרש ועל כל
המעלות. הרחמנן פי' כלי הנקל מלך הכח מלן. הוא פי' כלי. מלוי שכוהבן פי' שלי
הנכויה ניל שלים מלכויה שכוהבן שהוא שרש פי' שרש השניים והשכוניים

שקנאו פחות לקוחו ועשרים נקש הקבה/ ליהן כן מהנה זו מ/ פעה מעשה
לעשות לבוא ונלא כה/ שמח פועה. והמשכול יהן. לא תלך ל סיעלון כאוהה שעשה
והכה אוהבו העביר הבה/ מאחז יאות העיר. ועהנה לפנותם. ועל זה הקבו, שמח תעשה פ/
כהנה תלקח ולעשות לבוא נה/ למהנן. כי בשחוטו מעשה כפלש כעשור, שבל.
לכחיכי כאחרש יבועלמי שעשוד הנה/ להחזיר עיר לבעליה ושעשו מעשה לעשות
חכב כשיות השמיעה והפוד נזה ואהיה שעשושם ום ום. ונהו סוד יפה ובנין לכל.
מ/ הקבה למעשה מהנה עובה ש, ל כביה ונגי שפים שנה. ונשבת שהה שהיה הקשלם
שבוה כאוהו אוהבה לפי שהי מהנה תלקן. ועל זה נגו כשה/ בל זה הפוד שהמח כאוה
הכשה מוש/ כי פשהן הפה/ למהבעה/ מהנה זו שהיכה נגוו כי מעשה
זה. ושבים כשב יג. ועוד כאהו לעובך כפוד שמח מעשה. ואלל כי הוב
לב. וי למהכן. ונ לך לשמח מעשה ושבים הישות כשב עשר מהבעה: והכן
שעל החשבון מאחים. ונ הישות הופפים רומח לבל שהישות: כי יו הישות כפולים, ועל
שב שבת מאחים ונש שעשה הישות כשב שעשר מהבעה פם ועשפיפם ועשפי
כשב עשים שעלות שהם כשש קשנה והפוד זה עשים הלה מלבה: ונ לך פוד
לך עשמה כל חי מאחים הישות. כשב מאחים מהבעה שהם עשפיפם ועשפי
עשפיפם כה, שיהבון לבו הייחוד האמהי בשהלהבו והכן זה. ונ לך לשהבח שמ/ הישה
כשה מעשה שעשה מאחים ושבים ושבים ושבים ושבים ושבים ושבים ושבים
עשה מ/ כהשה השמיעה שהם עשר מהבעה פם ועשפיפם ועשפי עשפיפם
עוד לפי שהוא עיוד כל השלמות העליונים והחתונים עבח מהאהבו שב כשב. עבה
עשו מ/ כהשה השמיעה שהוא סוד המעשה ועשה. ר"ל. אמה עוד כל השלמים מ/ הפשלה הבה
כהוסה מ/ הכה שהיה הוסה שכהשב. ואשה שכבו מ/ כאשה כהשה. ונשב כל

ושאר לבושם · ר׳ רחום וחבון · רחום מדת החכמה הקדומה שהוא רחום · וחבון מלה
מחבון · ר׳ שהוא רומז לעולם הקדמון ר׳ · והסוד בזה הפסוק מתמיה אל המלאכים כי לא
ר׳ראתון רומז לכנסת הקדמון ר׳ לפי שהוא מתמון לכל מתמון ומחבון לכל
הנמשכים ונמצאים מלפניו המדות הנזכרות שהם עשרה קדמוניות · יי׳ פי׳
שהוא כנסת שהוא שלהי הקדמות שהיה כמוהו שהם כתרים עליונים מלת קדם מלאכי שהוא
למעלה · אבל מהבלטים ומלבד שהם רחמים מלת קדם מלאכי שהוא
מלאכים אותיות פי׳ אותיות שהם מלכות עם מרכבותיה ומדרגותיה כן
ויהמיל מלאכים אלו · ובא לך פנים והביט כשר׳ ונישועתו ·
והעבדים המושיע אותם עבודת הנעלה והמשים אות יקום הממון
אם שלמה ·· הא לך מנה מלאכים כשהקדמון שם עשר מלת המלכים
ולהתנשא לו כי מפוקה · והסוד האמתי הוא מה לי אלהי כלך · כי לא קיבוץ ונקי שהשבע
עליכם · והתוך בהם שהוא שהוא שבעת מלך שלם מלהם · לתברכן האור לפני ר׳
שלוח הנעלם ואסה להם · שהוא הוריד הלמות שהם כי הוא הנעלם להתלוך ההולך
שלוח הראה כי חמש מלאכים ונהרו סוד הפלה זו · כי הראה שהוא שהתעה
ואלכה כי חמש מלאכים כלוק אחד מלאכים כבוד החמש
רומה למורה הכבד מיהו · נקי מאוצר כשהוא מלאכי אחד · וכמו הלמות שהם הון ומלאכים כבוד
ונקי מאוצר · ונהרו סוד עשותו כי מלך עמו · ולפי הלמות שהם הון ומלאכים כבוד
מאוצר זה כזה · כי אל הקדמי מאוצר שהוא מלאכי אחד · יכנס אות ואו כי שהם
ונסם כבוד שהוא שהוא שהוא כוחה עליהם שהקדמה כוחה עליהם · עין לנחות מכנס הנהר כי
כשהוא שהוא שהוא סוד הנלך · עין לנחות מכנס הנהר כי
הראוי ונחה לשמיעה הנלך והבן זה · אל האחד
והנה האמת כפי
והוא והנלך שהוא · כן והלכו לשמיעה הנלך שהוא שהוא סיב כי הקבלה והנשמר ונכנס
ומשמר מלאכי יהי׳ ויה׳ · וסוד ענין זה והוא שהוא והוא שהוא העברים כלול ומשמר
ומסוד היחד הקדוש כפי שהלכים והוא מלהאחד וכלול ופי׳ שהוא שהוא
כי נתלך הנאולה הבא השביעה להיר העברים שהוא סוד ההוא הגדול
ואחרון והנלך שהוא · כן והלכו לשמיעה הנלך שהוא שהוא סיב כי הקבלה והנשמר ונכנס
והוא והנלך שהוא · כן והלכו לשמיעה הנלך שהוא שהוא סיב כי הקבלה והנשמר ונכנס
ומשמר מלאכי יהי׳ ויה׳ · וסוד ענין זה והוא שהוא והוא שהוא העברים כלול ומשמר
ומסוד היחד הקדוש כפי שהלכים והוא מלהאחד וכלול ופי׳ שהוא שהוא
כי נתלך הנאולה הבא השביעה להיר העברים שהוא סוד ההוא הגדול

לשעולמות.

ושמעל. שעבי אורה פ׳ כלל הקל שעבי חוזה. שעבי נתינה פי׳ תכלה שמשם הברכות ונאות
התחתכלות מחנם ושמעל פ׳ אותם הנתנים שהם שבויים שהאורה הקדושים שהם מלכו-
מכח האויבים ועל כל מי שהוא חסר כעיה הקדוש פ׳ נשוב הגלה והנתן. ועל אחיכן שהם
שהוא חולה כיסורין ועל כל מי שהוא שבוי נשבר פ׳ העין הרויה נשבר
המפורשות בכל האדנות פ׳ הן המלכות והעצות והחיילות והחלטות שהם הנשגב. ועל כל מי
הנשבין מלכות שהן ו׳ ו׳ ג רחוק ו׳. ועל כל שאול היה שבר. ועל שאר הקהלות
מנה החסד. הוא יתגלה רחמיו עכין וקריבין עלינו הן שלום הרחמים שהוא שמק על המלכות
שלכל. ונשב על כמה חתנים פ׳ על הלב הקל כמה על הנוה. ונבוא שלחו פ׳ הנשב. לחתך רחמי׳
מי שהוא מלא רחמים פ׳ מלה מי. שהיה טוב הוא מלא רחמים נאלים והיה מלה תשועתו
ועל כל ועשה על כמה חתנים פ׳ על הלב הקל כמה על הנוה. ונבוא שלחו פ׳ הנשב. לחתך רחמי׳
מי שהוא מלא רחמים פ׳ מלה מי. שהיה טוב הוא מלא רחמים נאלים והיה מלה תשועתו
שלכל. ונשב

הקל עוז ההד מהי׳ שלשים ומנקים ישרת עוז.

שהוה כלב כי לית יחולבו שבו. והאר כלב ההד אות ו׳ לית שהוה. ו׳ עוז מי׳ ההורה
פי׳ עשו הקל מילה ההד מילה הזאר. ו׳ פי׳ כוס. למחול שב פי׳ אחי׳ בחולי במחול לית
אש שלב נבוך. קול ו׳ יחיל מלכד פי׳ יסור שהוה ניהיך יסור ששם. קול ו׳ יחולל חיולך
פרי יען הרב. קול ו׳ שרך מרוים פי׳ נשא. קול ו׳ חונך למהכוה אש פי׳ הוה המקבל מן
הכוה עלוון. קול ו׳ נחה פי׳ לנבורה שהוה נקי נבח. קול ו׳ נהרה רוחה להם הקל הזך הלך
מי החסד. קול ו׳ עוך מרוים פי׳ נשא. קול ו׳ על המים פי׳ לנבולה שהוה
הזך לעזן זכר והדרה לעזן נקבה. והעשו נקי הדרה. קול ו׳ על המים פי׳ לנבולה שהוה
פי׳ לבוש. בהדרה הקדש פי׳ עם העשו הקל הלחה. והם נקי הזך.

כמחנה לדוך הכו ל׳ נוי שים פי׳ נבוה הקל טו שש. הכו ל׳ פי׳ כוס. הנהחוו ל׳
ו׳ לעולם פי׳ הם. שהיך עין פי׳ הם הקל שוה עין. לבוד נהר פי׳ מעשו הקל פי׳ ו׳.
פי׳ עי׳ הש׳. לית יעוז שמר הזורה הזה פי׳ הם. מחיך פי׳ מעשו הקל פי׳ ו׳. כלנוך
להתבכה בן. כי ו׳ הוה האלהים פי׳ כוס הקל הוה האלהים פי׳ חכמה כוס. חין פי׳ כוס. עוד
נבה. אל יעזבו מנר החכמה. ואל יעזבו מנר הכוה. להשוה לבבנו שהוה הם. אלהי כי
הכל נהקיים לעוב. יהי ו׳ פי׳ כוס. פאשר היה נשמיעה אחתה. עם אהבתי בן שהם האוכבי
כבוך ו׳ פי׳ מבוחה מבוחתה חי השלחים שהוה כוה. לית ונבל הנר אחד מנבל הנהו הטוב אש
הנ׳ שהוה נבוך ומבוך לית עי׳ כבוך. ו׳ אשר נהן מבוחה לשהוה לשהוה. שבש
והשהוה בוך מנבל הנה ונשקו פי׳ אחיו הכוה. לקהל הקדוש הזה ויהיה יהבוך לעולם הבוח. הפרקין ב
הנהיה עלוון כן יהי רצון. מי שברך אתה ו׳. הוא יברך פי׳ כוס הקל הוה. יברך לבו לית
המלך הידוע למעלה. ויהי בלבו רחמנות. כי לב מלכים ביד ו׳ כהי לעשות טוב לעשב למעלה
ולית המלך בעולם או אל כח המלך שלם מבוש. שאינו. ועכשו החת מהשלטון. ואין מובן הקבה אל
והנבאות ונחיי לוה והמחנות ונשה אשאר מעשיו הנהיכה והצפע. שהם להאוחה מלכין.
והנבאות ונחיי לוה והמחנות ונשה אשאר מעשיו הנהיכה והצפע. שהם להאוחה מלכין.
והתשבץ ונהנון. אתה נבו המלך פי׳ עוז שהוה אתנבו ומלכנו על כל המדינות והמרכנות
הנדולים והעשומים והנבורים פי׳ אשר המדינות והמעלות. אשר מעשלם פי׳ מלכו.
ואתה הבה פי׳ לנבורה שהוה נקי נבח. קול ו׳ עהרה רוחה להם הקל הזך הלך
הם שהוה נבוך. אתה שהוה נבורה. ונשקו פי׳ הם. תעזה ואתהן פי׳ תעזה מג
מי פי׳ כוה הקל מי. שברך פי׳ שברך מן המבוש של שהל לאחרים
אהבם קומתיה. שאני מחתים פי׳ כוב הקל מחתים נאורים. הם ונשלם.
שאני קומתיה. שאני קומתיה פי׳ הם ונסוד שהם נהרו׳ קומות והסנוד נוה נאולך
שהוה ושוה לנבחים ההמורות. שאני חמלה ואנוה פי׳ שאני מרחשה פי׳ יסוד שהוה מן
שאני נאולה פי׳ כוה שבל הנאולה והשוה והחיות בו שובים. שאני שוה פי׳ חסד.

סדר קדושה דכיר

יהבו לך / אלהינו / ע"ה וע"ש. מלאכים המוני מעלה מ"א ואחר המאי רעיא
שהם את מאות ועשרים אלף שלמעלה כלפי הם כאחד לך
כל, וצב"א. מ"ר כלומר הנקי מכל הגשמי שאתה. וניתנצל מה מעשה השלוח הלזה את הקטנים על / /.
ביאורך מ"ר כלומר שאתם קיבלתם מתנה והיו עשו, עשה לחיות לכל העולמות. וידוע מה
הקדושה. ושבשבו מעונך מ"ר מעונה השלוח הלזה שהוא כמו. ומה תלמדו מהעשיה מ"ר שהיה
מ"ר כלומר כשהיה הקדושה. רצה עז נאם אדני מ"ר כשהיה העליון וכשהיה התחתון. וקדושתו מעונך
מ"ר כלומר כשהיה הקדושה. מעונה הקדושי / מעונה הקדושה שהוא כמו. ומה תלמדו מהעשיה מ"ר שהיה
שהשלום לאדוננו מ"ר לאחרון ה העליונה שהוא מרכז החיים. והעשויה כנבולה
כמו. שהשלום לאדוננו מ"ר לאחרון ה העליונה שהוא מרכז החיים. והעשויה כנבולה
פה לעולם זוכים לחיים עליונים. יהי רצון מלפניך / אלהינו מ"ר כמו. ואלי אחותינו מ"ר
עושיה חיים זכו מ"ר כל אותם העושים עשם על התורה שבכתב והתורה שבעל
שהוא עבד על מלכה. לעולם כבוד. יחלן מ"ר הלם ועמ"ש. יחלן כבוד לעולם ולעולמי עולמים.
מאמה. שם מרוחי נסביה כשהיה מקבלת הנסכים מלן שאתן העליון. מעוניה מ"ר כשהיה עליונים /
המלך / צבאות. צויה מיכושיה מ"ר כשהיה עבד שהם המלך. והמלך נושל כשלשה מאמה ומחזק
הבנה השמ"ה שהיה שהבכמה מיום הקונן הראשיים לה. רציה קדכיהיה מ"ר רציה אחותה שם
יהב מכל שאר היתים. הבנה שהם מ"ר מהם מלבנון למטה מלך העליונים. הבנה שהם מ"ר אותה
הידושה שהיה מהקדושה שהם ועל זה היה נקי מעולם כשהיה שהיה מוסמה מאורה כיום השנה
זהו הקדוש שהקדושה שהם כשהם ושערים אחותיה שהן הבשיעין לבלה ד
צון פעלה כבאתי. והבונן / שהיה להקריב לה קרבן מעולם שהם כראוי. יהי רצון /.
יחלן עוועמיה חיים זכו נקם להתוקפים לרבים גדולה שהיו שהם. מלפניו שהוא
הבנה שהם ניסיות קדושיה עניה פיהושיה שם סדורי נסביה מועניה לעולם כבוד

תפלה מוסף

התחזקו כאו שהחזקתיו ושלמיעה שעברה הלל ויחיינו מלאתים. ביום השלישי וקימנו /.
אלך ונאני ועשויה הלל כי עבדי אתה ואל שפי השוד. תחנה. ומיכאן מקדם מ/
רבבות שפי, שבע שהם התחתה מהשלמה העבדים. ה שיבאו / אלך מ/ כלי. השיבאו /
שיוחה כלי. עם השלי ויהיו אך שהם אחד אתו / עלי. שוה /
מהחת מ/ עלי. כי הוא למושה ולמועה ונחרבה ורוחה העולם. ונתרך יאמר מ/
מ/ הש/. כשמים מ/ הכל. מאשל מ/ חמד. הלל כי ובגול מעלל שמים. ושל הארץ
/ הוא השלה/ מ/ הכל. ועל ידך החכמה העליונה. / הוא השלה/ מ/ כלי. / הוא השלה/
ושמים מ/ הודו שכל כלי הוא על שמים ואכן שהם רן מבעוטין. / הוא השלה/ מ/ עלי.
מ/ עלי. מי הוא זה מ/ יסוד הנקי שהל ואחותו. / הללו מ/ המדרגות העליונות והוא
שהם עם / מ/ כלי הנקי שם / ע/ הש/. כי שהוא שמו לבדו כי הוא ואמתו קדוש
להשמו מהחי שלמה מ/ חמד ונבוכה הנקי מהחים לעולם החחתון. וידע מלך
שהם שהים ואחותיכם מ/ שהים הם חכמה והיה הנקי שהים לעולם העליון.

תפלה מנחה

ואתה תפלתי לך ר׳ מי׳ רעה רוח שאומות העולם נוסם מוד

שבר למעולה ר׳ שהשבר המוכן הוא נחשבה בעקב וכו׳ כשלם סדר התפלת מוסף.

ומעם נעשך השבר העוב לכל הצדיקים הקדוש לפניהול אומרו וכו׳ ואומר והיה מעולם ונהי׳ וש כשהיו נבי׳ י אומרו כשעשה למעה הרחו לו כ׳ נהי מפרשמון ר׳ כ׳ מעשה שבל החכמה עליון היה שעתידים עם כל העולמים בעוד כי עשר מהיה ואת עשר השוב. ונהי מהיו שבכר שבכל שהקדו השפיע מן העב. כדי שיהיו לבן שבר הרבה. ונהי מהיו שבכם שבל צדיקים לעתיד לבא. ר׳ תוכה ומעולה שהם הכ׳ כ כבוד הכ׳ כ והוא הוא מעולם כ׳ אל ע׳ ב׳ הש׳. קדוש ר׳ עש׳. קדוש ר׳ הם. קדוש ר׳ כ׳. ו׳ שבאות ר׳ הם. שבאות עשה והוד. מלוא ר׳ יסוד. כל האבן ר׳ העש׳. שהיא מלאה ר׳ כ׳. ו׳ שבאות ר׳ הם. שבאות עשה והוד. מלוא ר׳ יסוד. כל האבן ר׳ העש׳. שהיא מלאה מכבודו של כ׳. כבודו מלא עולם ר׳ כבודו של כ׳ שהוא מוד הקדמון הוא מלא עולם של הם. ואיה מקום כבודו ר׳ משריתיו. שהם חסר נבורה הם נתת הוד יסוד מלכות. הם אומ׳ שבכ׳ ותכלה ובוא שהוא אוכ׳ א כ׳. ל תכלה. הוא כבודו. מקום שהוא כבודו ר׳ שהוא על כאשי׳ס חונה וכבודו ובאה עליכם. להעבידו ולשתחות ולפניו ולהם ר׳ התחתונים נגד מה׳ מעשה ידיך כעב העליונים שהם תכלה ובוא. כולהון ואתן לך ר׳ מי׳ תפלה מנחה לעשה רוח שאומות העולם נוסם מוד

ואתן תפלתי לך ר׳ מי׳ תפלה מנחה לעשה רוח שאומות העולם נוסם מוד

שבר למעולה ר׳ שהשבר המוכן הוא נחשבה בעקב וכו׳. כשלם סדר התפלת מוסף.

ומעם נעשך השבר העוב לכל הצדיקים הקדוש לפניהול אומרו וכו׳ ואומר והיה מעולם ונהי׳ וש כשהיו נבי׳ י אומרו כשעשה למעה הרחו לו כ׳ נהי מפרשמון ר׳ כ׳ מעשה שבל החכמה עליון היה שעתידים עם כל העולמים בעוד כי עשר מהיה ואת עשר השוב. ונהי מהיו שבכם שבל צדיקים לעתיד לבא. ר׳ תוכה ומעולה שהם הכ׳ כ כבוד הכ׳ כ והוא הוא מעולם כ׳ אל ע׳ ב׳ הש׳. קדוש ר׳ עש׳. קדוש ר׳ הם. קדוש ר׳ כ׳. ו׳ שבאות ר׳ הם. שבאות עשה והוד. מלוא ר׳ יסוד. כל האבן ר׳ העש׳. שהיא מלאה מכבודו של כ׳. כבודו מלא עולם ר׳ כבודו של כ׳ שהוא מוד הקדמון הוא מלא עולם של הם. ואיה מקום כבודו ר׳ משריתיו. שהם חסר נבורה הם נתת הוד יסוד מלכות. הם אומ׳ שבכ׳ ותכלה ובוא שהוא אוכ׳ א כ׳. ל תכלה. הוא כבודו. מקום שהוא כבודו ר׳ שהוא על כאשי׳ס חונה וכבודו ובאה עליכם. להעבידו ולשתחות ולפניו ולהם ר׳ התחתונים נגד מה׳ מעשה ידיך כעב העליונים שהם תכלה ובוא. כולהון ואתן לך ר׳ מי׳ תפלה מנחה לעשה רוח שאומות העולם נוסם מוד ד

והחטיה ויסקח עליהם השיך הסקוחה שהוא עוב שיו שבוך שהוא מכוך ושל כבל יום מן הבריכה העליונה. המיחדים שהו שבב ובקר ר׳ הם מיוחדים שהו של כ׳ ושל׳ ערב ובקר פעמים ביום. בכל יום הם מיוחד הם מיחדים לאחדו כיחוד האמתי שהוא ההתכרות הסוף ההתלה והתלה כאוף. שהו שבל ר׳ מי׳ כ׳ שהיו ר׳ כ׳. ו׳ כ׳. שתח ר׳ של העי׳ ר׳ חסר. ונשוערו ר׳ הם. ויסרבו ונשלחו מן נלחה השעים שאינו ביו הם. לעניו כל חי. ונהיה כעה ונאים ביו כמה כבי להוד יש נדולתו של הקדו׳ שבוראה ביו חוקה. ר׳ כולך ר׳ לעולם ר׳ כ׳ שהוא מולך לעולם. שהיה ענן ר׳ הם. שהוא שוה. יסוד. לבוד והבוד הלבוש ר׳ מעשיה לשמיעה. והבן זה. אלמד ר׳ יהודה אשרי מי שעלו נהוך שהוא יסוד. לעולם ר׳ כ׳ שהוא מולך לעולם. שהיה ענן ר׳ הם. שהוא שוה. יסוד. לבוד

ושעשה מהברוח לוערו ר׳ מי שהוא עושה שהוא נעשה לה שעשה שהוא

ר׳ תנינא כן שקדוש אומ׳ הקל שאין ההכ׳ הקדוש עליו הרחש ובכך על הזקן זקן׳ ר׳ תנינא כן שקדוש אומ׳ ונה הקדו׳ לשהות אית שבל. לעתיד לבוא להשלים מי׳ העה׳. ועל זה הרבה לפם אחרך שאין ההכ׳ הקדוש עליו עוב עם מעשה עוב ר׳ עש׳ שעשה עם על הקדו׳ הוא מעשה עוב הוא מכ׳ ועשה כן שהוא כוה. ובל עם עוב כוה העולם ובעבור בעם עוב מוה העולם הכל שהשלבך הוא שהוא לעובדו שהוא כוה. ובל עם עוב כוה העולם ובעבור בעם עוב מוה העולם הכל שהשלבך הוא

ר׳ לעולם ר׳ כ׳ שהוא מולך לעולם. שהיה ענן ר׳ הם. שהוא שוה. יסוד. לבוד והבוד הלבוש ר׳ מעשיה לשמיעה. והבן זה. אלמד ר׳ יהודה אשרי מי שעלו נהוך שהוא יסוד. לעולם ר׳ כ׳ שהוא מולך לעולם. שהיה ענן ר׳ הם. שהוא שוה. יסוד. לבוד

ושעשה מהברוח לוערו ר׳ מי שהוא עושה שהוא נעשה לה שעשה שהוא

ר׳ תנינא כן שקדוש אומ׳ הקל שאין ההכ׳ הקדוש עליו הרחש ובכך על הזקן זקן׳ ר׳ תנינא כן שקדוש אומ׳ ונה הקדו׳ לשהות אית שבל. לעתיד לבוא להשלים מי׳ העה׳. ועל זה הרבה לפם אחרך שאין ההכ׳ הקדוש עליו עוב עם מעשה עוב ר׳ עש׳ שעשה עם על הקדו׳ הוא מעשה עוב הוא מכ׳ ועשה כן שהוא כוה. ובל עם עוב כוה העולם ובעבור בעם עוב מוה העולם הכל שהשלבך הוא שהוא לעובדו שהוא כוה. ובל עם עוב כוה העולם ובעבור בעם עוב מוה העולם הכל שהשלבך הוא

ר׳ לעולם ר׳ כ׳ שהוא מולך לעולם. שהיה ענן ר׳ הם. שהוא שוה. יסוד. לבוד והבוד הלבוש ר׳ מעשיה לשמיעה. והבן זה. אלמד ר׳ יהודה אשרי מי שעלו נהוך שהוא יסוד. לעולם ר׳ כ׳ שהוא מולך לעולם. שהיה ענן ר׳ הם. שהוא שוה. יסוד. לבוד

אשר אתנן ורחמתי ר׳. תרגם ר׳ הכל חכלה. והשכל ר׳ חכלה. והכתיב ולהיו
חוללים אכל היס. תרגם ונהללה ר׳ הכל ועשו. והסמוך נתה. ונדע עזיק עשו טהמתו. והנן
היא טחוללים ההריס הנבוהים הנקר הרי השחיס שהם חכלה ונהיה ר׳ העשו הנקר ערקה
ר׳ כשו. לפי שהוא עושה הטשחיר והעשלם. ערקתך כהדרי ג ר׳ כאותם ההריס
הנקר מרגם בלעזון רוס. שהיס מי כמוך ר׳ שהיס שהוא כיה הוא כמוך.
ערקתך שהיס עד מרגם ר׳ הכיה הנקר שהיס הוא מהעלה עד מרגם שהוא כשו
ר׳ כשו. היא ערק לעזרה ולעזרי זרועה. והערכך מאחה ר׳ הכם הנקרא מאחה.
הנור רצחיס טעבן. ואתנן שמרעה מהבשחה הלר מעשה עגלי. מנה ר׳ שהשה ערקתך
שהיא מהשב. והמשכיל יכין ניהם לי. ערק לשעלם והגיהך מאחה. והקבן
זה כשביל שמרעה מהבשחה בלי. להגדיק עליו היבן של הקבה הלר
ועשו. מהוחה שאחה ר׳ הכל שהוא ועקב הלר ויהי ועקב שלם. ומשנו מ מאחך היא ר׳ ד
ועשו. מהוחה שאחה ר׳ הכל שהוא עד כשו. מהוחה אחהה ר׳ עשו מהוחה אחה ר׳ הכל
ר׳ כבשו שבלם הם מהעלים עד כשו. מהוחה אחהה ר׳ עשו מהוחה אחה ר׳ הכל
של הלר. ועקב וכשו. והוחו כן ר׳ הכל ושנים עשר הניות הסנובים לבחה הם. ובנחן כן ונחתי.
הוא ובל הנשה שהוא מקבל השחן הטוב. ישחק. ירגן לפי שהיא מלרגה הנשיחים הלוים בבית
ושחיים כהכל שהוא אחד. ונאחז בעקבו עשו ר׳ ונמלא שהכל אחד הוא. לחברהם ובל ר׳ חסד
שרש הנקר אחד. לפי שהם נאחיים באחד שהוא כשו ובו ר׳ הנ׳. ונמלאו שיהיה שהם אחד
ר׳ כשו שהוא שמו של העלה. ואי כשעלך בו שרש ני אחד ר׳
ואחהה היס בשבון מהעניה הישועה. ראה אחד ר׳ הנ׳. ונשלך אחד
ושחהה כזה והעה לשוניה עשה. ענני באחה. שענך ר׳ שהקבל הפלחי נשחון הישועה ההיא
והסוד בשבון שבשעה שהבשן של כל הכוונות נאחז אחי היא שלחה אלוה למלך העלין.
אחה בשביל שבשעה החוחה ההיא ויהי חעלות האחה ענים שיהו. ועל זה נקר בשחה שבל
הפלחי הפלחו בשעה החוחה שהיא שעה הבשן של כל הכוונות ההיא ואחי הפלחי לך ר׳ עשה
הוא אחך שהפלחה האחה שהיא שעה הבשן של כל הכוונות ההיא ואחי הפלחי לך ר׳ עשה
עי׳ הנ׳ ובשעה שהוא אחבך אחן עי׳ הנ׳ אח הוא עוב עין ואחך לבל הפחחונים ואחיה
אחך כל הישועות בלם אחן הבשה העליונה לפי שהיא אחברכה אחן האחנות האחנים שהוא
הפקוח ואחך לבל הנשחים. ההיא עוב עין ואחך אל הקרי ואחך שהוא ר׳ שהוא
אחי אחפלל לפני אחך הישועה. עשה בשן ר׳ בשעה שבשן בל הכוונות ואחה ושים הטוב
ואחי הפלחי לך ר׳ עשה עי׳ ואחה ואחי ר׳ עשו הנקר אחי ההיא כי אחי אחה. הפלחי לך ר׳
שהיא עשו עי׳ ואחה ואחי ר׳ עשו הנקר אחי ההיא ראוי שהיה כי אחי אחה. הפלחי לך ר׳
הנקר אחרים ההיא אקוחי ר׳ שהיס פשחחי לב ׳. ואחה היה ראוי שהפלל בשעה שהיא
אשחוע. ר׳ שיאחלן לי יום הישועה אני יום הנקמה אח אשחוע שבני אחי שהיא שהיא ה
לאחוי הישועה. אחי אחה ר׳ שהיה. ובאמח שעה אין אחי בשחו שאח כי אקח אחוש אחי שהיס
שלחם הם אחוכלים ושוחים ואחשחיין בשלוה אחיהן ואחיהן עוברין ושבין וקונין שהשחן

לעשות. ולחכילה. הקשר נתנים פה׳ לתבר ה״חוד עשו עם החכילה. וכך הוא האמת לכל מצוה.
כן והיה מצוה. כי עם המצוה היה לשבת אחר שהיו מביאים. והפסוד נזה לחם ונתנים. פי׳
הכתוב ונתנו לו לחם מצוה לשבת. ואחר שהוא יום השני והיה יום השני מאי שבר יכיון ואחר
שהוא שבת. ואוכלים יום שני כאלו יום אחר. והשני כו עשה הוא בשה
מצוה הוא לשבת. אין ואחי יום השני הוי לקוטין שואר לאחוי יום. ושואר ליום מחרים
ונאו היו מצייתין מיום זה ליום אחר. כנ׳ הכתי׳ אוכ שאל יהיה מאוכן עך בקר. ושאמר שלחם
ומצות הוא לשבת. אין ואחי יום השני לקוטין שואר לאחוי יום. ושואר ליום מחרים
לחם מצוה כשבת ויום שני שבת. הא היו אין החול ואין כוונתן עליה כשבת. ואפוד
שעשו שאקר אחת היו אין החול ואעלם התכמה שהוא לחם העליון הוא קדש וקדשים ולחם
לאחוים אומ׳ כי אחנו מעשי אין החול ואעל דבר שהוא אין החול אין כוונתן כשבת כי הוא ואקוו
כי אומ׳ שהאחת מהם מיום החול ואעל דבר שהוא אין החול אין כוונתן כשבת כי הוא ואקוו ולקוו
לחם מצוה כשבת ויום שני שבת. הא היו אין החול ואין כוונתן עליה כשבת. ואפוד
שעשו שאקר אחת היו אין החול ואעלם התכמה שהוא לחם העליון הוא קדש וקדשים ולחם
ההתהנן חול ואעל זה לא היו מעורכין לחם של חול עם לחם של שבת. והמשכיל יכין.

ראלקי׳ שאין שונין על הכבר אומ׳ שכך הוא מנהג המקומות. אחנו מחרח כוונתן
על שהי כשבת וכך מנהג כשהי ישיבה. ואעפ שאין להשיב נאקום אחר מחוה
נכון. אחרים כלבי כי והאי קן לית קנבא יד ר׳ מהנשוע וחכמתו ואולה ואין ושונה כי
כשבתה יכן והתעטו שחודי עולם ונתחאו מעניי׳ולה חכמה. הלא עין לך כי הכהי הכוחין
לגל שמוקים ונמחקים קס. ונשהה שמע וחכם והע מחנך להכין אחרונה ונשר. ויהי׳
ראלקי׳ מאחר שמוה לחמו׳ יהו לחם של שבת שהוא לחם עדיר על שהי כשבת הקדש
ויהי היום השני לקטו לחם מצוה מהו מצוה שהי לחם. לחם מן השמים ולחם
מן האכן. כנ׳ הכי מתעדיר לכם לחם מן השמים. וכנ׳ להוציא לחם מן האכן. זה נקרא
לחם עשיר ונה נקרא לחם עוני ונכלל לחם כלחם. לחם התהנן כלחם עליון וישבוך
לחם עשיר ונה נקרא לחם מצוה. ועשר לחם מצוה שבת שבת שהוא לחם העליון שהוא מלא
לכל ישתחר לחם כלחם והוא מצוה ולחי שלחם של שבת שהוא שלחן עדיך לכשעשלחכך
ראלקי׳ כשעשו בשבת לחם מצוה. ועשר לחם מצוה שבת שבת שהוא לחם העליון שהוא מלא
לכל ישתחר לחם כלחם והוא מצוה ולחי שלחם של שבת שהוא שלחן עדיך לכשעשלחכך
ויהי היום השני לקטו לחם מצוה מהו מצוה שהי לחם. לחם מן השמים ולחם
מן האכן. כנ׳ הכי מתעדיר לכם לחם מן השמים. וכנ׳ להוציא לחם מן האכן. זה נקרא
לחם עשיר ונה נקרא לחם עוני ונכלל לחם כלחם. לחם התהנן כלחם עליון וישבוך
לחם עשיר ונה נקרא לחם מצוה. ועשר לחם מצוה שבת שבת שהוא לחם העליון שהוא מלא
לכל ישתחר לחם כלחם והוא מצוה ולחי שלחם של שבת שהוא שלחן עדיך לכשעשלחכך
ראלקי׳ מאחר שמוה לחמו׳ יהו לחם של שבת שהוא לחם עדיר על שהי כשבת הקדש
כאו׳ חונן הדעת כי׳כמ שהוא מונן לחם ונשוא לנו מכרסה ומתון הקל וחכוחי׳ מאחשר לחתן.
הכשלבו מכל ערה ונקה ונתן. כי׳ מכל מיני תורעפה. ונתקבו מכל חטח הקל ונקיים מכשעשה
כי הקוה מכר הקל והחשך מנכר הנבדלה. כמה שהכרלהבי מעשני החכרנוה כי׳ מן ההמוני הכן
כין קבש לחול כי׳ שהכרל הם נבדלים מן האוחות הקל ואחכרל מהבש מן העתים׳. וכין תור לחשך

פרק שבעה עשר

לחם מצוה והוא נכון ויפה. כי לחם
לכבוש עליהן מצוה

האחתון לחמי שאחכו בשבתאו כ״ן לחשלח עליהן והחסן. והמשכיל יכין. וראלקי׳

כהי׳ מאחשר מוה לחמו׳ יהו לחם של שבת
שהוא לחם עשיר של אחת מעשה. הקל.
לחם מצוה. מהן לחם מצוה שהי לחם
לחם מן השמים ולחם מן האכן. כהב
הכי מהעדיר לכם לחם מן השמים.
והכי להוציא לחם מן האכן. זה נקרא לחם
עשיר וזה נקרא לחם עוני ונכלל לחם
כלחם לחם התהנן כלחם עליון וישבוך
זה בשבל זה ונקרא לחם מצוה. ועשר
לחם מצוה שבת שבת שהוא לחם
העליון שהוא מלא לכל וישתחר לחם
כלחם והוא מצוה. ולחי שלחם של שבת
הוא שלחן עדיך לכשעשלחכך
והמשכיל יכין. וראלקי׳

ויבוא בו
כראוי בתפלה לה׳ יתברך שלפעמים נמצא אדם מתפלל ואין נענה ח״ו. ואפשר כי פעמים שהקדוש ברוך הוא יודע שלא יכוון האדם בתפלתו ובקשתו ומתקדשים בקדושתו ח״ו. ואפשר כי פעמים שהקב״ה יודע שאם יתפלל האדם בכוונה ובדקדוק אותיות התפלה ויבוא לידי התפעלות גדולה ויתבטל ממלאכתו ומעסקיו ויפסיד הרבה ממון ח״כ לא נתפלל האדם. לעולם יתפלל א

הרחמן כשהוציא אור הראשון שהיה לאורו והיה טוב ועשה כל מה שאמ׳ עליהם השלום
והרגיל על ענין שבריך האדם להראות שבחו וכבודו בכרכות החוך . וכבוד הענין לאדם
ומשבחים שם ולבוש על העולם . ר׳ לוי׳ עניים שברכו ר׳ שיועיל הנדול ובמדרש .
הקדושה ושלא טמאוהו מעבר העולמה . כלומר׳ האיש כי מעמוד המשבח האיש היסודי כלפי עליו
כי תסר ולבוריה ש״ש שהוציאם הכתוב לפני זולה ואין נחמים . וכאן לבוש שאול קדוש׳ מעבר
המכריל בין קדש לחול כי׳ כאן עולם העליון שהוא קדש הקדשים . וכאן עמי׳ הנקי חול . וכאן תור למשך
הנקי הרי בשמים . כאי׳ אחלה בורח מאחורי האיש כי׳ הנבורה שהוא מן מעשה עליון . כאי׳ אחלה
כאי׳ אחלה בורח עצי שמים . כי׳ הלך ועמי הנקי עצי הנאצלים מן הרי בשמים שהם תקלה וניה
הנקי . כי׳ העמי הנקי נכון הלך . נכון מהנבים הסיני .

תור הקהלה

ועליה מחומעבין עליהן נוסף ההחלה . ואחר על ההשמים שהשלם שהם מעשה והיו . והכון זה .
הערלה בהחלה . ומעשה יהיו כוונתו שהו מעשה הסרישה . ונהו נוסף ונחת ואחרונים להשמים שהם .
שחה . ומלבני כי ש שבריה שהו שניים הלניים ההעשה נאמ׳ כ פעמי׳ ומעשה יהיו שהוא בריה
בשביל השמים שהם שבת כי הוי מעשה יהיו בבריה הקדוש מעבר קבלו ולא יכתוב בשבלו לניה נם
עם יתר השמים שהם לא קבלו היו ומחוותה הבריה . מעשה יהיו יהיו שהוא מוהו להשלוהו מכלי
יהו הוא סוד הבריה הקלוי׳ כמעשה היהים . והכן בעשין כי שהו שהוא ומחוות כמעשי עשמוה שהכל
לאוהו עולם מוצבין מוהו ומעשירין מוהו מחלו ומכוסין מוהו לניהם . והיו ניאה כי מעשה
רב מהין שהם בשבם קטנים . אלי ונסי זה המחכל בריהו שבל מברכם מעה . ובשהולך
ליאה יקנלף הלהים על קולך מקי׳ שהחא׳ טיך לנין עמהך . ומכל אלה מעשה יהיך אלי תיין
לנהם . ומלהחא׳ לבני המלאך והו מלאך המות כשיוא לשעול ושמהך מאך שבשנה עשיה
וכריים מכוונים כעשין שיחעיוא אלה בשר הקדש הנשם שכנו פ׳ הבריה ועשבו מחכל לרלה
לי׳ המוה כי אותם כריים מלחין האדם לי׳ חעא להחעיוא אלה בשרו ושעשה ואחים
שכיחי מלחין ועל זה עקין שיר זה המונאי שבשה הוא שיר להנן עליהן מן המלחין . ועל זה ס׳
חל הנקן אלה טיך לחעיוא אלה בשרך . מלאן שלא יבל אדם אלה כיו כריים המלחים אוהו

כשהוא קלוא קן ואין בהם
מעשה עשוי אלא מן בדים
כי אין לפני אלא ה׳ בדים

כי הקין שיר זה ס מונאי שבשה הוא שיר להנן עליהן מן המלחין . כשבה לא
ניהם . ור׳ לאבריל . ין אך כשהב שלחן הוא שיר שבל פעשים . אלחם כי כלאן הכל לחנן
כריה בלאדם בסוד אלבשוה הלבן . כי אלבשוהו אור עשבי כי לעבור ולהשבל אלשוה שבל
כוונתו . כלבי המשחיה אלחו שבלה להשבל מעי הנם ולא ובל להכשיבן שם . כי הצי׳ ברך
שנים שהחוהבו ואלבך לאבן שבלה להשבל מעי הנם ולא ובל להכשיבן שם . כי הצי׳ ברך
והנלה לבשנים אשבר הם כניהם . ועל זה אחו שריהן להאבך כוקי בועה שהיבוהבה שהנ׳
מעשה שעשים אשבר . אי כשבר שבלה . ועל כל פנים אן ההפלה עבונה והוא
שנים שעשים אשבר שבקבן שבריה קדוש לבחם עליהם כי שלא יזכר לפם עונות אחשונם
מעשה אין זה הענין כי אם להועלבה ולא להועלבה . ואחב אחו מהבלנים הפלה על
מה הועלה ואחה ואחרונים לבשנים שהובן מהבלנים על מלאכותיהן שיכון לבנין

מה מהבלנים שיכון מעשה ויכון כדי שיהה כל אדם מיניע ואשעלן . ואחלל בעולם נעוע מד

כי תבואו שם ועל הגולה הם מהנעלבים ומהנהנים עלפי שאתם ואתן ר' צדוקה: עלפי ר'
נתן למה מונח שהוא נקי ואתן לבני שכל ימיהם על תרומה הטהורה הם נהנים ר' יוסי
מרתיבו. כל נבראם פ' שאתר במעשרות ותיילוקין ובתלוקיהן ומכבוהיקן. תקן ואתן
ובתרוח פון כל עבאם פ' ברוח על כנ. שהוא מעשר עין קרובני המנח הקדוש הלה ורוח להיס
מאחתו נרחת שהקיס שהיא הלה בשביל שהוא שוחק ועוחן המנ לעריכיס. פ' ליסוד.
בחשבה לאור העולם. כי בלעזן הנעזא מה שעלה בשתשבה שעלינה כנ עבוה הקל
שהיא ושהברת ושעלמה ולמה היא נקרא מאחי שבשל שהיא מעני אה המאחי שעל ה
הקל מאחי והסוד כוה ומאחי אחתיך קיים כי הבוה נקל מאחיה בלעזן המהרים
פ' רבנ. אשר באחתו נבאשתקיס הלה נבנר' שאיס עשנו כי המאחי כוחן אל הבוה
ימיס נקיים ושלמה מוני עשוהה ושלא אבו מעכבין אוחה. זה כוחה בשבחה. נאי אחה
שהנשה אבו עביכין לברכה ולקשה ולהכנסה לה ביכל המלך כי היא עשרה וסברה לה ר'
הלה התרש הזה לבם ראש מדעים ובתר' לבם זה ל. ואתה. לבן בשהלטה היא
אחלל הכואם אהלטה נחשנשה. ואלקשה כאן אלקבל פי שביה.

פרק נרחה הלטה

עשו כאלך. הלה נקי ר' לאלך על כל האבן כיום הכואן ר' אחר ר'.
והסוד כזה אבי כאשתרנע עד יעבר ענה. שנאשם ובשבר בשוכה עוכוה שי אחבר
ניקא הזיונן אחר. לרחס על אלאהיון ולשנוב המובה והשחיה שהס האוריה הקעלי.
בקיומה ובאלוקה בשהחבאים אשהלטים בהנרה ומס ולילה קן מכניסין כעב ש' אל המלך
להוכו פ' לחנך עשו. לק"ש לבן אה כל אבי חבאי שברל פ' כשהס קיימים אין כעב ש' שאחיה
בחסבין ובכנימוה. ובבן זה. ולהשיב שביהבל פ' שביה שלאה שהיא אם הבעס שאחיה.
חייבן כשהחיים נעלמים לה אשלם העלין. אלי אבן ניחון כשהלה ואס לאו אבן אחה
ואחה השאשהשאים. לבנון אחביהחיבן פ' עשו שהיא חייבן כי יוסי הלוים
יהי רצון מלפני אבי הבאים פ' לבני הלה הקל שאיס הלה
והאוצר ואאבא אחה ובן חוסר עבא בשוער אנוך שנוך בלוך ובן ועוסר עבא
פ' נבהה יהי. והס מלבנש לאחור שהס כחב. והבן זה מאחר ורוס ל'. נשלם עין מוצאשנ

ואעשוהם שאינן מהוים עיקר הקבר. אלבלהשקר שאבן מהסהבלים בשבראם שהס מלבנש
ובס לא יבאו. ואוי לאיהי הברכה אוצים שהוהבין היל מבפעים ואברכים ואהו לבי שנשוב
פ' בנה אבלה בוה והס אבן רואים והוהנים להס השבש. ובאיהן לבבר והאי אהנאה
הקל אחוריס כאן הקל. פיב המנח לאחנו. ואל הס הקל כאוצ מאחוי האש.
פיטיים ושניים חיצונים. סוד הצבעים הס עינן מלבנש לאחבריס הפיטיים
אלקרן אחב יהון. ובהי ר' יהון. והיה כאשר יביס אלצה יהון. והס כאבו עיניס
לשנין נהול. ובבר פאזכן נאוד נשיאוה בחיים בס מלאוה הצוואה שחברהי. ובהי ר' נצ
מוס פיטיי נחינן ושניים שהס נעלים לשנין נהול. סוד ה אחבשוה נואן
מה שעשם הבה דשוהה מעופשים ואשר לא יבלו לקבין העיקר. ל ען כי שאוסס
כי נאלי עביך להרחוה הנסרים לבר לחני אוה הנ ולא האחבשוה מלבפים בכאיה כפי

לראות
ואתפלל שהוא נבוא ברחוק מהלכו הלוי מחזיק ו' מלת דרוב הוא מלאכו והתפללתי הלוי הזכיר לי.
ועל זה כתי' המעביר לעשרה ולא אחר המעביר שאז המעביר כעצמו נקלה שהוא רומז אל הקינה.
שמים. פי' כי שהיכן פי' הקינה הקל פי' הוא פי' ככוכב נראה שחולות מסיעהו לפי שהוא עושה הקשה
הנקל רס. הוא רס ונבוה על כל הגוים והמדינות בכלם. על השמים ככודו פי' על הלב הנקל הנקל
העיר לפי שהשחת שנקטה כאשרה הלוי ולפי שם כי נראה שמח. רס על כל גוים ו'. פי' כלי
מעבוך מן עי' העי'. משתה ועד עולם פי' מלכך ועוד. מאזיר שמח פי' מלכך שר מלכותו שהוא
פי' שהוא כלי. שהוא שלוה השלים ואתנוני האמרנים. יהי שם ו' מלכותך פי' כלי.

קלקיק הלבן עברי ו' פי' שאר התורגמנים והמלכות העברים
סוף הקלל.

ופקידיו כו לברכה פי' להשפיעלהו ברכה מן הברכה העליונה שהוא מעניו שלכל הפקידות.
קשה שכתב לו ו'. ואחרון ירושלם עיקר פי' עזר. ואמרו ו' שהיכן פי' כלי. כו לעזרה פי' כאזה קיום.
למלה עד שי' נוע ונשר והתפללתם שלו' שבת ומכרין ואומ' כי כבר רצה הקב"ה את מעשיך. לאבי
שהתפללתם שלו' שבת. ומן השלם מלכת המעשה שהוא תכמוך. ומן המועטת שלו' את המורגש שהוא
היה. ומן המורגש את המועטת שהוא תכ. ומן המועטת שלו' מוד האופשר כך. ירד הקול מלמלה
על כל העמודות. ואחר יצא מחנה המחנות אל מי העשבים שהוא כלי שהוא מוד הקמוץ ועמודות ראש
התפללתם העלה התפללתם למודעם ונשתר שהוא פי' ועוד מהו' שכל המהומלה ועמודות ראש
שברון. כך מלכותה לעולמים עד ש' יצא מן המלך מלכיים ומרוצה. כך אחשבו כהחלב ז
עין לא ערחה לבני המלך. וכשורשה לא עלתה לבני המלך. וכשנשה לא נתקדו עבדיו. וכשעקתו
שוור לבני ושמח יהי. וכשיבא אויבו בעמי לקבל כבוד המלך שלא נכשוה. ועל זאת. ונש. וכשניעד
כשוה ובשיבקש לו רעות ישלה. ואחר כשישלה עדיין אויבו בעמי לבחר בני המלך עד שמחתנו לו
מבוהתיבו מבחר העבד. מלהלך לפי ש' יכיח בדבון למשיהמלך אויבו בעמי לשלוח לביה המלך שלח
ואתה כי פקידיה לאבריס. ויעבר מן העבד. עבר נכו מנגד ההולך. ומקבוכו מלא יסוד. ואבדון
אהבתה. כי פקידיה לאבריס. שהוא מן הנגידה שהשמיעהקול. פקיד ומסח הקבב. והסוד כתה ו' פקיד
עבשהבן שלו' ארוכים. שהוא מן החבר שהוא כהן שהלו' שהוא מנחה כורחו שהוא מקדיב
על זה אמ' ירחק ויבקה מן החסד שהוא כהן שהלו' שהוא מנחה כורחו שהוא מקדיב
ירחה מן הסיעה לפי שהסיעה הוא עולם הבינה כנגד כלי שהוא מין. כי הסנה ג' לבינה ולפי לפי
קול המבשר שהשמיעה המלחמה. ירחו שר כלי שהוא עולם הקדמון. ואחר. ונש לחכמה. ואחר. ירחו
שר כלי שהוא מין ש' ואחר כחכמה שלו' שבת. ואחר כשהיה שלה שר מין ש'. ואחר. ירחו
שר כלי שהוא מין ש' ואחר כחכמה שלו' שבת. ואחר כשהיה שלה שר מין ש'. ואחר. ירחו

שלקיון פי' כלי. שהוא שלוה השלים ואתנוני האמרנים. יהי שם ו' מלכותך פי' כלי.
פי' שהוא כלי. שהוא שלוה השלים ואתנוני האמרנים. יהי שם ו' מלכותך פי' כלי.
שר כלי ושי' קש' התחלתם שלו' שבת. ואחר כשהיה שלה שר מין ש'. ואחר. ירחו
חכמה ונשה. ועלה ונשא. מלכותה בין נגיד. ועלה ונשא
התחלת ראש חקק.

הקדמה ראש חקק. פי' שהוא כלי. שהוא שלוה השלים ואתנוני האמרנים. יהי שם ו' מלכותך פי' כלי.
עשו ב' מלחמת לחרב ואורבת עליונים הלוי המעביר כבוד שיהיה התחלת כשבר ו'.
הקמיעה. הלוי השמים החמים והארץ החמשה. כאי' מלחמת החמשים פי' כלי שהוא מלחמת
הקמיעה כך הלוי אומ' לעשו. לעשותו לעשו שבכל הנשמות שהתחלת שהיה שהיה
כבוד כאדם האומ' לחברו הקט שמלך והבגדי והזמנת שבגיך. לבוא מלך כי הוא זמן
עשו ב' מלחמת לחרב ואורבת עליונים הלוי המעביר כבוד שיהיה התחלת כשבר ו'.
הקמיעה. הלוי השמים החמים והארץ החמשה. כאי' מלחמת החמשים פי' כלי שהוא מלחמת
הקמיעה כך הלוי אומ' לעשו. לעשותו לעשו שבכל הנשמות שהתחלת שהיה שהיה
כבוד כאדם האומ' לחברו הקט שמלך והבגדי והזמנת שבגיך. לבוא מלך כי הוא זמן
ועבוה מלמלה פי' הקט מלמלה שהיה שהיה עשו כי הוא זמן המלך התחלת עשו הם כלשון
חכן ועל פי' יסע. שהוא שמחים לעשות כזמן כלי ומלמה והיה הקל קונים. פעמי מלמלה

עולם.
אומה וה פי׳ מלכות כושי. זה הכושי לו׳ פי׳ הכוונה הקל שעור לבוש. שהקיש יאוזנו פי׳ שכתוב
כי אתיה מצד כוש הקל העלוה. פתחו לי שערי נזר פי׳ נקח והוד. אולי גם לעלוה שב.
אתליס ליפות עולם. ומין ו׳ שהוא חסר עוצה חול להוציא לי ולמלבוש. לא אתאוה אלה בקצלות
שרוי מלך. קולרה מצד הקנקה. ושעוה מצד החסר. ואתה לי אחיקי פי׳ נקח והוד שהם
לעבול. רחה לחוט מיוחס ליה שאין דבר שם יפי הרע. ואת׳ ליה אחיקי לעבול בחת. ו׳ שהוא כוש
מכוון פי׳ האוכל. שהוא עשו. ורואה אל׳ אתאכסם. כי אתילם מלבוש קנה ומוף קמלו שהוא מלבוש ואל׳. סבוני נם
נבוה אחכריהם ואתאכסם. כל נוים מכוון פי׳ ההאוכל. כשם ו׳ כי אתילם פי׳ כשם על כוש. לא כשם ו׳ שהוא
שהוא חסר. לא אוילת מן אוילי הקמים עלי. ו׳ לי כשוחי פי׳ כוש. עוב לחתהכי׳ שהוא כוש. מלכוות שהה פי׳
המלך קלאתי. יה פי׳ חק הקל יה. ההוד קלאתי שמך ו׳ מלכר התהוה. ו׳ לי פי׳ כוש.
אחקן. ואתנו נא ירחו׳ פי׳ ונבוה. כלן המלך קלאתי יה פי׳ עשו היא אומה למלכי כוש מן
ונחסד עם כל הימרים כי לעולם חסדו פי׳ חסדו מעולם העלוק שהוא כוש. ואתה
עליהן חסדו פי חסד השלוח. הלוך ן לו׳ פי׳ כוש. כי עוב הוא לכל העולמים כי עוב הוא
ירושלם ועל ציון נהוכני ועלו אתו׳ בהוך ישעלם שלח נהוכני. כל הגוים פי׳ האוהבים כי עב
מלוך פי׳ כוש שהוא אתילם לבוש. נחשבוה כיה ו׳ פי׳ עשו. נהוכני בלשון עקה פי׳ עשו שהוא
חסידין. אתה ו׳ פי׳ כוש. כי אתי עבוך פי׳ עשו שהוא עבד לכוש כי הוא לשעד להיות בכרו. כן
על כוש. יקר כשוני ו׳ המוהה לחסידין. יקר מלבוש בבוהה כי קשה הוא לשעו לכוש. להחיות
ואהוכם שם כל כלא משחיים כאלו שהיו לך בתגאות הנעלאות שתבחרו. ועשה ו׳ מקהן פי׳
עלי. כוש. שנועה לשעו פי׳ עשו הקל כוש ישועתי. אתיה ואתעלה אוהו למעלה
כאהיס מלכי רוח חייס. ועלו כל יודעי דומה כמוך הנעלו. כלך אתיה ו׳ כל הנשמות
מן הכביה העלוה. שעשה שמים ואהן פי׳ כוש. לא המהיס יקלבו יה פי׳ האהובות שהם
כוש הקל כוש הכד נעם אהם לי׳ שלהיכם. בעשם אהם לי׳ פי׳ שאהם נאוי׳
ו׳ הקטנים עם הנעלים פי׳ שאר האהובות והאוהב עליה. ופלח ו׳ עלי׳ כוש מלכי ונו׳ הע׳. ועל
הע׳. ועל זה כה׳ יבוך כה׳. אז לבוש. נא לעי׳ הע׳. ובוך ופלי
מלכי ואתעלי׳ ואבוהו. ועל זה כה׳ יבוך כה׳. אז לבוש. נא לעי׳ הע׳. ובוך ופלי
אהבו ובוך. ועל זה כה׳ יבוך כה׳. אז לבוש. נא לעי׳ הע׳. ובוך ופלי
מלכי ואתעלי׳ ואבוהו. ועל זה כה׳ יבוך כה׳. אז לבוש. נא לעי׳ הע׳. ובוך ופלי
שמוש הכי׳ אתביו׳. מלפני מלכן מולי אכן פי׳ מלבוש כוש שהוא שמים ואכן מלבוש ואהובי
שהוא הכי׳ העלון. אוילהי כשעה מלכן הנכה. הכי׳ הכי׳ ריקנו כאילים פי׳ נקח הקל הכי׳ הכי׳
יהוה. שכל פי׳ הכי׳. מלפני שהוא ואתעלה ובלה. היה מלך ויום פי׳ הע׳ ז
שכל מלבוש פי׳ מלכות הטמוא לשהוא הקדוש. קיבה יהוה לקדשו פי׳ שהוא
שקוכת הטיב פי׳ הכוונה שהיה שקר הכי׳. אם הכשם שהוא הכלוב פי׳ הכוונה. כלך
יכיס מלכן פי׳ הע׳ הקל מלכן. להוציב עם עיניס פי׳ מלכיה. יחק ויעקב. מלשיב
עלי הצוב. מלאתעלב יכיס פי׳ הקל האוהב הקל מלשהב שהוא כוש. מלשוב קולי שהי
מלכן שהוא על כי הע׳ הקל אל נאתעלה מן עלי השלון שהוא כוש הכד כי עלי מלכי
כשלים ואהלן שהוא מלכן הכי׳ הכי׳ הכי׳ הכי׳ הכי׳ הכי׳ הכי׳ הכי׳ הכי׳ הכי׳ הכי׳

פ׳ עקב. התעללו תשובות פ׳ תשובותיהן ותקוותיהן של הנחלים שעלתם מלך הנחלים שהם חכמה ובינה
עקב שהיסד פלגם נגוד שלא לפלג בעקב. כל יעבודון שלא יאמרו הנעלם לבל, שובון לבחוזה מרכז.
הדים, ורבו בקיעות פ׳ מוהיותיהן של המים עולים למעלה ויורדים למטה עד שמתפשט לפלגים
ובוסף פ׳ כל המדרגות של התחתונים, ובומן מתחדדן ומתעשתן יהי׳ ההר לו עונים כבלום, ועלן
על הרים ושתו מים פ׳ הרים שהם נבוה. מים שהם שלונים. תלן נשיקתך של הנבוה.
על מבוטה פ׳ עקה והר. כל התנוע שולפה ועד. כי, שלא, פור ולא ומנוע עקב תלן המבוטה תהיה.
מעשהו פ׳ נבורה ועקב. תת לוקח ההר כי ׳ לפיך תת מוכשה, שהם מוכן פ׳ עקב תקל מכן.
כתבי רוח פ׳ הכם. שעשה מלאכות פ׳ נקבות. נגה לה ׳ה. רוחות פ׳ נקבות. ההר שם כתבים לאחת.
עקב נגיד פ׳ עקב שמות שהם בחסד ועליה כתב הוא שם השניים שהם בחסד לנכונו. המהלך על
הנקב עליות לביה שהוא עקב. הסם עניים וכובו פ׳ תסד הנקב שבים מלשון התיים לעניקולך.
כיוליה ההר טיריונות שלמה. התקדיה כתיים פ׳ כתני הקחסד. עליהן שהם נבוה ונבורה.
לבוה פ׳ הכם והר לבשה. שעשה אור כשלמה פ׳ אור הקדמון. כוטה שמים שהוא הבאורים
מהשבחך ההר לוח הלבשה כוכבולות וכתבלות מלמוט. קוד והנה
אחון ל. ברכי נתני פ׳ עקב. הברך אתה ׳ שהוא כתב. ׳ שלפי פ׳ כתב. נבלה מלאך פ׳
לעולם תעוז פ׳ לחכמה. ולפלטיתך נעון פ׳ לבתב שהוא מעולל ומולפן. ההר ותהיה אתה תעוז
ולמעלתה כבוד נעת והר. לעשוה ולטחוה פ׳ להם ולעבורה. לחברסה ולבלבלה לחסד ולביולה.
היה שהוא עשה. לעשוה ולברכה ש׳ ברך לבן מלבש. לא לעשוה ולברכה לעקב ולישוב. לעשון
פ׳ כיולה. והעשו כנבולבן. שחכמה. ונתו המלוין כבוד חסד ובורה. תהם שליהן את התחם
לבנים התבור פ׳ נתן הוד ישוב מלכותה. יהי רצון מלפניך ׳ שלהיכן פ׳ בתב. שתשלח ולאורצן
כנון. עשתה עשיך פ׳ בעקב. המלמדים לבני מעיניך לפני ההם. ובריית אוכלה נבלה.
עקב. מיד שהוא שהוא סמוך ומשיבו שבוכב עליהנחש. מחנה תהם כנון הבין פ׳ שהתחדש העשו
לפי. שבל מקדימין המתחכמין לו שחכמה וכשקלבנין כלי שלא יוכל לעשות. העושה נתשם פ׳
עשו שהבל עשוהם ק׳. ונתנו שהוא שבו על עשו שהוא עשיר שב הן עשו שחי חיב עשיר.
אתה יעשיר מן היבח. וכן כוס הכשרים לתקדיבל עשיר. ונהו נחלמה יפתי׳ ונשוא העשיר
כלי לתהבוה שהם לפני בתב הקל. עשיר חשוחה. לפי׳ בלחתם ותהם עניך עשיר א לתהוב כי
לבל הוללותם כי היא שומרה לשבח על כנוה כוהן שקן שיכין כמרה. יעתי רבון
רמז׳ מעשים פ׳ עקב שהיה הקל ראש. ותעשים לפי שהיה לבל המלכות. יעתן כמרה
תתלבב מוסף רמז תקע.

עשוהים פ׳ עקב והר. אי אתה פ׳ הכם הקל אי. שלהי אתה שלך פ׳ בתב שהוא כם על בל המים.
ל פ׳ בתב. ויאתר לבן מאור השכון. אתה בן כשהוא פ׳ קשה והעקב הקל חג
קדוש פ׳ הקדש הכהן מן בתב. הוא נבוך מן שלהם שלהם. כרכיהם מלכיהן מן העקב.
אתה׳ פ׳ מבלה בוגה. אתה ׳ פ׳ הכם. אתה ׳ פ׳ עקב אתה. שהתבר היה תוך אחר ״
לתון ׳ פ׳ בתב. בלה והעקב שהוא משה עשו השניים. ׳ קשה והעקב חג פ׳ בתב.
פ׳ עקב. עשה ׳ פ׳ בתב. בלה ושמחה עד שהשוה עשו השניים. אתה ׳ שהוא הב בתב. היה הם יאתר
אתן מאשה בעקב פ׳ עקב הקל אתן הראשה. הבוש שהוא הבאורות שהם בוש. היה לראש

התמד

מלאכה . ההוא כל המלבוש הנלבוש מלהים והיה מוכן מלאכת . ואחר כן
ועשיתה כל מוכן המלבוש והמהודה והמעיל כתנת כלבש בשביל ק׳ אחת ק׳ הכי מיעוט ד׳
והפעל כזה השלך לך שלמה . כי מוהבה הבמה היה ז׳ עשרת כל מוכן הבדים ונעשה מוכן
ועלה מנחם מאחה . ונעשיהם ועשיהם ועשיהם . ועל מלך מדרגה שבעה הקרואים הרבי שלמה .
ונהמה הגדי ע׳ . היה נוכחה על שלש הבדים פ׳ עשר מדרגה הקרבונה ה׳ עכלו עשר
הבדים , שמו לו ככל חיית השבה , שבקו ושם . מכל סוד הענין כי שהמה היה מיועד . כמלאת שם
יוכן מאי שהמה מחת היה נכונה של מלך הבדים . ושלש הבדים היה רועה שכלו שבו כי על
הקרונות . השבע המכן פ׳ העגל . מגמיח חגיר לשהמה כ׳ . ונתן לך יהושע כן ונשע לבי ונכנן . כ׳
מעשה הבדים שהם נעשה . מעשיהו ין . שהם כלם חכמה כיה . מאשי מעשיך שהם הגשמן
שבעו על ׳ שלהין פ׳ שהם מקדים ומעשים , ועוד הגשמים , שכלן שהוא הם כי הוא רוכב עליהם .
עליהם פ׳ שלם מוהבן החיות והמרכבות . עוף הגשמים , שכלן שהוא הם כי הוא רוכב עליהם .
שבעו פרקים שמאם פ׳ הקמעובה הקרי פרת מעשה הם מבדים שמאם . ויא , שבעו מלאכן
הקרבונות . השבע המכן פ׳ העגל . מגמיח חגיר לשהמה כ׳ . ונתן לך יהושע כן ונשע לבי ונכנן . כ׳
מעשה הבדים שהם נעשה . מעשיהו ין . שהם כלם חכמה כיה . מאשי מעשיך שהם הגשמן
יוכן מאי שהמה מחת היה נכונה של מלך הבדים . ושלש הבדים היה רועה שכלו שבו כי על
הקרונות . השבע המכן פ׳ העגל . מגמיח חגיר לשהמה כ׳ . ונתן לך יהושע כן ונשע לבי ונכנן . כ׳
מעשה הבדים שהם נעשה . מעשיהו ין . שהם כלם חכמה כיה . מאשי מעשיך שהם הגשמן
שבעו על ׳ שלהין פ׳ שהם מקדים ומעשים , ועוד הגשמים , שכלן שהוא הם כי הוא רוכב עליהם .
עליהם פ׳ שלם מוהבן החיות והמרכבות . עוף הגשמים , שכלן שהוא הם כי הוא רוכב עליהם .
שבעו פרקים שמאם פ׳ הקמעובה הקרי פרת מעשה הם מבדים שמאם . ויא , שבעו מלאכן
עקרי שלמים מלאכן שהן שלמות כלי מוכן . כין הבדים שהם נעשה . יהלבון מלהים הקתהן

ר' ושנאן.

אין כאן נתין מקרא שמיבה"ל הכתוב ומהטעם הכל הס' ר' ונבאו ונשבו כבראשונה הלוך ומדבר ר' ושנאן.
שהיה מעונבין ונראשון. ולא תהין שיעבד מעבדו שהיה כלי מכסה שלין מן כורות הקבוצה. ושבעו
לתתן. ובועלכבוד שהוא"ת מלהיות כן שה עשו. נאין אפו ויגלין להקב"ה למשיך קבלן כאן
מקבלין ההלך על הלך נתן שנאמר שומעים הלבו בו. ונלה יקבלו ר' הקבוצה הפעולה שנלהה
לעשות לבא. ונראתי תהלים לכבודה ר' עשו. תהנה שיבנו ר' עשו. שנל שהוא שיבנו. ונאמר ז
קדושי מעשה. והתן לבו ר' לשון כן ר' כבוד שהיה למעוכה ר' הבוה. ומלך שהוא למעבה לבקש
לעשות לבא. ונראתי תהלים לכבודה ר' עשו. תהנה שיבנו ר' עשו. שנל שהוא שיבנו. ונאמר ז
הס למעשה ונאוחבן למעשה. ונאמך הנבול והקדוש ר' כבוד. ועליבן קדושה ר' הזמורה מלמעלן
נבן המעשים. והקיבה נבן מלמעלן שנל כל הקבוצות. ובומלאתבן מנכל הלעוכות שהם מעשים. כי
נבן מנכל האוכות שהם ההמוכות. מהנה אוכבן והכללתבן מהם. ההלל ואתה ל' אתכם
השמוך הנקל קדם. כלומר מלאכתך שנל הקדוש. שלם הקבוש שהוא שהם נתוך
עולמך מלקדם ר' מנחם ההלחש ענה ורחש חלש.

מלמעלך שהם ורחש חלש.
לחלך ושנה ר' בוה.

הלמעלה ר' האיבו לוה שהוא חכמה ובוה מלכבוד הנקל אוב קלמעלן"
שהוא ולהלהים. הלמעלה ר' האיבו לוה שהוא חכמה ובוה מלכבוד הנקל אוב קלמעלן"
והשעים עוד אוכם שאין לסם מלמעלה ושולטבוה שנל האלן. ענבי שבע ר' עשו. אלה ר' כבוד.
עשו. אוכי לחשלח ר' ר' עבוד. אי מלכי כלי לחלמעלה תעלים שהם ההמוכות מלן האלן שהוא עשו.
השלוב תיי שיהלח לי אוב חיוכי. לחלמעלה לשלי ר' לבוה. ושבע עשלו שיחי ר' עשלו הלם. שיחי
נהריס ר' עשו והוב הנקל הכ הזויים. ויעשבו אוכלאלן ואחלן. לחשיבה לי ר' כבוד. נחיי ר'
השלוב תיי שיהלח לי אוב חיוכי. לחלמעלה לשלי ר' לבוה. ושבע עשלו שיחי ר' עשלו הלם. שיחי
נהריס ר' עשו והוב הנקל הכ הזויים. ויעשבו אוכלאלן ואחלן. לחשיבה לי ר' כבוד. נחיי ר'
הגבורה כשהוא מלבוש בשעשע ובגוי על האלן שהיא עשו והשעה מלמעלה ומיראלה. ענב
ר' הגבורה כשהוא מלבוש בשעשע ובגוי על האלן שהיא עשו והשעה מלמעלה ומיראלה. ענב
מיד יקי כבוד ר' שלי כבוש לשעלם. שהלח ר' ועשעיו שעשה כאלו שעשה נרא שוה. המבוא לאלן
הלמעשה כבוש. ובראלן בשהוא הקשלוה שהבלו. והחשב שם מלמלה לבאן שהיא הלל ואחיבן מלמעלן.
שבוא הלמעשה כבוש. ובראלן בשהוא הקשלוה שהבלו. והחשב שם מלמלה לבאן שהיא הלל ואחיבן מלמעלן.
כוה. שהלן כל הלבוא"ם וכל הלבראים בשהוא כי עשה אוהם ואל עשבי הקשוב. השלח ולוחך
והלמך ולחם ונושען בשהוא הקשלוה שהבלו. כן הם שלוהים שהבלו כשהוא כשלך הקשלוה. אלו שלי עשבה היא
שבוא אלן הלבוא"ם אשר כלבוא"ם שלי ובול לשהקיים. ולא השהבוב עשיך על הקשוב שלוה עשיו
השלוב ולחם ונושען בשהוא הקשלוה שהבלו. כן הם שלוהים שהבלו כשהוא כשלך הקשלוה. אלו שלי עשבה היא
מלכת הלמלוכה ולהלוים וכמוך שהוא אשר שהבלה כשהוא. ואם כבוד הנקל עין שוב שוב.
ר' לבוא. אם הוא כשכול מלשהיב לשהוא שהם אשר שלך שוהם כשהוא. השהיב עשיך. ולהלן
השהיב עשיך ר' יסוד. שהלוב שוב שהוא הבוה. הלוב שלהב שוב שלי. השהיב עשיך. ולהלן
ר' לבוא. אם הוא כשכול מלשהיב לשהוא שהם אשר שלך שוהם כשהוא. השהיב עשיך. ולהלן
שבוא אלן הלבוא"ם אשר כלבוא"ם שלי ובול לשהקיים. ולא השהבוב עשיך על הקשוב שלוה עשיו
מלכת הלמלוכה ולהלוים וכמוך שהוא אשר שהבלה כשהוא. ואם כבוד הנקל עין שוב שוב.
השמוך הנקל קדם. כלומר מלאכתך שנל הקדוש. שלם הקבוש שהוא שהם נתוך
עולמך מלקדם ר' מנחם ההלחש ענה ורחש חלש.

מלמעלך שהם ורחש חלש.
לחלך ושנה ר' בוה.

הלמעלה ר' האיבו לוה שהוא חכמה ובוה מלכבוד הנקל אוב קלמעלן"
שהוא ולהלהים. הלמעלה ר' האיבו לוה שהוא חכמה ובוה מלכבוד הנקל אוב קלמעלן"
והשעים עוד אוכם שאין לסם מלמעלה ושולטבוה שנל האלן. ענבי שבע ר' עשו. אלה ר' כבוד.
עשו. אוכי לחשלח ר' ר' עבוד. אי מלכי כלי לחלמעלה תעלים שהם ההמוכות מלן האלן שהוא עשו.
השלוב תיי שיהלח לי אוב חיוכי. לחלמעלה לשלי ר' לבוה. ושבע עשלו שיחי ר' עשלו הלם. שיחי
נהריס ר' עשו והוב הנקל הכ הזויים. ויעשבו אוכלאלן ואחלן. לחשיבה לי ר' כבוד. נחיי ר'

תפלה תכונה. על העטים פי׳ הפ׳ ועט. הנקל נסיס מלעטן שהם שני מעשי עשתה לנו עטים. כי גם מלעטן דגל ההר ו׳ נסי.

ועל עטה שלו תלבושה ונקרמים עטים. ועל הפורקן פי׳ כיוצא שכל פורקן ונאולה מעשה הוא ועל ההצלחה פי׳ התפלד שהעשה קישועה להתהוננש. ועל הגבורה פי׳ נבורה. ועל העפלאות פי׳ כלי ותכלה וכיוצא. הנקל נפלאות בשביל שהם מבוהים ועלומים ונסתרי מדעים ונבין ומהשנתבן. והוא מלעטן כיוצא מפלך. והבנותו מבי. והבמי. ושעד שעיפו לב שהיה תלי תאוה תכלה. ועל התחלות פי׳ כיוצא. הוא נקל כעל התחלות כי כל התחלה וההצלחה מתבן נאבים. ועל זה מבן מנחלים לבני ש׳ הש׳. על כל שן המדרגה לפי שהוא מלך על כל המצוות וה יפ׳ ניה׳ כשבלולו. ואתה עבחמליך פי׳ כיוצא שמתנ הוא כעל הרחמים. שעתה להם עשה עמהם. מן מלויכיה ועבריכה השולטים עליהם מלחמה ונאולה. רבה מהבויהם מן שוטריכה. נעה מהבויהם מן שוטריכה. ויהן כנוים מלחמה ניוה. מפרה נעבדים פי׳ ההמונות שהם כוחות כוכבותם הם. שהם מנעטים. ומשלך כאן מתה הבוחה כשבי. עשר מעברנות שהם מתה הם ועכטיכה ועשי שכטים. ולך עשיה פי׳ כיוצא. זה נדול וקדוש למשלמתך שאתה נדול וקדוש על כל המדרנה.

כי אתנלה עיר תכונה הביה לעבוד. זה הציר יוכיח כתכל כי אתה המלך מיוחד עם המעלות. אתי הציר יוכיח כתכל כשלטונה והשתחוה ומעשה לשתחוה ולהתנה. אתי מחוכין ה׳ שהיה שכוק מן שמלך הנחל ההר ונהר. ומן מוכין

עורף ושוחט כי התורה הענישה היא לבי כי הכתוב כלכים כי הקשבים הנושקים אשה
הוא עוזב לו · מכבוד מריש כבים כי התורה הכי ועוד · מביאי בעל שהרוג כי התורה יסוד · מהו
כי כתיב · אלך הרחק מאדם כי כתיב · כי אדם קרובה כי ארבעה הם קרובים לו אחד כשהלי · כי אין כי כתיב ·
כי כתיב · ואני מכבדן כי מהיכא · כי מבטחן על יהוה · ואני אומר כי אדם קרוב · שי אתה
שם אדם הראשון בעוד הרבים הנבראים · כל כוחו כי התורה ושהם מקבלים כי מתה
ושם כי תהלות · שכל שהוא הכי · כך כתיב · בעוזו מכהיבן כי נאמר · ואומר הללוה לאל מושכי
ושם כי הכי · ולא הגונה לי · ולילה שהיא עשו · ואיהה קדוש כי כתיב · ושב תהלות שכל · כי הוא
שהכתוב כין אל הנשמות האכזריים שהיים מחמתים שלי · רחוק כי כתיב הנקל רחוק · שלי מקרוב
הנקל שהכי הכלי · הלשה השחר מקומו · שי · לילה שהכתוב כי כתיב והכי · למה
יהיה כשכחלו · למנצח על מילות השחר מזמור שהיא עקרה מילות הקשר שהיא עקרה שהכי
ויהיה כי תהיה שלך · כי כתיב · לבבך כי · הי · עליון כל הכתבין כי שהוא עליון שכל הכוכבים ·
שהכי אלוה יהכי ה · מהם · כין הברכתי נפשך כי כעשו הנקי מעריה · ונפשותיהם כי כעבורה ·
שי הנלוב כי כראותיהן את המהנלגל מלקוס למלקוס מכנו כוח שאיון לו מלקוס קטנכך יהי
מוחה והנביים · שי הן התורות נשה והלך · ונבל ושמונן ושמלך · שו הן התורות יסוד ומלכות · שלי
יכבר שם שכל עוד · כי הכי · שכל · מהלי מלכוס שהוא התורה שתק · ונשמעים התורה מהמוס ·
כמו הנביא נשים שמנותה קומעה ל · כי הנה מוניך כי ההעבות ושמותם שכהם למעלה ·
הוא דומם ושתק ושוכן ומיכן שהכה הן כהשש למלך
לנצח · להנעניה לאסתר · שיר מזמור למשכח שהים מל המלך כי שם הנגורה מהכר
אתכן ושמו ושלן מכושיה · כוכה לך למעלם כי לכתב · לנוד והוד כי מהמיעה לשמיעה והכן
והנה לשכבו כן כי להתורה השנה · ואותכן ושלך ושלך נכושיה כי אל כתב הוא שם ולא
מיכן מהניח עליכן כאן שהיה · הנה למשך מוקיה שהיה כי שנה הקל מהיה כין התורה ·
כי לכבן מאה · כיעקב · למה שהכתובים מיה שהיה כי מהכתב שהם הנגול והקדוש שהוא
הנגול · כי אכל אתה יעקב כי הם · ואתה בוהו כי עבד · השמו הלך על הי כין שהם שנשים הלבן
ותשמש · שמך מלכך כי נבורה שהיא אתם מוכלה הוא והוא קוא לנלה שהכתוב אשר לא יבעך כי שהכן ונתים שלך
את קולתך כי נבורה שהיא אתם מוכלה הוא והוא קוא לנלה שהכתוב אשר לא יבעך כי שהכן ונתים שלך
להתורה ות שהן שכתב שהכן לנבוב ולקלם לעמי כוכיכן · עוד מלה כי נבוב · תבשר כאן
כי להתורה ות שהן שכתב שהכן לנבוב ולקלם לעמי כוכיכן · עוד מלה כי נבוב · תבשר כאן
למעשה · אתה נעלה שבריך כי הכבלות שהכן שהיה יהיו מהיך נכלי יקומון · הייבו הכה לשכניו
לעמלי · הלך והשמלה מהכן · ובאו שכשמלה השיר למנעה כך כביכול ושמלה
כי מן הענו · לאסף שהי · נאנים עבלך כי ההעבות הכתבים נענו · נעלה ·
זמך עלי · כי שמו שכבוד הנאת שקו כבוש יב · הבאו לבשך הכלהבו כי כתיב · ואל הכשבם מלהתנבו
סלהתיו כבכך כי כתיב · מקו שיהיך שהוא שין פקוד · ובאה שנמלוהיבו כי עשו · והשיב אשר אשר אל
הענבים · כאו שנאתיה השם מהכתבים ונעד היה מהתית אחריתך כך הבאו שנוהם · ואתה כי

כשחטאן · שכל כאנכי כי שהשנה השנל שלה מנה שהבלה שלוסם ובך אמר סלה שו כי

כי התחנן רוחו לתורה ובריותיה שהן הושבות העתים׃

סוף כריקת תחנן

שקודם לבן לית היוק לסם מאחורה שהוס והכן זה מלא. סוף כריקת תחנן

כתלב חת מלוה השלחה ויה ופוד שבת/ מצר הוצאתי אתכם מארץ מצרים ולחיה להם לפי/ וגדול תצרים ועוף שלהם והכתם סם כבל שער ושער מאותם השערים שהם תחתים עד שובתם כתורה תחתים מעד/ בנך תחתים שערים שהם פוד שה ותן יה/ ויה לעד. עלכי הוצאתם מאיוף מעוחאת הזוה/ והכתם סם כפוד שהותן. ולפי השעון האחרון הכתם והחתח שעון שיתה מצרים שיבר כסם קפה כלום מפני שהיוח לעם שעבוד עם, שרע הלא שמו אשר נתך. כיון שבעלך והעוף כפוד הלא יכר ולית הזכיר עם שהוס שהוח עשו. שאתה כסם התוחה יהוה כי לפה היוח יתן מה סח פי/ שהתחנן לן הלבן ונסח ומפר כראוי. כי מלך ומס לבן נשלם הפיה

כי היה כן, כולה על הכתוב לפזור כבלה השישים מלח ועד שתה. תפרן מלתקני מסח שלח

ואילך שעקר הנאולה היתה גלולה. הלקוח שהחר בכבוד והפה סח כפי הראוי. ומפני שפרש היתה מיד הוצה הלא לבבר והיה כן יכעלה להיובת נסח ומבדר כפי הראוי. כי מאחם מלאוכת יתן שיבר כסם קפה כלום מפני שהיוח לעם, שרע הלא שמו אשר נתך. כיון שבעלך והעוף כפוד הלא יכר ולית הזכיר עם שהוס שהוח עשו. שאתה כסם התוחה יהוה כי לפה היוח יתן

כי שעון הפסח הוא/ומן לבבדים שהוקים כי כשבת מצה לנאול את/שרע לית בבר

סוף התפרת. ואתחל. /כשמיעה הראשונה.

ונשוב/לבאר כוס ההוא. ויאמרו שהקהל לעשו כולה פי/ לעשו שבולה כשמיעה אחרת. כי עשה ונשוב/לבאר כוס ההוא. ויאמרו שהקהל לעשו כולה פי/ לעשו שבולה כשמיעה אחרת. כי עשה

שהוא אחיך תוקעין. יתי. לבבכם לעשו פי/ לפה. כי לית המלוה/. לויתי כשמיעה הלא שהוא אחיך תוקעין. מהלן. ואחרי שניוס ויבואו כבוא שבתי/ שה אחרה/ הלא שהוא אחיך תוקעין. מהלן. ואחרי שניוס ויבואו כבוא שבתי/ שה אחרה/

ואיה/ פי/ כלא. אחל הרוחק מלן אויבי. הלילה אחרוב עבדי פי/ אחהאוחה חרב העלון. ואקרב ראשים

כוונת ענין הקרבן

במדרש שמות רבה כי הדברים מוזכרין לפקודין ושל הקנודה
לפקודים הוא לפרוטן. כך מגיד הכתוב שהיה כי עשה בשעה שקדש משה
את המשכן כל סמוך ובסוך וכל הכלים והיה כה כאשר שלח לבני ישראל
כשלח ואהרן עשיתם. ועתה תחבר ענין כל הענה והיה כה כאשר שלח לבני ישראל
בשר. ומשה ואלאה עשיתם ויעשה ומשה מוכחים כי לפקוד עליהן בפלה הזה שקדן ועשאן
בהוות הקלמונים כוחרים סוד ההכנות הלבן שלא שיר זה שהם שקולים לעשות סוכרים
סוד השם הקדם כעל כל המים ונעשו על כל שאר השמות. עלכן אלא יהי זכר זה קל בעיניך
רוחלות ל כעבוע וחרב תיכות כיכם. ונקודות הכתוב שלא עם הקי כעת קרבנות והקשאות שהן
עבדאו שמים ואחרן. ונעשו על כל הקקודות קש עלי מעשהן כאלו אותן חרב תיכותכם ההד
על כבוד עקלת קש על מעשהן בסוד מלך תיכות שהם כחבר סוד הקש המעולה שמלמד שאותות שהם
כאלו עקלת קש על ידי מלאך הקן שלי ידי שדים. וכבי להעלל מהם ולהקדים קרבנו והחלוש ידיך
מעשה שהמזיקין מרחין לאדם בלילה תלעלות בשם. וכל כך אמר הכתוב שאדם רואה בלילה
על אדם הקן ואהבה עד בשעריך והשעין ואמרו הוא להקן על האדם שעשוה מכבר המזיקין ומחלט
מוכרח בסוד מלהבות שם המיוחד. כשעין סוד מרכשים ושהים שאותה היכות שהקן נקש שלמעלה
כי לא לחנם הקבין שעים הכרות מחקו לרוב אדם על מעשה והם הקרבנות שעים נגדים הלד הקדמון
שלשלה שעים נגדים סביבלה. ועלשלחנם כלם נגדים וכלי הבה והיה יהיה סוד יהוה ענין ב
ולקרוא שיר שהוא ויהי כוכם מלכו שיר שהם מלכות עלונות ושניים נגדלים ירושם ושלשים והם
כשלם ואין מלהיקין לעשות כשלם. ואחנם כי כל התחלות קשות שלבני לרוב עבד להקן שלהן
ואין כנגדם. ונהוצאי וים עוב ונהוצאי שכתב כלם מוכרין למקנתן והמנשם והמיוקין מלהתבעין
הוא אחד יהוה. וכל המשמרות יוצאות מלקנתן והשלם הוא בלשון התחסנות שלם ואין שכן
לבן שכן לבעל ולבשר החלן ודי למכן. לבן כי כלם הכתוב כל תחרותשלח למשרה ולגעה והיות
כבבי חוכין כיון הטוב שמשה הנשמה כעשבו להשקע בלי פחד וכל שכן ולבי מקנבא
לבן שכן לבעל ולבשר החלן ודי למכן. לבן כי כלם הכתוב כל תחרותשלח למשרה ולגעה והיות
הוא לרוב שהם שמלוים מכל מיני מיקין ומשרשות ומקנרנים שלשלם. אף הם וכלכן שמוכים
שלח שמר שהם קנרוך כעולם שלי שרש. אף שרש הם שריכין כתנים כבתח הקד לכל שמוכי
פתוח ולא יהי למענו לך כבנך עשר שמאות כי. לבעל אותם ולבשרם מן הקשלם
לעשות הקשרה כי. והון שרפים אותם כדרך הקשלם. מקבל סוד הענין לשה שמר תחיכות ולא
בלא מקלה מקבו על טוער חמן. ומקבן אותם בקנרך אחת והיה שמר אותם שר למחר
והיו מניחין אותן כשמר זוית והיו תוכרין למיד הקמצנן ולקח אחת והיה שהנח שם ומנרך עליה.
היא הקשרה כי החכמים הלמשרש אנשי המחלת היו לוקחין כשר תחיכות
לחם
ועל זה הקמן עשען שרי פה כי שלא שמר יכרו כשלם. ואהבן זה. ואת כל קיאך
כלם הם שמוכים מלחוי כיהם לבן לא. ורלה שמוכ כי שלא לוהן סהנון פה למקנרבן להמנין עליהן.
כי מוכין מקשלם החיכות שהוא קיובל ועל זה הקמן הוא בכרית כי נסמת ה על ועשם והקמנים
צריכין להחלות לוערבן כי עשיר כל הקמן וכל עומאה שהן ההמוכות מלן הכית להלאות שאכן
לא מקנרבן ולא יד מעשען שאת שמוכ מכל מיני כנשם הלד לכל שמוכים הוא לו. ועלכן אכן
לעשר הקמנים שהוא שיהי כי עשיר כיוה שהוא חיכות לכל והוא מעה שמוכ. שאין שם
הזולנים על עם הקדש. ואכן שריכין לבכוך אחרין ולכבעל אותן מלן הכית לשה שהסם הוא מאת

את הבן.

ואם יאמרו שהוא מיוסף כך הוא הפשט. והפסוד כזה ונהרוג ונאבד את מעשהו כי' מן התכלית להשקות
כמו"ת כי הם מקבלים המשקה מן הגחל ומשפשים למעלה. ולא שהוא ויהי חלי כמו"ת.
אחרי כן אומרת רומי' כעבד אחרים ונאמנה בביתך עכ"ח הוא יפול מלכות הקרי' אחרי
אומרת עליונים ומכל מתפקלי אומה ונבחרים כלן נראין על השלחן חיה.
כמו"ת וקשרת ונצלחת ועריה כה למהות לעשות שהיו השני שהיא מלאה שלחה מכל
כל הדברים השלוחים בליון כמעשי. היתהנוסף וה' לבנין. ומתקנין את השלחן כמלחמי
נכרי. להתאוות כמו לשיחוד העליון. ועל זה אמרו שנתפרש הכתוב כדי למהות לבוש שלה"מ. כי
מושן שלא יתקרו מיתות ה"ל ויה"ל. כעין ענ"ש זה אמרו שהיו לעבד להיות
עליה מים טהורים ונתהתם ונתי' ונאמרתם מים נעזרן מחנייו הקשה כי' מכלי שהוא
גם יש שהיה שמתם בנלוה ונטמאת בטהרו עריכה בב טהילה מן שמתק הנחל הקר ומקור
מעזרים ונשבלו נתי מקוה העליון הקר ונרחה העל על המחנה לילה. מלאן שקטלה
עליה ונאבדו מקור שלי מעזרים ומעבודתם ובנסו מרשות הקדוש והטהור. כעין ענ"ש ה
שלך יהוה לבדו לנגף כמעשן הי"ה עריך שהיה כשיאמרו שהי
מעשה כזה העולם שהוא שלם המשתה השלום המחשבה והכן זה. שלם שעין פסח.
מוד הקנלה שהוא מלחם המזון תוכו. כי הכוס רומז לעשו הקר כוס
כלם קס נרעלים לשון נבוך ומוד מטרי. כי לה שרש מוד המחשבה מהמשתו כמו
רבים השרים ועלבתי אותותיו למען לא נבוש. לבבן כל מעשה שאתו עושים נזה השלם
כלם קס נרעלים לשון נבוך ומוד מטרי. כי לה שרש מוד המחשבה מהמשתו כמו
לעלות סהרי. שניהי הפסח ועשה הדברים הנרמיון להנלות. ו"ל שהיו ובנו ונרכו
רבים השרים ועלבתי אותותיו למען לא נבוש. לבבן כל מעשה שאתו עושים נזה השלם
כלם קס נרעלים לשון נבוך ומוד מטרי. כי לה שרש מוד המחשבה מהמשתו כמו
לעלות סהרי. שניהי הפסח ועשה הדברים הנרמיון להנלות. ו"ל שהיו ובנו ונרכו
כלם נקשרים כו כמוד שאתו ואתותיו נכל מקום שהם יזי"ם מקנדרו ית'. עכ"ל נתי
נסוד שאתו ואתותיו כשנין שכ' שאתו ואתותיו מהן שאתה נתן ליהי נוים. אחכל שהכל נחלתו
הקב"ה שהיה ד' נקוה הפתילה נאור מה שאתין כן לעשם אותה ונשנן שאשתין מנדוד
אין נקשרין כו ואין מקבלין עליה שכר. ואם תאמי להתקשר עיבדין מיד כי אין מקבלין קשר
הקב"ה שהיה ד' נקוה הפתילה נאור מה שאתין כן לעשם אותה ונשנן שאשתין מנדוד
יחד שנאמר כי הוא שמו יה"ו קשור בנו ואבן נקים בו כתיב להה הוי כאור. ונתה נסוד ואתם
ונעלתה מעשר תפן בנו הקשי' אותה ו מעשר תמוניה. ומנוי הה ניהוה שלוש אחרי ונקשה
ולקוראה נשנן נאולה ון שלם מנדרים שלכי הוא יה"ו שהי בנו מכל אומה ונשנן ונקשה לשעבוד.

ומן הסגן הקצים . וינתן לכהן ר' אהיכן פ' כוזה לא עוד מלאך שהוא עמו . ולא על ידי מלאך שהוא עמו . ועל ידי שרף
פ' כל מי שהוא שני ואסר מן הרחמים יתן וינתק תחת סנדרי הקטן שהיא על הרחמנה ונעבד מן הסטנ
רחמנה העליונה יתן ויאכל ויהנה מאור השכינה וינתק תחת טביה . ובכל כתוב יתי ויסח
השע והיא מענה עליהם בגלותם . כל הכסיל יתי ויבוזל פ' כל מי שהוא כעב מן הרחמנה ולא נתפס
שהשכינה היתה עמהם בגלות והיו נשבלין בזלזה מכולה נזרוה והיו אוכלין ונהנין בשכינה
זה לחם שעט שהומתו לעט . ר' אלכלו אתהתנח בארעא המלכים לפי ב
ההנהה זאת ומתוך להניחה כגם ג שם התתן שהוא הבי ג . לית לחמלא שעיא פ'
ומצאתה שגיא שהיא חסרה ומחוסרת , ונשנת בין השלמות והכן זה . ויביא קשרה על לחם תיבוך
השלמות לרמוז שהיא עולה בין שהי המלות שהם גדולה וגבוה ושהנה הכלה כין שהי הזכרונות
ומצאתה שגיא שהיא חסרה ומחוסרת . ומתניהה כשהר מנה החסד . ומתניהה כשהר מנה הגבורה ויתן החני הקן בין שהי
ויש שהי מלות שהי תפלות ר' מן שהכהו על שני שהי שהי לפי
כין קדש לקדש . כין קדושת שהת לקדושת יום טוב . ור' למכין . ונחתר כך יקח מנה שהשע מקבל
שהי מלות שהי תפלות ר' מן שהכהו על שני שהי שהי לפי
כין קדש לקדש . כין קדושת שהת לקדושת יום טוב . ור' למכין . ונחתר כך יקח מנה שהשע מקבל
הזכר ומתכיל מתנם מן השמים . והקדשת את שהת שהי פ' כוזה . כאן פ' כוזה המכיל
שהוא הנבול לשהת שהי המעשה שהם נגב נהי . כין קדושת שהת שהוא שלם היוכל לקדושת
יום טוב שהוא יסוד . ה כהלה לפי שהת קדושת שהת עולה על כל הקדושות . ואת יום השביעי
שהוא כוזה מעשה שהי המעשה הקדשת כקדושין שביעס לפי שהוא שלם העולם . והכלה
הזכר ומתכיל מתנם מן השמים . והקדשת את שהת שהי פ' כוזה . כאן פ' כוזה המכיל

בעגל.
הגם שלא מצי. בפירוש טורי זהב פי׳ עגל שהיה מחובר להגמי. ש״ב. ההלא כי אחר ר׳ נתנאל. נראה הדרך פי׳ בעגל מלמעלה שהיה עגל. לעגלות למשא. ולפרדות לעגלי הגבורה. ולשהמחות לעגלך לעגלי הגבורה. ועהרתק כל העגל מלמעלה שהיה עגל. לעגלות למשא. ולפרדות לעגלי הגבורה. ולשהמחות לעגלך לעגלי הגבורה. ועהרתק כל העגל מלמעלה שהיה עגל. לעגלות למשא. ולפרדות לעגלי הגבורה. ולשהמחות לעגלך לעגלי הגבורה. ועהרתק כל

כלומר תעלו׳ כלי׳ן מאחרי השלוש שמא

רבתה מלמטה שלמטה.

ופ״ש נכי. שאחר שעשה מעשה נסים. והכין זה מאחר.

בשעה שעגל עבדום כאותן שעה אמר. פי׳ עגל. כאלו מעשה שעבד שליה והחלה ואחלה וכיה הידועים שהם הגם ועגל. ואחכ. שעלה מאליה למעלה עד שיגיע לבגל. ואחכ ירד למלכותא ואמצא התחתה המיטה ואחכלוה זהבי ואחקיקנון. רמז לאלי שיעשה לשלוחה הישלון. כשהתחלה בשעה ועל זה הגם. פי׳ אחחבר עם העגל לחעלון שאני נעבד. ואחכ לקח מיון הלי מעשה השאחיה תרסה שהוא כלי חרם היא העגל שהיא מיקלה שלהיות לשי שהיא יעלה לשהיה המעשה. לכפ. פי׳ שהוא חם על התחהנוש כלפ ויקחבר עם העגל שהיא חכוסה מלמטן ואחכ לקחין חסף ויעבול אותן כחב ומהביו כלי׳ מאליה שלקבל על אחילה מגור. רמז אותן כיחד ואוכלין אותן כמשפ אז כלי לחחב העגל עם אלי שהיה כלי׳ן ולהיחכב הי״חוד אחד. לכן קבלה כליקים שלוקחין חהיבה שלא המוציא מן השלמה ויהיבה מן הכרוסה וכור כלי׳ן הכרוסה שר ומח נכחס עגל על אחילה מעשה והכין זה. ויאכלו שהכפ עיחד. לכלכל המעשה הכרוסה שהיא שגל עם השלמה שהיא כלי׳ן ולהיחכב הי״חוד אחד. לכן הגדול שהוא מלי׳ן ואוכלין אותן כמשפ אז כלי לחחב העגל עם אלי שהיה כלי׳ן ולהיחכב הי״חוד אחד. לכן

לשי שעשה פי׳ לכלה שעשה לכן אלו ה

לעפ הגדול שהוא מלי׳ן ואקן זה. לשיכך מוכחו מיוכן לקוראה להלל לעשה לשאי

כלי׳ן זה. כלי׳ן. אחלה אחר נשלו נאחלה שעלאים. כן׳ אלהים פי׳ כלי׳ה יניעבו למעשים נסים והעבלאות והוצי אחכו מעשה הבאים

ומעשה הכאים לקראחבו ואחי. שמחים בכוון שיבוך פי׳ עגל. ניקון

מעה שלמה והפרוסה שנקערה ויבוך על השלמה העוגיה לחם מן האחן.

לפי שעשה שלמה רוצה לעשה קכיה שהיא שלמה שהביאה שלמה והוא שעשה הגדה והוא מעוגיה לחם מן האחן שהוא חכלה הלל שאחר שעשה לחחון והוא יהבי. ויבוך על הפרוסה שר ומח נכחס עגל על אחילה מעה והכין זה. ויאכלו שהכפ עיחד. לכלכל המעה הפרוסה שהיא שגל עם השלמה שהיא כלי׳ן ולהיחכב הי״חוד אחד. לכן קבלה כליקים שלוקחין חהיבה שלא המוציא מן השלמה ויהיבה מן הכרוסה וכור כלי׳ן אוהן כיחד ואוכלין אותן כמשפ אז כלי לחחב העגל עם אלי שהיה כלי׳ן ולהיחכב הי״חוד אחד. לכן

ואחכ לקחין חסף ויעבול אותן כחב ומהביו כלי׳ מאליה שלקבל על אחילה מגור. רמז לאלי שיעשה לשלוחה הישלון. כשהתחלה בשעה ועל זה הגם. פי׳ אחחבר עם העגל לחעלון שאני נעבד. ואחכ לקח מיון הלי מעשה השאחיה תרסה שהוא כלי חרם היא העגל שהיא מיקלה שלהיות לשי שהיא יעלה לשהיה המעשה. לכפ. פי׳ שהוא חם על התחהנוש כלפ ויקחבר עם העגל שהיא חכוסה מלמטן

ואחכ לקחין חסף ויעבול אותן כחב ומהביו כלי׳ מאליה שלקבל על אחילה מגור. רמז לאלי שיעשה לשלוחה הישלון. כשהתחלה בשעה ועל זה הגם. פי׳ אחחבר עם העגל לחעלון שאני נעבד. ואחכ לקח מיון הלי מעשה השאחיה תרסה שהוא כלי חרם היא העגל שהיא מיקלה שלהיות לשי שהיא יעלה לשהיה המעשה. לכפ. פי׳ שהוא חם על התחהנוש כלפ ויקחבר עם העגל שהיא חכוסה מלמטן

ואחכ לקחין חסף ויעבול אותן כחב ומהביו כלי׳ מאליה שלקבל על אחילה מגור. רמז לאלי שיעשה לשלוחה הישלון. כשהתחלה בשעה ועל זה הגם. פי׳ אחחבר עם העגל לחעלון שאני נעבד. ואחכ לקח מיון הלי מעשה השאחיה תרסה שהוא כלי חרם היא העגל שהיא מיקלה שלהיות לשי שהיא יעלה לשהיה המעשה. לכפ. פי׳ שהוא חם על התחהנוש כלפ ויקחבר עם העגל שהיא חכוסה מלמטן

ואחכ לקחין חסף ויעבול אותן כחב ומהביו כלי׳ מאליה שלקבל על אחילה מגור. רמז לאלי שיעשה לשלוחה הישלון. כשהתחלה בשעה ועל זה הגם. פי׳ אחחבר עם העגל לחעלון שאני נעבד. ואחכ לקח מיון הלי מעשה השאחיה תרסה שהוא כלי חרם היא העגל שהיא מיקלה שלהיות לשי שהיא יעלה לשהיה המעשה. לכפ. פי׳ שהוא חם על התחהנוש כלפ ויקחבר עם העגל שהיא חכוסה מלמטן

ואחכ לקחין חסף ויעבול אותן כחב ומהביו כלי׳ מאליה שלקבל על אחילה מגור. רמז לאלי שיעשה לשלוחה הישלון. כשהתחלה בשעה ועל זה הגם. פי׳ אחחבר עם העגל לחעלון שאני נעבד. ואחכ לקח מיון הלי מעשה השאחיה תרסה שהוא כלי חרם היא העגל שהיא מיקלה שלהיות לשי שהיא יעלה לשהיה המעשה. לכפ. פי׳ שהוא חם על התחהנוש כלפ ויקחבר עם העגל שהיא חכוסה מלמטן

ואחכ לקחין חסף ויעבול אותן כחב ומהביו כלי׳ מאליה שלקבל על אחילה מגור. רמז לאלי שיעשה לשלוחה הישלון. כשהתחלה בשעה ועל זה הגם. פי׳ אחחבר עם העגל לחעלון שאני נעבד. ואחכ לקח מיון הלי מעשה השאחיה תרסה שהוא כלי חרם היא העגל שהיא מיקלה שלהיות לשי שהיא יעלה לשהיה המעשה. לכפ. פי׳ שהוא חם על התחהנוש כלפ ויקחבר עם העגל שהיא חכוסה מלמטן

ואחכ לקחין חסף ויעבול אותן כחב ומהביו כלי׳ מאליה שלקבל על אחילה מגור. רמז לאלי שיעשה לשלוחה הישלון. כשהתחלה בשעה ועל זה הגם. פי׳ אחחבר עם העגל לחעלון שאני נעבד. ואחכ לקח מיון הלי מעשה השאחיה תרסה שהוא כלי חרם היא העגל שהיא מיקלה שלהיות לשי שהיא יעלה לשהיה המעשה. לכפ. פי׳ שהוא חם על התחהנוש כלפ ויקחבר עם העגל שהיא חכוסה מלמטן

ואחכ לקחין חסף ויעבול אותן כחב ומהביו כלי׳ מאליה שלקבל על אחילה מגור. רמז לאלי שיעשה לשלוחה הישלון. כשהתחלה בשעה ועל זה הגם. פי׳ אחחבר עם העגל לחעלון שאני נעבד. ואחכ לקח מיון הלי מעשה השאחיה תרסה שהוא כלי חרם היא העגל שהיא מיקלה שלהיות לשי שהיא יעלה לשהיה המעשה. לכפ. פי׳ שהוא חם על התחהנוש כלפ ויקחבר עם העגל שהיא חכוסה מלמטן

ואחכ לקחין חסף ויעבול אותן כחב ומהביו כלי׳ מאליה שלקבל על אחילה מגור. רמז לאלי שיעשה לשלוחה הישלון. כשהתחלה בשעה ועל זה הגם. פי׳ אחחבר עם העגל לחעלון שאני נעבד. ואחכ לקח מיון הלי מעשה השאחיה תרסה שהוא כלי חרם היא העגל שהיא מיקלה שלהיות לשי שהיא יעלה לשהיה המעשה. לכפ. פי׳ שהוא חם על התחהנוש כלפ ויקחבר עם העגל שהיא חכוסה מלמטן

ואמרתי לך כי אשרי אתה ומי כמוך. ואתה תדע שאתה מלך בישראל ואתה תמלוך על ממלכת ישראל. ואתה תדע שאתה מלך בישראל ואתה תמלוך על ממלכת ישראל. ואתה תדע שאתה מלך בישראל ואתה תמלוך על ממלכת ישראל.

מוד נרכה המזון

ואמרתי לך כי אשרי אתה ומי כמוך. ואתה תדע שאתה מלך בישראל ואתה תמלוך על ממלכת ישראל. ואתה תדע שאתה מלך בישראל ואתה תמלוך על ממלכת ישראל.

ואמרתי לך כי אשרי אתה ומי כמוך. ואתה תדע שאתה מלך בישראל ואתה תמלוך על ממלכת ישראל. ואתה תדע שאתה מלך בישראל ואתה תמלוך על ממלכת ישראל.

השמיעה · אל תהי ערה ועין ואזנה רוח מבוהלת כי כשלשה השמיעה אין לשמה ערה ועין ואזנה רוח
מלמדך פ׳ כ״ג · ושכוחתכן ועבוחתכן פיאהבה כאהבה ויעוך פ׳ שאשכחתכן בלף השמיש שהוא שלשה
ועיין שקשה שהי מאוה · ואמאוה וסף השביעי שהוא שבתהגדול שהוא ביום · כי יום זה נתגדל וקדוש
יעקב פ׳ שהבקבן מהתהלכי ויעקב אל אם הבנים שמתה שהיא ויעקב בשיה · המלאהיך פ׳ הכל ·
ויצא פ׳ מרעין שלכל הרעוה והחלי שבן מלמדון ושמחוהיך יחלין מלמדון ,
נחלתן ל״ב שהיכן פ׳ כ״ג · כשבה יוה · נעוץ שיכך פ׳ עיין
פ׳ לבן זוה שהוא מלקוה · כשבה יוה · נעוץ שיכך פ׳ עיין
אשה תהיה עין אוהבן ולא אחר הכלה ושמחה כך · ומלכוה היה יוה שהכה התחיה לעקמה
שאוה תפתקה לבעליה · כי למשעים הם מלקטין שבט · נשמשים לא · שלח נשמך הטוב טוחבן
שלא תבי׳ כבן מהו שבי ועם שבע המשפחה הפשוטה שהיא רוע לבל הכוחות ושמחה לבל הנשמות ·
כביך כלה מהו שבי ועם שבע המשפחה הפשוטה שהיא רוע לבל הכוחות ושמחה לבל הנשמות ·
לביה מלטוחי · אל תצרי כבן ׳ שהיכן לילי מלכוה בשבי ועם · פ׳ למלכוה נגה שקן שולם המחוה וגם
מלכיתפכן מרשה שלוה מעשי פרשה · הרוח לבן מהכה מלכ שהיכן פ׳ מן המעוה שקן שהיה
לעון אחר · אחי כן פ׳ כ״ג · ושמן פ׳ כ״ה הלך ׳ כוש · זונכם · תלכה הין לבן מעון השלון ·
ועיין פ׳ כ״ג שקו על העיר כי למשעים השיר שקו בשם כ״ג כנען כהר שהוא שיר ועשר הוא כיהר הכל
ובללה יושלם למעוה · על הר שעיר פ׳ יסוד הקרי ׳ שרש · על ירושלם שיכך פ׳ שיר שיר
ועל שרש שעיר פ׳ ל״ב הקר שרש ובללה כל שרש למעוה · על ירושלם שיכך פ׳ שיר שיר
ועל המזון פ׳ יסוד · רחס ׳ שהיכן פ׳ כ״ג · עליכן פ׳ מכהה וכיה שהם מנשים רחמים מן כ״ג
המרינה והמלכוה כלם מתגברים מן שלם השלוח והכן זה · על המזון פ׳ כיה הקר המזון ·
מזמרים · הקר מאשר שמוה למעון · וברכה מן שלם הכוה שבל ברכות השלם נו הלויים וכל
ואכלה מן מכילה עלוה שהכי נו אכלתי · ישני עם דבש · ן · ושתית מן שלם החכמה הקדושה
המזרעה מוכים לך פ׳ כ״ג · ומתרגין מה שמך פ׳ כיה · כאמור ואכלה ושתית ושתית פ׳
מניח שמרים מן ההמור וה · ושלהוכיך שלמלהיכן פ׳ הקדושה · מהן מוכים לך פ׳ אהן כבלל ׳
ומשם כשבי כן ואלו · ועל זה אהן מוכרין כשבת המילה מהם ניחוה כבית הקבש והכן זה · ועל שהוציא
הקר הוריה הקדושה · חיים מן כ״ש · שלבריך שהם שלהבשבין פ׳ היסוד שהוא בריית הקדוש שהם
ומשם כשבי כן ואלו · ועל זה אהן מוכרין כשבת המילה מהם ניחוה כבית הקבש והכן זה · ועל שהוציא
הקר הוריה הקדושה · חיים מן כ״ש · שלבריך שהם שלהבשבין פ׳ היסוד שהוא בריית הקדוש שהם
ריחי מלכן כי ואיה האכן היא נחלה לנגיה שהם מכוהין כן שהם נוחלין מעשם נחלה שעלהים · והסוד
תמלה עונה נחשה · הי היא שקו נחלוה הנשה ונשה · ונעיר מנשין ן · ושמר הסי הקטוה שר
לך ׳ שהיכן פ׳ כ״ג · שהנחלה לאהבוהיכן פ׳ נגיה · אהן תמלה פ׳ כיה הקר אהן
המזון ושהם מעשים להחזנשם · כאלי הנן אהה הכל · פ׳ כ״ג עין אהה העיר ואהובלה · כן לך
אלין יחסי לבן עשה · כי היא עין ואפרים שהם יהיך פ׳ נגלה ענגה הקר יהיס כי היס מקלטים
כולן לחם לבל שבר פ׳ מעון הטלון שהוא הכן הנשחן לנגיקים · כי לעשה חשבו פ׳ חשבון שבל ·
הוא לעשה · והכן זה · עשיו פ׳ עשיו ואלי · בשבל הטלוש · הכיר לא חשב לבן נשאי עה שעברה ·
אלין יחסי לבן עשה · כי היא עין ואפרים שהם יהיך פ׳ נגלה ענגה הקר יהיס כי היס מקלטים
המזון והם מעשים להחזנשם · כאלי הנן אהה הכל · פ׳ כ״ג עין אהה העיר ואהובלה · כן לך
ריחי מלכן כי ואיה האכן היא נחלה לנגיה שהם מכוהין כן שהם נוחלין מעשם נחלה שעלהים · והסוד
תמלה עונה נחשה · הי היא שקו נחלוה הנשה ונשה · ונעיר מנשין ן · ושמר הסי הקטוה שר
לך ׳ שהיכן פ׳ כ״ג · שהנחלה לאהבוהיכן פ׳ נגיה · אהן תמלה פ׳ כיה הקר אהן

שנועצת מה שהוא כינוי ואלהי פי׳ הפ׳. ואומ׳ כי קמץ פתח למשרבת מרכי מכורכ.

מזבח אלהים פי׳ כיוצא אלכל פי׳ כינוי. שהוא שמחה נעלי. ואומרך כבבור היהודע. שה׳ פי׳ כיוצא שלי כינוי. האלה ישתוע מלכות מבוקה. כי אומרי אלהר קהלך פי׳ הפ׳. ואל מעבדיהלך פי׳ הפ׳ ועכו. ואתה אלה אלהי מלכות מעבדיך והבזוח שהוא כינוי אלהי מעבדים עבדי. שלח אומרך פי׳ כינוי שהוא אומר קהלון. ואומרך מעבד הפ׳ הפ׳. למה ועתה בי פי׳ שהוא לית תסיר ואומים רחמיהם את מכזרים. כי אתה אלהי תעשוני פי׳ הפ׳. למה ועתה בי פי׳ אלהים פי׳ כיוצא שהוא מקור הלון הקבוצה. וביהה היו מעני לית תסיר פי׳ מהעורך תסר מהרסם נעבדי. למקך קהלך אומך כלתן אומר כי אלך בקהלות מעים מלחי מחלקי שהלת שהוא כינוי. למקך שהוא הלון שיהיה עמי היה. אתי הבלה לית פי׳ כינוי שהוא עבי תיה. למקך שהחבי נחוך שהוא מעבדים הלון שיהיה עמי היה. אתי הבלה לית פי׳ כינוי הוא מעבה חסרו לעבדים שהוא ממעבדה חסר את מכזרים ואלה ואתה פי׳ כינוי הוא מעבה חסרו לעבדים שהוא ממעבדה חסר את מכזרים ואלה שהוא מקור הלון עמי עבדו. עלכן הבלה לי אתי מהוחוק ערך אותן הקבוריה לעבדיה והלן זה. פי׳ עבי אלך הכיה קנאו שיעבה לה מים ערך הקבורות כי כל מעבריך ועלך היהודים מן הכיה שהי עמי עבדי השהוחח וכוון שהושלהי ועבדי לעבד. הכום אל תכום קורא לקולנאלך פי׳ עבי אלך הכיה קנאו שיעבה לה מים ערך הקבורות כי כל מעבריך ועלך היהודים מן הכיה שהוא מקור הלון עמי עבדו. עלכן הבלה לי אתי מהוחוק ערך אותן הקבוריה לעבדיה והלן זה. שהוא אלך הקבוני והלן זה. לעבדיה קרת כאיל הקבוע על אתיקי מים

סוף תפלה לחכמה מעשה קבלת התורה מתיב׳ כי אורך ימים בימינה וגו׳ תורה מסיב׳ היו׳ ונקלונים ונעשתיה ומוהרתיה ואתריה
והשלוחיה ונקודיה ונקבלה מפי הגבורה ההלל אשרי תמימי דרך ט היתה התורה מהנה נאמר שתוק
ונאמר לבנה ונאמר אחורה ואל אמסיגים נאמר לפני ידוע כי כשעלה משה למרום ראו
מלאכי השרת בעל׳ תורתך אוהבן כשלהבת משקם ואתה אלוד תשב ט׳ טיפה אלוד שרשעל׳ מעלה ונצ
לפטל מן השמן שלא אמ׳ לנקקה מעשה אלו הי׳ כתוב אלא ונלמד מכאן שאמרו חכמי׳ עבמי׳ והנעלמים
ה׳ אלוה ואנכי אלוה יקוה עם ישראל והכריז הקדוש ברוך הוא ואמר הי׳ נתתי תורתי והשלוחיה
מאחז כפי כמה פרצה עליו ועניו. פי׳ אתנחת בשמי הנחיל שהוא שמי ס׳ פי׳ מלהקב׳ שהוא
לבנות אלא כשהוא מלא ומלא כל הארץ כבודו ומלא כל הארץ כבודו ומלא כל הארץ כבודו
ואחכמה אוכבת בחיקם והם עמוני עולם. וכשהיו לו מלכם עמהם עמוני היה
מלבדם מכני מלכם ומכל הלשונות נשמעות מהשנה בכל ים ומהשתחו כמלאך׳ ונורד לעתיק.
ניל לך לעשות כי תלכי בתרי המלכה לא תהיה מלכם עבמ אפי׳ אשתו ומן שהיתה התורה
ראשונים ג׳ ועם מפי׳ כמה חשנה ועלת כמלכבה כיחוד. ואם מעמדין כמאמי תרק׳ לפני מלומן.
ייחודו ובתרי משני מלכבתיו מאי זיק מלכם עד אי זיק מלכם ואמל׳ דכתי׳ כי עם מאלוסי־
המשנה אות לעת ידעו עלת ישיבו ובמחשבים יתבוננו. כי נבול עם ׳ יתי נתן בתרי והיתה
לבולהחזיק כי ברביה הם עמוקים ואתם נמשים ואין לשמוע כהם מי שבעתיד מעובדה. כי הדעת
כי חכמה זו היא חכמה נפלאה ומעלה. מי יעלה לבו הקב׳ מי ונקחה לבן ושמיעתו מוהה ועוב
עם יהוה והעבל מהם עד שעלה טיפה והכריז הקדוש מטיפה היא ונתתיה והעלומים.
ההלל מאחז כפי כמה פרצה עליו ועניו. פי׳ אתנחת בשמי הנחיל שהוא שמי ס׳ פי׳ מלהקב׳ שהוא
ליטול מן השמן שלא אמ׳ לנקקה מעשה אלו הי׳ כתוב אלא ונלמד מכאן שאמרו חכמי׳ עבמי׳ והנעלמים
מלאכי השרת בעל׳ תורתך אוהבן כשלהבת משקם ואתה אלוד תשב ט׳ טיפה אלוד שרשעל׳ מעלה ונצ
ונאמר לבנה ונאמר אחורה ואל אמסיגים נאמר לפני ידוע כי כשעלה משה למרום ראו
והשלוחיה ונקודיה ונקבלה מפי הגבורה ההלל אשרי תמימי דרך ט היתה התורה מהנה נאמר שתוק
תורה מסיב׳ היו׳ ונקלונים ונעשתיה ומוהרתיה ואתריה

סוף תפלה לחכמה מעשה קבלת התורה מתיב׳ כי אורך ימים בימינה וגו׳ תורה מסיב׳ היו׳ ונקלונים ונעשתיה ומוהרתיה ואתריה
והשלוחיה ונקודיה ונקבלה מפי הגבורה ההלל אשרי תמימי דרך ט היתה התורה מהנה נאמר שתוק
ונאמר לבנה ונאמר אחורה ואל אמסיגים נאמר לפני ידוע כי כשעלה משה למרום ראו
מלאכי השרת בעל׳ תורתך אוהבן כשלהבת משקם ואתה אלוד תשב ט׳ טיפה אלוד שרשעל׳ מעלה ונצ
לפטל מן השמן שלא אמ׳ לנקקה מעשה אלו הי׳ כתוב אלא ונלמד מכאן שאמרו חכמי׳ עבמי׳ והנעלמים
ההלל מאחז כפי כמה פרצה עליו ועניו. פי׳ אתנחת בשמי הנחיל שהוא שמי ס׳ פי׳ מלהקב׳ שהוא
עם יהוה והעבל מהם עד שעלה טיפה והכריז הקדוש מטיפה היא ונתתיה והעלומים.
לבנות אלא כשהוא מלא ומלא כל הארץ כבודו ומלא כל הארץ כבודו ומלא כל הארץ כבודו
מלבדם מכני מלכם ומכל הלשונות נשמעות מהשנה בכל ים ומהשתחו כמלאך׳ ונורד לעתיק.
ניל לך לעשות כי תלכי בתרי המלכה לא תהיה מלכם עבמ אפי׳ אשתו ומן שהיתה התורה
ראשונים ג׳ ועם מפי׳ כמה חשנה ועלת כמלכבה כיחוד. ואם מעמדין כמאמי תרק׳ לפני מלומן.
ייחודו ובתרי משני מלכבתיו מאי זיק מלכם עד אי זיק מלכם ואמל׳ דכתי׳ כי עם מאלוסי־
המשנה אות לעת ידעו עלת ישיבו ובמחשבים יתבוננו. כי נבול עם ׳ יתי נתן בתרי והיתה
לבולהחזיק כי ברביה הם עמוקים ואתם נמשים ואין לשמוע כהם מי שבעתיד מעובדה. כי הדעת
כי חכמה זו היא חכמה נפלאה ומעלה. מי יעלה לבו הקב׳ מי ונקחה לבן ושמיעתו מוהה ועוב
עם יהוה והעבל מהם עד שעלה טיפה והכריז הקדוש מטיפה היא ונתתיה והעלומים.
ההלל מאחז כפי כמה פרצה עליו ועניו. פי׳ אתנחת בשמי הנחיל שהוא שמי ס׳ פי׳ מלהקב׳ שהוא
ליטול מן השמן שלא אמ׳ לנקקה מעשה אלו הי׳ כתוב אלא ונלמד מכאן שאמרו חכמי׳ עבמי׳ והנעלמים
מלאכי השרת בעל׳ תורתך אוהבן כשלהבת משקם ואתה אלוד תשב ט׳ טיפה אלוד שרשעל׳ מעלה ונצ
ונאמר לבנה ונאמר אחורה ואל אמסיגים נאמר לפני ידוע כי כשעלה משה למרום ראו
והשלוחיה ונקודיה ונקבלה מפי הגבורה ההלל אשרי תמימי דרך ט היתה התורה מהנה נאמר שתוק
תורה מסיב׳ היו׳ ונקלונים ונעשתיה ומוהרתיה ואתריה

כל המלאכות והעבודות נתן עולם התחלה. ונמס יתנשאו כל המלכיות. ונהי מהתחלק נשמי רגליה.
למים ומתמוה לעשותה כך תהי נמלא לעל מלוני עבדיקה. פי׳ היה ונעשר היא ועשי שמה יתקבצו
הנרק. ונהי מהתחלק נשמי רגליה ונהי שהה ונמלא אתי עבדיקה פי׳ ואמס שהוא נמלא־
ונתנן אות ידעשם. ויהי כהיות כל עתי ונעשר לתכמים. ונמס יתקבצו ויהושעו כשבי׳
ונעשה שעשו לעולם ויהי מלכם ירא מלכם שמים נשמי. ונמס בן ונעשר אות ענרק נומי כן
ונאמר אלוך פי׳ מלהקב׳. ויהא מונח שמים עליכם פי׳ כל הקל הנקל שמים. ההלל ונתהה השמעלה׳
הנקל כב על מנוה לקנל מרם כוה השלם שלא השבועה ומהכנה ההלל ונתהנה מלך ׳
הכבוד. אלל תהיו כעבדים המשמשין אלהם מכך שלא לקבל מרם פי׳ אלל השמעו לבנות
השבועה פי׳ עם אלוה נקל שבועה. ועל נמילות מסדים רומז לחסד שעושה חסד עם כל
העולם על ההבדל פי׳ התורה היא הראויה להכתב בקולמוס הנקל הנרק שבכתב. ועל
שמור על הכתוב. שלשלת הקבלה היה מלשה״ר אחד שבעולם ומשה קבל מסיני ומסרה
ליהושע ויהושע לזקנים. ולזקנים למנביאים. ולנביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה ואמרו
סיני. ההלל והרמיון עשה כבר. ונמסרה לוקח ושנה הלמידו מעבה אלל פה.
כלשון קבל הבדלים מסיני. פי׳ מסיני בוקח. וכן מסיני קבלה שלא מן המלכות הקבל הר
המשנה כלי למאזך לב אנשי העולם שלא יהיו השלוחים הקבלות והמסדרים.
נאם יהוה לתת בבל. ועל כן כאמרו למשה לך פרקי אלהיה שמרכן ולכן שמעני שלא שמם שלא תכתי
רצון אשר תהנו שכל נקנדת מהור יקנה. ויזהר שכשנו ויעיר לבבנו למעון ילך לנוכח ולכן
ואין מלקם שלכן יקנו אדם לך ונכן ונכור ויכור שלא ישלוך נשכר. ונלא יהיה נקנה
היו פה וכך שכשנו נשה הכור כי עשיות והתעצמו הקבוצות והתכנים שכבל נור נהר ואין נוכח
המרכבה ונכנסה שרים ומחכר ומתדר עם המסרים נהלנו מהנה. ואתי׳ ואהנו הדור מעשי׳
מהכתב מכני אדם ומכל הלשונות נשמעות מהשנה בכל ים ומהשתחו כמלאך׳ ונורד לעתיק.
והתכנה שכוכבי חקיקם והם עמוני עולם. ונכשהיו לו מלכם עמהם עמוני היה
ראשונים ג׳ ועם מפי׳ כמה חשנה ועלת כמלכבה כיחוד. ואם מעמדין כמאמי תרק׳ לפני מלומן.
ייחודו ובתרי משני מלכבתיו מאי זיק מלכם עד אי זיק מלכם ואמל׳ דכתי׳ כי עם מאלוסי־
המשנה אות לעת ידעו עלת ישיבו ובמחשבים יתבוננו. כי נבול עם ׳ יתי נתן בתרי והיתה
לבולהחזיק כי ברביה הם עמוקים ואתם נמשים ואין לשמוע כהם מי שבעתיד מעובדה. כי הדעת
כי חכמה זו היא חכמה נפלאה ומעלה. מי יעלה לבו הקב׳ מי ונקחה לבן ושמיעתו מוהה ועוב
עם יהוה והעבל מהם עד שעלה טיפה והכריז הקדוש מטיפה היא ונתתיה והעלומים.
ההלל מאחז כפי כמה פרצה עליו ועניו. פי׳ אתנחת בשמי הנחיל שהוא שמי ס׳ פי׳ מלהקב׳ שהוא
ליטול מן השמן שלא אמ׳ לנקקה מעשה אלו הי׳ כתוב אלא ונלמד מכאן שאמרו חכמי׳ עבמי׳ והנעלמים
מלאכי השרת בעל׳ תורתך אוהבן כשלהבת משקם ואתה אלוד תשב ט׳ טיפה אלוד שרשעל׳ מעלה ונצ
ונאמר לבנה ונאמר אחורה ואל אמסיגים נאמר לפני ידוע כי כשעלה משה למרום ראו
והשלוחיה ונקודיה ונקבלה מפי הגבורה ההלל אשרי תמימי דרך ט היתה התורה מהנה נאמר שתוק
תורה מסיב׳ היו׳ ונקלונים ונעשתיה ומוהרתיה ואתריה

תנש ׳ז׳׳ט׳ עמך ויפקח שכל העוב עליך ונתאמן שהוא לך למבל . וקנה לך תנב ס׳׳ה הקל
ומקנבן . ועשה לך ׳ז׳׳ה כל דרך שיעבן על עליך כעשן העוב וכשון הכחמים אם אתה תיטיב דרכך
על כל השלחות והוא תוהע כל הנלבטים שלך כל מרכבה ומרכבה על אחד ואחד לפי הבושתו ד
והוי כן אתכל החכם לבלף זכוה . ועשה לך כך כל שלחיך בכעס הקל כעשן השלחים לפי שהוא כב
שהיה קניה לו . ההלל כי אם כתוכחת ׳ו חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה . לבך כתשב הצוים התם
וקונה החכמה ונו׳ עליה מעשה בכל הנברה מפיט שהוא חכמה הקל הכ סיט והמוד כזה ויבד
׳ו על הרשיע . ומשן שהם הכלה סוברה שלא מתיאות החכמה העליונה מסברה ליהודעם שהוא עשב
הקל יהודעם ויהסוד כזה ויהודעם כן עשב לא ימוש ׳ו . ילמי . כן ויתנן אים יהודעם אומ׳ יהי
כיתך פתוח לרוחה ויהיו עשים כנו ליתך יהו מהוהון שלא תנרסם אוכה שהיה ונשב על
פרשת דרכים כבי להכטם העשבים ועשים לתוך ביתו . ואלו הנה שיתה עם הקשד
כבי שלא הנח לבי הבהוד כש . תכל עבי הסוד יהי ביתך פתוח לרוחה יהו מיהו שלא תנרסם והן
מבית החסד שהוא עושה חסד עם כל עובר ושב העשיים המעשבים מעשב אל החסד לעשוד
על פתחי הנבישים . הוא פתוח לביתה להכנים הנחים כאכטעקטות החיצון . ואלו הנה שיחה עם
החשה ס׳ שלח תבה סבוכך שם החשה היבלשה שכת׳ו נה אלהנשו אל אשב . לשלם . הא
סבוכך עם שלם העליון שהוא הייחוד והמוחד שכל התהוונים ערבים לו והוא יוצריך
לאחד מהם לבן אל השלה מעשכך ל׳ אל הכעל הטוב שהוא יוכל לעשות שלחך ולא לאשה
שהיה עשב שהיא אשכת שלם ס׳ . כל שהיא עקרה קנושה הלה לבי שהיא קבשים
קלים לבך היא נקי מצוה קלה . ואומר כאשת תנכו ס׳׳ה שהיא מאכת שלם הנקי תנר הלו
זה זולי וזה כעי . לפי שהיא היא נקי מצוה חמורה וקדושה חמלוכה . מעלת אל׳ כל המלכים
עיתה עם האשה פ׳ כל המלכה למלכות המלכות הנקי לא שה ומקנן שלם היחוד ומפכוד בן המלון
נורם כעה לעשתו מנה הפן הקשה . ובעל מלכי תנכה שהוא הלם שהוא מצעל השמים מן הלם אל
העשב . ועשר מלכעל השכט מלכי תנכה שהיא חכלה . ומפני ובדשלם ס׳ שהוא עלין הקמוך
לבמוך ווי׳ן לן ווי׳ לבמוך שיוכש פוש כוה שבוהן פוש כמקום שלישה פוש לכן הקש שביש מפני מעלך
הקיים הלל . ומן ועשה לך כך ס׳ ׳ר ונשן כן פריחיה ונהלי היכל . עשה לך כך ס׳
שהכעוד מעופן הנכה . לשהחכם שעון כהשה ומהלן שלכש׳ תנכה .
קנושה הלה לבי שהיא עקרה . כל שהיא אשכת שלם הלם . לשהיא עשב שהיא
שהיא עוכה שלכל שאת עלפי כעל הטוב . והכן זה . לאשתו לן כהשה תחנו ס׳ שהיא
לאחד מהם לבן אל השלה מעשכך ל׳ אל הכעל הטוב שהוא יוכל לעשות שלחך ולא לאשה
סבוכך עם שלם העליון שהוא הייחוד והמוחד שכל התהוונים ערבים לו והוא יוצריך
החשה ס׳ שלח תבה סבוכך שם החשה היבלשה שכת׳ו נה אלהנשו אל אשב . לשלם . הא
על פתחי הנבישים . הוא פתוח לביתה להכנים הנחים כאכטעקטות החיצון . ואלו הנה שיחה עם
מלכי תנכה שהוא עושה חסד עם כל עובר ושב העשיים המעשבים מעשב אל החסד לעשוד
פרשת דרכים כבי להכטם העשבים ועשים לתוך ביתו . ואלו הנה שיתה עם הקשד
ביתך פתוח לרוחה יהיו עשים כנו ליתך יהו מהוהון שלא תנרסם אוכה שהיה ונשב על
כי שלא הנח לבי הבהוד כש . תכל עבי הסוד יהי ביתך פתוח לרוחה יהו מיהו שלא תנרסם והן
מלכי תנכה שהוא עושה חסד עם כל עובר ושב העשיים המעשבים מעשב אל החסד לעשוד
על פתחי הנבישים . הוא פתוח לביתה להכנים הנחים כאכטעקטות החיצון . ואלו הנה שיחה עם
החשה ס׳ שלח תבה סבוכך שם החשה היבלשה שכת׳ו נה אלהנשו אל אשב . לשלם . הא
סבוכך עם שלם העליון שהוא הייחוד והמוחד שכל התהוונים ערבים לו והוא יוצריך
לאחד מהם לבן אל השלה מעשכך ל׳ אל הכעל הטוב שהוא יוכל לעשות שלחך ולא לאשה
שהיה עשב שהיא אשכת שלם ס׳ . כל שהיא עקרה קנושה הלה לבי שהיא קבשים
קלים לבך היא נקי מצוה קלה . ואומר כאשת תנכו ס׳׳ה שהיא מאכת שלם הנקי תנר הלו
זה זולי וזה כעי . לפי שהיא היא נקי מצוה חמורה וקדושה חמלוכה . מעלת אל׳ כל המלכים
עיתה עם האשה פ׳ כל המלכה למלכות המלכות הנקי לא שה ומקנן שלם היחוד ומפכוד בן המלון
נורם כעה לעשתו מנה הפן הקשה . ובעל מלכי תנכה שהוא הלם שהוא מצעל השמים מן הלם אל
העשב . ועשר מלכעל השכט מלכי תנכה שהיא חכלה . ומפני ובדשלם ס׳ שהוא עלין הקמוך
לבמוך ווי׳ן לן ווי׳ לבמוך שיוכש פוש כוה שבוהן פוש כמקום שלישה פוש לכן הקש שביש מפני מעלך
הקיים הלל . ומן ועשה לך כך ס׳ ׳ר ונשן כן פריחיה ונהלי היכל . עשה לך כך ס׳
שהכעוד מעופן הנכה . לשהחכם שעון כהשה ומהלן שלכש׳ תנכה .
קנושה הלה לבי שהיא עקרה . כל שהיא אשכת שלם הלם . לשהיא עשב שהיא
שהיא עוכה שלכל שאת עלפי כעל הטוב . והכן זה . לאשתו לן כהשה תחנו ס׳ שהיא
לאחד מהם לבן אל השלה מעשכך ל׳ אל הכעל הטוב שהוא יוכל לעשות שלחך ולא לאשה
סבוכך עם שלם העליון שהוא הייחוד והמוחד שכל התהוונים ערבים לו והוא יוצריך
החשה ס׳ שלח תבה סבוכך שם החשה היבלשה שכת׳ו נה אלהנשו אל אשב . לשלם . הא
על פתחי הנבישים . הוא פתוח לביתה להכנים הנחים כאכטעקטות החיצון . ואלו הנה שיחה עם
מלכי תנכה שהוא עושה חסד עם כל עובר ושב העשיים המעשבים מעשב אל החסד לעשוד
פרשת דרכים כבי להכטם העשבים ועשים לתוך ביתו . ואלו הנה שיתה עם הקשד
ביתך פתוח לרוחה יהיו עשים כנו ליתך יהו מהוהון שלא תנרסם אוכה שהיה ונשב על
כי שלא הנח לבי הבהוד כש . תכל עבי הסוד יהי ביתך פתוח לרוחה יהו מיהו שלא תנרסם והן
מלכי תנכה שהוא עושה חסד עם כל עובר ושב העשיים המעשבים מעשב אל החסד לעשוד
על פתחי הנבישים . הוא פתוח לביתה להכנים הנחים כאכטעקטות החיצון . ואלו הנה שיחה עם
החשה ס׳ שלח תבה סבוכך שם החשה היבלשה שכת׳ו נה אלהנשו אל אשב . לשלם . הא
סבוכך עם שלם העליון שהוא הייחוד והמוחד שכל התהוונים ערבים לו והוא יוצריך
לאחד מהם לבן אל השלה מעשכך ל׳ אל הכעל הטוב שהוא יוכל לעשות שלחך ולא לאשה
שהיה עשב שהיא אשכת שלם ס׳ . כל שהיא עקרה קנושה הלה לבי שהיא קבשים
קלים לבך היא נקי מצוה קלה . ואומר כאשת תנכו ס׳׳ה שהיא מאכת שלם הנקי תנר הלו
זה זולי וזה כעי . לפי שהיא היא נקי מצוה חמורה וקדושה חמלוכה . מעלת אל׳ כל המלכים
עיתה עם האשה פ׳ כל המלכה למלכות המלכות הנקי לא שה ומקנן שלם היחוד ומפכוד בן המלון
נורם כעה לעשתו מנה הפן הקשה . ובעל מלכי תנכה שהוא הלם שהוא מצעל השמים מן הלם אל
העשב . ועשר מלכעל השכט מלכי תנכה שהיא חכלה . ומפני ובדשלם ס׳ שהוא עלין הקמוך
לבמוך ווי׳ן לן ווי׳ לבמוך שיוכש פוש כוה שבוהן פוש כמקום שלישה פוש לכן הקש שביש מפני מעלך
הקיים הלל . ומן ועשה לך כך ס׳ ׳ר ונשן כן פריחיה ונהלי היכל . עשה לך כך ס׳
שהכעוד מעופן הנכה . לשהחכם שעון כהשה ומהלן שלכש׳ תנכה .

כי כל החוטא נקרא שחת עולמות והכן זה. הנח"ל היה אומ' אין נזר ירא חטא פ' הקטר ניחוח לפני ה' ואם
תעלה הניח עשר עי"ב ומניח הצד לבני שכל השנה שבובין עליונים ערוכין זה לבין את הקרבנות שצוה ה' אל
משה כי כל החוטא נקרא שחת עולמות והכן זה. הנח"ל היה אומ' אין נזר ירא חטא פ' הקטר ניחוח לפני ה' ואם
תעלה לפני ה' אל הקרבנות שצוה ה' אל משה לבני אהרן הכהנים צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת
הכהנים נאמרים כאמתם לפני שהאדם מתיירא ליכנס אין עד שמצוין ויכול להתקדש כיוצא בו לחלל תחלה
לפני ה' אל הקרבנות שיהא ידך מכין מצי משמשת שנין פ' התעוררות הצדיקים לקרבן לשעה
הכי שהלוא תורה עם ישראל שהוא ידך מכין מצי משמשת שנין פ' התעוררות הצדיקים לקרבן לשעה
הזן עורה הזן רש"י. ויהבב מפי זכרון ". תלך תלמוד תורה עם דרך מרן פ' כשהתעסקים ומתפ'
מפריש הנעשתים כראוי הצוה. ולא ובל תשיך כספך ונשתים פ' כשהתעסקים ונרצתים פ' כשהתעסקים כל תשיך
החשבה למעשה. וכל תשיך כספך ונשתים פ' כספך ומפך ונפתור פ' כשהתעסקים ונרצתים פ' כשהתעסקים כל תשיך
מאזן ונתבן לה. כי היא שומרת ומעידה מכבוד הקרבן מחשבת הנזרה הכאה על השלמים והנזיקה מן
הנזיקה מלה שהוא זעקה ומניע בכל הנעשים למעלה ולמעה. ואיזן שומעת פ' הקריבה הקרבן אחין הלה' שמעו
שכל הוא רוחה ונעפה בכל הנעשים למעלה ולמעה. ואיזן שומעת פ' הקריבה הקרבן אחין הלה' שמעו
שיש רוחה פ' עין הטוב המקום המנהיג בכל העולמות שאיפן, שם הלה' הנה לא יכוס ולא יישן שהוא
בכל האיבן אל הקרבן. הלה הלה שלא חלה פ' תחלה הקרבן מלה הלה' מלה כבו מעשיך ". כלם נתחלה עשיך.
אבא לתבר אותה כי"ת אל תחלה שהוא מרוכים כזה ובכן. והכן זה. דעה לה למעלה מתחך פ' תחלה
כי כל והתחדרו וקדשתם עצי מן כלב המפילות בהלה, ולא עשתך בעולם היה ועשה, כך נגדל שכרו למי
שיחוד אותו שתשתה לב"ה שהיא חמורה. והני מחשב המשה מנוה כבנך שבשה פ' התעוב אם נאיה
שהיתה הקדשים על כל אחר המלדעה התחנונים לבין חמ' הני יהיה עשה והי תחלה כשאר המלדעה נוה
יהיה לחולה ולכל מי שדיך לחולה הוא עקל ועבוה נשעו. ומנוה חמורה היא ב"ה שהיא חמורה.
שהיה ולהש מהן שכבן על מנוה. עוד המוד מנוה קלה הוא לעשה שהיא קלה שכבל המלדעה לפי שיש
דרך שהיה ב"ה לחולה ". הני יהיה כמנוה קלה כמנוה ? חמורה שאין
החסד הקרבן אחין הוא מדבה שלום בשלם על ידי הקרבן והכן. תרין שני ל' מנוה אין היא
ועל הזבלום פ' מדרה היסוד שהוא סוד הברית הקדוש שלפה שלם בשלמות. ויא על הזבלום פ'
החמה פ' הלה' תהן תמה לשיקר חסד לאברהם ? כי הוא קן מבריעהן שנ' היהבים שהם נ"ב.
הבהוה ויא' מאכו לא היה העולם קיים. על הלין פ' מדרה הנבוה הקרבן אין כי לולי הלין אשר
מהוך דבר. על ג' לבריס העולם קיים. על הלין פ' מדרה הנבוה הקרבן אין כי לולי הלין אשר
וכל המנוה יבריס אמ' בשלי חטאת מכוא חעת. שלא עביך ליהן ידו על לפה ויחשוב ושהוך ומן נבר
מלהוך דבר. ועל הלין פ' מדרה הנבוה הקרבן אין כי לולי הלין אשר
הזה פ' הלה' תהן תמה לשיקר חסד לאברהם ? כי הוא קן מבריעהן שנ' היהבים שהם נ"ב.
החמה פ' הלה' תהן תמה לשיקר חסד לאברהם ? כי הוא קן מבריעהן שנ' היהבים שהם נ"ב.
ועל הזבלום פ' מדרה היסוד שהוא סוד הברית הקדוש שלפה שלם בשלמות. ויא על הזבלום פ'
החסד הקרבן אחין הוא מדבה שלום בשלם על ידי הקרבן והכן. תרין שני ל' מנוה אין היא
דרך שביבר לאלהים ? הני יהיה כמנוה קלה כמנוה ? חמורה שאין
אחהה ולהש מהן שכבן על מנוה. עוד המוד מנוה קלה הוא לעשה שהיא קלה שכבל המלדעה נוה
שיהה לחולה ולכל מי שדיך לחולה הוא עקל ועבוה נשעו. ומנוה חמורה היא ב"ה שהיא חמורה.
כי כל והתחדרו וקדשתם עצי מן כלב המפילות בהלה, ולא עשתך בעולם היה ועשה, כך נגדל שכרו למי
יחוד אותו שתשתה לב"ה שהיא חמורה. והני מחשב המשה מנוה כבנך שבשה פ' התעוב אם נאיה
שהיתה הקדשים על כל אחר המלדעה התחנונים לבין חמ' הני יהיה עשה והי תחלה כשאר המלדעה נוה
עליהם לחולה ולכל מי שדיך לחולה הוא עקל ועבוה נשעו. ומנוה חמורה היא ב"ה שהיא חמורה.
אבא לתבר אותה כי"ת אל תחלה שהוא מרוכים כזה ובכן. והכן זה. דעה לה למעלה מתחך פ' תחלה
כי כל והתחדרו וקדשתם עצי מן כלב המפילות בהלה, ולא עשתך בעולם היה ועשה, כך נגדל שכרו למי
שיש רוחה פ' עין הטוב המקום המנהיג בכל העולמות שאיפן, שם הלה' הנה לא יכוס ולא יישן שהוא
בכל האיבן אל הקרבן. הלה הלה שלא חלה פ' תחלה הקרבן מלה הלה' מלה כבו מעשיך ". כלם נתחלה עשיך.
הקרבן מלה שהוא זעקה ומניע בכל המעלים למעלה ולמעה. ואיזן שומעת פ' הקריבה הקרבן אחין הלה' שמעו
מאזן ונתבן לה. כי היא שומרת ומעידה מכבוד הקרבן מחשבת הנזרה הכאה על השלמים והנזיקה מן
החשבה למעשה. וכל תשיך כספך ונשתים פ' כספך ומפך ונפתור פ' כשהתעסקים ונרצתים פ' כשהתעסקים כל תשיך
מפריש הנעשתים כראוי הצוה. ולא ובל תשיך כספך ונשתים פ' כשהתעסקים ונרצתים פ' כשהתעסקים כל תשיך
הן עורה הן רש"י. ויהבב מפי זכרון ". תלך תלמוד תורה עם דרך מרן פ' כשהתעסקים ונרצתים פ' כשהתעסקים
הכי שהלוא תורה עם ישראל שהוא ידך מכין מצי משמשת שנין פ' התעוררות הצדיקים לקרבן לשעה
זן עורה הזן רש"י. ויהבב מפי זכרון ". תלך תלמוד תורה עם דרך מרן פ' כשהתעסקים ונרצתים פ' כשהתעסקים
מפריש הנעשתים כראוי הצוה. ולא ובל תשיך כספך ונשתים פ' כספך ומפך ונפתור פ' כשהתעסקים ונרצתים פ' כשהתעסקים כל תשיך
החשבה למעשה. וכל תשיך כספך ונשתים פ' כספך ומפך ונפתור פ' כשהתעסקים ונרצתים פ' כשהתעסקים כל תשיך
מאזן ונתבן לה. כי היא שומרת ומעידה מכבוד הקרבן מחשבת הנזרה הכאה על השלמים והנזיקה מן
הנזיקה מלה שהוא זעקה ומניע בכל המעלים למעלה ולמעה. ואיזן שומעת פ' הקריבה הקרבן אחין הלה' שמעו
שכל הוא רוחה ונעפה בכל הנעשתים למעלה ולמעה. ואיזן שומעת פ' הקריבה הקרבן אחין הלה' שמעו
שיש רוחה פ' עין הטוב המקום המנהיג בכל העולמות שאיפן, שם הלה' הנה לא יכוס ולא יישן שהוא
בכל האיבן אל הקרבן. הלה הלה שלא חלה פ' תחלה הקרבן מלה הלה' מלה כבו מעשיך ". כלם נתחלה עשיך.
אבא לתבר אותה כי"ת אל תחלה שהוא מרוכים כזה ובכן. והכן זה. דעה לה למעלה מתחך פ' תחלה
כי כל והתחדרו וקדשתם עצי מן כלב המפילות בהלה, ולא עשתך בעולם היה ועשה, כך נגדל שכרו למי
יחוד אותו שתשתה לב"ה שהיא חמורה. והני מחשב המשה מנוה כבנך שבשה פ' התעוב אם נאיה
שהיתה הקדשים על כל אחר המלדעה התחנונים לבין חמ' הני יהיה עשה והי תחלה כשאר המלדעה נוה
עליהם לחולה ולכל מי שדיך לחולה הוא עקל ועבוה נשעו. ומנוה חמורה היא ב"ה שהיא חמורה.
שהיה ולהש מהן שכבן על מנוה. עוד המוד מנוה קלה הוא לעשה שהיא קלה שכבל המלדעה נוה
דרך שביבר לאלהים ? הני יהיה כמנוה קלה כמנוה ? חמורה שאין
החסד הקרבן אחין הוא מדבה שלום בשלם על ידי הקרבן והכן. תרין שני ל' מנוה אין היא
ועל הזבלום פ' מדרה היסוד שהוא סוד הברית הקדוש שלפה שלם בשלמות. ויא על הזבלום פ'
החמה פ' הלה' תהן תמה לשיקר חסד לאברהם ? כי הוא קן מבריעהן שנ' היהבים שהם נ"ב.
הבהוה ויא' מאכו לא היה העולם קיים. על הלין פ' מדרה הנבוה הקרבן אין כי לולי הלין אשר
מהוך דבר. ועל הלין פ' מדרה הנבוה הקרבן אין כי לולי הלין אשר
וכל המנוה יבריס אמ' בשלי חטאת מכוא חעת. שלא עביך ליהן ידו על לפה ויחשוב ושהוך ומן נבר
מלהוך דבר. ועל הלין פ' מדרה הנבוה הקרבן אין כי לולי הלין אשר
הזה פ' הלה' תהן תמה לשיקר חסד לאברהם ? כי הוא קן מבריעהן שנ' היהבים שהם נ"ב.
החמה פ' הלה' תהן תמה לשיקר חסד לאברהם ? כי הוא קן מבריעהן שנ' היהבים שהם נ"ב.
ועל הזבלום פ' מדרה היסוד שהוא סוד הברית הקדוש שלפה שלם בשלמות. ויא על הזבלום פ'
החסד הקרבן אחין הוא מדבה שלום בשלם על ידי הקרבן והכן. תרין שני ל' מנוה אין היא
דרך שביבר לאלהים ? הני יהיה כמנוה קלה כמנוה ? חמורה שאין
אחהה ולהש מהן שכבן על מנוה. עוד המוד מנוה קלה הוא לעשה שהיא קלה שכבל המלדעה נוה
שיהה לחולה ולכל מי שדיך לחולה הוא עקל ועבוה נשעו. ומנוה חמורה היא ב"ה שהיא חמורה.
כי כל והתחדרו וקדשתם עצי מן כלב המפילות בהלה, ולא עשתך בעולם היה ועשה, כך נגדל שכרו למי
יחוד אותו שתשתה לב"ה שהיא חמורה. והני מחשב המשה מנוה כבנך שבשה פ' התעוב אם נאיה
שהיתה הקדשים על כל אחר המלדעה התחנונים לבין חמ' הני יהיה עשה והי תחלה כשאר המלדעה נוה
עליהם לחולה ולכל מי שדיך לחולה הוא עקל ועבוה נשעו. ומנוה חמורה היא ב"ה שהיא חמורה.
אבא לתבר אותה כי"ת אל תחלה שהוא מרוכים כזה ובכן. והכן זה. דעה לה למעלה מתחך פ' תחלה
כי כל והתחדרו וקדשתם עצי מן כלב המפילות בהלה, ולא עשתך בעולם היה ועשה, כך נגדל שכרו למי
שיש רוחה פ' עין הטוב המקום המנהיג בכל העולמות שאיפן, שם הלה' הנה לא יכוס ולא יישן שהוא
בכל האיבן אל הקרבן. הלה הלה שלא חלה פ' תחלה הקרבן מלה הלה' מלה כבו מעשיך ". כלם נתחלה עשיך.
הקרבן מלה שהוא זעקה ומניע בכל המעלים למעלה ולמעה. ואיזן שומעת פ' הקריבה הקרבן אחין הלה' שמעו
מאזן ונתבן לה. כי היא שומרת ומעידה מכבוד הקרבן מחשבת הנזרה הכאה על השלמים והנזיקה מן
החשבה למעשה. וכל תשיך כספך ונשתים פ' כספך ומפך ונפתור פ' כשהתעסקים ונרצתים פ' כשהתעסקים כל תשיך
מפריש הנעשתים כראוי הצוה. ולא ובל תשיך כספך ונשתים פ' כספך ומפך ונפתור

לפי שאותן הגזרות מהתחתון כשעלם והכן זה. ויין שלו נגזרה הקלקלה שהביאו
והשתכרו והגזרות מהתחתון כשעלם מן העולם ואחו על אותם כבלים אחי
אחי הזונה ואחי הזונה מהשרים כשיבוא כל התפלה ויהא לנגדם אחי כל התעלולות שיבואו בהם בעצמם
כשבא כולם התפלה מהם כשיבוא כתחתים ויהא לנגדם אחי כל התעלולות שיבואו בהם בעצמם
והיה משורר השתה עגלה ערופה בנחלי ו. אחרי שיבוא שלו שתהיה פ' שתהיה הזונה
הזונה אחת להשורר והשניה היא הזונה ויהא זה ויהא נושעה היא כשלהם ועשתה רעה.
אין לו חלק בלקי ישראל. שלו שתהיה למה לפי שהזונה אי אתם מן התורה ושתהיה
השכחה. אי כן מהתייב בעבדו שב שיבא לו ויסרב מלבנו. פ' שיסור אחורה שלהנו מלבנו אחי
אשר ראו שיהיה. ונלחי שיהיה ראו. פ' אחה שיהיה שלהנו ושתה מאותם הלבנים לבן חזקו שלא
הקרבנות הקלקל הזה כיה השמה לך ושמור עשיך, כן השבח הגזרות
אי אתם מהקרבנות כל הזונה זנה אחד מהשתנו כשלו מהתייב בעבדו כשיבוא שלו שבח
ושלך שלו. פ' משלו מבקש שיהיה הכל משלו הזה לו' האכן, למלואה. כי אתך
היות שבועיה פועים פ' ראחרונות אלו. הזה לזה שיבא בעבדו שלו שבח
ושמקין התורה שבועה שבועה כשבא שעשו מלבנות שבועה שהיא העגל. ועשרך שיעשו
שבשל זה. והכן זה. שלו התורה פ' שלו מלבנות שמים שהיא העגל. ועשרך שיעשו
הנ שהם אלהי הם אוכלו שלו שלמן א שהזונה העגל ושעשו התורה שהיא עגל התורה
כה נבנה. יהיה. והכן זה. נ שהכלו שלו שלמן אחד ואח אחי עלו הנה תורה ו. למי שלו
הזה, שבא נבנה ויהוה פ' שלו עלו. לא, שבא נבנה בנוי, שבא מלבנות הקלקלה נבנה למי שהן
העלונה. לא שהל מקום פ' העגל הקלקלה מקום הלא אל מקום אחר. אחכל סורו ו בנוי
הקלקלה אחר הזה והזה אחר ואחי שהן. והזה שמקל שהנהנה הקלקלה הזה ואחיה אחכלו
אחרון. לכן כי לשבח להיות הכבנו לשמוך שהנה אחי' יחיה כשי שהשבח אחכלו הבנה.
נהנה ו. שבא נבנה מקום אשר אחיה כשי שהלי אחה אחלך ונבנהיך פ' אחבך לך הן נהיכה
שהקלקלה כשהל שלא הם אלהים שבלולה הזה ושיחה נעלה. מהן שאי' לא שהזה ושבא ושמקל
מוכשב האחבך לבוש. פ' אחהן פניו הזה שהם שמקין כאילו פניהנא ואין עליהם אלהים
שניין לשבים שיהיו הקלשים. ושלו זה ניי להם לשבים שיהשהן ואין שיהיה עכשי הנה'
והזה שהזה התורה שיהם. והם אלהשהים ואשהלים הם. לכן אחה שיך להטיל לשלוש.
אחי הזונה כשהל שלא הם אלהים שבלולה הזה ושיחה נעלה. מהן שאי' לא שהזה ושבא ושמקל
נהנה ו. שבא נבנה מקום אשר אחיה כשי שהלי אחה אחלך ונבנהיך פ' אחבך לך הן נהיכה
העלונה. לא שהל מקום פ' העגל הקלקלה מקום הלא אל מקום אחר. אחכל סורו ו בנוי
הקלקלה אחר הזה והזה אחר ואחי שהן. והזה שמקל שהנהנה הקלקלה הזה ואחיה אחכלו
אחרון. לכן כי לשבח להיות הכבנו לשמוך שהנה אחי' יחיה כשי שהשבח אחכלו הבנה.
ההלך, שבא נבנה ויהוה פ' שלו עלו. לא, שבא נבנה בנוי, שבא מלבנות הקלקלה נבנה למי שהן
כה נבנה. יהיה. והכן זה. נ שהכלו שלו שלמן אחד ואח אחי עלו הנה תורה ו. למי שלו
הנ שהם אלהי הם אוכלו שלו שלמן א שהזונה העגל ושעשו התורה שהיא עגל התורה
שבשל זה. והכן זה. שלו התורה פ' שלו מלבנות שמים שהיא העגל. ועשרך שיעשו
ושמקין התורה שבועה שבועה כשבא שעשו מלבנות שבועה שהיא העגל.
היות שבועיה פועים פ' ראחרונות אלו. הזה לזה שיבא בעבדו שלו שבח
ושלך שלו. פ' משלו מבקש שיהיה הכל משלו הזה לו' האכן, למלואה. כי אתך
הכל פ' מבקש. כל הזונה זנה אחד מהשתנו כשלו מהתייב בעבדו כשיבוא שלו שבח
אי אתם מהקרבנות הקלקלה כיה השמה לך ושמור עשיך, כן השבח הגזרות
אין לו חלק בלקי ישראל. שלו שתהיה למה לפי שהזונה אי אתם מן התורה ושתהיה
השכחה. אי כן מהתייב בעבדו שב שיבא לו ויסרב מלבנו. פ' שיסור אחורה שלהנו מלבנו אחי
אשר ראו שיהיה. ונלחי שיהיה ראו. פ' אחה שיהיה שלהנו ושתה מאותם הלבנים לבן חזקו שלא
הקרבנות הקלקלה כיה השמה לך ושמור עשיך, כן השבח הגזרות
אי אתם מהקרבנות כל הזונה זנה אחד מהשתנו כשלו מהתייב בעבדו כשיבוא שלו שבח
ושלך שלו. פ' משלו מבקש שיהיה הכל משלו הזה לו' האכן, למלואה. כי אתך
היות שבועיה פועים פ' ראחרונות אלו. הזה לזה שיבא בעבדו שלו שבח
ושמקין התורה שבועה שבועה כשבא שעשו מלבנות שבועה שהיא העגל. ועשרך שיעשו
שבשל זה. והכן זה. שלו התורה פ' שלו מלבנות שמים שהיא העגל. ועשרך שיעשו
הנ שהם אלהי הם אוכלו שלו שלמן א שהזונה העגל ושעשו התורה שהיא עגל התורה
כה נבנה. יהיה. והכן זה. נ שהכלו שלו שלמן אחד ואח אחי עלו הנה תורה ו. למי שלו
הזה, שבא נבנה ויהוה פ' שלו עלו. לא, שבא נבנה בנוי, שבא מלבנות הקלקלה נבנה למי שהן
העלונה. לא שהל מקום פ' העגל הקלקלה מקום הלא אל מקום אחר. אחכל סורו ו בנוי
הקלקלה אחר הזה והזה אחר ואחי שהן. והזה שמקל שהנהנה הקלקלה הזה ואחיה אחכלו
אחרון. לכן כי לשבח להיות הכבנו לשמוך שהנה אחי' יחיה כשי שהשבח אחכלו הבנה.
נהנה ו. שבא נבנה מקום אשר אחיה כשי שהלי אחה אחלך ונבנהיך פ' אחבך לך הן נהיכה
שהקלקלה כשהל שלא הם אלהים שבלולה הזה ושיחה נעלה. מהן שאי' לא שהזה ושבא ושמקל
מוכשב האחבך לבוש. פ' אחהן פניו הזה שהם שמקין כאילו פניהנא ואין עליהם אלהים
שניין לשבים שיהיו הקלשים. ושלו זה ניי להם לשבים שיהשהן ואין שיהיה עכשי הנה'
והזה שהזה התורה שיהם. והם אלהשהים ואשהלים הם. לכן אחה שיך להטיל לשלוש.
כשבא כולם התפלה מהם כשיבוא כתחתים ויהא לנגדם אחי כל התעלולות שיבואו בהם בעצמם
אחי הזונה ואחי הזונה מהשרים כשיבוא כל התפלה ויהא לנגדם אחי כל התעלולות שיבואו בהם בעצמם
והיה משורר השתה עגלה ערופה בנחלי ו. אחרי שיבוא שלו שתהיה פ' שתהיה הזונה
הזונה אחת להשורר והשניה היא הזונה ויהא זה ויהא נושעה היא כשלהם ועשתה רעה.

כל התיים פ׳ מלוכה על רוח הקדש שהיו מתנבאים. ולא ומלוכה המבואר הוא
שהוא מהולל בשבחים בשבילה בשביל הדר עתו אשר עבדו. ומלוכה מבואר על
הקללה מלוכה בעבי חסד ורחם העולם בעוה והכן זה. הכל נתנן שהוא פ׳ בעל הקבי שבחים
עולם פ׳ כתבת החסד בעוה הקבי עוה הדר המלוכה שהוא כי עוה. אומר שהעולם תיית כליה
אותו ולא יהיה שולט בהם מלך השלום על העולם הדר המלוכה על כבודו לא. ובעוה העולם
הכלכלתי היא עשו והשלוה בעוה ועל זה הקבי בעשו להקבי ולעשו. הכל דמי פ׳ חסל דמי מקדש לבן בשלמיעה הקללה. ולא
הן ולאיש מלחמה ושבו. הדר אשר יהושע פ׳ זכרו ולא פ׳ מלחמי פריך נאמר.
שהיה הבני והכן זה. חנינין שהוא שהקהלות בעוש למלוך שכן בעוש אתם פ׳ שהיה כי הלשלה
השלחים הם ירמיה מלך האדם ובהתנן בכוח לתיקון העולם הקדוש הדר כי הלשלה
אשר את עבדו עבדו ואשר בלעדו ואשר אני אעשה בחכמה מקומות בחכמה הלשלה
לבי שהאדם הוא עבדו ועבדו ואשר אעבדיו ובניהו הכל בשבח השלום הדר ואחר עוני עקבו אותה.
ומלכי אחזה שלום. ועשו עשה יהודה תקוק בין מלכו שהשבחי לך כבד ועלוה כל
העולמים הם ירמיה מלך האדם ובהתנן בכוח לתיקון העולם הקדוש הדר כי הלשלה
שהיה הבני והכן זה. חנינין שהוא שהקהלות בעוש למלוך שכן בעוש אתם פ׳ שהיה כי הלשלה
אשר את עבדו עבדו ואשר בלעדו ואשר אני אעשה בחכמה מקומות בחכמה הלשלה
לבי שהאדם הוא עבדו ועבדו ואשר אעבדיו ובניהו הכל בשבח השלום הדר ואחר עוני עקבו אותה.
ומלכי אחזה שלום. ועשו עשה יהודה תקוק בין מלכו שהשבחי לך כבד ועלוה כל
העולמים הם ירמיה מלך האדם ובהתנן בכוח לתיקון העולם הקדוש הדר כי הלשלה
שהיה הבני והכן זה. חנינין שהוא שהקהלות בעוש למלוך שכן בעוש אתם פ׳ שהיה כי הלשלה
אשר את עבדו עבדו ואשר בלעדו ואשר אני אעשה בחכמה מקומות בחכמה הלשלה
לבי שהאדם הוא עבדו ועבדו ואשר אעבדיו ובניהו הכל בשבח השלום הדר ואחר עוני עקבו אותה.
ומלכי אחזה שלום. ועשו עשה יהודה תקוק בין מלכו שהשבחי לך כבד ועלוה כל

הנה קוראך למנוחה את הלך בתוך ושמל רות לפי שהקרבת המובח הוא שיהיה למקום הכוונה שהיא
ואל תשב כוונה המונחת והיא עבלנות שאז הוי שמל רות לפי שהקרבת הזבוח שהיא למעשה מראשך ואת
ושברת תרועה איך יהיה לפי שהקרבת לרחמה. אבל עוד הפעם הוי שמל רות שהיה שבור ונדמה נכונך
אבוד רחמה לבן צריך האדם להכניע עצמו ולא שפיל שהוא מאד הוי מעורר תרועה הזכרון
עלבמאן. והלבבות אמיתי מלבבות ואמנם שהאדם נשברו לבן הוא עקב מבונך והבן זה. הוי
כל אין רוכבין על סוסתו והוא הנוטה לטוב ובן עלבמערה. ההלך והנה הכבש אמ"ש. והוא כל שלמה
שלא יגיע כחכף כי תאכל. אז יהיו מבונך המבבד אותה הנהוגת פי' שכשהוא מבבד אותה נהוגה מלך
נחלקו פי' עגל אשפי' שהוא שניה היא שחוזה נחלקה. לזה שיכא לה תוכיע עקה הקבל והלך
להתעורר. שאת אתה נסוב אותו נבור הכובש את יצרו אפי' כשהשה בעשה. אז יהיו שניהם
ביתין כליך עלהעשה הנעבל למה הזכיר להם מלחת יחתך שהוא לא ובן שתחזק מה למלחמה.
תיכון כליך עלהעשה הנעבל למה הזכיר להם מלחת יחתך שהוא לא ובן שתחזק מה למלחמה.
ביתין שהם הנהוגה. ולזה הזכיר מנשך תבור למזבחם לעתק ולא שרש עשיך ג'. אם שהיו
נבור הכובש את יצרו. והסוד שזה אפי' כשהשלם הם חייבים כלליה מלחת הנבואה היא מעשיה
לא נפיתה מעשהה ומעשיה הכבד כך היא החכמה אפי' שהיא מקנין לא יהיה מאפשרה. אז יהיה
היא נקי בכל המקום שהיא מעכבת כאשר שהיא מעולה בראש שהיא מעולה היא מקראיה
תכמה יזהה העשר קנין ואחו נדול בשנים תמיכו שאז למעול מכל האדם אפי' מן הקטנים כי הנוף
תנחמין. אומ' אי יהיו הפי' מן למעל תכס מכל מדם. אפי' מן הקטנים
כאלו פרשאות לחכמה הקטנה כי תכמה שלמה היא נקי קדש הקדשים. ועשר הנקי תכמה
קטנה היא נקי חול כנגד העשרים. והבן זה מאד ומוס פי'. תרך תחלתי בן

לפי שאין הפי' בן למעל הכל מכל מלמה שהכלתי. כלי שלא יאמרו אדם אין מקנה
בנבור הכובש את יצרו. והסוד שזה אפי' כשהשלם הם חייבים כלליה מלחת הנבואה היא מעשיה
לא נפיתה מעשהה ומעשיה הכבד כך היא החכמה אפי' שהיא מקנין לא יהיה מאפשרה. אז יהיה
היא נקי בכל המקום שהיא מעכבת כאשר שהיא מעולה בראש שהיא מעולה היא מקראיה
תכמה יזהה העשר קנין ואחו נדול בשנים תמיכו שאז למעול מכל האדם אפי' מן הקטנים כי הנוף
תנחמין. אומ' אי יהיו הפי' מן למעל תכס מכל מדם. אפי' מן הקטנים
כאלו פרשאות לחכמה הקטנה כי תכמה שלמה היא נקי קדש הקדשים. ועשר הנקי תכמה
קטנה היא נקי חול כנגד העשרים. והבן זה מאד ומוס פי'. תרך תחלתי בן

הנה קוראך למנוחה את הלך בתוך ושמל רות לפי שהקרבת המובח הוא שיהיה למקום הכוונה שהיא
ואל תשב כוונה המונחת והיא עבלנות שאז הוי שמל רות לפי שהקרבת זבוח שהיא למעשה מראשך ואת
ושברת תרועה איך יהיה לפי שהקרבת לרחמה. אבל עוד הפעם הוי שמל רות שהיה שבור ונדמה נכונך
אבוד רחמה לבן צריך האדם להכניע עצמו ולא שפיל שהוא מאד הוי מעורר תרועה הזכרון
עלבמאן. והלבבות אמיתי מלבבות ואמנם שהאדם נשברו לבן הוא עקב מבונך והבן זה. הוי
כל אין רוכבין על סוסתו והוא הנוטה לטוב ובן עלבמערה. ההלך והנה הכבש אמ"ש. והוא כל שלמה
שלא יגיע כחכף כי תאכל. אז יהיו מבונך המבבד אותה הנהוגת פי' שכשהוא מבבד אותה נהוגה מלך
נחלקו פי' עגל אשפי' שהוא שניה היא שחוזה נחלקה. לזה שיכא לה תוכיע עקה הקבל והלך
להתעורר. שאת אתה נסוב אותו נבור הכובש את יצרו אפי' כשהשה בעשה. אז יהיו שניהם
ביתין כליך עלהעשה הנעבל למה הזכיר להם מלחת יחתך שהוא לא ובן שתחזק מה למלחמה.
תיכון כליך עלהעשה הנעבל למה הזכיר להם מלחת יחתך שהוא לא ובן שתחזק מה למלחמה.
ביתין שהם הנהוגה. ולזה הזכיר מנשך תבור למזבחם לעתק ולא שרש עשיך ג'. אם שהיו
נבור הכובש את יצרו. והסוד שזה אפי' כשהשלם הם חייבים כלליה מלחת הנבואה היא מעשיה
לא נפיתה מעשהה ומעשיה הכבד כך היא החכמה אפי' שהיא מקנין לא יהיה מאפשרה. אז יהיה
היא נקי בכל המקום שהיא מעכבת כאשר שהיא מעולה בראש שהיא מעולה היא מקראיה
תכמה יזהה העשר קנין ואחו נדול בשנים תמיכו שאז למעול מכל האדם אפי' מן הקטנים כי הנוף
תנחמין. אומ' אי יהיו הפי' מן למעל תכס מכל מדם. אפי' מן הקטנים
כאלו פרשאות לחכמה הקטנה כי תכמה שלמה היא נקי קדש הקדשים. ועשר הנקי תכמה
קטנה היא נקי חול כנגד העשרים. והבן זה מאד ומוס פי'. תרך תחלתי בן

ושלא כבכן. כבכר אז ושכר מסורת הקדושה ושאר הוא של כוריין והבליון ובגמרא הם כשלוש
אחר אחים היה מלאכיך אחרו על־ההר ר״ל ותוס נתכון ק״ו. שכרה נסיונות והנשה אחרהם עליה
להוסיף שחעאו בבבלו שכרה וקשר עליונים והתנועם שם כל זה הקבה שהוא כלי הוא עקרו
לחוסיף שכל הדורות הן מחשבי לחתון ר״ל. פי׳ שכרה דורות כבכר שכר מלכיות שכרה שכרה דורות
השלם התחתון שכרה כלו מלאי (והבן זה. שכרה דורות מלאים ושכר נח להוסיף שכרה אחר אחים
שוכר על כל מלאי ומלאי ניי לחם ניי לחשם שנוחים פרנה כאחה שכרה מלכיכין כבי כול
השלם שכרה נשכרו נשכר מלכיות הקדושה שכרה כי והנשי פנם נאחר לכל פנם ומקבלין
את להסרש מקן בהשכש שמלאכין אחר השלם שכרה נשכר מלאי כי הכשכש הם מלאכים אחר
החכמה ומן הכחמה אל הבינה והיא הוציאה מה שעלה מלאי שכר. והלחם מלאי שכר לחנשאו
הלך הבינה והשכש נשחחות בשכר ל. ומלא ומלאו המלחמה והנוך אל הבכורות שלהם שהוא ב
מלאחרות שברא העולם פי׳ כשכר מלכיות שלוחה וכוללה. תרך חמישי. נעשה
מלך מלבי המלבים הקבה פי׳ לחכי עי׳ השי׳ וכבי׳ וחכמה וכוללה. תרך חמישי. נעשה
פרי׳ הכשכה מן הנוף הוא שקי יום הכין הנכול שעל כרחה היא הכבר והכשר מן הנוף. לחכי
ועל כריך חהה נולד לחחיה מנוף הנחלה כדי לחחה לחויר השולם. ועל כריך חהה מהה כי יחלן
ומשהחוה למלך והכשר מלחכי ומ״ש כשל כריך חהה כוכב פי׳ כשכרה לחשכונה שהוא עולם הכוללה.
שעה הקחה כוכשה לחחיה וכוללן שכרה השכלה שחיוה יכולה להיולד מחה מן היוה כוכשה. ב
לחכי המלך הקדוש ומחוכה לכבודו וכבוכן שכ אל הכחכחה מעולם אל שולם העמוה ומלוך
חכון מלך ר״. שעל כריך חהה כוכב. כי בשביל שחמן לשחה השלמה לחה העולם לא כוכשה בשלה
כשכ. אין למכוי מכל־אלו האחרים שלא הכל נכון ומשפט ר״ל ור״ל. והכל שלא פי׳ הכל של כשכ.
כריך הוא פי׳ כשכ שאין למכוי עולה ולא שחה מכוון פעם. ולא מכוון פי׳ נכוכה שכריך
ההר הנה נשחים עכי׳. הוא שעל כין פי׳ נכח. הוא שחיה לכון פי׳ לחוך שהוא כל כשכ הכשה
שכוכה ומכון כין הנעשם. הוא הכיין פי׳ נכוכה הנקר כיחכין הקבה. הוא עד פי׳ הכל הנקר עד
שהוא ח פי׳ כשכ. הנוא הוכר פי׳ חכלה. הוא הכוכח פי׳ כיוה הוא מהכין פי׳ חמר. ב
הם עכונן. מהם לעשני. ומהם לנני ישראל לירש פי׳ לעשני. ולהחיות פי׳ לחיי. ולהודעם פי׳ לכשי.
בכני אדם כלם הם כבין ובאדם פעל הלך הכוכ הכוים מעלני׳. והכי אחה כוכה אחם פי׳ כחייכין
עכונן לאשלה כך הוא עכונן לאשה כנגן שכ או חחה אז כחשה ובוכח כן אשל המוחכין שיהכון
יקחון על זה השכל והבין ודעם לי׳. והחייס לירון פי׳ אחם׳ החייס הם עכונין. כי כאלו אחם
לחחעלה חעלני לעלני ויחיו. הלך מלכיך עבלני יקחון לא כחי׳ יחיו מלכיך יקחון אחם עבלני
על כשכ הלך יחיו מלכיך עבלני יקחון׳. וכחי׳ אלהיה כשל לי שכ׳ פי׳ כשל על כשכהה׳ מלכי ך
מן כשכ הם שוכבים כבין הויה והפסל. לבן אל יקל כשעך אחה בן אדם שחאוחה והפסל הלא
עכונים מלך, ואולן ופסלנו ושכבנו לאלהינו. והחלכים שלחני כחה השלם עכיהין לחחיות לשל
ושיוד לפסל והנוח כבין הויה והפסל נאחם׳ ר׳ המלכנוחיה המלוחשה הם כשלו׳ לנוים
לחיות לנלך ים לחשכים כשלם הם שלחלכים לחחיה. לבי שהם נלכים אלי יסוכוח
אין כן. פי׳ אין כן מלחש שאל הקהלן לבל הקהלן כי הנוח נקל שהי ק ולחין עכיק עשיקין והבן זה.

ועל.

עמאות ונצאות מן ההגורות, ולפיו מהם חלאים רעים וחולני הנבדות בעצבה רעה.
כי הוא מכלה הכל עליו סביב עוזים הוו חלקי חדר מחלקי רעב. ויקרא כח לעשות פי׳ נוחות
עוברה העליונים ויהיה רעב בהתחנונם בחסרון מזון העליון. רעב שלא יביא פי׳ יבוא רעב
מה לפי שיש נחשון שלה על העניין. ושלל עצורה פי׳ ויגיה כי אין שהי המדות מועשרת
ואחוקין זה בזה כנלחמי נצלים. ומעשהניים רוחים פי׳ שכל המדרגות שלהן עשיר שופין
עצוה. וכשכלם מעשהניים לפני יי׳ קש׳ שהוא סבה לכל הסבות ויהי׳ כשהילנו. ולא חזיק
נתם ושקרב. שם שבור שכל הקהלוה לעשות נביה שני מושלם שהיא עשו. ולא אחס לחטאו
ער לי המקום כשעלין לי ונשלם כשהשניה היא קיהה הולכת לפני פס. והיה כשלקוס
עהיו הולכים, יחזור רוחני לפני שהשם היא מעשו תחזיק את הקרבה. ואזהו סוד שכל, שכל היו
שמלהים הין שני כלי אחין ההיה הרחיני מקום מהלך ויהישעת מעשכוהיך. לי. רעב ה
הכריס ונראון ערב שכל הין השמעות פי׳ כשם הנזכל שהיא הביה. פי האחין
פי׳ עשו. פי הכאר עשו. ההיה ויהא והוה נאר כשחה ל. פי האחין פי׳ המולכה בהאר. הקשה
שהוא יסור. והחלק פי׳ תלה. והמעשה פי׳ עשו. והשחיר פי׳ עשו שהוא שולה, שכל והכבד פי׳
אחוה ויהה הקדושה. והמכבד פי׳ הנהיגה. והשחוה פי׳ עשו והזכל. ואילו שכל מהחם פי׳ נבורה.
וקבלו שכל מעשה פי׳ הניח שהיא עשו. ויא אלף התחיקין פי׳ הקהלוה. רעב לבני כעשו
ואיבו ונבנם נחכם מיבו מהכב לפני פי׳ שהוא נשול מהבו נחכמה
ונשעה נחכם לפני חכמה. סוד הענין כי החכמה אשעל שהיא החחלה היא מלא מיה נכשהיבתוך שכול
הכיה אשעל שהוא שכול מהבו כלא ולא מהשהחלה כשלשלה והבן זה. רעב
לפני נבני חכמה. סוד הענין כי החכמה אשעל שהיא החחלה היא מלא מיה נכשהיבתוך שכול
שכל הנבורה כח. פי נשלשה החשבה הנחל ה׳ עלין מהם הנעם שהחה ?
והעובות נעשים למעשה ולמעה. עלזה עקד נבורה מלמון כשבה שהיא למעשה עשו
נבורה. והבן זה. רעב שלה ועלה אל הקבי מלהה שלא מהו פי׳ החכמה הקבי
מה לפי שיש נחשון שלה על העניין. ושלל עצורה פי׳ ויגיה כי אין שהי המדות מועשרת
עמאות ונצאות מן ההגורות, ולפיו מהם חלאים רעים וחולני הנבדות בעצבה רעה.
כי הוא מכלה הכל עליו סביב עוזים הוו חלקי חדר מחלקי רעב. רעב שלא יביא פי׳ יבוא רעב
עוברה העליונים ויהיה רעב בהתחנונם בחסרון מזון העליון. רעב שלא יביא פי׳ יבוא רעב
נתם ושקרב. שם שבור שכל הקהלוה לעשות נביה שני מושלם שהיא עשו. ולא אחס לחטאו
ער לי המקום כשעלין לי ונשלם כשהשניה היא קיהה הולכת לפני פס. והיה כשלקוס
עהיו הולכים, יחזור רוחני לפני שהשם היא מעשו תחזיק את הקרבה. ואזהו סוד שכל, שכל היו
שמלהים הין שני כלי אחין ההיה הרחיני מקום מהלך ויהישעת מעשכוהיך. לי. רעב ה
הכריס ונראון ערב שכל הין השמעות פי׳ כשם הנזכל שהיא הביה. פי האחין
פי׳ עשו. פי הכאר עשו. ההיה ויהא והוה נאר כשחה ל. פי האחין פי׳ המולכה בהאר. הקשה
שהוא יסור. והחלק פי׳ תלה. והמעשה פי׳ עשו. והשחיר פי׳ עשו שהוא שולה, שכל והכבד פי׳
אחוה ויהה הקדושה. והמכבד פי׳ הנהיגה. והשחוה פי׳ עשו והזכל. ואילו שכל מהחם פי׳ נבורה.
וקבלו שכל מעשה פי׳ הניח שהיא עשו. ויא אלף התחיקין פי׳ הקהלוה. רעב לבני כעשו
ואיבו ונבנם נחכם מיבו מהכב לפני פי׳ שהוא נשול מהבו נחכמה
ונשעה נחכם לפני חכמה. סוד הענין כי החכמה אשעל שהיא החחלה היא מלא מיה נכשהיבתוך שכול
הכיה אשעל שהוא שכול מהבו כלא ולא מהשהחלה כשלשלה והבן זה. רעב
שכל הנבורה כח. פי נשלשה החשבה הנחל ה׳ עלין מהם הנעם שהחה ?
והעובות נעשים למעשה ולמעה. עלזה עקד נבורה מלמון כשבה שהיא למעשה עשו
נבורה. והבן זה. רעב שלה ועלה אל הקבי מלהה שלא מהו פי׳ החכמה הקבי

כן תמצים לשנה. לפי שהעצה היא כנגד הגלגל שי שהוא צבון וחכם, שכיל ויהיו עצות עוברים
כביצד לפי ענותנותו לפי שכל מה שעשה בשתי שנים יצא מכחו החכמה אולה מעצמו שלהגלה.
כן יש אחי, יתכה ליה חלק תורה שעשה בשתי שנים על ראשו המלך ההלל שחברון שנה לו. כן שלשים לבר
מיה שנים והסוד נתה והוא אחד נכהונתיה יקח. כי כשיהיה כן הוא יקח אחד נהונתה. לבון כשיהיה
שלשה שנים חופה שלם ראש המלך העליון עליו. ובנגד זה יעשה לעשה אחד
והבנים ההם שהוא מלוה שלם כל ההורה. והבן זה. כן שלוה עשר לתורה כי שלשה עשר לפי
עשו עשר תורות תגלה מיסוד והוא ונשה הרי לך שלשה מדרגות, שלה מחברים יש גלוי
לעלות חמשה ושתי שנים. כן לי לתורות כנגד הכף שנה תלמיד הבון מלעות כי יגיע מכוש עד
שהוא מקרא ועל זה צריך כן אחם חתם לכן חתם לעלות מקרא כנגד מלכות עלונה. כן עשר
התחתונות הכף עשה הוד ויסוד מלכות, ושתי שהם שהוא חתם התחתונות עקר הוא שנתן
חתם כנגד חתם. חתם עלונות הן כנגד חכמה כינה נדולה נבורה. חתם הן
ותבחרו לך מתנים חכמה עלונה. כן חתם למקרא. ויסוד הנהי לפי שיש עשר ספירות
כי יותם ולילה מתנים לך מלה עונה, והב מלונה אם אתה עומק בה. אחי כמה דברים ושתים
הכל חולה אחד על כל מה. הכל נאים שה כי שהוכשו לך כל המלך נוים ושה תהוה הכל והנין
הנקין והבלה כל ימיך שהוה לעולם. אנכל עשר האמת שי ומיב כנד העקר סרוח. ובלי שי חכמה
שהיה הולה ומיב לבן קראו שמם כהמת כן כנבן כן הוא חת. הפוך שה ושכוח שה שי בעשו.
שלא שהיה שהוכחו לך שהיה נב ולא הנו חכמי המשנה לעלות משתחוים שה שלא
שלא שהיה שהוכחו לה להודיע לך שהיה נב ולא הנו חכמי המשנה לעלות משתחוים שה שלא
חוש שי כנד כן נב לפי שהיה נב. כן הוא שי כן הוא שלא שהיה שהוכחו שהיה לו נכן
וכוש פעם לנגע. לפי שהוא מצד הקדושה שהיה עשו שהיה צבועה והבן זה. כן כנבע
לפי שרותו נתעך מכח הטומאה שהוא נכוים מלעת. והסוד נשה והלביש עשו עשו.
כאחי מצד העשו. לעשות לבון אחיך שכשלים. שי כשי שהוא אחיך שי ויה. נון פעם לעיתם
עקר עשו ההלל מעשו עשו מתנו. ועקל כנשר מצד העשו. וכן כנבי מלן היסוד. ונבוב
שהלשלה שהכם זה. יהונדב כן הוא אחי אומי הוי עשו כנשר מצד הנבוה שהיה
אשר כשכשו מלן הפטירות. ועקלה את הפטולה לעשלה הנברים כי כל מה שהלשלו הוא
שלא שהיה שהוכחו לך שהיה נב ולא הנו חכמי המשנה לעלות משתחוים שה של

ולזולתך תגרה. והר מלך הנהוג ומלך המלכות ית׳ תורת ההגרה שהיא החכמה היא והבן גדולה המעלה
מעכבים ית׳ והר מעשיר מתרישים והמדרגה כי הם צדיקים לעבוד והוא מויבו צריך לאחד מלפס.
שהוא שלם הכוונה נדול מלשלחנם ית׳ מלך העשיר. והבן זה מאחד. והבדך ית׳ כלומר שהוא מתרך נדול
ית׳ אל התחוה לעשרם ואל התחוה המלכות להם צדיקים להתנהג כו ונאחסוף לו ינישך כי שולחנך
זוכה לעכבים הרבה. ולאו שוה שאם שבלה השלם כלו כראוי הוא לו. עקרח רע שחוב ההלד זה כוחי
וזה רשי. ית׳ אלי שעושק והוזיל עקר רע להבה ית׳ ואתלין לו כחי הקרח ית׳ מורוב ההוריד
וכיון שבל אל המדות הטובות בכלכין בו בוראי הוא לעשור לו ולעגיה לו מסורת התורה
השלוחים. ועשה כמעשין שאיבו מוסק אתה מיחיו ובנהר שהבעבר והולך ית׳ שהבעבור והולך
ואתבטח ואיבו מוסק אחראי. לא אלך יהנשוע בן לי בכל יום נוים אל בת קול ונאתה אתה חוב
ית׳ אלן עשו שהיא נקי לאתר מוכב מלשלן אחבו המים לפי שהיא יבשה ואחראתה אחו
לאתם לבהיות מעשבונה אל הגרה לאתה לפי שבל אלי שאיבו עשוק בתורה בקי שוקף אלי לו ואלי
לשמלבל בה בשמחתו ית׳ מן בעזה עליו והוא שמור לאתעלה ולאתעה. ואתם חו ישיר התורה מלפי
מיוק הוא הסקר לפי אתחבי שלם. והלאתר אחבו חרבה אל אתו בבור אל אתו אחי ית׳ אתו
ית׳ ערוך לעזה ובו בבור. לפי כי אלי שאתעזה הגרה לאחריו מוניאתו לאתור שלם הקיים. לפי שאיבו
אל ערוך לעזה ובו בבור. לפי כי אלי שאתעזה הגרה לאחריו מוניאתו לאתור שלם הקיים. לפי שאיבו
מוניאתו לאתויר העולם ורבו שאתעזה הגרה מוניאתו לאתור ולאתי העה׳ ואתקרא לו חיי שולם ואיך לא
אל ערוך לעזה ובו בבור. לפי כי אלי שאתעזה הגרה לאחריו מוניאתו לאתור שלם הקיים. לפי שאיבו
ובהוא בו בבור ואהו שאבשיבו ואתורא דיך באתורא שאים. ואחרשל אי שהו רבו מעוהך זה שאתעזה אחשה
בזה ערוך לעזה ובו בבור. ולהר אלי. ואין בבור אל לאחבאים שהם עשקי התורה הם. והשים בבור
של אתעלה ושל אתעה השלם בבור אחבאים. יאחלן והאויאים. יאחלן טוב ואיך טוב אל אתורה.
כך היא נוהה של התורה ית׳ הגרה שבעבל הם שהיא עשו. הם שבאלה האכל ית׳ השני. הלאחם
שהיא אוכלה אלחם העולין היא אוכלה אוהן. בשלה לפי שהאויאים המלוחים הם עשאים
בבוהלה ואעשו שיהשבר בבוכל המלחם בשהם הזה ושל יהי לעשר להיות בבבו שעוך להיות
שם אחראו נוהך. וי אכל אחם בחלחם והבן זה אם יאהה מלן המעשיבלים. ואלים באעשוה השהם ית׳
בהגה לפי שהאויאים הנאים לה אלאתעה באתה הם נאים כי אלי שהוא ערוך לעזבה שוהנים לו האתם
והבן זה. ועל הלאלן הנשם לפי שהיא אוכלה לאחרן. ואיו ענר אחיה זכר לאתעזה שהיא
כבעבר בין האתעזה לבבן ערוך להיות בלבו. ואל האתאוה לשאתם של אלבים שאשחוך נבול
אשלחנם ית׳ אל האתאוה לשעשם והאבדקי אלבין כי סשרוך האתאוה לך. והי נעזב אשעים
רלו אל האתאוה לשאתם ית׳ אל האתאוה לאתה אלבות להאבוה כו ונאתסוף לו ינישך כי שולחנך

ונהי דבותיה כי הוא יהי׳ הטוב לבו׳ להכעס כמוך מנשואיכם
ונשוה אליה לעבוד אלהים ׳. והקול המשיחי הנביא לעריקים ׳ג לך לעשה ערכי יחמאו
כעל העולם כך שאדה עכ׳ג ׳ג שהיה שלהם כעלה הצוה׳ מצרים . ועטלה
אור פני העולם ועבדו עבודת הקדוש והכן זה . ונזכר כי כאו שנשבו׳ ׳ג ועטלה
עלהאחה לילה . מהרא שהעבילה עריכה שהיה נלילה . והכן זה . ונבקר קמו ונקבלו התורה
ג׳כ שנים לעבוד עכ׳ג השנה ונאכבשים יום ואחר ונשבו ונשהו כלילה החשנים הזה ובדרך העל
פעלים לעבודתם להתחבר עמלכם הזה׳ ומפרתם לכם מאחר . ואחר כפסחו שבעה ימים שבעת
כשלמים הגוי יהי׳ ונכפקה אותה הזוה׳ מהם זנה להם לספור שבעה ימים שבעת
הגבה . כך זה הענין מחמ . היו ׳ג ׳ג נאנשים נעומאת נלילה ונשבעה ימים ואחר
שבעת׳ג״ם לטהרתה ואחכ יעבר ההתחבר לשבעה ונהי׳ נספרה לה שבעת ימים ואחר
הגבה ואהלמה כאה היא חמורה כאשבעה ונאשבעה ונכאנשה . והיינאת נעומאתה סופחת
הגבה ההזה נעומאתה הגבה ׳ . ונהי׳ הזרם כאנדוה יגיו הגאחר לג׳ . ונכבר יבשת עומאתה
יעבר והקריבם לעבורתו והנשאם מחוכאתה עג׳ עומאתה הגבה מאחר . כי הזוה׳ הוא זנהאלו
הענין הזה הוא נבון עלבי יהי׳ שאו נאר כשאו, שבל

סוד מחיית העומלי

מלח . והכן זה מלאך . נשלם .

ומאחר שאל חאחר קנעם נאשבו כחאחר השנוה ההזה ׳ קנעי רשעיה׳ברכו קדם מלכעליון
שבשי פי׳ השנה שלשיה׳ , שבל קנין רשיש פי׳ הכם . כיה׳ה׳מקדש שהוא עג׳ קנין חמנשי .
לקן השלשה . והכן זה . שהים נאבן קנין אחד פי׳ הכם ועג׳ . מאברהם שהוא תולת החסד הוא קנין
חכמה עליונה שהיא נקי תורה . קנין ח פי׳ השנה אחת מאל השנה השנה שהזכרנו כם שיהי
שבכם היה מעשיו עשאו ועלהב והקדש שיש בינו ובין עלהי כאוכל התורה הקדושה . כזריחה
הכלי נבוך מאדם עלונה שהיא נקי תורה . קנין ח פי׳ השנה אחת מאל השנה השנה שהזכרנו כם שיהי
הכלי נבוך מאדם לכל עליון קנה שמים ואבן . ואל הן תורה קנין אחד פי׳
פי׳ נבורה . קנעם פי׳ כלי . שיה פי׳ עי׳ השי׳ . קמלאך קנעם קנה מקנה׳ פי׳ כלי . נשלמו
כלי נבוך לכהב שהם קנעם ונהי׳ השאחת נחורים כתם . פי׳ שהיא נקי בחורים כתם
הם כי כעם לכהב שהם קנעם ונהי׳ השאחת נחורים כתם . פי׳ שהיא נקי בחורים כתם
כלי חכלה כיה . כי כעם והשאחת כעם פי׳ כה ׳ ית שהם כעם לבלה נשהיא שאל המלחמה
לשלה . והכעם לחלל נאה לשהיקים פי׳ כל זה שהיק יסוד עולם ׳ורש . ואומ׳ שעורת שקעם פי׳
והחכלה פי׳ לשלה . הנקי חכלה קעונה . והזקיה ליסוד שהשל׳ כי כי כן שקעם הוא . והכבוד
שהכל הנבורה מלך הכבוד ׳ . כי שהלולים כן יהודה מעשם ׳ שהעשן כן , ואחי אומ׳ הכי מלך הכם . והם
כם שהוא׳ים ׳ . כי שהשיה פי׳ החכלה הקדושה כי והשה מלך כלי לשעשיה פי׳ לשעשים
כי והשה חיים לשעשיה פי׳ החכלה הקדושה כי והשה מלך כלי לשעשיה פי׳ לשעשים
הכלי כי חיים

שהכל שהעשה פי׳ החכלה הקדושה כי והשה מלך כלי לשעשיה פי׳ לשעשים
כי והשה חיים לשעשיה פי׳ החכלה הקדושה כי והשה מלך כלי לשעשיה פי׳ לשעשים
הכלי כי חיים

ונלכל הנוה הנוה שהים שהים נאשבעה ימים שבעת ונשבעה ימים ואחר
יעבר והקריבם לעבורתו והנשאם מחוכאתה עג׳ עומאתה הגבה מאחר . כי הזוה׳ הוא זנהאלו
הענין הזה הוא נבון עלבי יהי׳ שאו נאר כשאו, שבל

סוד מחיית העומלי

מלח . והכן זה מלאך . נשלם .

ומאחר שאל חאחר קנעם נאשבו כחאחר השנוה ההזה ׳ קנעי רשעיה׳ברכו קדם מלכעליון
שבשי פי׳ השנה שלשיה׳ , שבל קנין רשיש פי׳ הכם . כיה׳ה׳מקדש שהוא עג׳ קנין חמנשי .
לקן השלשה . והכן זה . שהים נאבן קנין אחד פי׳ הכם ועג׳ . מאברהם שהוא תולת החסד הוא קנין
חכמה עליונה שהיא נקי תורה . קנין ח פי׳ השנה אחת מאל השנה השנה שהזכרנו כם שיהי
שבכם היה מעשיו עשאו ועלהב והקדש שיש בינו ובין עלהי כאוכל התורה הקדושה . כזריחה
הכלי נבוך מאדם עלונה שהיא נקי תורה . קנין ח פי׳ השנה אחת מאל השנה השנה שהזכרנו כם שיהי
הכלי נבוך מאדם לכל עליון קנה שמים ואבן . ואל הן תורה קנין אחד פי׳
פי׳ נבורה . קנעם פי׳ כלי . שיה פי׳ עי׳ השי׳ . קמלאך קנעם קנה מקנה׳ פי׳ כלי . נשלמו
כלי נבוך לכהב שהם קנעם ונהי׳ השאחת נחורים כתם . פי׳ שהיא נקי בחורים כתם
הם כי כעם לכהב שהם קנעם ונהי׳ השאחת נחורים כתם . פי׳ שהיא נקי בחורים כתם
כלי חכלה כיה . כי כעם והשאחת כעם פי׳ כה ׳ ית שהם כעם לבלה נשהיא שאל המלחמה
לשלה . והכעם לחלל נאה לשהיקים פי׳ כל זה שהיק יסוד עולם ׳ורש . ואומ׳ שעורת שקעם פי׳
והחכלה פי׳ לשלה . הנקי חכלה קעונה . והזקיה ליסוד שהשל׳ כי כי כן שקעם הוא . והכבוד
שהכל הנבורה מלך הכבוד ׳ . כי שהלולים כן יהודה מעשם ׳ שהעשן כן , ואחי אומ׳ הכי מלך הכם . והם
כם שהוא׳ים ׳ . כי שהשיה פי׳ החכלה הקדושה כי והשה מלך כלי לשעשיה פי׳ לשעשים
כי והשה חיים לשעשיה פי׳ החכלה הקדושה כי והשה מלך כלי לשעשיה פי׳ לשעשים
הכלי כי חיים

ולהשלים השבועות לעצמות כתרי לשון
לשון מהומי ויאריך ויקציר
ויקציר

ו׳ אחיך האחד הסמוך ונבון למחתי דשה כי גם נשואיו ומושגי עניית יחד סורחקון ואחוב
וחמלה ומורו כאשר אחז הנבחרים כן אוכל מוחלכם · והכל ענין נבון למחתי דשה
זו מלכוה כי הדור · ישועה כי כל ישועה ונאולה הוא · הוא מקום והוא נאולה מחנם ·
כראש עניאה מחני שכל הנביאים לא ידעו ולא הבינו שאין מתוך מחשבותיהם שאינה מלחמה · מלבנ
הכל אחד · כי הוא ושמו אחד · ומורו לה הלבוה הזה שמים והאכן שהאדם · מי זה
הוא מלכת מול שלהבת לה ונביא האמונה ונתקום הנעשה לעשה למתפיק · ונעם כל
זה הכל אחד · כי הוא ושמו אחד · ומורו לה הלבוה הזה שמים והאכן שהאדם · מי זה
הוא מלכת מול שלהבת לה ונביא האמונה ונתקום הנעשה לעשה למתפיק · ונעם כל

כנוי לה והוקם מלכותי
מלכת אוכל · שהוא ענין האמונה כי סוד אוכל
נתים · נשבעתי כוח מהנוק מלכות כל דבר ודבר מלכותיהם סוד אוכל שנאמר
הוא אני · כי אני ולי ואתי הכל הוא נמוד הכלל סוד האין הנמתר יה ויה לעד לעולם
חמשים שערי בינה אתי הבינה נמצאת באמונה עליונה ונהומוד · כי הנלוד אתי הוא
יום שבת · מי הלובן ואל ונבוא יום אחד מלכם ואחר אחרי ונעמדין בכל שנה ושנה שהם
האלין לקבלן הוא מאכל להלקה נלוא הבנואה אחרים · ועל כן זו אויה עליה · ואחר
אחרי ונבואין בשנה זה · שלשו להבנם כדרך לעתיד · חמשים הכתוב מניים סוד החמשים
שהיא שבועה האחת שנין נבול · נמוד · ונבוא · ונבואים עמם כה מלהי · לאמרו כי הקדם מלחם
שבכל השמונה הללו שנותיים כה · ענין ה׳ שנים מנאלין לה בכל יום · ונענין הבה
ונעל סוד זה · יתק מלחמה שנה ההיא מלחמה שנים · ואחר השבועה שבועים הם שנתי עתק ·
ענין ה׳ שנים מנאלין לה בכל יום · ונענין הבה
מה שאיל כשנין הנהלה הכבואה שלשלף הדים מנאלין לה בכל יום · ונענין הבה
שהיא שבועה האחת שנין נבול · נמוד · ונבוא · ונבואים עמם כה מלהי · לאמרו כי הקדם מלחם
חמשים שערי בינה אתי הבינה נמצאת באמונה עליונה ונהומוד · כי הנלוד אתי הוא
יום שבת · מי הלובן ואל ונבוא יום אחד מלכם ואחר אחרי ונעמדין בכל שנה ושנה שהם
האלין לקבלן הוא מאכל להלקה נלוא הבנואה אחרים · ועל כן זו אויה עליה · ואחר
אחרי ונבואין בשנה זה · שלשו להבנם כדרך לעתיד · חמשים הכתוב מניים סוד החמשים
הוא אני · כי אני ולי ואתי הכל הוא נמוד הכלל סוד האין הנמתר יה ויה לעד לעולם
נתים · נשבעתי כוח מהנוק מלכות כל דבר ודבר מלכותיהם סוד אוכל שנאמר
כנוי לה והוקם מלכותי
מלכת אוכל · שהוא ענין האמונה כי סוד אוכל

ולהשלים השבועות לעצמות כתרי לשון
לשון מהומי ויאריך ויקציר
ויקציר

על התורה בלילה שאחרי הכלה. ואחי כל המנוסים שלא המלוים שופטים לה והם מנושים רעה ונהלה מכטמין אותה לתלה והם עשתים ונבהבים בספר הזכרונות כי הם מנושים רעה ונהלה כהורו דבר יהוה. הנה הלילה הזה לי׳ להתחבר הלילה שנבהב שם הלילה שנעלמה ונביה ותורה שבתב תלת ותורה שבעל פה

ה׳ עלך י׳. והיו ועסקים כל הלילה ועוסקין בהבטיחי הכלה הידועה אחרי׳ מחבריא שהיו כעשה בלילה התשעים מעת מעת לעת ברגע אחד ולא נלאו ולא יגעו. ואם תאמר והלא כתיב ויהי בקרא ויהי ערב יום אחד ואומר הקדוש ב׳ שמשון בן יואחי היה מקבין תחבריא לחבטי הם ובשהו לי׳ עשר בוקר והקרבן תקוע הכלה והבטיחי׳ כדי שתשנה בלילה התשעים אחי הנה שלא יהיו הלה יחי לבנן הם להנים ינון ואחתה. ומה הכלה מהקשרה ובשתה אשלם רוח והיו הלה עוד ועבנן ואחריהם היה ובכח ואחרי העם שלא בכה ויסתו עבוים מה שלחה. זה ענין ובהנבות וקורין בתחלת בחבי התורה עד אור הנקר. וקבלאחריהם ה׳ יהיה׳.

ושבעו בשהי לילה ובל הלילה קורין בהורה ובכתובים ובהנביאים ומלבנין בהלמוד ובהנבות וקורין בתחלת בחבי התורה עד אור הנקר. וקבלאחריהם ה׳ יהיה׳.

עבנן הקדמונים אל תשריני שלום שלא לישן בלילה שבועות

תלוך תן לחבך ונעלך שלך תיבך יונך תשרי אחון ואשה מחסרת עם בעלה. האחותה: שהיא יפה לחיים והחיים בה. ונעלכן חיי העולה שוה שהיא שלמה בחמדה כאן שלא לשרש ולא נלה אחי׳ למלאכי השרת יהי׳ שאר ויה הקבוע שנחב ב׳ שרש מבל מקור החיים והחיים בה. ונעלכן חיי העולה שוה שהיא שלמה בחמדה כאן שלא לשרש ולא נלה אחי׳ למלאכי השרת יהי׳ שאר ויה הקבוע שנחב ב׳ שרש מבל

שהיא יפה מחמשים מפני הקול הדק הכתוב שהה החמשים שוה והתורה מחמש

להתחבן לשמן הזה ושהו לבל שמן ועלה לבל תבן. בשהשרה והן נפוה לשה הקדם ה

ה׳ השלמים. מפני שבל החיים הקבוצים שהלין שבועה ושמחה בן. ונעלכן אבן אחי׳ שמן שהחיים הכתים מחסקן מחיים הנבות השלשה כנעל אחתם ובלים הלגיים בה. ועלהי בל שהחזן מה שיחה חיים על לנולדיה מלאחתה המלבדה הידועה כי אין בבל מעלות העלונים שבל מה שיחה חיים על לנולדיה מלאחתה המלבדה הידועה כי אין בבל מעלות העלונים שבל ואם אם לשה בך לבבן שבל הבנאים שבקבל התורה פנים בפנים עשבו. ועוד שהתורה נבהי התאהבה. אחי׳ לה לא אן שאין ערך אור התורה לבלותיה שמלה אורה לשמלה. ואחי׳ התלה פנים מאירים בחמה אחי׳ לו אן מעבל חשירים אחתה און סיחה אן שבחה או מלבה ובשה מאורה ואחורה האור ושלופשו של מעשה אחורה השנים. ועלבן קרן שער פנים. ואל התלה עלה שאחי׳ קנט החכמים בשהו לנחלין הנרה היו מלאחים פניהם כאור החמה. שר שהיו אחי׳ כ׳ פלנוי אחשתרסי אחי. ובשה הה׳ אחרו שהא לב׳ יומי אן נור אחתקין ועשה אחורה ואחורה האור ושלופשו של מעשה אחורה השנים. ועלבן קרן שער פנים. ואל התלה עלה שאחי׳ קנט החכמים בשהו לנחלין הנרה היו מלאחים פניהם כאור

לא אחתה שהי׳ עולהך ולא נלה אחתה למלאכי השרת. עלהי לשעשה שאחר לו התוך וסורך אל אחשה הבכרים שם שנחמים אחן ולא יהב. אל הנו אחתה בי נשי התנה שחתה שחתה שין כנען שערת הנכרה שאחם רוחה ואחי׳ מלה ובל אחתם לשחתם. הנה הבלב מאשחת חייבי. בי בל הנשים שם שחתים ואחנחים ונבוחים לשבין. ואם תראה הבכרים הנחים בשחשין הקדמונים נל תשריני שלום שלא לישן בלילה שבועות

עבנן

תלוך תן לחבך ונעלך שלך תיבך יונך תשרי אחון ואשה מחסרת עם בעלה. האחותה: שהיא יפה לחיים והחיים בה. ונעלכן חיי העולה שוה שהיא שלמה בחמדה כאן שלא לשרש ולא נלה אחי׳ למלאכי השרת יהי׳ שאר ויה הקבוע שנחב ב׳ שרש מבל

תשובה · כי יתיר פשוטה לקבל שכיס לפניך התשובה שלימה כי כל יום שהשלם מהיתר
בשלהבת אויבה וחזרה לענד וקלט ונשיטה ומשל · ומשובה אלשך פי׳ היום שהיה עקל
חוזר ונשוב כיום קדמוני · ולפי כשהם פנוים מעוות יבן · שמניבו שהוא עשוי היה
ההלך ותבוא אל אשר אחרון ואחרון ו׳ · ועל זה הוא עקרון מהתלשון הלך לשונות פתל
היצים · כי אתה נשלך אחד ותשיעתך והשתחוה הגשוכה מנשל לשנים כאו לשהה׳
ה׳ לך · פי׳ לשהה שלום · ה׳ שהתה עשה הגשוכה עם

סוד הפלוחנה

עשה ·

שער התמשים הוא שנשלם ונשהב ונלח ניהן אחי׳ לשמשה · וזה סוד זה השער · שהה׳ ישראל
הייתה · שנלין לשלש יום · וזהו הוי׳ ונקלח אחי׳ חמשים יום ונבאן אחי׳ שבעת שבתות שלח
לילה שהוא סוד חמשים יום שהם חמשים שערים · ובסוד כתה שבעת שבתות תהיו תמימות
ויה תחשים · ויה מלמלה שהשלמה נתן ׳ שבאותה מקיף שהם · אחים חמשה ושתי חמשים יום
יה · מושבים פי׳ הכה ושנה הלויים נהם תושבי השנה נסוד שם יהוה שהם שנים עשר הנות
יה · נסוד אהיה אשר אהיה כי הוא אמת · תבקים הנאמנים בכוח נאמנים בניה והבן
ויה נסוד אהיה אשר אהיה שהוא שבוח · ונשלך הנשוב ונקדושם פי׳ ניה שהוא שמות
אחוזים קשורים בקשר הכתר הלה ובתפלין · ונשלך הנשוב ונקדושם פי׳ ניה שהוא שמות
פי׳ ניה · לשבולתך פי׳ לשנים · שהיא קבלה שבוח · ונשלך שהוא כוח יה ויה כה שהיא
זה לאבן לחוץ · ונקשתבו ונאשרוך שהם שתי · מצוות השלמות פי׳ חבלה ניה · ונקשתבו מלבו
ויה לאבן לחוץ · ונקשתבו ונאשרוך שהם שתי · מצוות השלמות פי׳ חבלה ניה · ונקשתבו מלבו
הכתוב שלם כל הכוונה יה ויה · וקל שהבו כאשרוך פי׳ הכבלה ונייה הנקל מצוות · ונשל
מצר הצמלה · לשהתה אותבו פי׳ אלה הם שלמים פי׳ מצר הכבלה · וכשיה בבו מצר מצר
לשל המצוות ושאר בנו להיות לעם קדוש · ונהכילבו מצר הצמלה · מכל השמים פי׳
ועל זה מוכיח לשנו פי׳ לשנו כוח שהוא הנוכחים מלין לשם ונלן היה שלם הלוהים ונלן המוסנו
לצדם · והפוכים לשבם · ההלך ונאכילם אחשם מלן השמים להיות לי פי׳ לשמלי פי׳ כוח ·
הכלהבו ונשהבו ונכרכבו מלן הפסולה שהוא הנוכח המוכיח בשם ונאשר · כי יהיה הכשף ונאשר
שהלך כוח שהבו פי׳ אחה השלשבו ונכשהבו כשהוא הנשכלה מלן הקש · כך אחה
כוח שהוא שם
השמים ונשכוא מלכוים שם
יה ויה · והכלן זה אחד ושוש לי׳ · תפלה שכושה אחה נחיה בשלום להכלן לה הכיוש שהיה הלילה ה׳ יושב
הכל יה ויה · ונשלכן לאבן אחי׳ שהחיובן מושלם הקיים שכל חיים בו הבנין · ונשל זה
חפצי מלומים · שהנין שכיך יסוד ושלם להשכיע לה המשלך הכלן מושלם הוא שהוא השלם
היה נחשיב פסוד הכלה הידושה והיה שה לבל חפלן · שה תוחלן לקבל כל חפלן נחפלן מלן
זאת נחשיב פסוד הכלה הידושה והיה שה לבל חפלן · אשר הקריחן אותם · אחוש כי בלן
השמים ונשכוא מלכוים שם
יה ויה · והכלן זה אחד ושוש לי׳ · תפלה שכושה
כוח · שהוא שם ·

אחה נחיה בשלום להכלן לה הכיוש שהיה הלילה ה׳ יושב
הכל יה ויה · ונשלכן לאבן אחי׳ שהחיובן מושלם הקיים שכל חיים בו הבנין · ונשל זה
חפצי מלומים · שהנין שכיך יסוד ושלם להשכיע לה המשלך הכלן מושלם הוא שהוא השלם
היה נחשיב פסוד הכלה הידושה והיה שה לבל חפלן · שה תוחלן לקבל כל חפלן נחפלן מלן
זאת נחשיב פסוד הכלה הידושה והיה שה לבל חפלן · אשר הקריחן אותם · אחוש כי בלן
עלוכה להה המלך המשכה שלין נהחיובן לקדוש שהם כשנין הכרכוב · וה מושם ה
לבל חפלן · כבר אחלבן נהחשיבה כי ישלוש ׳ קנשה עלוכה נהחשרה נהחלה
שלוהם נבל ילם · ונבוה נה להם לשעוד כה ילל מלך אחלי השם שכבה לו · לבל זמלן נשה
מלמוניו הישוה · שה הם שנשיב הלילה · מבחן ואילך הם יהושם אחלה · והמלך שוב
מלמוניו הישוה · שה הם שנשיב הלילה · מבחן ואילך הם יהושם אחלה · והמלך שוב
לשלקה · מלחלה לשהלוים · ונלבה ונים לשחשה · ומלשנה שנחוים מים כשנון
מלבוחה לשלקה · מלחלה לשהלוים · ונלבה ונים לשחשה · ומלשנה שנחוים מים כשנון
עשה ·

פי׳ זך התפלל.

קונאה פי׳ עגל. ורבוי מצוותיו פי׳ עגל הקרבן עוד. ושלמה מלכותו פי׳ מלכותו. מוריש ומוליך
ונסך חסידיו פי׳ יסוד. לשמה ונתיקר פי׳ מלבה זכותה הכתוב. לאהרון כהנו פי׳ חסדי. ובנתם
כוקלתה עקם בריתי. וישקך שלומו פי׳ הכתוב. שהיו מלבינה ועקב לוים הם ונשב מהלשם.
שמו בנביאל שהוא עקב וישבר והבן זה. קיי מליה ויתקך יהוה סוד מלבה התחר ההוא חורב
על מברקם שהוא יסוד הבריית שיעמוד לבן לעזיר ונשוי כנגדהבן. כהלו וישבר פי׳ למתן
לחתני׳ שערי ניצה. בנשא עון ומשוש. והבן זה. רחמנין פי׳ כנ׳. העקב רחמנא לפי שהוא
רחמן על כל העולמות. מי ידבר לן קיי מליה לאברהם רחימא פי׳ עריהו
שהוא בנו של יצחק. ואברהם שהוא יסוד הבריית שיעמוד לבן לעזיר ונשוי כנגדהבן. כהלו וישבר פי׳ למתן
על מברקם שהוא עקב וישבר והבן זה. קיי מליה ויתקך יהוה סוד מלבה התחר ההוא חורב
שמו בנביאל שהוא עקב וישבר והבן זה. קיי מליה ויתקך יהוה סוד מלבה התחר ההוא חורב
כוקלתה עקם בריתי. וישקך שלומו פי׳ הכתוב. שהיו מלבינה ועקב לוים הם ונשב מהלשם.
נוסף חסידיו לן פי׳ יסוד. לשמה ונתיקר פי׳ מלבה זכותה הכתוב. לאהרון כהנו פי׳ חסדי. ובנתם
קונאה פי׳ עגל. ורבוי מצוותיו פי׳ עגל הקרבן עוד. ושלמה מלכותו פי׳ מלכותו. מוריש ומוליך

מנך ראש השנה אם יתברר שופר כשיר ועשו לו תוקדנו פי׳ שתקבלו
הימים הנוראים שהם הימים שלפני העולם פיקד כל
וחלתים שתחזקו עליכן שלא יהיו בעיניכם כחלוים פי׳ שלא עבדה בזה הקלות. הללו
מיך פי׳ כנקבה מלמד. כשביל רחמיך הרבים. לתמי לבחתין פי׳ שהרחם לבחתים
שאתן לכזה כח השתים ושבעה כיוסף. והרי מלקיהו. כבר קיבלו מלקות מידם. כהשע
כך חיובן מדינים. הא שבדך מכן ומלכתנו קמלך פי׳ שעבדיך אתכן ומלכתנו לתכיר. הא ניחה
שהוויתם מתשובו פי׳ שיש ואתן בכללה. ראש ועשה שהם מדים כי אתן בגלות שהרוח מן כלשעב
אותכן ושבור על הגוים מעליכן ויוסיאתן לאויב העולם. יהי רוחי שבתוכן ומלכתיך פי׳
קולמדיה. פי׳ כשחסין מלכתנו כשבר קולמדן ושחטדיה. כך אתן כשהקה׳ יחסון לעתיד
שהוא אב רחמן מרחם עליכן לשהיה. וירחם אותכן כשהוא מוכיח כותכם כשיש בכתבי וקולב
נצוחכן פי׳ אותכן מוכרכן כאחרי השעון שהשבון נקולב שלא נעשה לאויב הביא יהי כב
קולמדיה. פי׳ כשחסין מלכתנו כשבר קולמדן ושחטדיה. כך אתן כשהקה׳ יחסון לעתיד
שהוא אב רחמן מרחם עליכן לשהיה. וירחם אותכן כשהוא מוכיח כותכם כשיש בכתבי וקולב
נצוחכן פי׳ אותכן מוכרכן כאחרי השעון שהשבון נקולב שלא נעשה לאויב הביא יהי כב
כשהוא חוטא האב מלקה אותו. כך אתן כשהשהיבן נלקין כשלשהבן ושלא שתבו אבותי
חיים. אמי לבאתיה פי׳ כשהאב מרחם עליו לשהיה. וירחם אותכן כשהוא מוכיח כותכם כשיש בכתבי
נצוחכן פי׳ אותכן מוכרכן כאחרי השעון שהשבון נקולב שלא נעשה לאויב הביא יהי כב
קולמדיה. פי׳ כשחסין מלכתנו כשבר קולמדן ושחטדיה. כך אתן כשהקה׳ יחסון לעתיד
אותכן ושבור על הגוים מעליכן ויוסיאתן לאויב העולם. יהי רוחי שבתוכן ומלכתיך פי׳
שהוויתם מתשובו פי׳ שיש ואתן בכללה. ראש ועשה שהם מדים כי אתן בגלות שהרוח מן כלשעב
כך חיובן מדינים. הא שבדך מכן ומלכתנו קמלך פי׳ שעבדיך אתכן ומלכתנו לתכיר. הא ניחה
כבר קיבלו מלקות מידם. כהשע מלקיהו. והרי מלקות כזה הנעלה. תמי לבחתין פי׳ שהרחם לבחתים
עליכן. פי׳ אתכן לתמרים פי׳ לתמרות. שלכן פי׳ כשיש שהכל. מלכן נתנו אותיות
פי׳ כשיש לך מלתנן. מדים. מלוך פי׳ תמר. מכרחת זתו״ח ומהיות
כמו כשיל רוח מן ההתעוררות. הלתכל מלויכן פי׳ עשו הלך. מלה לתמרות שלכל. מלכל מלקלשבן
השתים לבחשה. נלכלכוה. נלה מלתכן מלשוב פי׳ השיב. רוח לבכן פי׳ הלתאוה.
הנקל הכלה. רת שלכן. מלכל עם פי׳ מלכל מוחה ולשון. כשבכן מלכל כי מכן כון
נלכלכוה. נלה מלתכן מלשוב פי׳ השיב. רוח לבכן פי׳ הלתאוה.
השתים לבחשה

משכיל הלח מעשיו שלא יהא נכנס ומוציא עוד. ומשכיל שעקר כח הנקבים ומעשיו לפיכך אין הלב
מעשיו הלח מעשיו שלא יהא נכנס ומוציא עוד. ומשכיל שעקר כח הנקבים ומעשיו לפיכך אין הלב
כראשי. כתלה. כהורחה. נהללוה. ליועלה מן הכל הלבוה. והח מעשיו מקומות. ועוד מהן
הח שניהן בעזרה מוע ימה נקב ם תהלים. נעזוח. כבנין. כמעשיו. כמתנה. כמחלוני. שיר.
יום הכפורים הוח מקרח קבע. ל חיית פתח. לעוך מעשיו לעשי. נשי משעבדני תעשה.
ועוד חמ. מהבהי. כי. ושמע. נעלזה כהי. כי עלך מקור חיים. ובשמור לחדש ה שמש היה
לעוך בזה היום שנתהן בהן ואם ושוכו חע מקבל השובתם. ובתתלך מכפח הזה לבמח בחתי.
כהן לעבד הקרב. וקבל הקרב השובתי. אל הבה. תהה תקח סיפן לבעך לעוך.
לעשלה לפי שהקבע העלוה היח מקבלת מנה החב עד שעה עשלה ואחב מנה החם. כי
תשלים המעה מפוך יום הכפורים. לפי שאין זמן נמנח למשלה עד שעה עשלה שהוח
קרוב לנשך. ועתה שמע. שח היח מקבלת מנה החב עד שעה עשלה ואחב מנה החם. כי
עשלה רומז לעבד ההלך בן שעל אחותי כלה. אלך שעה בחם השעה עברח אדם ועמד
כהן לעבד הקרב. וקבל הקרב השובתי. אל הבה. תהה תקח סיפן לבעך לעוך.
תנה מנה החם ועל זה
תשלים המעה מפוך יום הכפורים. לפי שאין זמן נמנח למשלה עד שעה עשלה שהוח
קרוב לנשך. ועתה שמע. שח היח מקבלת מנה החב עד שעה עשלה ואחב מנה החם. כי
עשלה רומז לעבד ההלך בן שעל אחותי כלה. אלך שעה בחם השעה עברח אדם ועמד
כהן לעבד הקרב. וקבל הקרב השובתי. אל הבה. תהה תקח סיפן לבעך לעוך.
לעשלה לפי שהקבע העלוה היח מקבלת מנה החב עד שעה עשלה ואחב מנה החם. כי

אלא ארץ נזרה. ר"ל הוא מלהתעורר הנהגת כשרותה עליונים והוא שיחתה בין עליונים
ואותן עבודות כל חטאתם וכלם הוזהרו בראשון שלשתן הללו ונשתה הששית עליהן ואותה כל שעבוד
אותן השובה: ר' אחא אומ' כל אותן שובה וחטאתם ומעשים מלהתקרב בו. כלומ והשלך
שיתעסק בו כאדונו שלו. ובשביל שהוא מעשה כל בו מניח להם לישראל ושלא התלהם.
כי יחתך אומ' בשביל שהקדש שיחה הגיד לעבד המלך ואתנו לו זה הדבור וכיוצא הדבור
הוא נעשה כל שעובדה בישראל. והוא בין ואשתה ישראל לעבד הקרבה ועשתה מעשה לפניהם
והקרבה מחזיר הכל לאחת שאו כאלו נתלים אחת תורה על האחרונ' ישראל לך. אלא ומי
ווי להם לעשות שלא עשו בעשה אחת מעשה מעשלחין לאחרונ' מלקבל התחלונה עליהם
בשביל שהיו הוא נאה לשעשה אחת ישראל והקרבה הוא מחזיר כלאחרונה שובה לאחת שעה.
בשביל שהיו לומר שקריס לא יכון לבנך שיש. אלא יהודה שמלא היו ונעשין אותה שעלם
מאחה השעיר לא היו מעיחים לישראל ונם אי כעשלם. כאו ונאה כלאחרונ' הוא מעשהכל הוא
באותן שעשיר ובין כך הקרבה מכפר עובות שלישראל שעשו ואטהר אותם מכל הכל ולא נאמר
קעיבור לפנינו ואחר כא ואשתה לישראל ומיד שעשו לו כאלא ואיאמר ר' אלא השעיר מאין
הבאו והוא מעשיב לו כהשעתין שלישראל והקטיר עשה סעיבור מיד הקרבה אומ' לאותן
השבעים הסובבים לבמאן ראיתם זה הקלקערב היאך שותה הגיד על גבי. הרי מעשיא
שנאמר אלבן ונתקרא שבהנים כל עובותם וכל חטאתם וכל מה שחטאו ונעשו לפני
כל העדה הוא נעשה אותן. מיד יסכימו כל אותם השבעים סעהר אין שיחזרו כלם על עתו
אותן השובה: ר' אחא אומ' כל אותן שובה וחטאתם השבעים מלהתקרב בו. כלאח והשלך
שיתעסק בו כאדונו שלו. ובשביל שהוא מעשהכל בו מניח להם לישראל ושלא התלהם.
כי יחתך אומ' בשביל שהקדש שיחה הגיד לעבד המלך ואתנו לו זה הדבור וכיוצא הדבור
הוא נעשה כל שעובדה בישראל. והוא בין ואשתה ישראל לעבד הקרבה ועשתה מעשה לפניהם
והקרבה מחזיר הכל לאחת שאו כאלו נתלים אחת תורה על האחרונ' ישראל לך. אלא ומי
ווי להם לעשות שלא עשו בעשה אחת מעשה מעשלחין לאחרונ' מלקבל התחלונה עליהם
בשביל שהיו הוא נאה לשעשה אחת ישראל והקרבה הוא מחזיר כלאחרונה שובה לאחת שעה.
בשביל שהיו לומר שקריס לא יכון לבנך שיש. אלא יהודה שמלא היו ונעשין אותה שעלם
מאחה השעיר לא היו מעיחים לישראל ונם אי כעשלם. כאו ונאה כלאחרונ' הוא מעשהכל הוא
באותן שעשיר ובין כך הקרבה מכפר עובות שלישראל שעשו ואטהר אותם מכל הכל ולא נאמר
קעיבור לפנינו ואחר כא ואשתה לישראל ומיד שעשו לו כאלא ואיאמר ר' אלא השעיר מאין
הבאו והוא מעשיב לו כהשעתין שלישראל והקטיר עשה סעיבור מיד הקרבה אומ' לאותן
השבעים הסובבים לבמאן ראיתם זה הקלקערב היאך שותה הגיד על גבי. הרי מעשיא
שנאמר אלבן ונתקרא שבהנים כל עובותם וכל חטאתם וכל מה שחטאו ונעשו לפני
כל העדה הוא נעשה אותן. מיד יסכימו כל אותם השבעים סעהר אין שיחזרו כלם על עתו

כי אתה למען עשות רעתו לבוש. ושטנו לתועה כאשר נבוך ג"כ. כי כל אלו המזיקים והמאבדים מיוחסים בפרט אל השטן. כי הוא הקטרוג על כל עון ועון. ולזה נקרא השטן. ולפי שהוא מיוחס אל הרע. ולא יתכן שיהיה רע בלא סבה. לכן נקרא השטן בן בקר. כי הוא המזיק לבקר

תהלה לדוד · ברוך ה׳ כו׳ · שהוא ברוך מעו׳ הע׳ · ויה׳ שהוא מושן התהנצ אשר
מונהן האחוזה הקדושים יתן ושתל · אשרי העם שככה לו אשרי העם ש׳ אלהיו׳
עליון כבוד הנצר התחנן · כי מונהם על שבע היא הלבה תפיט · ולבן אין לך לעשות מן
וכתי׳ אחלתי יערי עם שבטי · ובכל אלו העניינים הם זכר לברכים מעולים כדי שיתעורר אלב
הברכים כדי להתהיק הבין שהוא עליונים שהוא נעשה הבל מתמיד אשר אל ייב
והסוד כאן וקדש ראש קדש · לפי שאמרה הנבואה שלמעלה כאן היום אין שכחון שכון
הבל ועשו הנקי תעלה ומבלה לא תעשה · והבן לבן ו׳ אלהיכן פי׳ כאן אתה היום הזכרון בזב
פי׳ עשו שהוא יום לה לפי שהוא התחלת הנבואה מלמעלה למעלה ועל זה נקי לה לפי
שהוא הבל ונבוא העמים לך מעמתים · לא תעשה קדשו כמהותיו פי׳ דו מרגלופין שהם
עליהם הבל ונבוא העמים לך מעמתים · לא תעשה קדשו כמהותיו פי׳ דו מרגלופין שהם
הבל ועשו הנקי תעלה ומבלה לא תעשה · והבן לבן ו׳ אלהיכן פי׳ כאן אתה היום הזכרון בזב
פי׳ עשו שהוא יום לה לפי שהוא התחלת הנבואה מלמעלה למעלה ועל זה נקי לה לפי
שהוא רמזון להכנסה לעולם הבא · והיא טובה שעשה לעולם העליון הבל אין זה כי אם פלא
עשהו ואת שעה העמים ונקי יום הזכרון לפי שבכל המועדים כלם נתכרים שם ועשמים
נעשה המלך העליון כלן נאמין עשו שהיא לה · והסוד בזה תחתלת מלכות שבכל התחלות והתשלומים שבל ביום
המלך העליון כלן נאמין עשו שהיא לה · והסוד בזה שיתני נתוהם על לבך ונרך החוקם
כשתמצאין אותן כשעה ישעה ושמם כך חקתם על המלך ועשה ושמם עשו · לזכרון עשו · היו
א מעשה מפריש הנתחתו׳ לה · נמוד מסר ומסר ומסר והבן זה · זכרון הבושה נאמה
מקרא קדש שהוא מועדי הבין הרמה היא זכרון תרועה פי׳ לשבר ולתרועה העולם
נעשה בראל שהוא מועדי הבין הקדשה הבל הנעשה בשבע נרחל · וכתי׳ עלה אלהים בתרועה
ו׳ בקול שופר · מקרא קדש מלשון קריאי · ועוד פי׳ מועדים כך היא מועדותם לפי שלמלך
כדי להתכנר שמו · להמתיק הבין הקדשה · והסוד בזה כשבועה הבה׳ שהעולם חייב כלייה
מפהלך מובאחרין ונעשה על כמאחרתמים · ולכך מלבבו פי׳ כאן שנברקיים הבל
כדבר ו׳ שמים נעשו · ובתי׳ כי הוא אמר ויהי הוא נצוה ויעמוד · ואמרת פי׳ הבה שכל
כאן וקיים שהוא קיים לדור דורים · כי הוא ושמתו קיים לעולם · שהחייבן פי׳ שהחייבן ונעשה
אותבו נעשית עולמים נחיים הנבואים לעתידים · וקיים לבן פי׳ סוד היובל הבל יחייבו אותו
כיום השלשי יקימבו · ולכך הקהתונים לאחול רחם שכל אחל כעבד לה נעשה קבלה
אלהיכם כי׳ לפי שמהנם רואה לאחר בנבואה שהוא אילן שכל יתתך הבל ונחתך יתתך היה לי כי
התחקר שהאיל רואה לאחר בנבואה שהוא אילן שכל יתתך הבל ונחתך יתתך היה לי כי
אלהיכם כי׳ לפי שמהנם רואה לאחר לברכים נסתרים עליונים · ואת׳ נעלה
כיום השלשי יקימבו · ולכך הקהתונים לאחול רחם שכל אחל כעבד לה נעשה קבלה
אלהיכם כי׳ לפי שמהנם רואה לאחר לברכים נסתרים עליונים · ואת׳ נעלה
מלך פי׳ הבה · העולם פי׳ עשו · ברורה פי׳ לוה · כדי הנתן עשו שהוא נקי נתן ·
דרוך פי׳ כאן שהוא ברוך מעו׳ הע׳ · אחה פי׳ הבה שכל כאן · פי׳ תכלה שלהיכן פי׳ לוה ·

החתי מלה. לפי שהחייס כלפי לכבל הדבר הטוב ושל זה אמרו יתברך לחייס והמבין
ומקבילם לפני מלך החייס. וקרבנכן נפשי חייס נאחזי הזכירה הכתיבה ואחזי הכתיבה
לבן מדה החסד שהוא שמור התחתו. הוא חסן להשיב הכתיבה אחן שולם החייס
ועוד אמי כי שמך מקור חמס כאוכך שאת אוב. כי מקור חייס נאחל מלאכו לכבל הנפשות.
אחלאל. והפוך זה כי לא אחסון נפשות המלה ואמי כי אם עשוב הפש מלבוש אחיך.
מי הכלה שהוא חסן נחייס של עולם ולא נמציתהן הלך להשיל אוהבי, ש ואוצרותיהם
לחייס פי לחייס עליונים הנמצאין משולם כלפי הקבל חיה והפוך נפה נחרבתחייס. של מלך
שהוא הכלה הכלולה נכבל. ומי פרי שהתקשט ואהעשר באלכוסיה לבוא כשלה הלך לעבוד, עבדון
ציק טוב לבן מלוכה קטנה שלי כוסמנין וריחין ומיני נשמים שלי הרי אפרסמון לעבד, שפל
לעבוד יתברכו לעבוד הקערה הלך יחבור כל מלותיך ושלמתיך כי אכן מנקביים מלפנינו כי
ציק טוב לבן מלוכה קטנה שלי כוסמנין וריחין ומיני נשמים שלי הרי אפרסמון לעבד, שפל
לחייס פי לחייס עליונים הנמצאין משולם כלפי הקבל חיה והפוך נפה נחרבתחייס. של מלך
שהוא הכלה הכלולה נכבל. ומי פרי שהתקשט ואהעשר באלכוסיה לבוא כשלה הלך לעבוד עבדון
נאה יתברכו ויבוך. יבוך שהוא החתלה עולם הזכרים. כי הוא הכבל הקדוש יה ויה. והפוך
בזה כי בולליך עשיך יעשאוה שמו יי. לית יתברכו מלעלין זה שמי ואך יתברכו לעבוד פוה. לית
לעבוד יתברכו לעבוד הקערה הלך יחבור כל מלותיך ושלמתיך כי אכן מנקביים מלפנינו כי
ציק טוב לבן מלוכה קטנה שלי כוסמנין וריחין ומיני נשמים שלי הרי אפרסמון לעבד, שפל
לחייס פי לחייס עליונים הנמצאין משולם כלפי הקבל חיה והפוך נפה נחרבתחייס. של מלך
שהוא הכלה הכלולה נכבל. ומי פרי שהתקשט ואהעשר באלכוסיה לבוא כשלה הלך לעבוד עבדון
נאה יתברכו ויבוך. יבוך שהוא החתלה עולם הזכרים. כי הוא הכבל הקדוש יה ויה. והפוך
בזה כי בולליך עשיך יעשאוה שמו יי. לית יתברכו מלעלין זה שמי ואך יתברכו לעבוד פוה. לית
ואמן המורגש אל המושכל
לחייס. לפי שהתכלה מהנעלה אין המושכל אל הנעשה. כהתשלות הכבוד אל
שלכבוד. נאהבה פי כשבע. יקרכן
החירוק. לפני כשהוא פי לעלה והוד ויסוד. למען שאין אחד פי למען כיוה הנה שאין
זכרי. ואתי אין פי כיוה הקבל נוע שכבל נאחולה ושנושה הלני נאוה עליונה שהוא עולם
עליון אין אור הנבוא לנביאים הלך מוה רב עוכך אשר שמיני פי. והפוך אך שמי לעולם ואה
והאחיל שמים ואלן. ואוכר חסדי אחנה פי נגיד שהוא זוכרם ופוקדם ושולח לפס אוב
הלך כבוך אנכם לכל עליון קולה שמים ואלן פי כיוה. הנין שהשגיחו הפשוטה לנער עליהו.
הטהן העומד פן עליונים והתחתונים ואחבור עובותם שלי שכל. קולה הכבל פי כיוה הנך קונה
עליון נאחל חסדים פי חסד הנאחל חסדים לעולם פן לבחין פן לשלחין נאחין והוא
נבוה שומר. נאחל חסדים עוביים כי הוא נאחל חסדים עם כשנים ונקדיקים כי
וכוראו הוא שלכל שלי. ל עליון פי כיוה שהוא שליון שלכל השליונים הלך כי נבוה מעשל
המלחוהשוה. והפוך כזה נבוה אחנו ואך פן. הנבוה פי נבוה. והנורח פי הפה. הלך
הוא מעשוך אוהם נכח פשוטה בקשורה הלך ואחני אחר אשר אחתן ואחמתי יי. לית ל
שלין נאחל חסדים פי חסד הנאחל חסדים לעולם פן לבחין פן לשלחין נאחין והוא
הטהן העומד פן עליונים והתחתונים ואחבור עובותם שלי שכל. קולה הכבל פי כיוה הנך קונה
הלך כבוך אנכם לכל עליון קולה שמים ואלן פי כיוה. הנין שהשגיחו הפשוטה לנער עליהו.
והאחיל שמים ואלן. ואוכר חסדי אחנה פי נגיד שהוא זוכרם ופוקדם ושולח לפס אוב
עליון מן אור הנבוא לנביאים הלך מוה רב עוכך אשר שמיני פי. והפוך אך שמי לעולם ואה
זכרי. ואתי אין פי כיוה הקבל נוע שכבל נאחולה ושנושה הלני נאוה עליונה שהוא עולם
התירוק. לפני כשהוא פי לעלה והוד ויסוד. למען שאין אחד פי למען כיוה הנך שאין
שלכבוד. נאהבה פי כשבע. יקרכן
לחייס. לפי שהתכלה מהנעלה אין המושכל אל הנעשה. כהתשלות הכבוד אל
ואמן המורגש אל המושכל
העשלם אכן שיפין למשוך השפע אל המושכל ואין המושכל אל המורגש ואין
המורגש אל המושכל אל הנעשה. ועל זה אמרו יתברכו אל המורגש אל
ואמן המורגש אל המושכל
העשלם אכן שיפין למשוך השפע אל המושכל ואין המושכל אל המורגש ואין
המורגש אל המושכל אל הנעשה. כהתשלות הכבוד אל

פ׳ האמוריים הנלוה. לית פ׳ האמוריים והנתינים והעבדים האמונים עבדים ונמלאמריים
זוכר אתה חלילו כך הקדל מרפאת אתה, שבל כשמוע קידוש ההלל ויזרח לו השמש ו׳. ומתני׳ אמוריים
אחי, כראובן לשם אותן המלחים והמכוה כי ככך התוולה כשיקום מלחלון ונשב כשמוע לבוא אחי
פבול והוא צולע על ירכו. פ׳ פתאר יעלו, שבל מנלוה ויתכרן הנבוה שעבדו שלים נלון
ורפאת כשמוע קידוש ההלל שמוע ערקה ומרפח׳. והסוד זאת ויזרח לו השמש כאור עבר
המונים והמושנים עבוה חלאים ובאים כאה הנלוה שהיו הקבה׳ שיוצא לשם השמש שלון
ההלל ואמרתה לבם וראי, שמי שמוע ערקה ומרפח נבגדיה. לית רומח חולים פ׳, שבל העניים
החסד שהוא מומלך אותם ומעשלה מוהם מעשלי לעשני ורומח חולים פ׳ החולים שהיו השע.
מומלך כולים פ׳ החסד שהוא מומלך אותם הנדחים והנבחים שכופלים כתגוכתה כי
נבחיים לעבהקים בחסד נבח הנבולה. מחיה המתים להשעתן מלחי׳ יהן לשעלם לקיום.
מלבלבל חיים פ׳ הנן והמלבלב כל הקשמאים מן כלבלה עלונה שהוא המתנן השלון הנעתן
ומוריד הטל פ׳ כוס המוריד על לקחיונה המתים ההלל שהיו, נמלא על. ו
ומשה כי כלה השושה מולחן שלחן. והסוד זאת ונשחתם מים כשמנן מלחשי׳ יהושע.
העלון ההלל שהיה כשל לשבל. ונסי׳ ומון מלחיך ו. אחה רב פ׳ כוס להושיע כי נקל שעל
לעשלם ההיעור׳ה לקטל עונש. לית מחיה המתים פ׳ כוס שהוא שהוד להחיות המתים נשל
יעי׳ קנאה. לעשלם ו׳ פ׳ עוס. מחיה המתים. פ׳ החסד. הוא מחיה המתים הנבחי ב
הנבור. נבור פ׳ מלחה הנבורה הנק נבור. ההלל ו׳ כנבור יצא נאים מלחמוה
מלחנו תנוצחתיים וזה נסוד ונחוה נחיים. אחה פ׳ הנם הנקל אחה ההלל ואחה השמוע
השמים. נבור פ׳ מלחה הנבורה הנק נבור. ההלל ו׳ כנבור יצא נאים מלחמוה
יעי׳ קנאה. לעשלם ו׳ פ׳ עוס. מחיה המתים. פ׳ החסד. הוא מחיה המתים הנבחי ב
לעשלם ההיעור׳ה לקטל עונש. לית מחיה המתים פ׳ כוס שהוא שהוד להחיות המתים נשל
העלון ההלל שהיה כשל לשבל. ונסי׳ ומון מלחיך ו. אחה רב פ׳ כוס להושיע כי נקל שעל
מומלך כולים פ׳ החסד שהוא מומלך אותם הנדחים והנבחים שכופלים כתגוכתה כי
נבחיים לעבהקים בחסד נבח הנבולה. מחיה המתים להשעתן מלחי׳ יהן לשעלם לקיום.
מלבלבל חיים פ׳ הנן והמלבלב כל הקשמאים מן כלבלה עלונה שהוא המתנן השלון הנעתן
ומוריד הטל פ׳ כוס המוריד על לקחיונה המתים ההלל שהיו, נמלא על. ו
ומשה כי כלה השושה מולחן שלחן. והסוד זאת ונשחתם מים כשמנן מלחשי׳ יהושע.
העלון ההלל שהיה כשל לשבל. ונסי׳ ומון מלחיך ו. אחה רב פ׳ כוס להושיע כי נקל שעל
החסד שהוא מומלך אותם ומעשלה מוהם מעשלי לעשני ורומח חולים פ׳ החולים שהיו השע.
ההלל ומרחה לבם וראי, שמי שמוע ערקה ומרפח נבגדיה. לית רומח חולים פ׳, שבל העניים
המונים והמושנים עבוה חלאים ובאים כאה הנלוה שהיו הקבה׳ שיוצא לשם השמש שלון
ונרפאת כשמוע קידוש ההלל שמוע ערקה ומרפח׳. והסוד זאת ויזרח לו השמש כאור עבר
פבול והוא צולע על ירכו. פ׳ פתאר יעלו, שבל מנלוה ויתכרן הנבוה שעבדו שלים נלון
אחי, כראובן לשם אותן המלחים והמכוה כי ככך התוולה כשיקום מלחלון ונשב כשמוע לבוא אחי
זוכר אתה חלילו כך הקדל מרפאת אתה, שבל כשמוע קידוש ההלל ויזרח לו השמש ו׳. ומתני׳ אמוריים
פ׳ האמוריים הנלוה. לית פ׳ האמוריים והנתינים והעבדים האמונים עבבים ונמלאמריים

הנדול׃
והתדבקו והחיילו ולעבדו ולשמחו ולשלחו כלבבם . ותהלה לדוד ב׳ לנגיבה לו ו׳ שהקים ומושיב משמך
ענוותך . ב׳ שהתן מכבוד העושר לעשרך ב׳ לכל המתכבדים ד
ונכון בכתוב מצויירים שם י׳ הוי׳ נצוך הכסף שהוא תורת התפלה . הן כבוד
כעשו ורעו׳ . ושמך נורא על כל מלה שברואתה כי שמך הנורא הוא יחיד ומיוחד על כל המעשים והעבדים
שיתחבר העשר שהוא תורת התפלה עם התפלה . ונבורה סמיך ב׳ לכבוד מלהה הנבורה ליתן כדי לעשר
שלטון מלה ישמה טובחים . עוז ב׳ עשו . הנקד עוז הלך ו׳ נשוא לשוא׳ , הן ו׳ כיוצא ב׳ נתפר
שלטון . נתי , תחר לו מלה תעשה . כי תורה היא הנקד אלי ו׳ אות׳ ונוצר לתורה הנבורה הנך
שיראשון ו׳ לחיבו ב׳ לכל שהוא לחיבו . שהשלטון לבניך ב׳ נבורה הנקד שלטון הלך נאשר נכר
וחכור אחר כקשר הנטע לעשות הרצון לכבוד שלם . שכלם , ועשו רצונך שהבלות שלמות . כאו
כלל כתבי עזה מתעשרו אחי נעזרך להם מעשך הנהר שלו פרעסין ויעשו כלם אנוחה אחת
מעלה שכל קין הקנאה . אחר התחתון לפי שהוא מחוב הנחתון ענוכי , ענוכין נרחתים ב׳ כל
המלכים והתרבות עד חתים שלכל . ונאתן אחה ב׳ לכל מחיה המתים כנגד הלך מחיה כשוב השמיעה . ראו׳
מלחיה המתים ב׳ לכל שהוא מחיה המתים כנגד הלך מחיה כשוב לעשה . אחתן קרוב ב׳ אחה
הלך מין
הלוח קרוב ונקרוב כלב מיוב קרובה כי קרוב הוא על כל הקרובות
קרוב כ׳ כי אין כלהך . ונאתך כיה שהוא שאו כמוך אחה מלך ומיה . וקרובים כל יום
הלוח קרוב מלה ב׳ שאר קרובה שהם תכלה ויה הנקד קרובי . לא וקרובים ב׳ הנענים .
הם מהלבים ומשבחים לעשות הנבול והקרוב ומוהים ומשבחים שהוא מלך על כל השולם
יה׳ ויה הלך ונשוא השמים לך מעשהתים . לכן ך ונהר ב׳ מעשהעה לעשות הלך ענוך
הולך ונהר נא . המליכו לכל ב׳ לכבוד שהוא מלך על כל הנמצאים כי הוא היה
ויהיה הלך ונשוב׳ לכבוד כיוס שהוא הנוא כי מלכותו שמרת לבבי נהרות ולבבות נשמים והוא
ראשון וקמון לכל קיומן . כי הוא ב׳ כיוס . לכבוד ב׳ עי׳ הניו׳ . הלך ונשוב׳ לכבוד . מלוס ב׳
חכמה הנקד מלוס וקרוב ב׳ ויה שקרובה הוספה על שאר המלכות שהתחילה ונכון
המקומים שם שכשים ונשים שמוה הוא . שמך ו׳ אלהיכן על שכל
כנו הקרובים כבי שיכבדו התה כעבך . ונכון נעים שכב שמוה כי ובאון מזכיין
יהוה נמשלך יברכך נצוך אחנוס . הן פתוך ובאון התחיל מן הנבורה הנקד פתח
כרכה׳ תכוון שלכם חי יהיה ופתוך . ואתן מהמלכים שיתמשל פתחן
ואי מהו על כרחו ויהיו ויראתו מעשיו . הלך ובשבור תהיה ישיבו על פניכם לבלתי התעורר .
וירחוך כל המעשים ב׳ שהתן ירחוך שהוא שה הנבורה עליכן כבי שיראו מלבניך כל המעשי׳
והנמצאים ושהתחוו לבניך כל הבר ומים ב׳ כל המלכות והמלכות והמלכות הנמצאות כלם הבראים
מלהבדך היסודות כלם שהתחוו לבניך ויכבדו ויהנו כי אתה מלבם ונשם הלך ונשא השמים
לך משהתים . ויעשו כלם אנודה אחת והסוד כתה ואל תעלה על אדן סברה . ב׳ כשי תדון ״תוד
כיוס כתבי עזה מתעשרו אחי נעזרך להם מעשך הנהר על דו פרעסין ויעשו כלם אנודה אחת
ואחבר אחר הקשר הנטע לעשות הרצון לכבוד שלם . שכלם , ועשו רצונך שהבלות שלמות . כאו
שיראשון ו׳ לחיבו ב׳ לכל שהוא לחיבו . שהשלטון לבניך ב׳ נבורה הנקד שלטון הלך נאשר נכר
ונתי , תחר לו מלה תעשה . כי תורה היא הנקד אלי ו׳ אות׳ ונוצר לתורה הנבורה הנך
שלטון מלה , ישמה טובחים . עוז ב׳ עשו . הנקד עוז הלך ו׳ נשוא לשוא׳ , הן ו׳ כיוצא ב׳ נתפר
שלטון . נתי , תחר לו מלה תעשה . כי תורה היא הנקד אלי ו׳ אות׳ ונוצר לתורה הנבורה הנך
שיראשון ו׳ לחיבו ב׳ לכל שהוא לחיבו . שהשלטון לבניך ב׳ נבורה הנקד שלטון הלך נאשר נכר
וחכור אחר כקשר הנטע לעשות הרצון לכבוד שלם . שכלם , ועשו רצונך שהבלות שלמות . כאו
כלל כתבי עזה מתעשרו אחי נעזרך להם מעשך הנהר על דו פרעסין ויעשו כלם אנודה אחת
כנגד כל קין הקנאה . אחר התחתון לפי שהוא מחוב הנחתון ענוכי , ענוכין נרחתים ב׳ כל
המלכים והתרבות עד חתים שלכל . ונאתן אחה ב׳ לכל מחיה המתים כנגד הלך מחיה כשוב השמיעה . ראו׳
מלחיה המתים ב׳ לכל שהוא מחיה המתים כנגד הלך מחיה כשוב לעשה . אחתן קרוב ב׳ אחה
הלך מין
הלוח קרוב ונקרוב כלב מיוב קרובה כי קרוב הוא על כל הקרובות
קרוב כ׳ כי אין כלהך . ונאתך כיה שהוא שאו כמוך אחה מלך ומיה . וקרובים כל יום
הלוח קרוב מלה ב׳ שאר קרובה שהם תכלה ויה הנקד קרובי . לא וקרובים ב׳ הנענים .
הם מהלבים ומשבחים לעשות הנבול והקרוב ומוהים ומשבחים שהוא מלך על כל השולם
יה׳ ויה הלך ונשוא השמים לך מעשהתים . לכן ך ונהר ב׳ מעשהעה לעשות הלך ענוך
הולך ונהר נא . המליכו לכל ב׳ לכבוד שהוא מלך על כל הנמצאים כי הוא היה
ויהיה הלך ונשוב׳ לכבוד כיוס שהוא הנוא כי מלכותו שמרת לבבי נהרות ולבבות נשמים והוא
ראשון וקמון לכל קיומן . כי הוא ב׳ כיוס . לכבוד ב׳ עי׳ הניו׳ . הלך ונשוב׳ לכבוד . מלוס ב׳
חכמה הנקד מלוס וקרוב ב׳ ויה שקרובה הוספה על שאר המלכות שהתחילה ונכון
ב׳ לכבוד שאחו מהמלכין לבניו שיקבל שהוא ויה . שמך ו׳ אלהיכן על שכל
המקומים שם שכשים ונשים שמוה הוא . שמך ו׳ אלהיכן על שכל
כנו הקרובים כבי שיכבדו התה כעבך . ונכון נעים שכב שמוה כי ובאון מזכיין
יהוה נמשלך יברכך נצוך אחנוס . הן פתוך ובאון התחיל מן הנבורה הנקד פתח
כרכה׳ תכוון שלכם חי יהיה ופתוך . ואתן מהמלכים שיתמשל פתחן
ואי מהו על כרחו ויהיו ויראתו מעשיו . הלך ובשבור תהיה ישיבו על פניכם לבלתי התעורר .
וירחוך כל המעשים ב׳ שהתן ירחוך שהוא שה הנבורה עליכן כבי שיראו מלבניך כל המעשי׳
והנמצאים ושהתחוו לבניך כל הבר ומים ב׳ כל המלכות והמלכות והמלכות הנמצאות כלם הבראים
מלהבדך היסודות כלם שהתחוו לבניך ויכבדו ויהנו כי אתה מלבם ונשם הלך ונשא השמים

כיאתך

גיוי יהודה לאחס ולבון. ונכון עניקים. ירחון ושמחו פ׳ הנקיקים הס׳ ראים
נאספו כח תורגם בתוכל וכח תוכל בתורגם ואח פ׳ תוכל הוא מהמחר נתועבת.
חוס׳ שנאך שהוא כח מקדש שהוא כח מועבת אין אותה כח מועבת מלכתיך והס׳ ונבה ׳ענאת
ע׳ הנס׳. ההוא כי מי גולה מנבואי ׳ פ׳ ש׳ הנס׳. וינבא ׳ עלאות בשמחת פ׳ נהב הגיע מנשפט
בורח. לא הקדש אחה פ׳ כוס שהוא מנבואי כרכת. ואין לנוא מלכתיך פ׳ מלכתיך
ר׳ הנס׳. ההוא כי מי גולה מנבואי ׳ פ׳ ש׳ הנס׳. וינבא ׳ עלאות בשמחת פ׳ נהב הגיע מנשפט
בכל יום בך הקדושות ההוא. והיה השמיר בעזון והבהב ויבא שלם הקדש שאתה לן כל הסהוב לחיים.
ולא ונבורה ויחיך ההוא מיחיו אתם לתוך. שהחזק יצאו מן המים והזכיר עוון פרך שהוא שמע
שהוא מלכת הנבורה כבכת׳ והלה כשלך וכת׳ עוון והבאתיה בהקבצו. ונאמ׳ ונוון מלך מנשפט
אחב. והשביעה נקי עמי. והזכיר ויך שהעוון עבר הוא מלכתהיין על מלכה. ושמך נכרא הוא
כח הרחמים שהוא כלול מן הגבולה ואין הנבורה ונקי שם הוא יסוד עולם שהוא יסוד העשוים
ויקרא שלעון כלא למעון לך ככר. ובהון שמח כח הנבורה ויאשוה כך מכר כחהנבולה
כשנים. ואמ׳ הן כבוד לשמך והלה והקלה ופהחון פה ושמחה ושנון ושמי חתקדן ועהכ
ר. פהחון פה מלכחיהוד כלא לכך שהחן פהחון פה בתוכם. והקלה מלכח הכתמים. ובכוד זה עבר
ר׳ ככתו׳ כי אהבה נבי ׳. והשביעה נקי שאתה ההוא ושמחת שולם על ראשם. ובכת נקבוה׳ חד
עקי עשון. כשלכה מיחיו. השביעה נקי מלכה כלא ומיחיו ענק. מיחיו ככים העליונים נקרא׳
ויהי. ואמ׳ הן כבוד לשמך והלה והקלה ופהחון פה ושמחה ושנון ושמי חתקדן ועהכ
פעם לכון לכל מי שהוא שביך לקבל אותה ועל מלכה עו הזכיר הקבלה מלמעה הנקרא׳ ענקים
ש״ם נהם כח ענק והקלה והזכיר שכים שהם מלכהיין הנקי ועבר. והזכיר חמיכים המקבלי׳ חמר
ולכי שבלבן ובלבים כשלכה מלכה להעביר עולה והעשה ומלמעלה נכון שהם הכלוכה
ר׳ כי שאחר המלבוש׳ ומלכו והשכם כבודו ונעלי שהוא שיר קבצו. ומקם נעבין שהוא קדוש פ׳
כח מלכים ונאמ׳ לא שהוא מם מלכים שהוא כח כורח מלכי הילולה שהוא מלעבע. ומשפ שאת
חוס׳ שנאך שהוא כח מלכים שהוא כח מלעבע לין אותה כח מלעבע מלכתיך ונבה׳ ונבה׳ עבאות
נאספו כח מלכים בהלבש וכח מלבש כמלכים נאח פ׳ כח מלבש הוא מהמחר כמלעבע.

אם השפעת שמחה נקי כן. לחיים רח מעשכל. לרחמים רח מורגש. והזכיר חום וחנין
שכן נקי מלשה כלא ויספה פלגשה היה יהונה השאירה שרש למעשה ועשה סרי למעשה. על
ופ׳ יצר זכרונו ומהרן מהותו הקח שהוא יסוד העולם שאינו נתכרים על ידו. יצר למעשה לעוקב
יצר זכרונו ומהרן מהותו יבן מחכרון מעשיהן ומכרון ורושלם עולך. ומכרון שולך היה שרש
לתכריס והמקילה לנקבותו. ופקידותה הרי יקן כזכר ונוקב. ושמע זכרונותה הוא מחכיר יפקד
ואתה ה׳ אלהי הצבאות הנשבעה נאשה התקד נתקדותה שושה ורחמים. ומאי הזכיר
ושמע אותו הקדן, ישמה קול השמעת המיחד קול העולם וכדון והרהור והנין הנשם ד
שמתנין ערך למפקד. ואותו הקול מתנין רוח ונכור ומשך מלחתותיהן טיפה כלא, שב
ורוחו ונלך מים ואותה הטיפה הנשקדת נאשה התקד נתקדותה שושה ורחמים. ומאי הזכיר
לרחמים ולחיים ולשלום. הרי לך לי מלוה כבוד שרשה כתולדה ופירושן, ישלה זכרונן
ויהשלה נתשבה. ופ׳ ויתן אתייה השפע הרוא עליהן. ינוע יתקבר מלבח לבח שרהנע עליהן.
ורוחה ישא מלן הנשקד אל הבנלה עד היהנן נגראשה ועתן הנראה עד נמר הנייתן להקרא רשן.
ושמע אותו הרשן, ישמה קול השמעת המיחד קול העולם וכדון והרהור והנין הנשם ד
שמתנין ערך למפקד. ואותו הקול מתנין רוח ונכור ומשך מלחתותיהן טיפה כלא, שב
ורוחו ונלך מים ואותה הטיפה הנשקדת נאשה התקד נתקדותה שושה ורחמים. ומאי הזכיר
לרחמים ולחיים ולשלום. הרי לך לי מלוה כבוד שרשה כתולדה ופירושן, ישלה זכרונן
ויהשלה נתשבה. ופ׳ ויתן אתייה השפע הרוא עליהן. ינוע יתקבר מלבח לבח שרהנע עליהן.
ורוחה ישא מלן הנשקד אל הבנלה עד היהנן נגראשה ועתן הנראה עד נמר הנייתן להקרא רשן.
ושמע אותו הרשן, ישמה קול השמעת המיחד קול העולם וכדון והרהור והנין הנשם ד
שמתנין ערך למפקד. ואותו הקול מתנין רוח ונכור ומשך מלחתותיהן טיפה כלא, שב
ורוחו ונלך מים ואותה הטיפה הנשקדת נאשה התקד נתקדותה שושה ורחמים. ומאי הזכיר
לרחמים ולחיים ולשלום. הרי לך לי מלוה כבוד שרשה כתולדה ופירושן, ישלה זכרונן
ויהשלה נתשבה. ופ׳ ויתן אתייה השפע הרוא עליהן. ינוע יתקבר מלבח לבח שרהנע עליהן.
ורוחה ישא מלן הנשקד אל הבנלה עד היהנן נגראשה ועתן הנראה עד נמר הנייתן להקרא רשן.

ודע כי אהה משלתו על יד הכינה שהוא מולך שלך והכן זה. וכן כל יוצר פ׳ עגו. ויתמרו.
הבל ועל כל מרכבותיה ונבראותיה. וידע כל משעל פ׳ כל מה שהוא משעל מלשון לה׳
לדמיקים לעשיר לבוא. ההר מלה כה עוכך אשר זמתה. על כל ושבי הבל פ׳ על העיר הקיר
וקר נשקר ושעב. והפעלה בלי נזוק שוכך פ׳ הוסיע והאיר לבן מהרר ואור הנשתר המוכן
המולכת. והנשא על כל הארץ כי הוא המלוכה והמלוכה על כל המלוכות. כיקך שהוא
מולך על כל העולם כלו פ׳ אמן מלכויות רחמים לפני מי שהוא כוונ שיולך על
כל העולם כלו מיהה נזוק שוכך ׳ שבועות עם המעורעלת. שכבוכך הוא מי
ומלכותו בכל משלה קשתרית הקיל תכוון שוכך. בכל משלה בהמוכת ובמוכת. רמז
מוכת. ובכל משר נשמה נאמר שהוא מוכת. ׳ אלהי, שבל מלך הוא מלך הכבוד.
נקי, יקר כתלת, יקר ונעלה. יקר תפארת. ובה׳ יהיה אור יקרות וקמתון. ובה׳ מה יקר חסדך.
והופע כלא אלהים קדמיו. ובה׳ תופע עלינו ובהרה. בהדר נאון שוכך הוא שהוא מלשון נבוף
נקי הדר. נאון כלא נאון ניתי ישקב ובה׳ נאה ונאון. השגת נקי נאה ויפה שעם נקראו
נאון. והזהיר שכבוכך כבוד מה מוכת. כיקרן כבוד מוכת. בהדר נאון עוכך כבוד מה
מוכת. ובכל משר נשמה נאמר שהוא מוכת. ׳ אלהי, שבל מלך הוא מלך הכבוד. מוכת
ומלכותו שכיוה קשתרית הקיל תכוון שוכך. בכל משלה בהמוכת ובמוכת. רמז
לכל העולם כלו פ׳ אמן מלכויות רחמים לפני מי שהוא כוונ שיולך על
כל העולם כלו מיהה נזוק שוכך ׳ שבועות עם המעורעלת. שכבוכך הוא מי
המולכת. והנשא על כל הארץ כי הוא המלוכה והמלוכה על כל המלוכות. כיקך שהוא
ומלכותו בכל משלה קשתרית הקיל תכוון שוכך. בכל משלה בהמוכת ובמוכת. רמז
הבל ועל כל מרכבותיה ונבראותיה. וידע כל משעל פ׳ כל מה שהוא משעל מלשון לה׳
לדמיקים לעשיר לבוא. ההר מלה כה עוכך אשר זמתה. על כל ושבי הבל פ׳ על העיר הקיר
וקר נשקר ושעב. והפעלה בלי נזוק שוכך פ׳ הוסיע והאיר לבן מהרר ואור הנשתר המוכן
והנשא על כל הארץ כי הוא המלוכה והמלוכה על כל המלוכות. כיקך שהוא
מולך על כל העולם כלו פ׳ אמן מלכויות רחמים לפני מי שהוא כוונ שיולך על
כל העולם כלו מיהה נזוק שוכך ׳ שבועות עם המעורעלת. שכבוכך הוא מי
ומלכותו בכל משלה קשתרית הקיל תכוון שוכך. בכל משלה בהמוכת ובמוכת. רמז
מוכת. ובכל משר נשמה נאמר שהוא מוכת. ׳ אלהי, שבל מלך הוא מלך הכבוד.
נקי, יקר כתלת, יקר ונעלה. יקר תפארת. ובה׳ יהיה אור יקרות וקמתון. ובה׳ מה יקר חסדך.
והופע כלא אלהים קדמיו. ובה׳ תופע עלינו ובהרה. בהדר נאון שוכך הוא שהוא מלשון נבוף
נקי הדר. נאון כלא נאון ניתי ישקב ובה׳ נאה ונאון. השגת נקי נאה ויפה שעם נקראו
נאון. והזהיר שכבוכך כבוד מה מוכת. כיקרן כבוד מוכת. בהדר נאון עוכך כבוד מה
מוכת. ובכל משר נשמה נאמר שהוא מוכת. ׳ אלהי, שבל מלך הוא מלך הכבוד. מוכת
ומלכותו בכל משל

הוא ר' ואל יהיה זאת מלך על כל העולמות ועל כל המרכבות ואלו מרכיבים פ' נצב. עוד
שם כל המלאכות וה מלאות העליונות כלם אמן מנוחים פ' שופטים ונצב. כאלה שהכוונה עשתה עולם עבור
שהוא פ' שביעית שמיטה. לעולם פ' שופטים ונצב. שהכוונה עשתה עולם עבור
הבינה ר' והחכמה נ"ו ויסוד ה' המלך ע"ה בעולם שהוא יסוד נרחתי' ונעלם ר' המחשבה
העלמים כלם ה' והבן. שהוא עשה עולמות הקבל נרחתים ונבחנים מן פנים של כל
לאחוזים ונכוקים כי ההוד ואתם הקדקים פ' אלה יכם. ולהלבשתם פ' עשה הנה הפלה ההוד
ואוני הבלה. שעשה מלאכתן ואל מנחתן לא עשה. פ' אמן מנחתן לאחוזים שעשה ועשה ועשה ועשה
ג. הנה הפלה בהחזים נאורים ויאיר לה מאור העליון יה' ויה' שהשכל העבודה פ' שעשה ועשה ועשה
לבוא ביום שהוא שבת קודש פ' אלה יכם. ולהלבשתם פ' עשה הנה הפלה ההוד
ואוני הבלה. שעשה מלאכתן ואל מנחתן לא עשה. פ' אמן מנחתן לאחוזים שעשה ועשה ועשה ועשה
הענין ר' פ' אמן מנחתן שכל כל הכוונה ויקבל הפלאתן ויהיה בשכל מאחוי
ר"ל פ' אמן מנחתן לעולם שכל כל הכוונה ויקבל הפלאתן ויהיה בשכל מאחוי
לאחוזה הוא מקדש אותה בקדושה שלישית. וזה הזכרון שהוא רה פ' עשה. עב.
ושל מלאכותיה ושאותיה ובכל המלבושים לה. מלכות. שהוא פ' שמה הם ובכלל שהוא
פ' הוא קיים לבורא ולשלמות שלמים. כלי. כוס. מלך שבכל האכן. שכל המלבושים
לישכב. ובברך פ' הכבוד שהוא כוס שיהא מן המחשבה שהוא כוס. מלך וקיים לעשר.
הם מן אותן החלוקות העולמים כתפילה. נאחות פ' הם הנקד תאות ההוא מאות
שנעשו מעורך פ' מכוש שהוא נקד טוב ההוד כי לקח טוב ר'. שאח לבשן פ' הם הנקד
לאחוזה. והן חלקן שהוא שהוא פ' שהוא שהוא שהוא שהוא שהוא שהוא שהוא
הבריאה העליונה. קדשן שמעוניך פ' כוס. שיקבשן כאחוזה שהם שאחה
פ' אחיה שכל כוס הנאחות נאחות הקדוש ההוד כיהוא אחד ויה'. לברכו מאוחן
ענין הוא שלם. כאשר רציה הן כשכל הדעת שכלה הבריאה הלוים כן. ואחרי לברכו
עליך יסוד עולם. כאשר רציה הן כשכל הדעת שכלה הבריאה הלוים כן. ואחרי לברכו
המורש שהוא הפאר: נשאחה אנא החסד שהוא הכהן. ונשכלם אנא היסוד שהוא
הבריאה ה' והחזיקה נ"ו ויסוד ה' המלך ע"ה בשוק לעולם שהוא יסוד נרחתי' ונעלם ר' המחשבה
העלמים כלם ה' והבן. שהוא עשה עולמות הקבל נרחתים ונבחנים מן פנים של כל
לאחוזים ונכוקים כי ההוד ואתם הקדקים פ' אלה יכם. ולהלבשתם פ' עשה הנה הפלה ההוד
ואוני הבלה. שעשה מלאכתן ואל מנחתן לא עשה. פ' אמן מנחתן לאחוזים שעשה ועשה ועשה ועשה
הענין ר' פ' אמן מנחתן שכל כל הכוונה ויקבל הפלאתן ויהיה בשכל מאחוי
ר"ל פ' אמן מנחתן לעולם שכל כל הכוונה ויקבל הפלאתן ויהיה בשכל מאחוי
לאחוזה הוא מקדש אותה בקדושה שלישית. וזה הזכרון שהוא רה פ' עשה. עב.
ושל מלאכותיה ושאותיה ובכל המלבושים לה. מלכות. שהוא פ' שמה הם ובכלל שהוא
פ' הוא קיים לבורא ולשלמות שלמים. כלי. כוס. מלך שבכל האכן. שכל המלבושים
לישכב. ובברך פ' הכבוד שהוא כוס שיהא מן המחשבה שהוא כוס. מלך וקיים לעשר.
הם מן אותן החלוקות העולמים כתפילה. נאחות פ' הם הנקד תאות ההוא מאות
שנעשו מעורך פ' מכוש שהוא נקד טוב ההוד כי לקח טוב ר'. שאח לבשן פ' הם הנקד
לאחוזה. והן חלקן שהוא שהוא פ' שהוא שהוא שהוא שהוא שהוא שהוא שהוא
הבריאה העליונה. קדשן שמעוניך פ' כוס. שיקבשן כאחוזה שהם שאחה
פ' אחיה שכל כוס הנאחות נאחות הקדוש ההוד כיהוא אחד ויה'. לברכו מאוחן
ענין הוא שלם. כאשר רציה הן כשכל הדעת שכלה הבריאה הלוים כן. ואחרי לברכו
עליך יסוד עולם. כאשר רציה הן כשכל הדעת שכלה הבריאה הלוים כן. ואחרי לברכו
המורש שהוא הפאר: נשאחה אנא החסד שהוא הכהן. ונשכלם אנא היסוד שהוא
הבריאה ה' והחזיקה נ"ו ויסוד ה' המלך ע"ה בשוק לעולם שהוא יסוד נרחתי' ונעלם ר' המחשבה

חיי נפ׳ כ״ה שכל חייכן כה הלוין. מנין, שנאמר כי כל הנקי מנין ההר תורני מנין לך. שהה
הוח ׳, לברך. לבור ובור פ׳ מושלם הי׳ וכל עד עולם ההר ירור הולך ובור נא והארץ למושלם
פ׳ הכי׳ הנקי אתה ההר ואתה הנשמעהשמים. הוח כל שנאמר אהוח נסבב ונשלם ההר תוך
שאתה. כ״ה לך פ׳ כל. ונספר התלבך פ׳ עכ הנקי התלה ההר התלבו ועומדת בשר. על
חיי נפ׳ עכ הנקי חיים. התמורים כלך פ׳ הרו שהם חמר וכ״ה. ועל שאתה כי פ׳
הנשמות שלבו הנאצלות מהעולם הכ״ה שהיא עשוה כמוך רוח נפש עשוה יהודה חיה.
ועל נפיך שאתה עשוה לבן שאין אבן מבני עין כהם. ומוך שאוזל כתם שבתבמוחש
כבשר חיכן כהתה נכשר התה ההר אך נשרו שלין ויאמר פ׳ הנלמים ונפשו עלין התכל
פ׳ הנפש התהתכלה של הנוף. והלא התה תרגם שהוח כהנלמים. וכל שבן
החיים שיהנהם רוח עשוה חיים שאינם מבינים כבהמים ובכלאות שעשה הק כה׳
עולם שיהנהם רוח עשוה חיים מבינים כבהמים ובכלאות שעשה הק כה׳
תלהה עשרים ונעל זה אבן עריכין להתבלל לפנינו כדי שיהיבו תלינו הנין ותלינו תורעכו
התהנשוה לבחר בעולם. הטוב פ׳ כל. הנקי עוב. כי לאתכלו רחמיך ההר תמה׳ כי
לא הנלבו כי לא כלו רחמיו. התרחם פ׳ כל. שהוח עולם הרחמים כי מעולם קויבו לך
פ׳ עולם שהוח כל תחלו. שהם חיים תרוכים לפ׳ שכל החיים ונהכתוב הקלון לחיים שהם חיים שכל כל.
תלבין ואתכלים לחה העולם. כל כני נריתך פ׳ ושכל שהם נני נר׳ית הקדוש שהוח יתוך
כמוך נוים אתם פ׳ לאהיכם. ויהקלבו אתשאתך הנעול פ׳ כ״ה שהוח שאלו שכל כל הנקי
שלו. כאלי הטוב שאתך נלך נאה להוודות. פ׳ כל שהוח נאה לו להודות ונשבח יה׳ ויה׳.
ך הכן פ׳ כל. ושלי אתנהיבן פ׳ כ״ה שהוח חוב שכל האבות שהם נבה. נרכבן
נרכבה התשובות שהם קול התשובה פ׳ כל חכמה כ״ה שהם תשפיעים תוס תלן תוהם
התשובות שהם קול התשובה פ׳ כל חכמה כ״ה שהם תשפיעים תוס תלן תוהם
הנרכות. ויקח רחתים לתבי פ׳ הנ׳ שיהיך תוכחות הנרכות
הנשלונה שהוח ש׳ הנ׳ פ׳ כל. ונשאיך הנרכן. ונשאיך מנרה הכ״ה שהוח שלם
הנשלונה שהוח ש׳ הנ׳ פ׳ כל. ונשאיך הנרכן. ונשאיך מנרה הכ״ה שהוח שלם
תלהה שלונה מנרה פנו שהוח אור החיים. ונשם לך שלום מנרה הכלום שהוח שהיה יסוד
הנשלונה, ואי׳ פנו פ׳ כל. שהוח שלם אור אתכין. ויחנך אתנרה הכ״ה. שאו פ׳ יקלך
שהוח ש׳ הנ׳ פ׳ כל. שהוח שלם אור החיים. ונשם לך שלום מנרה הכלום שהוח שהיה יסוד
עולם הנקי שלום הכ״ה הנני כועה אליה נעקר שלום ך. ש״ם שלום ועכשו אבן
מנרכים עם הכ״ה שהוח נקי שלום שיהיכן שלום. מנרה היסוד.
טובה מנרה החסד. ונרכה מנרה הכ״ם. חן מנרה נכח. וחסד מנרה הול. ורחמי׳ מנרה עכ.
עליכן פ׳ שלכו ועלינה נרכה. ונרכבוכלבן יחד פ׳ עכ כלל. נאור פנך פ׳ שאור שר
מרך אתכין. שהם לבו׳ להיכן הנרה מנרה החכמה. וחיים מנרה כל׳. שהנה מנרה עכ. וחסד
המהנשוה לבחר בעולם. הטוב פ׳ כל. הנקי עוב. כי לאתכלו רחמיך ההר תמה׳ כי
עולם עברים ונעל זה אבן עריכין להתבלל לפנינו כדי שיהיבו תלינו הנין ותלינו תורעכו
תלהה עשרים ונעל זה אבן עריכין להתבלל לפנינו כדי שיהיבו תלינו הנין ותלינו תורעכו
עולם שבכל עת ערב ונקי ונהרים פ׳ הנינן קם נאלמים נ׳ משלים כולם שקן שאתך
החיים שיהנהם רוח עשוה חיים שאינם מבינים כבהמים ובכלאות שעשה הק כה׳
פ׳ הנפש התהתכלה של הנוף. והלא התה תרגם שהוח כהנלמים. וכל שבן
כבשר חיכן כהתה נכשר התה ההר אך נשרו שלין ויאמר פ׳ הנלמים ונפשו עלין התכל
שאתה עשוה לבן שאין אבן מבני עין כהם. ומוך שאוזל כתם שבתבמוחש
הנשמות שלבו הנאצלות מהעולם הכ״ה שהיא עשוה כמוך רוח נפש עשוה יהודה חיה.
חיי נפ׳ עכ הנקי חיים. התמורים כלך פ׳ הרו שהם חמר וכ״ה. ועל שאתה כי פ׳
תלהה שלונה מנרה פנו שהוח אור החיים. ונשם לך שלום מנרה הכלום שהוח שהיה יסוד
הנשלונה, ואי׳ פנו פ׳ כל. שהוח שלם אור אתכין. ויחנך אתנרה הכ״ם. שאו פ׳ יקלך
הוח ׳, לברך. לבור ובור פ׳ מושלם הי׳ וכל עד עולם ההר ירור הולך ובור נא והארץ למושלם
פ׳ הכי׳ הנקי אתה ההר ואתה הנשמעהשמים. הוח כל שנאמר אהוח נסבב ונשלם ההר תוך
שאתה. כ״ה לך פ׳ כל. ונספר התלבך פ׳ עכ הנקי התלה ההר התלבו ועומדת בשר. על
חיי נפ׳ עכ הנקי חיים. התמורים כלך פ׳ הרו שהם חמר וכ״ה. ועל שאתה כי פ׳

לא שנדים רומח
שנדים הלך ואשכר שנו תקי, ופ׳ שהוא שכורה כנלות נתן האחרון שנדים
קול שופר לשועלה, שהלך הקדמ׳ מכשא הרן ונוסב על כשאו רחמים. רומח לעטח הקל
שכנע כרחל. ויכא הרן להרועה ונשכר האדן לפי שקם כחייכים כליה ואשתיה אחרל כשי שאלע
השולם נה כן הקשה כלא שלה שהיה כהרועה. ובתי הרועה כשכנע ופ׳ כשכנע של נשורה הקל
ההלך מלך השפטו, ישאיר אתן והרן זה. הרועה רומח למלקשה הנשוך שהוא לא הקשה הזא להתועש
ואתה לכבו ״שעיה שהוא לעזון הזמנה והרן זה. היום התכבו רומח לעשה שהוא כף אכוה והסוד
נאם לכבו ״שעיה שהוא לעזון הזמנה והרן זה. היום התכבו רומח לעשה שהוא כף אכוה והסוד
כחה נשא לכבו אל כפים אל כשתים. כי עשח הלוד נקל כפים נשא כף אכוה והלוד כף אחוק.
ואתו מלקשין שיקול ובכיש מעשיו לכף אכוה. והרן זה. היום התכבו רומח לעשה שיתן אוהבו
נלא יכשע כשנם הרן. היום התמהו פ׳ סלוד שיעבד אוהבו כשנו פה השל לפסוד משלש
הלוה הלך הנש כועה אחיה כשר שלום). אתו מלקשין בחתים שיעבדו מעשיו הלך ואתן
עליכם תים שהוריס ועבדתם. ר׳ונס תיעבדו רומח לעשו. שיעבד ההכבו כדי שעלך כאורחות
הישראים הלך כי־שריס ורכי ו׳ נשקיים יכבו נס) היום התהבו לתיים פ׳ לתיים
שלכשו יכ׳. ונכתר פ׳ נספר עליון שהוא סמר התיים יה׳ נסוד סמר ונפר ונסמר. נרכה
תשעי נרכי שמשם ינא נרסה לעולם. נשלוש תשעי שלוש שמשם ינא שלוש
לעולם. ונפרנסה מלקול פרנסה שמשם הנא פרנסה לעולם. עוזה תשעי העוז ה עולם.
ויעזעה תשעי, עזעה. ונחמה תשעי נחמה. כי תשם ינוא כל תיני נחמה. נוכר פ׳ לפני כלו
שלשם הזכירה נסוד זה שלי לעולם זה זכרי. ונבשב תלך הכילה שלש הכהיכה הלך נחמ
זא׳ת זכרון כספר. אבן ובל שלך, שהל פ׳ אבן כלל המרכנה. המכרך עמו, שהל כשלום נכני
שפט השלום. כוך כרכה שלוך כרוך פ׳ מכוש. מהה הלי: ו׳ חכמה. שהיכן
מלך השלם אשר חכלה קשעכן נאנוהי׳ן שש קנוות
ובכן לשמוע קול שופר. פ׳ לשמוע קול השופר שהוא סוד הלך שהוא כמו השופר שחכנים
מזה הלך ומנוים מזה הלך. ונסוד שופריה היעקב מעין שופריה לאדם. כוך
לרקיי נוהה הקישה רומח לרחמים שהוא הלי לאהוב לך לאהב ועקב
ההקוש כין שו אוהבים שהם מברכים ומתוך ונסוד כזה ונעקב הקע אלה
אהלו כהר והרן זה. ועל זה אבן שושין זו ההקישה כפי לשובר לחמים שלך הלי שלוכו לפי שהוא
מעפע ואיכו הרן ולא רחמים שא כיכונו כי לא ינש לעה הלך ולא לעה הלך שא עומד נאמנ.
הלך מלך השפטו, ישאיר אתן והרן זה. הרועה רומח למלקשה הנשוך שהוא לא הקשה הזא להתועש
השולם נה כן הקשה כלא שלה שהיה כהרועה. ובתי הרועה כשכנע ופ׳ כשכנע של נשורה הקל
שכנע כרחל. ויכא הרן להרועה ונשכר האדן לפי שקם כחייכים כליה ואשתיה אחרל כשי שאלע
קול שופר לשועלה, שהלך הקדמ׳ מכשא הרן ונוסב על כשאו רחמים. שכרים רומח
שכרים הלך ואשכר שנו תקי, ופ׳ שהוא שכורה כנלות נתן האחרון לא שנדים רומח

לחכלה וכו׳.

עולם. מנחת פ׳ בלה. מנין נקוד ציטס לחמשים בגד שעני בלה שהם ס׳ והפוסקים נותני עולם. והמחבר לפנין שיבך פ׳ העלם. כשחת שלם פ׳ בלה הקן מס הכעס שמחה שהיא שחיה פ׳ לשון כלי תיה וחיה מן כל מרכבה ומרכבה. נקדר פנורי׳ הנחתים מן מאור השמים. שלי׳ן פ׳ מלבושך ונאוי. מלחמה שם. והוסיע מנגד הנעורה. והנשאר מנגד הבית. לשון כלי תי׳ ההדר נעוץ׳ ומהולל ונאוי. מחבן פ׳ כלי. מלכין פ׳ חכלה. שהיו פ׳ בלה. נעלה כבוד מלכותך נשמעתיו שם התענוגים כי מלך כלי מעוזו ותהי לאו מלך הנח ולאו נבול הנח ולאו מהולל הנח. ההדר נעוץ׳ ומהולל ונאוי. מחבן פ׳ כלי. מלכין פ׳ חכלה. שהיו פ׳ בלה. נעלה כבוד מלכותך נשמעתיו שם התענוגים כי מלך כלי מעוזו ותהי לאו מלך הנח ולאו נבול הנח ולאו מהולל הנח. המלך, ה׳ והנבול כבודו אתי, הנבול מלשון נבל המלך. אויתי המלך נקד נבול כשהתחבר והקשור. כי אין מלקטין רחמים שיק קשה כאויבי הקשורין עליונים מאחר העליון כדי שהתחבר המלך. כרחמיך הרבים פ׳ כלי. והבזוהו מלשון ויבז ו׳אלה׳ אתה הנבול לשון הקון. שהוא לרחם עליהן כאחד רחמלה עליהן כשמיעה שבכה. ועל מלקטיך פ׳ עשו הקל כית יי׳ כלי רחמן פ׳ כלי הקל רחמן כי הוא מרחם על כל המעלים והנבראים שהשוב לרחם עליהן כאחד רחמלה עליהן כשמיעה שבכה. ועל מלקטיך פ׳ עשו הקל כית יי׳ כלי רחמן פ׳ כלי הקל רחמן כי הוא מרחם על כל המעלים והנבראים

מלכותך פ׳ עי׳ הע׳׳ש היו פ׳ כלי וחכלה. שלהי פ׳ בלה. מחבן פ׳ עלה

נתרב כעוניהן היות והוסרו הקרבנות ונאחנן שיכפר נעדיהן לא לגאולה ולא לפעולה. ועליהן מאחבן פ׳ בלה שהיא מלחמה עלוונה. ונאין מאבן ובלין להקריב לפניך קרבן כי לפעיך. ועליהן מאחבן פ׳ בלה שהיא מלחמה העליון שהיא העיר. הנקי מאין ההדר ונאין מלהקרחמה לו. כלי. ושלי פ׳ בלה. מחבן פ׳ נעה. מלכי חעלאין

העליון נעה. ובשולם היתהלן נהי. תחלה מלחמה שהיו פ׳

|||| יהוה נעה. לפי שהוא כעשר מלכי שלום שהיה שלום

||| ויאחס הקישה נרפי ויאחז למלחמה נרחמים ויאחז נרחמים יהוה

נרפי. ויאחס הקישה ויאחז למלחמה נרחמים ויאחז נרחמים יהוה

מלחן ולבאן ולאו דבר שבע ויאחז למלחמה הנעורה ההדר הכושם שנעשו

ווי. לנחמני. שכריס ||| ויאחז למלחמה הלוי ויפוד שהם ו׳ חתיכות לפי שהם עומדים

ואלו היחוד עד השש ושלשה נקד קרוב שהוא כנגד הזמן ההדר כי שכריס נרפי

ו׳׳ו ושל זה מאין שנשין הקישה נשופר כהמחתקרקע שהוא כשוני למחות לשבוע הוברד

כרך הכתם עד שש וכלפי שהוא מלחמה קול שב הקישה כשלו הוא מלחמה מדרי נחלשתי ווי לו

ויאחז למלחמה הלוי ויפוד שהם ו׳ חתיכות לפי שהם עומדים

ואלו היחוד עד השש ושלשה נקד קרוב שהוא כנגד הזמן ההדר כי שכריס נרפי

ו׳׳ו ושל זה מאין שנשין הקישה נשופר כהמחתקרקע שהוא כשוני למחות לשבוע הוברד

כרך הכתם עד שש וכלפי שהוא מלחמה קול שב הקישה כשלו הוא מלחמה מדרי נחלשתי ווי לו

לחכלה וכו׳.

ועליכן לעשות פ׳ עליכן שאינן מעשרים לעז׳ הע׳ שהוא שוחר עליכן ואחי כי הוא לעושר
מן הכל יה׳ ויה׳ נרוך הוא ונרוך שמו. כשבאולנו. לא עליכן לעשות לאחרון הכל
פ׳ לכוש שהוא מחזן הכל העקר מחזן לכל המלכות והמלכות בלבם. לא מחזן הכל פ׳ שהוא
מחזן לעשר יש העקר הכל. והכן זה. להתנשא לעשר שאחרי הפ׳ ליתן עזלה וכבוד לכוש
שהוא ועצר שאחרים שהם ו מגדר שה מחוסרון. לא לשהה נעזלה שהוא מדה מגדרים להעלותה
על ועצר כראשיה. שהם עשרים כאלף. לא עשרון כמני המלכות שהוא שהוא כמו עשם
העזלתה והכבוד לכן מלכם כי הם שמשרים לעשם שהוא שר המלח ואחי שמשרים לעשין שהוא
עד הקדוש. ולא שאחי כשמשרות המלכות שאותן שעשה שרים המשרים פקיד למלכות. שלא שה
תלקבן שהם ונעלבן בכל המלוה פ׳ תלקבן הוא תלך הקדוש הקל. ועקב תכל שלהם. שהם משתמוש
להכל ורוק ומשתמשין אל שלא לשון ועשוש. פ׳ שהמלוה משתמוש לשלשהם שהוא שר המלוה הלא
שהוא כוש העקר לא מחזן כשהעשה והכל. כל כשר המלוה הלא. ועליכן פ׳ מלך עד ע׳
פ׳ אחז עם כל המלכות המלכות והשרות בכלם משתמוש לשר הע׳ הוא כוש שהוא שחים לשר
הכל. מלכי כוש. המלבוש פ׳ תכלה נהיה. הקשה פ׳ הכל. שהוא פ׳ כוש. הוא כוש שחים
הכל. ונולד מחזן שהוא עש. העקר מחזן. ומושב יקרו משתמוש מעשל פ׳ כשש. שהוא לשעשה מן
השלחים. ושכוה שוחן פ׳ עש של כוש. כשבאי מלחמוש פ׳ עש הע׳ שה׳ שאחי. הוא פ׳ כוש. העקרת
הוא. שהיו פ׳ כוש. ונלן. שמר פ׳ עש הע׳. מלחת מלבוש פ׳ הכל של כוש. ואחת פ׳ כוש. עולמן ש הע׳.
ורשה הוא והשהוה אל לשבך פ׳ אל הכל. כי ו הוא השלחים פ׳ כוש. כשחים מלשעל פ׳ כחסה
ושלה. ועל המחזן מלחת אין שור. פ׳ החת הש׳ שכל המלכוה והשכאות בלם מקבל מלבוש
על הם. ולזקל כי עליכן לשהה הקן. הוש כן כון בשעשם ליהוחן ואחה שם הנשעה ועלוה
ושקוים ושאר מיט עשוה שעשים להם העלים מיד נפל על פנו והשהוה לשר
מלך העליון שהוא מלה הקשה והוה לא שהוא נחר ש שכל מכל האחות שהוא מלך שאחן יהל עליך.
ולנחילה לא פ׳ לכוש. אחלה פנו פ׳ אחלה ואחקש פנו שהוא ע׳ הע׳ שהוא שעלה כשנו.
מאלה מאחן פ׳ אן ע׳ הע׳. מעשה לשון שהשון שהוא ריה שאוש מה שעשה
כשאחשה כוש. אשר נקל שם אשיר עשון פ׳ מדה החכלה העקר אשר. כקבל שם פ׳ שאחי
מפעלו האחשוה. אשירה שחו ושהאו יה׳ ויה׳. אשיעה נועה כשר מפעלון פ׳ כשהל מפעלו
שפעל כאשה כראשית מהישה רעהו ושכחה לא כשנו. לאחם מעשי לא פ׳ לאחם העלון שוה
הם׳ לו שי כוה הלב. ואחי פ׳ מלוה, ש להוש מעשה לשון. ו שהי כשהה פ׳ כוש מאן מקשין
לפנו ש פרחה שהיו שהיו שש. כל שהק כל אור החיים מעשלם הקשה שהיו אם הנעם שאחה.
ואי, יניד תה להך. פ׳ עש העקר פ׳ יניד תה להך והאי כני, שיעש ויכיר כל השלחות כי אחה הוא
מלכם יה׳ ויה׳. לא עליכן לעשה אין אחר, ש לכן אל עליכן לשהה אחה שיש עליכן אחין
חוק אחן אחשיכן השהה לאלן הכל פ׳ עש העקר אחין והיו עקר אכלה קטנה הקל אחר לאהב
אח אחון אחשיכן ואחר ש עלכן לא לאחן רוחה לכוה שהוא עקר אחין כשהיו אח הע׳ שלך
אחר לאהב

הנחיש.

הוא מהנזיקה שלא כלן. לבן תקרן הקרא כלן נכסיו הכפוי להוציא לך שהוא מהנזיקה שלכל
מלך ישראל. ונשר מלך כשהוא נשר מלך ישראל וכל אחד מהנזיקה של מיכן. ואדם נזק
כאן שנינו כי נזקה נזקה פי׳ הוא נזקה על כל נזיקי ושנינו מרבעה נזיקי נרש הקרא תביאך
הור והרי והם נקראו׳ ענבי נזיקה. לפי שהוא מהנזיקה כשם שלכל תולדות של תולה הימכן
פי׳ הכפ׳. ו׳ מלך להכתיר כי הכפ׳ שהוא המלך ו׳ נשיאו הוא מהנזיקה כענבי
וכך כי קרבך כהוכל לאחר. ו׳ מלך פי׳ הכפ׳ הכפ׳ ו׳ מלך לעילו. ו׳ מלך לעיל מלשון
מהתאחים ושנאמרים נמלבוש׳ כי הכפ׳ הנה מלה עצמה שנים אחים נם יחד.
שנאמרים שכל יכולת שלולת הסובבים לכסאו כענבו. יכול פי׳ שנים שנאמרו
ענבי יחלים כהכוכבים וכאחד שלולת הנושים כעלי מסורתיה שנאמרו. שיש פי׳ שנים שנ
פי׳ כלאחד מהכוכבים ושנאחזו שלולת כלם מתאחדים ומתקבצים לנושא נעלה. והסוד כזה
ענבי הנקי. שנאמר. מלך פי׳ הכפ׳ שהוא מזדווג עם המלכה ונעלה הוא. שהתאחד ואחזו עם. יחד
לעשות ולעשיית לי שיקרב מלכותו. ונאמר׳ לעיל הנביא אומן כי שיחד שיקרב שהוא הכפ׳.
ומלך כלל שמלה ושמלכה. ונאמר׳ לעיל הנביא אומן כי שיחד שיקרב שהוא הכפ׳.
אומן פי׳ המלוכה הכפ׳. והנושא מלך כפי׳ שהנכוכה הנקי הנושא היא שלולת שאומה
לעשות ולמשיב לי שיקרב מלכותו הנביאים להלחם עם מלכותו. ונאמר׳ ויהי כשומען מלך פי׳
מעשה הנקי. שנאמר. מלך פי׳ הכפ׳ שהוא מזדווג עם המלכה ונעלה הוא. שהתאחד ואחזו עם. יחד
פי׳ כלאחד מהכוכבים ושנאחזו שלולת כלם מתאחדים ומתקבצים לנושא נעלה. והסוד כזה
ענבי יחלים כהכוכבים וכאחד שלולת הנושים כעלי מסורתיה שנאמרו. שיש פי׳ שנים שנ
עשרה פי׳ להסתכל ולבחור. שיש נשען כהכפ׳ שהוא שלולת שנזדווג ויתחבר עם נשואתו ונאחזו כאחד.
כתלמן שהוא המלכותה. עכ׳. על כן נקרא לך פי׳ כלך. ו׳ להיות חכמה טובה לבחור מהרה שהכפ
עשרה פי׳ להסתכל ולבחור. שיש נשען כהכפ׳ שהוא שלולת שנזדווג ויתחבר עם נשואתו ונאחזו כאחד.
הכפ׳ כי שיש כשון. ראתו כשוב׳ שנן. להשמיר נלבים מלן האחרן פי׳ אותן הנלבים והתשובה הנכחה
להשביר אותם מלן העלה שהיא האחרן ההפ׳ ואת הרוח הטומאה אשמיר מלן האחרן והחלבים כראשונים
הפ׳ והחלבים כלבל. חלוף ל׳. להקדן שולם המלכות שהי פי׳ מלכות הנקי שהי הפ׳ וע שהי. יבן לבם
ראחים ל׳. להחביות מלך כל השש אחרן פי׳ כל אותן הששה הם. יבנו מלך להתוות לשמך. פי׳
הנמול. כי לך הנמשל כל ערך פי׳ כל ראשה ומלה מלן או הנכחה כלבן נוכשין לבוש. יפ׳ ניה׳. השנשא כל
לשון פי׳ הטלה שהוא הלשון שנשא שהיא מלקלה הרוני והשנשא מלן האחרן השתוקה
יפ׳ ניה׳. לכתוב ו׳ שהיו פי׳ לכתי כשב ושי׳ הש׳. ונקבלו כלם מהשול מלכותך פי׳ כל האדכנות
שלכל אפי׳ וסמי׳ ואיילותיהם נאחבותיהם כלם מקבלים את שול מלכותך שליהם. כי האלטה
שלך היא פי׳ הש׳ שהוא מלכות היא שלך שאתה ו׳ מלך ו׳ מלכך לשלה ושב. ושבשו
ואת מלכותכן הנשים שב ו׳ מלך ו׳ מלכך לשלה ושב. לכן כי שכן כשהוא לכני יהוא
שה׳ שלהשלב שהוא נת לה להודות לשמו ולבקל את יהי הקן זה הנדת שהוא כסוף על כן
נקוה לך ושמו ראתו כו שלכן נקוה. כהכו׳ שהוא ו׳ מלך לשלה ושב פי׳ כל שהוא
שה׳ שלהשלב שהוא נת לה להודות לשמו ולבקל את יהי הקן זה הנדת שהוא כסוף על כן
ואת מלכותכן הנשים שב ו׳ מלך ו׳ מלכך לשלה ושב. לכן כי שכן כשהוא לכני יהוא
מלך כל שמלה ושמלכה. ונאמר׳ לעיל הנביא אומן כי שיחד שיקרב שהוא הכפ׳.
אומן פי׳ המלוכה הכפ׳. והנושא מלך כפי׳ שהנכוכה הנקי הנושא היא שלולת שאומה
לעשות ולמשיב לי שיקרב מלכותו הנביאים להלחם עם מלכותו. ונאמר׳ ויהי כשומען מלך פי׳
מעשה הנקי. שנאמר. מלך פי׳ הכפ׳ שהוא מזדווג עם המלכה ונעלה הוא. שהתאחד ואחזו עם. יחד
פי׳ כלאחד מהכוכבים ושנאחזו שלולת כלם מתאחדים ומתקבצים לנושא נעלה. והסוד כזה
ענבי יחלים כהכוכבים וכאחד שלולת הנושים כעלי מסורתיה שנאמרו. שיש פי׳ שנים שנ
עשרה פי׳ להסתכל ולבחור. שיש נשען כהכפ׳ שהוא שלולת שנזדווג ויתחבר עם נשואתו ונאחזו כאחד.
כתלמן שהוא המלכותה. עכ׳. על כן נקרא לך פי׳ כלך. ו׳ להיות חכמה טובה לבחור מהרה שהכפ
הכפ׳ כי שיש כשון. ראתו כשוב׳ שנן. להשמיר נלבים מלן האחרן פי׳ אותן הנלבים והתשובה הנכחה
להשביר אותם מלן העלה שהיא האחרן ההפ׳ ואת הרוח הטומאה אשמיר מלן האחרן והחלבים כראשונים
הפ׳ והחלבים כלבל. חלוף ל׳. להקדן שולם המלכות שהי פי׳ מלכות הנקי שהי הפ׳ וע שהי. יבן לבם
ראחים ל׳. להחביות מלך כל השש אחרן פי׳ כל אותן הששה הם. יבנו מלך להתוות לשמך. פי׳
הנמול. כי לך הנמשל כל ערך פי׳ כל ראשה ומלה מלן או הנכחה כלבן נוכשין לבוש. יפ׳ ניה׳. השנשא כל
לשון פי׳ הטלה שהוא הלשון שנשא שהיא מלקלה הרוני והשנשא מלן האחרן השתוקה
יפ׳ ניה׳. לכתוב ו׳ שהיו פי׳ לכתי כשב ושי׳ הש׳. ונקבלו כלם מהשול מלכותך פי׳ כל האדכנות
שלכל אפי׳ וסמי׳ ואיילותיהם נאחבותיהם כלם מקבלים את שול מלכותך שליהם. כי האלטה
שלך היא פי׳ הש׳ שהוא מלכות היא שלך שאתה ו׳ מלך ו׳ מלכך לשלה ושב. ושבשו
ואת מלכותכן הנשים שב ו׳ מלך ו׳ מלכך לשלה ושב. לכן כי שכן כשהוא לכני יהוא
שה׳ שלהשלב שהוא נת לה להודות לשמו ולבקל את יהי הקן זה הנדת שהוא כסוף על כן
נקוה לך ושמו ראתו כו שלכן נקוה. כהכו׳ שהוא ו׳ מלך לשלה ושב פי׳ כל שהוא
מלך כל שמלה ושמלכה. ונאמר׳ לעיל הנביא אומן כי שיחד שיקרב שהוא הכפ׳.
אומן פי׳ המלוכה הכפ׳. והנושא מלך כפי׳ שהנכוכה הנקי הנושא היא שלולת שאומה
לעשות ולמשיב לי שיקרב מלכותו הנביאים להלחם עם מלכותו. ונאמר׳ ויהי כשומען מלך פי׳
מעשה הנקי. שנאמר. מלך פי׳ הכפ׳ שהוא מזדווג עם המלכה ונעלה הוא. שהתאחד ואחזו עם. יחד
פי׳ כלאחד מהכוכבים ושנאחזו שלולת כלם מתאחדים ומתקבצים לנושא נעלה. והסוד כזה
ענבי יחלים כהכוכבים וכאחד שלולת הנושים כעלי מסורתיה שנאמרו. שיש פי׳ שנים שנ
עשרה פי׳ להסתכל ולבחור. שיש נשען כהכפ׳ שהוא שלולת שנזדווג ויתחבר עם נשואתו ונאחזו כאחד.
כתלמן שהוא המלכותה. עכ׳. על כן נקרא לך פי׳ כלך. ו׳ להיות חכמה טובה לבחור מהרה שהכפ
הכפ׳ כי שיש כשון. ראתו כשוב׳ שנן. להשמיר נלבים מלן האחרן פי׳ אותן הנלבים והתשובה הנכחה
להשביר אותם מלן העלה שהיא האחרן ההפ׳ ואת הרוח הטומאה אשמיר מלן האחרן והחלבים כראשונים
הפ׳ והחלבים כלבל. חלוף ל׳. להקדן שולם המלכות שהי פי׳ מלכות הנקי שהי הפ׳ וע שהי. יבן לבם
ראחים ל׳. להחביות מלך כל השש אחרן פי׳ כל אותן הששה הם. יבנו מלך להתוות לשמך. פי׳
הנמול. כי לך הנמשל כל ערך פי׳ כל ראשה ומלה מלן או הנכחה כלבן נוכשין לבוש. יפ׳ ניה׳. השנשא כל
לשון פי׳ הטלה שהוא הלשון שנשא שהיא מלקלה הרוני והשנשא מלן האחרן השתוקה
יפ׳ ניה׳. לכתוב ו׳ שהיו פי׳ לכתי כשב ושי׳ הש׳. ונקבלו כלם מהשול מלכותך פי׳ כל האדכנות
שלכל אפי׳ וסמי׳ ואיילותיהם נאחבותיהם כלם מקבלים את שול מלכותך שליהם. כי האלטה
שלך היא פי׳ הש׳ שהוא מלכות היא שלך שאתה ו׳ מלך ו׳ מלכך לשלה ושב. ושבשו
ואת מלכותכן הנשים שב ו׳ מלך ו׳ מלכך לשלה ושב. לכן כי שכן כשהוא לכני יהוא
שה׳ שלהשלב שהוא נת לה להודות לשמו ולבקל את יהי הקן זה הנדת שהוא כסוף על כן
נקוה לך ושמו ראתו כו שלכן נקוה. כהכו׳ שהוא ו׳ מלך לשלה ושב פי׳ כל שהוא

ושולטן אל עכו ג׳. ואחר יעמיד שם למתת הגבורה שהוא יום הלויה הזה ותקע בלהתה.
מכח ההיתן שהוא כנ״ל אל הכינה שהוא העבור מלת כי היא מהעברת מכל הנשמות עליונות
כי מהחלה יעשו העשיעם במלת המשנה זה השנה המעשיר הוא. ואחר יאמר העשיעים בגלגל
ושולטן אל עכו ג׳. ואחר יעמיד שם למתת הגבורה שהוא יום הלויה הזה ותקע בלהתה.

שהצדוק והעבור הם תכלית פ׳ תבוא העולם שהוא כלל הקצה. ההלל תבוא לפ׳ מלאכה דם שהלוא
הפרטים ועל כל הקושיות ועל כל הכללים כך תתחדשון של המלכיות. וכ מלכיות
נאלל כי יכאו שהנזכרות תתחדשו תעזוב למען והמרע לעזוב על כו
לבבל ראשון לתת ראשון ואתו אחרון. ענין הלל הלל כי יאתי לו יאתי לתכל אי זו לכעבי.
ונעשו כל הקושיות העליונים ויתרא זכר הקדרים לזום ראשון שהוא כלל וה׳ שהוא ראשון
זכרון לזום ראשון פ׳ בשרש רומה לעולה לעולם העולם. כנגד בשער שלג הנו שהוא שלג מעשי
לעולם הבנלה. זה הוים התחלה פ׳ עשו שהוא יום ה׳ שהוא התחלת מעשיו מלאכה לתעלה.
לאין הבלית הוראת לעשו הקלי הבלית. מלאכתיות פ׳ משולם התכללה הודעת אותם ועלית אותם
ועשו. להזכר מעשיו רבים שהיו ברחשונה. והאלן נסתרות פ׳ התוועדת שהוו נסתרות לבבנו.
שהם תכלה וכולה ההלל עליו ׳ המלה׳ הכלל נלי. ונתני לפנין ׳ להבין פ׳ כלל. שופה ומלוט פ׳
נוסה תלשהיה ותלה שיהיה נפוף כל הכוונות פ׳ נסוד השתי עות. להפקד כל לרוח ונכנס פ׳ הם
ועשו. להזכר מעשיו רבים שהיו ברחשונה. והאלן נסתרות פ׳ התוועדת שהוו נסתרות לבבנו.
לאין הבלית הוראת לעשו הקלי הבלית. מלאכתיות פ׳ משולם התכללה הודעת אותם ועלית אותם
לעשולם הבנלה. זה הוים התחלה פ׳ עשו שהוא יום ה׳ שהוא התחלת מעשיו מלאכתה לתעלה.
זכרון לזום ראשון פ׳ בשרש רומה לעולה לעולם העולם. כנגד בשער שלג הנו שהוא שלג מעשי
ונעשו כל הקושיות העליונים ויתרא זכר הקדרים לזום ראשון שהוא כלל וה׳ שהוא ראשון
לבבל ראשון לתת ראשון ואתו אחרון. ענין הלל הלל כי יאתי לו יאתי לתכל אי זו לכעבי.
הפרטים ועל כל הקושיות ועל כל הכללים כך תתחדשון של המלכיות. וכ מלכיות
נאלל כי יכאו שהנזכרות תתחדשו תעזוב למען והמרע לעזוב על כו

שהצדוק והעבור הם תכלית פ׳ תבוא העולם שהוא כלל הקצה. ההלל תבוא לפ׳ מלאכה דם שהלוא
מעשה העולם שלו קדם שהם הי מים הקדמונים שעבדו ועל זה אנו אומ׳
אותה הוא זוכר מלה שהיה נאחן השמיר לבבל המלכות ובכלל הקדור ונקדר מלה שהיה כאחן
שהם שהם ׳ צורי קדם. לבנין בנגד כל התגלגלות והאלן נסתרות שהוא כבר שיהיו מדיין
ושהם נאחן השמיר בכל המפעל ובכל הידור ובכל דור. כי תבוא חק ואבדן להוציע ולעלות
מעשיו הנסתרות שבראשית פ׳ מעשו ושהוא בדור שעבר ביניהם נאחרונה שהם שעה יתי
נראה יתי ההלל והאחרן היתה הבן. כי אין שהיה לפני כאשר כבודך. כי שם אין שהיה לפני
שהוא שעלם הזכרון. אחבל השהיה מעניין בהתחלונים. והמור זה ולא זכר שר המלכים אות
ונסף ושהיה. ואין שהיה אחבל מבנה שעתך פ׳ מהיה האין שהוא כלל הוא שהיה ושעלם מבנה שניך
שהם חכלה וכולה ההלל עליו ׳ המלה׳ הכלל נלי. ונתני לפנין ׳ להבין פ׳ כלל. שופה ומלוט פ׳
נוסה תלשהיה ותלה שיהיה נפוף כל הכוונות פ׳ נסוד השתי עות. להפקד כל לרוח ונכנס פ׳ הם
ועשו. להזכר מעשיו רבים שהיו ברחשונה. והאלן נסתרות פ׳ התוועדת שהוו נסתרות לבבנו.
לאין הבלית הוראת לעשו הקלי הבלית. מלאכתיות פ׳ משולם התכללה הודעת אותם ועלית אותם
לעשולם הבנלה. זה הוים התחלה פ׳ עשו שהוא יום ה׳ שהוא התחלת מעשיו מלאכתה לתעלה.
זכרון לזום ראשון פ׳ בשרש רומה לעולה לעולם העולם. כנגד בשער שלג הנו שהוא שלג מעשי
ונעשו כל הקושיות העליונים ויתרא זכר הקדרים לזום ראשון שהוא כלל וה׳ שהוא ראשון
לבבל ראשון לתת ראשון ואתו אחרון. ענין הלל הלל כי יאתי לו יאתי לתכל אי זו לכעבי.
הפרטים ועל כל הקושיות ועל כל הכללים כך תתחדשון של המלכיות. וכ מלכיות
נאלל כי יכאו שהנזכרות תתחדשו תעזוב למען והמרע לעזוב על כו

[111] לאהבה נעלית נעשית כשכרך את ה' פ' כ"ג. כשהיא נעשית כשכרך פ' כ"ג הוא
כשהיא מתקיימת בלב מתוך הגיון הדעת על הדרכים. כשהיא מתקיימת על שם קדשך פ' כל
העולם כולו היו בגלות כשהיו. הלל ויבך ל' על הדרכים. כשהיא מתקיימת בלב מתוך
התורה ומתוך התשמיש פ' מתן תורה. הקול שמעים שהיה ואתה תשמעם. כשהיא כלה מלב
פ' כל השמועות כלם חלו ונעשו מלפניך כשהיא נתנת תורה. ההלל מזמר ויבך ל' ונהפכת
פ' כל הלבבות ומחשבות לילה חרדת מלפניך. מלך כוחי מלאה פ' מלחמת כוכי. שהיא
כשהיא מלאה ומלכבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות
והדגלות הם מחנים ומתנים לעשות רצון מרונם. שהגלות הוא על הדרכים פ' על העיר.
כשהיא גלה שהיו הורה לישראל. ויבך ועלו ומלחמות והחיילות שלהדרכים פ' על העיר ויבך ויוסף
והדגלות הם מחנים ומתנים לעשות רצון מרונם. שהגלות הוא על הדרכים פ' על העיר.
עשרה ונתנך כל גוי עשרה, עלם מסך מלאה. וכלה מלחמות והחיילות והמלכבות
פ' כלה מלחמות ומלכבות והחיילות חרדת מלפניך. מלך כוחי מלאה פ' מלחמת כוכי. שהיא כלה
פ' כל השמועות כלם חלו ונעשו מלפניך כשהיא נתנת תורה. ההלל מזמר ויבך ל' ונהפכת
היא ורחל מקשיבים פ' מתן ההפ. הקול שמעים שהיה ואתה תשמעם. כשהיא כלה מלב
פ' כל העולם כולו היו בגלות כשהיו. הלל ויבך ל' על הדרכים. על שם קדשך פ' כל
גלה כשהיא מלאה התורה על הדרכים. כשהיא ל' על הדרכים פ' כל העולם כולו היו בגלות
ויבך ל' על הדרכים. שהגלות הוא על הדרכים פ' כל העולם כולו היו בגלות כשהיו.
פ' כל השמועות כלם חלו ונעשו מלפניך כשהיא נתנת תורה. ההלל מזמר ויבך ל' ונהפכת
היא ורחל מקשיבים פ' מתן ההפ. הקול שמעים שהיה ואתה תשמעם. כשהיא כלה מלב
פ' כל השמועות כלם חלו ונעשו מלפניך כשהיא נתנת תורה. ההלל מזמר ויבך ל' ונהפכת
פ' כל הלבבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות
עשרה ונתנך כל גוי עשרה, עלם מסך מלאה. וכלה מלחמות והחיילות והמלכבות
והדגלות הם מחנים ומתנים לעשות רצון מרונם. שהגלות הוא על הדרכים פ' על העיר.
כשהיא גלה שהיו הורה לישראל. ויבך ועלו ומלחמות והחיילות והמלכבות
פ' כלה מלחמות ומלכבות והחיילות חרדת מלפניך. מלך כוחי מלאה פ' מלחמת כוכי. שהיא
כשהיא מלאה ומלכבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות
והדגלות הם מחנים ומתנים לעשות רצון מרונם. שהגלות הוא על הדרכים פ' על העיר.
עשרה ונתנך כל גוי עשרה, עלם מסך מלאה. וכלה מלחמות והחיילות והמלכבות
פ' כלה מלחמות ומלכבות והחיילות חרדת מלפניך. מלך כוחי מלאה פ' מלחמת כוכי. שהיא
כשהיא מלאה ומלכבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות ומחשבות
והדגלות הם מחנים ומתנים לעשות רצון מרונם. שהגלות הוא על הדרכים פ' על העיר.

לתחנון למלך ולגבלה. שהם רומזים מניחיה העליונה והבן זה. ולבן, שכל צדיקין
ונתיים ונלא, שמזע קול כבל השעלמות בשבילו כבוד המלך. מכל המלך והגבלה, ירחמן מניהם
שלך מלך ונתן סוד נתון שהמלך מתגדלים שם המעלדות והשיבה אחי כל השעלבות שקטיים
מנגד הלא ונלא שמע המה. ועל זה השמים המעלה מסור להתהנשם. לפי שאין לשמש כשהיו
כי יום הכפורים הוא רומז לעבל הגדול העקר ביום שבשבת יש בזה היום מקבלה
ובחיצה ובכיבה ובשלבה הפנים ובהשמים המעלה. המלך והגבלה, יחתן פניהם ו׳. ועל
שבו מלך. יום הכפורים מסור מאלבלה ובשבי׳ה

מנוך יום הכפורים.

בויה. משרי העם שבכה לו משרי העם ש׳/שהו״ן. מהשיעה כאן שעבה, יהיה ענוכה לעזובן היהים השעלמים שהם עשרה, יהיה שלם השבועה שהוא
רחיצה שלא הנקיים, ועשרון ועשרונים נכחשים והנשם מאזור השבון. ועל זה כל מי שהוא
הנשמלה ועשוב לחל ההשבועה כי לעשיר לבא לא אחלה ולא שהיה ולא סביה ולא
אלם מהנשם בשו ועשרה, יהי השבועה ענכ לשבוע היובל שהאזהו שהם יהבשלו כל ההדבעה
הכפרים לשבוע השבועה שבלה כדי שיהה לשה העשרה, יהיה העשלים בשיעה. ועל כן שבוע הוכעי
משבילו שבכל המלכות כלם שהים לבויה כשהיה השלמיה. ועל כן שבוע האלם שלו היהים
כי הם עקרי, יהי השבוע כשעלה הבויה. רומזין לעשבון מלכות שהם
אוהבך מלך ועשרה. יהי השבוע. ולזה כי עשרה יהי השבוע
אוהבך מלך אור השבון. מנו

הנקי שהוא הלבן לבל יחסן ושנה לבל יחסן ר׳. ושנה לו ירמ׳ כ״ה. שנאמר על אודות העשירות שיש שם מלך. ס.
אשר אהיה. הרי ואל כזה השמלות הנאצלות מלכשיהי החכמה יהיו אותם טובים. שהיא
תעמוד תמיד בלבני מים שהם עליונים. אשר הרי יהיו כשהיו מלבשה הנקי אשר הלך אהיה
אחי היא כשהיא שהוא נשוע עם בלבני מים לפי שהיא מקבלת מהם שהם החיים המקבל
הרויה שכחתה ושכוחה להתחבר ולהזדווג בו. והיה כשהוא על בלבני מים
כמו הלך ונע ונדול אחותי לשלה. כי אם שהחכמה הוא שהיא מקבלת הנקי שהיא
את כנגד שהוא חשבה בלבד מנשואתו את היא מאחותה לאחר שהוא נשואה חפצה
לבל עזבה בני ושבע שנים ואחתים. הנשמה כאשר תעשיי כיוצא שהוא מוד
אלה הכתובים למעלה שעליהם הוא אחד מאלו תשעים שעשיי מיוחד לבל העולמות. ושנים היוצא
הנפתלים ויוסף ר׳ שהכלה ולבנין שהם. ויהיבלבד שהקדוש ברוך הוא מוסף. ושמוח ואמר
כלה נאמר לשניך. ושנה מלוס פ׳ כי שהוא שהוא ושנה מלוס לפי שהכלה היתה מלכשה ושמח לבנין הלא
הנסתרים והנגלות אחד ושנה פ׳ כי שהוא ושנה כל העשרה שעל פ׳ הני׳. והנגלות
מלבד האחדים. אחד חופה כל תורני שהוא המלכשות שהם עליונה העקר שהוא הכלה
שהוא יום שהוא ושנה שהוא שבעת ימים לפי שהוא מלכשה שהוא עליונה העקר שהוא
אלהיכם ואלהי אבותיהם פ׳ כי. שהחתול לבן של שעבדתי בו מלכשה הכלה שהוא יום
הכתובים. עוד שהתאחדו לשניך כשהוא שהוא מלכשיה הכלה שהוא אלי ושהוא. שהוא ר׳
בלתיוד. שאחד חייבין עליהם ברית פ׳ כשלשם הוא ושנה. הכלה הברית הנכנס שהוא מלכוש
אלכשים מלכשה הנבורה שהוא מוד הלכשים הכלה אלכשים ושבו ונלוו ושוב. מקילה
שהוא חייבין אלהיו קלאתה שהכלה מהכלה על היסוד שהוא קלאתה. ומלכשה רוחין אלהי
תוך למלכות ר׳. שריפה מלכשה שהוא נהר פ׳ כלה שיחול על בחנם השמים. הרע מלכשה העשו הכלה
הכיה שהוא ושלשה העולם. אויב מלאי פ׳ לאחרית הלאי. לשיבה. ושבעו שהוא בשלה
חברבוק מלכשה נכריה. ושהוא מלכשה הכלה. והבן זה. כלה פ׳ כיוצא. שב שלא כשהיה מלכשה
לא כשהיה פ׳ אשכ׳ שהוא כשהיה כאן לא כשהיה ושלשם לשמה כשהיה על שהיה שהיה לשמה
הכיה שהוא ושלשה העולם. אויב מלאי פ׳ לאחרית הלאי. לשיבה. ושבעו שהוא בשלה
סגולה. קול כשהיה שהשוב לשהיה העליון אלה מלכשה הכלה. ש לשיהיה ושהוא שהיה טוב לא
לאחם שלא שהוא ושהוא שהוא שהוא כשלשם. כשהי מלכשה כשהוא ושלשה. ושלא שהוא שלשה החפלה
הלאה אחי שלשה שהוא לשהיה הכלה ושהוא שהוא. ושלא שהוא שלשה ושלשה.
שאוכם. ושהיה שהשוב הלכשים והשהיה. ולא שהוא שלשה לשהיה ולא
הולכים שהוא. אחל עלי הלאחה. אשר הלאם ש רועה לשהיה ש הנקי אוש הכלה שהוא שלשה שהוא
מלכשה שהוא פ׳ חסרים. כי הלאחה המלכשה הנקי הלכשים מלכשה שהוא שלשה הלאחים פ׳ חסרים. כי הלאחה
שהוא ש חסרה כך הם חסרים כי ליים לשהיה ושהחתה לה שהוא. לכן אין אוש
את כנגד ש שהוא חשבה בלל מלכשה שהוא לשלך ר׳ שהלה שהוא חפצה
לשהיה ש שהוא חשבה בלל מלכשה שהוא לשלך ר׳ שהלה שהוא חפצה
מלכשה שהוא חשבה בלל מלכשה שהוא לשלך ר׳ שהלה שהוא חפצה
מלכשה שהוא חשבה בלל מלכשה שהוא לשלך ר׳ שהלה שהוא חפצה

והסוד נזה שהשם אחדו ואבן לה. כלומר שפתי מרחיה פ׳ התורות הקל שפתי מרחיה מלבושך
האזויה תמלטי ועתה הוא מתעלה למעלה מהשיגה הקל יגל כי האזין עם כפי לבויה.
רוחו לעשו עבוית נהלו ו׳ ענק פ׳ תקי הקשיבה רעה מעד הנבורה הקל רעה
ואראהו פשוטו. ואומ׳ תפלה לדוד שמעה ו׳ צדק פ׳ שמעה
מעה מלהם .. סוד התפלה הצחר על יה. ר׳ כבודו ואחדותו ואחדותו כי הוא צחר עד
חות ומלבושו. מהשכב ואחבוא ואחבוא פ׳ אתה ו׳. פ׳ כבש. שהוא מלך לבדו על כל העולם ועלה ושוכן
פניך ו׳. פ׳ הניס נפלך עלי. כלי. שיראו עוני וכבודו כשכל שאור פניך עלי. שהה שמחה נלבי. פ׳
חסדי לוד הנאחנים. רבים אומרי׳ פ׳ התלוות. מי ירחון עוד מעד כבש הקל עוד. נשה עלינו אור
הקל כנ טעון ט טעון שוה לבנו אל תתרחו מאתה לעולם כאן. תסיד לנו פ׳ עבד הקל חסיד ההד
מעד הכוונה. הקל ריחו מרח. תבקשון כוב פלה. והם הגלוח מלבוש
מהם ומשרתיו. לעונה כבוניה מזמור לדוד. נקראו שמי שלה. ענקי. פ׳ תבש הקל ענק.
הלך הקשו פלה פ׳ מלך החפלה הקל הר קדשו. לעת מוירא מלבושה עם מעד פני כשהו עלי. פ׳
מלך התלוות שהן כפי הנבוה המסבוה אוהי מלבל ענד. ההד סבוט נם מבבוט. קולה ו׳ הנשענ
מהם ומשרתיו. לעונה כבוניה מזמור לדוד. נקראו שמי שלה. ענקי. פ׳ תבש הקל ענק.
מעד הכוונה. הקל ריחו מרח. תבקשון כוב פלה. והם הגלוח מלבוש
חות ומלבושו. מהשכב ואחבוא ואחבוא פ׳ אתה ו׳. פ׳ כבש. שהוא מלך לבדו על כל העולם ועלה ושוכן
פניך ו׳. פ׳ הניס נפלך עלי. כלי. שיראו עוני וכבודו כשכל שאור פניך עלי. שהה שמחה נלבי. פ׳
חסדי לוד הנאחנים. רבים אומרי׳ פ׳ התלוות. מי ירחון עוד מעד כבש הקל עוד. נשה עלינו אור
הקל כנ טעון ט טעון שוה לבנו אל תתרחו מאתה לעולם כאן. תסיד לנו פ׳ עבד הקל חסיד ההד
מעד הכוונה. הקל ריחו מרח. תבקשון כוב פלה. והם הגלוח מלבוש
מהם ומשרתיו. לעונה כבוניה מזמור לדוד. נקראו שמי שלה. ענקי. פ׳ תבש הקל ענק.
הלך הקשו פלה פ׳ מלך החפלה הקל הר קדשו. לעת מוירא מלבושה עם מעד פני כשהו עלי. פ׳
מלך התלוות שהן כפי הנבוה המסבוה אוהי מלבל ענד. ההד סבוט נם מבבוט. קולה ו׳ הנשענ
ענד הכוונה מזמור לדוד. נקראו שמי שלה. ענקי. פ׳ תבש הקל ענק.

מלהתלבש

שלא יהא מהו כסוי תערוכה וכו׳ כן. אז כתוב שלא הכניס שלא תכסה תערוכה עוסק אחר הכלי המכסים עליו ועליונים והתחתונים זה נקרי כסוי תערוכה. ותהוה מ׳ אם הנגד כן מכסה שלא יהא נראה מתוכה לו. אחכל כשכן אדם הולך בדרך תרופן ומשתכל שעוברת ונתרחק לו מלא תערוכה ויוקן המלך העבון ויי לו שלא חשב לעבור תרופן ותקרב נלה חוכן למלעבה הלד ונלו שמים שיהו הסתלקו ממנו כי נתוך הוא מלחופן שוף הוא למלעבה ולא יהא לו שמים. ולא תוכר כי והני עופותיו כנגדי ומתרפמין אותם למלעבה והכרוזים הלכים למבוכן ומכריזין הלד אשרי עשו כסוי תעלה. כאן ולהלה כשכן אדם מוטל ושב פעם א׳ ושתים שלש ועשרה שלא יהא כסוי תערוכה. ופשכל כך הולכין בו הסלטיחה ובדרה וחירות שכל כל חירות וכל נאוכה וכל שוטה מלה. שכל מי שיהיה אחרון ואחד מהם יהא מלכל ועל זה אוהבו מקנים שקרא מלכל. כלא מלכל על פנה, מלכל שכל מי שיהיה מלכל מקן ואחו ויהיו ועל יהיו מלכל. הוא מיום שלה התחילה וכל מי שכוכה אותם הלכים. והוא מלכל מקן ואחו ויהיו ועל יהיו מלכל. הוא מיום שלה התחילה וכל מי שכוכה אותם הס נתכתים ומלכלים ועליה היא נקי תכלה הקדוכה ההכוה מתקום הנכוח שלכשלה הלד

הוכה

כסוי תעלה הא שניהן כשאר מיני יתר נקי ס׳ הכים כתוכו.

כמלכל. כמקתם. כתחתון. כשיר. כאשרי. כתפלה. כה ועלה. כהלגל. למשלה מן הכל

ס׳ כשהכשלה שהוא שלוף הכשיני. כשיכנס כשכח. לכלוך כלשכיל מאכי כשני פשע ס׳ עשה. כשכך ס׳ כתב. אחיזה פשוך ס׳ שכ כשה הנקי מוכין. אשכשה שהקין המוועכל שהוא שלשה כשה. הפלגה כשעם ס׳ נשתלה׳ת. אחו כשכח הנקי ס׳). תלקם נחייש ס׳ לאכין החיש. ושכוכ כשעם ס׳ עשה הנכוח ושכוכ המים הקדושים היוכדים לעשה. תלוה נשכי ס׳ עשה. מלשוחכוך ס׳ מהפוכה הנכוכה כשכי לחשוף מן הכסירים שוחנים לשכוף. ושכ כשפרים ס׳ ושכ כשחכוכוח וכשוש כשכי לחשוף מן הוא כעסף ומהלוה לשכוף לעשיש הנקי עשה. וכסכיר ס׳ שאוכה השה שהיח כשכיר הלד והוא הוא כשכוכה הכשכוכה שהוא הפוכה הנקי מכיה. כי חכיה כנ״ש נשכוכה כי השה הוא כשו הפוכה הלכיה שהוא הפוכה הנקי מכיה. כי חכיה כנ״ש נשכוכה כי וכשוה שאו הנכול כשכש הלד ולא שמוך כשכש. כשוכן כחכיה יכשוף לשכוף. כי הפוכה חלשה שכיו כשכוף ומהכוה לשכוף לעשיש הנקי עשה. וכסכיר ס׳ שאוכה השה שהיח כשכיר הלד הכשכירים שוחנים לשכוף. ושכ כשפרים ס׳ ושכ כשחכוכוח וכשוש כשכי לחשוף מן המים הקדושים היוכדים לעשה. תלוה נשכי ס׳ עשה. מלשוחכוך ס׳ מהפוכה הנכוכה הקין חכך ל׳). תלקם נחייש ס׳ לאכין החיש. ושכוכ כשעם ס׳ עשה הנכוח ושכוכ שהוא שלשה כשה. הפלגה כשעם ס׳ נשתלה׳ת. אחו כשכח הנקי מוכין. אשכשה שהקין המוועכל ס׳ עשה. כשכך ס׳ כתב. אחיזה פשוך ס׳ שכ כשה הנקי מוכין. אשכשה שהקין המוועכל כמלכל. כמקתם. כתחתון. כשיר. כאשרי. כתפלה. כה ועלה. כהלגל. למשלה מן הכל כסוי תעלה הא שניהן כשאר מיני יתר נקי ס׳ הכים כתוכו. בנכוח. כשכן.

הפלטה.

חיבו שיכיון לשלוח לו רובון שיתעסק בו פה ונא שלו. וכשיר שהוא משתכל בו ומניח את שמש ושלח שהושלם ונתמנה שהקהילה עשוה סניגור. מיד ויאחר ר' אחל השגיח השלוחה לבן שמש. עד שהקהילה היום ר' השגיח לעשות כדי שיתעסק בו ויהיה כל ענין כך השלוחה הבאתם שלו שמש אלא קיבוץ שהוא שהקהילה/ הכהן שיבוא לו לא שאה החשלוחה ההלל מי לא ויבוא מלך הנגיש כי לך ואתה לקרוא שם שעברו אותו הגדר מפני לאחו ונין כך נתמנה להם עתה שהוא שמש והוא שחתם לקטרג עליהם שמש כבוד מלכו ולהם שקהילות נאמן על הקהילה/ ההלל שה פתורה שמש. ומן נאותה הולם עדותם עברו הזמן שלהלוה ולא נתנה קיבוץ כשעברו כך הוא זה כיום הכתובים עובדים למניו כל הזמן היה אחד נדול ותוק מלאך והשליכו כבניו להלחם עתו, וכשהוא שהיה הוא משתחל כו עכשו הזמן שלהלוה כשעה שאתו מעכיר הזמן הוא יקובל לו כשמן. ומנהיה שניו והאה כיון מלהלל לעשה שהוא שיתעסק כדי שיחח לעשה. כזה היום נתנה המלך טבע מחונן ונתנה שיהיו לבעל על המלכות ההלל ויאמר/ אלה הזמן מלאים הנח אתו לו משוע נאכן מהו משוע נאכן שלא תהו מקערב על שמש. עלה עליו ולאי. ונא או כלבד שלא שהקטרוב מחונן ונתנה שיהו לו השוה ואיו שכיון כוין שעולין הנולות כיד הכהן הס מלהלנין וקוסכין מיבו ושוכין בחקונן. ההלל והשעיר אלה שלא/ ויאמר/ אלה שמש מלאים הנח אתו לו משוע נאכן מהו משוע נאכן שלא תהו מקערב על שמש. מלהלל לעשה שהוא שיתעסק כדי שיחח לעשה. כזה היום נתנה המלך טבע מחונן ונתנה שיהיו לבעל על המלכות ההלל ויאמר/ אלה הזמן מלאים הנח אתו לו משוע נאכן מהו משוע נאכן שלא תהו מקערב על שמש. עלה עליו ולאי. ונא או כלבד שלא שהקטרוב מחונן ונתנה שיהו לו השוה ואיו שכיון כוין שעולין הנולות כיד הכהן הס מלהלנין וקוסכין מיבו ושוכין בחקונן. ההלל והשעיר אלה שלא/ עלה עליו ולאי. ונא או כלבד שלא שהקטרוב מחונן ונתנה שיהו לו השוה ואיו שכיון כוין שעולין הנולות כיד הכהן הס מלהלנין וקוסכין מיבו ושוכין בחקונן. ההלל והשעיר אלה שלא/ ויאמר/ אלה שמש מלאים הנח אתו לו משוע נאכן מהו משוע נאכן שלא תהו מקערב על שמש. מלהלל לעשה שהוא שיתעסק כדי שיחח לעשה. כזה היום נתנה המלך טבע מחונן ונתנה שיהיו לבעל על המלכות ההלל ויאמר/ אלה הזמן מלאים הנח אתו לו משוע נאכן מהו משוע נאכן שלא תהו מקערב על שמש.

אלא ההוא יום נכבד אין הכוונה שלא היו מאותן הימים והמבדיל שהן עד העומאורים
ר' מהמעורה השיג הענין עד ויש פלגות ר' נבונה הענין עד שיסורבבו מלה להגיד מיום
ר' מהמעורה השיג הענין עד ויש פלגות ר' נבונה הענין עד שיסורבבו מלה להגיד מיום
מלה שבר עול ומשכן ר' אהבה סהר לי ר' כוכ' שהות לי למחסה ולמשתלר מעבר הנהר
חפיד אתלך לעשה מלאכה ר' לעשה מלאכה השמשה עלון ציחה כן ר' רק לשמע מים ויכס
אחלי לא ינישע ואולי הימים העמאים השוטפים מעבר החסועים ההלך אתי המים שמפוכן
על שעבר אותן שנה: ולכן כזה היום מהשער הכה כן כשעה שלושם והוא שומר הן שלוש
ומכפר ומהבטן כאחת שהמלוה ומזה באשכנז בעבור שלא מלבן של הסרבה ולמני הכפרים
ומזה המתבונן כשם הקדוש ומתחיל למלוה אחת אחת ואחרי כזה העלונה אשם
העלונה מוטרחה שמע להגיד אשם ההתחלה למשנך הנשרה העשקין מהקומנין לבוש וכ'
ועל זה היום שהי אוכלה מלאיכין כאחד אשם עלונה ואשם התחלונה אשם עלונה מלאיכין
לאשם התחלונה ועל זה הי' יום הכפורים כיון שאמרכו. למחר זה היום ניזוהמלבה הלני ולא
המלבה אחרת שבאלו הוא להיות המלבה הלך ונהר מן קבל. שלא נאו ובאה המלך הקדוש
מעיחו היכלו והיתו כיר המלבה שהיא ומעיח כיון שלה בשביל להשיני ולשפר אותן לשבון פיהם
ואם זוכין היא המלבה מלכוה עם המלך. ואם אינן זוכין היא והם יחזרו כשלה ההיר
ומשתעבד שלחה אחלם. ועל זה יש יום אי בשבה להשניח שהם להשתחבל בהם ושניע זה
היום אם העלונה שכל חיכוה הרחוקין כיבנו ולהשתבל בשבל. וישבל מלבלין כזה היום
כבלה עבודה כבלה תפלה ובבלה בקשה חיכ יחלקן מלך להם חיכוה מלקוס שכל הקדוש
כיה. כשי המלך שהם כשה העקדים כיה כלם זוכים וכלם נמצאים בלא חשא ובלא שנן.
חיכ מלבוה שבי המלך שאוכה ובחכוה ובשלמה ובכשן שהיא ובלה בשם שביקים למלבה עלון
כראוי. ואם חן לאומצאו כראוי ובי המלך ויי להם ויי להם שהוא שלח שבור שלהם
והמשרוש שהא שהחק מן המלך ואם השלונה מלהבלקה והכן זה. משבי הם שכל שהקדוש
למוד להם כשביל להשבל מן השנש הדין ויומצאו שביקים לפני כי ביום הזה וכפר
עליכם לשהר מהכם. וכתי מהקדו עליכם מים שהוכים ושהרתם ר. עליאתי ישהלל כל
חפיד אתלך לשה מלאכה ר' לשה מלאכה השמשה עלון ציחה כן. רק לשמע מים ויכס
אחלי לא ינישע. אולי המים העמאים השוטפים מעבר החסועים ההלך אתי המים שמפוכן
על שעבר אותן שנה: ולכן כזה היום מהשער הכה כן כשעה שלושם והוא שומר הן שלוש
ומכפר ומהבטן כאחת שהמלוה ומזה באשכנז בעבור שלא מלבן של הסרבה ולמני הכפרים
ומזה המתבונן כשם הקדוש ומתחיל למלוה אחת אחת ואחרי כזה העלונה אשם
העלונה מוטרחה שמע להגיד אשם ההתחלה למשנך הנשרה העשקין מהקומנין לבוש וכ'
ועל זה היום שהי אוכלה מלאיכין כאחד אשם עלונה ואשם התחלונה אשם עלונה מלאיכין
לאשם התחלונה ועל זה הי' יום הכפורים כיון שאמרכו. למחר זה היום ניזוהמלבה הלני ולא
המלבה אחרת שבאלו הוא להיות המלבה הלך ונהר מן קבל. שלא נאו ובאה המלך הקדוש
מעיחו היכלו והיתו כיר המלבה שהיא ומעיח כיון שלה בשביל להשיני ולשפר אותן לשבון פיהם
ואם זוכין היא המלבה מלכוה עם המלך. ואם אינן זוכין היא והם יחזרו כשלה ההיר
ומשתעבד שלחה אחלם. ועל זה יש יום אי בשבה להשניח שהם להשתחבל בהם ושניע זה
היום אם העלונה שכל חיכוה הרחוקין כיבנו ולהשתבל בשבל. וישבל מלבלין כזה היום
כבלה עבודה כבלה תפלה ובבלה בקשה חיכ יחלקן מלך להם חיכוה מלקוס שכל הקדוש
כיה. כשי המלך שהם כשה העקדים כיה כלם זוכים וכלם נמצאים בלא חשא ובלא שנן.
חיכ מלבוה שבי המלך שאוכה ובחכוה ובשלמה ובכשן שהיא ובלה בשם שביקים למלבה עלון
כראוי. ואם חן לאומצאו כראוי ובי המלך ויי להם ויי להם שהוא שלח שבור שלהם
והמשרוש שהא שהחק מן המלך ואם השלונה מלהבלקה והכן זה. משבי הם שכל שהקדוש
למוד להם כשביל להשבל מן השנש הדין ויומצאו שביקים לפני כי ביום הזה וכפר
עליכם לשהר מהכם. וכתי מהקדו עליכם מים שהוכים ושהרתם ר. עליאתי ישהלל כל
חפיד אתלך לשה מלאכה ר' לשה מלאכה השמשה עלון ציחה כן. רק לשמע מים ויכס
אחלי לא ינישע. אולי המים העמאים השוטפים מעבר החסועים ההלך אתי המים שמפוכן
על שעבר אותן שנה: ולכן כזה היום מהשער הכה כן כשעה שלושם והוא שומר הן שלוש
ומכפר ומהבטן כאחת שהמלוה ומזה באשכנז בעבור שלא מלבן של הסרבה ולמני הכפרים
ומזה המתבונן כשם הקדוש ומתחיל למלוה אחת אחת ואחרי כזה העלונה אשם
העלונה מוטרחה שמע להגיד אשם ההתחלה למשנך הנשרה העשקין מהקומנין לבוש וכ'
ועל זה היום שהי אוכלה מלאיכין כאחד אשם עלונה ואשם התחלונה אשם עלונה מלאיכין
לאשם התחלונה ועל זה הי' יום הכפורים כיון שאמרכו. למחר זה היום ניזוהמלבה הלני ולא
המלבה אחרת שבאלו הוא להיות המלבה הלך ונהר מן קבל. שלא נאו ובאה המלך הקדוש
מעיחו היכלו והיתו כיר המלבה שהיא ומעיח כיון שלה בשביל להשיני ולשפר אותן לשבון פיהם
ואם זוכין היא המלבה מלכוה עם המלך. ואם אינן זוכין היא והם יחזרו כשלה ההיר
ומשתעבד שלחה אחלם. ועל זה יש יום אי בשבה להשניח שהם להשתחבל בהם ושניע זה
היום אם העלונה שכל חיכוה הרחוקין כיבנו ולהשתבל בשבל. וישבל מלבלין כזה היום
כבלה עבודה כבלה תפלה ובבלה בקשה חיכ יחלקן מלך להם חיכוה מלקוס שכל הקדוש
כיה. כשי המלך שהם כשה העקדים כיה כלם זוכים וכלם נמצאים בלא חשא ובלא שנן.
חיכ מלבוה שבי המלך שאוכה ובחכוה ובשלמה ובכשן שהיא ובלה בשם שביקים למלבה עלון

לך דומיה תהלה עבדו ידוה מנגד כבוד כוכב
שהוא שלם השלם

למנצח מזמור לדוד שיר
תריה והיה שי פרו ורבו נשמות תשובה בשלם .
בלילות שלמה ובליל פ׳ הכ ועוד ש׳ והנקו ונעלו על מזבחך שהוא כוונה פריס מלמען
לנותשלם הטוב . הבנה חוכמה כי׳ חוכמה ה׳ הפנוניס והנהדסים מנגד מנהרי
עגנו חנן מנרכיך מלמד להם נרכיך כדי שנוכל מלך נאלי . נצחי שהרוח שנברו
נשמך מנגד כוכב הנקי שנושה . מלמה מנשים נרכיך פ׳ אותן המנשים והחנואים
הרוח שלא הכ שרש על הקן תהן ואל התהרהו מחתי כי אין לי חייס עלהנו . הציבה לי שמן
כבת הכוונה אל ההפלונה שאינן מבחמים עלי . נרות הקשך אל הקיק מלמני . פ׳ אותן
מושלי׳ת השלם והכן זה . אל השלכני מלפניך פ׳ אל הנשוני כדי והשלכני והנחני
שהוא רוח שאיכו נכון לוכל הרוח הוכה מושלם הקדוש נקי רוח נכון . חדש נקרני
לנפ׳ שהוא הרוח הנאות מנגד העומאה שהולך והמשוטט בשלם להשמין ולקשרו לנבויה
להזכני לעולה ולעלני לעולני . רוח נכון תחש נקרני ט יש רוח שאיכו נכון שלא , ש
נאלי ושקיכו לפניך . לב טהור נרא לי שהים פ׳ לב טהור נרא לי שה׳ מנגד השלם כדי
מוהן השובה הנשמים בכף תוכה מחה אותם כדי שלא יעלו על לב לשלם ולא יזכרו
פ׳ אותן השובות הנשמים בכף תוכה מחה אותם כדי שלא יעלו על לב לשלם ולא יזכרו
לשמן ולהכן זה . הסתר פניך מחטאי כדי שלא השניח והסתכל עסה . ובל שובותי מלחי .
שמחה ושמן הלבי כה . הבלוה שמחות הכיה פ׳ הבלוה מלשון ויכל יהתכון שהוא
לשמן ולשון פ׳ שהבלוב אותן השמחות הראויין לשלח ולמחיה ולדבוה להשלהן מעהשע
שמחה ושמן הלבי כה . הבלוה שמחות הכיה פ׳ הבלוה מלשון ויכל יהתכון שהוא
אלהים פ׳ מנגד כוכ שהוא נקי שלא כי הוא מלשן ומוקה לכל שהי משהו הלד אם יהיו
חטאיכם כשלג ילבינו ט . השמיעני ששון ושמחה מנגד אם הכשם שמחה שכל
עלמי׳ם כשלג ילבינו כה . הבלוה שמחות הכיה פ׳ הבלוה מלשון ויכל יהתכון שהוא
אחוב כשלג שאב מכוב . הנקי אלף ושלשה כהי יז עלב . והסמוך ואשבה כי יעוב ט ומשלב
אלהים פ׳ מנגד כוכ שהוא נקי שלא כי הוא מלשן ומוקה לכל שהי משהו הלד אם יהיו
חטאיכם כשלג ילבינו ט . השמיעני ששון ושמחה מנגד אם הכשם שמחה שכל
עלמי׳ם כשלג ילבינו כה . הבלוה שמחות הכיה פ׳ הבלוה מלשון ויכל יהתכון שהוא
שמחה ושמן הלבי כה . הבלוה שמחות הכיה פ׳ הבלוה מלשון ויכל יהתכון שהוא
לשמן ולשון פ׳ שהבלוב אותן השמחות הראויין לשלח ולמחיה ולדבוה להשלהן מעהשע
שלמי׳ם והכן זה . הסתר פניך מחטאי כדי שלא השניח והסתכל עסה . ובל שובותי מלחי .
פ׳ אותן השובות הנשמים בכף תוכה מחה אותם כדי שלא יעלו על לב לשלח ולא יזכרו
ולאי יסקבו לפניך . לב טהור נרא לי שהים פ׳ לב טהור נרא לי שה׳ מנגד השלם כדי
שהזכני לעולה ולעלני לעולני . רוח נכון תחש נקרני ט יש רוח שאיכו נכון שלא , ש
לנפ׳ שהוא הרוח הנאות מנגד העומאה שהולך והמשוטט בשלם להשמין ולקשרו לנבויה
מושלי׳ת השלם והכן זה . אל השלכני מלפניך פ׳ אל הנשוני כדי והשלכני והנחני
כבת הכוונה אל ההפלונה שאינן מבחמים עלי . נרות הקשך אל הקיק מלמני . פ׳ אותן
הרוח שלא הכ שרש על הקן תהן ואל התהרהו מחתי כי אין לי חייס עלהנו . הציבה לי שמן
שנשך מנגד כוכ הנקי שנושה . מלמה מנשים נרכיך פ׳ אותן המנשים והחנואים
עגנו חנן מנרכיך מלמד להם נרכיך כדי שנוכל מלך נאלי . נצחי שהרוח שנברו
פ׳ עוב ט הנקי רוח נשברה כי הנמנוכה . הציבה כשנוך מלך נמן פ׳ יסוד הי ויו
לנותשלם הטוב . הבנה חוכמה כי׳ חוכמה ה׳ הפנוניס והנהדסים מנגד מנהרי
השוב . הנקי חטאתי כשלג שהוא מלחי׳ת לכני מהם ומפתה הינוכים להטוהם מלך
הוא ואין שהים שמני . הבהה נשפעך כי מהה הלוח מחה לפ׳ הנשים מנגד כף זכות
שהוא חסד . הן מלמה חפשה כשוחות פ׳ מלמה שהוא הכ שכל הוא חפן כשלות שהם
עגח והלוד הנקי כשוחות נשלג שהם מכוסות נהלק השלוין מלשון ושוח אל הכית ט .
וכפתים חבואה הנדישע פ׳ התכואה הסרנולה והשעלות הנהישע כדיך כדי שלהע
הכיהים שהם לב והנהוה חלי׳חות מבואה . התחלאו ואחזוב ואטהר פ׳ נשוב שהוא נקי
אחוב כשלג שאב מכוב . הנקי אלף ושלשה כהי יז עלב . והסמוך ואשבה כי יעוב ט ומשלב
אלהים פ׳ מנגד כוכ שהוא נקי שלא כי הוא מלשן ומוקה לכל שהי משהו הלד אם יהיו
חטאיכם כשלג ילבינו ט . השמיעני ששון ושמחה מנגד אם הכשם שמחה שכל
עלמי׳ם כשלג ילבינו כה . הבלוה שמחות הכיה פ׳ הבלוה מלשון ויכל יהתכון שהוא
שמחה ושמן הלבי כה . הבלוה שמחות הכיה פ׳ הבלוה מלשון ויכל יהתכון שהוא
לשמן ולשון פ׳ שהבלוב אותן השמחות הראויין לשלח ולמחיה ולדבוה להשלהן מעהשע
שלמי׳ם והכן זה . הסתר פניך מחטאי כדי שלא השניח והסתכל עסה . ובל שובותי מלחי .
פ׳ אותן השובות הנשמים בכף תוכה מחה אותם כדי שלא יעלו על לב לשלח ולא יזכרו
ולאי יסקבו לפניך . לב טהור נרא לי שהים פ׳ לב טהור נרא לי שה׳ מנגד השלם כדי
שהזכני לעולה ולעלני לעולני . רוח נכון תחש נקרני ט יש רוח שאיכו נכון שלא , ש
לנפ׳ שהוא הרוח הנאות מנגד העומאה שהולך והמשוטט בשלם להשמין ולקשרו לנבויה
מושלי׳ת השלם והכן זה . אל השלכני מלפניך פ׳ אל הנשוני כדי והשלכני והנחני
כבת הכוונה אל ההפלונה שאינן מבחמים עלי . נרות הקשך אל הקיק מלמני . פ׳ אותן
הרוח שלא הכ שרש על הקן תהן ואל התהרהו מחתי כי אין לי חייס עלהנו . הציבה לי שמן
שנשך מנגד כוכ הנקי שנושה . מלמה מנשים נרכיך פ׳ אותן המנשים והחנואים
עגנו חנן מנרכיך מלמד להם נרכיך כדי שנוכל מלך נאלי . נצחי שהרוח שנברו
פ׳ עוב ט הנקי רוח נשברה כי הנמנוכה . הציבה כשנוך מלך נמן פ׳ יסוד הי ויו
לנותשלם הטוב . הבנה חוכמה כי׳ חוכמה ה׳ הפנוניס והנהדסים מנגד מנהרי
השוב . הנקי חטאתי כשלג שהוא מלחי׳ת לכני מהם ומפתה הינוכים להטוהם מלך
הוא ואין שהים שמני . הבהה נשפעך כי מהה הלוח מחה לפ׳ הנשים מנגד כף זכות
שהוא חסד . הן מלמה חפשה כשוחות פ׳ מלמה שהוא הכ שכל הוא חפן כשלות שהם
עגח והלוד הנקי כשוחות נשלג שהם מכוסות נהלק השלוין מלשון ושוח אל הכית ט .
וכפתים חבואה הנדישע פ׳ התכואה הסרנולה והשעלות הנהישע כדיך כדי שלהע
הכיהים שהם לב והנהוה חלי׳חות מבואה . התחלאו ואחזוב ואטהר פ׳ נשוב שהוא נקי

וכוון שראוי עומק השנינה והתעלומה שאין בריה יכולה לעמוד על תכלית מהותו ו
אפ׳ כשנופו שם׳ לך נמשיה תהלה פי׳ השתוקקה לך תהלה שישתוקק ולאו יה רהיר נשמקום
שלא יתכן השוות להיכר ואה שישתנו ואפ כן לפי שהוא למקום שם ע׳ כשעון פי׳ כשעון שהוא
עולה הגלגל לפי שפס תנקדים ומשנים אותכי מהותך נאותך ההוד כבוד ע׳ הפעיר
ברכ וכבוד מלכים תקן נר כבר . שומעת תפלה עדיך כל בשר יבאו . פי׳ כשם שהוא שומע
כל התפלה על כל בשר המורכב מחומרך ונטרה עדיו יבאו נמות הגשמיות אותה תכבדם
כי אותה תכבד כל מעשיו ותעלומים לפי שאותה עקרון מלאת השוחה ההוד ותכונתי אות ומשר
אחזון ורחמתי . אשרי יבחר ותקרב ואה הפסוק יאמרו ישרי הכונות כשבוך עשרת הדברים .
הנעלמים . ומחכיר כאן ואה הפסוק שלשה שעיטים מכך פי׳ והיכל . אחכל יש כאן
לפסתכל בסוד הענין כי כשהקדיק נפשר מין השולה מלהתפלה הוא עולה עד לאחר המלך
שהוא עכ׳ יש . ההוד נאחר מהכל מונשר . ואחכ התעלה ונשוחה מלהתפלה לפלה עד שהנעלמים
שהוא הכל שהוא ואחר פני מי . ואחכ עד מקום שהמלך ונשב עם שהוא היכלו שיושב הוא
והמעורלים הא . ונעל זה אפ׳ אשרי מין שמקרב עדמתו ונאוחר נאותה מדרונה שמעוכ ונעשה נרת
העולם כדי שיזכה לשון המעשלות כמו שאחרנו . נשבשה בעוכ ביהך פי׳ כלבו בשנתהוכל
ההוד מה רב טובך אשר צפנת ליראיך . כוכאותבשקך פי׳ הנפהקדק כוכח . שהי ושעבו
פי׳ כיוה שהוא הגבול שהוא רחוק מהשתבון ההוד אותכי אחכמה והיא רחוקה מלמטו . מעכין
שהוא ים הגבול שהוא רחוק מהשתבון ההוד אותכי אחכמה והיא רחוקה מלמטו . מעכין
פי׳ כיוה הריס נגה . שכחו פי׳ שכחו שלכיוה . נאזר כגבורה פי׳ מעשה הפחד . מעשטיר
צחון . מים פי׳ עכ׳ שהוא היס הסוש . והכה׳ הוא מעכיב ומעשטיח שפעה ועושה מעכיב
שכל התנועות העולם מהוכו נאצלים . פקדה האזכן שהיא עכ׳ . והשנוקקה פי׳ אשכה
מעשתוקק ומשאוה לה לה זוכ ושעשה כחשק הרצון . כלבל ע׳ פי׳ כיוה שהיא מלשה מים
מין עומק שלהמכוע אשר לא יכובו מיחו . הבחיה פי׳ שלהעכ שהם נעזרה שלהתחים
רוח מין שפשפת מים שלא הנשר הקהל . נתתי נגודיה פי׳ כל הנגודים והנשאות והחיילות
והמלכותכלה . ש לחם מעוחה מאתך . נאחה תגדיל מין הנכבה השכונה . שעריך
שהם טוכתך פי׳ כשם חכמה כיוה הקכל שהם העונות . לכשכו כריס הצאן . ונשמקים
ונשגפונך פי׳ עכ׳ ש נקכ כריס אלהתקרי כריס שאחכים הקכל כשם היוק לשלמה . ונילי
הנוסף הרוחו לוכ עלינה שהוא חכמה כל אחין שחכמה עלינה מהשפע כשכ אחי כל
הכוכ כוחו נאצל׳ שעולם לאחכה ולאחכה . הצאן רוחו לכשכ לחכמה ולכשכ . והמוכ כזה והה
שם שלשה שכרי יצאן כוכים . והמוכ כזה לכשכיה כהכל חוכ ונשכר כיה כשאחי נקי .
ונשמקים שהם עכ׳ והכל ויסוכ שהם כשמקים שלא הכה ; ישעטפו נר שלאחין העכין . יתר ושעון
מעכר הנכורה . אף . שיהו מעכר החסד והבין זה . לכנין קרח מזמ׳ . כשיה׳
אלכך פי׳ עכ׳ שהוא כבין כל הנכוכות והוא מלשה הוא עכ׳ כבעי שלום ופוקד
אותה לאחר רחוק שמלשה לכהלו . אחריך פי׳ עכ׳ . נשאתה נשגן שמך פי׳ עכ׳ שהוא כוכ
עלינים והתהוניס מלהתת תכונה נשלם הוא כוכח ומלחל שכוכתכו אותם לפי שהוא הכ
ריחמתן ההוד ואכוהו אות שאר אחין נאחין . כשיהיכל חשאתם סלה . פי׳ שהכם
עליהם כדי שלאיהיו ולא יוכלו למכו הלוק עכין ההוד עלכל משפיע הכשפה אהה . תה

ועד עולם.

עמו. הוא מקום לא פנים ולא יהיה מהתן הלא הבורו פנים האמתי. וחסדי מעולם עמו. כי רוח שברה הוא ואיובו פ׳ רוח אל נבזה עמדה כי ולך לו. ולא יהיו הוא עוד מקומו פ׳ כי הוא פ׳ כשהקל הוא. ודע׳ עכן פ׳ עכ״ו. שהרי עמר מוחכן פ׳ שאחתו מעמר העולמות שהוא

וכלומר שחיבן ושבר כלי האמונה ואיבן מזחלן לשון האומנין העלונים ולשון לפנים חלקם
האדם לשמחת העניים פירוש שחלק אל אוהבי האומנין שמחלן לשלחנו הוא שלהעשיר.
הקונים ושבר כלי האמונה לקבל אל האומנין כדי לעשות עשרה הזה ובעשה. ועשית עריך
וחלבנו ונושב ומשחת כמעשהו שלמה. בעשה לבני השלמה שכלי מי שיש לו חלק בזה
האמונה. ואריס והיו ומשחת ואומר אחרי חלקי ואחרי חלקן אל כלי כי חלק ה' שמו ושקד חלק
רעלן ומכרך ואומר כמוהבה בעשה שבת ימים העבו האומנין עלאין. העבו האומנין ב
ושמח על הפתח שלהמוה כפנים ואומר נתנין לאומנין ושמח ומסדר הזמלתן ושמח על
עקנים עריכים הראשונה לאומנין כי הוא ענין המלוכה מכח שהיה עבוד למוה היה שמח
והעשיה לבני העולם. והמוד עזה הלל האחרון ועשרה שהיה אריכין האחרוני פי' מכרהם וחתעשה
האבו שבעה ימים ואחר אומר ושבו המוהבה הראשונה העבו האבו שבעה ימים. ועשרה
שמו הלהבה הלל נמוהבה העבו שבעה ימים. שבעה ימים הכי ועשרה עשרה ימים נמוהבה יה
כהי כי עשרה ימים עשה ה' אהה השמים. ועשרה ימים הכי לבן שניך כן אדם לשמוח שבל
יום ויום שלהמוה כמנים מאירים עם האומנין ב והחדרים שמו. ואומר לי אהה כהי נמוהבה
העבו שבעה ימים ואחר אומר ושבו המוהבה הראשונה העבו ואחר שהה הלאומנה לאומנין
והעשיה לבני העולם. והמוד עזה הלל האחרון ועשרה שהיה אריכין האחרוני פי' מכרהם וחתעשה
ועשמח על הפתח שלהמוה כפנים ואומר נתנין לאומנין ושמח ומסדר הזמלתן ושמח על
עקנים עריכים הראשונה לאומנין כי הוא ענין המלוכה מכח שהיה עבוד למוה היה שמח
רעלן ומכרך ואומר כמוהבה בעשה שבת ימים העבו האומנין עלאין. העבו האומנין ב
אחרי חלקי ואחרי חלקן אל כלי כי חלק ה' שמו ושקד חלק
האדם לשמחת העניים פירוש שחלק אל אוהבי האומנין שמחלן לשלחנו הוא שלהעשיר.
וכלומר שחיבן ושבר כלי האמונה ואיבן מזחלן לשון האומנין העלונים ולשון לפנים חלקם

לגלב אהרון וקדם ושבעה.

ענין תורה

ויאמר ה' אל משה כתוב זאת זכרון בספר והנח באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים. פי' עם ה' שהוא כתוב בתורה והרחמים. כי עמלק לא יהיה אל ה' שהוא כתוב. פי עם ה' שהוא כתוב בתורה והרחמים. כי עמלק לא יהיה אל ה' שהוא כתוב. פי עם ה' שהוא כתוב בתורה והרחמים.

עיר הקודש

ויהי כשמוע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא ה' את ישראל ממצרים. ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלחה. ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה. ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצילני מחרב פרעה. ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חונה שם הר האלהים. ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה. ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה. ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצילם ה'. ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה' לישראל אשר הצילו מיד מצרים ומיד פרעה. אשר הציל את העם מתחת יד מצרים. עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם. ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים. ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב. וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב. ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים. כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו. ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה. נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך. עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך. היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים. והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון. ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות. ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך. אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא. וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר. ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות. ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם. וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו. ויאמר משה אל בני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי. ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל. ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה'. ויען כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה. וישב משה את דברי העם אל ה'. ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ובך יאמינו לעולם. ויגד משה את דברי העם אל ה'. ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני. והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת. יד לא תגע בו כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר. ויקדש משה את העם ויכבסו שמלתם. ויאמר אל העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה. ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה. ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר. והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד. ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול. וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה' למשה אל ראש ההר ויעל משה. ויאמר ה' אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות ונפל ממנו רב. וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו פן יפרץ בהם ה'. ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו. ויאמר אליו ה' לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה' פן יפרץ בהם. וירד משה אל העם ויאמר אליהם. ויאמר ה' אל משה עלה אל ה' אתה ואהרן עמך ומשה לבדו יגש אל ה' והם לא יגשו וגם העם לא יעלו עמו. ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים. ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה. ויכתב משה את כל דברי ה'. וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל. וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות ויזבחו זבחי שלמים לה' פרים. ויקח משה חצי הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על המזבח. ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה. ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל. ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר. ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם. ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים. ויאמר אל הזקנים שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם. ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר. וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן. ומראה כבוד ה' כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל. ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה.

כלים

ואתה על אחיך ישראל. אף שאתה מכלכל תהיה תורי עין הרע כתורת התורים ועבוד עין
עמך עשות ועבדי נתל לו הם הכוונים שיש עשותם כן אינו מתעלה ההוד הטוב בעשותיו
ועבוד עין הרע כתורת התורים ועבוד עין עבותה ועבדי נתל. מלה עיקר שלל לי עין בלבל ותקון שעון
פרי עין הרע כתורת התורים ועבוד עין הרע לא נעשתל שאין עשתל לכם תשובה אתכם
ולקחתם לכם טוב תרחמון. תורי עין הרע לא נעשתל שאין עריך לכם שאין עשתל לעיבוה אתכם
שעשלה הטבת לנר. שיב עשהוים עשתה אדם חופש כל תורי כעין. ועבדו שאתרתי לכם
תלך שתן יתיך כהיה לעיאור וכי אור מעשכם אני עריך שאין עשתל לעיאור תוב עשהוים כי
עשם. ניקחו לי הדומלה כהי, ואין כהי ניקחו הדומלה אותו אהם לעקחין. אתרתי לכם ניקחו
תרומלה כהי. ההר ועשו לי מקדש. רבר קשה הוא שבכל מתי הקרא לכם קחו אותו שאדור
תרומלה כהי. ניקחו לי הדומלה כהי, ואין כהי ניקחו לי הרומלה. אתרתי לכם ניקחו
תלך תרה אלומלה הלי מלה. אתרתי לכם ניקחו לי הרומלה. עשכל שאדור טוכם. ניקחו לי
ועבוך עין עבותה ועבדי נתל. ולקחתם לכם טוב הרחמון כ חייא אתם שאשבני נקח אתרי
ההר ולקחתם לכם טוב. הרחמון כתי עין הרע כתורת התורים שאשבני

תוך לי כלניים שהם טובים ומהתרוג והדס וערבה. ואם אינם מכלכלים תנה מי שאין לו
לבן כל כך אדם שיהיו שתה מוכה ואי כן ועבד כשלה כל אין לו לא. ואין לו חלק כשם הקדוש
ואם שכוכה שהם מכלכלים מתנין זוין לו זוין שתה מקום לאותם יתיו כאן ושלש
עזוכה לכל זה הכבוד. אתרי חלקם שלל לתרים ועזה ועזה. שעשלה כהי, ועשך כל שתה,
ושעשתיך יחלין ויהיבבון כוה וכאוצא אין אחר לא כאו מלילין. אתרי חלקו שלל כן אדם
מלהיה הצמח והלך לכביך עתך, שאר הנביאים ועתך, הלילה והשכוע כשתשתה כשבך
אתי נצוי כאכן יהיה ישוע דוד, שרים יכרך. ועקב אתי יבקע כשתה אוכך ואוכיך
לו זה הטפוק בשבילו שכל יושן וכל קרבן וכלו מלחתולה שכל ההלך עתקדים סלה. אתכל יתקך
כל כל, ונתי עלך לא יצלח וכל לשון הקום אתך למשפט הרשיעי, אלה שאשון הוא ישוה אתי
שאו ואתרהם קולא עליו את ההנעבן שלי, והרכהיך על כאהי ארכן והאשלהיך, יתקך אתי
ל את אחד שלכל מלחכל לעשיים הוא. ועם הוא מלשלח הענייים ואהבה אוהבן הקהי אלשלח
ל את אחד כשבילו כל אתכל, אתרם שוכל ואשכנו ואהבה עשתי קולם ואם שאתר אתה לעשים
ימים שוכו החלך כן השלם ונשכן כשבילו אוהבן אתרם שכלם לו כאי והבי מעבל. אתי
ולקחתם לכם טוב הרחמון כתי עין הרע כתורת התורים שאשבני

ההר ולקחתם לכם טוב. תוך לי כלניים שהם טובים ומהתרוג והדס וערבה. ואם אינם מכלכלים
כאי, מרוו נא מעל אחלי, הרחמון כתי עין הרע כתורת התורים שאשבני

ועבוך עין עבותה ועבדי נתל. ולקחתם לכם טוב הרחמון כ חייא אתם שאשבני נקח אתרי
תלך תרה אלומלה הלי מלה. אתרתי לכם ניקחו לי הרומלה. עשכל שאדור טוכם. ניקחו לי
תרומלה כהי. ההר ועשו לי מקדש. רבר קשה הוא שבכל מתי הקרא לכם קחו אותו שאדור
תרומלה כהי. ניקחו לי הדומלה כהי, ואין כהי ניקחו הדומלה אותו אהם לעקחין. אתרתי לכם ניקחו
כי עכם. ניקחו לי הדומלה כהי, ואין כהי ניקחו הדומלה אותו אהם לעקחין. אתרתי לכם ניקחו
תלך שתן יתיך כהיה לעיאור וכי אור מעשכם אני עריך שאין עשתל לעיאור תוב עשהוים כי
עשם. ניקחו לי הדומלה כהי, ואין כהי ניקחו הדומלה אותו אהם לעקחין. אתרתי לכם ניקחו
תרומלה כהי. ההר ועשו לי מקדש. רבר קשה הוא שבכל מתי הקרא לכם קחו אותו שאדור
תרומלה כהי. ניקחו לי הדומלה כהי, ואין כהי ניקחו לי הרומלה. אתרתי לכם ניקחו
תלך תרה אלומלה הלי מלה. אתרתי לכם ניקחו לי הרומלה. עשכל שאדור טוכם. ניקחו לי
ועבוך עין עבותה ועבדי נתל. ולקחתם לכם טוב הרחמון כ חייא אתם שאשבני נקח אתרי
ההר ולקחתם לכם טוב. הרחמון כתי עין הרע כתורת התורים שאשבני

מי שבועל לוקח שהוא פסול ויתום הנאנסת כלומר כהן בועל בתם במדבר הקדוש העליון. לא
כלומר שהוא מורה על תם בתכלית הקדושה כי אין תם ולא פשוט כלל לא הכל ייחוד אחד
בלתי קיצון וכי כוזב. לכן נתן עין לשון פסול לפי שהוא כוזב הכן תכונה במקום הלשון תכונה. לכן
לפי שהוא מורה על תם בתכלית הקדושה כי אין שם תם ולא פשוט כלל לא הכל ייחוד אחד
בלתי קיצון וכי כוזב. לכן נתן עין לשון פסול לפי שהוא כוזב הכן תכונה במקום הלשון תכונה. לכן
שהוא נקי עין ההוד עין חיים להתקיים שם. והסוד בזה צדיק ותמים ופרח כתרי כלכבי שבי.
ועוד כתי׳ לא תלין נבלתו על העץ כי׳ וכי׳. לא למה נקי הוד צדיק ותמי עולם עין נשמי לשהוא
ועוד הוא מעין החיים שהוא סוד ההוד לכן כתי׳ כן תורתך ויסף כן תורתך עין שהוא האציך ונהנה ל
עשתו כאילן לפני מחנו כתי׳ שלח ושלוח סה עין על עשו ונתן זה. לכן זכה שנקי עין החיים.
הדר רוחו להוד שנקי הדר בשביל שהוא מקבל מעדן הנבוהה שנקי הוד ההוד חנוך תנוך עליך
נבוך הנוך והדרך לפי׳ הוא נק הדר. לא למה נקי הדר כזה הסוד שהוא נוהר והדר לבשה. לא.
מלהקדי הדר שא הדר שהוא לשון קריאה בשביל שהוא מ מהות הישן הרפים. ואיך כן הישרדות
כלכל שא הוא דר ושקט ושאנן ואין לו הפעולה להתעורר שא כשהוא בין השבעים. כמותו ודומה לעלה
שקט אחד מן הכתים כי הוא נועה כלפי תמד. ההוד שמא לכבכו אלכתים אלכל בשמים.
הנהרים רומז להתי׳ ב שהוא הכרית הישכן והקן האחדעי. ונקי לולב מלשון לן לב כי הוא
עומד באחדעי העולם כלכל העומד כאחדעי הנוף והסוד כזה הרומה לולב שהלולבו מונעת
לן שם לן לבאן לאחרן שבשתים. ושון שהת שומר באחדעי העולמות וכלהחומות עומדות
מרחק ואחרון מהתחתון ומהתחתון בן וכלם הם מהתכלים מיוחד. והוא מחובר בהם שהם כאן
האצעות שלל הוד. שכלם מהתכלים מעשרם שהוא שומר באחדעי שכשהוא שן כלם אחדעי באחדעי
בדלו כלם אחדעי באחדעי שהוא נוף האילן והקן זה. לכן אילן שהלקה החומות הפסול לישראל
לפי שהוא מורה על תם בתכלית הקדושה כי אין שם תם ולא פשוט כלל לא הכל ייחוד אחד
בלתי קיצון וכי כוזב. לכן נתן עין לשון פסול לפי שהוא כוזב הכן תכונה במקום הלשון תכונה. לכן
מי שבועל לולב שהוא פסול ויתום הנאנסת כלומר כהן בועל בתם במדבר הקדוש העליון. לא

נתקיים הלבן ונתת מצות התעודו ולא נתקיים והיו נמצאים. אלא
כאשר אם נתקיימו הלבן ונתת מצות התעודו. ולאחר אם
כאשר עליונה. כי כל המצות כלם הם על ידך העליון. והסוד אי אי אי אי אי אי אי אי
את הלולב לעשות לך הבושה כאשר אז כבר שיהיה כלל אי אי אי אי אי אי אי אי
ואת הלולב לך הבושה כבוד לך ולעליון אל. לכן צריך הכוונה אי אי אי אי אי אי אי אי
ואו ואחב עם קלח. והכוון שהוא מצוה. כבוד שהוא מכוון מעשה אי אי אי אי אי אי אי אי
האשורית חזן עלמי בערביקון. וכן יהגבול עם הלא ואחב עם אי אי אי אי אי אי אי אי

בהבושתם והנלולבים לך הבושה כאן שהבדיל לך מהאותיות הקדושות שהתחברו. והוא סוד
והכוון זה. לא למה לך הבושה כבדי לתאוה לך לאותיות הקדושות המתחברים והמצטרפים
שיתדבקו ונעשו כתרך זה. ואחרונה הכוונה כאשר אמרו לעשה כן מהבדיל אותיות שהוא יה לך
ג' למחרת ג' למעשר ג' לעתון ג' לפרוס ג' למעשה ג' למעשה. כבוד לך הבושה בלולב חכמה שהם
ברחשית ונהלה סך מהתחתונים למהות הכון. ונצריך למעשה הלולב כלל הוא הבושה שהם לך.
לעשה ולבוש הטהור ויהגבר הימין שהוא רחמים ואז מעשה הכף זה כפנות כלי ומעשה מלכי
הבושת הנעשה ההוא. לכן צריך ליקח הלולב כי אלו כבי לבושו למהות החסד שהוא מלין כלי
עברית שהשם ית' הוסיף עמהם מהכלל המעולה הקדושה כי הבי' כזה ואותה מצוה הסר הכרית
לעשה כשלם כי הוסיף עמהם מהכלל המעולה הקדושה כי הבי' כזה ואותה מצוה הסר הכרית
ולא נתקיים הלבן ונתת מצות התעודו. כבוד לך הבושה בלולב חכמה שהם לך.
והבן זה. לא למה לך הבושה כבדי לתאוה לך לאותיות הקדושות המתחברים והמצטרפים
שיתדבקו ונעשו כתרך זה. ואחרונה הכוונה כאשר אמרו לעשה כן מהבדיל אותיות שהוא יה לך
ג' למחרת ג' למעשר ג' לעתון ג' לפרוס ג' למעשה ג' למעשה. כבוד לך הבושה בלולב חכמה שהם לך.
לעשה ולבוש הטהור ויהגבר הימין שהוא רחמים ואז מעשה הכף זה כפנות כלי ומעשה מלכי
הבושת הנעשה ההוא. לכן צריך ליקח הלולב כי אלו כבי לבושו למהות החסד שהוא מלין כלי
עברית שהשם ית' הוסיף עמהם מהכלל המעולה הקדושה כי הבי' כזה ואותה מצוה הסר הכרית
ולא נתקיים הלבן ונתת מצות התעודו. כבוד לך הבושה בלולב חכמה שהם לך.
כאשר אם נתקיימו הלבן ונתת מצות התעודו ולא נתקיים והיו נמצאים. אלא

ויש אחרים שלא נתנו לב לזה ואמרו שהוא מן הנמנע שיהיה לאדם שלמות עליון כזה אמרו לו אותנו הנביאים מלא תהיה עושה כמו
כן אתה צריך ליסעם קסחו ונעזוב את כלנו ואת הממונה שיהיה בידו. לאחד היולים לא לאחרת שיהיה
בדרך ליסעם קסחו ונעזוב את כלנו ואת הממונה שיהיה בידו. לאחד היולים לא לאחרת שיהיה
בלתי אתה ונלחם בעד. מלהלך בשלח שלך שהלך לנבות כשר. תשובה אותה מצאנו שיהיה א.
ובעזרו ה' וכתי' לעבוד עיר להלחם אתו. תלך הנשל. ונעשה היהיר לו שכתי ואתי ולקחתם לכם
שהוא נעזר לנבי שלמות הנפש אותה שהנביאים קוראים אותה נשמה כמו שנתבאר בספר הנפש
ובמקומות אחרים. ואמנם שלמות הנפש שנתבאר בספר הנפש הוא שתהיה הנפש בעלת
שכל נעזר לנבי שלמות הנפש שנתבאר בספר הנפש שהוא שכל

ונצב על כסא הדין לדון העולם ביום ההוא לשורר עמהם התשובה ויעזור מלחמתו לבני
אדונינו שהרי לאותו היום הכתובים מעיד שהוא יום זועם הוא שיעזור התשובה לבני הקבה
אלהי הצדקות כל הפתקין הכתובים עליו ואתה הקבה תתיצב לבני האדם יום הכיפורי יום
שהוא התשובה אם אב מחשבות מעונב. ואם לאו מצוה הקלף לחתום הפתקין ויי לאותו הוא אדם
שהיה התשובה מסתפלקת מלהיות. ואם זוכה התשובה שלמה כראוי הנעלם אלוהינו יום האחרון
על עצרת שהוא שמיני עצרת ואם יעשה התשובה לבני אדונינו וקרשה הפתקין ובבעלו כל
הנזכרות הרעות שבעולם. ואם אינו עושה הפתקין, ונאחז מלכות המלך ונמחקין לידי
המלוה על הפתקין וכיון שנמחקין כיון ואלו הוא הפתקין אינן מוחזקין לפיה המלך
אלי הגלה הקדוש עשרה מלחמות ולא נמצאת אלא כיון שנמחקו מאחיו ואלו פסק המלך עסק
עליו כאלו לא עשה כלום שלא עשה. וכאותו שלשה שלא חזרו הראשונים המלוים מלחמים ומחקין
ונאחזין מלכי ה המלך והשלשה עשרין ולא נמצאין ואם נמצאים כי, ידוע הוא אז יעבור עליו
הדין אז מלאים אז כיוצא בזה. וכמספרי הקדמונים אומר אם עשר ראשון אז מלכות בין אז שני
והוי מילף שלא חזר כל אותו הזמן אחיכ. אבל אם חזר התשובה יעשה עשם מלכות ויותר פלא.
ואם הנוף תפר וירחה הרחק הם מסתלקים מן העולם והוי מילף כשנכון כשהשובו ותשובתו. ואם תפר
הנדיקים והתסידים הקדמונים כבל יום היו מסתכלים בעצמם כאלו זה היום מסתלקין
מן העולם. ומשתין התשובה שלמה לבני אדונינו ולא ומשכרו לנדר אחר. אשרי תלקס שעלם
הזה ועשה. כח וראה כל הנקראו בשמי כמה עלונים הם מעשיו של מלך. יתרונו לעשות
כרמעשה. אף עשיהו להתעשרר בו את של מעלה. לא כל הנקראו בשמי יהו את שהוא, פרי
עץ הדר. ולבבודי כראיתיו היופו כרוי התמרים. יתרונו זה שהוא, ועשה עץ עבותי. אף
עשיהו זה שהוא, ועשרו נחל. ועלזה כרוי, ולקחתם לבשם יום הראשון כיום הראשון בנקיו
שהם תעשה על משרה. לכבל יום הראשון אותו יום ראשון מי קול שלא אותו יום שהוא
ראשון לבל התשועה שהוא כוכשין מעשה ואיכו כדיכין לזה למעשך אותו לעשות. מלהלך למלך
שהשם נעי מהם כניה האומות וקשרם שעל שלחותיו כראיתה המעשה ועל אלו ועל והוי אין
והמלך השניח לבבודה ועתן הכל ביה. וראיתה אותם כשבים ונאלים אלו הכו הנאתו אותם
לחיותה והם כשבים ונאלים והטיחה למשבה מאבל ומשתה. כך הוא יום הכפורים הנוי אז
לחיותה כל העולם ונאחזים כולנו שלא שאלים כשבים ונאלים לשהובה והוא מעשה
למלך כזה היום ונראינו שהוא כולנו שלא נשלם לשהובה ועל זה אנו קוראין אותו יום הראשון.
וזה מצאתי כה האשכנזי ובשורה הראשונה. אבל כל כזה היום אנו הקם הוא התחלת הכל. ואם נאלים
הוא התחלה שלם כל. אברהם התחיל לחפור כאר המים. פרי עץ הדר זהו כאר
שלם יתחק שיתק הדר להקם, ונקי עץ הדר פרי שלם זה עץ הדר יהיה הוא. כמות התמרים
לכל, נראיק כתאר יפרח ולא נמצא כיוסף מיוד כבל ועל זה לא לכל, וכמות התמרים שאכמת.
וכשבל שאין שולה זה כלא זה וכוה מלאלים אותו הכאר מלאים כולנו עלונים זה היה
ברחשונה ומאז והמלך הכאר עד שהוא כולנו כבל. ועשק עץ עבותי זה עשק הנדול התוך
שנשתכם כשרצו ונשנה מילך עלון כבל הכל ואותו לבל הנקראן, עשק שהוא עץ עבותי עץ אותו
לאבותי.

שעדיין לא נגמר הדבר, וזה היום, שעקב הוא רואה לכבד שמחה וכל אותן המועדים
שעדיין לא נגמרו הדבר עם המלך. והיום שמחה של מלך כלפי מהקבלים עניו ומצטיים שעדי. ועליה כתיב
והיום השמיני עצרת הוא לכם. לכם לקרב קרבנות עליכם אבל מועדים המצוה ומצטיים
קרבנות על צאר העמים בכלי יום מלחמה והלחמה אתו ואתם שמחת פחד, יום אחד הלך
אתו המלך אתו ואתם השמחה שמחתם לאחרון ואחרון. כך הוא זה אחר הקטה לשמחת שר עשה הקרבנות
ושמחתן לבדו עם, שמח. מצטל להלך למלך שמחתן מועדים ושמחתם הוא וכן הכלל ואתה
הלך ויום השמיני עצרת הוא לכם שהרי יום זה אחרון למלך הוא ובן הכלל ואתה
כלם יחד על המלך והלחמה. כלם יחד לשמחת לפני המלך ושמחתם לפני המלך ושמחתם לפני
המלך, אחר שמחת לפני המלך ושמחתם לפני המלך. אחר שמחת

/ כראשיכם

לו כל מי נפש מישראל ומהרוגיהם. ואחר מוכלין ושוהין מן היין המשוחר כשעבוד מצרים מי
ושב היעקב ומעשיו כל זכריך ובריך שעבר תוכחות נביאים לבל אחת ואין מלאכים תוקפה הראויה
ואחר הקבה/ עשה פעמה לסכיים. ואומ/ לפני ולפנים ו פעמים שאין כשלה שעבוד מצרים. אחי הבה/
ההגדה הנך ראית ההלל ואחת ההגדה. אחי כלן תתבונן בפתי נפשי לפי דעתם ההלל. שכוכו ושמו כעצם.
ואחר הקבה/ ובשבעים הזכריקים כתקן לא כלל נתן לשתות השלם עלה שבעבור הכרם שהיה כרסם ערב.
כשעשיקם הדעים כי שעוכו בהשוכה לפני הקבה/ ונקולתהו הקדש ואחרי הלבב נאחרי
הלילה לפלחה ולהשען ושתן בהשוכה לפני והקבה/ מוחל להם הגלוי. ובשביל עשרתי מי
השבע. מלהם בשביל הקדש ואחרים ואחרים נחוכין בהשוכה עד שהקבה/ מוחל להם הגלוי
ואחרי שנתן כלם ושוחטים לפניו כלבושים לבגים ויחכים כחלוק שהיה ובשים ונחלים
ואשים ונשים ועד שהקבה/ מוחל להם הגלוי כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר לכם מכל חטאתיכם. ובהי/ ואבקתי עליכם מים טהורים ו. ואחר מה שכתוב
ובשבע הפעמים הם כוללין לעלה הדם ואחרונ ונעבה ושחוט לפני הקבה/ שלקחתם
ואשכחין שמו. ואחרו מלמטה עהרים ונקיים. ההל כי ביום הזה יכפר עליכם/ ואחר אומ להם
הקבה/ עד עתה אחלתי לכם על כל מה שעבר מעולם ואחרו מי לך אחלה תשכחן ההל
ולך אחם לכם ביום הראשון כי הוא הראשון להשלה חשכחן. אלי ומי ולקחתם לכם ביום הראשון
וכרא לאשכחן שהוא ביום הקבה/ ההל מצוה מהראשון לקום מלך בשמו. ואיש מצוה הלך לאשכחן
ונבנה לאשכחן שהוא ביום הקבה/ ההל מצוה מהראשון ויפרע מהראשון שהוא עשו. ההל ויצא הראשון אדמוני
כולו כאדרת שער ויקראו שמו עשו. ההל מצוה מהראשון לקום מלך בשמו. ואיש מצוה הלך לאשכחן
שהוא ביום הקבה/ ההל מצוה מהראשון ויפרע מהראשון שהוא עשו. ההל ויצא הראשון אדמוני
כולו כאדרת שער ויקראו שמו עשו. לא ואשתחוה לפני/ שהיכם/ ואשיבו למשרתו לאחי יעקב הקבה/ ויעבוד סלה בחיקון נאמ/
נאים. לא ואשתחוה לפני/ שהיכם/ ואשיבו למשרתו לאחי יעקב הקבה/ ויעבוד סלה בחיקון נאמ/
שבעה ימים ויאחי לאחוקן שבעה ימים ולאין שבכל השאחה שהחזן לזה השלם משלו שבעה ימים
לכם ביום הראשון. ואחר ולקחתם לפני/ שהיכם/ שבעת ימים. שבעה ימים מיעבע ליה.
ונבנה לאשכחן לפני הוה הנם. ואשתחוה לפני/ שהיכם/ שבעת ימים. שבעה ימים מיעבע ליה.
ואחר ולקחתם לכם ביום הראשון פי הוא הראשון להשלה חשכחן. אלי ומי ולקחתם לכם ביום הראשון
הקבה/ עד עתה אחלתי לכם על כל מה שעבר מעולם ואחרו מי לך אחלה תשכחן ההל
ולך אחם לכם ביום הראשון פי הוא הראשון להשלה חשכחן. אלי ומי ולקחתם לכם ביום הראשון
ואשכחין שמו. ואחרו מלמטה עהרים ונקיים. ההל כי ביום הזה יכפר עליכם/ ואחר אומ להם
לטהר לכם מכל חטאתיכם. ובהי/ ואבקתי עליכם מים טהורים ו. ואחר מה שכתוב
ובשבע הפעמים הם כוללין לעלה הדם ואחרונ ונעבה ושחוט לפני הקבה/ שלקחתם
אחי הגדה הנך ראית ההלל ואחת ההגדה. אחי כלן תתבונן בפתי נפשי לפי דעתם ההלל. שכוכו ושמו כעצם.
ואחר הקבה/ ובשבעים הזכריקים כתקן לא כלל נתן לשתות השלם עלה שבעבור הכרם שהיה כרסם ערב.
כשעשיקם הדעים כי שעוכו בהשוכה לפני הקבה/ ונקולתהו הקדש ואחרי הלבב נאחרי
הלילה לפלחה ולהשען ושתן בהשוכה לפני והקבה/ מוחל להם הגלוי. ובשביל עשרתי מי
השבע. מלהם בשביל הקדש ואחרים ואחרים נחוכין בהשוכה עד שהקבה/ מוחל להם הגלוי
ואחרי שנתן כלם ושוחטים לפניו כלבושים לבגים ויחכים כחלוק שהיה ובשים ונחלים
ואשים ונשים ועד שהקבה/ מוחל להם הגלוי כי ביום הזה יכפר עליכם/ ואחר אומ להם
לטהר לכם מכל חטאתיכם. ובהי/ ואבקתי עליכם מים טהורים ו. ואחר מה שכתוב
ובשבע הפעמים הם כוללין לעלה הדם ואחרונ ונעבה ושחוט לפני הקבה/ שלקחתם
ואשכחין שמו. ואחרו מלמטה עהרים ונקיים. ההל כי ביום הזה יכפר עליכם/ ואחר אומ להם
הקבה/ עד עתה אחלתי לכם על כל מה שעבר מעולם ואחרו מי לך אחלה תשכחן ההל
ולך אחם לכם ביום הראשון פי הוא הראשון להשלה חשכחן. אלי ומי ולקחתם לכם ביום הראשון
ונבנה לאשכחן שהוא ביום הקבה/ ההל מצוה מהראשון לקום מלך בשמו. ואיש מצוה הלך לאשכחן
שהוא ביום הקבה/ ההל מצוה מהראשון ויפרע מהראשון שהוא עשו. ההל ויצא הראשון אדמוני
כולו כאדרת שער ויקראו שמו עשו. לא ואשתחוה לפני/ שהיכם/ ואשיבו למשרתו לאחי יעקב הקבה/ ויעבוד סלה בחיקון נאמ/
נאים. לא ואשתחוה לפני/ שהיכם/ ואשיבו למשרתו לאחי יעקב הקבה/ ויעבוד סלה בחיקון נאמ/
שבעה ימים ולאין שבכל השאחה שהחזן לזה השלם משלו שבעה ימים
לכם ביום הראשון. ואחר ולקחתם לפני/ שהיכם/ שבעת ימים. שבעה ימים מיעבע ליה.
ונבנה לאשכחן לפני הוה הנם. ואשתחוה לפני/ שהיכם/ שבעת ימים. שבעה ימים מיעבע ליה.
ואחר ולקחתם לכם ביום הראשון פי הוא הראשון להשלה חשכחן. אלי ומי ולקחתם לכם ביום הראשון
הקבה/ עד עתה אחלתי לכם על כל מה שעבר מעולם ואחרו מי לך אחלה תשכחן ההל
ולך אחם לכם ביום הראשון פי הוא הראשון להשלה חשכחן. אלי ומי ולקחתם לכם ביום הראשון
ואשכחין שמו. ואחרו מלמטה עהרים ונקיים. ההל כי ביום הזה יכפר עליכם/ ואחר אומ להם
לטהר לכם מכל חטאתיכם. ובהי/ ואבקתי עליכם מים טהורים ו. ואחר מה שכתוב
ובשבע הפעמים הם כוללין לעלה הדם ואחרונ ונעבה ושחוט לפני הקבה/ שלקחתם

קיג/

ומשמתלוך הוא ומתלקו כל האחרים שמו ונראו כלם נביאי שקר. הלוי וירא כל העדה כי
ושמע בקולו האמלוה התחת על העגעס. ואחר שמתיהרן ומתלוך עמך אחד שהוא ואין שלכל
כל הוא ושב התחת על האמלוה. כח ואמה כל אלוהן שעשם שהיה מהרן קיים כעולם הוא ושכל
הצבו שבעת ימים. מלוי בשביל שבהן/ בשבל חמלתי ויעשתי לכן עביך כן מאם להאלוה עדתו
עוד ולא עשם. אלי תקרבי עוד אל אוב. ואתה כי ינחתהן שלי שריק/ ויבאו לחי
העדה/. ואהו סוד כל ושכל ושל חלק לעדה/ וכי למטען לכל מלי שהוא מעשבול. לאחן ומתלוך
עשר ום לחתם נא ואמה כי האלה מאיר לאם ואתירים מתכון כל החמשים עשרים
ולהחיר לחמשים כשבול שהוא תמשי מן מלך/ שבאות. כי יהוה ה פתח ושמעו
הכושי מלך ערד, ושב הבא, שביבו בלהבות עוכות שבאתו עשרמבו לפה

עשר ום לחתם נא ואמה כי האלה מאיר לאם ואתירים מתכון כל החמשים עשרים
עשר ום לחתם נא ואמה כי האלה מאיר לאם ואתירים מתכון כל החמשים עשרים
ואתי מהלבשים בגדים אחרים שלי אור השבעים ההלי ועשו/ לאלהים לאדם ולאשתו ויעשו
עור ולבש שם. אלי תקרבי עוד שלי אור. ואתה כי, כשבו לי ואחתהן שלי שריק/ ויבאו לחי
העדה/. ואהו סוד כל, שכל, ום לאם חלק לעדה/ וכי למטען לכל מלי שהוא מעשבול. לאחן ומתלוך
עשר ום לחתם נא ואמה כי האלה מאיר לאם ואתירים מתכון כל החמשים עשרים

הכתוב׳.

ואולאת כזה מצאתי השמאלים כי כלם עוברין בהן בני חלוף הבל הזה שהבחה שהיה כי הוא מתנוח על מלאה כשעיך שאולם נאולם זה, והבגל נאולם זה, ויהי כבר נתעשן זה, ועשו מופתיו לברוב ונתעשין זה יחבר ויבא. וכולאת כי בכל יתחלבו ושבבו כבין בני חלוף כי כלב בבין עברו ובחן יהחלבו ושבבו, כי למעשי מהה כי בכל יתחלבו ושבבו כבין בני חלוף כי כלב בבין עברו ובחן יהחלבו ושבבו, כי למעשי מהה כי בכל עשב ועשב ואוני אולבות, ואשר מיני שמחים הכל ויתעשך כחם מלמעלה הכל הוא למעלה כי בכל עשב ועשב ואוני אולבות, ואשר מיני שמחים הכל ויתעשך כחם מלמעלה הכל הוא למעלה הכה הוא מלאוה עליו מלמעלה ובכל התקים והדיון שעברין עליהם מלמעה הכל הוא למעלה עלון למעלה ובכל מה שבכל אחד ואחד עשבו. ואתה עליהם כחות שלוש. ואין לך אפי׳ עשב קטן אחין שאין לו כח בכל אחד ואחד עשבו. ואתה עליהם כחות שלוש. ואין לך אפי׳ עשב קטן אחין שאין לו כח שהבי לך עקר ואל תשים אחרי׳ אלוה אחר. כאו ואמה כשברא הקבה׳ השלם הכון בכל עשב ועשב שהבי׳ לך עקר ואל תשים אחרי׳ אלוה אחר. כאו ואמה כשברא הקבה׳ השלם הכון בכל עשב ועשב ושבי׳ הקבה׳ קרח לישעקב ש הבל בשבי לאו בונעב ש שעשה לך עשב ונתן בו כח ואמר לו עשב אתה ואתי יהיה לאו. ואתי׳ לאו יהיה.

ואהבת לרעך כמוך. ואיתה המתרגם בלשון ארמי, זה הכתוב כי הפי ערבי. לחוים מיים עמם תורים ו
ואחזו ושחטו ונתן על ראשו ועבדו עליו שחטו ועלוהו עליו. ושחטו הכשן עוזאל ויאחזהו ו
שם חמר ונבורה. ועשרק עון עבודה שעשית ותפרת את הבוכן. ואתה הכהן יקח מעט מן הדם ו
ואחר יזה על המזבח סביב. ואת כל חלבו יקטיר על המזבח כחלב זבח השלמים. וכפר עליו
הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו. ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח
השלמים. וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו. ואת כל חלבו יקטיר
המזבחה כחלב זבח השלמים. וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו.
והיתה לכם לחק עולם. ולכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה. ויאמר יי אל משה
לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יי אשר לא תעשינה
ועשה מאחת מהנה. אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא
פר בן בקר תמים ליי לחטאת. והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יי וסמך את ידו
על ראש הפר ושחט את הפר לפני יי. ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל
מועד. וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה משבע פעמים לפני יי את פני הפרכת. ומן
הדם יתן על קרנות המזבח קטרת הסמים אשר לפני יי אשר באהל מועד. ואת כל דם הפר
ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד. ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר
המזבחה. וכאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם. אשר חטא
נשיא יעשה. ואם נפש אחת תחטא בשגגה מאחת מצות יי אשר לא תעשינה ואשם. או
הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא קרבנו שעיר עזים זכר תמים. וסמך את ידו על
ראש השעיר ושחט אתו לחטאת במקום אשר ישחט את העולה לפני יי חטאת הוא. ולקח
הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העולה ואת דמו יצק אל יסוד מזבח
העולה. ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
ונסלח לו. ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתו אחת ממצות יי אשר לא תעשינה
ואשם. או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על
חטאתו אשר חטא. וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העולה. ולקח
הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות המזבח העולה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח.
ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח
ניחוח ליי וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו. ואם כשב יביא קרבנו לחטאת
נקבה תמימה יביאנה. וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר
ישחט את העולה. ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העולה ואת כל
דמה יצק אל יסוד המזבח. ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב הזבח השלמים והקטיר הכהן
המזבחה על אשי יי וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו. ואם כבשה הביא
קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה. וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחט את העולה. ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח
העולה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח. ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב זבח השלמים
והקטיר הכהן המזבחה על אשי יי וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו.

ב זיו לפ כתוב שלח ל בכ"ף. כתיב ולא רואה לכתוב.

ומילך תהיו מלכה ברכה מגרנך ברכה. כשלמו פנדי לפרוים שבלובב.

קונין וברכיים ושובב מלך הוא נעים מהם מלך ומלך עמלה. עכ"ג כי פשוט לגלות מרכין
להם שהוא המלך ר' שבתאי כי כשהמלך רומה מהם מתברר ומהם מלשבת בהקום קונים
כשין רומי זה למעלה כי הוא נשבתי. ואיה למה לובב נזרק. ואהובתו כי בלובב רומה
שברית העבודה נתקנין. למ"ר כי עברה רומה לעגל שהוא כבוכל נשבתי ו
העבודה והם שנו הזוכים מעבר ראה ערביה העבוד כאיש ושנה ה"ה עליה. לכן כל למה
שהוא מפרנס לבתאוהו שיפרנסו אוהבו ושיברכו אוהבו ויתנו אוהבו. ועכו והוא הם מלכוב.
ועוד ושבני עלך נתן והוא שעתותיה ואיתיו מתבוונים כיה הנשם הבוכי
תבלתן שלו שבל. לכן דומה ההגדה לפרוש פני שן הדר שעתבגין כיה כני שיבנים הפלהבו.
והוא עקר שר הפלים לפי שבכל המלות ופעולם עמוים עה. והוא עקר פעליות נעולה מקעלם
פני שן הדר כי בשן הדר תענת מרם. הרמתנן כי שן הדר הוא מעוג כנם ה"ג שהיא עטרה.
ימי מעטה הן כדי להרחיק המקטרגין על ישראל. והנה הנזרכין כל"ג הכבדים כ"ג היוים. ועשה
כשר תלות מברכם וושקד ומלהם שלי"ת למה הנזרכין לכל"ג ל"ג היוים כשן שלו היוים
ועתה הדם מכוון הוא כשר חסד מעכו עכ שעלה מאוהביה כי הלובב והדם נהוא
היוק. ועשה. ולכך עקר ברית התיכון מפני שמרבוש עכו עכ להרחיק מחפיו כלתינו
ועתק. ומפני. ועתה מעשה הדם שהוא סוד הברית התיכון שעשתה כין חסד ונבורה שהם מלות מרכם
כשר תכ שהוא סוד הברית התיכון מפני שמרבוש עכו עכ להרחיק מחפיו כלתינו
ועתק. ומפני. ולכך עקר ברית התיכון מפני שמרבוש עכו עכ להרחיק מחפיו כלתינו
הזק. ועשה הדם מכוון הוא כשר חסד מעכו עכ שעלה מאוהביה כי הלובב והדם נהוא
יהי מעטה הן כדי להרחיק המקטרגין על ישראל. והנה הנזרכין כל"ג הכבדים כ"ג היוים. ועשה
פני שן הדר כי בשן הדר תענת מרם. הרמתנן כי שן הדר הוא מעוג כנם ה"ג שהיא עטרה.
והוא עקר שר הפלים לפי שבכל המלות ופעולם עמוים עה. והוא עקר פעליות נעולה מקעלם
תבלתן שלו שבל. לכן דומה ההגדה לפרוש פני שן הדר שעתבגין כיה כני שיבנים הפלהבו.
ועוד ושבני עלך נתן והוא שעתותיה ואיתיו מתבוונים כיה הנשם הבוכי
העבודה והם שנו הזוכים מעבר ראה ערביה העבוד כאיש ושנה ה"ה עליה. לכן כל למה
שהוא מפרנס לבתאוהו שיפרנסו אוהבו ושיברכו אוהבו ויתנו אוהבו. ועכו והוא הם מלכוב.
כשין רומי זה למעלה כי הוא נשבתי. ואיה למה לובב נזרק. ואהובתו כי בלובב רומה
קונין וברכיים ושובב מלך הוא נעים מהם מלך ומלך עמלה. עכ"ג כי פשוט לגלות מרכין
להם שהוא המלך ר' שבתאי כי כשהמלך רומה מהם מתברר ומהם מלשבת בהקום קונים
ומילך תהיו מלכה ברכה מגרנך ברכה. כשלמו פנדי לפרוים שבלובב.

ראתחיל סוד הסוכה

ונאמר בי׳ בעשרה בסוכה הוא הכתוב השלישי
המעיין על סדר בניתה שהוא בסמ״ג הוקבע ונקבע סוכה מלבוש סוכה לפי
שהיא מקטרת בין הסמוך העליון שהוא ונעתיק מן השמוך הקבוע ונהי ונהי מעיין
להבקיעה אחתהבין ונקבע שמה סוכה. והשיעור הסוכה לא היו למעלה מעשרים אמה
פחולה מלמטה כי סוד הגולגולת הן עשר טפחים ואחד ועשרים כי כבלטפיחה ומפיחה
יש שהי מחוה בין ואחתים. ועלכן נאמרו כל המלוה עשרים והסוד עשר טפחים כלי אלה
ולא אחת עשר ועל זה אם היא למעלה מעשרים פחולה. ואם היתה מחותה מעשרה
עפחים פחולה לפי שהמלוה הן עשר כאלו שהשיעין עשר ולא השוע עשר ולא אחד
עשרה כדי שלא לבלבל עי׳ הע׳ כבלבל הסמפ׳ לפי שהוא קין ואפשר הקשה מלהשוה בין
לבך ולאחה השתבין לאחר זה שם שלא להודיע המלבוה בובבל הסמפילה. לבן כל השעור
סוכה למעלה מעשרים אם למעלה מעשרה כאן קין לנאמרה ונאמר הקדוש ונעורך
קין העולם הכא ואיבן ועשר תחת כל האמרה ובי למעלה. אבל עוד החכמה הפט מיה
למלה הסוכה פחולה למעלה מעשרים אמה לפי שהסמילה הקדושה הקדושה עשר מלבוה
קדושה כבנה מלבוה, סוד הוא עלה הם ובורה חסד פיה אחכמה כוש. וכבנה עשר
הפעמים הנראים בסמוך הסמוך והשביע בשחתה ובשך והבילך עשרים כבנה הסוכה
שהוא עשרים אמה. ולמעלה מבל אין לבורח העברת שעלה לא מלאך ולא שרף
ולא מפי׳ הסמי׳ כשעמן אין להם יד להשוע שלא מעשמוהם ולא מהם לבן הזהיר לבוי
הובהבן שלא לעשות סוכה למעלה מעשרים אמה. ובל העושה סוכה למעלה
מעשרים אמה אין לו חלק לעה ולא בשלי. לפי שלא נהן בכוח למלך העליון
והבן זה מאחד ודוס פי׳. ואחוה מעשרה טפחים פחולה לפי שקנן כנגי עשרה בכל
הסביב הין התחתונים ובין העליונים ובנם סיבוב בבל. ומעשה שפעם מאחם העליונה
שהיא אם הבנים שמחה שהיא אחותה מתון ומחיב לבל העולמות והיא מעשרה למלך
שלמה שהוא בנה ההיל בעשרה שעשרה לו אחתו לבן בוכן הקבה׳ זו המלוה למעלה ו
ולהשאהבו טוס בזה כי לקבל עליון ויחודו ומלבותו והבן זה מאחד. **ונסכתיב**
עריכה
עריכה שיהיה לה ג׳ טפחים כבנה ג׳ מלוות עליונות שהם כתר
חכמה בינה שהן בפחים לסוכה התחתונה. ד׳ ג׳ טפחים הן ומתין בבנה בוש והם ושבע
שהם התלה ואוף ואחרונה שהן עיקר הבל. ושחמלבה מבנה מעלבה כי אחן ערבין
שהיא הנבל מלבוה עליחמלה. והסוד בזה וסוכה תהיה לצל ומהם מחוכב. בראש נבלו
חמלה׳ ושערה׳ כי אחן ערבין לשעה בבל העליון הקדוש שהוא בלה הבינה שנקרא סוכה ושהו
שהיא סוכה ומוכשרה בבניה עליהם. כדי שיהיה להם צל כדי שלא ישלוט עליהם חת מה
שהוא בנד הקן שה הלד ואין שחתר מלחמתו. ני׳ וכבל להמלבו מלחמתו הנבול שהוא כושר מצד.
כמלוח כי ׳ולהיך את אורבלה הוא. ד״א מלחמתו מלבוש אוף ומלה שהוא לשון כושם ורונו
בלה כי יגוחו מלפי הקוף והחתלה. לבן אחן ערבין לעשות בלסוכה לפי שאינו, ושהין החת
הלד כי יגוחו מלפי הקוף והחתלה. לבן אחם שעשה למעלה מעשרים אמה פחולה כי בלסוכה כשוע ולא
בלה אחם שהוא בוה. לבן אחם שעשה למעלה מעשרים פחולה כי בלסוכה כשוע ולא
בלה אחם שהוא בוה. לבן אחם שעשה למעלה מעשרים אמה פחולה כי בלסוכה כשוע ולא
בלה אחם שהוא בוה. לבן אחם שעשה למעלה מעשרים אמה פחולה כי בלסוכה כשוע ולא

אם ההתחנן. לפי שהיא אומרת בעצה בעלותה ובקריאתה אורך ישראל. וכן דרכו של המוכיח
תהיה כוונתו לתקן ולא לנצח. ומזה נלמד כי המוכיח צריך שיהיה אוהב השלום ורודף
אחריו. ולכן אמרו חכמינו ז"ל כל המקנא לתלמידו אינו מן המנין. ואמרו עוד כל
המקנא לתלמידו אינו מן הכלל. ואמרו עוד כל המקנא לתלמידו אינו מן הכלל.

מוד לולב הקטול.

קטול. לפי שאין נוטל ונותנו
לתוכה כשנוטלה העלין ואח"כ שנוטלה הענף הנוטל והחותם מצוי לפי שהם נוטלין
וחותמין בשפעת שנוטלה הקדוש ולכן אם רואין לנוטל בנוטל כאן נכרכול מכניס העומאה
במקום הטהרה וכי לתוכין. והיכן קטול בשעה שלולב רומזין להקב"ה והוא מקבל הפיוס
על העבר כי אין מניחין תפילין ההיא ונותן מעכבין להשקיע אחריהן. על אשר
רומזין להתעורר ואם המלכות שנקראת אשרה כי המלכות נקל אשרה לפי שעושים התקנה נקל
אשר ההיא אחריה אשר היה כך לכם וגו' נקל אשרה בלשון נקבה. והסוכה לא הצעו
לך אשרה אצל מזבח. לכן בלולב שלהאשרה קטול כבי שעל שהוא מעשה מלאכים נעשית.
לא אשרה שהוא לכם וגו' שאין לה אות מיוחדת אלא מה שעשוהו בהבין לה כי אין
צריכין כאלו המים לכן הלולב שעל אשרה קטול אלא הלולב שלהם וגו' שהוא קרוב לשלשה
העלין שהוא מקבל שמש שעלין שבעל יום ויום. נקטס ראשו קטול לפי שאין
אות נגזל ומוכלא אות נקטס הלולב שהוא קטול כך קבלו
שמעון הנגזל מרבי יהודה החסיד ועלה על שעון הלולב שנקטס. ואמרו כי הלולב
אות הכם וגו' שנקל לולב הקל צריך שהאי יפרח. ורואין הוא כגון שנקל ואמרו
הקל ראשו כתם את כי כל עובדה מלכים הם נאים להם וגו' שנקל לולב כי לא יתכוים
הלב. שהוא הלולב כלא הראש שהוא כנגד כל האברים מלהתנשים מן הראש. לכן נאמן
שהראש נברא כלה אחרי הם כבואים נאת הראש חולה כלהנשך תנשך. לכן כלהאחרי
הם יונקים מן הראש. וזה הלולב כמלך נאצלו הקבוצ שהוא הראש והראש שהוא מתרי
למלך מולטין הנוף אצל הראש כי עיקר עבודתו מן הראש וכך הוא הלולב. לכן הלולב
הלולב שנקטס ראשו קטול כי אין להקב"ה שהוא הלולב שום כח וחזק אלא מן הלאש שהוא
כנגד שהוא ראש כל הראשים. לכן מי שכוח לטעות הלולב שנקטס ראשו כביכול כאלו הוא
הורס הקטורה היובדים מן כנגד אלהקב"ה שהוא לולב כי הוא מלושה שפע מן כנגד לכל
העולמות לכן ויהי לשלמה מי שבועל לולב שנקטס ראשו כי הוא מנחים כמלכים על כל
מעשה ובהן מגיה נאמן לעיל ... ורבינו יונה ז"ל כתב הנגזל כפי שעשין הנגזל ולהה יעקב הוא שלהן
שהן תפר נעים ונבוה הולך ויסוד הן נקל עלין שכל המילין שהוא עץ חיים
רבי יהודה החסיד ז"ל.

נקל עלין קטול כי עלין כומנין לעלין שכל המילין
שהוא עץ חיים שהוא עץ חיים שכל המילין שהוא עץ חיים שהוא עץ חיים

ואם ההיולה האחרונה קיימה מעצמ' שעבדו זאתר היהיולה כבר. נתבדו עליו כבר לעולם.
כי שניהי הפיזעבב. וגם אחר לפסוק כ' שהעולם אינו והיו שומרים כוונתו הקודמ' ונשב לאחרי
לעזה ונתבטו עליו בפסוק ונתבדו עליו כבר. ואמ' ליה כ' שהשתא שעתיד אתה שניה. אם
נתבדו עליו בפסוק מפני שנורם פרנה כבוהבלים להכניס העומאה בתקוף לעולם עומאה.
תחלת נתבדו עליו כבר לעזה. כי לתשעתים. יתבדו ה עולם הבא שלא מצאו. כל זמן שהם ג קפ
בתקבל מלן הבהב העולם אחי כל התדבנות שהן ה עולם שלהם לן אחותים זה בזה אחי
כהי הוה מלה עובר ועזה שלים שהם אחים נם יחד. אחי אין כיוסם פירוד כלל. אחבל כשאין
המלך מקובל מלבעלה אחי כשיכול התדבנות יתבדו לבאן ולבאן בלא אחבר כלל כי
הם נתבדים. אחבל לאח פירוד מכל וכל לאח פירוד שכל זמנים שעתידין להתבנע. לבן אם
נשכל לומר שנתבדו עליו כבר כי אין כן פסוק כלל. והוא דומה למלך שיצא מהיהו בכעס
אעפ' שיצא מלא רשות לחזור. כך הוא זה אעפ' שנתבדו שהה לבסוף יתבנעו ויתחברו
והבן זה. כי יהנה מוני מלבעלה כבי שלא יהיה קלון נשכינה שלהה
כי עולם העולם הוא שולם היחוד שאין שם התחדות כלל לשא הוא
יחיד ואין אחר כי הוא אחדות שאין אחדות כאחדותו בכל השולמות לבן צריך לאחוד ב
הלולב שהוא הכל לשולמה בבחי כבי שיהאחוד ויהאחד עם שפ' העלוות כבי שיעשה ה
הכל אחנוה הכלל ואחדותו על אחרן יסוד. לבן הקלה היא לחסידים שהם אוחבין אחת
הלולב לשולמה לבחוץ לבחי שהוא נאחד ונקשר קן שר ש' העי' שאין שם פירוד ולא קטון
שלא הכל שלם כהבחי השלמות כבי שיהא הכל לשונה עלוה. לבן אשרין ואשרי חלקו
שלמי שהוא שהר בכל שלו האחדות ויכוין לבו ומדעתו לכוונת העליונה שם אשרו השוה
והשולם הזה. ובכל לולב שיש שנ' נעפתים כבי לעשות כן כשר. לשה בשביל שכל התדבנות
הן מעשולות ושולם העליון מעשולם שהוא כנ' חכמה ביוה. ושולם האחתון מעשולם
שהם נ"ה. ושולם ההתחתון מעשולם שהן נצח הוד יסוד. והבי, שלך נ שלשים כנגד
נ נעפתים. כי, שאעפ אומ' נ' הנסים כי שכשה ולעולם א ואתהונא. כ שק יהא אחד
כשם שלעולם א ואתהונא כך הנם א ושבעה א. כי היתה כוונתו שלכ' שאעפ שלו
נ הנסים רומז' לנ' מלכנות כשאמרה שהם נ"ב והם נ הנסים כנגד זה צריך לשנות
נ הנסים כנגד הנוצה זה כבי שיהא הכל כדבנה עליונה. וכ שכשה לנגד והוא שהן שכשו שכל.
והן נכללין שלכ הנ"ב מלכם. ולעולם א רומז לנ"ב. ואתהונא א פ' עב. ובכן היא הלכה. ושניכן
אין מוציאין את הלולב שלא מעמידין כבכי כ יהנה. כ מאחר אומ' אח' כשיהיה כ הלולב
הוא סוכה קן האחתנו והוא שולם הבחתוים והוא שלכ מצא אין אחבניכן ש שוב. ואין
אוחנין אותו כדבר שאיכן מניכן כבי שלא יהחבר עעתו מלכה הבין שהוא מלכה הנכונה. אל
שקבלו צופה היה כדבר שאיכן נשלם ל כ' יהנושע שכל השם היו מלכה אין כלולבים הן והם לא נשנשו
שלא נאחד, הנושע וא כלולב. אחבל סוד השנין שהיו מלכונין כשכל שכהנ' אין כבנו שם העי
מלחנ'. לבי שאחיהו הקדושה ונאחדה בדך הנהשרת ונכנסות ונאחדו בבנין נחמ. לבי שהלולב
רומז לנ"ב עהיכוכים בלשלה הכבוה. אחל הבכי סוד לנ לנ"ב אל לנ"ב פ' לנ"ב נהיכוה לבן אין כיכין
לעדף בלולביכן לכמוז לשלשה הכיוצאה הכבנסות ונאחדו בדך אחת ואין נ"ב נהיכוה
הכל ואחיכוה כשנה ושוב. לבן החסידים הכא שנוהג היו מכוונים לשלשה הכבנסות הנ"ל

אין שלוח מאה שמחת בית השואבה לא מאה שמחה תיתן. כי שמחת בית השואבה מותן לעולם
שמחה בית השואבה. שמיני עצרת כיצד השואבה. שניהן החלל תמצה ושמה זהו חלל של
שלוח מנות. כלך שמלכך בית המקדש ובירושלים בזמן שבית המקדש קיים היו בעלמין אומרין
פסוקין מיתיו לשמחה כעין תורגמה שבויות ליבון הלולב כבלי מלכים כתי שיש אור בולחות בבבל
העלון. ולקחתם לכם ביום הראשון בשמן שמחת המקדש קיים היו בעלמין אומרין פסוקין
ושניהן שבשה שבשה כיצד ביום שני של שבשה שחלטה ושבשה שבשה שבשה ושאר כל
שנה. ומפני העניין כי השבשה רומזת לשני לוחות שהיו ושם שבשי ונקרי שבשה מלבנין שבשה כל שמחה
שנה שהוא לבנין תשך שהיו תשובה בעלמה בין שאר השנים לבנין מאכן שביבין ליעוק שבשה ביום
שנה שלחנ כלי לשתוך לה בת מעולם העלון כלי שיהיה לה מים מלן השלחן העלון ההלי
כלי השלחים הנלבים אלל היס. והשבשה של הושענא רבה אינה כשאר שבת הרגל שאין כשאר כשם
וכ. לבן אכן מביאין שבשה הנלה על השלחן לבהנין שהיו ונקרא בין השלחן העלון כלי לבנין כל
מעשיהן למעשה עליון. ככל יום מקריבין את התמיד פשם א. ובוסף שה ל פעמים בשבת
מלבד התקריבין לעלה שהיו התמידין את התמיד מקריבין ל פעמים ביום ובשבת ל פעמים
לשמיעה כי שיהיה לפי שנין הוי עלמי נחל תביב. תכי לך ל שלים שם השבת. והפוך כיצד
ביום השבישי כלי שנהלין לעולם השמיעה שהיו מקריבין שיהיו לפי יום השבת שהוא
השמיעה כעין הוא מקריבין את התמיד פשם ל. ובוסף שה ל פעמים בשבת. ההלבל שהשמיעה
כיצד מלמד שאדם חייב לבבוד יום טוב האחרון של חג נשאר כל ימי החג. מלמד השנין
כי ראוי שאהה צריך לטהון כבוד לעלמו שהם בנ"ל תכלה טוב כך תהה צריך לטהון בבוד
לויס האחרון שהיו מלרת המלבלת. ההלי בבוד שהיס השתה צבר ובבוד מלבוש מקור נבר. סוכך
שבשה כיצד נאר מלאכתל לא יהיב שתסתכל מלבל מלבוד הנוי שהלבוש ו. ובנוך המיי
שבשה כיצד צלוחית של זהב מתקת שלשה לוגין היה מלחלן מן השלוח הנועשש המיי
תקשו והריעו והקשו. עלה לבבש ופנה לשמשו שלי סמסמים של כסף היו שם. ר יהודה אומר
של סיד היו שהיו מוזהבים סנהדרי היין כמלוכ מוערמין בקרן. אחד מוערה ואחד מוערך
כלי שיהו שהם כלין כשה אחה. והפוך צלוחית של זהב רומז לשני שבשיל שהיו מקריבה מוכר
האוכל שהוא של הגבורה שנקי יהב. והפוך כיצד כשלבה הלמן מחזקת ל לוגין שהן שלח הזוי יסוד.
שהן מלטשין עלוהה צלוחית והיו מלחזקת לוגין. היה מעולה מן השלוח. שהוא העליון
שהם הנחל העליון הנקי שלוח כי אין פוסקין מילוי ההלי ונהי ונזא מוערין כהי ולא יצאהי
הנשי לשוער המים שהוא חסר שנקי שש המים העליש שהוא היה שוער לשולם העליון.
שהוא מהל העליון. עלה לבבש ופנה לשמשו שהוא של כסף והיו שם ל סמסמים
כלי שיהו שהם כלין כשה אחה. והפוך כיצד כשלבה הלמן מחזקת ל לוגין שהן שלח הזוי יסוד.
שהוא של הגבורה שנקי יהב. והפוך כיצד צלוחית של זהב רומז לשני שבשיל שהיו מקריבה מוכר
כלי שיהו שהם כלין כשה אחה. והפוך צלוחית של זהב רומז לשני שבשיל שהיו מקריבה מוכר
שבשה כיצד צלוחית של זהב מתקת שלשה לוגין היה מלחלן מן השלוח הנועשש המיי
תקשו והריעו והקשו. עלה לבבש ופנה לשמשו שלי סמסמים של כסף היו שם. ר יהודה אומר
של סיד היו שהיו מוזהבים סנהדרי היין כמלוכ מוערמין בקרן. אחד מוערה ואחד מוערך
כלי שיהו שהם כלין כשה אחה. והפוך צלוחית של זהב רומז לשני שבשיל שהיו מקריבה מוכר
האוכל שהוא של הגבורה שנקי יהב. והפוך כיצד כשלבה הלמן מחזקת ל לוגין שהן שלח הזוי יסוד.
שהוא מהל העליון. עלה לבבש ופנה לשמשו שהוא של כסף והיו שם ל סמסמים
הנשי לשוער המים שהוא חסר שנקי שש המים העליש שהוא היה שוער לשולם העליון.
שהוא מהל העליון הנקי שלוח כי אין פוסקין מילוי ההלי ונהי ונזא מוערין כהי ולא יצאהי
שהם מלטשין עלוהה צלוחית והיו מלחזקת לוגין. היה מעולה מן השלוח. שהוא העליון
כלי שיהו שהם כלין כשה אחה. והפוך כיצד כשלבה הלמן מחזקת ל לוגין שהן שלח הזוי יסוד.
שהוא של הגבורה שנקי יהב. והפוך כיצד צלוחית של זהב רומז לשני שבשיל שהיו מקריבה מוכר
שבשה כיצד צלוחית של זהב מתקת שלשה לוגין היה מלחלן מן השלוח הנועשש המיי
תקשו והריעו והקשו. עלה לבבש ופנה לשמשו שלי סמסמים של כסף היו שם. ר יהודה אומר
של סיד היו שהיו מוזהבים סנהדרי היין כמלוכ מוערמין בקרן. אחד מוערה ואחד מוערך
כלי שיהו שהם כלין כשה אחה. והפוך צלוחית של זהב רומז לשני שבשיל שהיו מקריבה מוכר
האוכל שהוא של הגבורה שנקי יהב. והפוך כיצד כשלבה הלמן מחזקת ל לוגין שהן שלח הזוי יסוד.
שהוא מהל העליון. עלה לבבש ופנה לשמשו שהוא של כסף והיו שם ל סמסמים
הנשי לשוער המים שהוא חסר שנקי שש המים העליש שהוא היה שוער לשולם העליון.
שהוא מהל העליון הנקי שלוח כי אין פוסקין מילוי ההלי ונהי ונזא מוערין כהי ולא יצאהי
שהם מלטשין עלוהה צלוחית והיו מלחזקת לוגין. היה מעולה מן השלוח. שהוא העליון
כלי שיהו שהם כלין כשה אחה. והפוך כיצד כשלבה הלמן מחזקת ל לוגין שהן שלח הזוי יסוד.

ע' הלחמניות הנמכרות שהוא כיוצא ההוא ואחיה מצלבו מתנתן . ועוצב הריסים פ' נקח והלוך הקבלה הריסים
לתלבושת ע'.

כנגד רוחב פ' שהוא המגדיר ר"ה
כלה אחרי ריסים פ' שהוא כיוצא ... לתן עובך תגדיר ריסים פ' כנגד שהוא תגדיר שהוא על
פ' תכלה . לתעובך בורצען פ' כיוצא
ועל תנוח תירוש . לתעובך נוחבן פ' תכלה הקבל כנגד . לתעובך נעשבן פ' לבוא . לתעובך
תורצען פ' לעגל . לא לתעובך שהיבן פ' תע' לתעובך בורחבן פ' כנגד . לתעובך נעשבן
הקבל כגון כי יגיע כנגד אחר נתחנשים רומז לתחנשים שעבי כיוצא כי גו הבלי השועה והנאולה
למעובך שהיבן פ' תבוז מסקשין לפני כנגד שהוא שהיבן בני שועבי עבן למעובך שמו הנאול שהוא כיוצא

סוד הושענת רבה

(נשלם סוד כיה השוחבה .

כהקדם הזה הפכנו תחתוריהם אל היכל ' ופניהם קדמה והם מעשהתחויים קדמה למעלה . ואחז לך .
היו תוקעין והולכין עד שתגיעו לעשר היוצא למזרח . הפני פניהם למערב ואחוריהם היו
הקיעו והריעו והקיעו למעלה מעזרת נשים היה שני והריעו והקיעו . הגיעו למערה הקיעו והריעו ונקיעו
חלה השני והבן זה מלאי . ועמדו שני הכהנים על שער השלישי וב' מנגנים בידם . קרא הנביא
הקיעו כנגד עון מעלה מעזרת נשים שהם לשון הקיעו עונותינו ואחוי כשיר . אחל סוד העניין כי
חמש עשרה מעלות היו מעזרת נשים לשער הנשים כנגד עון שבולת הנשים מעזרת נשים
ובמעלות הם מתנגנים ובכל מעל שיר על חמש עשרה מעלות היו ועדיין מעזרת נשים לעזרת
הנשים כנגד עון מעלה שהם כנגד חמש עשרה שירות שבשיר הלוים שעומדין ואומ' בשיר . אחל סוד העניין כי
חמש עשרה מעלות היו ועדיין מעזרת נשים לעזרת הנשים כנגד עון שבולת הנשים מעזרת נשים
חלה השני והבן זה מלאי . ועמדו שני הכהנים על שער השלישי וב' מנגנים בידם . קרא הנביא
הקיעו והריעו והקיעו למעלה מעזרת נשים היה שני והריעו והקיעו . הגיעו למערה הקיעו והריעו ונקיעו
היו תוקעין והולכין עד שתגיעו לשער היוצא למזרח . הפני פניהם למערב ואחוריהם היו
כהקדם הזה הפכנו תחתוריהם אל היכל ' ופניהם קדמה והם מעשהתחויים קדמה למעלה . ואחז לך .

ועמדתי ויום ההוא ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת
ויום הראשון ויום השני ויום השלישי ויום הרביעי ויום החמישי ויום הששי ויום השבת

סוד יום ערבה

מוכח דוד הופלה

ודוד הוא כנגד ביטוי

נתברכה · והוא כנגד נתני שמחו · ועל

זה שמיני עצרת רגל בפני עצמו והוא נקד שמיני שעמה נסגרין בשביל שאין את מוסיפין

מלך הקדש · שיש שבו ניסוכין מלא מעבר שבט יום ההוא אתקים אתה

מצוה לעשות עצרת לשם · ואין הכוונה לומר שיהא בו עבודה אחרת אלא שיהא שמחתו

ונהוא הושיעה נא פי' ויש הושיעה נא · וזה אומרו והשבועה שהיית שמחתנו בעולם

הבא · ועל הנהוגה · ואתרים הקבלה והנתחים נסמך הצלח · היותו ועד פי' כמו

להשגיח עליו · פי' כל מה שהיה נעתיק עקדים · למעשך והוא פי' כשם הצל והוא ההדר והוא כאחד

ואת והוא הושיעה נא פי' ויש הושיעה נא · וזה אומרו והשבועה שהיית שמחתנו בעולם

מלכים מלך הקדש · שיהי שבו ניסוכין מלא מעבר שבט יום ההוא אתקים אתה

מוכח דוד הופלה

ודוד הוא כנגד ביטוי

נתברכה · והוא כנגד נתני שמחו · ועל

זה שמיני עצרת רגל בפני עצמו והוא נקד שמיני שעמה נסגרין בשביל שאין את מוסיפין

כל הקריבות העולים והזבחים מלך עולה השלום כנגד כל העולים הקבוצים אלהים והיפך

אותנו מלחמה ועליה עונשה שמיני עצרת רגל בפני עצמו והכון זה · ולזכל פי שעמה הוא

להוד הקול עמה שהוא יום הזכרון כמו שמצינו בספרים שהתקין עבה א על

עקיקים נאורים וא על רעשש נאורים וא על טיבושים · הקריקים עהתיש לשהר לחייב ·

פי' לשולם ערוך הקיים שהוא מילן הקיים · והרשעים עהתיש לשהר פי' לעד האות

והטיבושים הלויים ועומדים עד יום הכפורים אם ישנו מוטעה ואם לאו יתבטל ויחתמו

למוטה · והנאלר ביום · נאלר יום הזכרון רמז · לפי' הוא שהוא כלי שולטן ביום זה · ועל

זה נאמר להודיעך שבוד עבדה ט עבדה הוא עבודים יכין ובזמן שבית שולטים

ביום הזכרון רמז · לפי שאין מתקבלים לפני מלך השלם הקול שיהיה שופר ומוהר

לבו ורחמיו הגבר הנאהב ויושב לשבתו לפיס ושמחי רגלו ערבה ועבדה · ועל זה היו הקריבין

בזמנה שבזמן פרוד יום זה והוא הקל ושם הזכרון בזה · ואין מתחילין בהזכרון כי אם

רואה לאחד וחתומים שהוא סוד הכלה ובשביל שהוא אם הבנים שמחה נקד הזכרון לפי

שיש אם רבה ואם זכרון · ועל זה נתחלה יום הסוכה שהוא יום הא שולטת בו הכלה הלך סוכה

שבשביל שהיא סוכת הבזיון עליהם נאם שמכסה על בשה ונקד סוכה שלמלו ועל זה

היא שולטת ביום הראשון ואחר ביום שני שלם הסוכה שולטת בה הכלה בשלב שאר הסמיכות

ואחת שהיא שולטת שני ימים הראשונים ועל זה היו עומדין שני ימים ביום אחד והבן

זה · ביום השלישי שולטת הגבולה שהוא אחד מן המרכבה · ובגלוך ביום רביעי · והבן מחמשי

ועלה בששי · והוא כשבתי שהוא יום ערבה · והוא הזכרון רמז ושהוא שהוא יום הבן ואבן

ערבי יכין לסמוך ערבה שבשה בשבי · כי להזהיר הבח שלו המרכבה לשבלה להשהיק היכן

ולבחם שלו שבשבי לפי · ולהזיר לה מן הימים שלו הגבר השלום הנאהב ויושב ואת זה אמרו ערבי

ליטול ערבה הגבולה שלו הימים לפי שמדת ההוד שאחריה שלו השלב שהוא יסוד ההדר הנני ערבה

אליה כגבר שלום ובשלב שהוא · ושבתו שלום היה למלעה מלירושלם ונקד מהוא היו יורדין שם

ומשם מלכים מהשם מרכבות שלו ערבה ואתים ומקריבין אותן שלו השלב ושלב זה אמרו שבשם

כבי למהוא לפי שלבדה השלי וכו' שהן מחזירין חלולה שהקריבו כשהן הוא שאמרו זה אמרו ערבין למקיף למעלה

המוכח ב פעמי · עוד נאמר להודיעך הכל כמו שהוא עליונה · ושבר פאמי להודיעך למה היו מקריבין

ב פעמי · שהן אומר שלהם כי אם ב הקריבו הומרין לפני הוא שלא אחד מכוב הרי לך ב ·

בגוד ב הקריבו · ואין לפי שבשבל מלכים ומלכה שולטת מלכת הכלה אחת שלמלכה בשבי שהיא שבשה

כבוד שהיא מלכה ואחת שולטת מלכת הכלה אחת נקד · ועל הגבול ההדר יחיו כן

קיל

סוד הברכות

הבן ברכת אמור לי הבוא מן העולם הזה עשה ברכה וכלה הבא מן העולם הבא לא תעשה ברכה. מאי הקשיה. לך אמר חכם. חכם מאי עדיף ליה. למדרש דאמר כל המוסיף גורע ומוסיף מביא. מן האילנות הן המתברכות שבאילן אינו מן הפרי ולפי שמוזכר באילן. הכל נכללים עליונה. ועליה נאמרו הדברים ורומזין לשני עניינים מהמתים לפי שהם לפי שכל ועליה אמרו חכמים צריכין לישאל למתנה ערבה להקיף המזבח ג׳ פעמים לפרש שמיטות כדי שיהללוה כדי שיהללוה ומתרגמינן לשון ברכה. מלך הוא בורא פרי העץ שמתוכה נעשית ההלל מתוכו תביא פרי נאמר ומהכא זה. הבן ברכת המזון כי המילה יותר שהרי מילה הוא סוד עליון יסוד עולם והוא עקר מילה והוא עקר שהרי המילה הקדם והוא הנשמה יתעלה ויתקדש שמו לעולמי עולמים. ונצריך לשנות פריעה על ומה מרעיבא לא מלך כי הפריעה הוא עקר שהיה נראית ונתגלית אלה הלך ׳ אברהם והסוד הזה נתקיים פרעה כשהלך ונתחכמו ובלי מוהל שלח ומצרים מערבים ליה ובהעגן אחר נמשל שהוא עושק סברה. כי הדם של המילה רומז לדם הנבורה הלך תחת לי מלחמה דם. ועל זה מזכירין למתנת הדם

הנכור לנכרי. והכן לתמיד.
כענין רומי. זה אינו ענייכון לי הכן ·
שהוא תמיד. שהוא מיכל כהן גדול עשמים
הנכור רומז לתכלית שנקל נכור לשטוה. חיה לתשמיש תכלית יראה ·. והיה לכהן
נס. ההר ומדוייו מלכן תקש תפרה. ומוד הקבר כי

מוד הנכור לכהן. חייב כל ישראל ליתן נבון הנכור לכהן. לאחר שעשים
לאשה על אופני האחרי ואופני האחר כדי שיהיאתו לעופש הישלוש ··
העליונה ושליה, שהתף ויהשנב כל היוקר לאחר · כשיון דוני · זה אינו ענייכון לעשה
ני היטוה כשנב ני מלוה שלוני ונוה · כי הערוב רומז לעשו שיהשנבו נה כל הצורכי
ומכרכין נמ· אחלה מקבלו על מנהג שירוב · ונם לרכמן
מוד הערוב. והמוד שיהתפו כל כני המבוי נשוחין לחם אוהנשוכ.
יהודה פ· דעש· ובחוצות ירושלם פ· נאת והוד הקבל תוכוה לעשו · והמוד קרוית חוכוה ·
ושחיה תלבן ולבלה מקבה ושלום והעות כשנב שאר מלכות והבן זה · כעבד ·
הדעש שהם מכחלה וכוזה שהם רשים לעולם הבל מכלן רשים · אשר נראו שכון
מעשיח שכון עכוה אל תקבי כשנה שלח כשנו ני הסכוהו לעכון קשוע הבל · וכן ·. אלהים אתה
והסוד כזה והה· שלי עקרה · נקבון כניה פ· אוהו והיה העוכלה לה מלן הבה העשוק
הבל · נראו אוהו לכשנו שהוא הבל הקבל כשנד · ועכ האחם פ· כיה שהוא ועכ לבל הקבל
אחם · שוש הכשוש כבל אין למועלה · ואל למעכה · והשל עקרה פ· עשו שהוא כהיכול שקב
הנשל מלמעל שקשעה כשלה והכיאה אל האחם · שאלת הבאלה רשים אהנכיים פ· עולם
הרעים שהם מכחלה וכוזה שהם רשים לעולם הבל מכלן רשים · אשר נראו שכון
ושחיה תלבן ולבלה מקבה ושלום והעות כשנב שאר מלכות והבן זה · כעבד ·
יהודה פ· דעש· ובחוצות ירושלם פ· נאת והוד הקבל תוכוה לעשו · והמוד קרוית חוכוה ·
לאשה לל אופני האחרי ואופני האחר כדי שיהיאתו לעופש הישלוש ··
העליונה ושליה, שהתף ויהשנב כל היוקר לאחר · כשיון דוני · זה אינו ענייכון לעשה
ני היטוה כשנב ני מלוה שלוני ונוה · כי הערוב רומז לעשו שיהשנבו נה כל הצורכי
ומכרכין נמ· אחלה מקבלו על מנהג שירוב · ונם לרכמן
מוד הערוב לכהן. חייב כל ישראל ליתן נבון הנכור לכהן. לאחר שעשים
נס. ההר ומדוייו מלכן תקש תפרה. ומוד הקבר כי
הנכור רומז לתכלית שנקל נכור לשטוה. חיה לתשמיש תכלית יראה ·. והיה לכהן
כענין רומי. זה אינו ענייכון לי הכן ·
שהוא תמיד. שהוא מיכל כהן גדול עשמים

קעו

ואחר הלוח המזבח ויעלה בו המזבח ומי יעלה זו
יהודה כאו"ת אחד. כי המזבח אחד הוא ומזבח הקרבנות מן חני השני
כלל אחד הוא בשלמה כי היתה הוא כלם ואחר הלוח נאמר
הנראה עכשיו לעיניך מזבח עצים הי"ו כזה המזבח אל אחד. ד
ונתבר. ובספר למני למצוה מלך מלך אחד בעלה והנתבר כי הוא מבנים ה
אדם אחד וזה עריך קרבנה מנחה אל פתח כשקרבנו מרגיל ואתה הזהיר ה
נקי אתה בעלה תעוררה. דע עכ"פ כי תכף שהוא יה נכנס.
כלל אחד הוא בשלמה כי היתה הוא כלם ואחר הלוח נאמר
הנראה עכשיו לעיניך מזבח עצים הי"ו כזה המזבח אל אחד. ד
ונתבר. ובספר למני למצוה מלך מלך אחד בעלה והנתבר כי הוא מבנים ה
אדם אחד וזה עריך קרבנה מנחה אל פתח כשקרבנו מרגיל ואתה הזהיר ה
נקי אתה בעלה תעוררה. דע עכ"פ כי תכף שהוא יה נכנס.

ואחד הלוח המזבח ויעלה בו המזבח ומי יעלה זו
יהודה כאו"ת אחד. כי המזבח אחד הוא ומזבח הקרבנות מן חני השני
כלל אחד הוא בשלמה כי היתה הוא כלם ואחר הלוח נאמר
הנראה עכשיו לעיניך מזבח עצים הי"ו כזה המזבח אל אחד. ד
ונתבר. ובספר למני למצוה מלך מלך אחד בעלה והנתבר כי הוא מבנים ה
אדם אחד וזה עריך קרבנה מנחה אל פתח כשקרבנו מרגיל ואתה הזהיר ה
נקי אתה בעלה תעוררה. דע עכ"פ כי תכף שהוא יה נכנס.

אחר · לית דאתא את יהוה לעונש · ואתה תתהלך לפניו · וכל מאן דאתחש למלכא
מלאכי ר׳ מנחמי · אלהיך · שתעבד את ר׳ אלהיכן · לית יהיה לך לאלהים אחרים · ולאחר ולא
והכן זה · ביומא דלא׳ דקדושת שמע נאמרו עשרת הדברות ה׳ יכול אלהי׳ ומקדשם את כל
עלם עיר שכם · עלם דנוסף עלם כאמורין ועלם נאמרו׳ עלמא דאת סבול כאמרינן ·
הקדושה המובדלה להקב״ה ר׳ · ואז נעשה ישקב עלה למעלה ולמעלה ההוא ועקב
יעקב ואמר כשכתבו · כדי להעלים ד׳ הי׳ הוה בבנה ד׳ שכתי׳ ד׳ · פי׳ ראתו ההוות
אלהים ונו׳ כלכך אחד כמוד האמונה כן שלכן בלכבן אחד · מלד שמוח אוהן הקדוש
מלהבדלתו עד שאמר לן שמע ושראל אלהיכן ר׳ אחד · כאלו אמרה מלאלמין לגיחוד ·
ישקב אמרה קבן בנו לבנו בלובש לברכה אם היו מלאלמים כ״ח הוה אמרתי שעל
אלהבדלתו עד שאמר לן שמע ושראל אלהיכן ר׳ אחד · כאלו אמרה מלאלמין לגיחוד ·
כי הם ד׳ שנאני ושראל המובדלים לברכתו · וכן המצאנו באוהיות שלם שמע ובדרך שפ׳
מלא אוהיות בבנה חמשים שערי בינה נתי לחבר את התחתון שלם שמע ובדרך שפ׳
שלשמע׳ ובדרך שם׳ ד׳ הי׳ הוה · בבנה ד׳ הוות הכשלשים מכל חמר ובדרה ·
לת בקדר חתך ואמרין · ואמר ראתנו ואמר שכמלכן · ומה לך למלות
העלון והנבון לכל · לן הסכירות ההתחתונות עד שלהיכן כדי שיהיה האהל
לעי׳ הע׳ שהות אתנן וחוד ואין לנשב כדי להמשיך מחבון ה שכם ·
לפסיקה כל א׳ ואז כאמרין ובשכשיה בשוב יהוה אחד ואמר אחד
כשיהה נאחד עד שיגיע כל המלאות המתנוחין · לאחד ונאמן
אחד אמת ירד מלמעלה למעלה מאמרינן למדרגה נאמר · מסכיך
יהוה אלהינו יהוה אחד · ובדרך לנגיד כין שינו שם יהוה נשבע לבן כשלם ·
כי להפך שלם כשם · ובדרך לנגיד כין שינו שם יהוה הוא ונאמן לבשר ·
כין עינו בשוב הכשלם הלבן ובשוב אמרם כאחד · יהוה לנגלה ולנבדלה שהן כ מלהיה
החפץ · והמקדר · שעקר שלהיכן · ובדרך לנגיד שם יהוה
יהוה התבלה ומוקן · ל הכין ראתו לנגלה ולנבדלה שהן כ מלהיה
יהוה ראתו לשהי מלהות שהם תכמה · ונגיד · ונגיד כין שינו שם
יהוה כשוב אמרם כאחד לבשר · ונגיד כין שינו שם יהוה הבראה שלם לבשר ·
ובדרך ושם · הלן הנבדלית התכון שעקר ושלם להבדה לבן הוא נקי שאמר ·
מלקנה נקי מלהות ומכשמה כל המדרגות העלי ובלה להבדה לבן הוא נקי שאמר ·
ובשיהיה למיחד שאמר אמת ונגיד שם יהוה כין שינו שכשם שחור ומהין שכשה
א · ואמר ואמר · שכל כי שכל הלן הנבדלית התכון שעקר ושכל הבדה
ומדכך ושם · ונגיד כין שינו שם יהוה כשוב אמרם הבראה שלם לבשר ·
יהוה ראתו לשהי מלהות שהם תכמה · ונגיד · ונגיד כין שינו שם
יהוה התבלה ומוקן · ל הכין ראתו לנגלה ולנבדלה שהן כ מלהיה
החפץ · והמקדר · שעקר שלהיכן · ובדרך לנגיד שם יהוה
יהוה נשבע לבן כשלם · ובדרך לנגיד כין שינו שם יהוה הוא ונאמן לבשר ·
כי להפך שלם כשם · ובדרך לנגיד כין שינו שם יהוה נשבע לבן כשלם ·
אחד אמת ירד מלמעלה למעלה מאמרינן למדרגה נאמר · מסכיך
לפסיקה כל א׳ ואז כאמרין ובשכשיה בשוב יהוה אחד ואמר אחד
כשיהה נאחד עד שיגיע כל המלאות המתנוחין · לאחד ונאמן
לעי׳ הע׳ שהות אתנן וחוד ואין לנשב כדי להמשיך מחבון ה שכם ·
העלון והנבון לכל · לן הסכירות ההתחתונות עד שלהיכן כדי שיהיה האהל
ת בקדר חתך ואמרין · ואמר ראתנו ואמר שכמלכן · ומה לך למלות
שלשמע׳ ובדרך שם׳ ד׳ הי׳ הוה · בבנה ד׳ הוות הכשלשים מכל חמר ובדרה ·
כי הם ד׳ שנאני ושראל המובדלים לברכתו · וכן המצאנו באוהיות שלם שמע ובדרך שפ׳
מלא אוהיות בבנה חמשים שערי בינה נתי לחבר את התחתון שלם שמע ובדרך שפ׳
ישקב אמרה קבן בנו לבנו בלובש לברכה אם היו מלאלמים כ״ח הוה אמרתי שעל
אלהבדלתו עד שאמר לן שמע ושראל אלהיכן ר׳ אחד · כאלו אמרה מלאלמין לגיחוד ·
עלהים ונו׳ כלכך אחד כמוד האמונה כן שלכן בלכבן אחד · פי׳ ראתו ההוות
יעקב ואמר כשכתבו · כדי להעלים ד׳ הי׳ הוה בבנה ד׳ שכתי׳ ד׳ · פי׳ ראתו ההוות
הקדושה המובדלה להקב״ה ר׳ · ואז נעשה ישקב עלה למעלה ולמעלה ההוא ועקב
עלם עיר שכם · עלם דנוסף עלם כאמורין ועלם נאמרו׳ עלמא דאת סבול כאמרינן ·
והכן זה · ביומא דלא׳ דקדושת שמע נאמרו עשרת הדברות ה׳ יכול אלהי׳ ומקדשם את כל
מלאכי ר׳ מנחמי · אלהיך · שתעבד את ר׳ אלהיכן · לית יהיה לך לאלהים אחרים · ולאחר ולא
אחר · לית דאתא את יהוה לעונש · ואתה תתהלך לפניו · וכל מאן דאתחש למלכא

הללה לש עולם ברוך הוא לעולם. אמן ואמן.

זה כל האדם. וכוונה תמיד המצוות והכללים יסודם וסודם.
תקיף. ואע"פ שלמה עה"ש סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו שמור כי
העולם חסון ומצוה ויהכלכל לפנינו המיד לעשותם תקון באלתי דוד אחלי יכונן דרכי לשמור
מאד כן. ויהונע שאין אחרונה ש"ק קשורה בלבו של אדם עד שיצוה לה תמיד וישוב כל נדרי
אין בלבו. וראוי ושליבו תהורה עד שיעברה מאה שה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל
לירא הסודות על אמיתתם. סוף דבר הכל נשמע את האלקים ואת מצותיו קם האדם ועקש מלבו
ואחוגה. ואכתבה על אחת עשר הדברים כאשר הם. ואחזם סוד עפלו אשרי הזוכה ויגע
הדעת סוד ועוסק הדברים כאשר הם ברור לו כל הדברים הנ"ל כאשר הוא נ"ב ובה נהנה. ובשלה
נע יקם רואים מהחוק להיו התדב המהה הכתבה. ואין סתם הש"ס כ' מברכין ן עזרון לל בשעת
הדבק ולא נפלגו מהם אויש והשבועה חבמה הכפולה מן הגניס ימיש בניס עד מלוך
הולך אחרהשמתו. וכל זה בדברי אמת ויתיר ישושם עד היום הזה. כי בניס מצאי אחלה
בניס קם רואים מהחוק להיו התדב המהה הכתבה. ואין סתם הש"ס כ' מברכין ן עזרון לל בשעת
להנהו קמלה עצן לעזרון קשה תעשי הכפולה ושע החיים למעשן הנגלל המאחם על כל
חברי האבן. ובאם מלל המקום הקולו הכתיב עליהם להיו התדב המהה הכתבה ויהלהעו כלם
אחת לפיזום חכם מקדוש ומכתשים מלאתי המסבים הלבוה לך באבן ועברו מעבר
שלא ופיק ולא יחסר. וכם הכפולה לחכמי ען הקלמונים. לכן כם מחסף היהני כהי כי
לשכבר לעשות שיהיו הדרך כמשם המיד. וכן אנשי המדה מ"ש שנים החתקקו הזה
עלה מסכמים כי ג"ע עתרן שהחלה הביחה והוא מפרשם שהלמוד כחם המיד נשאר
לעזרי כלם ויהיו עתרן שאין הכליה לאחרן שעשע ולא נדע איך נכתה השעשע על כהיו. ואחרם
מאמה שלמה שה"ש, שלם שבר מבלעדי רעבן שאין מוהג שבר מנשא שעשלם הזה. שעשע
בשבר לעשות שאין הכליה לאחרן שעשע ולא נדע איך נכתה השעשע על כהיו. ואחרם
כלם

ראיתי, יהיר נפשי, להתוח לך דעת נאוה שהבנתם לראות בהחדי
ההורה המטיחמיים הנבונים וכאמה מועילים תדר למבינים
מחדר. ואולת ענין הקודר "ק ילידי שאינם שהודעתך
כאמה מעלות הטובות בעניין הסמיכות והתחברה ביניהן מבן להודיעך
כי כאמן שהענף מהבושת מדמה מועיל לאם מלה אם חי בעניין הקול המלה המהבושת מדמה תחי
ואחי בעניין ענף האדם המהבושת מלבת נפשי החיות שכן. כך יש כאמות ההבדה שהסי
כ"ב אמות. מלהם אמות הן רק אמות המשמל מלהם מעשות אמה כל שאר האמות. כאמן
שהענף מעשה אמה הענף. ומלהם אמות הן הקראמות חיות. ונם הן מעשות אמה שאר אמות
אבל לית בהבושת אמות המשמל שאר כשעה שהן מעשות נם הן מהבושת עמהן.
ומהאמות הבל מלה מעשה מהבושת הקראמות אומנים ואינן מהבושת
מעשהן כלל אם לאו. ישנן האמות הקראמות המשמל אז הקול אמה חיות ואחת מאינו ההבוש
המוחדת לבל אם מלהם. ולפי דרך זה צריכין אנו להחזיק לך הגיאור ולומר. כי כאמן
שהעשה השכלי מעשה אמת הנוף. והיא אמינה מהבושת כלל כן נם שאר הסס הנבול
יק סדר הבושה לבל העולמות כאשר היות הסס, יהדה יק מעשה אמת הכל והוא שבל
מאה שהוא מעשה. ואמן שהוא יק נוה מעשה כל הענראים כלן והוא שבל מלן ושאת
מלן ומעשן. כך שאמן הנבול יהדה יק הוא מעשה כל האמות ושבל מלן האמות ושאת
מלן נעשן. להורות על נבולה הש"י שהוא מהיאת הסס זה. ואחר שעשה לך
על זה. נבוא להורישך סוד מעלות הקדושה וסדריהם ומשרשיהם שנו על נבי אז כי
כלם נבוא מעל נבוא. רש"י. כל הנף והוא ומעלותיו של הסולמות היא הקדושה
הקל חלקים. הקדושה הזאת היא קדושה מעולה, שנדיה קדש
הקדש. והיא ושבה נראת סוד כל המעלות והנעני מלאר. כי אמות הן
היא הקבה הסגיאה שבכל האמות האמן שבכר ישעה והיא אמת
שם יהוה יק ורואה על סוד מסירה החכמה כשהם מחוברים ונראה על הכתר
קדושה והנה התולם הוא המעט אמת הוא לעלה מאנה והוא סוד הקדן לומר.
ואם הוד קדש כאמ"ר העשיר יהיה קדש שאלה קדש קדשים. והנה
התולם על הוד כאמן השמה אל הלב ולא האדם בכל כך הבושה שאת שהוא
שהם סוד העשירות אמת הוד הקדן. וסוד התולם הוא סוד כס ונצח. ואמה שאל
בוא ואמה שאין מדהבושה בשר ודם. בשר ודם הוא למעלה ומשאו למעלה היכנו.
שכי הא אמר דם ונצח. הקבה אינו כן שאת הוא למעלה ומשאו למעלה היכנו. ואהוסוד
שנקרא נקום כלומ שהוא מקום השלם יק כוללת אל השלם. כאשר המקום הכוללת אל
הוסוב עליו. והנה הש"י הוא כוללת אל השלם ומשאו למעלה היכנו. ואהוא שאמ"ר אל
אלהי אלהים כשאין היכלן נפש ויחד אף שהוא למעלה ומשאו למעלה היכנו. ועוד יש
לומר נקודה התולם כוללת אל הוד והוד הוא קדש אשר בל האמות. ודבר כאמן שאין
מעשן בלל אם לאו שאין האמות הקראמות חשמל אז הקדר אמות חיות ואחת מאינו ההבוש
ומהאמות הבל אם מלה מעשה מהבושה הקראמות אומנים ואינן מהבושת
אבל לית בהבושה מעשה אמת הנוף. והיא אמינה מהבושה בלל כן נם שאר הסס הנבול
יק סדר הבושה לבל העולמות כאשר היות הסס, יהדה יק מעשה אמת הכל והוא שבל
מאה שהוא מעשה. ואמן שהוא יק נוה מעשה כל הענראים כלן והוא שבל מלן ושאת
מלן נעשן. כך שאמן הנבול יהדה יק הוא מעשה כל האמות ושבל מלן האמות ושאת
מלן נעשן. להורות על נבולה הש"י שהוא מהיאת הסס זה. ואחר שעשה לך
על זה. נבוא להורישך סוד מעלות הקדושה וסדריהם ומשרשיהם שנו על נבי אז כי
כלם נבוא מעל נבוא. רש"י. כל הנף והוא ומעלותיו של הסולמות היא הקדושה
הקל חלקים. הקדושה הזאת היא קדושה מעולה, שנדיה קדש
הקדש. והיא ושבה נראת סוד כל המעלות והנעני מלאר. כי אמות הן
היא הקבה הסגיאה שבכל האמות האמן שבכר ישעה והיא אמת
שם יהוה יק ורואה על סוד מסירה החכמה כשהם מחוברים ונראה על הכתר
נקודה והנה התולם הוא המעט אמת הוא לעלה מאנה והוא סוד הקדן לומר.
ואם הוד קדש כאמ"ר העשיר יהיה קדש שאלה קדש קדשים. והנה
התולם על הוד כאמן השמה אל הלב ולא האדם בכל כך הבושה שאת שהוא
שהם סוד העשירות אמת הוד הקדן. וסוד התולם הוא סוד כס ונצח. ואמה שאל
בוא ואמה שאין מדהבושה בשר ודם. בשר ודם הוא למעלה ומשאו למעלה היכנו.
שכי הא אמר דם ונצח. הקבה אינו כן שאת הוא למעלה ומשאו למעלה היכנו. ואהוסוד
שנקרא נקום כלומ שהוא מקום השלם יק כוללת אל השלם. כאשר המקום הכוללת אל
הוסוב עליו. והנה הש"י הוא כוללת אל השלם ומשאו למעלה היכנו. ועוד יש
לומר נקודה התולם כוללת אל הוד והוד הוא קדש אשר בל האמות. ודבר כאמן שאין
מעשן בלל אם לאו שאין האמות הקראמות חשמל אז הקדר אמות חיות ואחת מאינו ההבוש
ומהאמות הבל אם מלה מעשה מהבושה הקראמות אומנים ואינן מהבושת
מעשהן כלל אם לאו שאין האמות הקראמות חשמל אז הקדר אמות חיות ואחת מאינו ההבוש
ומהאמות הבל אם מלה מעשה מהבושה הקראמות אומנים ואינן מהבושת
אבל לית בהבושה מעשה אמת הנוף. והיא אמינה מהבושה בלל כן נם שאר הסס הנבול
יק סדר הבושה לבל העולמות כאשר היות הסס, יהדה יק מעשה אמת הכל והוא שבל
מאה שהוא מעשה. ואמן שהוא יק נוה מעשה כל הענראים כלן והוא שבל מלן ושאת
מלן נעשן. להורות על נבולה הש"י שהוא מהיאת הסס זה. ואחר שעשה לך
על זה. נבוא להורישך סוד מעלות הקדושה וסדריהם ומשרשיהם שנו על נבי אז כי
כלם נבוא מעל נבוא. רש"י. כל הנף והוא ומעלותיו של הסולמות היא הקדושה
הקל חלקים. הקדושה הזאת היא קדושה מעולה, שנדיה קדש
הקדש. והיא ושבה נראת סוד כל המעלות והנעני מלאר. כי אמות הן
היא הקבה הסגיאה שבכל האמות האמן שבכר ישעה והיא אמת
שם יהוה יק ורואה על סוד מסירה החכמה כשהם מחוברים ונראה על הכתר
נקודה והנה התולם הוא המעט אמת הוא לעלה מאנה והוא סוד הקדן לומר.
ואם הוד קדש כאמ"ר העשיר יהיה קדש שאלה קדש קדשים. והנה
התולם על הוד כאמן השמה אל הלב ולא האדם בכל כך הבושה שאת שהוא
שהם סוד העשירות אמת הוד הקדן. וסוד התולם הוא סוד כס ונצח. ואמה שאל
בוא ואמה שאין מדהבושה בשר ודם. בשר ודם הוא למעלה ומשאו למעלה היכנו.
שכי הא אמר דם ונצח. הקבה אינו כן שאת הוא למעלה ומשאו למעלה היכנו. ואהוסוד
שנקרא נקום כלומ שהוא מקום השלם יק כוללת אל השלם. כאשר המקום הכוללת אל
הוסוב עליו. והנה הש"י הוא כוללת אל השלם ומשאו למעלה היכנו. ועוד יש
לומר נקודה התולם כוללת אל הוד והוד הוא קדש אשר בל האמות. ודבר כאמן שאין

מעשים נאין כלי הסתות למעשיהם. ואפו סוד ונתן אותם שהיו נקרעים הדמעים ר'. ואפו סוד שאז
יתקי"ם מוכל השפלים למעיניהם ונודע להם שמצד הדר מקח מאחת הטורח ר'. ואפו סוד הבונה הדמעים
והכתבים והמלוכה שכלם מהפוששים בסוד נקודת השורק ומתמעט תנושפ להשיג שפעתו'
והיו השועה למעלה ונודעת למעה סונכ סוכך הרוח. ונסוד הבונה השורק
כשה. וענינך דע והבונן כי הנקודה הנקראת שורק היא סוד קצר התחתונים פעלונים
מהקי"מה בשלם השפל שנאחת למד כי בהשהנקודה נקודה האמצעית שבעין הגלגלים למשיג
הנקודה העליונה שעליה הם מקי"מים השלם השפל שהוא סוד הנקודה התחתונה כאו שנאמר
סנוב הגלגל הצורה והחומים נאצלים בשלם. והתבונן שהמלא כי אין צורה מתחדשה ולא
להשיג דם ונאצל המושפל על כלם. ומהוך כך כל התשועות נתאחדו בשלמות ונאמצעות
להשיג דם ונאצל המושפל על כלם. והם הם ונקודתם סובבים הצוד התיל
כהשתוקקם להשיג הנקודה העליונה שעל מעלה מהם והם ונקודתם סובבים הצוד התיל
נעל מסובב שיתוך נחלה אל שעל הנקודה האמצעית. והוה סנוב כל הגלגלים ונקודתם
נאמצעית הנו שהאל האמצעי נגלל כלי נקודה נאמצעית שהיא התחלה כניתה הגלגל ואוהיא שנודע
נה. והיא סוד נביאתה הגלגלים עולם. השמים ונארותם. ונדע כי על גלגל יסודו
האות. ונקודה השורק היא נאמצעית האותם כיתה שיש נקודה למעלה מהיא התחלה:
ונדע כי נקודה השורק למעלה היא עם אותה ואלו והיא נאמצעית הואלו כנו שאמרנו ונכן כל
תשועה דקה יחידאה אצל האיוה נאשלות החולם. לפי שהחלם יחידאה והיא למעלה מן
היסודיה למעה מנקודת החולם היא נקודת שורק עם היא נקודת
נסוד כי מצד שהוא כולל ראש ומוף נכל הפשוטות. ולפי נקל מלאת סוד. ן נקודה כ
לפי שהחלם יחידאה והיא למעלה מן
האות. ונקודה השורק היא נאמצעית האותם כיתה שיש נקודה למעלה היא החלם:
ונדע כי נקודה השורק למעלה היא עם אותה ואלו והיא נאמצעית הואלו כנו שאמרנו ונכן כל
נגזרה כי הגלגלים יש להם תנושה למעלה מהם מנגד הבונה יסודותם כי יסוד כל
נלגל כאמצעיתו ונהכרח יש נקודה למעלה מן האמצעית שהיא שפעת לאמצעי. ואין לך
נלגל מסובב שיתוך נחלה אל שעל הנקודה האמצעית: והוה סנוב כל הגלגלים ונקודתם
כהשתוקקם להשיג הנקודה העליונה שעל מעלה מהם והם הם ונקודתם סובבים הצוד התיל
להשיג דם ונאצל המושפל על כלם. ומהוך כך כל התשועות נתאחדו בשלמות ונאמצעות
סנוב הגלגל הצורה והחומים נאצלים בשלם. והתבונן שהמלא כי אין צורה מתחדשה ולא
מקי"מה בשלם השפל שנאחת למד כי בהשהנקודה נקודה האמצעית שבעין הגלגלים למשיג
הנקודה העליונה שעליה הם מקי"מים השלם השפל שהוא סוד הנקודה התחתונה כאו שנאמר
כשה. וענינך דע והבונן כי הנקודה השורק היא סוד קצר התחתונים פעלונים
והיא השועה למעלה ונודעת למעה סונכ סוכך הרוח. ונסוד הבונה השורק
יתקי"מה בשלם השפל שנאחת למד כי בהשהנקודה נקודה האמצעית שבעין הגלגלים למשיג
והכתבים והמלוכה שכלם מהפוששים בסוד נקודת השורק ומתמעט תנושפ להשיג שפעתו'
מעשים נאין כלי הסתות למעשיהם. ואפו סוד ונתן אותם שהיו נקרעים הדמעים ר'. ואפו סוד שאז

לבני אדם.

ודע כי אמונת אהבת השם ית' עם התלהבות עבודתו המביאים השפעיים כמה הם נעלים. וענינה דע שההבדל בין כל החיים לכל הנמנה הנלוים בחלם וכן הוא אומר והחליפני והחייני. ראיכן. כי שהחלה לא האמינו מלבי אדון וכליומבי תבל כי יבא יום ויתוב בעשבי, והעולם. ויתרקן שם אמרו שעשו כלומר כבר עברה החורבן מן העולך. אך זה הוא שקוי והתנאמינו עם אותו ואז היה בן עקובה בעת שהיה עשיה עקובה למעשה ואז היה הודעתך כי עקובה העולך היה נאמנים. וזה עקובה למעשה ומעשה שהיה עשיה עקובה, יחידה נאמנים ואז. והרי אותה היה כאן למעשה ומעשה נאמנים ובשניה עשיה עקובה

מסורים כידו.

הנה מבואר כי הנפש הרוח והנשמה הם ג' חלקים בנפש האדם אשר בהם נתחדש האדם מכל שאר הנבראים ובהם נתעלה על כל הנבראים שלמטה ממנו ונתקרב אל המקום ברוך הוא ושכינתו ונתייחד עמו יתברך ונתדבק בו ונעשה חי בחייו וקיים בקיומו ונהנה מזיו הוד והדרו ית' ועל כן נקרא האדם עולם קטן כי הוא כולל בקצרה כל מה שנמצא בעולם הגדול ובכל אחד מהם נמצא בחינת שלשה עולמות בי"ע ובכל אחד מהם נמצא בחינת שלשה עולמות אבי"ע

ענין הכוונה שיקר מה שהיא מורכבת לך כמו כ׳ ספירות העליונות ושערי דרך והתורה מכוונת
מצוותיה ובניין לך נקבוד והוא החולם והנה׳ שהיקון כולו מושלם כל הנקודות
והן תורות על סוד הבוונה שעלם המלאכים שהן בנין כשהוא מתקנין ליסוד העליון
שהוא למעלה מהן כמו מהנשמים לנשמתם מהנשמיק. ואומר כמו כם ונשמ. ונעשי יסוד
האיש העולה למעלה הוא מתוכר של יסוד החולם והנה׳ והמניע לעשה ענין זה. ונעשה
אור ומור אש. והנה האור הוא ההויה האיש מלאיה. ונשמיה נקב אש נקב חשך. ויהיה
אלהים בין האור ובין החשך. אחר שב ותשך על פני התהום. ונשמיה ורוח אלה׳ מרחפת אחי
ויאמר אלה׳ יהי אורי ויהי אור כוראי. ואחר שיראה זה הכוונה בכל מקום שאתה מוצא
בכל לשון הקדש נקוד אדי שהוא מהנהג לאחז סוד עלם המלאכים הוא הולך לאחז
ענתה מיכן מהשחת עם השכח לשאר הנקודים המהשחדים לן. לפי שהאדי הוא סוד שכל
הנפרד מין חשר מהאדון ולא מושבכן ואלפי׳ לא המצא נקוד אדי נאחז עם
השכח. ועליין הזיין זה שנה׳ שהנשך לסוד נקוד שכא. והנה מיהעו שאין האחז עם האיש
מהחברין אלא על ידי הרוחבה כך אין הקדי והשכא מהחברים אלא אחת ביחד. אלא
נקוד סגול שהוא מהנשך שהיש. ובאלו שאין העשם והנשמה מהחברים אלא על ידי הרוח
האמצעי. ואתה סוד ואשך על פני התהום ונוח אלה׳ מרחפת על פני המים. הוה שהיה
שהיה ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. ואחר שיראה זה הכוונה בכל מקום שהמצא
בכל לשון הקדש נקוד אדי שהוא סוד הנשה והיניקה ואמצו שאלות שלוחות והתחתונות ה׳
למעלה. ואם יש עשרות מהשלוחות ושלוחות. כשהשלוחות כשהי׳ ויאדר ו׳ אלי׳ מין האומה כל
חיות השדה ל׳ שלוחות שהי׳ ויאדר ו׳ אלי׳ אל האדם עפר מן האדמה ל׳. ואל הרי לך
מלמעלה סוד הכולם והנה׳ שזה נהתון בנין אבא. ואם נמצא בזוה
הנשמאות מנורה הנה׳ שסוד הבנין הוא כסוד עשר ספירות מנורה הנה׳ סוד שהיי כלן
הסתלוכות לכהכה שהם חכמה ובינה. ושהה הכוונה בעשקריים הלבנוני מלהנשם הנכל
להנשם לבחינה חלכיים שנתנו עליהם הנשיים. והמתא שעני עלם שהוחזין
למשיך והבין נרך אותיות ההויה ההאילה. וסוד הנקוד השמך לה. והנה עשכיל מן
מוצא כבר והראה מעלה לשון ההויה ועומק סתריה נאותיות ונקוד. הקץ נך
כ מנקודות הבנין הוא סוד הנקד סגול והוא סוד ב׳ נקודות שהיש
למעלה ואחה למטה ושלשתן סהיון עולה שלשה ב׳ שמים ארך ועמק ורחב.
שהוא הקשורה כולות כל השמים וכלה עשולות למעלה ומטה. וכבר הוד שעיך למעלה מין
השוך הוא סוד הכוונה עולם הנלגלים. ואחרון כי כאן שהשוך נאחזנו אותו ואין כך
כל נלגל. יסורו נאחזנו הנ. ושהה. שלהכוונה לכון שאין לך נלגל שאין בו ב׳ שמים
מהשמים לשם קצוות הה מרך ושכינתו קצר. השני עומק שכינתו נה. הנ
רחב ושכינתו צר. ואין בין שם קצוות השלם מעלה ומטה. מזרח ומערב. צפון ודרום.
כלם נלגלי לב׳ שמים. כשאתה מעריך אותם בב׳ שמים שהאחזנו בסוד שורק
נקודה מאחזנו לכל נלגל. והאחא סגול שהוא בנין השורק שלם נקודה עולה בשלשה
ב׳ קיוס כלל נלגל נקודה מאחזנו מחלקות השלשה נאחזנו בב׳ שמים ב׳ קיוס.
והנה הסגול הוא מורה כל כנין כל נלגל שהוא מלשלש וש כוב׳ שמים ב׳ קיוס.

וכשהציור נקודה צורך עם הוא המצוה ומהות מעידה מוד שצ קצוות שהם כשלש
שעתים שהם מעלה ומטה מזרח ומערב צפון ודרום . ובדרך זה המצות ואין
כוללה כשורתאותות שם יהוה יהי שכוללת אות אחד שצה שמיה גדולה וגבורה הם
עשה הולך פוד . כמה עולמים כללים נמצא זה . והנה נמצאת לומר כי נקודה סגול
היא פוד בנין כלה הנלבים שתים שצ נקנים וכל נלבל שתלת לל נמצאת למוד
מעל והדרכים שהיאהן פוד נקודה סגול מהנאמה לתעך כי היא בנין הנקנה הנקי שורק
וזה יפוד וזה בנין . ה נקנק ל מענקודה הבנין הוא נקי שצא והוא הנקוד המוכל
עלבנין עולם . הצמלים הנקי אבן . מרכבה הוויס ומסדים
ומהנלבלין כל יפודות והנה המוכבב מלה יפודות תוצלי נאין להם קיום
הביאי נקיום הצמים והכבדים שהם קיימים העיד . ועל מענה הוויס ומסדים ונמצם
נקוד שצא שהוא שהי נקודה זו על נב זו כשורה זו : נאין להם קיום תצר העיד .
שיש לאי שהוא הכוונה כמה שלם רובל שתים שאיה שלהב יי מה כשמיה ובן הוא קיום
נמצאי הארץ . ובאו שנקוד שצא שיכול לשמוד נמצם עשמוא לא יהלבר לא
מעשר הנקלים . כך הנמצאים לשעה בשוא שלם הצפל שיכין יכולין להקיים אפי
שעה אחת אם לא יפמכוס ניקיום הכחות העליונים שנשמים והכחות השפלים עם
עשה כשלה הצכל . ושמור שיקר זה שהוא יפוד ומעשין לשלה חכמות שיכולת .
ועל זה נאמר קיבעת חקות שמים אם הבית מעשרו נארץ . לשון שנוד ומוטל ולפי
לא המצאת בשל הקודם כלה מלה אחת בפני עצמה . כנון אומר אם אתה אומר כי כל קול
ונקול , שלא היה מיוחדת לו בפני עצמה . אבל נקוד שצא לשוכל לא המצאתו את
מחובר לא מעשר הנקודים כנון בני שמי . שהוא מלה שלא בהיכה בפני עצמה כראיון
הערלים נארץ שתים להקיום שאין שלי הנלבלים והכבדים מוכל ידי הכחות העליונים
הצבלים ונכללה הנמים והשלמות . ואחר שבאר לך הטיבה הנכוכל הזה . הבינון כי
השצא לשוכם עשי נמים הנמוך על שלמן מחדים שתים לו שלמן ולא היה מיוכל
ועליו נאמר והוון חייך הלויים לך מבנד . ועשה פקח שיוכך ולא נפלאות . אחר שהמעלך
הדבר בהדכבות הכחות העליונים , שלבלהוכיך ושלמות . נעכי כאן שהחולק
הוא על התכלה והכוונה בפוד הפלב . התכמה והבינה ופוד חולם יבי . כך פוד הצורך
והפעל פוד נבורה וגבורה וקבל מעשי שהוא כולל פוד כלב הבל מלבוש מדרקודים
זן על ובזן . ונח הסגול כולל נשת הוך יפוד . ואמנם התקן והשצא הם פוד יפוד
מלבוש . המלבוש הוא פוד התקן כפני שעמוד למעשה מעשר חפיהוך . והשצא הוא
פוד יפוד מלבוש בי נקודה זו שלבזו ואל מלא יפוד פוכיך למלבוש בפוד נאח והוך
שהם פוד יבי ופוד סגול ועל יבי פוד מהקשרה הלובוש בשאר הפפיהות כאשר נפלה
נפוד שצא נזה פוד מקיים אחת פפיהות הפולפלה . פוכיך לכבל הבופלים . התלוין שקהם
שן . כגם שפלה תהליה נפוד שצא . והתכין פוד שצא הוא פוד קנוי לקויים הדבר . וכן
אמ' הקשוק שנה פה עמי . נמעטה זה הוא פוד הנלבות והעפלה . נפלה עיהיה אשבן
ואפ' קומי אורי כי בא אורך . ועל מלא אור החמה אין הלבנה שתשצא אין להאור מעצמה
הבן זה מאחר . ולפי נקי יהנה שתים העליונים נשתפשים בה . נכן הוא אומ' והחמה הגדול

מוד פחד וקמן.

הקודים קם מגדים על פחיתה שעבי נלך ועל שפלת שעדים שזהו
נקודים נשחדים וגם מוד קמן ותחת. ומוסף פחתת נוקל כי שנו של
נרך הקבורה המגשבים עליהם של בלו. ענתה יש לבו לשוחרך עליהם ונדול כשנו
הן מגדות שלמוד הבורה הספירות לשעבר נגון תפלה ותם שאחרי הבוחתם ומוד יקהם
המלאכים. ושעבם הנלנלים. ושלם השפל. והודעתך כי נרך
וכמוכן הודעתך פוד כי מנוחות שלמוד הכבד והנם והמלכות
שבם שלם המלאכים ושלם הנלנלים ושלם השפל. נמוד חלם שרק תלך
הנשמ שלמוד המלאכים שעלם הנלנלים. ומוד הקודש ומוד הקבורה. ומוד שלמה שלמוד
כי נאולה והתפלה הם יסוד ומלכות. וכן הוא אומר מנוחך ו׳ לבדך הושבים. ואחרי ו׳ מקים מה
מוכה יסוד ומלכות. ואחרי ו׳ שלך הנלנלה תפרן. ואחרי ו׳ ונדוכי שה תפרוקין ואחרי סוחרו ו׳ מקים.
ואחרי ו׳ מה תפוחה שלך פרן. ושלה הנלנלה תפרן. ואחרי כמוכה ה׳. ואחרי ו׳ אחד ושמו אחד.
על ידו הנשי וניקרא שמוע זרוע לוה שמע. והלבנו נוים לאורך ומלכים לנוהך זרחך. ואחרי
מי הישיר מתחרח. ואחרי ממוזרח מחוי אך שמש ומשעבר מקנעך שלהתרים וה נבוחים.
כלם נבוחים כנקוד שבוח שהוא סוד המלכוה שבחיבה סמויה שבוח אין סמויה לשבוח
אי כן שומה מאחיין לא לך יהיה סמוך לנקוד אחר מעשרי הנקודים. ושמוך הטקר
הנבול הזה. והמוכן זה הסוד יהיו בשוין כשבשוך למלך הן ושקוך לבן מלך. כאן
ואחרי מנוחי. ואחי כוח שקוך אחרים כי כשיהיו לו מוחה שבוח אחי שהחבור לה הספירה
ואחי כוחי. והחי כוח שקוך אחרים כי כשיהיו לו מוחה שבוח אחי שהחבור לה הספירה
הנקוד חיים. ושמוך שלהשוקדים הנבולים כנקוד והברוח כל השולמות הלנלין
כלן מולפנין של סוד הנקוד הזה. והודעוך סוד ושוש סמויה נאולה לתפלה. ושוש
סוכך ו׳ לבל הכוחלים ומקוף לבל הכבודים. ושוש היה הבוח סוך שון עולם השפל. וסוד
הרכבה שלהם שמוה מהקיימה סמויה עליונים ושהוכה הודשבוך עוד הסוי סוד נקוד שבוח
סוד המלכות ושביה סמויה שהוא ה׳ יסוד הוא שמוך אחרה. וכן הוא אומר ו׳ לבני מהוה שה
וס יהיו שלם המוחדים שבוח שבוח ה׳ יסוד נה. שהיה כוונתם לשבוח הבנין ההתהנן כדי
להתביד יסוד מהמלכות למעלה. ואל ההפרדה בעוחך לוה מכלות מלחין היו ושעשם בני מחים
דברים הללו שיהבוחן להם. דרך כי לאוחה הזמן מהכוחבות היו כמה חבחנות סביחיה שמוך
לאוחה שהשובניהן עבוד הם סרחנוחיה שמוך מי שבוח. ולוח לחתם היו שוחה השלם
נוזרין שמהוה על שבוח שלוח לקיים המהוה שלא מעשם שהיו, ושהשו כי השמיהן על לוחו, שכל
נוזרין על ונחום. והכן זה מאחר כי נזרך נדול הוא. ואחרי נקוד שבוח שהוא הבנין
סוד הנבוה שמין לה חור מעשמה ובשהיא שבוחה לשהים וכל מאורה היא מן החמה. ואם
הנשין נקוד שבוח יהוחר לך הכל והחבונן כו מאחר כי זנרך נדול הוא. ואחר שהושבך שלך
השבוח שלמוכות מיוש הנקוד שבוח נקוד הנוקודה, סמויה חמיוחה עלי סוד שבוח שלמוה
שהם שלם המלאכים ושלם הנלנלים ושלם השפל. נמוד חלם שרק תלך
והודעוך כשה הן כוחוחה שלמוד הכבד והנם והמלכות
נקודים קם מגדים על פחיתה שעבי נלך ועל שפלת שעדים שזהו
נרך הקבורה המגשבים עליהם של בלו. ענתה יש לבו לשוחרך עליהם ונדול כשנו
הן מגדות שלמוד הבורה הספירות לשעבר נגון תפלה ותם שאחרי הבוחתם ומוד יקהם
המלאכים. ושעבם הנלנלים. ושלם השפל. והודעוך כשה
וכמוכן הודעתך פוד כי מנוחות שלמוד הכבד והנם והמלכות
שבם שלם המלאכים ושלם הנלנלים ושלם השפל. נמוד חלם שרק תלך
הנשמ שלמוד המלאכים שעלם הנלנלים. ומוד הקודש ומוד הקבורה. ומוד שלמה שלמוד
כי נאולה והתפלה הם יסוד ומלכות. וכן הוא אומר מנוחך ו׳ לבדך הושבים. ואחרי ו׳ מקים מה
מוכה יסוד ומלכות. ואחרי ו׳ שלך הנלנלה תפרן. ואחרי ונדוכי שה תפרוקין ואחרי סוחרו ו׳ מקים.
ואחרי ו׳ מה תפוחה שלך פרן. ושלה הנלנלה תפרן. ואחרי כמוכה ה׳. ואחרי ו׳ אחד ושמו אחד.
על ידו הנשי וניקרא שמוע זרוע לוה שמע. והלבנו נוים לאורך ומלכים לנוהך זרחך. ואחרי
מי הישיר מתחרח. ואחרי ממוזרח מחוי אך שמש ומשעבר מקנעך שלהתרים וה נבוחים.
כלם נבוחים כנקוד שבוח שהוא סוד המלכוה שבחיבה סמויה שבוח אין סמויה לשבוח
אי כן שומה מאחיין לא לך יהיה סמוך לנקוד אחר מעשרי הנקודים. ושמוך הטקר
הנבול הזה. והמוכן זה הסוד יהיו בשוין כשבשוך למלך הן ושקוך לבן מלך. כאן
ואחרי מנוחי. ואחי כוח שקוך אחרים כי כשיהיו לו מוחה שבוח אחי שהחבור לה הספירה
ואחי כוחי. והחי כוח שקוך אחרים כי כשיהיו לו מוחה שבוח אחי שהחבור לה הספירה
הנקוד חיים. ושמוך שלהשוקדים הנבולים כנקוד והברוח כל השולמות הלנלין
כלן מולפנין של סוד הנקוד הזה. והודעוך סוד ושוש סמויה נאולה לתפלה. ושוש
סוכך ו׳ לבל הכוחלים ומקוף לבל הכבודים. ושוש היה הבוח סוך שון עולם השפל. וסוד
הרכבה שלהם שמוה מהקיימה סמויה עליונים ושהוכה הודשבוך עוד הסוי סוד נקוד שבוח
סוד המלכות ושביה סמויה שהוא ה׳ יסוד הוא שמוך אחרה. וכן הוא אומר ו׳ לבני מהוה שה
וס יהיו שלם המוחדים שבוח שבוח ה׳ יסוד נה. שהיה כוונתם לשבוח הבנין ההתהנן כדי
להתביד יסוד מהמלכות למעלה. ואל ההפרדה בעוחך לוה מכלות מלחין היו ושעשם בני מחים
דברים הללו שיהבוחן להם. דרך כי לאוחה הזמן מהכוחבות היו כמה חבחנות סביחיה שמוך
לאוחה שהשובניהן עבוד הם סרחנוחיה שמוך מי שבוח. ולוח לחתם היו שוחה השלם
נוזרין שמהוה על שבוח שלוח לקיים המהוה שלא מעשם שהיו, ושהשו כי השמיהן על לוחו, שכל
נוזרין על ונחום. והכן זה מאחר כי זנרך נדול הוא. ואחרי נקוד שבוח שהוא הבנין
סוד הנבוה שמין לה חור מעשמה ובשהיא שבוחה לשהים וכל מאורה היא מן החמה. ואם
הנשין נקוד שבוח יהוחר לך הכל והחבונן כו מאחר כי זנרך נדול הוא. ואחר שהושבך שלך
השבוח שלמוכות מיוש הנקוד שבוח נקוד הנוקודה, סמויה חמיוחה עלי סוד שבוח שלמוה
נזרין שמהוה על שבוח שלוח לקיים המהוה שלא מעשם שהיו, ושהשו כי השמיהן על לוחו, שכל
נוזרין על ונחום. והכן זה מאחר כי זנרך נדול הוא. ואחרי נקוד שבוח שהוא הבנין
סוד הנבוה שמין לה חור מעשמה ובשהיא שבוחה לשהים וכל מאורה היא מן החמה. ואם
הנשין נקוד שבוח יהוחר לך הכל והחבונן כו מאחר כי זנרך נדול הוא. ואחר שהושבך שלך
השבוח שלמוכות מיוש הנקוד שבוח נקוד הנוקודה, סמויה חמיוחה עלי סוד שבוח שלמוה

אלו סגולת.

חזק: ובאמן כאמרך אומרים שומרי. כי ערך המלה אמר שהוא הוה ליוד ומקום יצלי כיצד כאן האמר כמו שאני עושה. אתה הרי השיר הזאת בן שם שאמר. ויהי היוד ומקום יצלי שהזאת סוד אות יוד היות שמדת המקום שם נקודים מיוחד ומקום יצלי ומעמד. עקידת יצחק אל תחתוך הפושעה הערכאות תהלתי תוהם. ועתה ההצדקנו כי אוהבאמצעה של שם יהוה יהי שנעשה לכל צד הפושעה שאתצד להם להפושעה. ואמר. כבר ידעה שתין אותות נעשה שנעשה לכל צד שעשתות הן במקום כל אחיו הנקוד מנשעות כל האותיות ד יהוה יהי שעשתות הן במקום כל אחיו. ואמר כי אתנשא אהוה שם שם האיות שהוא נגול נאה שיאור שיש והריאה והצליח. ר"ן כי אתנשא אהוה שם שם האיות שהוא החכורים. שלך לתהוח שיעך כבל מה שאתו אתדרים לפעך שבשין זה כי הוא שעשר הכל. ואחר שיהיעת זה והתבונן מעשה שאחר הנקודים הנגדולים שהיא כאן למעלה. ונשאר היה אתגאה לך תותם המשבעת יה. ותותם ההפושעה יהוה. הרי לך סוד יקוה יכל אותם כי נבוה מעלה נבוה שואה. ובאמן הראתה סדר ההפושעה שהם בסוד יה יה בסוד. קשי בסוד אל: אותיות בסדר זה. אלי בעי נה יה הן והאתה אותם כל ההפושעה הן נגלה. הנסתר כל ההפושעה הן הנגל

וכן אותה הא שלם עם המיוחד יתי שעתידה במקום קמץ ופתח כשלו תתמי אתידה שמר הי.
הרי אותה הא במקום קמץ ובמקום פתח כי עקר המלה יחיר שמר. ובמוכן אותה ואו
עומדת במקום שורק ובמקום חולם כיאמרך שמו שמתו שלמו. ובמוכן שאמרך
אתרו שמרו נברו. הרי הואו במקום שורק כי עקר המלה יחיר שמר שורק נבר. והרי מבוארו
מתוך שדברים הללו כי שלשת האותיות, והן יה הן כוללות כל הקבוצות שנשלם. אותה ויש
כוללת חיריק יהי ושוראל. אותה הא כוללת קמץ ופתח. אותה ואו כוללת חולם ושורק.
אף לפי שאתר עקר עשלם שהיו בכלל כשלו שלשת אותיות שלם עם. ואחר שהוא שבוך
זה. ודעתי כל שלו האותיות כשהם שהם מעשות עם שאר האותיות הם נכללות מהם
ונעתיקות מהם. כיצד כי כיאמרך שמי הרי עקר הקריאה הוא עם. ובשאתה מומר
שמי אתך מתכיר עם ולפי שאין הא מעשה ונעתרת. וכן כיאמרך בני יאמרי אתרה
שמו אתרו ככל שלו שהם בקבוצות לפי העתרת אותיות שהם בשעה שאתה מעביר
כיהן האותיות והרי הן מעשות את שאר האותיות ונעתרות בקריאתן ונעלות שאי הנעתרות
לפי שהיו כלי ויתי זכרו. ובאותו כן האמרתה בכללות הן האותיות שהן מעשות שהרי אומן
מתגברות עם שרש המלה שהן מעשות כיאמרך שומרים הרי אותה ואו אותה ויד שכאלה
שומרים אינן נכללות בכלל שרש המלה ואינן נתברות בשעה הקריאתה. כי שרש המלה שאר
נמצאת למד כי אותיות הנעם מעשות את שאר האותיות והן נתברות בקריאתן ונכללות
מן השרש בשעה שהן מעשות. לכאורה שהשי הוא מניע את כל העולם ואתה כל נמצאים
והוא נתפס מן הכל ונכלל מן הכל. כך אותיות השי מעשות האותיות והן נתברות מהן
ונכללות. ונמצור העקר הגדול הזה שהוא עיקר במקום זה כי מתוכו הכרגש לבחלה נעזים
שנעלו עליהם השעיים והתמא סדר הכוונה עולמות מהבלה לבן מתוך הכוונה האותיות
והנקוד. ובשר בשעה כי הכוונה כל העולמות בהכוונה האותיות הן הכלוקד והן סדר כל
ספר יצירה וכל ההלוכות וכל שניהן. גם יש עוד מצאתי על נמנים מוכות שלה הנכללות השמי
והארץ בהבראם. ואחי העולם הזה נברא בה והעולם הבא נברא בוי. ואם תסתכל בכם
נמצא בספר יצירה בשעה שמצא סדר אלף מים הלוין עם שלו האותיות אלף.
והמצא בלי כפלה בשעה שעה נכללים שם ל כוכבי לכת שהם שבעה בכל. והמצא הוא
חצי. לפי שכל שבוך בשעה נכללים מעלות והרי כל שבועה העולמות למעלה הכוונה בני
ובין ובשאין בשעורה שבוך אותיות שם שלשה טהור. ומצאתו כל העולמות הללו כבר
אותיות. והמהשבון בסוד ברוך שלשה טהור, הכוונה סוד נכלול כל הנברואים שנבראים
בסוד הכוונה האותיות. והתוכה להבין זה בין כמה מהבים ובמה מעלות שהן שהתורות מעין
הכוונות ובוכרו ומשער נפלאות השי ובשבר ברוך בכל ושבחה מלאתה שמו הגדול. כשבר הכל
הללוי שמו והכל שבוך לא והוא מלוכיך לעולמי. ואחו הדרך שבשבח שו אומרים תעלה לפעמים
ולפעמים סוד הוכרות השי כוונת העולם והוא מן המפרשים לכל והוא מלמד עני אדם לפעמים שהוא
יהי. והיה מבורון ואומרי בשם ל עולם הוא סוד כל בריאות העולם. והיה כמלה ל הוא תחלת
האותיות ולמי אומרי ל עולם ובשהקדמה ל כה מעלות הנכללות בשעה שבר סתכוכה
ולפי שהוא סוד הוכרות השי כוונת העולם והוא מן המפרשים לכל והוא מלמד עני אדם לפעמים שהוא
הבריות ובוכרו ומשער נפלאות השי ובשבר ברוך בכל ושבחה מלאתה שמו הגדול. כשבר הכל
הללוי שמו והכל שבוך לא והוא מלוכיך לעולמי. ואחו הדרך שבשבח שו אומרים תעלה לפעמים
ולפעמים סוד הוכרות השי כוונת העולם והוא מן המפרשים לכל והוא מלמד עני אדם לפעמים שהוא

ונהתחבר ג׳ עם הי״ס שהוא עיקר היסוד והמשלשה עקב הי״ס ונהיו הכינוי שנתחדש לעשר יה׳
עבירות השלשה ראשון ראשון ולכן ההתיל במעשה בראשית ואחר כראשית ברא אלהים ואחר
שהאלהים הוא כראשית הכוונין ונכו הלעיין הענינים כתוב ג׳ ונאמר הי״ס ואחר כעשר יהוה
יה׳ פ הצ׳ הוא נעלמה והוא לעשר שהי׳ הלל טוב עשות׳ אלהים אתכן ונאמים. ונהי׳ אות אי
שנוס שם הלא אותי׳ יה׳ ויהי׳. ונהוה העשר מעלה עם יה׳ מעבדי הנקד אלהים אין שאר
אם . ונתהו סוד כל הנחלים הולבשם לזה״ס והיס אינון מלא׳. ונבשיעשה זה התבונן כי
כל היתור והזכור ונתן נעשר יהוה יה׳ ואחר שיגעשתה נעשו נהוה העשר מעשע ונעבד ל
ונסתר מעבל העבדיים כך שמו הנעול מעדך אותנו נסתר הבונה לעשן הקדש שהוא סוד
הבונה כל השלם ונבייהל . ואס תקשה הלא מילה כי עם יה׳ הוא יה׳ מעשע ונסתר הי׳ הי׳
כי נעשו נהי׳ אות ולך ואות ואלו מאותיות הצ׳. ואיזן עסתרונה. ועש שאין העשן כן שהוא קולך
בעקום זה אין מעשה מעשה ולפי׳ היא נקראת כן הדין כשנעמו נעשן ונעשתי . ונבשאי שביאי
קשן ומלה אין מעשה מעשה נסתרת כשנה שהיא מעשה התבונה הראוי לה מעבל כשנד שאין מעשה הי׳
היא כשאר האותיות . כיצד הי׳ לך מעבל האותיות הצ׳ שהוא יה׳ הוא אסור למתקן כשהס
נסתר . מעבל אס בתב אחד שהיה אס שאינו השאינע יכול למחוק והיה אינע שקן אותיות הצ׳
והעשה לפי שאיזן שנאותה נסתר התבונה הנשם . וכן העשן כבל הדברים שבשלם שניך אחד
לבונן כבל הדבר ונהר כפי העקום וכפי הצורה שנאמר זה וכן הוא אומ׳ כי שאינו אלהים אתקול
הנער נאשר הוא שם . ואחזיל אין ענין לו לאחס אלא כפי מעשיו שב אותה שנשה . והשבי כשאי׳
הזה שלה שנין נעול נהבר זה . הזה הפסוק הזכיר נשר והזכיר העקום שהיה כן ולפי חסן זו .
מן השמים . ונהי כל התורה כלה עלי זו שכונה . וכל הקנשונה וההנוה שנהה חוץ זולתי לקהן
כל הדבר והבר על היקש שנה שיהיה ראוי להיותו טלוק כו מעבל שר ואהו דרך כל הקנשונה וכל
ההנוה שהלמוד . ובאוכן שיש בשתך כי נבל העקום שהאמינו כהבכי כן כתכוב זה אותה שהן
מעשה נסתרת ותעבלות כי הכוונה לשאי׳ שהן נסתרונה ונבלעה שהעקום מעשה . ושאלוב זה
השיקר הנעול ונהיכין אכן למסור בידך כבל קבול . ל״ן כי כל האותיות הכלן נהוקן מעשיהן
אל עם אל נהבונה היכוה הלשון כלן לשאי׳ מתעשתן אל עם אל הן האותיות המעשה
הן האותיות המהוושעות וכלן שעשות כמקן נאותה הכוה שהם מלה. ושאין מתבך מי כי העקום
זה אותיות מלה שהיא האותיות הנשם נעשית שהם מלה מעשה ובן תאמר מבך כי אותה״ן
העקום זה שהם כמלה כאמבך מבך, מה כינה . הלהי . כי אותה״ן הם היא הן השהם . ובן אותה
ואלו לפעשהי היא שהם מלה כאמבך מקה יקוה הקה . ונבבך זה שהאחר כל האותיות כלן . שמעשה
יש לך להתבונן כי שהעקום לאותיות האותיות המעשה שהם שנאותיות כמקן ומעשה . ונאותיות מן
הן מעשה נסתרות ונבלות . אבל כאמן שאין מעשה הכי הן מה שנראה עם שאר האותיות
כאלו שאמרנו לך כשאין יה׳ הוא שהוא שם הקדש שאינו נאמר . אבל כה הוא ל והאותיות שנאלו
שלת העקום הוא שהצ׳ יהיה הכי הן נאמרה . ושמור זה הכלל הנעול ונאבן הבשם לבאי ד
תורים לכל מעט תבונה והעבל להשלט מבחה קשיות כי כבל נעול הוא . ונאחר שהוא עבוך
הכללים הללו והוא כל נקוד הלבי שצ׳ והיאך כל מעט העקוד בה והתם מעשים
נסתרות אותיות והצ׳ ועבלות. שהיכין אכן להוושך כיצד מעט התבונה הן כשם ודכים

הראשונים שלו מלו.
הקדמות מיוחדות. מהם האותיות הקדמות מוסגים. מלה שעשה מקדמו כלל השאלה
לבוא להודיעך ולשערך מדרך האותיות הקדמות תחסר. מהם האותיות
שאחר המרכבות שבו אחרכו לך. ולתלי שעשערך על כלל הקשקדים הנקודים, ש
והקי"ש לפלן מדרך מרכבת האותיות. אחי המלה דבר. תמן והבין מרכבת האותיות מהלך
המורכבות סוד האותיות. ומוד האוסגים. וכשתבין מוסד ותשלים
המלשת הפועה נוסגת. או המהפוערת ואחרן מלשת. וכבר הודעתיך כמדרך
ובבינן מכל לשערך על מדר האותיות בשעון הזה כמוד המלשות הפועה שבלית. או
האוסגים. ואחרן שבלי בשעון תחסר. ה
ואחרן. ואחרן. ואחרן. ואחרן לאחרון בשעון החיות. ואחרן שבי בשעון
הקדמות חיות. לאחר שעשרכיך על זה דעי מרכבת, יחזקל ותלקה לך השאלה
לחולהן כלל. אחנם הן מהפוערת מוכח האותיות הקדמות תחסר. ומוכח האותיות
הם האותיות הקדמות נוח עם שלו האותיות אחרן מלשות
לפי שאחרן מלשות לחולהן אחס לא יהפוערת הן עלמן. האותיות הקדמות אחסרים
טוה. ולא הן האותיות שמלשות הפועה נוסגת אוכל לא הפועה שבלית.
הקדמות קיוך הם הקדמות שמי ומה לכתוב. וקדמה המקדקים קדמוס שמלחפין
נסהרו ונבדלוה ואחרן עלמות. ולפי הקדמות תחסר כלשי נסהרו ומחלפות. האותיות
שאחר המרכבות שבו אחרכו לך. ולתלי שעשערך על כלל הקשקדים הנקודים, ש
לבוא להודיעך ולשערך מדרך האותיות הקדמות תחסר. מהם האותיות
הקדמות מיוחדות. מהם האותיות הקדמות מוסגים. מלה שעשה מקדמו כלל השאלה
הראשונים שלו מלו.

ולכל רמ"ח כחות הנפש והגוף התלוין ושלמות ונכל הדברים הנמנין לשלום מלבד
הספירות הנאצלות מלבד. ומקור ומצאו נכל העולם כל הנבראים להפכיים מזה שמין כן נכתב.
והכל רמוז כאן כדרך הקבלה והנוסח התלוין ושלמות ונכל הדברים הנמנין לשלום מלבד.
המשפיעה ומין לשון כפל לא עוזבה ולא שכחה ולא שלוי ונהוגה סבובה כל הסבות ונעלולה שהם
שהיה חיים והם נאמרים על דרך הקבלה כאלו שאומר הקדמה מעניה התלוין ושלום מלבד ?
ושלום שלום כאלו ושלום ושנוסח ושעשים הכונה הנמנים לשלו. ואחלה חלוקה כי מי שאמר והיה
השלם יה' ויהי. שהוא נוהגים הקבוצ שלא שהסם שלום ושלום ושלום מסור לו
לעבודתם שלא למען שיש כוונה מיוחדת כי שרק השקדים ויסוד הימלוקת בכל הספירות הם
הללוין ון' שהיו ונהגו ונוהגו ונכונו הנוכרים למען שהיה לשמחתו ונלא נחטא אמון ואמון.

הספירה יח הכר שלום. מחשבה עהורה. עהיה ונאון. אין. אויר הקדמון שהיה
ונהבט. כאשמן. היה ההשנה שאין לה סוף. הכחש הלבן. ושער ויציר
מעשה עקי. הרחמים הגדולים. הוא האין. המוגבל מכל הנואר הוא הנקר עוכשין. שמו ד
מנורה של מלחמה. כי נשמעתי נאם ה' רומח לוכ ונגולי שכשמן. ושלון אור הממולא.
תשמל. שרפל. כסא הכונה. מוכן הנגולי. כבוד. נלבל המרכבה. אור הסובב. פרנוד.
כסא הכבוד. מלכות העשמורה הנקר חדר חדוה ונדולה. היכל הקדש הקדשים. מחל המחלוה
מלחתם סהוס. האור המתעלה המקובל כלשון חלוף והמלוה. ונמשל למרחה שאין לו שון
והיה המתשבה. ושון הכתר נשהבל שמוני שוני והשם מעבר שלו הוא אהיה ידד
והשם שהוא מעבר הנ הוא יהוה. והשם מעבר הוא שלא שהיה הוא מלוכתה
מלבל שהיו מתשוף הלבן העוב עוב מפלתה בכל העוב ומלמעלה נמשך שחל הקדושים היהוע
הנקר מלשי קדם ומעלמות מקדם והוא סוד מין מלין שלא שמרי. וכתב שלמון הוא שרוך
הוא ומעלך שמו. ואלו חיינו להסבין ולהבין ולדעת שהוא הוא מחד הראחדים היחוד בכל
שמותיו והוא העלוי והאחדות והשוה שאין כיוצא בהם ושהבי ושהו היחיד הראמתי בשם בכל
הלשון הנכבד והכוללת הוא מהתעלמים הרחמתים האמתיים להחסד והפחד ושאר הפלדות ד
השלום הנכבד והכוללת הוא מהתעלמים הרחמתים האמתיים להחסד והפחד ושאר הפלדות ד
מלבד הוכ והדר עוז ותהלה והוא לבבו היחיד האמתי שאין לו האלון ולא שני. ומלן הכתר
לבדו הוא מלבד את הכל ומקיף את הכל סביב סביב ומהתעלה מהתעלה בחחדות העוה מלבד עדיה
הלשון הנכבד והכוללת הוא מהתעלמים הרחמתים האמתיים להחסד והפחד ושאר הפלדות ד
מלבד עדהו מהחשוף הלבן העוב עוב מפלתה בכל העוב ומלמעלה נמשך שחל הקדושים היהוע
הנקר מלשי קדם ומעלמות מקדם והוא סוד מין מלין שלא שמרי. וכתב שלמון הוא שרוך
והשם שהוא מעבר הנ הוא יהוה. והשם מעבר הוא שלא שהיה הוא מלוכתה אהיה ידד
והיה המתשבה. ושון הכתר נשהבל שמוני שוני והשם מעבר שלו הוא
על מעשה נבונה שאלו הנכרים הם נכרי שלי.
חמור הקכס הדב הנדול שהכמה כי שמשון כן ומחי שכל. ומן מלשון
חיים. ומכרי הקבלה שהיו מקבלים חכמי הכורות מלוס שהשה הקובה בסוף ועד עכשיו.
ומין סהם שלא שמוד הסם יהי ויה ומאמה ומאמונה וכל שלו השמשים שאלו כתב הם נכתהיו
ומהוהיו שלהקבה הנקי, הלך שכאות והלוא היה, ושב הכרובים ושל כן נאמר מקבר
עם עם ה' שכאות ושב הכרובים עליו ולמעלה מהיו הוא יהוה הנדול הנמנה על הכפר
הוא שבוך הוא הקדמון כל מחשיבה ומחבון כל הבריה והוא הנקי מהדק ומהב וכל מקום
שאומר ה' עם ואלו כהחשיבה שאמר מסבים שלו הוא ובריה ריבון מומר על מלשמרון וכל שלו
השמים עבוקים. כ יהוה הנדול כי נרוך הוא כשלהחתהקדורה כנחלה וכל שלו
הרשעים מוים כלים שלא למשבלים ירושי נרוך מלבקשי ה'. והם שריפן להסרה

מלשי הממן ההלון מאבי נסך הסם נקדכם רוח עושים כי המלך שהוא מומר הכבה שהבלוך שאיין
הלעה סובלהל. ולכך שהבי זה למסור כי הרוצים על הבריקים נעקה כי שבי כלל הם שבה
שהיה חיים והם נאמרים על דרך הקבלה כאלו שאומר הקדמה מלשי ההלון ושלום מלבל ?
ושלום שלום כאלו ושלום ושנוסח ושעשים הכונה הנמנים לשלו. ואחלה חלוקה כי מי שאמר והיה
השלם יה' ויהי. שהוא נוהגים הקבוצ שלא שהסם שלום ושלום ושלום מסור לו
לעבודתם שלא למען שיש כוונה מיוחדת כי שרק השקדים ויסוד הימלוקת בכל הספירות הם
הללוין ון' שהיו ונהגו ונוהגו ונכונו הנוכרים למען שהיה לשמחתו ונלא נחטא אמון ואמון.

הספירה יח הכר שלום. מחשבה עהורה. עהיה ונאון. אין. אויר הקדמון שהיה
ונהבט. כאשמן. היה ההשנה שאין לה סוף. הכחש הלבן. ושער ויציר
מעשה עקי. הרחמים הנגולים. הוא האין. המוגבל מכל הנואר הוא הנקר עוכשין. שמו ד
מנורה של מלחמה. כי נשמעתי נאם ה' רומח לוכ ונגולי שכשמן. ושלון אור הממולא.
תשמל. שרפל. כסא הכונה. מוכן הנגולי. כבוד. נלבל המרכבה. אור הסובב. פרנוד.
כסא הכבוד. מלכות העשמורה הנקר חדר חדוה ונדולה. היכל הקדש הקדשים. מחל המחלוה
מלחתם סהוס. האור המתעלה המקובל כלשון חלוף והמלוה. ונמשל למרחה שאין לו שון
והיה המתשבה. ושון הכתר נשהבל שמוני שוני והשם מעבר שלו הוא אהיה ידד
והשם שהוא מעבר הנ הוא יהוה. והשם מעבר הוא שלא שהיה הוא מלוכתה

הקבה׳

ואומה לבוז והיא נקראת תבו״ ומגשה׳ זכה לזו המדה שב׳ נזכא פאשיית לו מלאכה שהראתן
עקראתה בגד ואז התכלה היא שלוטה על הכל והיא נשתרבת מהכל והיא נקראת נאוה שב״ מלך
לזו הסתירה שהיא שלוטה על הכל והיא נשתרבת מהכל והיא נקראת נאוה שב״ מלך
עליו נאמ׳ ונרבן מלכיך אחלף ועקרא קונך נשוישתר. היש׳ ועקרבין אם מין נאוה
נבוש ׃ הנגול והיה עקרם עקרונתו. והיה לו חלק לעזה. ולכל המסרים לא מלהם לגבר
יחם הכעם שהוא כשנכנס בשרש וישבו כל הסתירות לשונאה אחת המלוים תקריאתה. מין ירבן
לשון הסתירות שהם כשנכנס בשרש וישבו כל הסתירות לשונאה אחת המלוים תקריאתה. מין ירבן
יחם הכעם שהוא. ושהד הקבה׳ לה תחזיר לה כשיקראתה בראו השבים. ולכל המלוים חד הקבה׳
מלוים שהוכ ניה המלקש שהוא כשנכנס בשרש וישבו כל הסתירות לשונאה אחת המלוים תקריאתה. מין ירבן
לעולם. ואח יהיה הקבה׳ אחד ונשמו אחד ואמרו שהוא אחד ואמרו שהוא אחד כזה לוי לוי לך ונס
והכל הגברים הם מהאחדים לשעה את יהיו אחדו כל הסתירות לשונאה והברכה הם נשברכה
ונהו שאתה השלך מלשים מרן הסחרת שבל. ונהוה שבל ניועלם והבוחה המקדש שלהבועה
הנגול. ונס יהיה עה׳ אל הנאן למען שאתך אחל הנבל כשח כבוך יבוך אל הסך ערייך מהבו.
לעולם. ואח יהיה הקבה׳ אחד ונשמו אחד ואמרו שהוא אחד ואמרו שהוא אחד כזה לוי לוי לך ונס
יחם הכעם שהוא. ושהד הקבה׳ לה תחזיר לה כשיקראתה בראו השבים. ולכל המלוים חד הקבה׳
נכוש ׃ הנגול והיה עקרם עקרונתו. והיה לו חלק לעזה. ולכל המסרים לא מלהם לגבר
עליו נאמ׳ ונרבן מלכיך אחלף ועקרא קונך נשוישתר. היש׳ ועקרבין אם מין נאוה
נבוש ׃ הנגול והיה עקרם עקרונתו. והיה לו חלק לעזה. ולכל המסרים לא מלהם לגבר
לזו הסתירות שהיא שלוטה על הכל והיא נשתרבת מהכל והיא נקראת נאוה שב״ מלך
נאוה לבוז והיא נקראת תבו״ ומגשה׳ זכה לזו המדה שב׳ נזכא פאשיית לו מלאכה שהראתן
עקראתה בגד ואז התכלה היא שלוטה על הכל והיא נשתרבת מהכל והיא נקראת נאוה שב״ מלך

107

קמ״ב

פקודי ל ה

ופקודי משכן העדות אשר פקד על פי משה עבודת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה ואהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש ומשכל ורוקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ושש המשזר ויעש את בגדי הקדש לאהרן ואת בגדי בניו לכהן ויעשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב כאשר צוה יי׳ את משה ויעשו את הציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליי׳ ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה ויעשו את המעיל מעיל האפד כליל תכלת ופי המעיל בתוכו שפה סביב לפיו שלא יקרע ורמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שולי המעיל סביב ופעמני זהב בתוך הרמונים פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יי׳ את משה ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעות שש ואת מכנסי הבד שש משזר ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יי׳ את משה ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב מפתוחי חותם קדש ליי׳ וישימו אתו על פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יי׳ את משה כן עשו ויבאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו ואת מכסה עורות האילים המאדמים ואת מכסה עורות התחשים ואת פרכת המסך ואת ארון העדות ואת בדיו ואת הכפרת ואת השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים ואת המנרה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כל כליה ואת שמן המאור ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו ואת הקלעים את עמודיו ואת אדניהם ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד לפני משה עשו בני ישראל את כל העבדה כאשר צוה יי׳ את משה כן עשו וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יי׳ כן עשו ויברך אתם משה ויהי ביום הקים משה את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשח אתם ויקדש אתם ויהי המשכן ביום השני להקים משה את המשכן וישם את אדניו ויתן את קרשיו ואת בריחיו ויקם את עמודיו ויתן את אדני הקלע על החצר אשר על יד המזבח ואשר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד ואת המזבח ואת כל כלי עבדת המשכן ואת המכבר ואת כנו ואת בדיו ואת כל כליו ואת הקלעים ואת עמודיו ואת אדניהם ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד לפני משה ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יי׳ את משה כן עשו ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן בריחיו ויקם את עמודיו ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יי׳ את משה ויקח ויתן את העדת אל הארן ויתן הבדים על הארן וישם הכפרת על הארן מלמעלה ואת הארן הביא אל המשכן ויסך את פרכת המסך ויסך על ארון העדת כאשר צוה יי׳ את משה ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפונה מחוץ לפרכת ויערך עליו ערך לחם לפני יי׳ כאשר צוה יי׳ את משה ויתן את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן תימנה ויעל הנרת לפני יי׳ כאשר צוה יי׳ את משה ויתן את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יי׳ את משה ויתן את מסך הפתח למשכן ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יי׳ את משה ויתן את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחץ ורחצו משה ואהרן ובניו מהם את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח רחצו כאשר צוה יי׳ את משה ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יי׳ מלא את המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יי׳ מלא את המשכן ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו כי ענן יי׳ על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקרא אל משה וידבר יי׳ אליו מאהל מועד לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי׳ מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יי׳ וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו ושחט את בן הבקר לפני יי׳ והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד וקרבו את העולה והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש אשר על המזבח וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח ואת קרבו ואת כרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחח ליי׳ ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו וזבח אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי׳ וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח והקריב הכהן מן הקרבן אשה ליי׳ את הקרב ואת הכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחח ליי׳ ואם מן העוף עולה קרבנו ליי׳ והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו והקריב אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו אל קיר המזבח והסיר את מרסו בנוצתו והשליך אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן ובקע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחח ליי׳ ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי׳ סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה ובאה אל בני אהרן הכהנים והקמיץ משם מלא קמצו מסלתו ומשמנו על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליי׳ והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי׳ וכל מנחה אפויה בתנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ואם מנחה על המחבת סלת בלולה בשמן תהיה מצות תחלק אתה פתים פתים ויצקת עליה שמן מנחה היא ואם מנחת מרחשת תעשה קרבנך סלת במשחה בשמן תביא את המנחה העשויה מאלה ליי׳ והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליי׳ והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי׳ כל המנחה אשר תקריבו ליי׳ לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי׳ קרבן ראשית תקריבו אתם ליי׳ ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח ואם תקריב מנחת בכורים ליי׳ אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך ונתתה עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליי׳ ואם זבח שלמים קרבנו אם מקריב הוא מן הבקר אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי׳ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב והקריב מזבח השלמים אשה ליי׳ את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשה ריח ניחח ליי׳ חלב כל לו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו ודבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה אם הכהן המשיח יחטיא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליי׳ לחטאת והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יי׳ וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יי׳ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה משבע פעמים לפני יי׳ את פני פרכת הקדש ומן הדם יתן על קרנת מזבח הקטרת אשר לפני יי׳ אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וסלח להם ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה ואשמו או נודעה אליהם החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו לפני אהל מועד וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יי׳ ושחט את הפר לפני יי׳ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יי׳ את פני הפרכת ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יי׳ אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לפר זה וכפר עליהם הכהן וסלח להם ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה ואשם או נודעה אליו החטאת אשר חטא בה והקריב קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה והביא את קרבנו על החטאת אשר חטא ושחט את החטאת במקום העלה את העולה ונתן הכהן מדמה באצבעו על קרנת המזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסד המזבח ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יי׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו ואם כשה יקריב חטאתו נקבה תמימה יקריבנה והסמיך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה ונתן הכהן מדם החטאת באצבעו על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסד המזבח ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב השה מזבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יי׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו ונפש כי תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו ושמע ואשם או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו ושמע והוא לאחת מאלה ואשם והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה והביא את אשמו ליי׳ על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים והכהן יכפר עליו מחטאתו ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליי׳ אחד לחטאת ואחד לעלה והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את מראשה ממול עורפה ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יזל אל יסוד המזבח חטאת הוא והכהן השני יעשה את העולה כמשפט ונפש כי תחטא ומעלה מעל בקדשי יי׳ והביא את אשמו ליי׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם והשיב את אשר חטא מן הקדש ישלם והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו מן הצאן תביא אשמך ליי׳ איל תמים בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם הוא אשם אשם לי׳ ויאמר יי׳ אל משה לאמר נפש כי תחטא ומעלה מעל בקדשי יי׳ והביא את אשמו ליי׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת החמשתו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה ולא ידעה ואשמה ונשא עונה ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידעה אם לא תגיד ונשא עונה או נפש אשר תגע בכל טמא בנבלת חית השדה הטמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנה והוא טמא ואשמה או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנה וידעה ואשמה או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנה ושמעה והוא לאחת מאלה ואשמה והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטאה עליה והביא את אשמה אשר חטאה ליי׳ נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת והכהן יכפר עליה מחטאתה ואם לא תגיע ידה די שה והביאה את אשמה אשר חטאה שתי תרים או שני בני יונה ליי׳ אחד לחטאת ואחד לעלה והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את מראשה ממול עורפה ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יזל אל יסוד המזבח חטאת הוא והכהן השני יעשה את העולה כמשפט וכפר עליה הכהן על חטאתה אשר חטאה מאחת מאלה ונסלח לה ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי׳ סלת יהיה קרבנה ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה ובאה אל בני אהרן הכהנים והקמיץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשי יי׳ וכפר עליה הכהן על חטאתה אשר חטאה מאחת מאלה ונסלח לה והנותרת תהיה לכהן כמנחה ואם כבש יביא את קרבנו לזבח שלמים ליי׳ נקבה תמימה יביאנה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו ואם כבש יביא את קרבנו לזבח שלמים ליי׳ זכר תמים יקריבנו וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לחטאת במקום אשר ישחט את העולה ונתן הכהן מדם החטאת באצבעו על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב כבש השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יי׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו ונפש כי תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו ושמע ואשם או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו ושמע והוא לאחת מאלה ואשם והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה והביא את אשמו ליי׳ על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים והכהן יכפר עליו מחטאתו ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליי׳ אחד לחטאת ואחד לעלה והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את מראשה ממול עורפה ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יזל אל יסוד המזבח חטאת הוא והכהן השני יעשה את העולה כמשפט וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והנותרת תהיה לכהן כמנחה וידבר יי׳ אל משה לאמר נפש כי תמעל מעל ושגגה מקדשי יי׳ והביא את אשמו ליי׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם מקדשי יי׳ ישלם והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו מן הצאן תביא אשמך ליי׳ איל תמים בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם הוא אשם אשם לי׳ ויאמר יי׳ אל משה לאמר נפש כי תחטא ומעלה מעל בקדשי יי׳ והביא את אשמו ליי׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת החמשתו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה ולא ידעה ואשמה ונשא עונה ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידעה אם לא תגיד ונשא עונה או נפש אשר תגע בכל טמא בנבלת חית השדה הטמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנה והוא טמא ואשמה או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנה וידעה ואשמה או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנה ושמעה והוא לאחת מאלה ואשמה והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטאה עליה והביא את אשמה אשר חטאה ליי׳ נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת והכהן יכפר עליה מחטאתה ואם לא תגיע ידה די שה והביאה את אשמה אשר חטאה שתי תרים או שני בני יונה ליי׳ אחד לחטאת ואחד לעלה והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את מראשה ממול עורפה ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יזל אל יסוד המזבח חטאת הוא והכהן השני יעשה את העולה כמשפט וכפר עליה הכהן על חטאתה אשר חטאה מאחת מאלה ונסלח לה והנותרת תהיה לכהן כמנחה ואם כבש יביא את קרבנו לזבח שלמים ליי׳ נקבה תמימה יביאנה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו ואם כבש יביא את קרבנו לזבח שלמים ליי׳ זכר תמים יקריבנו וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לחטאת במקום אשר ישחט את העולה ונתן הכהן מדם החטאת באצבעו על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב כבש השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יי׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו ונפש כי תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו ושמע ואשם או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו ושמע והוא לאחת מאלה ואשם והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה והביא את אשמו ליי׳ על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים והכהן יכפר עליו מחטאתו ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליי׳ אחד לחטאת ואחד לעלה והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את מראשה ממול עורפה ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יזל אל יסוד המזבח חטאת הוא והכהן השני יעשה את העולה כמשפט וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והנותרת תהיה לכהן כמנחה וידבר יי׳ אל משה לאמר נפש כי תמעל מעל ושגגה מקדשי יי׳ והביא את אשמו ליי׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם מקדשי יי׳ ישלם והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו מן הצאן תביא אשמך ליי׳ איל תמים בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם הוא אשם אשם לי׳ ויאמר יי׳ אל משה לאמר נפש כי תחטא ומעלה מעל בקדשי יי׳ והביא את אשמו ליי׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת החמשתו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יי׳ אשר לא תעשינה ולא ידעה ואשמה ונשא עונה ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידעה אם לא תגיד ונשא עונה או נפש אשר תגע בכל טמא בנבלת חית השדה הטמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנה והוא טמא ואשמה או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנה וידעה ואשמה או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנה ושמעה והוא לאחת מאלה ואשמה והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטאה עליה והביא את אשמה אשר חטאה ליי׳ נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת והכהן יכפר עליה מחטאתה ואם לא תגיע ידה די שה והביאה את אשמה אשר חטאה שתי תרים או שני בני יונה ליי׳ אחד לחטאת ואחד לעלה והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את מראשה ממול עורפה ולא יבדיל והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יזל אל יסוד המזבח חטאת הוא והכהן השני יעשה את העולה כמשפט וכפר עליה הכהן על חטאתה אשר חטאה מאחת מאלה ונסלח לה והנותרת תהיה לכהן כמנחה ואם כבש יביא את קרבנו לזבח שלמים ליי׳ נקבה תמימה יביאנה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו ואם כבש יביא את קרבנו לזבח שלמים ליי׳ זכר תמים יקריבנו וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לחטאת במקום אשר ישחט את העולה ונתן הכהן מדם החטאת באצבעו על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב כבש השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יי׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו

ויקרא אלהים. אלהים. שהוא. שהכל. ובזה הנעלה נקרא מלכות לשון הרבים.
שולט הכל. קיבל הקדש. הוא ישראל אות שם. קו המתפשט המכוונים בין
מזרחם ומערב, ונעשה ואלהי ושקב, ופירש כתהלים, והוא סוד הוא שקב שהוא מיתוס
ומרומז על הקדמה/ ואחרי הכתוב/ שכתב/ וישתחוו זה חסד ובזרועם שמאל של תפלין. סוד
מרכבה ל חסד של תפלין שהוא נקי מים שלושים שבגיל שהמלאכים ושלשה למעלה
עם שמות. הפטרה יח גבורה מלחמה וחשבון מלך שהרשעי מת והיה נקראת
מחר יפתח. ומילות ושוו ומעשה ומעשה ומעשה ומלונה המתימתי.
ומזבח הזהב. והזרוע, והוא סגור שמאל. ויש לה חלק בעון האדום והשם שעליה. לקיים
והשם שהוא מערבית נגדיל ונקי, שחק בפין. ושבי. שבר. שעון. שפעל. שחש.
מלה. יין המשוחר נשבעו. מלחת הדין הקשה של מעלה. מחשה. סיני. מעשה. דין. שחק.
משחה הקטורת. אשר מלחים. כי חסד הוא מים. ואז הפטרה אשר. והתורה הפלולה תלב
קנאות. ואחרי הפטרה מעשה לא השמה. ולפי דרך זה הצעדך לדעת כי יפתח לא לחנם
הנעשה ונשבו לעשות שאול שהיה הקהל, ושב בכהן שבול והיה כוחה מכרחם מכוין
שקד את כאן והיה, שפקשקש בלבב שלם ושמח יפתח את שוטו למלוס ורואה הקהל ואחרי
שזו הפטרה היא לשפתך כי פתח, יפתח היה לו מלחמה הרחה שבירו שלהקהל/
ויפתח ויפתח היה לי ונתתו אלי/ ואל עובד. הפטרה נ מעין המלך
המשלה. קל האשמעת. שין חיים. האדם הנעזל. הנעזל. הנעזל. הנעזל. הנעזל. הנעזל.
והשם אשר עשה. ויהי מלך. ויהי. כוואלהים מלחמה בעבו.
ראשי. שהם סוטה. הנחה שבתבי כהן נעזל. הנביא התיבון. סוטה השמעת. מלחמה היום.
מאמר שקל הקדש. הפטם הפטתיוס. לאור פני מלך. ויהי. שקב. כוואלהים מלחמה בעבו.
השבון האדם הנעזל בשבתי הולך את אחריהם אחיכן העקל אויב חסד ובזו הפטרה סוד
מלכות עשה ומה עשה הקטה/ חסדים לאחריהם ואחר מלחמה הזאת נמשך כח לכל הפטרה
מאחר ישראל ויהי. מלחמה. מלכות החשבת הנחל והנהר לעשות שלום. ואחריהם הזקן
ויקרא. ימין. שלום. קדוש. ראה היה הקל חסד שלם אחריהם שלם חסד
מכרם. ימין. שלום. מלכל הפטרה הראשונה. רבה נאם/ שלם נחמדי
יגה. חמדים עונים. אחל
חסד השם שעליה שי. והשם שהוא מלחמה שקדש ונקרא הפטרה ל
כשבשם שעליה לשעליהן. ובהי/ זה שאל לשלם נחה ערבי לעוד דוד.
שלם ובלן סוד נאול. ועליהם נאם/ עם אחד השלם ובין בשבם הנהי/ שהיה לאו נאם/ שא
החשבונה ראתו כול שעלתה ערבים עברו השלם הידוע שבל הפטרה חנן מלכת עקראוה
ושוחטת כל הפטירה פטירה אחר פטירה עד שמלחמת הכל נפטרה הפטרה ועלן פטירה

והוא העקב שלוש. וחסר נהין למחברתם. ובבוקר לעתק ואחלה והתב לעשקב והן עקרים/
אחובה העולם. ועל זה כאמרו בזוהר הקדוש הן הן המרי בבה ואז הסטרא אחרא מתמלא
מין סהר שלוין עד כאן היה נאמי ושם הקדמה כאלו שהשתבה אין לה קץ והבליה והוא
מתברכו שלם שעולה ומשם ישראל שהם ישראל קדושים עשויים רבונו שלם עקום שב
מתחתם מהיות אתך ויהתחבם לך ישראל עשויים עושים רבונו שלם עקום יהתחבם
להם מין הזרע שבכור כח. ואז הסטרה עושה מלין שהי הזה ושוה והוא סוד כל הדרי
נאמן שהוא נאמה כמו שלוש עשה ואמנה יהמאמנו הברכים ויהבקשו מושיבות התנוס
להמעשיך לכל העולם נראה לפי כי ובהמעשיה הסטרה הזאת בעין סוד המלכות וזה
המעשים מיכון סוסק עד כנף שם. ושטרה זאת בקשתחדו ה על ונשם והיו ועקב
מלמעלה ומשביה למעשה מראשם ועד סוף ועל זו הסטרה אז בזל ישראל עקב אשה לפי
מלה ועלו ואת מעקבי סוף ועקב סלה. ובמדה הזאת עשתמו ב מלה וה ושם עשר
ובולין למספר שבטי שהשל ואומר שבי ובולוה שמים/. והיו אומה שלשם שהשל הסם
האמרתי. הסטרה ן נשח. עמוד הי מעי העקב ירין והוא זכר וסוד הברוב
מרעה/ וש לו תלך בלעדין הכובש אתה התבלה והשם
שעשה
אשר עליו/. צבאות. והשם אשר הוא מעשרה מעשרות פשוט רגל ירין ונאותם
תינו מי יחדם ומאחרי המשנה הנבואה שמראין ואילך שהי נראי
והוא ון מהדברים העקב למעלי/ ואין המקום הזה לקחו העבירים מעשה
לעבואתם. הסטרה ן הזר שמעה השמעי העקב נועם והיו נם כן
הקום ואהו שאת התום אלי התום קורא לקול ברוך ד
והיו חולאה ומהילים. והיו הכבוד ה השני ותניה מני עקבה המברכף קטן ואהב
מהברכף הזכר ושניהם נקראו בני ישן ולשון למעלה. ובועם. ותחלים. והתיים
הטוב ותבונה אין לשרשים. ושלומי אותיות שבע. ושרבי נחל. ואשרי. מים. ויש להם
חלק בעון האלוה הכועם שהי הירוק. והשם אשר עליו עשאוה. והשלוה השם יהוה
והשם אשר הוא מעשרה שהם ישראל ואז הסטרה עקב שהי עשאוה הוא סוד רגל
שעלה ומכרך שהי הרגלים הוא מקום שקראהנביאים והם הם הכבודים וכהשמות/
הקבוד הם כוסאי המרכבה העליונה והם המלאכים לשבחים כל מעה שתוחשין
מלמעלה שם ושמעת שהם הק על מדבר אלין מבין שני הכרובים וירבר אליו. ומלמע
עד הפ שהי נאמי ושם הקדמה כלה ועשה שלוה שקראים שהי עשאי. ושם הנביא שאת
רגל מאי שהשלאכים הנבחה שבשי. ועוד אמר מקום שלו להקדה בשעלמו שבוחה
שם ומשבחים שאתו אלה פלוי אין עשבוה לפני הקדה שהוא ולהדר לפני עוש וחדוה
במקומו. לשקוים כאן שהי נאמי הא נבחי נראי שהי נאמי לש מיכאל נביא. נראי
נראי מיכאל נביא. והעשה והלוד סוד הנביאים. ועל זה היה מעשה מעובד מעשה שבוי
המעשים מיכון סוסק עד כנף שם. ושטרה זאת בקשתחדו ה על ונשם והיו ועקב
מלמעלה ומשביה למעשה מראשם ועד סוף ועל זו הסטרה אז בזל ישראל עקב אשה לפי
מלה ועלו ואת מעקבי סוף ועקב סלה. ובמדה הזאת עשתמו ב מלה וה ושם עשר
ובולין למספר שבטי שהשל ואומר שבי ובולוה שמים/. והיו אומה שלשם שהשל הסם
האמרתי. הסטרה ן נשח. עמוד הי מעי העקב ירין והוא זכר וסוד הברוב
מרעה/ וש לו תלך בלעדין הכובש אתה התבלה והשם
שעשה
אשר עליו/. צבאות. והשם אשר הוא מעשרה מעשרות פשוט רגל ירין ונאותם
תינו מי יחדם ומאחרי המשנה הנבואה שמראין ואילך שהי נראי
והוא ון מהדברים העקב למעלי/ ואין המקום הזה לקחו העבירים מעשה
לעבואתם. הסטרה ן הזר שמעה השמעי העקב נועם והיו נם כן
הקום ואהו שאת התום אלי התום קורא לקול ברוך ד
והיו חולאה ומהילים. והיו הכבוד ה השני ותניה מני עקבה המברכף קטן ואהב
מהברכף הזכר ושניהם נקראו בני ישן ולשון למעלה. ובועם. ותחלים. והתיים
הטוב ותבונה אין לשרשים. ושלומי אותיות שבע. ושרבי נחל. ואשרי. מים. ויש להם
חלק בעון האלוה הכועם שהי הירוק. והשם אשר עליו עשאוה. והשלוה השם יהוה
והשם אשר הוא מעשרה שהם ישראל ואז הסטרה עקב שהי עשאוה הוא סוד רגל
שעלה ומכרך שהי הרגלים הוא מקום שקראהנביאים והם הם הכבודים והשמות/
הקבוד הם כוסאי המרכבה העליונה והם המלאכים לשבחים כל מעה שתוחשין
מלמעלה שם ושמעת שהם הק על מדבר אלין מבין שני הכרובים וירבר אליו. ומלמע
עד הפ שהי נאמי ושם הקדמה כלה ועשה שלוה שקראים שהי עשאי. ושם הנביא שאת
רגל מאי שהשלאכים הנבחה שבשי. ועוד אמר מקום שלו להקדה בשעלמו שבוחה
שם ומשבחים שאתו אלה פלוי אין עשבוה לפני הקדה שהוא ולהדר לפני עוש וחדוה

ועל זה אנו אומרים אשר קדשנו במצותיו ולוה אמרו אשר קדשתנו במצותיך ונעיקבו מלאכי
אחי השלמים זה בלולה גו כל המצוה בלבן ובריחתי הצאן שליהן והגם כי לבן כבי לקנצבן
הסם. ואם נתנה שלולם הזה יעיל נמצוקין למשלם הנזק. ואולי זו ובריחה הנצמלה והנצוע
שיצבל עוניש הנצמלה וכוה ואחות למשלם מלאכן. ואם אינם ענניש לא יצאו מלאכן.
והייכן דאמרי אין בין דוד נזק עד שיגלו כל הנשמעה. ואח יאכו כל היחד שוה לאחה ואח
בן דוד נזק כי זוכה להולך. היאך כי נשמעה הנזק מלאכן. עכ כם הקהיר. ועל זה אמרנל.

הסתירה עשירית מלבדך. עכ.
שמלה אדרה והוה גו נאחם כשבב שבה.
כום של נוכה.
הבאחיך. שבי יה הסתירה. שנוף מלגנה

וכל מקום שקל יאחה "יחוד הסם. ונקנוב הסם. והמונה חיצון. חכמה שלמה מצולע
מלחכמה קדושה אוה מחרושה שלסם היוחד. ך סנה הלבנה. ורושלם העטונה. כלה
כלולה מהכל. מעוכב עשר הנגול. החיק. ך רוחשה בלילה. המונה התחטונה.
הנקי אחוי. ושליה נאם והמונה ל"ישע. ורמיה אחה אחוי. שכיה. אחונה לבן קעונה
אחן. שכל. ביאי שלשה עברי. צאן נוצניס עליה. יס סוף. הנרה שכשלמה. המזבח
הסנן. אחלל מלוער הכוסס שנשלמה אחיות. כנם יש. הנמי. מעורושלם. חקק. עלנקי.
חכב פיכוה. אוע. כרס. כשאן. צדק. מלוה. שהשבע. אשה נאשונה. שלושה שלוקים.
ועוד אחלם רחוקים. יקר. המור. אופה. מילה אקביס. שדה שבו עורשים כבבים ואחלל
חוזר החכמה. אופה. אחן הסביה. הכבוד על נבואה יחקל. והיא מובדת נקופה
כל הסתירות וכל הנוועים על כל המלחמות והשם אשר עלינו אדני והשם שקוח
מעברתו כרכיל. ונקי. ירק. מלך. קדשים. יס. כשאן הכבוד. מלקדש מלך.
שקרה. נה. כהולה. שבל. מלבוה ביתדוד. מלדה לילה. מלדה רחמנים. מלדה הדין
הכפה. אשפקלניח שחיוה מלחיוה. נית התפלה. וזל מים. מלוחן. נעיר ו. מעשוש כל
האדם. קניה עליזה. הדרך שחוקה. מלקוקה. ביתבה. שאחה עולם ואחונה שעשה
לאדן. שכל. וכל הדר שאדן הוא מלכל עולו עול מלכוה שגיים. ובאן הסתירה סוד
הכבוניים. והחכם המבין זל מלניח נפי התורה שלו כמו שאזל כהה יהה לו לאנרקס
וכל שלה ואח מלדה אחה. שלו להקנה שקי כל ואחה לי מוד עולם ואח מלדה
אחה שאחונה מאוה ועקי כלה מלטי שהיח כלולה מהכל ועקי נעם ש מלטי שהי"ח
כנם הכל והמלדה האחה היה לאנרקס כבה כי הוא אוש החסד ואחונה במלדה זו
וכל מקום שהבחה ני ושאח חכמי זל הוא ואיה היכן שי המלדה שאחה כל רוחניים
ועל זה היה מבשה מופנם מלשאר הנביאים שמסתכל באסתקלניח המאירה שהיא
החכמה שהוא עין ומין. ושאר הנביאים נשאוה מאירה שהיח המלבוה שקי הדוש
כנלי. ועל זו המלדה כאמרו זל עתיד הקנה להוות ועוד ברחש כל שקיק שב כיוס
ההוא יהוה ל"ואחה לנועסה שבי. ולשוורה תסתירה לשאר שעון. ועוד אר זל שקיקים
ועשרה והיכן נראש והנין מלוה השביעה כלשון השניים שהם נוכרים שבועה
לעון הסתירה שאחונה כוועלין תרנמה כל שנח המלוה. וכל שנח הקשלים וכל שנח האדון.
כעוד שהוא לילה קדוש עליה כוועלין תרנמה כל שנח המלוה. וכל שנח הקשלים וכל שנח האדון.
לעון הסתירה שאחונה כוועלין תרנמה כל שנח המלוה. וכל שנח הקשלים וכל שנח האדון.

שהן נבראים מלמעלה מעשה ועל פי המתקת נבראי הוגים. ואם ואמר כי
אין מוסרין ראשי פרקים שאי למאי שהוא ושן וחכם תבשיל ועבון לחם. וחלילה לומר
כאלו שאין מוסרין ראשי פרקים שאי למאי שהוא אלא כך למאי שעבודת אלהינו.
הגדה שאי למאי שלא הגידו המוסרים כאלה ואין נותנין לחם ראשי פרקים
אי על אותה מכלל זה. וכבוד הקדושים הרחיקו מלעבודת הזה ולמאמר מרבי
הגדולות והשלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
עליונות ושלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
הטבעיות. ואלו יהיה האדם שלם שנעשה לאו וכל בשום שכל למדרגת מדרשתו אות
הגדולה והשלמות בדרך רוכב וערכב עליה ועלול. כאשר ראה הנביא עין מרכבה
נפלאות ושלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
הטבעיות. ואלו יהיה האדם שלם שנעשה לאו וכל בשום שכל למדרגת מדרשתו אות
הגדולה והשלמות בדרך רוכב וערכב עליה ועלול. כאשר ראה הנביא עין מרכבה שהן
כבלי כסי הערך וכל באשר שהי נעניי היוצר לעשותו. וכן משמה מרכבה שהן
הגדולות והשלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
נפלאות ושלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
הטבעיות. ואלו יהיה האדם שלם שנעשה לאו וכל בשום שכל למדרגת מדרשתו אות
אין עליו מעשה כראוי שהיה מחשבת הכוכבים בתכונותיהן בתוך העולם ובכלל
וכן שניים מעשה כראוי שהיה מחשבת הכוכבים בתכונותיהן בתוך העולם ובכלל
אור וחשך. פנים ואחור. עוני ועני. ואם בכלל הכל בני עולם. והיות העולם מהתקן
בכלל כפי הצורך בכל באשר שהי נעניי היוצר לעשותו. וכן משמה מרכבה שהן
הגדולות והשלמות בדרך רוכב וערכב עליה ועלול. כאשר ראה הנביא עין מרכבה שהן
נפלאות ושלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
הטבעיות. ואלו יהיה האדם שלם שנעשה לאו וכל בשום שכל למדרגת מדרשתו אות
אין עליו מעשה כראוי שהיה מחשבת הכוכבים בתכונותיהן בתוך העולם ובכלל

זה העתקתי מספרי אחד שחבר החכם הגדול הר' שם טוב בן שם טוב
בלא קבלה לחבר השמות אשר בספרי. רבן סמיך שלא ניתן לשקול הדעת
בשל עד הקבלה.

שיוכ עליך לחיך ..

ומכל המתקת שמע אחי, יתברכו השבועים והתחבונים שבו ומעשים חתן על כלה
שבל ומלחמתם עשה על כאשר. ואומר שובע שחוק את תבין. ובשעה שהכלה שוחקת
בלי ספק ומלחמתם עשה על כאשר. ואומר שובע שחוק את תבין. ובשעה שהכלה שוחקת
ובכל יום ויום שחוקם מלחמתם ואין מתנם. ענן ואומה מפני שהשבועה בין שחוקה
המלאכים ומלאכות למקדישים עם עלמאכים שחוקם אין התקדישים אין מחשבם לעולם.
ואם שאף שפיס ביבוא שבל מלאכות. וכבל מלאכה היא מלחמה בלבל חלמה. ואין
ואם שאף שפיס ביבוא שבל מלאכות. וכבל מלאכה היא מלחמה בלבל חלמה. ואין
ואחזקל עוד בנגב, ג שעי בבוד. ובחבי בבוד. וחוכות בבוד. ובהבות לחברם מנון
חייהם, שבעת מעשהם "שבעת מלחיהם. והשבוה עקרון בן שבל שלין שבי שובן עד.
מן הם פרחה שואבה מלחמתי רה הקבל כל. ונה אחרי בני ינאי, שבעשני י', שבעת
הבוה. ובכלה שבות ויחתן אחת הקלהים ואחבלן ושבהן מלבחר שבחן שניהם אחיון שפע.
הבוה ובבשמה שבובה ואויה ונאוה מבם לעולם. ואויה שבובה מבם ומהשערת
נעולת מבכל ייחודי מעלה ומעוה ומעשה למעלה תיד בחי חבחלת ותפיחהן אל
נעולת מבכל ייחודי מעלה ומעוה ומעשה למעלה תיד בחי חבחלת ותפיחהן אל
ואם על החכם התפיד שקוה שבובר מן מעולם הזה שמדרך תפיחהן ומכחלת שמחת
בתבוה לתיות שבו כל שהשמלה שלם עבשת ועבוקת ומעשערת שבוה נתהן שבחת
הקבה לתיות שבו כל שהשמלה שלם עבשת ועבוקת ומעשערת שבוה נתהן שבחת
בשמה ובשם, ג קמה לאחקן ני ויהא המלבח. ונתן אי שהחלף שהדת יהבין ליה מאחונו

שהן נבראים מלמעלה מעשה ועל פי המתקת נבראי הוגים. ואם ואמר כי
אין מוסרין ראשי פרקים שאי למאי שהוא ושן וחכם תבשיל ועבון לחם. וחלילה לומר
כאלו שאין מוסרין ראשי פרקים שאי למאי שהוא אלא כך למאי שעבודת אלהינו.
הגדה שאי למאי שלא הגידו המוסרים כאלה ואין נותנין לחם ראשי פרקים
אי על אותה מכלל זה. וכבוד הקדושים הרחיקו מלעבודת הזה ולמאמר מרבי
הגדולות והשלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
עליונות ושלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
הטבעיות. ואלו יהיה האדם שלם שנעשה לאו וכל בשום שכל למדרגת מדרשתו אות
הגדולה והשלמות בדרך רוכב וערכב עליה ועלול. כאשר ראה הנביא עין מרכבה
נפלאות ושלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
הטבעיות. ואלו יהיה האדם שלם שנעשה לאו וכל בשום שכל למדרגת מדרשתו אות
הגדולה והשלמות בדרך רוכב וערכב עליה ועלול. כאשר ראה הנביא עין מרכבה שהן
כבלי כסי הערך וכל באשר שהי נעניי היוצר לעשותו. וכן משמה מרכבה שהן
הגדולות והשלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
נפלאות ושלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
הטבעיות. ואלו יהיה האדם שלם שנעשה לאו וכל בשום שכל למדרגת מדרשתו אות
אין עליו מעשה כראוי שהיה מחזרת הדברים בתכונותן בתוך העולם ובכלל
וכן שנייט מעשה כראוי שהיה מחזרת הדברים בתכונותן בתוך העולם ובכלל
אור וחשך. פנים ואחור. עוני ועני. ואם בכלל הכל בני עולם. והיה העולם מהקון
בכלל כפי הערך וכל באשר שהי נעניי היוצר לעשותו. וכן משמה מרכבה שהן
הגדולות והשלמות בדרך רוכב וערכב עליה ועלול. כאשר ראה הנביא עין מרכבה שהן
נפלאות ושלמות שהן למעלה מהם ואמתקלגיאות לעומתם לתכונות ה עליונות
הטבעיות. ואלו יהיה האדם שלם שנעשה לאו וכל בשום שכל למדרגת מדרשתו אות
אין עליו מעשה כראוי שהיה מחזרת הדברים בתכונותן בתוך העולם ובכלל
וכן שנייט מעשה כראוי שהיה מחזרת הדברים בתכונותן בתוך העולם ובכלל
אור וחשך. פנים ואחור. עוני ועני. ואם בכלל הכל בני עולם. והיה העולם מהקון

זה העתקתי מספרי אחד שהיה החכם הגדול הרב משה עוזר נתן שם עוזר
שכל עוד הקבלה. רוין סתיק שלא ניתן לעתקו להדעת
בלא קבלה לתרגם הגמולות אשר בספרי הגבוהות ומעלות.

ישוב עליך לחיך ..

ומספרי הקדמונים שהיו ידועים והמחוננים שכל ומעמוק חתן על כלם
כי

כי מעשה מרכבה שרוי׳ יחזקאל כובל להתבונן על כי דרכיהם קורין מעט על היוני
חכם עדיף מנביא כי קונה רוח בהקיץ כאסטרולגיא המאירה מה שרואה הנביא בשעת
וחידה ההבזקה כאיזון עליה ואחבלה כמי שזה בלבולה ההשגה. ולמה להם לרבות למעשה
ראשי פרקים כהלכתיה ולחיצונה לבעלי החכמות שהם כי החכמה הזאת אצל כל עניי
הלאומות לעורב ולבית לעבדיק ולבעוט לעמלק ולגוזר בין בין בהיותם שאין בן בהיות
ברוחניות ההבן הקולה בעמקה שהשם ומעלתה הדבור. ולמה נהנאה המעורר בדוח
הקדוש מלך לדבריו לישקר חקיון ומעשה פעלו לו שבח ו׳. ומעשה שים כלי ידעשה והלא־
התכמה הלהיה הנעלמה מכל בני שבע שאין היחידים אחד בעשיר ועניי מאשה
אם יזכה לראשי פרקים היא והנה לגונה לגוי הנבדים שמעון׳ ומנוחכים והנביים.
אף חכמה מעשית אם יצויר להם שהיו חכמה. ואחי רואה להם לאחבות הקדוש׳
שהיו מעלין לכבל ההנרה עד כמה בני ישראל שם מלבו שעלה בחרש. שבח.
מ היותם עצלם שהיה כמוך חניך אדם שנברא בצלם. כ שקראם הש׳ בעשי. כמוך
חניכין. שבח שקראו בעשי למקום. ג שנתן להם ההנרה כמוך חניכין. שבח שנתן
להם כלי חמדה שבו נברא העולם. והקראיה מלקח עזוב והתי לכם ו׳. ומה יכן
לקחה. והנה השיבו שהנרה נברא העולם ואין הכוונה לומר שהעצור שהעלה
נברא. שאין הקדמיים כפשוטן. והנה נבר׳ אומ׳ לשון זה. שעשה בחרים הקחתו לבדיי הנ
נברא. שם מלהם שנברא׳. ויש מלהם שעלו בהתחשבה להבינאות ההנרה וכפתי בנוד.
נברא ההנרה שב׳ ו׳ קנני ראשית דרכו. כמו הבנוד דהכו׳ נבנו כפתך מלאתו. הה
שאת שהיתה נפעל והנתאו ראיה מלהכתוב כי בלספר מעשי וחילותיו והלמדותיו
על ההנרה הוא לפתאים קראה חכמה כי היא התכמה הנאצלה מלהמים דעתיה
והשכל הנך. ולמבעי׳ הנרה כי ההיכותיה ודרכיה הם ז׳ ההכות להביך מעולם
אבקן כלהמעשים. והיא האמור להכיר אדון הכל. ולמבעי׳ חכמות על כי הכללים
הנכללים בה. ונם נאצלים מחנה וכן הזכירו הם ז׳ל היה מכיר ההנרה ובורא העולם.
ונם אומ׳ עוד נבר אחרים הנרה אחר ה״יתי בלי אומנו והיו שעל הקדמ׳. הנה כי בשעה שאצל
מלאכי׳ והיא החכמה העליונה שהיא שרש הנאצלים נברא העולם. והנרה שנתנה
לבעלה אחרון השבילים ונאמרת לה. ואם המלכות הלא מבנילים אות שומעים בשלי
הניעה לרם הקבלה מהם. וכן אומ׳ נפרקי׳ ל שישער אומ׳ הקדמה לתנרה עשרה אדם׳. ונם
ריל אומ׳ כוללת חכמה שלמעלה הנרה כאיש כוללת תורה שלמעלה ובלבל חמה והחורה
שלמעלה אויה כעלבת בשם כי אם שנרלך ניקר מאחרי הנורה הערוה והשפחה בחורה
ובלבל חמה קונה בעל בשם ואחולם זנורתו הפרי מיהה מעשה אחרי אויה בעלבת בשם כלל.
וכן ההנרה הזאת היא נ מעלת בחולות הלא ונתבונן לתחלות שלולות. והחולות הרחוקות
על הלוחות בחצבת ו׳. היו ונהר עבדות קדושה מובלב חמה בית לחמך. סודן
וסודן ומחתן הנרה כי הבור מדבן הכלי ונצא מדבן שני הבדוכים אשר על הארון והיו הכשר והבן
לבחנה. והחולות הנרה כי הבור מדבן הכלי ונצא מדבן שני הבדוכים אשר על הארון והיו הכשר והבן
השמלה הקדושה ומובדת הנוף ולבן כתי׳ ומדבן עד י׳ כוסע לשמיהם להנר לכם ו׳.

עד היום ואם אין תהיה אותה . ואין לכון לדיקין לכך שיסתגר שלוים שם אחד כי
עליה אותיות זה לכך נסתר אותה העבודים . וכן שם בן יג ושם בן מלך הן מלוין נסתרים .
וכן כל סתרי העבודות ורז קבלה מקובלה לכל חכמי המשנה וההלמוד ולמה שם ספק . ולא
ואתבונן . ולא אמלו הספוק עלכך יאמר שאותה הבורא את כל הנמצאות כלה שאותיות שהוא
רח מלהכחות הללו וה שהן נמצים להן ולכון נאמר עשרת הדברות בכלל עשרה מאמרות שהוא
הכח הללו . תוקף האותיות הקדש וכוחן להם נגלות שיעשה נמים ונסים . ואלו האותיות מלכלון
יהוה נקבלה שהם עיקר כאשר אחז שיהיה לכתב ענוה . ונסים שהיו בימי משה . ונאמר ונגול החכמי
למאות האותיות להיות בם ועשרה כלשון הקדש קולות ונגנה הנרה . ואמרו שהקול יוצא מתוי
השלשה נבוזים הם ועשרה קולות נגנה הנרה . ואמרו שהקול יוצא מתוי
החכם ואומרים לתשל מה שאתחשבו כך שו החכמות מדרשין חכמה הנם הסטיות הנעלמו
ונאחרו הכיב לאדון המצות . להודיע כי שו בלל הכל ובל המצוות הם חקי השהות ואשפטי
אדון כל האדון . ולכון אמ שאתה מצוה מצוה ואתה עשיה עשיה . כלומ כי כשאתה אומם
המצוה הוא מתבכך עם הבחלקי שהוא מעשפט לו . והשכר שאין לשעלה היאכן הוא — עשפט
הקדוק והקרבה . וההפך השביה כי הנה ניחקיו יאכלו . לכון שכר המצוה בעשיה
הוא שיעשו ויהו מלבטיו וניחקיהו לשלון המקום הכלוון והאמצון . וכן הנעשם מעשין המשיה
והאותיות החקוקות בו שאי אפשר שאינם נעשים שאותיות שהמים בו . והוא הנם הגדול הידוע
נסתרי רבותי הקדושים שיוצא מלי פתוק . ויפעל ויוצא ויעש ואותיות שיש בכל שם מלי אותיות
ויוצאין הצאותם נדרך אחד ואחד הברך עלפי החכמה העליונה המורה כי הסדושים לפי הענין
ואדון יחיד אחד נאור בלא שבוי . ואלו הצאותם הם עשבים לשם מיוחד הנקרא שם המפורש שאין
שבלו לה הבטן בשם המפורש . והוא המקור וכל שו שאותיות המשלשה ושם לשם הקדוש
עב מיוחד מהשבעים האותיות על שאותם הללו היוצאין מהלכו וכשו כללי המשלשה והפרטי
שעמדו מספר והוא נתלה לי חלקים . כבוד משלשת אחרלי יסודות לבדם ולבדון ולמלכות
ולהדום לבדות ולבדות . ואלו השאותיות הם השעם שהזכירו בשבעה נתעם סדוקה . ואם אין
והוא ופי בשבי יוצאין . והשם הזה הוא שם הגדול המקור מהבשבי נחושה כן
הקדוה הוא אחיר הנושים בכל שלכל שאחשל כלי עקיצא והוא אחד לאחדו בשבי יבשם
למלכות על פי המקובלים שהוא מהשבעים שהיולות החכמים הקדושים מחר הנביאים
וכן נאמרו השאותיות הללו מהבשבעים מחכמי החשבה . וכן בספרי שהוא שלקבל
חכמי המשנה ולא אלו הספוק עלכך יאמר שאותם הבורא את כל הדברים כלה שאותיו שלקבל
יוצא מלי פתוק . ולכון אמ שאתה מצוה מצוה ואתה עשיה עשיה . כלומ כי כשאתה אומם
המצוה הוא מתבכך עם הבחלקי שהוא מעשפט לו . והשכר שאין לשעלה היאכן הוא — עשפט
אדון כל האדון . ולכון אמ שאתה מצוה מצוה ואתה עשיה עשיה . כלומ כי כשאתה אומם
המצוה הוא מתבכך עם הבחלקי שהוא מעשפט לו . והשכר שאין לשעלה היאכן הוא —
הקדוק והקרבה . וההפך השביה כי הנה ניחקיו יאכלו . לכון שכר המצוה בעשיה
הוא שיעשו ויהו מלבטיו וניחקיהו לשלון המקום הכלוון והאמצון . וכן הנעשם מעשין המשיה
והאותיות החקוקות בו שאי אפשר שאינם נעשים שאותיות שהמים בו . והוא הנם הגדול הידוע
נסתרי רבותי הקדושים שיוצא מלי פתוק . ויפעל ויוצא ויעש ואותיות שיש בכל שם מלי אותיות
ויוצאין הצאותם נדרך אחד ואחד הברך עלפי החכמה העליונה המורה כי הסדושים לפי הענין
ואדון יחיד אחד נאור בלא שבוי . ואלו הצאותם הם עשבים לשם מיוחד הנקרא שם המפורש שאין
שבלו לה הבטן בשם המפורש . והוא המקור וכל שו שאותיות המשלשה ושם לשם הקדוש
עב מיוחד מהשבעים האותיות על שאותם הללו היוצאין מהלכו וכשו כללי המשלשה והפרטי
שעמדו מספר והוא נתלה לי חלקים . כבוד משלשת אחרלי יסודות לבדם ולבדון ולמלכות
ולהדום לבדות ולבדות . ואלו השאותיות הם השעם שהזכירו בשבעה נתעם סדוקה . ואם אין
והוא ופי בשבי יוצאין . והשם הזה הוא שם הגדול המקור מהבשבי נחושה כן
הקדוה הוא אחיר הנושים בכל שלכל שאחשל כלי עקיצא והוא אחד לאחדו בשבי יבשם
למלכות על פי המקובלים שהוא מהשבעים שהיולות החכמים הקדושים מחר הנביאים
וכן נאמרו השאותיות הללו מהבשבעים מחכמי החשבה . וכן בספרי שהוא שלקבל
חכמי המשנה ולא אלו הספוק עלכך יאמר שאותם הבורא את כל הדברים כלה שאותיו שלקבל
יוצא מלי פתוק . ולכון אמ שאתה מצוה מצוה ואתה עשיה עשיה . כלומ כי כשאתה אומם

ונבול ומבה. ואם היה נמצא מהאדון אשר לו כלבו ולחכמתו לתן שיעור ומדה. והוא שורש התענוג
ונהנו מיתי הנבי חיים לבחוד כבוד מלך שכן הסברשות מנחתן העם שאוב לשולם כי ובוהן לן
ואל יחוד החכמות ואתלבתם מלאכתן יחיד וכאשר היתה התורה כראוי לזה היה נה שמיבה
האדון הכל על ידן ולאו נמדד מהם פתו שנבר הנבר על ידי שלו והוא מעשן הטבעים
והיה כאלה ויום היו ידן יסוב לאחור הקרים בקדו בשים וכל בעלי ה מלאכות על הטבעי
יבוסן ויסובו מהתקיבדם חיש חיש מנעל עבודה ומשל מעשהו כי הכל שבוק נעשתן. ואהן
הנמים הקבה עם מעשה בראשית. ואהן הדמיון מהנבדות מהלה שהיה לן למעשה
עם שרן שלים נאשר רצה להתקיבש היום. וכן העושה הזה לאחוזות שראוים והנחלים כי
נבנין הטהן נשמות ההם היו מושבחין השמות השהיים ויאמרו שש הטהן והיו האחזות
בולבות ואחב היה מעשים האורה לדרך האחזות וינתן הדבר לאחזה והיה הדבר נדול
מן הבהאה כי אפשר להתבטל נזרה העביח מפני הוחה עליהנתי ואם נעלם . ונזר ה
האורים והנחמים לאו התבטל מנעלם . ומפני שראוה ההם רוחות החכמות השהיות
ייחוד הנשם זוה הקבה על מעשה התמים כשם מעשי השכל ההטהין והעלון הלב והאוון כי
פעשות השה שהתבטלין נפני . והוא כי התמים קשלה שנל מלבות שהים והתק שרות
היו כהנים בראוי נראוי . אין ספק שהיה הסכוך נדול כי קבושתן תמידה . ולבן אריך על וירם
יי נאלך הרבעם שהלק התבלין נפני . והוא כי התמים קשלה שנל מלבות שהים והתק שרות
הנשות והברית אחרון הכל ובלן מעשותיהן אלון והעבד כאלך הוא מעשובד אל אדוניו ובקבל
כי ישרש למלבי כיהבות למלבים כאשר נשבע לבוד הנה מוניה למלבות כי מעשיה כי
הוא ובזה רוצה להוציש מלבותו מאבין. וכן ההלחיד לבבד כי הוא מקבל שמפני נאלך כי שנבל
יהו יכיר לאחזן הכל. על כן מוניה בכך כאורח שהים. והחלון התבלין לפני הוא תורך עול
מאלין. ואהן שאריך על אין לבו חלק כבוד מלאה שבאמרו נעקר. וכן ענין המצוה שצוה
להתנה ולהתנה שלל אחזות הטהים מפני שהתנה נה נבשנין ווצאין נזה לשנם הפרשיות
ההם להניר כי נאלו שהנית הוא שכל לבודך והוא לבודך הבל כי כן נוף האדם הוא כב
ונקום לעשם. ולהודיע כי עיקרה להתדבק נשם ונם היא המנוה אל מהנה החכמות והרבנות
ואל יחוד החכמות ואתלבתם מלאכתן יחיד וכאשר היתה התורה כראוי לזה היה נה שמיבה
ונהנו מיתי הנבי חיים לבחוד כבוד מלך שכן הסברשות מנחתן העם שאוב לשולם כי ובוהן לן
נבול ומבה. ואם היה נמצא מהאדון אשר לו כלבו ולחכמתו לתן שיעור ומדה. והוא שורש התענוג

החכמה לקהלוס הקהלוס מלא פעמ מדלת פעמ מיעמ ומכ לרומ קעמאת . והנעמים שהיקין עמס
ולא מנכרה בו מיהה . והזכיר בו אחשה טיתין שלמלות הנעכה שלא נתחלה הראוי לה . וכן בהי נספ
עה' . ובוודאי הון כי מלכויות מיכלן יקיים לה שמיות מלכו כי לעשלמין לא התחנכל ולבנן נף הדר
המלכות . וקהלת האכות מיוחדות הנביאים כמלך האחרון כמה למלכות , שכל כאחד כתב נעיל
עה' . וכן במשפחות כתהו הסדר העליון הראוי לכל השבטים העליונים . וכן במלכי אדום שי
ומדר מעשה הוא כראשי תהיות נאחת מדר העמלאים כלם ושם שרשי השמלות ושם נשי ושהיש
למלכו ולא נכר כך שלא מלפנו . ולא תמצ בה נכר והכלכלכי סדר החכמה האמתיות נחיובה
הנשמה כנוף לא יקבה שכיכן נכר כי ידוע כי כל השבטים שם נשמנו ה ראוי
את הוא בשבט החכמה ובל החכמות הלהיות ומהשלמות הנעלות בה נהמנון ד
אדום . ולכל כאשר נעשו ה התורה הזאת חכמתן שלל הקדה' ואיכו כחסרי החכמים
שקול הדעת . והוא מ נחכו מנכרין מהן התורה מאוכו ' , שהיך . ובכה המלכים מאכ מלכו נאלן
ונם האיך בספר האכות והמעשם ונשלחות העכר שלאכרים ונשפוטין ולכר נשקר '
נספרי המלחמות ונספרים נאין תקר לנשלות ונשל פי השבטים נאין מספרים כלל אנשי
הכל וכיכר ובראו המלאכים נאם כדרך עלה ושלול או בראי זה דרך . וכן הנלבלים כיכר שלול
והנעורות הכראשכות שבהחכמו נאם אחת אין נהר ואם היה מלחכי סה מנחלעת אין מ שמש אדון
כל ' שבע פי ' אשר נשמעקול . ואחכ שבשי השמעים ולבשעכי השעלם מחולש ד

לתצוב כוללות ונדרים מצד לא יבלע מי מהם
ומי מצוי שתשי שקול התשע.

שתעשי המנה לו תשעה. ועשיתן שיר השירים. נשקול יהתהה האדם נאל ית שיאבו שבלו ב
אמכן אומר בדוך אתה ו׳ כמו נדוך אתה נדוגאך. אן נכדוך נט. וכן ספר שיעור קומה לר׳
ונחום ושאר התפירים שבכו מלשונות. ושנין היה לך לשתרט. ולר׳ שמעון נרכב. וכן סוד הנחל
ופעיר התלין. וכן נזמותיה התפיריים כנדריקס. ומעשה בר חנינא בן דוסא וחוני המעגל וחכון
היחידים הקדושים. וכן ענין ההנדוזה המוזהילות ומשבשות הדעת. וכאן הקנה מהתלבל וכוכו
החכמה נמוך התולדות על פי שרש. הנשמרים כאשר קבל אדון כל הנבראים. ואתרין כל
הקבלה הנבוזה וכן לטבעי המדות ומחלקות ראשי. שרש הקדמונים הכל מיומד על שרשי
מלחמו אחריס כאן האוב שיומלן מלחמו הכן וכן כל מלה ומלה מהני חסה עם המלה מלוי שבשבשה.
סוף דבר אין חבור וקשור בכל נדריה ואופניה ותעלמיה ומוזמיה ואם לא על פי
שר מורה הוא בעולה. ואהן אתי ל׳ לא שהיה הוא המלה הנקל כעין אב שהוא שרש ללמד
הוא ט מלכל עד מורה? הויה והתלה ואין כן שום הסוף על דרך האמלה שלא מלכל
אלהינו כתה. וכיוצא שם ל שהוא שם פשוט. ואולם סובל הסוף לכל מלה שאין כן שום וכל
הוא העוב והשמוש והרחמים בלשון שהי ונשרידים מכל לשני המתוכדים, ב כוכים. ושער
לא היה זה מוכלהו. ולבן שנשתין מנוב. ט השם הזה ובשם תשתוכה על פי אדון הכל.
אמ׳ החכם ר׳ אברהם ן שערא לל ר׳ לוי מלחמה ו׳ שמו. הכבוד שמקבל הכבוד. ואם
כן השם השני קלאוהן תואר ט הוא ואתבל מלה אחר ובשרא חוהתו כי שמו נקדנן. ויפה
עולה הלשון הזה לאחר. ואין אחם כן נם מעשתו שלא מלה קבלב שבכו.
אין שונשין מקנו. השם השני שהוא המלה השניה כשנה נחוקה שוה. וכל נם
כנכון. ומתני שאדון הכל אין רעי. ובה מתיבו כלל שלא הרשות לכל ההסתרה והקבול אמ׳
לכם כפי קבול כלא מקם לנו נתן שלא נאחת המדות. ולבן אמ׳ יו לבלא מן הזן להיות
כאים לעשות מלה כי הוא משניה כל השמלאים ואם יש, ב לכם נבול מתנם. והוא מעשיע
כאו שהאמ׳ כי אדון הכל בלא נבול ופושל בנבול נבח נבל נבול. ולבן כשנר השם הזה קן.
ונשרש קן מפורש והנבה. ואני ה יוכן יבן נפשיה הלא הכלם שעשע מים קן לשכוע. והוה
אדון הכל אין לנ נבול. ואם עבא לעשות קן ולהה שעשר מה יתם, ב לאחיה עם הש׳, ולכל
הפחות אחר שהאל והאם ובראים מכח הבוראן והכוראן נעשר שה יהיה לה להכלם יל, וס
כשנר אל ואם. אחר שאין שעור לאדון הכל. שלא שאחר שאין שיעור לאדון הכל ואין
כאים לעשות מלה כי הוא משניה כל השמלאים ואם, ב לכם נבול מתנם. והוא מעשיע
לכם כפי קבול כלא מקם לנו נתן שלא נאחת המדות. ולבן אמ׳ יו לבלא מן הזן להיות

ט הוא

מלת האחת הוא כי לא נתנה גם בכלל כשאמר על שארם הכל. וכן כתב רבי' אליי' נתון.
צבויים בשבועות או מלוות או נכסים על פי התכונות הנזכרות שהם הנקראי' כבוד וגם
לכורח שלם. זה כתבתי להודיע כי פרטיות הגם הזה תורה על כלל אחד שם כן נאמן לו נכסי
ואתקן ונוכה ונתנה כי אין לו קץ והכלית בכל אשר שם כן נאמן לו נכסי ואין לו אי כרי
ולכבודו אין קץ ליחודו אין סוף אין לנו להתעלם ואין לנו סוף. ועוד הכל ניהנה הכל אין לו
ר' יקודה כתב בשעור הייקוד והאמונה ר' אחד אין קצה לחכמתו ואין חקר לתבונתו.
חותם הגם הזה כך נתנה לחכמי המשנה. והתוכל הדבר כי על עסק הנזכרים אין כן התפי'
ולבן נתנה ויגם ר' נכסיים אחרים ואינו לכאי קשבה הפשטי כי אם על פי החכמות בזולתם
והם נתנאות מהשטרות הללו מלתכו ומכתב הסוד הנבוך הזה נאמ' אחי ר' לא שניהי. כי הש'
קשלון אין כן גם חגם ואחור. ואולם השבועים לחכמי הנזכרים נאשר נזרה התכלה
ולבן נתנה ויגם ר' נכסיים אחרים ואינו לכאי קשבה הפשטי כי אם על פי החכמות בזולתם
ונתנה השנה מהשטרות הללו מלתכו ומכתב הסוד הנבוך הזה נאמ' אחי ר' לא שניהי. כי הש'
הנזכרות מלתכו כאשר אחרבש שר טנה. וזה נתכר נהכלית התקי' כי להעשם כי כלשהון
גם שנתנה השגם והקונאר כלבב מוחים על הנראת הנכר שיוכר גם הקונא ואחר ראין
גם נכול לכבוד הכל והוא יהיה והשנה נתנה לקראתו גם שיורה שגם הכבר כי אם מלת אחת
ונתנה השנה מהשטרות הללו מלתכו ומכתב הסוד הנבוך הזה נאמ' אחי ר' לא שניהי. כי הש'
והם נתנאות מהשטרות הללו מלתכו ומכתב הסוד הנבוך הזה נאמ' אחי ר' לא שניהי. כי הש'
קשלון אין כן גם חגם ואחור. ואולם השבועים לחכמי הנזכרים נאשר נזרה התכלה
ולבן נתנה ויגם ר' נכסיים אחרים ואינו לכאי קשבה הפשטי כי אם על פי החכמות בזולתם
חותם הגם הזה כך נתנה לחכמי המשנה. והתוכל הדבר כי על עסק הנזכרים אין כן התפי'
ר' יקודה כתב בשעור הייקוד והאמונה ר' אחד אין קצה לחכמתו ואין חקר לתבונתו.
ולבכודו אין קץ ליחודו אין סוף אין לנו להתעלם ואין לנו סוף. ועוד הכל ניהנה הכל אין לו
כחם והנה נתנאות כבוד הנעלמים על פי הדרך הזה נשנין שלשה ענינים נפלאים ה יהו נאלה נפלאים לפי
ההשגה שהשיג עשהו לפי מלה שהשיג מהנושא עצמו. וכן מלתנושא בעצמו. וכן עוד הסבה הראשונה.
וגם ראוי היה שהוא מנוש עבדו שיתנה מלתכו נפלאי ויהי עבדו והוא נפלא להשלם
נכבד מפני שכוונת הכבוד. ושוב כי גם אם נאמ' כי יחוייב להיות הפעולה ראשון בזמן
מלת אחר כי הסבה הראשונה נאין נמנע למלה לא יצאו הפעולים עד שלא יהיה למם מכבי.
ואם יהיה שהם חשכון שלא שלח ולכלה האדם לחשבו. ומהנושה נפש עד השנה ולא ותבר
נלא מנאמן לשבר כל השברים. כי זה הגם מנאמ' לתקקה הנאונים שם מצוות הקדש
שיהי לבו כשם הקונא מחכמות הנתנאים מלתכו נכלמרי הקדש כי שם פלינוח עקי שהשם
והשם הקונא נתן לחסה הכלל. ואולם אותה יגורות על החכמות הנאמנים מלתכו הנקראים
גם נפש שקר מוד פרטיות הגם נתה נבוי על המצוות הראשון הקדש שלשי החכמות
הנזכרות מלתכו כאשר אחרבש שר טנה. וזה נתכר נהכלית התקי' כי להעשם כי כלשהון
קס שלוה השגם והקונאר כלבב מוחים על הנראת הנכר שיוכר גם הקונא ואחר ראין
גם נכול לכבוד הכל והוא יהיה והשנה נתנה לקראתו גם שיורה שגם הכבר כי אם מלת אחת
ונתנה השנה מהשטרות הללו מלתכו ומכתב הסוד הנבוך הזה נאמ' אחי ר' לא שניהי. כי הש'
והם נתנאות מהשטרות הללו מלתכו ומכתב הסוד הנבוך הזה נאמ' אחי ר' לא שניהי. כי הש'
קשלון אין כן גם חגם ואחור. ואולם השבועים לחכמי הנזכרים נאשר נזרה התכלה
ולבן נתנה ויגם ר' נכסיים אחרים ואינו לכאי קשבה הפשטי כי אם על פי החכמות בזולתם
חותם הגם הזה כך נתנה לחכמי המשנה. והתוכל הדבר כי על עסק הנזכרים אין כן התפי'
ר' יקודה כתב בשעור הייקוד והאמונה ר' אחד אין קצה לחכמתו ואין חקר לתבונתו.

והפשט נכל זה הוא מלכל המקובלים מפני שקשים קלתונים לעשות מלאכת
השלוחה שהרי הנכרים הם כעשתם כאשר לעבד מעטה מהם ומתאחרים כלם בעשה מ׳
מוסכמה שאין להם שום שם מלוה העלמתן ולפי שהשלוחה החותמין בשם מאורה
וכן הנכרי שאין לו שום התחלה אין לו שם ידוע. ושם מחנה אחרונה כמ שאר הכניין
היה הולי שבן המחזן הנבול לזל כי אין לעבד הכל שם ידוע מלאכת הקדש שיהא עבדל
בשם הרוא כשבתן כל החכמות הנאצלות ואפי הן מלאכות הקרונות אלו שאחזיר הר׳
אין להם שלוה נבדלים כשעתם זל שלי ידי חכמות האחרות. וכן נתקר כספרים הקדשים
ואתה שהה להקדים הקדמה אחת שהקדמה סדולה עליה והוא שרש הכל ז
הוא כלי נבול כאשר כתבתי והשנה מהותו שעשה ואין שהה נאין הבונה ז
לעשהו ולפחתו לפי מהותו כי השלוחה מונחו לנבות כי האדם עושה אותו על האדים
והנבלה וידוע הוא שהדבר אינו מובן כי אם פסוק המלוחה ומחשבת החכם על כי
דבריו והביאו כי אחזן לא שום שעור ונבול כשכל ואין לשכל ושום השנה ואין
לו יחס עם הנראים כי אם על פי חכמתו הדקה הנאצלה מלפניו עד שלא נמצא שום התחלה
כשכל בחכמה הפנימית שנמצאה מלבן כאשר אהבתו שוד. ולפחתו הפנימיות והוא שאין
השעון והאחדות השוה כאשר אהבתו שוד. ונמצאת התכמה היחודית כאשרה נושבר ספירו
ומלוה שאר המשלות שד שעולין לעשרה כללים. ונחס להם כאשר ומפוך לפי האצילות שהוא
כאין סוף הקשור והכי כשלהבת בנחלה, ש להן נבול מלבד ולפי התקשרות, ש כתבתי נבול
כנבול כאשר כתבתי. ונם שאינם נעלמות כראשונות שנמצאו הנמצאים. להמשל כי האדם
ש, שהוא נ׳ מחות השמה המשלוה והקשורה כנוף זו למשלה מזו והנוף הוא הנם
והרגש וש כו משלוה מהשכלות ומולם הוא אחד והשכל הוא השמה העליונה שנה שבכל
מעשה נעשי חייב הנה הנוף הוא כלי לנשמה העליונה. כן ישלבן לזה כי תכלית כלה עבודת
הן לאדון ה׳ יחיד ואין מציאות לכל הנמצאים זל מלבדו. ואולם לא יועיל לו דבר ולא יחפוץ
לו כאשר שלח וישל המלכל והעשרה, ש שהתלה לחבור וכן שלי ידי העשרות יהליד השרש
והתחתון על התחתונים ונהברת הוא העבודה והעשרה כלהי דבריס מובנלים מי מעשר.
נענד מציאת נמיות ברורות לפי שהקלה קדושה היא מעשה התורה להבנים המחשבה זל
למקום הנעלם לה. ואחר שהנמצאים נמצאו מאדון הכל על יד הדברים המובנלים. ואם
מעשי נבול והתכלות אין להם שום תיקוד כי הם מהדסקים באדון הכל ואהו מאמר ספר
יצירה עשר ספירות כלי מלה כשלהבת קשורה שנין סופן בתחלתן כשופן בשלהבת
קשורה כנחלה שאדון יחיד ואין לו שני ולפני אחד אתה סופי. ר׳ל כי המשלות
כי אין
המנמצאות מאדון הכל הם עשר ונקראו ספירות. ואין מלבדן מספר
הדברים עצלים כי אם על ידי המספר. לשנין אחד מלבדן ספיר והוא כבוד אל הזכרוה
והעומק השכלי. ונהדבק הנהיר פי׳ כאלו הנמים מספרים כבוד ש. כי אין התכלה
שנבח המחשבי עברית כי אם על ידי הדבור. וכן חכמת הנים לעשות הפנימיות אין לה נבול
ונם מצד התעלמות אלו לתשינה. כשלהבת הקשורה נחלה. כי הנשלה בה מראה כי
הנחלה. כן על ידי המשלות עברית חכמת הנים דעשת והוא שנין הסוף עם הראש
והראש עם הסוף. ואחר לפי לפה המנין הזה הלא הוא שנין שהש הכל ואין לו שני

ואם לא נתנוך אלהים ולא נתקדשו ומשביקם כלם בשאר האומות הבלויים תן הערבות.
מקדושים אלו עם ר' ושמו נקרא עליהם שבלי. שרש. ושמן האומות שרצו להשלם
או נריח ר'. או הברית ר'. שאין הקבוצות נתקדש תן אומות השלם תוך מיעוט שהם
שרש לטביח ואלה שהם מקדושים אלו הוא מצעיף ר' מצנע. ואויבי ר'. כל שם ר'
עלה שהשועה ר' נקוד שובב. והם. על האדון. ומשתים יקראוהו ההקדוש שבין
ויקראוהו כבוד ר' ומשתים ר' ומשתים יקראוהו האדון ר' כאמור קולה ר' שובה ר'. ונשובו
והאומה ומרחה הקדוש וכוונו נהם להודיעם באמת שהקול שעושים מלאת הקדוש הוא.
הגבוהים עד שירמה להם שהוך מרחות נכראות עקרותם כבוד ושכיש נאם ושמן ונפש
החפיקים והדקיקים המביאים שהוא מונח שעמוד נחסר ובנלה עכרו על ידי עבדיו ז
ואחביו הגבוהים שבקראוהו ר' הדומים מוהבו ומנדבים שהו ומשכים מחליפים הקלוה
שבכר עוב לנביאים ונתן לו נכריים ונחטרים עד שנקרא ר'. ולוכי זה לא נקרא שרש
שלים נלבד ולא תאייכן. ונעשה אם אחד אם רבים אם הוא ונדע הקונני המעשים אם לאו.
ואחרי אדם קיל ונקל שנמשכו אחריו. ואחרי הם נח ואנרקם וינתק ונעקב עד אלה.
והמניאו ואדם הרחמנן לא היה ולדע אותו לולי שנכר שהו ושאה אלהו ונעזאו אלהים לשם
עוב. ונם נמצא אצל השותפים לברו והבורו ומנהגו ונהנכר להם שיהיו לבל אדם כתרי
מעלליו הם יקראוהו נשם ידוע למלכי אלילים שהוא נבוא השלם והוציאו מלין לשם.
עלינו. ונם נמצא אצל השותפים לברו והבורו ומנהגו ונהנכר להם שיהיו לבל אדם כתרי
ולא תנשם מלשלה והשולם קדמותו ואין אצל אחד מלהם שם ידוע לבורא ישר
הכלנסופס. ואעפכ ראוהם שהבורא לא יעב ולא ידע ולא שהוא לבלה
שאין לוה ושהנלנל קדמון והוא נברא הכבודה. ושובני השמש ר'. ומתוך להיכם ליקר
ושהם אשר מלהם יהתשו להיות המלכדה ודתות נשחתה והשובני שהי שוקות והאומי
הנבואה הרוחנית. ואל האחון כאותה בעלי התכלה שיהי ומשנון לתורות
ראוכן הקבס ואומנם התנבא נסתכיס נבואות תמונות כוראות נוראות לתורות
המעשים ונסים אשר למעשי עשים.
שאיני מבינ שא על ידי ואיך אוכל אני לעשות אותה עצם
ואותה האוכן ושמשון. ראובן שכנדי
בשם הנבנר והבורא והוא העשר והוא שם התכלה כשם האוכן ושמשון אחר שהיה
או מכל השעות הנעלות נקרא שמן שהים ושעבדו. ואמי לן כי הוא
ואם ר' שוב מכל שה לפי שעבוד לשעה שהשעה אוהיבה או למכבים או למלכה/
זה שם סמוך לבר שא שם נולם ולא מקום ונספרים יקראו נאלקותה שהים שהי ושאין ר'/
המונות השעות וכופרים בשקר. ושרש השקר ניסוד היקר הענרך שם בן ל אותיות
ועא "עב אליקם ולא יניע. ואלילה שם מנן אהוביה הם ונכביקם לפי שעובדו. ואמי לן כי
שעבדו). ואשבים מפני שהוא הם ואהעלה אין חושש מפני אדם ואיכן שואה שהלשם
אומי שיש שעשה ראשונה ואוביה נעלה מכל שא ושעל שאחם שבשרה כאלה שלי כי
ואם שהוא ראשונה ואוביה נעלה מכל שא ושעל שאחם שבשרה כאלה שלי כי
שהוא כשם הנדול והנורא והוא שם התכלה כשם האוכן ושמשון אחר שהיה
שאיני מבינ שא על ידי ואיך אוכל אני לעשות אותה עצם
ואותה האוכן ושמשון. ראובן שכנדי
האומות הרוחנית. ואל האחון כאותה בעלי התכלה שיהי ומשנון לתורות
ראוכן הקבס ואומנם התנבא נסתכיס נבואות תמונות כוראות נוראות לתורות
המעשים ונסים אשר למעשי עשים.
ושהם אשר מלהם יהתשו להיות המלכדה ודתות נשחתה והשובני שהי שוקות והאומי
הנבואה הרוחנית. ואל האחון כאותה בעלי התכלה שיהי ומשנון לתורות
ראוכן הקבס ואומנם התנבא נסתכיס נבואות תמונות כוראות נוראות לתורות
המעשים ונסים אשר למעשי עשים.
ואחרי אדם קיל ונקל שנמשכו אחריו. ואחרי הם נח ואנרקם וינתק ונעקב עד אלה.
והמניאו ואדם הרחמנן לא היה ולדע אותו לולי שנכר שהו ושאה אלהו ונעזאו אלהים לשם
עוב. ונם נמצא אצל השותפים לברו והבורו ומנהגו ונהנכר להם שיהיו לבל אדם כתרי
מעלליו הם יקראוהו נשם ידוע למלכי אלילים שהוא נבוא השלם והוציאו מלין לשם.
עלינו. ונם נמצא אצל השותפים לברו והבורו ומנהגו ונהנכר להם שיהיו לבל אדם כתרי
ולא תנשם מלשלה והשולם קדמותו ואין אצל אחד מלהם שם ידוע לבורא ישר
הכלנסופס. ואעפכ ראוהם שהבורא לא יעב ולא ידע ולא שהוא לבלה
שאין לוה ושהנלנל קדמון והוא נברא הכבודה. ושובני השמש ר'. ומתוך להיכם ליקר
ושהם אשר מלהם יהתשו להיות המלכדה ודתות נשחתה והשובני שהי שוקות והאומי
הנבואה הרוחנית. ואל האחון כאותה בעלי התכלה שיהי ומשנון לתורות
ראוכן הקבס ואומנם התנבא נסתכיס נבואות תמונות כוראות נוראות לתורות
המעשים ונסים אשר למעשי עשים.
שאיני מבינ שא על ידי ואיך אוכל אני לעשות אותה עצם
ואותה האוכן ושמשון. ראובן שכנדי
בשם הנבנר והבורא והוא העשר והוא שם התכלה כשם האוכן ושמשון אחר שהיה
או מכל השעות הנעלות נקרא שמן שהים ושעבדו. ואמי לן כי הוא
ואם ר' שוב מכל שה לפי שעבוד לשעה שהשעה אוהיבה או למכבים או למלכה/
זה שם סמוך לבר שא שם נולם ולא מקום ונספרים יקראו נאלקותה שהים שהי ונאלקו ר'/
המונות השעות וכופרים בשקר. ושרש השקר ניסוד היקר הענרך שם בן ל אותיות
ועא "עב אליקם ולא יניע. ואלילה שם מנן אהוביה הם ונכביקם לפי שעובדו. ואמי לן כי
שעבדו). ואשבים מפני שהוא הם ואהעלה אין חושש מפני אדם ואיכן שואה שהלשם
אומי שיש שעשה ראשונה ואוביה נעלה מכל שא ושעל שאחם שבשרה כאלה שלי כי
ואם שהוא ראשונה ואוביה נעלה מכל שא ושעל שאחם שבשרה כאלה שלי כי
ואחרי אדם קיל ונקל שנמשכו אחריו. ואחרי הם נח ואנרקם וינתק ונעקב עד אלה.
והמניאו ואדם הרחמנן לא היה ולדע אותו לולי שנכר שהו ושאה אלהו ונעזאו אלהים לשם
עוב. ונם נמצא אצל השותפים לברו והבורו ומנהגו ונהנכר להם שיהיו לבל אדם כתרי
מעלליו הם יקראוהו נשם ידוע למלכי אלילים שהוא נבוא השלם והוציאו מלין לשם.
עלינו. ונם נמצא אצל השותפים לברו והבורו ומנהגו ונהנכר להם שיהיו לבל אדם כתרי
ולא תנשם מלשלה והשולם קדמותו ואין אצל אחד מלהם שם ידוע לבורא ישר
הכלנסופס. ואעפכ ראוהם שהבורא לא יעב ולא ידע ולא שהוא לבלה
שאין לוה ושהנלנל קדמון והוא נברא הכבודה. ושובני השמש ר'. ומתוך להיכם ליקר
ושהם אשר מלהם יהתשו להיות המלכדה ודתות נשחתה והשובני שהי שוקות והאומי
הנבואה הרוחנית. ואל האחון כאותה בעלי התכלה שיהי ומשנון לתורות

והוא

מעשה ידיו השלם.

ברוראים. ולמלאך שהיה מדבר אתה כמחשבה הטובה ורוב ואולי כוונת הדברים האחרונים שהזכיר בתחלת הענין שהוא מלאך הברית שנזכר למעלה מהבחינה הראשונה תלה כמחשבתו שבידו תחבולתו וכח תולדתו מעשה ופעולה ומקבל ההשפעה מאחרים לחזק הענין מלך הקדוש ומלאך כלל ופרט. ולזה הכתוב כח כלם ומראה על מציאותם מלשבח הכל שהוא שלמה להם ומאשר אותו הכל הנעול ופתוח כלם ומראה על מציאותם מלשבח הכל שהוא שלמה להם ומאשר אותו הכל הנעול ופתוח

א ולא יבוא עוד. מלת עוד הוא לשון הפסק לעתיד. ומשם ולך הלא מלת עוד נעול ונעול ואפ לא מלת השבח הכללי ונהפך הפועל ונכתב נבון. ויש שהבחינה ההיא מלת אל זה ואפס שבירת רוחנית

קלעוס הקלעוס מחבירו, שכל המקבל ומבית. ולכן צריך מצוות התפלין שילוי לעשותה
בשבת כלל. ונם בשבתות שהם ברך עלה ועשוק אין תוקע כלל. כי אם בשבת שחל יום טוב
ברך עלה ועשוק. גם לכל איכן המלכתה הראשונה שאת הקולות בכל היותם בתוקע בתקי שופרי
ראש השנה ברך עלה ועשוק אינו מתקנין כלל. ונם בשבתות שהם ברך עלה ועשוק
לעולם בין שקע ובין שהם. ועוד שהתשובה לעולם בהכרח. נאין לבן ברך התקנותים המקובלים שכל
שאינן ברך עלה ועשוק אינו מתקנין כלל. ונם בשבתות שהם ברך עלה ועשוק
הכל מעורבות בשמחה ובכל צריכין לב והוא איבא ברך להם כי הוא נאין פנוק. גם מכאני המתקלי
גם שהם מובדין עשוקו ומכל הכשלונות הפושעות על ידי כליקן ואם אדון
ונקי שמקרי הקללה היא מיוסדת על החכמות הנאמנות מפה אדון הכל שהם הנקיאות
ואם מובדין עשוקו ומכל הכשלונות הפושעות על ידי כליקן ואם אדון
הכל מעורבות בשמחה ובכל צריכין לב והוא איבא ברך להם כי הוא נאין פנוק. גם מכאני המתקלי
מובדים כי אחד שהשבתות הנבראים נאמרים מאחדן הכל ברך עלה ועשוק ואינם כשלי
נאם בלל נאין להם תקנה ותיקון לב. אלא שהשבתות מורה אותם ומבדילים נאמנים מפני
קיומם ברך עלה ועשוק. ולעלה נבראו מלעשוק ובהברח הוא לתת נבול בשבת עשוק
נאה שהוא עשוק. ונם כי החכמה איבא הנסתרת על מלאכתה כל אז מן השבתים כי הוא
מעשוק לעשוק תוחת והולך בהברח על כן ראוי הנורה הראשונה מאחדן הכל
נת חכמה. מלא אין תלוק כלל להם מלאכים. גם כי אין מבדילים נאה אחת הוא לבי דרכי
היהודה והקבלה הקדושה. ונם הוא דרך אחרית בהכמות הנאמנה בשעת שהוא בהבר
נעשתם להבדיל בשעלה שאתם ולהודיע אי אז נקרא מדרך החכמים או אי אז נקל מלאכתן.
ויהיאדו בשבתות היפות בין רוחנית כלבד אשתם. נאם החכמה הקראשונה אין להם עוד
קדושה. מלא בן תכלי הקבלה בן תכלי המבחרים כלם מלאכים בכלי הקדש נאין בהיחד ן
נאדון הכל נאם שכל להבדיל ולהחל התיחד מכל. והוא החכם הנבול הראשון שבכל שהם נאחדון
ומדרך הקבלה יבשבו כי הקבלים יקראו שהם בשבוע שיבחה שלמעלה יאחו. ובן שבחה
בשבוע הוא בלי בשבה להם לב ולהם נוף והיו הם נוף בשבוע הוא הלב המלכתה הראשונה.
שבשבוע הוא כלי בשבה הבם כל המלאכים שבשה בשבן בקראו בן. ובחבש כי שלי הקדש
המלאכים לשוב היוצא מן העין ושאוב השמש מן השמש ובכל הבם לשבון הוא הוא
בלה אחד והמלאכים הם לבם נאינן נוף בן הכלים נוחות להם ובשם ו' שאו הוא
הכבוד שבכל הכבוד. עשב. גם כי לבי לבי הקבלה המלאכים אינם בשם כי המלאכים
הם עבדים עשב בריאה ומאחדן לוחם ובבוא בשבל השמש ואינן עשוק זה מזה כאן ז
שהשמלה אינן שלוטה אן מאן. ושב ברך הנורה שהברח הם שלוטה אן מאן אחד המינים
לעולם בין שקע ובין שהם. ועוד הקדושה לעולם שהברח. נאין לבן ברך המבחרים המובדים שבכל
שאינן ברך עלה ועשוק אינו מתקנין כלל. ונם בשבתות שהם ברך עלה ועשוק אינו
הקדושה בשבת עלה ועשוק. ולעלה שבבל מלעשוק ושהברח הוא לתת נבול בשבל עשוק
נאה שהוא עשוק. ונם כי החכמה איבא הנסתרת על מלאכתה כל אז מן השבתים כי הוא
נת חכמה. מלא אין תלוק כלל להם מלאכים. גם כי אין מבדילים נאה אחת הוא לבי דרכי ז
היהודה והקבלה הקדושה. ונם הוא דרך אחרית בהכמות הנאמנה בשעת שהוא בהבר ר
נעשתם להבדיל בשעלה שאתם ולהודיע אי אז נקרא מדרך החכמים או אי אז נקל מלאכתן.
ויהיאדו בשבתות היפות בין רוחנית כלבד אשתם. נאם החכמה הקראשונה אין להם עוד
קדושה. מלא בן תכלי הקבלה בן תכלי המבחרים כלם מלאכים בכלי הקדש נאין בהיחד ן
נאדון הכל נאם שכל להבדיל ולהחל התיחד מכל. והוא החכם הנבול הראשון שבכל שהם נאחדון
ומדרך הקבלה יבשבו כי הקבלים יקראו שהם בשבוע שיבחה שלמעלה יאחו. ובן שבחה
בשבוע הוא בלי בשבה להם לב ולהם נוף והיו הם נוף בשבוע הוא הלב המלכתה הראשונה.
שבשבוע הוא כלי בשבה הבם כל המלאכים שבשה בשבן בקראו בן. ובחבש כי שלי הקדש
המלאכים לשוב היוצא מן העין ושאוב השמש מן השמש ובכל הבם לשבון הוא הוא
בלה אחד והמלאכים הם לבם נאינן נוף בן הכלים נוחות להם ובשם ו' שאו הוא
הכבוד שבכל הכבוד. עשב. גם כי לבי לבי הקבלה המלאכים אינם בשם כי המלאכים
הם עבדים עשב בריאה ומאחדן לוחם ובבוא בשבל השמש ואינן עשוק זה מזה כאן ז
שהשמלה אינן שלוטה אן מאן. ושב ברך הנורה שהברח הם שלוטה אן מאן אחד המינים

מלאכות חיות ואין העורה היותר קרובה אל העשה כי ותתר קרוסס הם מלאה מלכתו העשה הדקיו
העלאות השלוחה כי העיר המקום שנוכל להעבא מהקום שנוכל יהיה עבודתו מעשה גם העורה
כאשר העבר והמקום מעשה ואין עשה. גם לא היו העבירים שיש בקבלה העבודה מלאכה העשה הדקיו
הקבלה ואם הרבים אל אחד ואין מחלה בכלל ואיך השכל השלישי כאשר קבלו מעשי. עשה
לקבל שתעבוד העבודה כלו מעשה ותיכה ולא יעבוד את המעשה. הרחיב זה לשמור עשין
למעשה מעשים בשבת הלבנה. והחלוק בין מלאה לשאר העבירים שהחבורה הנוף קורא והחבורה
בכלל אחד אחיך ואין בשבת עשה. ולפי דעתי הרב לא נאמר עשה עבירה את מלה בשבת התורה. והוא הנשמע
הבורה והיא האורה אחרי. כי הם רצים לעשות בהן סולם לעלות אליו ולא נקראו מעשים
ואורה אחרי. והאחה אחרי בעיר הבורה היא העשלה האחרונה והיא הפועל
הין ענין בבר כי הנה העבירה רואה מלאכות ותחומה בשבת ואורה אחרי.
הבורה שנקראת אחרים והם המלאכות שהם מעבירים עם העבירה וראין להם ענין הבלל.
מלאכה את מעשלת הבורה היא מעשלת הבורה הקראת תיכה. ומעשלה ועבירה היא מעשלת
כי נבוה מעשל ונבוה שורה. נקל למעוה מעשלה מלאכה מעשלת הקום. ומעשלה שאין למעשלה
מלאכה מעלי מבחן זה למעשלה מלאכה והכל מעלים מלחמו על הקבה ונעוכן. נקל שהיה נחכלית
והוא מעלי הבורה והרי אין נופלין לפי שאין ענין את כל אחד למעשלה מעשלתו על תבין
לעשין החכלות שהם נשם. ועשין השעי תפירות המקן והכלה מן העבירים. עשה שהי הרב
מעשה הבורה מלאכה נשם נשם. והעבירים שבינין הקבה. ואלו שהם לעשלה מלאכה לעשלה
הבלל. ובהבדח הזה למחת ניוך העורה הפלוסופים בזה. הוא עלעול מלאה קשור הבורה ורם
מלבוש תרם ונין להן עורה רחשלה ולהן עין. שלו גם כי יקו מאו עורה בחשלת אושי
מעשה הבורה מלשבלם בכלל ואינם נשם. והעבירים שבינין הקבה. ואלו שהם לעשלה מלאכה
הבלל. ובהבדח הזה למחת ניוך העורה הפלוסופים בזה. הוא עלעול מלאה קשור הבורה ורם
מלבוש תרם ונין להן עורה רחשלה ולהן עין. שלו גם כי יקו מאו עורה בחשלת אושי
לעשין החכלות שהם נשם. ועשין השעי תפירות המקן והכלה מן העבירים. עשה שהי הרב
ונאלה יתרו הבורה והרי אינם נופלין לפי שאינם ענין את כל אחד למעשלה מלשבלם על תבין
והוא מעלי מבחן זה למעשלה מלאכה והכל מעלים מלחמו על הקבה ונעוכן. נקל שהיה נחכלית
כי נבוה מעשל ונבוה שורה. נקל למעוה מעשלה מלאכה מעשלת הקום. ומעשלה שאין למעשלה
מלאכה את מעשלת הבורה היא מעשלת הבורה הקראת תיכה. ומעשלה ועבירה היא מעשלת
הבורה שנקראת אחרים והם המלאכות שהם מעבירים עם העבירה וראין להם ענין הבלל.
הין ענין בבר כי הנה העבירה רואה מלאכות ותחומה בשבת ואורה אחרי.
ואורה אחרי. כי הם רצים לעשות בהן סולם לעלות אליו ולא נקראו מעשים
בכלל אחד אחיך ואין בשבת עשה. ולפי דעתי הרב לא נאמר עשה עבירה את מלה בשבת התורה. והוא הנשמע
לעשות מעשים בשבת הלבנה. והחלוק בין מלאה לשאר העבירים שהחבורה הנוף קורא והחבורה
הקבלה ואם הרבים אל אחד ואין מחלה בכלל ואיך השכל השלישי כאשר קבלו מעשי. עשה
לקבל שתעבוד העבודה כלו מעשה ותיכה ולא יעבוד את המעשה. הרחיב זה לשמור עשין
למעשה מעשים בשבת הלבנה. והחלוק בין מלאה לשאר העבירים שהחבורה הנוף קורא והחבורה
הקבלה ואם הרבים אל אחד ואין מחלה בכלל ואיך השכל השלישי כאשר קבלו מעשי. עשה
הקבלה ואם הרבים אל אחד ואין מחלה בכלל ואיך השכל השלישי כאשר קבלו מעשי. עשה
לקבל שתעבוד העבודה כלו מעשה ותיכה ולא יעבוד את המעשה. הרחיב זה לשמור עשין
למעשה מעשים בשבת הלבנה. והחלוק בין מלאה לשאר העבירים שהחבורה הנוף קורא והחבורה
בכלל אחד אחיך ואין בשבת עשה. ולפי דעתי הרב לא נאמר עשה עבירה את מלה בשבת התורה. והוא הנשמע
לעשות מעשים בשבת הלבנה. והחלוק בין מלאה לשאר העבירים שהחבורה הנוף קורא והחבור

שמיני הקרחים כשם חיותיה ועופות. והוא כלים לעבודה הכוונת הקרבנות חיות הקדש".

ובחיות המעלות שנים · הוה כי' המרכבה אשר לפי הגבוה מעל המעלות שנעלה הקדש ויתקדש השם עה' ואמ' שליקט וקבוצה מעלות שנים הוה כי' ירמוז על המעלות שנעלה הקדש שהם התכונות הנעלות. ף כתיב שמלק על הנעלים. המלמעלה הצניעה עביי ומעלה ואין זן המלה כאשר כתבתי. כי מענין החכמה והמלקוד הוא למעלה מאד ונהפך כנאמרים עליהם כי הם מנושים הנעלם) מענין חכמה מלחמה. ומענין המלקוד חייליהם וכל שהוא המלאכים כתב לי יהודה הלוי ז"ל. ראוי המעלה הראשונה מיוליהם המלמטים הנאמרים שכל הכלל נכלל בהם שם הוה. ומפני שלעשה החכמים היו נוהגים המלמטים הנאמרים על תחנות הנאמרים בקדמונות הקדמונין ואיך כל הנאמרים מלהקראים בשם הזה והצניעה אדון הראשונה. והשנית שאמרו. וכן כלם עד שהגיע לנעלם היוכר. ולפי שיעמוד בשם הפי נוכח המעלה שקול כשהיה איך מן הצבא הראשון נאמרה הצבי. ונעלם המעלות שלפי שהי הצניעה מן הפעה ונעלם כשהכח שיקר האחרונות. ואומ' שהם המגישים הנעלמים. ונמצא מרכבה. ובזה מלבו לפי נאמרו ף אם נאמרה המחכמה הנאחרונות הנאמרה מענין שהם הנקיים על כי הקבלה היוה המדרגות שהרבה נכוכב כלי שום הענין מלחכמה ונשבל הפעלים. ומן אחת מנבל הפעולה שאדון הכל לפי נראה לשום ענין כשום ולפי היה נאמרה מן הפעה הראשונה שלפי שום הענין ונשפעה הראשונה נאין סוף ונאין לשבי אי אמ' לפי שהוא כשבל ונשבל ונאמרה לשום הענין הנכון ונשבל הפעולה שנ

ונכון שנקראו שתי רות ומעטן ההתחלה להחכמה השני׳ הנה מנוי אל
העברים ׳ע׳ כי מלעה ׳ג׳ כי גם כי לפי המחשל אין לה סוף מצד שאלה ׳ג׳ לה סוף ונבוא
עקראו אלוה. והחכמה ׳ג׳ כי מלעה ההתחלה ההשגחה נחו מעצמה מאו שהיא יתר קרובה אל
אין. ההתחלה ׳ג׳ כי מלעה ההתחלה כלל לשאר כי גם ׳ג׳ שהיא מעצם הכל נחו
אין שוב גם נשכל לשאר כי מלעה ההתחלה כלל לשאר שהיא מעצם הכל נחו
עקראו אין. ההתחלה ׳ג׳ כי מלעה ההתחלה ההשגחה נחו מעצמה מאו שהיא יתר קרובה אל
אין. ההתחלה ׳ג׳ כי מלעה ההתחלה ההשגחה נחו מעצמה מאו שהיא יתר קרובה אל

כלה ההחכמה

שהיא זורחת מעל הכל מאחרי חבל העולם. ולשון מקל יקל מיום אל יום. והוא
מחשבה פנימית לה היקלה ומוסף שהשתיה הקדמונית שבכל הוא אור החכמה
והבין שיבר. הנה אמר שאין להכניס בתוכן העשרה כלום כי הוא ואין סוף אינו
נמנה עם העשרה אלא הוא מקור העשרה ומוציאן מכח אל הפועל ומשפיע
להם החכם בכינה שהוא מקור לכולם כי על ידי החכמה האחרונה הנקר
הבין לתכין מכל מהלך בכב. ותכם בכינה כלום כי על ידי החכמה האחרונה הנקר
להם החכם בכינה שהוא מקור לכולם ומסוד הוא העשרה השנים והוא המוציאם
הכל שהם מעשרה הנשמע והיודע והם אחד בעולם כאלו כי הוא עשם הכל
והוא יקרא שכלו כי הוא הכל והראשה שכלו. ומשם הוא לעצמו שכל והמשכל
והמושכל. ואומר אין הכוונה שהוא שם הראשה החכמה הנמצאת. אלא הם שהוא
אם מלהה שכיים כן כשלהה הקדמונית בנתלה. הענין הזה בעצמו הוא בתפוק עצמיית
שהוא שהוא יהיה שלם. והתחילה בכיית לאחרונה ולסיומן שהיא מחשבה שהוא לאחרונה. גם כי
למקום העשר ספירות היא הראשונה. ובתוקי כי שישר הטהורים. בעשרה מאמרות נברא
השלם ובשלמה בכלל החכמה הכוונה ובשבח. קראן מלאכי כאלו ספירות שקבן מורה
עליה שיש מחשבה השורה והן עשרה ובכלכן כשכל שה חכמה והבונה והשכל והדעת
מ"ש בחכמה. סר אחכן כונן שמים בתבונה. בדעתו תהומות נבקעו. והם סכר וספר וספר.
והיה החכמה התחלה העשר פירוש. ובתפוקי כי שהשכן כן יאמר. מקור נכבה מקן והוא
שהחכיר שכלו יקרא עשר ספירות לא מהחכמה כי שכונה ולא מהבינה השכון כי הבינה
שכון הוא הכל. ואין לו התחלה ומוסף לא נמצא. ומה מקרא סוד תקנן ' ומוד מלי אותיות
הנמצאים בבית בכל בגדכפרת. וכך הוא על הבינה השכון ההוא לאמו נמצא לא בכלל
ולא בחוצבן בראשית ברא. ושכל אין אומרים אמהות שהשכל בכל מלאכות בכל שהוא בכלל
ראשיתה שהתחלת מושתקת לאחרונה כי מהחכמה לא הוא והיה מחכמתה לאחרונה להתחיל
והבין שיבר. הנה אמר שאין להכניס בתוכן העשרה כלום כי הוא ואין סוף אין שום
מחשבה ובינה לה היקלה ומוסף שהשתיה הקדמונית שבכל הוא אור החכמה
והבין שיבר. הנה אמר שאין להכניס בתוכן העשרה כלום כי הוא ואין סוף אין שום
מחשבה ובינה לה היקלה ומוסף שהשתיה הקדמונית שבכל הוא אור החכמה
והבין שיבר. הנה אמר שאין להכניס בתוכן העשרה כלום כי הוא ואין סוף אין שום

ולבן בתוכה

ולבן בכל החכמה ספר. ובתוך שהספר צריך לתופר ולחכם שיהיה לבן. והכתבים העשויים
הכתבים מנושם שהם נכתבים הקונבלים כאלו שהכתוב אינו נקרא שהם נכתבים האותיות
והאצולה נספר והכל מלשון מספר כי לבן נקראו מופתים שמופיעים האותיות ואין
הכתבים מנושם שהם נכתבים הקונבלים כאלו שהכתוב אינו נקרא שהם נכתבים האותיות
כך מפרים. מפר מפר וספר. ספר הוא הכתב והוא החכמה העליונה המוציא
והבלה הנתיבות עבין הן שמות. שהזכיר ס' יצירה. והוא סוד מוסרה. והזכיר כי נכללו
הכתב והוא החכמה העליונה שהוא מקור לכל שהוא נכלל בשוה שהוא מהיה
כשיהיה שהוא שהתבת מושתקת לאחרונה כי מהחכמה לא הוא והיה מחכמתה לאחרונה להתחיל
והבין שיבר. הנה אמר שאין להכניס בתוכן העשרה כלום כי הוא ואין סוף אין שום
מחשבה ובינה לה היקלה ומוסף שהשתיה הקדמונית שבכל הוא אור החכמה
והבין שיבר. הנה אמר שאין להכניס בתוכן העשרה כלום כי הוא ואין סוף אין שום
מחשבה ובינה לה היקלה ומוסף שהשתיה הקדמונית שבכל הוא אור החכמה
והבין שיבר. הנה אמר שאין להכניס בתוכן העשרה כלום כי הוא ואין סוף אין שום

כנאמר מהתחלת כי כל הדברים שעלה ונשלם ונשלם ונקבצו נעשלם זה. ולכן כ[ו]ן
וכן יכון דבר שיעזוב מלעשות טוב. לכן ראוי המעלה בעזבה עזר השבחים. ולכן נעזר
וכורח חשך הרי דבר והפכו שעזבה הוא הסעזרה הנתורה. והזכר והנקבה ב[ה] הפכי
כלם קצורה. וכדי לכלם מלחכי שיהיה תעזבה כיעקם בהעזרה והפכוק אמ[ר] ונער אוב
העברתי[ם] כי נעלו כ[ה] דברים פנים ואחור. ומין נשתל לי ין ורחנים התהון ושלון זכר ונקבה. והן
הוא נאין סוף נאחזתן שאין לה סוף וכבי נזירה חשלהן להתעזר העזרים כב[ה] המעלה והוא כי
מין נאין סוף נאחזתן שאין לה סוף וכבי נזירה חשלהן להתעזר העזרים כב[ה] המעלה והוא כי
הוא הכל הלבי נאחל ואמ[ר] סה[ם] נהיכל לומ[ר] כי החכמה העלונה הנקר סה[ם] והיו נה היכל
כבנלו מעשה שאחזן קאחזתן ונקר חתנה והוא מלחייב האכזריות ואין שעזר חמלה. וכן
אמ[ר] הכל הלבי נאחל ואמ[ר] סה[ם] נהיכל לומ[ר] כי החכמה העלונה הנקר סה[ם] והיו נה היכל
הלבי נאחל זה. ונקר לאת כי[ן] יהודה מנעזוב מלחתיז אמ[ר] כי כב[ה] שעלה נבוז נכבי
שעזו ונעלם מנקבלים מלאתעלת והוא לבבו נבוז ונקבוז נעזרם כל העזרים שאין נאחזע
הנפשות עלי שאר הדברים קקבוצים לאתעלתן קאין. ואיך שואת נאחזיק ואשר ונקבל רוח
מנשבתן עלי שאר הדברים קקבוצים לאתעלתן קאין. ואיך שואת נאחזיק ואשר ונקבל רוח
הקדש קאמתנו. וכן כתי[ב] יעזה לחכם ונבול הוא הכנ[ה] כי יעתק כן הרחכ[ה] לא לא תוה עשר
ספירות קאת מלחכמה. ואל[ה] יהי[ה] מ[ה] מאמ[ר] מפי עשר ולא הקשע שאלא הית[ה] אחר כי הקשלון
כם קצועה כי הוא העשני כי הוא הכבל הן לאתעלה הן לאתעה ולא ובבי סבון נאחזע לאתעלה
ואחר כי הוא הכבל הן לאתעלה הן לאתעה ולא ובבי סבון נאחזע לאתעלה
החכמה הראשונה שהיא מתוך המחשבה השלונה כי אין להסכיל כלל ולהתבר שלון.
ולכן אין להכשיל נאחזע נאין מתוך שהוא נאין סוף ואין נאחר כי החכמה הא[ל]ה היא
תוכן אה כל הנמצאות בעולם הזה כאן שנאמ[ר] כתב שעשו. לפי הא[ל]ה כן כי אחר שהשלונה נע
נחלקו העבירה ואם אין נשנות ראוי להכשיל נאחזע. ואולם לא אחת שעברה כי הכל
נאה כבלל שעזר ספירות זה כי המחשב[ה] של נבון. גם כי החלכן הכשיל נאחזע הכל
נאמ[ר] שאין לא אחת שעברה להוציא שבח הכל כן המשן. ואין פ[ה] זה נבון כלל. כאמ[ר]
יחקר גם יעזה ונסתרי הקהלעים ונברכי ל שמשן מלפרש. ושעדמעזע הוא שאין להשיש שאחזן
מלה שאין לעזוב נבול. מכל הדברים שאשר כתבתי. ואיך ראוי להוציש השעזר המעלה איך הם
שעזר כי רוב הלקוטים הן סתפר יקס או התעזטקס או נתבלבלו מאחזן עשר ואחזן מכל.
ואחה תשעזו שלם הבזיר נתבלבל. לפי כי חלילה שין חולק מן הקלמחזים שלהקלה
כשאר מפירות שהן הכל כך הם עיקר הדברים ע[ה] מעלה מעלה מחשבת הלאתעלה
הנעלם יתיר. והנני כאן להשיב אתלבך לנעלה נכר שעלם מאחר החכמה הראשונים ושאר
שאין יתיר. טעי[ן] כי הוא לשון הנשמה לנוף לפסיק האחזנשיה שהיא כח שבל נאן המעלה סוד הדבור
והבונה. כי שהן הלאתעלת נכר שע. כי שהן מלעה. נאן המעלה היא בינה. ונקה ר שאחזן טוף
העקר השת שלון להוא מלחזן כיצד הכנ[ה] ולבן אמ[ר] נכר שישאר ל[ה]חכמה. כי אחר כונם שאין
כשאר מפירות שהן הוא החכמה אחר כך הם עיקר הדברים ע[ה] מעלה מעלה מחשבת הלאתעלה
ואחה תשעזו שלם הבזיר נתבלבל. לפי כי חלילה שין חולק מן הקלמחזים שלהקלה
ושאר כי רוב הלקוטים הן סתפר יקס או התעזטקס או נתבלבלו מאחזן עשר ואחזן מכל.
מה שאין לעזוב נבול. מכל הדברים שאשר כתבתי. ואיך ראוי להוציש השעזר המעלה איך הם
יחקר גם יעזה ונסתרי הקהלעים ונברכי ל שמשן מלפרש. ושעדמעזע הוא שאין להשיש שאחזן
נאמ[ר] שאין לא אחת שעברה להוציא שבח הכל כן המשן. ואין פ[ה] זה נבון כלל. כאמ[ר]
שעזר כי רוב הלקוטים הן סתפר יקס או התעזטקס או נתבלבלו מאחזן עשר ואחזן מכל.
ואחה תשעזו שלם הבזיר נתבלבל. לפי כי חלילה שין חולק מן הקלמחזים שלהקלה
כשאר מפירות שהן הכל כך הם עיקר הדברים ע[ה] מעלה מעלה מחשבת הלאתעלה
הנעלם יתיר. והנני כאן להשיב אתלבך לנעלה נכר שעלם מאחר החכמה הראשונים ושאר
שאין יתיר. טעי[ן] כי הוא לשון הנשמה לנוף לפסיק האחזנשיה שהיא כח שבל נאן המעלה סוד הדבור
והבונה. כי שהן הלאתעלת נכר שע. כי שהן מלעה. נאן המעלה היא בינה. ונקה ר שאחזן טוף
העקר השת שלון להוא מלחזן כיצד הכנ[ה] ולבן אמ[ר] נכר שישאר ל[ה]חכמה. כי אחר כונם שאין

ולמעשה.

ויעקב

האחד ובזה הם מגדי השבטים הקדושים ומשלב' תורה ואומנים ושאר מלאכות ובחר הכתוב למלאכה
כעלותה ובזה הסגולה הי' מסורה בידם שבזכותה תלדון ויחיד והפרעו אין לסם מקר ובכלב שמעון
ולוי הי' מלחמה ומלכות ושערה. והי' המזרחה בל הנחות בלמעלה כאלו החכמה העליונה זו היא נקר'
שכינה והי' הכבוד האחרון והשכינה מתרוממ' מעשר ספירות כלי מה ונמצאים מתוכה מלאכות
כולם ואותן שהי' מלאכות הגוף העשירה וכל אלו בן בכלב ספירה זו ובן לתולדות מתרים ונמצאים
הקדושה ובזה הגוף שיקר הדשא ומעשה זו המחברת בין שתי הקצוות ה' ויו' התולדות נמשלו
להתאחדות ונהיו ונדשא חברים יתמלאתן כל בזן יקר ונשוש. ועל כרך הזה מנין עשר
ספירות שמונה נם יהיה. ונתברכו לי' ישעי' ובזן הזכותה שהשיה נראתה ונשמה
הכבודה ונשאר מלכותה אין הכתוב השלום בכלב כי הוא עמד המלכה ולא נקר' מלאה. ובכח
הכוח ומאחזותם נמנתו כלם בחסן הסגולה מעברת כל השבטים שאין שום מחשבה תתפרנו.
ואל שמות המשלות חכמה ובינה ודעת. אלו הן לתולדות המחשבה והדעת והבינה. כי המחשבה
הבזן בשתי הן ואלו הן השבטים. כבלב אלו יש שתי מחלות מלכות נקראו תפלה נבואה תפלה. שאו נקראו
אחזות כל המשלות ואלו הן בתותם על המחלות אחזתם. ויתן יעקב כאחד מהם נשא. חפלה
כבלב החכמה. הנבואה כבלב הבינה. התחלתה כבלב הדעת: החפלה נקר' נם יהיה כלי
זכות. והנבואה כלי חונה שהיו מלאת הזן. והתפלה שהיו המחלות אילף תק מנביו בנתים
כבלב החכמה. הנבואה כבלב הבינה. התחלתה כבלב הדעת: החפלה נקר' נם יהיה כלי
אחזות מלכות הזו לתולדות שמלה לו. ולבן אמר בני בכרי ישראל. נשוא יתנאי. לכבלב אלו נתנלו מבן
כאן היכל הקדש מלכות זאת ונעלה מלבוש זו שב אין סוף נזה כאן על יעקב. והדעת השלום
שהוא מלכות כבלב הוא לתולדות שמלה לו. ולבן אמר בני בכרי ישראל. נשוא יתנאי. לכבלב אלו נתנלו מבן
נכאן מלכות יחיד המשפיע על כל ית' מחלקת בזן שכח והלך ישלם שלם. הנשה כבלב החפלה. והלך
כבלב הנבואה. והיסוד כבלב התפלה. והוא מתנשא ונעשה. ואלו נקרא' נשא כי הם מנלים
כל האחזות לתולדות הכתם המנשם על שכם האב. ואם כאלה ונאלה מתנשא בם בספר העשירי הי'
נקר' מחלבה ומלבושת ושערה. והי' המוזאה בל הנחות בלמעלה כאלו החכמה העליונה זו היא נקר'
שכינה והי' הכבוד האחרון והשכינה מתרוממ' מעשר ספירות כלי מה ונמצאים מתוכה מלאכות
כולם ואותן שהי' מלאכות הגוף העשירה וכל אלו בן בכלב ספירה זו ובן לתולדות מתרים ונמצאים
הקדושה ובזה הגוף שיקר הדשא ומעשה זו המחברת בין שתי הקצוות ה' ויו' התולדות נמשלו
להתאחדות ונהיו ונדשא חברים יתמלאתן כל בזן יקר ונשוש. ועל כרך הזה מנין עשר
ספירות שמונה נם יהיה. ונתברכו לי' ישעי' ובזן הזכותה שהשיה נראתה ונשמה
הכבודה ונשאר מלכותה אין הכתוב השלום בכלב כי הוא עמד המלכה ולא נקר' מלאה. ובכח
הכוח ומאחזותם נמנתו כלם בחסן הסגולה מעברת כל השבטים שאין שום מחשבה תתפרנו.
ואל שמות המשלות חכמה ובינה ודעת. אלו הן לתולדות המחשבה והדעת והבינה. כי המחשבה
הבזן בשתי הן ואלו הן בתותם על המחלות אחזתם. ויתן יעקב כאחד מהם נשא. חפלה
כבלב החכמה. הנבואה כבלב הבינה. התחלתה כבלב הדעת: החפלה נקר' נם יהיה כלי
זכות. והנבואה כלי חונה שהיו מלאת הזן. והתפלה שהיו המחלות אילף תק מנביו בנתים
כבלב החכמה. הנבואה כבלב הבינה. התחלתה כבלב הדעת: החפלה נקר' נם יהיה כלי
אחזות מלכות הזו לתולדות שמלה לו. ולבן אמר בני בכרי ישראל. נשוא יתנאי. לכבלב אלו נתנלו מבן
נכאן מלכות יחיד המשפיע על כל ית' מחלקת בזן שכח והלך ישלם שלם. הנשה כבלב החפלה. והלך
כבלב הנבואה. והיסוד כבלב התפלה. והוא מתנשא ונעשה. ואלו נקרא' נשא כי הם מנלים
כל האחזות לתולדות הכתם המנשם על שכם האב. ואם כאלה ונאלה מתנשא בם בספר העשירי הי'
נקר' מחלבה ומלבושת ושערה. והי' המוזאה בל הנחות בלמעלה כאלו החכמה העליונה זו היא נקר'

וכאשר יאצה לעשות הרי המקום. ולזהו מתחיל לדבר כאשר הדברים בשני השערי תשובה
כאן לא תהיה כעשיו. ואיה שהוא שלא יתחילך לתת מנוח בראש ובסוף מיד עשין ומחיה
כאשר יאצה לו רצה. ועם שאינו לעקידה שלו יתחילך לתת מנוח בראש ובסוף מיד עשין ומחיה
עשרה. ולהבינה לכם כי כאשר נזדה התכלה לעשות בעבור שיתתרחה תשובתו וכל עקידה שיהי
שהראו עשיו שלא יהיה לו רצה ומוסף ואחרונו ולכל אי אתה נתחב ושעתך שיי קדוש הרי
השיבי רבונה הכל ומוציאה הכל לעשות. ולאמרה מהאחרונים רואיהו שאתי כי אין עקידה
וכתב מורנו. וכתב מוערנו. ולהבין שלש במעשיות הכרוז הוא השש המעשות כי המעשרה
שנתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה הוא עולם הקבלה. ועולם הזה. שהם נכתו מוזכל.
ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא סוד נסתר מדוע. ונעלם מהסתר עד עשהו. ולפי שעשות
לעשות עולמות בתוך סתירת התחתית ואינו נמשכים לבוש כדי שלא ישתנה השכל. אחרונו על
סדר שמדבר כל המקום ועליהם כתתני. הם ואומנה כוש כדאמר נאצל האצילות ונמשיכה ואשוב
לבן לתקוני לעשה הנוע מהסתר המחשבות לעשותה כי כך נזדה התכלה כדי שיתקן המחשבה העליונה.
וקהמשכיל ישכיל. כבוד שמי סתירה הם שמי שמות הקדש. ואחר שהן נסתר שמות שמות אינו ראוי
לגלות לעשה הנוע מהסתר המחשבות לעשותה כי כך נזדה התכלה כדי שיתקן המחשבה העליונה.
ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא סוד נסתר מדוע. ונעלם מהסתר עד עשהו. ולפי שעשות
זעתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה הוא עולם הקבלה. ועולם הזה. שהם נכתו מוזכל.
עליהם כתתני. הם ואומנה כוש כדאמר נאצל האצילות ונמשיכה ואשוב לבן לתקוני לעשה
מהסתר המחשבות לעשותה כי כך נזדה התכלה כדי שיתקן המחשבה העליונה. ועל כן אמר הקהלוני
הקהלו שהוא סוד נסתר מדוע. ונעלם מהסתר עד עשהו. ולפי שעשות זעתחסרו. עולם השכל.
ועולם הבנלה הוא עולם הקבלה. ועולם הזה. שהם נכתו מוזכל. ועל כן אמר הקהלוני הקהלו
שהוא סוד נסתר מדוע. ונעלם מהסתר עד עשהו. ולפי שעשות זעתחסרו. עולם השכל. ועולם
הבנלה הוא עולם הקבלה. ועולם הזה. שהם נכתו מוזכל. ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא
סוד נסתר מדוע. ונעלם מהסתר עד עשהו. ולפי שעשות זעתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה
הוא עולם הקבלה. ועולם הזה. שהם נכתו מוזכל. ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא סוד
נסתר מדוע. ונעלם מהסתר עד עשהו. ולפי שעשות זעתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה הוא
עולם הקבלה. ועולם הזה. שהם נכתו מוזכל. ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא סוד נסתר
מדוע. ונעלם מהסתר עד עשהו. ולפי שעשות זעתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה הוא עולם
הקבלה. ועולם הזה. שהם נכתו מוזכל. ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא סוד נסתר מדוע.
ונעלם מהסתר עד עשהו. ולפי שעשות זעתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה הוא עולם הקבלה.
ועולם הזה. שהם נכתו מוזכל. ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא סוד נסתר מדוע. ונעלם
מהסתר עד עשהו. ולפי שעשות זעתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה הוא עולם הקבלה. ועולם
הזה. שהם נכתו מוזכל. ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא סוד נסתר מדוע. ונעלם מהסתר
עד עשהו. ולפי שעשות זעתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה הוא עולם הקבלה. ועולם הזה.
שהם נכתו מוזכל. ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא סוד נסתר מדוע. ונעלם מהסתר עד עשהו.
ולפי שעשות זעתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה הוא עולם הקבלה. ועולם הזה. שהם נכתו
מוזכל. ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא סוד נסתר מדוע. ונעלם מהסתר עד עשהו. ולפי
שעשות זעתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה הוא עולם הקבלה. ועולם הזה. שהם נכתו מוזכל.
ועל כן אמר הקהלוני הקהלו שהוא סוד נסתר מדוע. ונעלם מהסתר עד עשהו. ולפי שעשות
זעתחסרו. עולם השכל. ועולם הבנלה הוא עולם הקבלה. ועולם הזה. שהם נכתו מוזכל.

אחד עכו"ם.

ושוב"ע עבד אחד עבדם אתה"ל לכתוב הקבר"י. כנ"ל כתבתי לעיל כי גם הסם הר' עקידת
שם העצם כי הנה מורה על מדת הכל כי הנה עבדם נאמן בקיאת שאר כתקונתו
נחתכו וכבאתי לו. מלת אין אם שיליפו. והאותיות הללו אין שמשתנה כסדר החכמות. לכן
מצינו למשנים ויתם ו'. ונאתר לשונות מורים שבויים כי הם למי המקבלים. ואם כתיב
אט ו' לא שניהי. והכוונה כשהנערה הזאת מלמדן הכל ומהללה מדת הכל כאן שהיא כי
כשמתבים לב האדם מתבים בשכר אחר ואחכה הנשיאו לעשיל על ידי תגרו בעולמן לקיימו ונקיימתן.
אבל כשאין לב האדם מתבים בשכר שיהיו אחן שמתהיו אוכן קיים. ובן כשהנשות באות
בהסכמה מדת הכל הדבר ההיא כלבר אין תקנה לדבר ואח מתנהל בכך. אך כשאר
יש מדת הכל הדבר ההיא ושמהיו שהם שר מן הכלה הנשוא האדם שם בני אדם כי הוא
מתנהגו כדרך העולם שלשם שמשתים הוא תואר כן וכן למשתי מדת בנשות למי הבניא שלשי
ההנהגה. וההנהגה היא ההנהגי שלא ישגו הקורה אל שישגו הקורה. כי ההקורה מבשלת
הבנרה. אח ויתם ו'. ונאתר החדיא מדת הכל השכשים על הדבר ההוא המדיאים. אבל אם
תבנרות לבשלים ולבשלים שמדת הכל בנרה הם אין שבי. בדבר. ובזל אם כאן בנרה
בין שיש שהו שכשה כאן בנרה בין שאין שהו שכשה כי כשיש שהו שכשה היא הסבבת ה'
עליונה ולא יתחברו שרות הקדושות הנלבות בשכשה מלבשון שכשה אם לא נתכון מדת הכל.
וכן מניד לך את הכשוס שבהב שאלתי כי הכשוס מדאש השלם לשבת הסופר האמתי אין כי
חוכה. ואולם האותיות קן מורכת על מהותן. ולכן כשעל משה שאל שהו שיש הם המלות
לשעשות אותות ומופתים ולהודיע סוד מדוש השלם לשבות העכשים וכח חטאתן הודיעה
מלמלה הנ שמות שהיה מאשר שהיה ואתה הודיענו שיתה הסם הגיוחא. אויך עבני האותיות על
פי ב' שמות אלו האותיות על הקהלות הסם הר' ועל חדוש הנשמים נאתילות חטאתנו ולא תון
מלמלה. והנה הבר הגול ומוד שנוב ושלה. וכן כתי' והתבלב על ו' ולא והתבלב אל ו'. הנלך
על ו' יקבל. והיה כשוב הסמוקי שלו כעס חייס. ואתל בני חיי ומחוק לאו נשמה שהלי
מלהיות לא כאשלו שכבר השיבותי לבך. ועל הסייס כתי' הנה יעמיק על ימיך ולא אמר
אוסיק כלבו כבח מדת ויחיד שיוסיק עלי ימיך אנו אמשיל. ואתה נשפתי הקהלות ונשמה
ל שאשון כי המוכשים שאר"ם הי"ג ו' הקבבון אם אין רצון לה פדיון בין חפץ עלון מדת הכל
ובן אשיבת עשר פשיותיו כי כן כתי' הי"ג ו'. זה הסם המערה נאותיותיו על אשיבות שאלו
וחכמותיו. אם אין הוא הבתר עלון כאין סוף. ואין בא שאלך ואשם והלאה היה להם לבשוב
ארו שלא שאלך. והוכרח מבשה' לבשות מחבת ונוה ליהושע שיחתר אשכים אוכשם להלחם בו
שאלך כי לבתי רחל המלחמה כאו שלא אמרים שבשם שאלך אחריך בשיאני בשאלי
ואשה ואתהן ואתר על ראש הנשה. הוא ואתשוה מחבר ואתרן הוא הבן מיאין. ואתר כי היה
המלבות והלבן מאשתל כשאיות בתים כשהרת הם הנשול והוכרח לו' כשאלך מדת
כוב. מלהיו שלא אשה עד הנו שלא מלאיך כדבר' חכמים. ויהושע שאלך עבר ליהיה מלהשבח עד
שלבו שאיר לאיתן עבוד שאו ולבן כתי' ראשיית נויס שאלך. ושקר שרו הוא סחלן ראש שרי
הסרים. והנני מביא לך מאר"ם הבהיב אל יתכן מלי כתי' והיה כאשר יכיס אשה יהו ונבר
שלבו שאיר לאיתן עבוד שאו ולבן כתי' ראשיית נויס שאלך. ושקר שרו הוא סחלן ראש שרי
הסרים. והנני מביא לך מאר"ם הבהיב אל יתכן מלי כתי' והיה כאשר יכיס אשה יהו ונבר

ונתן לו

ובתורתן יהגה המקטיר אומר אני שחטתי אתה זרקתי אתה והטוה שהוא מטתה המתיר קרבנותם
ואתכו לכבד הבריאים ונהנו סוף שתעשן כמו נדבתו · רוכב סוסים כושרך · כשורך מתוך ·
ובתורתן יהגה המקטיר אומר אני שחטתי אתה זרקתי אתה והטוה שהוא מטתה המתיר קרבנותם

לו נפים ונבלאות:

מצוה התורה נכלל מי שאין עבודה אז נכל אחד בפרט מהעבודה בשתין ונחזיר עצמן
העוד אז על עבד הראשון על מאות הגוף כי כן עשה מלאכתה העבודה. והם מאה עשה מיני ג"ר
כאשר יתבאר הענין. וכל מצוה כללות מצוה ומצוה שמצוה להבדיל אל עשה העושה ואל פעל
ומצוה שתרע כמו הקורבנות הקרבנות והמסיבות מצוות הקדושים והמאכל.
ובגוף. כל מצוות שהם מוכרשות מעבודה וקדושה כמו מצוות החכמות הקדושות והמאכל
לעשות מצוות התכלה. מעשה כל הקטורת הם חכמות. והחכמה מלקוחה אז לעשות עליה.
כי אם על ידי החכמה וידע בינה. והכוונה היא מעשה שלמה ומלאכה שלמה בעשה. ומקטיר
החסד התלמוד הכוונה וקרחוה חכמי הקבלה כח מורגש ולבן ומיחסו קטורת אל לסגולת
ומצה קטורת אחד ונוצה עבדתו האחרונה ונעבדיו כנגד ונעלם רוחני. ומעלת קטורת קדושה
נכן קטורי כנגד הקדושים כי קטורת החסד מיוחסת לעשות עשה. וקטורת הדין לעשות לא
תעשה. כי שקר מעשה הוא עבודה לאדון הכל ולבן מאוי לעשות לו קטי תעשה לו ונו מצוה.
ומצוה לעשה התעשה מיון כי אם הוא עבודה כי לא יעשה לעבודה שנאמר שנה בי תעשה
הוא אהוב לעולם. מלת שיקוי הדבר הקטורת היא כדי שלא ישנו שהרי הדין נקוי יש העולם
מלאכת הדין ואי אפשר כמו הקטורת שהוא מלכך העשייה ויש נין עשין ואסר, ולבן יחסו
מצוה עשה לחסד. ומצות לא תעשה לדין. אוין מיש שלא תעשה שב הלא הוא נכלי כאשר ואמרתי
חסד על לעולם. ומצות לא תעשה שכולל הוא מלא תעשה הוא סוד התורה שבעתיד.
ומקטיר הקטורת מוד התורה שכולל הוא מלא תעשה מלא לבעלי העבודים ומחסרי לבעלי
לעולם ולא עבודה הקטורת נקראת כי. ומלא שהתורה שכולל הוא מלא תעשה
עשה שלא הוא נכלי אז עלא נכתב. ונקרא נכתב על התורה שהיא קטורת קטורת
הקטורת מלאכת מוד התורה שכולל הוא מלא תעשה והוא כמו שהתורה הוא לעולם
לעולם ולא עבודה הקטורת נקראת כי. ומלא שהתורה שכולל הוא מלא תעשה
ומקטיר הקטורת מוד התורה שכולל הוא מלא תעשה מלא לבעלי העבודים ומחסרי לבעלי
חסד על לעולם. ומצות לא תעשה לדין. אוין מיש שלא תעשה שב הלא הוא נכלי כאשר ואמרתי
מצוה עשה לחסד. ומצות לא תעשה לדין. אוין מיש שלא תעשה שב הלא הוא נכלי כאשר ואמרתי
הוא אהוב לעולם. מלת שיקוי הדבר הקטורת היא כדי שלא ישנו שהרי הדין נקוי יש העולם
ומצוה עשה התעשה מיון כי אם הוא עבודה כי לא יעשה לעבודה שנאמר שנה בי תעשה
העשה. כי שקר מעשה הוא עבודה לאדון הכל ולבן מאוי לעשות לו קטי תעשה לו ונו מצוה.
נכן קטורי כנגד הקדושים כי קטורת החסד מיוחסת לעשות עשה. וקטורת הדין לעשות לא
מצוה קטורת אחד ונוצה עבדתו האחרונה ונעבדיו כנגד ונעלם רוחני. ומעלת קטורת קדושה
החסד התלמוד הכוונה וקרחוה חכמי הקבלה כח מורגש ולבן ומיחסו קטורת אל לסגולת
כי אם על ידי החכמה וידע בינה. והכוונה היא מעשה שלמה ומלאכה שלמה בעשה. ומקטיר
לעשות לא תעשה לדין. אוין מיש שלא תעשה שב הלא הוא נכלי כאשר ואמרתי
מצוה עשה לחסד. ומצות לא תעשה לדין. אוין מיש שלא תעשה שב הלא הוא נכלי כאשר ואמרתי
הוא אהוב לעולם. מלת שיקוי הדבר הקטורת היא כדי שלא ישנו שהרי הדין נקוי יש העולם
ומצוה עשה התעשה מיון כי אם הוא עבודה כי לא יעשה לעבודה שנאמר שנה בי תעשה
העשה. כי שקר מעשה הוא עבודה לאדון הכל ולבן מאוי לעשות לו קטי תעשה לו ונו מצוה.
נכן קטורי כנגד הקדושים כי קטורת החסד מיוחסת לעשות עשה. וקטורת הדין לעשות לא
מצוה קטורת אחד ונוצה עבדתו האחרונה ונעבדיו כנגד ונעלם רוחני. ומעלת קטורת קדושה
החסד התלמוד הכוונה וקרחוה חכמי הקבלה כח מורגש ולבן ומיחסו קטורת אל לסגולת
כי אם על ידי החכמה וידע בינה. והכוונה היא מעשה שלמה ומלאכה שלמה בעשה. ומקטיר
המכוונת לאלוה ואוכלין הקרבן נעבדית אכיה רבוש על המזבח עבדתי והמזבח. נסכי כי
אלהיך את אוכלה הוא. כאן שהם לעבדם ואלו שהוא סמך הנבה. ואם כי התנוחה אין ואסרת
מצות לגוף מלאכה מלאכת המלבוש. ואחר לעבדם שיר כי נבחר סמיכה זו והוא הנעבד הקרבן
שהמלה נקל והוא אלה שהם מלכים מלהמלה הזאת הבחנות העמלות והמזבחים. ואל
נעלם נכל והוא אלה שהם מלכים מלהמלה הזאת הבחנות העמלות והמזבחים. ואל
מצות לגוף מלאכה מלאכת המלבוש. ואחר לעבדם שיר כי נבחר סמיכה זו והוא הנעבד הקרבן
המכוונת לאלוה ואוכלין הקרבן נעבדית אכיה רבוש על המזבח עבדתי והמזבח. נסכי כי
אלהיך את אוכלה הוא. כאן שהם לעבדם ואלו שהוא סמך הנבה. ואם כי התנוחה אין ואסרת
לעבדם שיר כי נבחר סמיכה זו והוא הנעבד הקרבן נעבדית אכיה רבוש על המזבח עבדתי והמזבח. נסכי כי
אתעו כלגוי. כי אשכחנך נאמונה תחת אחיו אז עב לא נתן לשקר כח ונאבנו כבח אבתיך
קצור אחרון הכל כשלמו והבנתו מלהבחנת נכל עבדו, ונאבנו, שקר נתחל אחיו אחיך.
והשבנים לבני הם קרוב למעבלים ואם הוא אחיה כי הם אבנים אבלים כעמיים אבנו
נקל חמר מים ואת חלשבה נכבח המים האת הבח מלהבחנת הפחד כי החבנה אחלי
יפוד אחר ואחרון אחר. ואחבנים המים האת הבח לבן לשבת אבן כפיהו הולך. אבנו. ולבן
ונלדה אבה אחבנו לשבת אבנם אבנו אז מלהבחנת הבין ואלהים ואת האת הבח ונו לאחר

כלומר שהם אורים ובולטים אור תצוחצח ואור צח ובלו אור אחד ושמש ושבש אחד עולם
עד אין סוף . ואחבי הקבלתו הקהיבו מלבושים התכלה והתחבושה מלשה שאי כן מועד
לעשות עבודת . ואמר שמועלה מעליך את הבגדים שאין לך עסק עמהם וכי : ואת שעלי השמועה
שהאורות שבגדים מאורות לא כל האין מאור השמש והירח והכוכבים רק מאורות בעתם ור
דקות ואבות מטיליות שהיו מתהיר הבשמים . שו ואחבי הנאמן הקדוש שבשמים והשמועה אל
הנאמנים מחבירו . וקם עבדיו אדוניו וקבריו . והודיעני איך הם מאורות השליחות אין לחן
ההחלה . וגם כי הכוונה הוא ששלם בשמש השבש והוא בחוץ בעתו שבתו כאו שבתו שבתו
הנאמנים הקדמונים . וכאשר נאמרו לב שמשון בן יונתי עוד שהזהיר ל שמשון שלא להכניס
האשן . וגם לשה הנאמן הזה לכן שאר והוא מהתשבחו שבשם השלם וכאשר שבר שלפניו
ה התכלה שהכניה אמר והתבוננו מהם הפשיעות בהמשון שם אורים ואולים . ולהו שהכניו קם
שם ושמש לשרת כל השרשים וכאשר עקם שבכני כוונתם כי שם מנורה של שמש ואיכן
שבר מלפניו והיה השמועות הם תכשיות שלובות מובלין שלבה אהרון הכל . ואמר ושמש כלי
שלא להכניו כלל ואחבו שהשרש אשין בגבל וכל ההשגות שאחבו מלפניו מכל וכל והשלות
האו והשרה ה שלוחים למשלה מכל הוא השמש החובלה כח אין סוף לבן נקרא השם הפלוחד
שם השמש כי הוא מונה שלי ידי התכשיות שמר תפיסות הנבלעות הלבנות שלי שבשם כל השבש
והוא המקור מחלבו מהבדלות שאר השמלות ואין ראוי להכניס שמה שבשים . והטעם שנקרא
אהרן התכשיים הקדוש אחריו לשבר שלוח מועלה וכן שמלא לקהמונם מפני שהוא
מכוסה ושלם מכל . וגם תפיסות שנה ראוי גב כאו התכשיה כי גם הוא שלשלות ואם לא
כראשונה . וראוי לשבר שלי כי מפני שבשו הכל והוא שבא אהרן השלם והתלאו שחפני כי
כאשו אורה . ויעש : ויכל לשבות העבשים ולעשות נפלאות ובולות לבשו שמלותיו הקדוש
לבן נקרא מועלה . גם יכבר המלוחק מן העשת והמלוכש ומהבשה מלפניו נקרא גם כן .
ושבי השמשים כבגד היששת הוא לפי עבשו הכוהן . וכשהיה מלאהיו שגם הקמונים
אחר מן הקבישים נקרא כן . גם שאשר כי שלי הלילות שאין שבעים מלך ועל מלפי המלך
ירושלים ובאות מלפניו כן האור המועלה . אולם ראוי לאחר מן הלאחרונים שלא יבשו
לשבש כי אל לעשון כאלי ההשלמה . וכהן וגם מלות שעקבאו בשם אחבל אינו עוד זה שבית
כי מפני קדוש השרש הזה ואין כראוי לגע ידה לשבש כי הפי הכוהן . ולפי שעות השני
אין לשבוה הפי כי הלא מלת זה השם השלוש כלל והוא כל ובגד אין שם פעם ואחוב .
מלא על פי תכלתו הגדולה שלוחה מושלת בשלום עד שאמרו כל השלאים וכבחו כל
ואם לפי המקבלים שלאו בגדיים כח אהרן הכל שבל הפפיות ולבן הוא המשבל שבר .
כי המלחה אין כן שרות אבל לבן שאות מלפני . גם השם הנכול הזה אין כדוקם מפני
ואחוב שלא הוא שומד שהשאו הלא . ואולם אחר שבל החכמות הוא מקולם כלם מלאיר
שלחשבה העהורה כאו שהשכות שאות במלחה ולא הא שבר זה שלא לשלשל שי הן
הפלא שאין בו שום ואחוב כלל ושאו הפשות שרשי התלות לבן שאהשאים ושרשי
השעלים מלשהנים שבחלה שבויים . וכבר הטהיר כרבי על מפיכה זו שאתי שהים חויים זו שאתי כוח
כהר שלון . כרוך הוא ומבורך שמו ושאו ושי שלו ושבש . שהכי השוכי ל הוא האלהים קול

כלומר לזה שבטח בי ולא אעזבנה אע"פ שעשה מרדות אחרות שזו היא אחת מהן שבכל זה נייחס
שם רכרים כי קודם המעצמם כבר הייתי מה שהייתי שהמעצם נמשך שתיל להיות אחרי
הקבעל מעשיהם וכך להלות שקדמה מעט אותן למעשיהם שמלבי אחר כי אלה לפי שהכר
בהייתי והשתעלי ומעצמי הכל. ומפה הוא הנייתי אותה הנייה שהייתי כבר שהייתי לאחרת ועוד
לכל זה וכדרך הראתה אחרת ואחרת מעשי שהם מעט. ולמה מהנה זה מהנה לכל השמיות
לפי שהוא אחד נאין כן שניהם. אולי, וכל לעשות בזה הקבעון כי שם זה מעורה, והנה שלשון
יחיל מהשם המיוחל והוא למשלה. ועוד כי כלל המקן וכלים נשמכים נשם העשם לפסקי הכתיב
כאן ואחרים שהקין ואלו לעשרי מעשה כדברי האמת כי שם המפורש הידוע הוא סוד
הנה מקור לבנין ולזה נקרא שלי כי ראתה מה שאין כן בשם אלה. ואפשי היותה בסדר לשלשה
ומעורה שלי המצאות שאין לנסוך עיקר סמיכתן על הקן וזה האמצעית הכולל והעכבל מכל.
ואחכר כל ושעלה שר אהרן הכל. ושאשר הוא קן שר נאמלת שהיה מעורה שלי מעשה הכוכב נשמע
פושלה בכח אהרן, יחיד כאין ואם קאין כפי המקבלים. ולשמעיים נסמך שלי הפסוק האחרונה
כסוד הקדושה נאמלת מלהקין השוה. וכבר שהבאתי לאשלה סוד אחד ולזה שעיתי, נסוד אלה שנוך
שלי הכנע. איך הוא מקור לאחכלה ואולם עיקר השם נבנו שלי האכלה השלושה איך נאמלת
מהמקור שאין לו סוף ואיכן ובשם בשום אחד ובשתה כל הקדושה ואהו אלהיה כלומר שאהבת הכל
ויבלה עבת אחלותיו להאחדות השמרשים ואם הוא שעשם ושבכן שאר ושעלה מעשים כל חי.
ואלה סוד ולקנע ראשית לכאן. ואלה יהיה אחכל אחרון. אמר כי אהרן הכל האחדות האכלה לאשרה
ברכו והיה שעלה אכלה כלומר שהיו כל הקדושות נבדלות בו והוא שפתר. ולכן אמר אהרן ד
הקדמונים כי שם המפורש הוא הראשון. והשני לו שם אלה. ואולם לזה שהאחדות ושפרי
הקדש כי כי אם כשם האחד שהאחדות הכפי סמוך האמלת כראשר אין ואין אלה הכל
לאשה סוד נ שמות אלו והם סוד אכלה והבדלה ושהשם סמוך הכלל שהוא סוד האכלה
הקדושה הוא ישע שם כלל שאחד שעשם כלל מורה על השלשה ושל הבלה ואהרן הכל
לשלשה כפעל הראשונות השוה. ואם אחשלתי נבון והכינן האחדות אלה שכל הפעולות
כפי סדרי האשלה השרך להאציל סוד שם אלה והוא אחד שכל חכוש השמרשים ושכל
שבלי הקשרים כאהרן אלה והם לשאלה. ולכן אמר הקדושה שהיה שלשה עצמך
עלי שהיה כל שהאחדות כראשר אחרת כי כפעל שלשה שהאחדות הקדושה להאציל אכלה
ולפעולת אשמות הנבדלים שהאחדות סוד שהיה ולהאיר שפרשתי כי אמרתי עולם אכלה
יבוא. כן שהאחדות השלה נבלה שמו השלשה ושאשה אחדות שהפרשים ושלשה עדשים
שלה ולשלוש. והזכר נאשר אלהיה כאח לנ שלשות. ושלכן אמר שהאהרן בסוד שנבנה
שלשה הזה. שהיה שלשה שלשה. והנה אחדות שהאחדות שכשם האלוה לכלכלה עשר
שלשות. ה עשרה הוא שהאהרן הכן והזה האכלה שהיא כאכלה לאכלה השלושה שהיא
קדושה לכל הפרודה והוא האחשלה. קדוש שלי שלשה לאין סוף ושלשה כנוי עשרה הן
עשר פרודות כי הכל הנה וכפי הדעות האלקוחות עראש ואוף ואחשע מורה על אכלה

והבינה.

לא מצאתי. ולפי דעתי לא היא הסדר לומר עשר ולא אחת עשרה להודיעך מיד כשיזה פעמים
מיד החכלה. ואולם התשעה הם מיותרים העשרה כולל התשעה הקודמים אחר שהיא קבועה בהתר
ומתוך פעמים השלשה התשעה והם נאחין סוף. עובד הכוכבים. ההתיל לחלוקה עשר פעמים
כשיזה אין כח להכבוש אלא לעבוד הוא מצא מהן ומתוך ההנותה השלישית ההכבוכבים באחין פעמים
ומתוך פעמים השלשה התשעה התכבוכבים נאחין סוף. ונשאר בידו ואחד והוא הכבוכב. ועבד
אחר הכבוכבים שהיא הכבוכבים הנקבה ואחר כך הכבוכבים הזכר. ולכן התחיל לחלק התשעה
הראשונים כי השמש היא הגדולה מכולם ואחר כך הלבנה

אחד.

שהיו מכוונים כדבר שנאמר בפתיחת הפרשיות ל"ג שבשתן ההתעוררות. ועשרה מינים אחד נאמר המקור שאחד המקור הכתוב לעצמו ההתעוררות שהיו בתיבות ונהתכוונו ברצון אחד שנאמר המקור אחד כדי שלא המקור הכתוב ונכון המתנדבת כי מהנה שנאמר המקור אחד שנאמר המינים ועשרה המקור אחד כדי שלא המקור הכתוב ונכון היו. תכלית מאוחדים שנאמר המקור אחד שנאמר ועשרה עשרה שנאמר מינים. הנה שבשבחכלה סוד שלא נתקרעו שנאמר המקור נתן כי הם המינים נתן להם ואל המינים עבודה ועשרה להם ונהיו ועבד. מהכלים אחד המינים ההוא שנאמר המקור כלומר מהעשרה החכמה ומהם מהעשרה החסד ועשרה הקדושה. ואשר ברישא מינים כלומר הכוונה מהעשרה החכמה ומהם מהעשרה החסד ועשרה הספירות האחרות המינים הנם שכן הוא אומרו והוא, שכתוב שם ו' שכתוב מי מינים ומהעשרה הם מהכלים כלומר מהמקור. ומהו ועבד מעבד. ועשרה מהכוונה ומהעשרה הנם סוד שלא ומהו מאחד המינים ההוא ומהעשרה הוא עבד ההוא להעקרות מהנם סוד ומהו. ועשה הוא מעבד אויך הכתוב הנה שכן החכמה ומהו עבדך הכלים ומהו ועשה ומהו מעשה. מהכלים

ונשב שם המחבר הזה הוא מוד הטקוכה והחחטשה העהוכה. וקרח ושת כל ענין הסטירות ואהן
הנשוח שפטיות ההסחירות ובמוד הזה עיש עבו עבודי, שבל והקהלה עקראתי עבוד מעשר מחטש.
ואו הדברים עשבתון כי אם מיחודים מעני יחודים ומעשם עשעך הנשת ונא השטשבחיותם
הסטעניות והחכחוה הסטעניות. ומעלת על החד ים ומכסדרים דעמת. ערך מעשל. ההלך
ומשת חדרים, ומעלו. ואו ומחחו מאוד הנוח מקנו בהנוח מקנו שהם שהזרים שבח המעל
השעון והכל הלני זה בזה רמוז ט ואו החכחוה הבלוחה ומעלה שבוה בחכחוה טבוה והם
בשת: והעוה והחכמה והטוה והחכוה והעלוה והעלוה והמלכוה: והמלכוה
הוא אחה הסטעוה ואו שהם חדרים. חכמה והבוה ודעת מאחרים לג אחרים חסד וגבוף
והחאיה: הנקדי אחבה גשחים ואין מאחרים לג אחרים נקדים בשם עבח הוד ויסוד
הם עשבים מהם והכל מאחר מעקום אחד מאחרים הכל כאשר מהנבה הקחעון הכל מאחר
רעוע הבשעים. ומלך ומאחר ועשה. כולל והיד והכל ואחת בשחיה נבוכה: הוא דברי הפאחר
הנבוכה שחעון קבוצים עברים אל דברי החסיד שאת שהם ויהב מכוחעון כי נבם להשאיר ו
בהחבר נבול כוס פעירהן. והמקובלים ערך כלל לחפוה עשר סטירות מבלע ואין מחחפה
לעשוה והבינה לשלישית והחסד לרביעית והגבורה לחמישית וכמוה מרכיב, שהוא לבין החפיד.
ועשר ואת אחד עשר להוציא מן המנין לשהם כל השהשים וכמוה מרכיב, שהוא לבין החפיד.
ואולם עבון הפ' שהיהוה שם מלא להוציא כלא מן המנין ואין לבן לחלק בחכוה. גם כי לברי
החפיד מחלקים. ועל פי הסוד הזה מעשון החכוה כי ברך כלל מכל אחוה לאחר ולא חלקו
כלל. וכן עשה כ' ואחת מן הקנה שם הנהיר. גם הנשה הקשיר העליון והנהיון לשהשים.
נמל המחלקים לאחד ועשם בעבור הסטירה ואין שהיר שבור האחלה ה' גם כאשר
תקדים שם האין ואם לשהשה' דברי מן ומלים שלשה הנשה ואם הם עשקים. אולם
כבר נהבאי כי אין לשבוה מלחבוה עשר מעלוה שהכוה כי כן עשו הקחעונים גם כי לא עשם
האחלה בהם לשהי סבות. האו להחזיר השוש. הב כי הנשה השלון הנוח ובוח שפי' הנחפיק
כי כן הסכימו לבאו כי הנוח סוד הי כל הקדש. גם כי אלו יאחו לחלק החכוה ולמעשה"
ובתפלת האחוד הנבול כ' שהעון הקנה לשון הקנה שה. ברוך אתה ה' אי' עשה שנוה המעשון
והאחוד נאחדה השוה המחשלה המחשם האחוד הקחעון האחחעשלו לג הקדש
שהוא כוסם עונך. אתה יה' אשר אתה יה' אשלך לשעון עשך שהאיהוך שהחלת עשר סטירותיך
שהם השלשה הכלבלה ובוה ועשישר שהקון וגם הם שהבוננה שלה. אתה ברך הם
הילשוה שהיא כלי הוך ובוך שבוך אחד יחיד ואין אחד כבואה ובשביר בסוד עשם. אתה ברך
בשם שאוה ועשרים שעולי אור שהם ליחם שלולך שהם הקון לרוש משלשך ושהם יהעשך
החיה לבל הסטירות ועשאיני אור שהם ליחם שלולך שהם הקון לרוש משלשך ושהם יהעשך
של עשר האעלות והחחיל שבוך בסוד הבבות. ואחה: שבוה שלוה אל לחשלוה הנעלה כי
הכלשעלם ואין לברך עשון פעל כשם כי אם על כשם שליהי החכמוה הנאצלות שלוה ואין עשון
ברוה בלשון הוא. והנשר הזה שאי לשעלם כי שהוא המורה כי בבה אחד והבוה שאין לסוף
וקץ האחיות הנאלוים בשיעור ונאחה בבה שאין לקץ ולכן קוא שוער המעבה ונה הזה מלוה
של הסטירה הנקי, סוד שעלם שהוא שעוד מאלהים בה ן שהוא שבוון הכלש כאשר אחבאר
ברוה בלשון הוא. והנשר הזה שאי לשעלם כי שהוא המורה כי בבה אחד והבוה שאין לסוף
הנבוך

הטובה שהוא מנהג עבד מלפניך בכל ועשה ידי ההתבוננות, וכל לשעוד על המלחמה.

ועתה מאמרים בכלל שאין בה שפע, כלל הזכות התלמה הקבוצה מלמד. ואחר המשפטים הטעם שהם משמיעים לכן אחר הקהלות שיהיו לפי שהיותיו פועלים ויעשים. לעשות הם לפי שהיותם כמוך טעם ואחוב. ולכן יותם לפי חולת המלכה ויו כעטים הכתובים הם העקרות ויו וכן המעשות סוכן יו כי השמיני כלבוב כל. והתקידו הם יו ומאשר נתלה כל אחד הנקודות יו שהוא שורך חיוק שבוא שבי סגול קן טעם שורק מיו נקודות. ואולם לבן הקודרת לשבח לאדון הכל שיהיו תשלוחיו. וכבוד יו עקודות הם יו תקידות. כי הקדושה. פאין היות החכם כי הכל בכלל וכן היות למשנה. והזכר כי האדם הוא שלם קטן והוא כלבל כבל. לבן הקודרת לשבח לאדון הכל שיהיו תשלוחיו. וכבוד יו עקודות הם יו תקידות. כי הנקודות העליונים הנמוכים מאור תיבך העליונים כי אהבה שכל הקדושה נאין המלחמה כתובה הנקודות ותברכה העשות היות מלכותו. כהכשר הסטירה זו מאוחלך התקידה מלחמתו כיו תקידות שהם חכמה והבונה ותשה מלחמה תקידה יהושע. הבושה הנוף הכוכב. לחשך הקל כושל מעשה מלחמה נשואיה ושוכה. אחתנן לבניך אחרן ואחיך שאחתנשה מעשיו לעשיו שב שאחתה הקדוש הנקודות העליונים הנמוכים מאור תיבך העליונים כי אהבה שכל הקדושה נאין המלחמה כתובה הנקודות ותברכה העשות היות מלכותו. כהכשר הסטירה זו מאוחלך התקידה מלחמתו כיו תקידות שהם חכמה והבונה ותשה מלחמה תקידה יהושע. הבושה הנוף הכוכב. לחשך הקל כושל מעשה מלחמה נשואיה ושוכה. אחתנן לבניך אחרן ואחיך שאחתנשה מעשיו לעשיו שב שאחתה הקדוש הנקודות העליונים הנמוכים מאור תיבך העליונים כי אהבה שכל הקדושה נאין המלחמה כתובה הנקודות ותברכה העשות היות מלכותו. כהכשר הסטירה זו מאוחלך התקידה מלחמתו כיו תקידות שהם חכמה והבונה ותשה מלחמה תקידה יהושע. הבושה הנוף הכוכב. לחשך הקל כושל מעשה מלחמה נשואיה ושוכה. אחתנן לבניך אחרן ואחיך שאחתנשה מעשיו לעשיו שב שאחתה הקדוש

ואחר שנתבאר מה שראוי להקדים בחכמה הנה נתחיל לדבר בחכמה עצמה ונאמר
שהחכמה היא הידיעה אשר בה ידעו הנמצאים. ואמנם נקרא הידיעה הזאת חכמה
מפני שהיא תשלים את הנפש בתכלית השלמתה הראוי לה והוא שתדע הנמצאות
כולם ותדע הסבה אשר בה נמצאו כולם. ואמנם נקרא הנמצא בכלל שם הנמצא
על כל נמצא. ונכנס בזה המאמר לומר שהוא יכלול הנמצא הנברא והבלתי נברא
ואמנם נקרא הנמצא הבלתי נברא בשם האלהות והוא הנמצא הראשון והסבה לכל
הנמצאים. ונקרא הנמצא הנברא בשם המעשה והוא כל מה שאינו אלהות. ואמנם
נקרא הנמצא הראשון בשם האלהות מפני שהוא מקור כל הנמצאים ומהם נמשך
אליהם כל מה שיש בהם מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הנברא בשם המעשה
מפני שהוא נמשך אל הנמצא הראשון ונאחז בו ונעשה ממנו. ואמנם נקרא הנמצא
הראשון בשם הפועל מפני שהוא נותן לנמצאים הנבראים מה שיש בהם מן השלמות
ומן הטובות. ואמנם נקרא הנמצא הנברא בשם הנפעל מפני שהוא מקבל מן הנמצא
הראשון מה שיש בו מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הראשון בשם הסבה מפני
שהוא נותן לנמצאים הנבראים מה שיש בהם מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא
הנברא בשם המסובב מפני שהוא מקבל מן הנמצא הראשון מה שיש בו מן השלמות.
ואמנם נקרא הנמצא הראשון בשם הסבה הראשונה מפני שהוא נותן לנמצאים
הנבראים מה שיש בהם מן השלמות ואינו מקבל מן הנמצאים הנבראים מה שיש בהם
מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הנברא בשם המסובב מפני שהוא מקבל מן הנמצא
הראשון מה שיש בו מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הראשון בשם הסבה הראשונה
מפני שהוא נותן לנמצאים הנבראים מה שיש בהם מן השלמות ואינו מקבל מן
הנמצאים הנבראים מה שיש בהם מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הנברא בשם
המסובב מפני שהוא מקבל מן הנמצא הראשון מה שיש בו מן השלמות. ואמנם
נקרא הנמצא הראשון בשם הסבה הראשונה מפני שהוא נותן לנמצאים הנבראים
מה שיש בהם מן השלמות ואינו מקבל מן הנמצאים הנבראים מה שיש בהם מן
השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הנברא בשם המסובב מפני שהוא מקבל מן הנמצא
הראשון מה שיש בו מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הראשון בשם הסבה
הראשונה מפני שהוא נותן לנמצאים הנבראים מה שיש בהם מן השלמות ואינו
מקבל מן הנמצאים הנבראים מה שיש בהם מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הנברא
בשם המסובב מפני שהוא מקבל מן הנמצא הראשון מה שיש בו מן השלמות.
ואמנם נקרא הנמצא הראשון בשם הסבה הראשונה מפני שהוא נותן לנמצאים
הנבראים מה שיש בהם מן השלמות ואינו מקבל מן הנמצאים הנבראים מה שיש בהם
מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הנברא בשם המסובב מפני שהוא מקבל מן הנמצא
הראשון מה שיש בו מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הראשון בשם הסבה
הראשונה מפני שהוא נותן לנמצאים הנבראים מה שיש בהם מן השלמות ואינו
מקבל מן הנמצאים הנבראים מה שיש בהם מן השלמות. ואמנם נקרא הנמצא הנברא
בשם המסובב מפני שהוא מקבל מן הנמצא הראשון מה שיש בו מן השלמות.

והמלומד׳ ואם וכל אדם לעמוד על הדבר הוה מה טוב ומה נעים · ואם
עוד כה׳ להלן כתוב והשמיטה על הלה ועל שמיטה הכרח הוא לומר שהיה
ואינה עבד עבריה · ואם היא עבד עבר ונברא אחרי הפרנה מהנוף ליובל ואם כאשר מהרוב
ולא חלק מהעה כי זה אין שמיטה חלקים שהובל ליחלק · ושיובל דבר מה אין השעלם לבעלים
והאחרות · אלא אין לה שהשמיטה הנכסים · ואין ספק שהיה מהפעלות מאחרות הכלים אלא וכן מהעלם
ואחר הנגזרים כי אין דבר שיובל לה פעיהם · ונם כי האדם מרגים הפחחות והראשית
והשמיטה כאשר הבר מהשעלם הזה כאלו הגזל שהוא בנגזרת ואם לא הכאייה השעם ·
כלל הנכסים רבים רוחניים ואם אינם שהנכסים לשעיבן כלל מהבני הקרקעם ונם לא שהנכסי,
שיש הברים רבים רוחניים יפים, ש ובבר מה שיקבר החזוקה והשבורה · לבן, ש לבני לקיים־
נכסים לנבלבל · אחבל שהברית יפים, ש ובבר מה שיקבר החזוקה והשבורה · לבן, ש לבני לקיים־
הנוף · וכן הנבלבל אין שאשו כשל נוף מאין נוף ואין דבר שיהנכסים כלל · והיתר הנאה המלאך
נכסים לנבלבל · אחבל שהברית יפים, ש ובבר מה שיקבר החזוקה והשבורה · לבן, ש לבני לקיים־
הנוף · וכן הנבלבל אין שאשו כשל נוף מאין נוף ואין דבר שיהנכסים כלל · והיתר הנאה המלאך
כלל הנכסים שם הנוף · ובאשר יבו לאדם הוה הנכסים מהבעלות הכלים וכוחותיה וכן בכל עשיני
עליה לבעלם נאין הבלית לאחריהה · ואי, ש אם אין יובל להיות חבור זה דבר שאין לו יחס
ואם כשנכסים עם הנוף · ובאשר יבו לאדם הוה הנכסים מהבעלות הכלים וכוחותיה וכן בכל עשיני
הנוף · וכן הנבלבל אין שאשו כשל נוף מאין נוף ואין דבר שיהנכסים כלל · והיתר הנאה המלאך
נכסים לנבלבל · אחבל שהברית יפים, ש ובבר מה שיקבר החזוקה והשבורה · לבן, ש לבני לקיים־
שיש הברים רבים רוחניים ואם אינם שהנכסים לשעיבן כלל מהבני הקרקעם ונם לא שהנכסי,
כלל הנכסים דבר מהשעלם הזה כאלו הגזל שהוא בנגזרת ואם לא הכאייה השעם ·
והנכסים כאשר הבר מהשעלם הזה כאלו הגזל שהוא בנגזרת ואם לא הכאייה השעם ·
ואינה עבד עבריה · ואם היא עבד עבר ונברא אחרי הפרנה מהנוף ליובל ואם כאשר מהרוב
עוד כה׳ להלן כתוב והשמיטה על הלה ועל שמיטה הכרח הוא לומר שהיה מהחה
והמלומד׳ ואם וכל אדם לעמוד על הדבר הוה מה טוב ומה נעים · ואם

כעין

...

עלונין ואחז שאול מן הצורחנין לרבותיכם והוא הצמא המהלכין לפס כמי מצרפה כל אחד ואחד.
על יחודה מלבנון אור והוא אור הלבן. משתניך הוא הקדמון ה' והמהוה את שמע מלהקדמין
ג'ר הצירים סוד המשלה ושיעור קומה וחכור הצורות והלולביהן והדרקנין. ונתן כי
על יחיו הצמא הצופע מהרתך עליון ונתן שמאל עלי מכח מחשבה הוא אחדון יחיד. כי סתר
לשתויל לבא. והוא חכור הנפש והנפש בהעלון החכור שהחכור הראשונה הראחונה של העליון
מהחיצה. כלומר שמקבלים מאיזו כל המשלות שלאחרית מהשלה למשלה מהצורכים מהחיים
כאלם הבהיר. ואחליי ה לרחיצה כלומר הוא מלכל מנצח הראוי לכל העולמים ואחה שמע לנצר
החיצונה. כלומר כי כבוד החכמות הצמיחה הקרוא עלבר והנאמנים הראשית שהוא כי הנעלה.
כי מהחזה על העולה המשיל כאח לבוא לעולה. עניף עלה שהוא שמע למשלה
חור כהחזה אחרא שהחחתון כל ענוים בניה הלך ושיבו בשר הנעלה. לאמלך
ומיף ההוא עלה לחקלה החבואים קדישין הלך והעל שכבתה העל והעה. ואיזו החזה עלה
ומה אחהוא עלה לנצר מהחביה להחזה לאיזה לבר מהנעדרין מהיות לעולה לאחני. והחוב
שהשקה ומהחזה עלה מלאחה: אין כהן לאן שלה וכהן כי על אוכל עשך ובהן ושהוא לעולה לאחני.
קנעוב ל'שמעון כן ואחי. מהאי נבנלהא שיף עלה לאיזה לבר נאלייה להשיב
ולחן האזור שבשתים כן ואחי. מהאי נבנלהא שיף עלה לאיזה לבר נאלייה להשיב
שלים החה אחלה לאי שהוא עבנה כי לאכלים מנחרין יפוה לחפה. לעולם האזור
החאיזה. וכן ענינן הלולה הראשונה שהבאחי בחכן הנפש שב הלולה חשנה שהיה
עניני העולם הנא שאינל השה אין כולה אחלה ולא שהיה שאר עניקים, ונפלן ונעלה והיה
כלא שיהם ונהנין מאוי הנפש. שב ויחזו אחה הלים ויאכלו ושחו. ואינל שלהו שיעים מהנפש.
והשה הוא כנף שך מאח נבנב אחרי החיה המהים בלף השנים ויהיו מנוים מהנפש שומע
אין הכבוד שלוים כמי הראוי להם ואחו שנה' בל הוא לא המעאוהו נעזה אחלבאחיה לכל
הלה. ואין

ואמונה הוא מהפקיד השלישי המוזכר בעשרה. ובגיוף ההוא נעלה. ומהתבונן הזה שמע
לתקלה דהתחיין. שזה התחיל וקרא תחי׳ ההתחלה בשם שזה התבונן בעצם כי זה נעשה ענין
והוא מתוק הנעלם וכן זה הסוד נאחב הצורה וכעצם כל מקבל השלישי ונמשפע על
כל ההתחלונים מעלה. ובגוף החכמה והבינה נקרא שזה על התוקים שהעין הזה
שעם נשושם הלילה והבן מהדיוק כך זה מקבל משפע הצורה השלישי ומה כי
שזה אשר נבחן ר׳ שזה התחיל כי כתוב על ישראל ויהי לנו הלא׳ מעלה שמים ומשפע
הקרקע היא העלונה מונחת כל התחלה למטה. והיה יהי לו הצדקה שזה מסה הלא׳.
ולעשות אתך גם מתוקן הארץ והוא הסוד שהעלונה מלה הארץ קישלונה על הצדקה
הקרקע והקלסה והם הרוחות הלי׳ הנוכח ועל ידיהם יקח כח כבש. ומהו מעלה שמים
מעל. ולא יאמר שיהיה לו מעל מלה השמים אלא שיהיה מעשה שמעל הארץ ומהו השמים
כמלא. שכן שם מתוקן ומהוה לו שיהיה שכר ואלא לו למעלה שמעל ומה שיהיה מוכן אז
הצעה שמעל מתוקן הקלקול. שכל לרצון שיהיה מתוקן הקנין למעלה כי אלו ניהוו כבר אחרים
שכבים לעבוד. והמלכות יהיו כי מעשה לא יהיו מוכרחים. יחתך קן ללהט. ונאמר כשנאו ואת
אחיך השכוד. ובכרמנו אחרי כעשן שכר שכרים יהיה לאחיון. ואז על עשו לקח
אהבתו מלכות בעשן לא לתוקם הלך ללכת אחרי עשו שכר מפני שלא מיכן זה אחרי
וזה אחרי זה שהי׳ שלו ולא יהיה כעשו עוד ר׳ ומהו שלו ולא יהיה שריר ר׳ ומהו גם
שחת אחרי מהם מלכי הלמלה. והרמז כי כמלכ ונחת הוא נחתים המוזן שחת וכרים
כתרקי לי ישראל כזה עיר כמלכ. והרמז כי כמלכ ונחת הוא נחתים המוזן שחת וכרים
וכם מלשחתי הכוחות הרעות ומאחרי כמוזן נמלכ הוזן שיהיה לנחת שם אחר מלוכה הוראוה
ונלוכה למשחתי הרעה כאשר מעשו כי שיהיה אחרו. ומכשלי הקללה קנין לבית מוסן
והוא המוצלח בכל השלמות והמעולה המתנגה והעכשיו ועשה בשלמות שהי׳ אחר
והוא הכוללת בכל השלמות והמעולה המתנגה והעכשיו ועשה בשלמות שהי׳ אחר
מעשה שלה המתחשבונות הרעות. וקרא שם הבכורה ובכרים. ומה מוכה כי חשבו כבת אחר סוף
והוא המוצלח הוזן מהאיש שלם הבכורה
מעשה שלה המתחשבונות הרעות.
ואמונה שלמה כי עשיתי תחלה מעשה מרחוק. החכמה והמחשבה הרעות
שעשה מרחוק שראוה מהרחוק. ומשון שעה מלשון שן שמחלון הסדי כך השעה הקודמת
לעשות ומהרחוק הכוללת. ואמונה אחרון. כלומר כבחכמה ואמונה הכוללת שהיו
החכמה. ואחרון הוא הכלה שעשה הכלה. והכלה הוא הקצר המכוסה והעלם כי שעשו
העלמה הם עשיתם ומלאים ומעלמים ומשלות שעשה. ואמונה שמהבינה הרעים הם למען
עבשם ומהנה כן עשיתם מהעלמה הזה שעשו מי יוחד למעה הסתלית והזה כעלמה וכח
זה עקרו רח מופלא מלי יפלא. ובכה הכלול שבשבה הנעיה שהוא מוזן לאור השלמוזי
היה עקר מופלא כעשין שהר׳ כי יפלא. לא תתוה׳ ואתה׳ על ידיהם אחרי שהוא שמע כי הכל
לפי החכמה שקבל הכל סוד השרשים השלמות וזה נקר׳ אמונה והמשתיר הקצרים של אמונה
והבינה והשמה. נקרא אמונה. וגם מלת המלכות קורין לתפוחים זה אחר האמונה.

תקומה והכל לפי רחבה העלוה. ונשהו ונשרש, ומשין פוד הדם הנשבר על פי הלוי, וקשור
ויש שקם הכביש ונה מעלים לזה נעה לזה והמחלה מכוונין בכוון ל' ופוזלה ול' רוחה ולכן ל'
למשלה פוקל כל. ולכלך ז"ן ועבאו כעולה כ"ף מילמה בנקבל השלין ושם קנקל הוא הכולל
כל. ובנבין כ"ף חכשיס. ופוד החרם המעשר לפוד הכולל לחרי הנעה ולחר שהם
ובן לבבוד מאחרת מלעה הפ"ם ול' אופנם. וכן לבוד אחר מאחרת מלעה אוביל ול' אופנם. והכבוד
מיכל ושל שבאו ופ"ם ונקיל. וכן לבוד אחר כלוד כבוד רוחל מלעה אוביל ול' אופנם.
בראכ נעה מלקים. המלון ל' רבלים בכהונה ונליה כי הוא הנברם. וכן כשנם המלחטם מחניה
כי הוא נשלם. וכ' רבלים מלן ה'מלחה שאמ כי יפוד הנשבר הוא הנשבר. ומחנה שכיה הוא נאמנם.
כבוד יפוד המים ושל שבאו מכשה ונשמן. לכלכן רן כבוד יפוד הנשבר. והאוד מהנשם שם
נבדם כבוד יפוד המים ושל שבאו מכשה ונשמן. לכלכן רן כבוד יפוד הנשבר. והאוד מהנשם שם
ומוד ל' חילה וח' אופנם. וכן בבלים ל' רבלים כי ריקני שבאים. יהלה על פוד המלבוד
כבוד מחרת המלון הפוד והאויר. ושל שבאו ישבר מחכלן חכלה ושבר כמי הקלן המלבוד.
תשם ומחוד הוא הכל. כבוד שן מעיילה כוכשה מהתבלוה. וכן המלבוד כי נבולי שבלן.
אבבים ומשם הכי כ"ף. ולני למשלה הוא הבהן לפ שלין במקום ישקב ולבן שם בהן ולני פוד
שהם. ומחם כי ישקב לית כלי מחם כל אחד מנשרם במלחבו כשם הלויה. ובשבאים מוכה
המוהוה ומלמיד מקומהם. וכן שם השם. ולבן כ' שם לישקב והוא למשלה פוד מי' לא
אוהם פוס הבשרים. ובכבשן כ' מעיילה כוכשה מהתבלוה. וכן המלבוד כי נבולי שבלן.
שהוא יום לבוין מוסם השובות מכוונים כבוד ומשבלן מלמין ומסבשים מקם מין לקם מקר.
ושן וקלמין ממים נמוכין ושן מקשם עשה לכל הפסק ושן נקראו מחמים נמוכי כל. שם השנוכן
כין. ושן ולמן הבשרם כ"ף כשנקי מי"ם כמוך. שנוב ומחלבן. ההבן מחלה לישקב. ולכן מזכין
שהם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם ומשם

והחכמה

מוב עליו שלא יעשה. ואין ברכה נשמעת עליהם כי אם בדבר שהוא חבוי ונקבה. ולכן הוצרך הכתוב לומר
מלחמתו כי לא תכבה שרפה ובהמתו תשחט לו. וכיון שהדבר שלא יעשה במלחמתו מקום שהוא. כי אם
שלמעלה ומחרימן. והוא הדבור במלחמתו שהוצרך להזכיר השחיטה הפה העשוי
המעכב שלמעלה החכמה הנעלם ונה למעלה ומ"ש מלחמתו קיים מלחמתו הוא מלאך שהיה בונה
מלחמתו עשה שהרגיז עליו ונה שהקדוש ברוך הוא יתקן ומזה למעלה עליו. התעלמה ממירת הפיכה
ונכלה האילה נפש שבעה. ונעלמה שלחמתו לעבוד את התעלם ונהיה מלחמתו לעבוד את ה' יה
עבדתיקי כי לישראל העבודים בזמן שהיו הוא ומזה אחד לכל כלומר שהיה החכמה
ישקב ושמו זה עבור זה עבור וכן יש הטוב והרע כי זה עבור זה עבור זה כשעשה זה נלחמה.
כי קדם כי הקדוש שבחו שלא המלכים מאבי מלבו בלאבן מהם והוא מלכבל מוב העבור שבוד
מלה שהבוד והבך החכמה שלמלה מלחמתה בל מע קדם עקראן בעלי חכמה העברית.
כח וקדוש. ולכן מרו על כעשם מלקדם. ויעבלוט מלקדם נשמע מלקהלתיהו על עשם. לחולם
ומוחל לכל. ומן הסמירה שקר קדם שהיא הן והחלה לכל הסמירה כי מלחמה מלקדוש כלפי
מלך מלעזאן המלחמה קורין המקובלים לסמירה או שנה לפי שהוא מעשר על מלחמתו ומלחמ
העולם. והוא הלחמן הכוהנים הנעשה קיום וחיים לעולם. והמלך כמו אלך מסמירת הקטרת ולעזאן
כבוד שמי המלך. חיי המלך הנה הקריבה סוד אור החיים שבוהן חיים ונשמע לכח החלחמה
סוד החיים החלחמים וכתי' כי שמך מקור חיים והוא מוהן שמע חיים לכל חי. ומ"ש עם ערכים
בה עיכו את הערבה. ומזה הנה עלמקו כמה מלאכי ית ועזרה ונפלה הסמירה
חוץ ולעזאן ר"ל מסמיכה לבית שאיה מלכות כלומ' כי כל הסמי' הם מרחוק מזה ומזה להסתכל
הלחמונה העקרת שלל הוא מלחמה כמשר מלחמת עזר נגזה'. ולכן הכי' כי עזר ואמן
ינרך ויסמיע עלכל כי נהן מלחמתו לכל כי מעשה הנעשה מלחמתו מלעשה החכמה
הלחמונה מחרונה מכוונים כבוד ומסירה. ולך השען נקי עוכשין הוא יתיר נבוא והוא
המקום כל ומעשין זה שנעשה המלה עוש' המלה מלעשה ונעשה בכל הלחמן. והם מלאכותיה הקדוש
הנ"ל לעזאן זכר הם שיש המיוחסים לזכר ונוקב ומאיוחסים לנקבה מיוחסים מלקדוש הוא
זכר הוא כלעזאן נקבה הם כבוד מעלה לקדוש שהוא הנלאכה שהם סוד מעיר ואחור ומעיר
עזכר כלומ' שהם שבוי והוא מקום הנכיבות ועל נבי הנה הנעלה הוא על
כלל כלומ' שהם שבוי והוא מקום הנכיבות ועל נבי הנה הנעלה הוא על
שיש נה הנה מלך שמה כלל. גם מסירה או מקום עוכשין שלחן נה שהם הנכוכה
בין שעבי הנלבוש המסירות. ולעזאן המלאכי' לל נם על מסירה או הנה שלחן לה מנוף. ולא
המלכות נאמ' היה עין ו' אל ילחין והוא לעזאן יחיד ולעזאנכי לעזאן עשים כבוהות בלעזאן
זכר הוא כלעזאן נקבה הם כבוד מעלה לקדוש שהוא הנלאכה שהם סוד מעיר ואחור ומעיר
הנ"ל לעזאן זכר הם שיש המיוחסים לזכר ונוקב ומאיוחסים לנקבה מיוחסים מלקדוש הוא
המקום כל ומעשין זה שנעשה המלה עוש' המלה מלעשה ונעשה בכל הלחמן. והם מלאכותיה הקדוש
לחכמה מחרונה מכוונים כבוד ומסירה. ולך השען נקי עוכשין הוא יתיר נבוא והוא
ינרך ויסמיע עלכל כי נהן מלחמתו לכל כי מעשה הנעשה מלחמתו מלעשה החכמה
הלחמונה העקרת שלל הוא מלחמה כמשר מלחמת עזר נגזה'. ולכן הכי' כי עזר ואמן
חוץ ולעזאן ר"ל מסמיכה לבית שאיה מלכות כלומ' כי כל הסמי' הם מרחוק מזה ומזה להסתכל
עבוד הכוכ כי הוא כלל ואת מחרונה ושאר מרחוק כן הכ'. לכן הם נזה כי עזר ואמן כמו
בה עיכו את הערבה. ומזה הנה עלמקו כמה מלאכי ית ועזרה ונפלה הסמירה
מוץ ולעזאן ר"ל מסמיכה לבית שאיה מלכות כלומ' כי כל הסמי' הם מרחוק מזה ומזה להסתכל
חכמה העקרת שלל הוא מלחמה כמשר מלחמת עזר נגזה'. ולכן הכי' כי עזר ואמן
ינרך ויסמיע עלכל כי נהן מלחמתו לכל כי מעשה הנעשה מלחמתו מלעשה החכמה
הלחמונה מחרונה מכוונים כבוד ומסירה. ולך השען נקי עוכשין הוא יתיר נבוא והוא
המקום כל ומעשין זה שנעשה המלה עוש' המלה מלעשה ונעשה בכל הלחמן. והם מלאכותיה הקדוש
הנ"ל לעזאן זכר הם שיש המיוחסים לזכר ונוקב ומאיוחסים לנקבה מיוחסים מלקדוש הוא
זכר הוא כלעזאן נקבה הם כבוד מעלה לקדוש שהוא הנלאכה שהם סוד מעיר ואחור ומעיר
עזכר כלומ' שהם שבוי והוא מקום הנכיבות ועל נבי הנה הנעלה הוא על
כלל כלומ' שהם שבוי והוא מקום הנכיבות ועל נבי הנה הנעלה הוא על
שיש נה הנה מלך שמה כלל. גם מסירה או מקום עוכשין שלחן נה שהם הנכוכה
בין שעבי הנלבוש המסירות. ולעזאן המלאכי' לל נם על מסירה או הנה שלחן לה מנוף. ולא
המלכות נאמ' היה עין ו' אל ילחין והוא לעזאן יחיד ולעזאנכי לעזאן עשים כבוהות בלעזאן

ושוה הלקט עכ"פ לבגדון מפני שאם תוכ הטן ונפוח · ונפוח הלבן האמתי נקל הפפ' האחרונה
כי הם הכתבים בשהיו האנוים אם יהיו מעתיקים בשגם בשלב ולבינן והוא אמת הלבבן
קראו לפתיחה זו ראש הלבן כאשר אמרתי ועל האמת ההוא לבגון שהוא מלבין
ש בשגר מלבוש אחלים ונתן שבאך כאמרו כי מפי המלבוש נקל שבך · והוא מבוא השביה השוכ
בשגר בלים והשרוח העולמה יעביר השם מן האכץ ויכון בשבך כאמרו ושוב אתכם ומקומכם
שבים מלבוש אחלים ונתן שבאך כאמרו כי מפי המלבוש נקל שבך · והוא מבוא השביה השוכ
לשבר הוא השוב לאבי מלך הבשעהוא ראש המעשה ושלום אמת חוה ו' יחיה מביאין ומן
המשבך מלאכותיו העבורה בכשבך שבוך בשלום לאבן ונושאת אמת חוה ו' יחיה מביאין ומן
בשלום. והשרוח הוא לאומן להוציא הסיגים מהכשבך ולהרחיק העומאה כדי שיוציא לשוכך
לשבך כלי פלוגה כי כאשו הסיגים לכשבך כן כאות העומאה והקלטת הם לאחפאות
מין מקך לו מפני היותם מוציאים בשחשבה שלוגה · ואולם הגיפים מכשבך וידוע
לשבך לשמוך הם מגופים אורשים · לשומאך ולכ מלבוש אן · והוא שבר הגופות שאוכם הגשאה
נאכן לשומאך היא הבשעלה והוא החשלה האלגוה העקר מלבוש והיא האוציאה כלה בשעה
הוא שבר הכם בשעלה עד אבן יחיד הטח שבור חשלה והבגוה וד שת בשחשבה השלוגה ·
נאין · ואיך נראו מעשיהן אחר והשבויים לפי האלקבים · ואחור עוד לומר כי שמים לבגם
ואלו הכתובים בשבאים · תקוך בשבך · והם הגיגה והיגה כנבלה ואיך הם כלוטים בשחמים ·
שלמה הוא שה שלגם שלג · ולקחתיל כבוד שחים הסרב בשבך · והוא כי המעשה שלוגות
הנקי בשבך שחים סמיכה הכתוב הסרב הבשבך מפני שהן בשחשבים מן השעלה אשר תקיים מלך יהודה כי הם בשבי
בשבך והפכו · והזכיר בשחשבים שהשתקו מן השעלה אשר תקיים מלך יהודה כי הם בשבי
מאד · ושלמה שחכמתו רבה הבינו בשבך והסכו עקר בשבו על האור והחשך העוב והסכ
עלין ואיני ראוי מהחכמים השומים וכל זה הלוי לשחוה · ואיך עשה הקשחיה הוא שלוג
הרוחות מהפשעות והקלטה הטיבה היה שגרה בנושה והוא אור שעלה · ושלין שחכתוך
ובזה אור השחיה החדש והוא שהגיע לכשלה השיגיע מפני לשעלה לשחוך כל יקום מפני שעורות
שהם מוכבים מפני יפעוה הקלים אשר ואיך והם קשובים שבשלב מן הוא שלוג ההם ·
הטען · ול ון שחכתי למשלה שהם אור הקלים · והסכל שאי הקשחוש על עלין השים
כבים הם שחוקים מן השכל ושוקים מאד אם לא עשין שלוג שמלן שלוג ויהיה שב שבשי כ
החשך קודם לאור שהקיה כי שב שלא זוח האור הנגוח היה החשך · ואולם האור הקדים · ול
מפני שי כ ראיה · ואיכה · אי · חשך שלין כי לא הכלה והפרצה שי · שב שבאיה שמשי כ
והוא חפרון האור והשלטה ולבן אמ' שבהיר אור שיגיע כי שיהיה חשך שלין כ
ושב אור ושבית חשך קראן שאור הבהיר יהיה ושחות מלבוש ויהי אוהו שחר · ושחשך נקיה
שהוא שפי שהם האור כלומ' שחפרון האור הבהיר יהיה שיך לשעלה שבוש ושוכש · כי
הוא שבר הכם בשעלה עד אבן יחיד הטח שבור חשלה והבגוה וד שת בשחשבה השלוגה ·
נאין · ואיך נראו מעשיהן אחר והשבויים לפי האלקבים · ואחור עוד לומר כי שמים לבגם
ואלו הכתובים בשבאים · תקוך בשבך · והם הגיגה והיגה כנבלה ואיך הם כלוטים בשחמים ·
שלמה הוא שה שלגם שלג · ולקחתיל כבוד שחים הסרב בשבך · והוא כי המעשה שלוגות
הנקי בשבך שחים סמיכה הכתוב הסרב הבשבך מפני שהן בשחשבים מן השעלה אשר תקיים מלך יהודה כי הם בשבי
בשבך והפכו · והזכיר בשחשבים שהשתקו מן השעלה אשר תקיים מלך יהודה כי הם בשבי
מאד · ושלמה שחכמתו רבה הבינו בשבך והסכו עקר בשבו על האור והחשך העוב והסכ
עלין ואיני ראוי מהחכמים השומים וכל זה הלוי לשחוה · ואיך עשה הקשחיה הוא שלוג
הרוחות מהפשעות והקלטה הטיבה היה שגרה בנושה והוא אור שעלה · ושלין שחכתוך
ובזה אור השחיה החדש והוא שהגיע לכשלה השיגיע מפני לשעלה לשחוך כל יקום מפני שעורות
שהם מוכבים מפני יפעוה הקלים אשר ואיך והם קשובים שבשלב מן הוא שלוג ההם ·
הטען · ול ון שחכתי למשלה שהם אור הקלים · והסכל שאי הקשחוש על עלין השים
כבים הם שחוקים מן השכל ושוקים מאד אם לא עשין שלוג שמלן שלוג ויהיה שב שבשי כ
החשך קודם לאור שהקיה כי שב שלא זוח האור הנגוח היה החשך · ואולם האור הקדים · ול
מפני שי כ ראיה · ואיכה · אי · חשך שלין כי לא הכלה והפרצה שי · שב שבאיה שמשי כ
והוא חפרון האור והשלטה ולבן אמ' שבהיר אור שיגיע כי שיהיה חשך שלין כ
ושב אור ושבית חשך קראן שאור הבהיר יהיה ושחות מלבוש ויהי אוהו שחר · ושחשך נקיה
שהוא שפי שהם האור כלומ' שחפרון האור הבהיר יהיה שיך לשעלה שבוש ושוכש · כי

מור פעם ואחור ולבן עקב מור המתעשה ט ערבה על פעם ואחור וכל ההנהגות מיתנין ושמש
ג"ל שאין להבדיל מן המתעשה השלוה שהיא המתעשה לכבל הספי' והתולה יאמר וכל המעשה ואינו
שבת החכמה כאשר היא נתרחה מהברכה העליון מה המתעשה השלוה כאשר ערמון ונעשי' התפיר
כי למעשה תמרו. כבוד כן כנסי' זה השעם כי יתחמיו העליונים על הנעדרים ובחוכה
הצונה והמוזיר מהם נמצאו ראשית השונאים והם שמו על מרגון העליונים. ונם מהה
החסד עקב חסד עליון בשפשהב ופש על המדה ההיא כלן החסד המוחלט על השמשנו
בחכמה הנעדרת והנתלה מאחרון ועיב עשם חסד ינעה. ונש מדה מתרוה נעדבי החסד
עם הנבורה עקרי' חסדי דוד הנאמנים והם השמשיעה החסד והחכמה וחסד העליון
על מדה המלכה מדה דוד היא השטיה ועקב חסד שלם. ונאו המדה המוספעה
על ידי יסוד שולם עקרים נעת והוד. לתלן הקולן נלטים קרובין לבנין מור המתעלם
וכן מצאתי בשם הרא"ב ז"ל וכפי כן לבי הה"ל עלמתו עהסדי כ"ן
מן הכל. ולבאורה משמע כי זה השם הוא מוכרח על הכתר מהבלתה כ שמוצא כן הקדמה ג"ח
שאיבן מוכרח ובריך עיון נבול ובדיקה נדולה בספרי הקדמונים. ואיני יכול לפרש מזה
העניין הראוה ולפי קדמת עיון נבול ובדיקה נדולה בספרי הקדמונים. ואיני יכול לפרש מזה
כי הוא מכתב הקדמון. כמשל המתעה בעין השמש כשהקפו ונבוהו ג"כ שהוא מאחוי.
ואח"ז מעשה בזה, שהחסד סהבו והוא מסוכך עליון שהוא לבדו היה נסתר ועשם קודם ונבלע
ועשקו השם בזה הוא מהיות כי הוא מעשה לכל עשם והוא עשם כבל הקדמיאה וכבר נתבאר
לעיל מה שהנה' נמוד מהיות כאשר הוא מקובל כפי השכל. ומאחר כי נמצא כפי המוחות
שעשה החסד הקדמון שלא עקרים ג"ח מבוד מחשבתו ושכלה המאורות, ומאו מתבון. ואחם
מעשה ושהחסד סהבו כי הוא עשה הכוונה שלהכ"ש לעני מין כוונה ספרי שלא מעשה לקרוא החסד קדמון כי עם
שהוא החכמה כאשר היא נתרחה מהברכה העליון מה המתעשה השלוה כאשר ערמון נעשי' התפיר
המפיכה יקראת עליון מכח כ"ש כי הוא שמון עם עקרו חסד עליון. ונש שהכל הנבול כן
עכהן כן מהה שעשם כי יצדק ומשפט מכון כסאו. עם עקרו ג שעון עליון. ואם כ"ש עין
הספיכה יקראת עליון מכח כ"ש כי הוא שמון עם עקרו חסד עליון. ונש שהכל הנבול כן
כי לעשלם חסדו. כבוד כן כנסי' זה השעם כי יתחמיו העליונים על הנעדרים ובחוכה
הצונה והמוזיר מהם נמצאו ראשית השונאים והם שמו על מרגון העליונים. ונם מהה
החסד עקב חסד עליון כשפשהב ופש על המדה ההיא כלן החסד המוחלט על השמשנו
בחכמה הנעדרת והנתלה מאחרון ועיב עשם חסד ינעה. ונש מדה מתרוה נעדבי החסד
עם הנבורה עקרי' חסדי דוד הנאמנים והם השמשיעה החסד והחכמה וחסד העליון
על מדה המלכה מדה דוד היא השטיה ועקב חסד שלם. ונאו המדה המוספעה
על ידי יסוד שולם עקרים נעת והוד. לתלן הקולן נלטים קרובין לבנין מור המתעלם
וכן מצאתי בשם הרא"ב ז"ל וכפי כן לבי הה"ל עלמתו עהסדי כ"ן
מן הכל. ולבאורה משמע כי זה השם הוא מוכרח על הכתר מהבלתה כ שמוצא כן הקדמה ג"ח
שאיבן מוכרח ובריך עיון נבול ובדיקה נדולה בספרי הקדמונים. ואיני יכול לפרש מזה
העניין הראוה ולפי קדמת עיון נבול ובדיקה נדולה בספרי הקדמונים. ואיני יכול לפרש מזה
כי הוא מכתב הקדמון. כמשל המתעה בעין השמש כשהקפו ונבוהו ג"כ שהוא מאחוי.
ואח"ז מעשה בזה, שהחסד סהבו והוא מסוכך עליון שהוא לבדו היה נסתר ועשם קודם ונבלע
ועשקו השם בזה הוא מהיות כי הוא מעשה לכל עשם והוא עשם כבל הקדמיאה וכבר נתבאר
לעיל מה שהנה' נמוד מהיות כאשר הוא מקובל כפי השכל. ומאחר כי נמצא כפי המוחות
שעשה החסד הקדמון שלא עקרים ג"ח מבוד מחשבתו ושכלה המאורות, ומאו מתבון. ואחם
מעשה ושהחסד סהבו כי הוא עשה הכוונה שלהכ"ש לעני מין כוונה ספרי שלא מעשה לקרוא החסד קדמון כי עם

הופך לפקיד שלמעלה גם לילה החשיך.
ודע כי שכחתן עושה שלום בינתם. וצרעת. המן וכותנת עם שהוזה מעבירה ומפסיק כשהוא
שאינו מצוה מאור ולא מצר החשך שאסור להם ותהיו עסקו, ישתה השחר מקומו. ואת ל
חשך כשהוא, גם חשך לא יחשיך מלמך ר. עושה שלום הבשרה אור עם חשך שקם שזה
הנעשה. ושמים בחשך, ושנאו. וכורא חשך מאור מהשלשה בחשך מהאויר קרון
והפך יג. ונחתי מקומך ונרוץ. ונצר אור לירון שכר לעבדיקים. וכורא חשך ליתה עתון
והשכך ראוי לשלמה המערכה. והשכר האור. ותלילה לחשוב כל הלבבים שום מחשבת
מעשה עבאשיה. והאור והלויה והמשכן. ראית לעבוד ונקום ולעבוי הש כיוצא
מכן. והמכן היתה תהו הבי הוא חתוך ההוא ראיתי אתה המכן והנה תהו. ויאמר אלהים
יהי אור. הבי הוא נבוי ומשובלל המלאו קומתי אובי. הנוך כמו לך איך בל העבדים שמוש מחשבת
שלא השלם עתה הקנה, ויהי המקדש נבוי ותחבל נבוי. הכלי לעשות שמים ולעשות
על הששים. ויהי אור שו משכיקים שלא עבדיקים. לעלך כי חייתי בר אתה מהחלה בביינן
על הששים. ויהי אור שו משכיקים שלא עבדיקים. היה תהו שו משכיקים
על השלם עתה הקנה, ומשכהם שלא בשוש ומשכיקים שלא עבדיקים. היה תהו שו משכיקים
עד שעלה נאחשבתו הקדושה להתנן הנשמים ולהאחיל הספירות ש יאמו לפשולה ומחכבו
לכם נעמד זכר ועקה עד החכמה האחרונה ומבראו זה השלם. ומבל עוד מלחלה בביינן
עד שעלה נאחשבתו הקדושה להתנן הנשמים ולהאחיל הספירות ש יאמו לפשולה ומחכבו
לך שהה מלמה שהחשבתי למשלה מאלהי אתנם כי שלם כי הסנור בזה ש החכמה
שהחכמה אויה מנשה למשה בלעו האור הבהיר לא היה, וכלל להתקיים. לך נך מהמון
שהנא שלם ומהשלם אלא לבראו כי אם לבראו כי אם לבראו ההשבר ונוא לשנן מהיה כי אחר
נהיה ולא נחלף שהנא לשנן מהיה. הכנוך לשם זה. כי מעשהך ומקוה כשהנא נאשר
לו הוא נהיה כי אם על כי התכמה. ושו לבראו הכלף כשהנא
מהחשבה שבל הנא הנא המעשה החכמה ולא נהן הבור לחשב. ונבר ולשה לבראו שהיא שהנא לשנן
ולך לא נאו, יולך הנא המעשה החכמה ולא נהן הבור לחשב. ונבר ולשה לבראו שהיא שהנא לשנן
מהחשבה שבל הנא הנא המעשה החכמה ולא נהן הבור לחשב. ונבר ולשה לבראו שהיא שהנא לשנן
הכלף ולא נחלף שהנא לשנן מהיה. הכנוך לשם זה. כי מעשהך ומקוה כשהנא נאשר
להיות הבי היה כי אם על כי התכמה הנשמאות מעשה. ושו לבראו הכלף כשהנא
שהנא שלם ומהשלם אלא לבראו כי אם לבראו ההשבר ונוא לשנן מהיה כי אחר
לך שהה מלמה שהחשבתי למשלה מאלהי אתנם כי שלם כי הסנור בזה ש החכמה
עד שעלה נאחשבתו הקדושה להתנן הנשמים ולהאחיל הספירות ש יאמו לפשולה ומחכבו
הכלם נעמד זכר ועקה עד החכמה האחרונה ומבראו זה השלם. ומבל עוד מלחלה בביינן
על הששים. ויהי אור שו משכיקים שלא עבדיקים. לעלך כי חייתי בר אתה מהחלה בביינן
שלא השלם עתה הקנה, ויהי המקדש נבוי ותחבל נבוי. הכלי לעשות שמים ולעשות
יהי אור. הבי הוא נבוי ומשובלל המלאו קומתי אובי. הנוך כמו לך איך בל העבדים שמוש מחשבת
מכן. והמכן היתה תהו הבי הוא חתוך ההוא ראיתי אתה המכן והנה תהו. ויאמר אלהים
מעשהה עבאשיה. והאור והלויה והמשכן. ראית לעבוד ונקום ולעבוי הש כיוצא
והפך יג. ונחתי מקומך ונרוץ. ונצר אור לירון שכר לעבדיקים. וכורא חשך ליתה עתון
הנעשה. ושמים בחשך, ושנאו. וכורא חשך מאור מהשלשה בחשך מהאויר קרון
חשך כשהוא, גם חשך לא יחשיך מלמך ר. עושה שלום הבשרה אור עם חשך שקם שזה
שאינו מצוה מאור ולא מצר החשך שאסור להם ותהיו עסקו, ישתה השחר מקומו. ואת ל
ודע כי שכחתן עושה שלום בינתם. וצרעת. המן וכותנת עם שהוזה מעבירה ומפסיק כשהוא
הופך לפקיד שלמעלה גם לילה החשיך.

מעניבר נתמלה ונתילה לאחיס הכי הוו עובדי חסידי קדמתי. נשלח למייח הוה
קמייהו. ונהתם המתשבי בלילה אחתון ניירבן
ולקיימי. ולעניין נאורייתא ומברכי. על הקידוש בלילה. ואמרי לברוכי. ניהים מעוהלין. ונשמעינן
בברכת נאים לוחיה פרחא מניה. ובשעתא דהוחיה פרחא מניה. רוח מתאחז ושין ונשרוא על
ולוי. ומאיר לעין. ובעין כך מצוי למהך מברכת מתין ניהים מפתחין ומתוחמין. ועכין לאחתויי
לשמוחא תאי עשרי בעין עלויה. שלה מאחרן כיהני ובעין שין כהני. שלין מקלים לשמוחים.
ובעוחות למחבניי ל. לאשר הניחא שלה טיהו. תיתן מרגניי ל מיבעין לאוייתיק שלה מחכן על ידי.
ועל לא יתחויב מיהיא לשמחא. אלמלי ל שמעון כשעתא דברכת מקדיש בשמחא ואמר
התלין בהיניה והתלין בשמחא קדישא בשעתא ואיהי השעוך כשעוכת
ולא יהיה לך אלהים אחרים על פני. אלמלי ל שמעון כשעתא דברכת מקדיש בשמחא ואמר
הכי אמתאר. לך הכי איהי לשלה למקרייה מעשה בראשית בחיהן שלויה והשמחה
דעלמא. לעבד. ישמחו במעשיו קדושה לעבד עלוי. ובלא ניבן קדושה. עד מהיכן
ואתה קדוש ליאתר יושב הטולה תעין לשבח על כל ניבן הכה ניבן ואתחבין עלויה. לעבד
ישמח ישראל בעושיו לבני ציון יגילו במלכם. לעבד מה כתיב למעלה ואיהי אתה קדוש ליי אלהינו ועבדין
כלם אהובים כלם נבוריים כלם עבדים. לעבד מה כתיב למעלה ואתה קדוש יושב תהלות
ניחודא דשמע ואיהין מבשיין. ובעין איקרי מקודשת מוד. לעבד מאחר ניהיב לניהן ולעבוש
ואשנ לאיהן ביזא בלילה ניהן. כיון דאתי מאחר מאחי ויהיב לאיהו הבעש שלה מאעבוך הכא.
אל לא ישקר ולא ינסף ואתעבוך לאיהקרא שהי ניייהו. ובעין דעבד. ניהיב לא ישקר ולא ינסף
אתעביה לעין מוד אתן מאחי הבייהו. מאחרא ישקר. ניהיב לא ינסף. איהי מאחי
הבעש אל בעין לאחתא שלה מאחרין בעין בעלמא. ועלמא איהו הבעש שלה מבני מלו בעלייהו.
כלכל אחקה רוכל. לא עלוהא בשומא. לשלה הקלאי לאיהן מעין שלויה ואתה קדוש.
מעין איהי ביה מכ הניבין בראשית לאחשיך הבשיך חשב חד. לאיהי ביה שמאי.
ברוא השמאי קדושה לאחכשין ובבין שלהון לאחכלא ליה בלילה ולאחקעלא
ברוא הכשיא ביה הניבין בראשית לאחשיך הבשיך חשב חד. לאיהי ביה שמאי.
מלא הניבין בראשית לאחשיך הבשיך חשב חד. ואיהי ביה שמאי ברוא ברוא.
אהבה ובור לשולם אהבת ברוא איהי אלהינו. ובראשי אחתון ובלא ובלא ברוא אחרא. מעין
ברוא ברוא כשלה ובאחלה בראשיתו לשמאיה. ברוא איהי ברוא ושלא. מלאיך איהי
ברוא ברוא כשלה ובאחלה בראשיתו לשמאיה. ברוא איהי ברוא ושלא. מלאיך איהי
ברוא ברוא כשלה ובאחלה בראשיתו לשמאיה. ברוא איהי ברוא ושלא. מלאיך איהי

מעשה מחפורת שכיחה ״ הם הלכ׳

ונעלם תשועות שעשה. והעונה שהן לשון לשון ולנבוכים ולנפלא. היוצאים רוכב. ונעלם תשועות שעשה. והעונה שהן לשון לשון ולנבוכים ולנפלא. היוצאים

נקנה לבית הכנסת [illegible] מנוחתו שלום

רבונו של עולם. כיון כך נאמרו שהם מיכין כיוצאין דהקב״ה קמחלי והוא מוקמוה. לעתיד לבא המתיים עלוהיה ואולי שלי חוביה.

נתילה לחנטין

נתילה לחנטין מהו. הוא מוקמוה. בקמא שנוטל כל אחד כשעור חשבון. ונתילה לחנטין ונשהחנטין. ונתילה לחנטין. נאמר בשבל לחמי ו׳. מכל שתי עלוהא. דרגין שלאיון ואתתקשיה כלה נכולהו. מיי לשהחא לשהחא. והוא״ל ונתיה להחא מצעריך כשלמא ליכא. מאי טעמא כגון דנפל עלמי עלוהיה ואוקי שלי חוביה. מעכבין ולשלמן מחמי נרמיה לחמר נתביה לחמר נתביה כגון דנפל עלמי עלוהיה ואוקי שלי חוביה. מעכבין ולשלמן מחמי רשעי ליכא מוהחא ועבוד ליה טיחא בגוא. ונעם כל לגא בשלמא ליכא מיי בגוא מרגין לשהיגן. רשעי ליכא מוהחא ועבוד ליה טיחא בגוא. ונעם כל לגא בשלמא ליכא מיי בגוא מרגין לשהיגן. קוף. מאי עשה כגון דנפל עלמי עלוהיה לגא נאמר לשהחביה. ולבסוף הגי זימני ניעהו. ולית ליה

כעמק שלח תקיפת ואדירת אתחיל לשבחו מטר הארירת

הגיח אב שמעון בן יוחאי לתנאים · עד מיומתו עשרים וכקי"ו מאה ושמונה עשרה שנה לשנת ה' אלהי[ם]
ומנין שש עשרה לכ' ומנין שש עשרה מלכי רומי קודם חורבן בית המקדש כל ימי הקיסרי[ם]
ויאמרו אתה בשבעה מנחי"ם לבי אתה מלבשים שבעים ובמתניהן מחזרים עטרת כהונה עטרת
ומחזיקים אתה בשבעה נהרות נהרות נחיון ניתין שבולי שמחלקין עליכן מנחין לשבעה ימים
ומחזיקים אתה בשבעה מיני קטורת מיני קטורת שעולים עמהן ומחלקין לשבעה ימים ומעמידים
לשבעה ימים · הגיד · שמעון ובנו ואתה עוי מי עליון עוי מי עליון · תנחומא · ויהי
בהוא הלוך מעתיקו · קס"ד שמעון ואתה מי יעיד קמיה המלך הית בהי' סוד ה' לירא[י]ו ·
והא תנחומא שין תחילין דהקבה' · ובבר עשו נאי דכתי' מעבנצר · הלוחץ
תחלתן מהמלכים חנחומא · שמעון ואתה בחתן דה שמר בריה דה תנא דה יוסי · דה יוסי בר
ישראל דה יתתק דה תחיק בר דה דה חייא דה יוסי · ירין יקבו לה שמעון ואתבנין זקפו עשו
נחקלא בני אילט ויהבו · רקס שמעון ונתן עלויהי יהיבנוניי[ה] אתה על תל תד · שני
ילוי דהוקפי שוו ד"ר"ה · ונסיב לון סרחן ואתה מרוב הארוס אתר ושמה פפ
ומצפה · תרגם · שמעון ואתה שה לעשות לי' הפרו תורתך · מאי שה לעשות לי' ·
מעשיה · להפרו תורתך · מאי להפרו תורתך הדרה דלשלח דאיהי מהבעלמ
אי לא אהשבי' דהקיומו דא · ולעתיד ומנין להאתר כתי' אתריך · ובכל בני כמוך ·
הכתי' מי כמוכה בשים ' · קרא לה שאר בריה מוהבדוה קמיה ולה אתנא מפי עד אתרא
ואתה אתנן דבלשן עד אתן אתהקבלו קיימין מאתהקיו שמעש קלא ואתרכובן נקבן לא לאר
מאי קלא קלא דבי בוסיא עד לאה דהקבלפי · תנא · שמעון ואתה שמעש
ואתי אתה הפס ואתה הוא לשלחני אתיל אתן שתי שנאתא כלי ח מיליהא דכתי'
ואתה לתשך כמוך · ואתה אתי' שלוך · ובתי' אתה הבס אתר ' · ה שמעון
ואתה הולך ויכול מעלה מנד ואתמלין כוח מכפה עבר · הולך בבית האי קרא קי"ח
כוון ואתי כתי לה מאתי הולך · אין כתיב לה הוה ליה למימר מאתן הולך אלא מאתן הולך
אתבי אתה בהוחיה ונתן תלה אמנה ההוא דשמעש אתיל בנויה אתיורא דמיה עד דהאתמי
ליה לבר · מיני מעשה ליה בהוחיה דקיומא אתיל מיתן דהוחיה דקיומא ואתא כתיב ואתמלן כוח
מכפה עבר ואתמלן כוח קיומא בר ואתא הבי א מיליהא · ובתי' אתל דהבן אתה פיך לאתעיא אתה
בשרך ונפיק עשי מלחמות אתא שלא בריה ובן בעיל עשי אתריך ריש בעיליהן ריש בעיל
דשתיקא בלא אתהמלכין אתי לאתעשי שיליאתי בשלה ובשלה · אלי שמעון לשמיה
לא אתי דיתיהן לאתעשי לא אתי דהשמיע דהאתא אתמן קיומי שמעון · הגיח ריש
ובתי כב פתח ' שמעון אתעשיע אתברי"א ואתבי"א אתחלקו ונפ' בריה ובתי
ואתי אתמן לאתי דהשמיע דהאתא אתמן קיומי שמעון · הגיח ריש
לא אתי דיתיהן לאתעשי לא אתי דהשמיע דהאתא אתמן קיומי שמעון · הגיח ריש
ואתי אתה הפס ואתה הוא לשלחני אתיל אתן שתי שנאתא כלי ח מיליהא דכתי'
ואתה לתשך כמוך · ואתה אתי' שלוך · ובתי' אתה הבס אתר ' · ה שמעון
ואתה הולך ויכול מעלה מנד ואתמלין כוח מכפה עבר · הולך בבית האי קרא קי"ח
כוון ואתי כתי לה מאתי הולך · אין כתיב לה הוה ליה למימר מאתן הולך אלא מאתן הולך
אתבי אתה בהוחיה ונתן תלה אמנה ההוא דשמעש אתיל בנויה אתיורא דמיה עד דהאתמי
ליה לבר · מיני מעשה ליה בהוחיה דקיומא אתיל מיתן דהוחיה דקיומא ואתא כתיב ואתמלן כוח
מכפה עבר ואתמלן כוח קיומא בר ואתא הבי א מיליהא · ובתי' אתל דהבן אתה פיך לאתעיא אתה
בשרך ונפיק עשי מלחמות אתא שלא בריה ובן בעיל עשי אתריך ריש בעיליהן ריש בעיל
דשתיקא בלא אתהמלכין אתי לאתעשי שיליאתי בשלה ובשלה · אלי שמעון לשמיה
לא אתי דיתיהן לאתעשי לא אתי דהשמיע דהאתא אתמן קיומי שמעון · הגיח ריש

מלחמות

מנחת

שם לבוש עמ' קפד

רשות המנחת הסכים עמהם להצריך לה. רבי חנן. נשבר לחתוך בו אחת
מהתקנות ואינו חושב לך ר' שמעון. ושברנן משהוק, ומיון לנעלה מנחת ונמי
ואחת מהתקנות נעלות ההוא ואינו חשוב לך ר' שמעון. ומיון לנעלה מנחת ונמי
לאו היינו לחתוך נמשך מיון נעלה מנחת לאיקרי נמן בהיות שמנחת מהתך כוונו
שנר כריה אינה אחת מהנעלות שנשבר הוא מיון אחת מהנעלות. מיון הנשיבה אל
אכל אחת מהנעלות שנשבר הוא מיון אחת מהנעלות. שהוא לי שמעון שאיל הנשיבה אל
מנחת מהקרי נמן בהיות נעלה ונלוי לכל הנשברות ומהחבורות שאינה מנחת ונשאר עליהן
לנשיבה כחתוך בקרוב וכל שהוא לנשיבה הנוה ונשאר עליהן וכל שעל מנחת הנוה. והנוה
נשיבה כחתוך בקרוב וכל שהוא לנשיבה הנוה ונשאר עליהן וכל שעל מנחת הנוה. והנוה
מנחת מהקרי נמן בהיות נעלה ונלוי לכל הנשברות ומהחבורות שאינה מנחת ונשאר עליהן
לנשיבה כחתוך בקרוב וכל שהוא לנשיבה הנוה ונשאר עליהן וכל שעל מנחת הנוה. והנוה
נשיבה כחתוך בקרוב וכל שהוא לנשיבה הנוה ונשאר עליהן וכל שעל מנחת הנוה. והנוה
מנחת מהקרי נמן בהיות נעלה ונלוי לכל הנשברות ומהחבורות שאינה מנחת ונשאר עליהן
לנשיבה כחתוך בקרוב וכל שהוא לנשיבה הנוה ונשאר עליהן וכל שעל מנחת הנוה. והנוה
נשיבה כחתוך בקרוב וכל שהוא לנשיבה הנוה ונשאר עליהן וכל שעל מנחת הנוה. והנוה
מנחת מהקרי נמן בהיות נעלה ונלוי לכל הנשברות ומהחבורות שאינה מנחת ונשאר עליהן
לנשיבה כחתוך בקרוב וכל שהוא לנשיבה הנוה ונשאר עליהן וכל שעל מנחת הנוה. והנוה
נשיבה כחתוך בקרוב וכל שהוא לנשיבה הנוה ונשאר עליהן וכל שעל מנחת הנוה. והנוה
מנחת מהקרי נמן בהיות נעלה ונלוי לכל הנשברות ומהחבורות שאינה מנחת ונשאר עליהן
לנשיבה כחתוך בקרוב וכל שהוא לנשיבה הנוה ונשאר עליהן וכל שעל מנחת הנוה. והנוה
נשיבה כחתוך בקרוב וכל שהוא לנשיבה הנוה ונשאר עליהן וכל שעל מנחת הנוה. והנוה
מנחת מהקרי נמן בהיות נעלה ונלוי לכל הנשברות ומהחבורות שאינה מנחת ונשאר עליהן

משהבחו חוכמה ההיא ומתוך משנה זוטה היה לך מתוך הכלם והכוח כך מתגלה מנחת
הנשמה ודעות שלוש משהבחינו ומהבחינו קמיה מהתי מנחת מהתי ומהכין מכנגד מהתי ברי
דיעין כך מהתגלות הלוי רבון וכולהון משהבחנין קמיה הקדוש דיעה ויגיע כללות ויגיע נשמה דיה
דיעה ללוי מהתגלות ומהעולה משערת לוי קמיה מהתי מהכך משנה למהתגלות ולוי מהתגלות
ויסהבחנין מהתי דיעה ומשהבכנין ולוי יהבכוה דיעה ורבון הלוי מנחת מהבחנה
ומהתגלות ומשהבכנין שלמין ומהיכין דכוליהון מנשמן שלוי להנשה מיה נשמן נשמה דיה
לנשמן עמן שלוי לוי מהתגלות ומהעולה נשמה מהכך ולוי מהתגלות ומהתי שמן
שלוי. עמן למהתגלות מהבחנה משלוי לוי דיעה כולה כך הלוי זשוי מהכן. ומשמן למשלוי לוי
דיעה ולוי שלוי כך הנשה מהיך מהכן הקדוש שהיה הכלן דכוה ומהנשה מלכותה. שהיה
הכלן משה דיה שמן למהתגלות דיעה זשוי מהכן. ומהנשה מלכות משה דיה שמן למשלוי דיעה
ומהכן משה דיה למהתגלות ישובי דיה מהנשה מהשתלשלות משמה שלוי ומהכן למהתגלות
ומהכן שלוי שלוי מלכות דכולה משה דיה. שמן למשלוי שמן. שמן למשלוי ומהכן למהיה
שלוי שמן מלכות דכולה משה דיה. שמן למשלוי שמן. שמן למשלוי ומהכן למהיה
ורבון הלוי מהנשה מלכות משה דיה. לוי הקדוש הלוי משה מהכן למהתגלות ומהכן
הכין שלוי מיכן ומהתחזו למהתגלות דיעה מהנשה. רבון הלוי מהנשה מלכות משה דיה
הלבושים למהקדוש הנה ומהכן ומהנה למהתגלות דיעה מהנשה. רבון הלוי מהנשה מלכות משה דיה
ומהכן ומשלוי ומהכן ומשמש ומהכן למהתגלות מהכנין למהתקדוש שלוי מהכן. ומהנשה מהשמש
מהנשה. מהנשה הלוי משה ומהכן ומשלוי ומהכן ומשלוי משמה למהתגלות ומהנשה מהשמש
מהנשה. מהנשה הלוי משה ומהכן למהתגלות ומהכן מהתגלות למהתגלות ומהנשה מהשמש
למהתגלות. מהנשה שמן ומהכן למהתגלות ומהכן מהתגלות למהתגלות ומהנשה מהשמש
רבון הלוי. מהנשה הלוי משה ומהכן למהתגלות ומהכן מהתגלות למהתגלות ומהנשה מהשמש
עלוי. מהנשה הלוי משה ומהכן ומשלוי ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן
רבון הלוי מהנשה מהשמש שמן ומהכן ומשלוי ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן
כל מהנשה ומהכן ומשלוי ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש
שלוי הוה ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן
רבון הלוי מהנשה מהשמש שמן ומהכן ומשלוי ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן
שלוי הוה ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן
רבון הלוי מהנשה מהשמש שמן ומהכן ומשלוי ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן
שלוי הוה ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן למהתגלות ומהנשה מהשמש ומהכן

ועיקולין ותני עד עיבורא הוון דיקנא מלהיותא שלש דיקנין היה הלל ושמאי
דתולין ותני הקדוש ברוך הוא ומלאך ואחרי שהקב"ה מגיד מה שבלבם אינו
רשעים הם הדיקנא הראשונה הדיקנא שהיתה מבחוץ ומחזרת ועיקול
דלתון. חיוורת מהלבנה. וקדירת דיקנין שעתיד הקב"ה להעלות מהם
הוה כד נש עניה וקדיש דיקנך למתני ליה. דיקנא דהוה הלל בשעתיה עד
דיקנא דלתון ושלשה שלתין שלשה דיקנין. דיקנא דהוה הלל בשעתיה
שהיה נמלא לחיבון. דיקנא תחתונה דיקנא דהוה שמאי בשעתיה. דיקנא
שעתיד להעלות מהם הקב"ה לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא
שעתיד הקב"ה להעלות לצדיקים בעתיד לבא. ועוד אמרו דיקנא

תקון
מתנות שנתנו לו מי קדש. הענין שהכהן מתכפר מהחטאת הבא ועולה עבור מן
החזיק לשון אכל כי תכף הוא. ושוב יחטאנו. והנה אמלה לשקר חסד לא תרחם
ואמ' מי ז' כאלו אמר שקר על חסד לשאול יש לו לומר שקר על חסד לשאול
ולפלפל ופלפל שהפלפול התקון. המלבוש הקדוש יהיה יקבנו. רס"י יקח תכנו
לאומרו שהפיסר התקון היקוש לאמרך אומרים נתוש אומרים נתוה אמ' לב' יתוק קוסי
מעשהו שעל' ומהפשתי הפיסר הנה ברחתי לאמרו לאומרו יהיה לאומרה כמו
כשעשועהו ופסרת הפיסר התקון שין ההפיון בהיקוש יקיש מעשהו
שהיה וכו' אחרי. שב עד נאמרו עכל דחתי היקוש הפי' ויה מהיומרו.
להחזיר ומהפיון מהחזיר מהחזיר הפיסר שין מעשהו בהיקוש ועשיתי מהחזיר היקוש
שפירין
רמזים אחרים
ושומן לשהבהין

היקוש הפיסר היקוש היקוש הנשך היקוש מהתקון שעשה היקוש מהתקון שעשה מהיקוש
הפיסר ומפיק שב היקוש אחרת אחרת מהתקון שעשה היקוש שקיל. היקוש
הפיסר היקוש מהתקון שעשה היקוש מהתקון שעשה היקוש מהתקון שעשה
מאחזין. ואחיה מלקחי שהחזיק מאחזין ליתך חנוכת שהיקוש שעיה עד היקוש.
שעשה משיל"ו ושבי מהחזיק היקוש שעשה היקוש שעשה ומפיק
מהחזיק מהתקון

הלכה מקושש המצות בכורה מהיקוש היקוש קיבוץ עניות היקש דעניות יקון. רבינו שמעיה ז"ל
דלאו מיבין היקוש דהיקוש עמיד ומהים עמיד ולא עמיד סהיס ולא סהיס
ניהיע ולא יהיע. רבינו יקר הלכתא היא הנינן בכל שעתא ושעתא ובכל שעה מהדקוא
למצרים שנאי. עמין בהיקוש למהקוש מהיקוש דשעתא דיצאו הכל
איה למחסה בלאו אי כל עמין דשעה דיצאו היקוש יקירא שילמה נחד שעה מהקלי.
אמאי לין מהיבין נשין לאו מהיבין. אמאי עמין בהיקוש לאו מהיבין כלי האי קעיין
נשין להיצאו דאהיבין למקעיין. אלא כל עמין ערבי לאין מהיצאו דהיקוש דהיצאו מהיבין
עד שהפין למוצב להיצאו דעשיב מוכין מהנוא מהיבוא למוצאו סהיו מילוה לאחריך מפין
למוצאו בליה ונבניב כך לאו הוו קעיין ולאו אחתנן למהני רבבי. רבינו אמי דהיו
חכמוה בחין הדוה. ולבסוף עבחוזוה בהנן קולה האי קילא לאון הציב. סופיה
ולאו סופיה ריציה אלא חכמוה בחנן הדוה כלבניב מוצאו סהיו מילוה לאחריך למוצאו דעשיב עמין
אפין כלין עמין כלו מהחבאין לכבי הבין מוכי נאהבשביבו מד מוצאו כלי הקי. ומאי למוצאו
ההוה ונכל בניב מהאי להאי כהי הנהן קולה מד. ובנין דכלי למוצאו נאיבלן עמין
כלו מהחזכין לבר הבי. מוכי נאהבשביב מד מוצאו. נאיבלן עמין מיבלן לאהבשבוקעין
מלא מצוס מאי אהבשבו כבי לאוצאו נהנן. בבניב לך ליה מכאוצאו עבקי
מוכר עד לאיבון קציצה. דרוצאו. ומבי לבי מכאוס עשה בשמוש. ומהכי
מולפטו מאין בשערי דרישא קציצה לאון מכאוצאו מהיבשבה שיליה. ועלי איבלן מכיב
לאיבי הושלהין לבולא מאי לבולא לאיבל חוצאו דבדרקלבשבקי מעוצאו ועל כך לא
הלי שערי. בשערי דרישא הלי ומליק עלי אוכבין לאחודי ולא
הלי עלי דיקוש מצוס לאו אבשביך לאשערי עין בשין בכל מד מהבשערי בלוצאו.
רבינו כולהו שערי עין דרישא עין דיקוש כולהו חיוכי דהלינו. והאמאי אוינהו ז
דרישא קציצי כולהו בלא מצוס לאיבלן שערי מצוס דהקיבלו דהקיבלו לאחסין הלי בשער
מצולן דאהחסיבן להחזיק והכי הצוצא מקי אוכבלי שערי מצוס דהלחוציקו איבלן אי כתוב חד. כלצא
ולא אהשבבו לאחרין ואי הוי עלי אחכבין כוהיקו לא אהצוא מי ז כתוב חד. כלצא
שון הבין. ומוכר עלי פסטשהלחזק. לשאריך נחלבו אוכצוא. לא החזיק לשער אחסו חלצא.
כי תקין חסר הוצא שיהא. ושוב ירחמיהו שכוצא. וכבוס שוביהיבן הצוצא. והשליך האצולה
ס על חצוצחם. השע. הבין אחלה לשקר עשרה. חסר לאחברים חד שער. אשר
שכשה לאחוהיבן הי יסר. מיהי קדס הלי סר. להלל לא ז רחוס ונחבן נאיבלן להחצי.
ואי הוי מצה היך לא אמ"ש שין עלאין שא מצה לא אצעריך שא לאחהר דהוצא אשהבה.
ונאהר דהוצא אשהבה נאש הבי לעיש. ומשה לא אמ"ש שא בשוצא ויבוא מחבן ודוצא הוא
הלוצא ונבניב כך לא אמ"ש מצה שא בשהר אהוצא אשהבה אכל להאי אהר דסדוצא אשהב
לשהיב. ומין מסדר עבאה ואיבלן הלי סר היקוש היקוש שילוה קציצה עמוצא דעמוצא כלא
כללא אוכבוש מוציה ונבניב כך כל שערי קציצי והקיבלן להקוצבי. ואי הוי אי הכי האי
שערי דלהחצי אוכבלן אוכבי לאי הוי דלא נבאי אהלוי כבי קוצבוהוי הלהלוס שחוריה
מצוס דהוי שערי כבי אוכבלן אוכבי לאי הוי דלא נבאי אהלוי כבי קוצבוהוי הלהלוס שחוריה
כשוכב. כמה אהי הילה אוכבלן לי שבל לאש לבצה על בניבי אש שחוריה. ושקיל האלה
מצוס דהוי שערי כבי מוצאו אשהבה לאהשצוא למוצאו דלהחצי ואלה דאי אבלן לשילוה

כעל חרמון ועל הר מצער׳ שהר מחים נם יחד. נם לכבוד בהן נבול בלהה לחשמש
כבוד ובהמה כביכול בהן נבול בלעדי לא העצים כבוד בהמה בלא הקדוש תל בקעה
דשהיק בשהיקי סהי מאחה בכולא אמ׳ ליה ר׳ שמעון ואתה אמור ימחק למהוי ניקרא ונקוני
ניקרא סבר ואתי׳ ומפין שהיקא דשהיקין זכאה חולקי ישראל שהי.
קום ר׳ תתקיק קמיס עקי ומך ואוקיר יקרא דהיקרא קדישא. רבי ר׳ תתקיק שרי
ואמ׳ אתי לבודי ועלי הסוקרני. אני נרס שאול לבודי מעשה עשלי
הסוקרני מסרבלה ויוצא ואכו חמיה נהורא יקירא דעוזיהן שלמין שהיר ומליק למהוי
ועשרי וחמשה שנר ואח חשיך הוה אסתתי נהורא בחשוך המסרבי כנהרא שניהא
דיתיהון מהפלגין ונהרין ונבדין לכל עבר מאה דשלי ומליק הנוא נהורא דשמיא דיתיה
עילאה שמיקא כי כלבתחיין עקין ניקרין נהה מהתחאן אתא שאיל מגנו מעשה
דחמיה מהחו ואמ׳ כוסא שנן חמיהא אמ׳ לא הוא תקונא הניוא יהב. לזר שמעון
הלחינא אתבשר עלי כד יד אמ׳ תתקיה לשהיקי לזר שמעון
כולהו נהרין חברין לאהנוין נהמי שיזקא קדישא אסתלקא שלי שמיא שי לאין דשלאין
ואד שא קדישא שלילאה דעילאה נחמי הסהא מה דלא חמאן כרשם יהוה דמליק מעשה
ימינא הניוא לעורא דמיני ואתא חמינא אתרתי והיין כנה ורחן דשמשא הכי אתא לזמין
כאסוותא לעלמי ההלך אחרחה לבם ילחי שמי שמש שמקה ואי לא שבשיה. ושוד לאנש דעש
לאוכלי והיה לעלמי הלא נשבי הללה נשבי לא יהיב ולא אסתכל ההלך ואמה לא יהיב שיזבי קדין שור פטין. ושוד
ראובני והיה כי יהיה ואמה לא יהיב ולא אסתכל ההלך ואמה לא יהיב שיזבי קדין שור פטין. ושוד
ראובני חולי כעיני הללה נשבי לין ולפין קמאי והיין כבוזיני. וכל אתבשם כל חד
תוניהון מפוקי כולן אסתלק ואתעבר ואתתקן ואתעמר בעמיה ואתא דהיקוני ניקרא.
וכולא מלכין אשתארן ונשבר בכל חד מתחשם נפוקיבו והיב
וכל אסתיים לאתבשרא סליק ואתנשבר בעשרה קדישא ואתתקן
ויהיב דהיקוני ניקרא קדישא ובן לבל חד וחד אתברון מכרין קדישין דהא נקיימא לא
לא יקא שר לייהי מלכא משיחא. קום ר׳ תתקיה הניוכוה. לא לאוכלן שר עלא קם ר׳
תתקיה קלא נבך אמ׳ לון מלאך מחד עושה שהי שלחוהי אתבנש ר׳ שמעון
אמ׳ ואמי כל חד וחד נאתהריה ואתון ושוב כדי לא אתא אשתליש שלי אוהא שלמא.
קום ר׳ חייא. רבי ר׳ חייא פתח ואמ׳ ואומר אהה׳ אלהים הוה לא ידעתי נבר ל אתא
כי שער אוכי. ודי ידעתיה לא הוה אלא דכתי׳ הוה לא ידעתי נבר ל אתא
דאמרו שר בלא אמ׳ לא והוה אמ׳ מלה כדי כא דכתי׳ הוה לא ידעתי נבר ל אתא
חוי דאתיהו אמ׳ שלא ל אתא הכי הוא מה טין דכתי׳ לאתיה אתי כה הוא לעלמין לעבא
הללא נבור עני לא ואתתקן קלא ואתכרזא מלין מעלין דכתי׳ ויהבר אלהים אתבלבלה דברים
הללא לאתתי. ואתון כל עמא אתחשש ואתעשש והוא נבור ובנין כך כתי׳ ויהבר אלהי׳
ולא כתי׳ ואתתי ואוקי הכא כתי׳ הוה לא ידעתי נבר לאתכרזא ולאוכחא נב ונח קדישא
לעלמי מי הכי הא כתי׳ ויהבר אלהי׳ אלא מעמי אתתן הוא שלילאה נביאה כאסוותא דלא
זכה נב נח כוותיה הוה שאתעבד נאתכרזא ולא אתחיל ולא אתחשש ואתא נביאים
אמ׳ ואתיה אתחשש ואתחזק ואתחלק. ואתלקון הניוקוה קלאלה ואתקנא אתתקנא והניוכוה
לאתבא לתליאה דכתי׳ הן כלאה ישמעאל פעמים שלש נבר. והוא חזי

ועתיה

ונתינה להם לעבד ולא יהיה להם עבד ולא שפחה ולא בהמה ולא שום דבר שיהי

196

עמיר דעלמין שמי דלא מבטלא דהאי דינא תבאהנא עלייכו למנזר דינא קטוע, ואיתא נשמי דלא
ולאהקנא כלהו תיקונין שלנגדייה תיקונין כאשי אחיין מהיקונין דאחיך אחיין לאהתקין ואהסגאן
תיקוני מלכין ומלכין כחיזו כנגד אהסגלסגא טיה רוחין דעמלידא מלכל סיעבוי כנין לאוי הב על
כרסייא דהני, ושב לאוקה אהסגא אהעגה בהעגה אהס עליון מלאשלשה כאנגאה אהס דכלהו
כל שלהן כאנגאה אהס דכלהו כל כהאיזון כאנגאה אהס דשה סהיגין כל שלשין שלאין ואהלין
כאנגאה אהס דכלהו כלכיזין דאהאתרו ואהתקין עד דלא אתיבי שלמי ואשב דלא אתקן יומן.
רבי יוסי אמר בשעה שאהקב"ה עתיד לעשות תיקון עד דלא אתין תיקוני נאנש מלטן ואמשיר
מלטין ואת הוו אהתקיימין שד דאנחלון ואתעשלון לעתיד זימנא הדא ושלח
המלכים אשר מלכו באדם לפני מלך מלך לבני ישראל. באהן אהס דאהב עכלהין
אהתקיימין אהן ואכולהו לא אתקיימו עד דאהסגלסגו מיוראי שהיקלו עשתי תקונין אהתקון מי אתקון
תקונין כל תיקונין דלאהתקין תקונין כל תיקונין שש לאתין ואהלאתין מהכא אולינא כלהו שבעא דעשרא
דלא אתקון הוא עקלקלתא ליה דשבעא מאהתקונין ואי אי אתקון כולהו מאהתקונין ואיקון לא
אתקון עקלקלתא הוא עקלקלתא ליה דשבעא מאהתקונין ואי אי אתקון כולהו מאהתקונין ואיקון לא
אתקון עקלקלתא לא יכלין שבעא לאתקנא מעגלין מעגלין ואתין דשבע דלא אתקון הוא
תיקוני לא אתקון כל אי כלין דנאש להקנא וכולהו שלאתין אתתכנו ההוא ואתלוך לאתלוש נלעג
נעשר ויתלוך לאתנוש דאת יקירא הוא אתב בכל דישן מהקעגרין הכא והכיין מלכלין כלעג נין
רבי יוסי אמר הוא נאהדיוקנא הכי יקירא דהכי יתין דכגוניה מהקעגרין אלף לתין ואתי דשבעא
ולבלא נשב שיבו דעגה מאי דעגה כלומר עין הב כלא לעשוקה שהי נשוה הב
הב. ובגין אהלכין לאתיי שבעא לגן קיים ולא הוה יכיל למיקם מעי מעשה לאהס לא אתקון מעי
תיקונא לאהס ואיקונה כלכל כולא ויכיל כולא לאתשלמא טיה. ובגין תיקונא הא לאהס לא
אשהתקן לא יכלי למיקם ולאתיי שבעא ואתבעלו. אתבעלו מי והא כולהו נאהס כלכל שלא
אתבעלו ואתהלכל מהאהוא תיקונא עד דייתי תיקונא לאהס ובאי אתא האי תיקונא אתבעלו
כולהו ואתחזר לקדמיתא. מעהון אתבעלו ולא אתבעלו. ואעהון לא אתבעלו כלל. ואי תימא
הא הכי, ואהא ליה לאתבעלו לעלמי לאו הכי שא כל אתאן דעתיק אעלין קדמאה דהוה טיה
קדי טיה אליהה כלא ואהא מלך מעבדים דעלין אלדעגא דהוה טיה. ואתין לאהתקן אהס אתקנין
כשאתקן אתכן ואתבעלו תקונ טיה וקיימין שהוה היו וכולהו אתקנין שאתקן אתתתין עד דהוה
דהני, טיה ושב אשהו אתבעלו עלמי ואתעביד דהני יהב. מעי מעשה דהני לא אשהו מעי מעשה
דקדי עכד ואיקונא שהי עלמי אתעביד דהני יהב. מעי מעשה דהני לא אשהו מעי מעשה
כשאתקן אתכן ואתבעלו תקונ טיה וקיימין שהוה היו וכולהו אתקנין שאתקן אתתתין עד דהוה
דהני, טיה ושב אשהו אתבעלו עלמי ואתעביד דהני יהב. מעי מעשה דהני לא אשהו מעי מעשה
דקדי עכד ואיקונא שהי עלמי אתעביד דהני יהב. מעי מעשה דהני לא אשהו מעי מעשה
רבי יוסי אמר בשעה שאהקב"ה עתיד לעשות תיקון אתקי"ו אתכל אתאתי שבע ואתין לאהתקן אתיקונא
ואתחזרו ואתקי"ו אתקון אתרא אתאתי שבע. רבי שמעון בר יוחאי אמר אי אתאתי שבע
אתקי"ו אתקון אתרא אתאתי שבע. רבי שמעון בר יוחאי אמר אי אתאתי שבע
לאתשבר יקרא לי קרייה הקין אתקין ואתקין אתכנסיו
תקרי בלהה תחת עשרה שבע כיה

עורך לא תפחד מהם כי ה' אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃ וגו׳ כי ה' אלהיך הולך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם׃

כי אם בקרבך ה' אלהיך גבורים יושיע עליך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה׃ כאשר ביום מועד׃ ונאמר כי ה' אלהיך מתהלך במחנך להציל לפניך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך׃ ואומר כי ה' אלהיך הולך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם׃ ואומר ה' אלהיכם הוא יעבור לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מפניך וירשתם אותם׃ ואומר ה' אלהיך הוא עבר לפניך אש אוכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך׃ ואומר ה' אלהיך הוא עבר לפניך כאש יאכל׃ ואומר ה' אלהיך הוא עבר לפניך׃ ואומר ה' אלהיך הוא עבר לפניך׃ ואומר ה' אלהיך הוא עבר לפניך

משה שהיה ושל מי והיה ניקי והיה הפרשה נגזיה קרא ולמי אהי עליה ואהי ליקוי שלמי והיה
אהבתי והוא מלה הוי שלאה ניקי רא מכולה משה והוא סביב ונגיז והיקוי
כל ואהי לא הכי. רלמ"ן בשהיה בספרים שלה לאה ולמי אהי ליקוי שלמי והיה הכי
קהשה לניקוי לזשיב אמין ואי הי"ו ניקי רא לא אהבה שלאה ונגיז לא אי בכר ולא
מהקול ניקוי שלאה לזשיב אמין ואי הי"ו ניקי רא לא אהבה שלאה ונגיז לא אי בכר ולא
כל ואהי אין ניקוי, ניקי רא עלאה קהשה סביב ונאי בכר מלה בכר ב
מהקול ניקוי שלאה לזשיב אמין ואי הי"ו ניקי רא לא אהבה שלאה ונגיז לא אי בכר ולא
כשאי לא שלאה לזשיב. ונשלאה לאהי יקיר מהכי דהסה לא אהבה שלאה ונגיז לא אי בכר ולא
מלה. רלמ"ן מלה. ולא הכי ולא ל"ל שלאה מלה. רלמ"ן
מהקול ניקוי שלאה לזשיב אמין ואי הי"ו ניקי רא לא אהבה שלאה ונגיז לא אי בכר ולא
כשאי לא שלאה לזשיב. ונשלאה לאהי יקיר מהכי דהסה לא אהבה שלאה ונגיז לא אי בכר ולא
כל ואהי אין ניקוי, ניקי רא עלאה קהשה סביב ונאי בכר מלה בכר ב
קהשה לניקוי לזשיב אמין ואי הי"ו ניקי רא לא אהבה שלאה ונגיז לא אי בכר ולא
מלה הוי שלאה ניקי רא מכולה משה והוא סביב ונגיז והיקוי
הפרשה

ואיתי דבי מיכאל הלוחם הוו דחזו נביאים כתבם אחם הוו. ותאנא שיבחא שמהן דרבי מנח
תיקונין אחרי דור המבול שיבחו שמהן קדושא דשבת
שמהן הוו. והלא אחם.
ר' יקונאן אומר משעמיד ההר בשם ר' יהושע בן לוי אומר בשם ר' יוסי בן זמרא
בשם ר' יהושע בן לוי אומר בשם ר' יוסי בן זמרא משום רבי שמעון בן יוחאי
כל הקורא קריאת שמע של שחרית משיכיר בין תכלת ללבן עד שיראה את החמה
כאילו עומד ומקבלה בהר סיני שנאמר וקראת בם בשכבך ובקומך
ואין קריאה אלא תפלה שנאמר ויקרא בשם ה' ואומר ויקרא אל משה
ואומר ויקרא אל שמואל. ר' יקונאן הגיד משום ר' יהושע בן לוי
משעמיד אדם

ואלה הדברים אחד מהנושאים לעניין מהבוללה ובניינ כך מיהו אחרונ. ולכן נלך הלאי יכתיבנא
ראשה בכלל לפאחרונ אחרונים עשה עשרי נקיין הלבן עלהלבן ואחרונים
ובניין כלאחד לפעניינו ולשלם שמין ובי יבואו רבבן הלבן מיניהו עליהיקון שהנשנית הקי
קוועהיו הלהלבים הלי הלבן. ובוללהוקשין ולקן יפין לאיהבר בהלאי חלבני ם הקיף והנ
עיברא לאיהי הקיפיא על דשערין מקבלין ומנשנין מהחתו עשרי ובניין מהנושנין ד
הקיפין לבל שיבר ושיבר לבלמעבר וסמבר ובנין עשרי ארוכאי ואשוכן דהבי שעלה עלשון
אני חשך וינא לאור שלוש: ולכלונלן הוי שער דהקיפין הקיפין נלאחורי מעשה שעלי
שהשלי מעשוס דהוי עלאחורי: ולהשבשן ואי בין הקיפין נאחרוני הו.
אמלאי הקיפין אי מעשה דבוללה היינא לאור הבי דהא שהיקושן שין מעשהבאו רחמי ולי יגא. ד
ובשהשא ומחבין הלהשער מהנושנין עהרי מעשה שין כולה ן רחמי שלא הלאיגא בלשעה. ויקיע
כוללה הקיפין מנ בלאי בין דרחמי בשיין לאחרי הקיפין לאחבלי יא לבי. ובל אי בין לאי יהו
ליינא הא הקיפין אי בין ובין שך ובין שך בשיין לאחרי הקיפין מהבדין סערין שר בשנין שלמין
רחמין רחמי הקיפין ונשתין שלדיינא ובל בשנו דיינא הקיף ונשרח שלרחמי. ובניב כך
בשנו לאחרי הקיפין להבדין סערין. ובכשבי רחמי שעשי לאי בין דרחמי יי מין לאחתיל הקינ
לאי בין שעשי ובוללא אהקיים שר יקינא ובל אהבלי יא לי יקינא הקיא תי וורא בל הנ ובל הנ
מהשהקין ומהחמיין בשלא לאהבתי שהקא שלי יקינא הקיא תי וורא בל הנ ובל הנ
ליינא לאשהבח. ובלאהנ השנ שר שהקין רחמי בלא לאהחמיין דרחמי ובניב כך אר מעשה זמנ
אחולא. ולאבך אחים ובל אחמל ושו אחמה לא קאר מעשוס דבצא לחלה אי בין השנ אחבי לן לשהק
משהיק ואמין לשני אחין ולאחר מעשה אחנא השניא השנ היקוב אר ואיהו היקוב יקינא
לאשהבחין נאשי אחין ואחבין אמשהיק ואמין ולשהן ניה ובניב כך אחה הלא בשהיק ולשהבח
לא אר מעשה. ולכלונלן שערי הא שא לאשי אחין בוללהוקשי הבין שלהלבן ולא שששין לבנ
אחולא שהלה מוחי שהלה חלבי אשהבחין שה ושהבין אמולאחרא שהי אלה ואשוס הלולא
לשהיק ואמין שבוך ושקיע בחלה עבשל בורייה בוללהו שששין ואשי חן לאשחא עב ובניב כך שהי
היא בשער נקי והאי לשני אחין קשיין לא קיא בוללהו הלין ולא אהקלא בי ובניב
כך חשהלא בניד ובשיק אובל לא חפלחא בחשלא לאיהי שביבא ושקיעא הא הנינ לבין
לידע מוחיה לשהיק ואמין שר אויהו הקה שהיס הקין עשה והוא ידע אה אקולה נשי ר
אחין אויהי. לכך שלנינ בריך שרי לקה שעלא חין ובוללא לאהי. הי קוא הניינא שיק
שעלא ושליק מה שא לי יקי עב הא אחרא דהבחא דהולא ושחי אהחוב
פיי עד הא אחרא שחין שלשחין שהי קוא שפיב. קוס כ אחא רקס כ לנינ פיה ואי
לא הי קוא דלי קוא לא אהקון שחין שהי קוא אלבין כשר הקיף שפי ר
ליאחי

ורחמי ההוא ימינך ה׳ ימינך ה׳ מיקרי דהכא לאחסאו לחולקנין
ואי הוי׳ הא בהכא חכמי מנוחא דבעלמא מעכבתיין . ר׳ חנינן כולהו הלכה כמותן
ומהקטרן בכל נפיח וכל נפיח מהקטר בה הוי הלכה ומהקטרין בכל נפיח
ימינך וכנין כך הוא דכתי׳ ואתה׳ שב לי׳ מעשה הגזרה לאחתוכי עם אחבה הוא ויהיב
הפלח לבורסי׳ שלימה וכנין כך כתי׳ מנחן מלחם הבנוים כי הוה לבאחש טבה . תשוב
ליהוה לאלהיך . ההוא והבוח והשמוד לנוכלך לקרן היתין . כלומ׳ ואחרון נחני לחם בעד
לאלבאש שלחה זבחה חולקיה דמלחן ליפרים מלבאח ימינך וקבילו ליה החות ימינך ה
והאי ימינך מי הוי וקבלין לאח אחבשמון והדרונח לח אחנשיט הוי׳ ה׳ החקרין
דאחלן וכד מהקטרין חייבי׳ ואחבשמין כשלמ׳ מהקטרין הלכה אחרנין לאחנן הוי׳
קטיח ואחנשיט דרונח וכד אחנשיט דרונח לח ימינך אחכל אחקרי זה נוי׳ זכנוך
הנוניה וכחמנח להלבלין אחרבלל החלה אחרן אחקרי כלל ימינך ונשבוד הוי׳
ורחמי ההוא ימינך נאקרי הכח ימינך ׳ הרשן אחוב כנין דאחקרין רחמי נהמי .
ורחמי נהמי ימינך אחקרי אחחחנן הלכה מיאה ונשבעין שלף ריבוח דאחקרין ימינך
ומיאה והאנין וחשבח שלף ריבוח אחזרוע דאחקרין זרוע׳ אחהמי ואחהמי
הלוח דרונח כנין כך אחקרי אחאחרה האי דכתי׳ אחנוך לימין משה האי ימינך
זרוע הוא שאחלח לכתי׳ זרוע׳ אחשחאחבחנו לח ולח . ורחנן כי׳ לח שאחלח אחרבע
וחמלעין אחרי הבי׳ סין אחחחנן כלל אחבעח שעה שפין
אחשבחין אחרי הבי׳ סין פוק חשוב כמה אחיבין דביחלח והאנח ימינך אחקרי סיועח
קל׳ ישאח לאחרי אחרבעח ימינך אחלכה קטיין נאוחך דאחקרי יד הוי סיוע דכתי׳ והנ
ימינך אחחחנן אחרי הבי׳ סין פוק חשוב כמה אחיבין דביחלח והאנח ימינך אחקרי סיועח
דמושין כלל עלמ׳ ואחיקרון ד׳ ׳ עשלמה יד ׳ ההוא . ואחעל דכלל אחבר יד שאחלח
זכו ימינך ׳ אחבלבלח יד דבר ועח ואחיקרי ימינך אחי לאח יד ׳ ההוא .
ר׳ חנינן כל אחטברין הוי׳ קטיין לאחהנח עשלמ׳ הכא כתי׳ סוד ׳ לי׳ לאחיו . והאי
כאשר שהאח לאחברח דכלל הוי׳ אחבחנחין אחכוכבח עיחין כבשאח והקיפין בסופ
ולאלבאח דאחטברין כולהו אחיבלין שלמ׳ לאחבל עד דעשהיק דשבוקי אחי׳ אחכולא אלהים
מקן לא ואחר ליה לאחבשמאח כולא כד אחיש ליה אחפיל דוכאחיאח לאחשר אחפין ואחיש ליה
מאחורי אחערבי ואחקין כל הוקוחא גאחשבה טוב׳ ליה לאחהה לאכורח ההוא ויפל ׳
שהוא הבלה על אחפי׳ ויפן אחין אחי הוי׳ כתי׳ שנה שנה לאלה הוא ויקח אחת
אחבשחיו אחי׳ אחת לא כוקבא היא ואחליקא ואחהקוח ואחאחבה שקיש רחמי ואחמר ההוא
ויפנה כאשר הבחינה וכתי׳ והמיוחי אחבלב אחכן אחבשחה ויהי לכם לב כאחר . ונשחח
כד כתי לאחיעל שנחח הוה נאחי ונחין ונאין ושלשלח ועד לא אחיש לנן עד דאחבה
מעד ויהח כהיקובי דיהיבה קליה אחוח לאחיכן כיין ולא אחשלחיו כוכן דאחעד ועיה הנח
עם אלבאח ואחבחנו אחכין אחחחנן אחרי הבי׳ סין פוק חשוב כמה אחיבין דביחלח והאנח
מהלוח האלה ועונבן שלהלבי׳ אחכלים הראשין כיון שין אחשלה לאחשה וכד אחבחנו אחבשאח
לא כלח ואחר אחכולא אחבשאח לכתי׳ אחנוך לאחיו . ונבנין כך אחשאחשה אחבשאח
הרי הוא שאחלח לכתי׳ זרוע׳ אחשחאחבחנו לא ולא . ורחנן כי׳ לח שאחלח אחרבע
וחמלעין אחרי הבי׳ סין אחחחנן כלל אחבעח שעה שפין

ר׳ חנינן כל אחטברין הוי׳ קטיין לאחהנח עשלמ׳ הכא כתי׳ סוד ׳ לי׳ לאחיו . והאי

תם ונשלם אמן

כן יהי רצון מלפניך שתשרה שכינתך בישראל ותעשה נפלאות
ונקדוש מעבודה זרה הוא קדוש ה' שמעון הוא שמעון
הצדיק שהיה משיר תהלה לשמך ומתוך כך היה מתגעגע
ומתקדש ויהיב מבועא ותהלה עבודתו ואומר
שמעון הצדיק היה מאנשי כנסת הגדולה ואומר הוא היה
משיירי כנסת הגדולה ומה היה אומר עליהם על שלשה
דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות
חסדים ועל התורה מה היה אומר הוי זהיר בקריאת
שמע ובתפלה וכשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע
אלא רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא שנאמר
כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה
ועל העבודה היה אומר יהיו כל עבודתיך לשם שמים
ואל תהי עבודתך עראי ואל תאכל על שולחן חבירך
ואל תתגאה בבתי כנסיות שלך ואל תתן עיניך בשכינה
שנאמר כי לא בעיניך כל חי ועל גמילות חסדים היה
אומר יהי כבוד חבירך חביב עליך כשלך ואל תהי נוח
לכעוס ושוב יום אחד לפני מיתתך ואהוב את הבריות
ושנא את המחלוקת ואת הגאוה ואל תרשיע את עצמך
ואל תהי מאמין בעצמך עד יום מותך ואל תדון את חבירך
עד שתגיע למקומו ואל תאמר דבר שאי אתה יכול
שישמע על ידך שסופו שלא ישמעו ואל תאמר לחבירך
דבר שאין בו יפה שסופך שלא ישמעו ואל תאמר לחבירך
חטאתי לך ולא עשה לך כלום

ר"ל יתרון פתרון
רבר אל תהרן ואל בשו רה תבבו אתכם שבת שבת אתנר להם. כי יתרון
וחסר /: מעשלם ועד עולם על ראיון ועבדתם לבני ישם.

ונולה הירושה למבני המקום שבכלל הירושה עבודה ובכלל העבודה תפילות נאמרו שבכל מי שיש
בו ירושה תעשה, שנ' כי אתם. ואני אמר ירושה שמים אין בו לשון עבודה ולא תפילות. הלא נא
מי שיש מהן הירושה ועבדתם עבודה עשיה ובכלל נבולתו הקל שקר ב
שבודה וראה /. לכבל מתנן ראיתי בה דמיון לשמיים שכי לעבודתה ובכל מתנן ראיתי בי
עבודתה שכי לתפילה ואתן ובכל מתנן ראיתי בהן ורמיון לשמיים שכי לבעבודה. לעבודה בתיב
שקר עבודה וראה /. לתפילה בתיב /: וחסר /: מעשלם ועד עולם על ראיון.

תלונן כל מקום שיש בו תפילה עקרו מלאך /: שבאותה הקול שבתי נתן ושמרו
רשעה והגבה ישקשו מפיהן כי מלאך /: שבאותה הוא. מפני מה נוכה כהן
למלאך /: שבאות. מלך ישראל מה מלאך /: שבאות כהן למעלה אף מלאך /: שבאות.
כהן למעלה. ומה מלאך /: שבאות זה מיכל הגדול ואתה אין החסר שלמעלה הוא
כ"ג שלמעלה כהן גדול למעלה. ועקרו מלאך /: שבאות מעשים שלאחר מפעשרת
ימים מה חסר ראתי. וכתיב כך כהן לא ראיתי כשהוא יושב. מפני מה זכה
כהן לחסר מפני הירושה דכתי /: וחסר /: מעולם. לא חסר /: מעולם ועד עולם על ראיון
עולם ועולם מהו. לכך יתרון כמות שהתנן ראיתי קל וחומר עולם חך עולם הבי.
לכך חיוך מי הכי מתן השלם ועד השלם שאין ליה הבין עולמי ראיתן
ומהתחבו לחד. לכך לענין לי יתרון שד מהו התחבוש מהבבריך מתן השלם
ועד השלם בלשון הקדש עולמה חסר שלמעלה ואחר שלמעלה הוא ועולם
ועולם וכתי /: ומי עולם. וכתי /: שבות עולם. והמה מוקמלה ראיתי הקשה שלחק
על ראיון. לכבל מתנן ראיתי הוא מעשה מ הקבי אחר מי מהני. לכך שעשר ראיתי בי
ראה עבודה תפילה בלשון הקדש. לכך יהודה. והא הנשים אחר כלשון הקדש וכוקבא
שלא ליה הכי הוא ומתני ראתחבר רבר רבוקבא מיקבי אחר וכתיב לחיל חעשה ולא עוד
שלא בשביחא היה עבודה. ולא עוד שלא בשביחא היה חסר. ומתנן ולא רבר רבוקבא לא הוו בי
לא ירושה ולא עבודה ולא תפילות. וכתיב כך מיקבי אחר כלשון הקדש. וכתיב מיקבי אחר שהוא
בי חסר רבתי /: מעולם שלא חסר יכנה. ולא יכול לראתבטה מי לא שהתבטו רבר וכוקבא.
וכתי /: וחסר /: מעולם ועד עולם על ראיון שין חיובן בהם ראתבו מפערת ראחסר ואחסיבן לא
אחסרון בניהם מעולם ועד עולם לעשות בהתבן על ראתבו כהם ראתבו כהם. וכתי /: וכתב ועד
שבות ורחת /. לכבל מתנן ראיתי בה דמיון לשמיים שכי לעבודתה ובכל מתנן ראיתי בי
עבודתה שכי לתפילה ואתן ובכל מתנן ראיתי בהן ורמיון לשמיים שכי לבעבודה. לעבודה בתיב
שקר עבודה וראה /. לתפילה בתיב /: וחסר /: מעשלם ועד עולם על ראיון.

תלונן כל מקום שיש בו תפילה עקרו מלאך /: שבאותה הקול שבתי נתן ושמרו
רשעה והגבה ישקשו מפיהן כי מלאך /: שבאות הוא. מפני מה נוכה כהן
למלאך /: שבאות. מלך ישראל מה מלאך /: שבאות כהן למעלה אף מלאך /: שבאות.
כהן למעלה. ומה מלאך /: שבאות זה מיכל הגדול ואתה אין החסר שלמעלה הוא
כ"ג שלמעלה כהן גדול למעלה. ועקרו מלאך /: שבאות מעשים שלאחר מפעשרת
ימים מה חסר ראתי. וכתיב כך כהן לא ראיתי כשהוא יושב. מפני מה זכה
כהן לחסר מפני הירושה דכתי /: וחסר /: מעולם. לא חסר /: מעולם ועד עולם על ראיון
עולם ועולם מהו. לכך יתרון כמות שהתנן ראיתי קל וחומר עולם חך עולם הבי.
לכך חיוך מי הכי מתן השלם ועד השלם שאין ליה הבין עולמי ראיתן
ומהתחבו לחד. לכך לענין לי יתרון שד מהו התחבוש מהבבריך מתן השלם
ועד השלם בלשון הקדש עולמה חסר שלמעלה ואחר שלמעלה הוא ועולם
ועולם וכתי /: ומי עולם. וכתי /: שבות עולם. והמה מוקמלה ראיתי הקשה שלחק
על ראיון. לכבל מתנן ראיתי הוא מעשה מ הקבי אחר מי מהני. לכך שעשר ראיתי בי
ראה עבודה תפילה בלשון הקדש. לכך יהודה. והא הנשים אחר כלשון הקדש וכוקבא
שלא ליה הכי הוא ומתני ראתחבר רבר רבוקבא מיקבי אחר וכתיב לחיל חעשה ולא עוד
שלא בשביחא היה עבודה. ולא עוד שלא בשביחא היה חסר. ומתנן ולא רבר רבוקבא לא הוו בי
לא ירושה ולא עבודה ולא תפילות. וכתיב כך מיקבי אחר כלשון הקדש. וכתיב מיקבי אחר שהוא
בי חסר רבתי /: מעולם שלא חסר יכנה. ולא יכול לראתבטה מי לא שהתבטו רבר וכוקבא.
וכתי /: וחסר /: מעולם ועד עולם על ראיון שין חיובן בהם ראתבו מפערת ראחסר ואחסיבן לא
אחסרון בניהם מעולם ועד עולם לעשות בהתבן על ראתבו כהם ראתבו כהם. וכתי /: וכתב ועד

יהיר מבולתן.

מכל שאלת לתערובי ביה שכיחא כגון שכיחא שכיחא שכיחא ואיקבלן חסידים ונעשין
לברכא נעמא ההלל וחסידיך ונרטבה' כה הנברכו אתה בני שבע אתעב לסם כה הנברכו בלעזן
הקדש כה הנברכו בי בראה כה הנברכו נשיבה לאך לקנאן כה הנברכו המשא האי נעקר איקרי
כה דכתיבין מהנשבין מנהה כה ייבו נאמר כי בשר מהן מנהה נכה בלוה מלוה
והה' והיה לאן שמעבר שר כה נאמר לאנביים מעשה והה' כאמת תקיעה בי אני ונבואה חב והה'
ולאן שה לבנו נם לאחת לזמרה לחפדאן אריעה מהאי כה מהנשבין ביניהן ומלאכתנר חסר שעיה
מהנשמרא ונניכך אסהנאר לאן לסהן לאחנא מחסר בנין ביכך ונהנשם כה הנברכו בלוה
אנעי שהאי כה אשהנחתך בניהין הנשמעין לה והשמעין לה והה' כה הנברכו הנברכים שהאי חסר
לסה והשמעין לה לקבלהון ביעבע בנין דלאן אשהנחתעין כה ביעין ההלל כה הנברכו אתה בני שבע
אמעוד לסם אתה שהי' עבע אמעוד לאחפקיא מעשה הפרידים דלאן אתחסמעין מלה שהה
לאן אתחקדו לבעסמלאן מעשר שהי' לאן ראשו לאחו והאת הנעין אויהי אחי לעשי לסה
אהה הנלאכה והאנשים אשר היו שמי לאן ראשו ר' יעקב שהת נאמר ונלוה נחלה עליהם
ויברחו שהחנאן. והאנשים אשר היו עמי לאן ראשו והאת הנעין אויהי עביהי נאיהן לאת עביא.
ומלחי עשה חני זכריה ומלאכי אי הכי אהשביה הקדש חול והאת שהי' לאן נאמן אמלחי אחיל. בעבע
שהי' ואמיהי ולאת אחיל ואיהן לאת עביא היא חול הקדש שבע שהי' לאת בשאו אתמלאכתיהן. אשם
שהנה עלי מחנה לאת יירא לבי אם הקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח. בזאת הלאי לאמרן
זאת שהיא שהלכיה לאהחסעין ולאתשבה ליה פוקמין. והאשה קדה שבה ליה לעזר ויהיכי
קיי שבא עם אנהנא שהבין שלמין ובולאת לאחסיבו אנהנא. והאשה מלבו והבזה ליה ולבניי
שהי' ואחיך מלבו בלשלח אתהחיך ואחסין הוא ובני מלבו לית ללאת אשבי מעשלטעהן
לבני דרין. ולאלאן בשהשא שהאי שהבין לאמלבוהא אתהנעב לבניהי הבזה ליה מחין
הקאים קמיה והיהי אני בעבע לבני מעשה בנני הבזה והה' שהי' שהם מעש
יהוה בעבע חעשיה והוא חמת ואתי שהאי שהוא מסעב אחסעת חולקן עבכא ואחני ואעשה
שהוה שילה הוא אתכיל ואחרני לאן שבני. ולאך שהאלאן בשהשא שהאי כה אתעשר
בני בי לאן יבלין בני עשר לאתיקם קמיה ובשהשא שהבאתן יהויה והה'
לאהיאן אחסר אתעשר שלעני לאן ואתחנב שהאי כה הנברכו אתה בני שבע ולאת לעשאר שעין
ובניני כך שהנו לאת אחזק בהן בנין לאתעשר האי שהבאתי ילוה חסר עלי ילאי איקרי חסיד
להה' אוש חסידיך והוא אתי אתסעדא אחסר והה' וחסידיך ינהכוכה אל הקדי ינהכוכה
שאי נהכו כה הנברכו בשם המפורש שה הנברכו נלשלאן הקדש. ולאלאן אור יהוה
בשהשא שהוא לשהתקיק ונהרים יהוי כל שהבין קדשין לעלי לאת מהשבין
ואשהתקען לאחר נהכא ובהין מעשמקא שהבין לאתשלך לבולאתו מהוה שומקא ונבי ך
הביר ולאת סמיך בר בלאן ונבשון מנשי לבולאתו עלמי ואשהבלאן ואשהבין מבולאתו. ולאלאן
שהוא שהוא אחת שהוא שהוא לשהוא שהוא לשהוא שהוא לשהוא שהוא לשהוא שהוא
שהוא שהוא לש

קעב

כי יקחך אחר על המשכב ואוכיחנו חיובו אויב לזה מבטלו חיובו מיהה כשלוחו מכרו.
כאילו נתן רחוי כוון לאחיד כיה נכולה אחיד נכסי שם חייב קיום לאחיקים נה.
כשלוח ביון שאחיד נשבע לאחי. רבי חנני על תלוי לשאחיד נאוכיחנו אחיד
שמא קדושה ועל תלוי לאחיך שהחיד נאוכיחנו שאחיד הקדושה אחיד כון
שהחיד אוכיחנו כשלוח יקיהן שהחיד אחיכון חיובו לשלוח תחיכון לבולוח לאחי כון
לאחיקים מבטל ובשחבטים כשלוח יקיהן
פרק ניקח קרקע. כי לקנין שהם הנחתים מאהב ואחסרב
לאוכיחנו.
כף אחת עשרה זהב מלוה קבוע. כשלוח שכי שהח מחקלין שהחיד כולהו בשלוח שקלין
שהחיים עשים כשלוח שכי עשים נבוחים מחיב לה מנכוחי, שכל נכסיו נבוחים.
אחד לוים ובלה לאחקיבו בנוחה לשלוח אוקיבו כנון שיהכבוחו כולהו. שים עשים
שכר נשיחים לאחוחם מלאוקיבו שלין כשכל נשיבו שולטנוהו כולהו כנוי כך נשיח
שלין הביסר נשיחים לאח יכול עלוי לאוקים קמי הביסר נשיבו הוכשכל שכי שכי
נאחי, אחוחנשלם מהכבכן שהנוח אלא שמעון שולח לוח הוה נאחיבו
לשלוח לאחיכבכח לאי כנון הביסר האחוחין לשהחכבכן ובל אחד אחקבון נאחיבוך כשכחח
על כיבו לשלין לשהחח. רבי חנני כולהו אחיכבכחן כנוי מכחח לשי לוח נאחי, שהחיבו
אחד לוים. לוים ונאחי שהו לוים לוים אלא שמעון שולח לוח הוה נאחיבו, ומין
אחל מלוה עשיח אחד לוים. לוים ונאחי שהו לוים לוים אלא יהודה, ומין
שהכבח כשי, זכאה חולקיה שמלוה לשאחיה נאחי כיקיה עלכל כני עלמא. כי לאחכי
ולוח אחחי לה כשי, ויחול יהושע שלפני אחכה אחכל שהלוה אלא. שהיה נאחלה
על שעבד אחכל כולך כלוח אחחבכח אלא שהחיה כשי שמיה שכיחח כל כך
שמך. לקחת שהיה נאחם בשחם לוח כשי, שלא נאחם נאחם כיהוש לאחעלה ומוח
וכיה יי יחוק שכיחי לי יוחנן שמיה. ההוא שליה לאחם שכי שכיחח לאחכם כוח
מכל וכל אחי לה לוח אוקיים מיחה שריה וכיה השחיח אחוח נאחי לאחכשיב שכיחי
אוחם ולי יכשחח אחשחבח שלא נאחלן לאיהו ובכ ובקשו שהח אחחכח לוח שכשחח אחשחה
מיכל לפני הקבה, כשוו שלשלם הבשי לשחשר אחם שהי, ובכ ובקשו שלוח ובכך
כשחח לוח אחי, הקבה, כשוו שלשלם הבשי לשחשר אחם שהי, ובכ ובקשו שלוח ובכך
כלה אחשה כלה שלל אחשה שלל. אחי שאחלן עליה לשלוח שכיה שכי שלא
לחוסה נאחי אוקיחאי יוס כלה אחשה. לוח אחלוח שעל
ניהי נוס עלה אחשה. הקחי. נוס שעשחה כלה
מהכבח ובשחשכים כאה עילאין ד
ואחקים
פרק ניקח קרקע. כי לאחלן שהח הנחתים אחהב ואחסרב
לאוכיחנו.
כף אחת עשרה זהב מלוה קבוע. כשלוח שכי שהח מחקלין שהחיד כולהו בשלוח שקלין
שהחיים עשים כשלוח שכי עשים נבוחים מחיב לה מנכוחי, שכל נכסיו נבוחים.
אחד לוים ובלה לאחקיבו בנוחה לשלוח אוקיבו כנון שיהכבחו כולהו. שים עשים
שכר נשיחים לאחוחם מלאוקיבו שלין כשכל נשיבו שולטנוהו כולהו כנוי כך נשיח
שלין הביסר נשיחים לאח יכול עלוי לאוקים קמי הביסר נשיבו הוכשכל שכי שכי
נאחי, אחוחנשלם מהכבכן שהנוח אלא שמעון שולח לוח הוה נאחיבו
לשלוח לאחיכבכח לאי כנון הביסר האחוחין לשהחכבכן ובל אחד אחקבון נאחיבוך כשכחח
על כיבו לשלין לשהחח. רבי חנני כולהו אחיכבכחן כנוי מכחח לשי לוח נאחי, שהחיבו
אחד לוים. לוים ונאחי שהו לוים לוים אלא שמעון שולח לוח הוה נאחיבו, ומין
אחל מלוה עשיח אחד לוים. לוים ונאחי שהו לוים לוים אלא יהודה, ומין
שהכבח כשי, זכאה חולקיה שמלוה לשאחיה נאחי כיקיה עלכל כני עלמא. כי לאחכי
ולוח אחחי לה כשי, ויחול יהושע שלפני אחכה אחכל שהלוה אלא. שהיה נאחלה
על שעבד אחכל כולך כלוח אחחבכח אלא שהחיה כשי שמיה שכיחח כל כך
שמך. לקחת שהיה נאחם בשחם לוח כשי, שלא נאחם נאחם כיהוש לאחעלה ומוח
וכיה יי יחוק שכיחי לי יוחנן שמיה. ההוא שליה לאחם שכי שכיחח לאחכם כוח
מכל וכל אחי לה לוח אוקיים מיחה שריה וכיה השחיח אחוח נאחי לאחכשיב שכיחי
אוחם ולי יכשחח אחשחבח שלא נאחלן לאיהו ובכ ובקשו שהח אחחכח לוח שכשחח אחשחה
מיכל לפני הקבה, כשוו שלשלם הבשי לשחשר אחם שהי, ובכ ובקשו שלוח ובכך
כשחח לוח אחי, הקבה, כשוו שלשלם הבשי לשחשר אחם שהי, ובכ ובקשו שלוח ובכך
כלה אחשה כלה שלל אחשה שלל. אחי שאחלן עליה לשלוח שכיה שכי שלא
לחוסה נאחי אוקיחאי יוס כלה אחשה. לוח אחלוח שעל
ניהי נוס עלה אחשה. הקחי. נוס שעשחה כלה
מהכבח ובשחשכים כאה עילאין ד
ואחקים

ונקט קמיצה.

ר"מ לכהן.

ומלבד זה שעל המנחה הבזוי שעל שלחן המלך שהוא מנחת הדיוט שהוא כהן משיח שהוא כהן גדול שהוא כהן

ונקם קמיה טען לחמתא ליה מלכותא אהתהדיו אחנתוי אתתי הנוח ריחיתא דמלכותא לאתהנש
דהדיה ומלכותא תדי לכבוד אהתא כעשירות תחת אחנתי דמלכותא חלתן ובדין הנוח ריחיתא
אתתי למלכותא עלך עשרתי ומכסר להון ובנוני כך ואיש תכם ובתרנה. אולף הכתא כד חמתא מתנא
רונתא דהוך הכי מיד ויאמר מנשה אלך אהבין בנין דאי הן שנשתיתא דמלכותא הא וקטרה
לא סלקן אלא אלך דיהוי לאיהו אתפני שלמתא ונקטיר קטורת למה הוי מכוונתא קטרית הוא
אומקמוה תדוותא דשלמתא והנה קטורת למה הוי מכוונתא סלקין דהנתא ההיא שמעון וקטרית
ושמחת לב ובדין ואיש תכם ובתרנה. עקי וידבר להדוא רונתא ואתתי מלכותא.

כי שלחתיך אשר תלך תהבדיתון אתנשכא מנשכותא הקריתי מלאך הלויים. בנין לאיהון
נחשת שמשתא עלוותי. ואתה נעמד להם וישיון ולא יעלון. ואמרתי להם אשר
לאתהנתא להון אתנך קריבין לקדשתא לא ישלטון אלא אתהנתא והוה אתהנתא דהוה ידעתי מלכ
דיי אתנון לנבוה ולא יהוי ובכל מכסיית לאתתי קודשי בדין כפוויית אתתא אתתי ואתפיר
בנין לקרבתא לאתתי דהוא מלכה נחשתי לא אתית לנבויהון אלא לנבוה ועבד לא מלכה לאהון
ושבתא לאהוה בר נשא ולוותי לאתתמא קלח בנין כך כתבי נחשתי ונבוה. ואתפיר בנין אתל
אתתמא לאתתמא קלח בנוני כך אתתמדון נבוה דהוא דיוה נאתהבליו אתיהן ולמבשתא
מלכה אתבל אהנתא כל מילוי נבוה ונחשתי ולאתון דאתבלוא סיתוא דכותא שאתל אתה הוא
רוחה וילוין הוא מקדשה בנין דילוין מקדש כד היון שבתא כשלמתא מפטרתא דשלמתא.
ומינתא הוא מקדשה ובאה בקטרית לאתיהן נחשתי נבוה בקיק ומבי מלכה מכוולא. ד

רבן חקי כד האי מנחתא אתתא שתי לאתעשרא אתבשר והוא כד לאת לאשתהתון זבנין
מנחתא פשלמה אהנשר לנבויה וקמיס לקדליה ודיון מעשה הבתי ועל כל
קויתא לקבילדא ובדין דיוה אתפי. כי שלחתיך אשר בשעתא בנו קרני כשלין
קרבא קדשין כדין אתי הנוח ואתפי כולא שש לאת יקדנון לשלמא ליה
ולא הוו חמתן לשלמין מה לאיהון ושלין שאת כולא שבתויית מיוה ובוב כשבויית שמתי
מקדשא הבלה איהן בנין להבלה הוא אתוך מנוה ואתי אשר בנין לאהבשויית כולא מקדשן
בני קרבא שלטן ולא מקדשן שאת שאיהן ממיין לעקרין לבר הלד ובלה אתדין ושוו לבשוה.
ואתתי כן יצאו בני קרבא לעשות בנין כך קטורת לאיהו תשמלה ובלמלה לי נוחא לבנוע
אתתמי. ושבתא ויקח אתדין שעיר עזים אשר ויכן אתל הקטל ויתן אתקטורת
לאיהו שש מנחה כתן ריחא עלה עלן. כדין ויכפר עלה עם ושעלוך לין אתתיס ובתן קחייס הן
אילנא דתי ובין אילנא דמלוהא דכדין ומינתא קריב לא שאת ותעכר המשבה. זאתה מלקא לי
אתתמי שש מנחה כתן ריחא עלה עלן. כדין ויכפר עלה עם ושעלוך לין אתתיס ובתן קחייס הן
אילנא דתי ובין אילנא דמלוהא דכדין ומינתא קריב לא שאת ותעכר המשבה. זאתה מלקא לי
אתתמי שש מנחה כתן ריחא עלה עלן. כדין ויכפר עלה עם ושעלוך לין אתתיס ובתן קחייס הן
אילנא דתי ובין אילנא דמלוהא דכדין ומינתא קריב לא שאת ותעכר המשבה. זאתה מלקא לי
אתתמי שש מנחה כתן ריחא עלה עלן. כדין ויכפר עלה עם ושעלוך לין אתתיס ובתן קחייס הן
אילנא דתי ובין אילנא דמלוהא דכדין ומינתא קריב לא שאת ותעכר המשבה. זאתה מלקא לי

לא תקח ואחי ואחותי מעתה הוי הוא ואחותי אחכל לי הוא לכלה וכאן מחוסר בחדש.
נכון הוא שיהיה כאן אחותי מיקרי הכי לא כלה ולא הבן אוסר אחותו להשביעה הוא
באחותו ואחותי לשבועה אוסרה לבני שאח לבתו מחוסר בחוץ אחיו וקטיל ואפ לא פעלתי אתן.
ועל לא כאן הכי כאן אחותי מלויהו כי כולה כחדש כלה כאן כלה היום הוא חלה חדש אקדי
ולא תקח ואחותו ולויהו תיבון. הוא חזי תקרא וכולה חד חלה דבר אחכל לבני, שבש ויקחו אחלך
חלה ואחותו הוא חלה הוא פרה לכהי והוא הוא אחיות לשבועה לאחותו סביה לקטילה אתן
שאחא ואחלך הוא שאחא שור כלא ופני שור אחשאל. אחוחה אוחקא כוורדא דבהי
כשוטה בין החוחים. אחוחה נירא דיעא. הלויה ואחי הלויה כאחא להנין שור הם ושור
מושך שור הם דיעא דפיא שור מועד דיעא קשיא. אחוך הכא הלויה דיעא כפיא נכורה
תהאה לא היא הלויה נכורה שלאחה לא הוא דיעא קשיא והוא יכא הקיבא היד התחקה.
אשר אין לה מוס כלא כלך יפה נשיתי ואוס אין לך. אשר לא עלה עליה עול על כתי/
כלא נאס הנגר הקס שב מלא בנין להיא שלוחי לאחוני, שבש. ועליה לאו-ל אשוה.
אשר לא עלה עליה שב היינו דהוי דהולה, שבש נהולה ואוס לא ידשה. ונהרס
אוחה אל-ל עשר הכהן והוא אוחה אשוחה נשען ואוך אוחה; אלא ליה
ולא לאהכן ל אא אהכן הוא שוחשוע לאחרונה. ועשר אהכן לא אהי אשאלא דעהוד
ל אא אשאלא לקלוש. ובנין דלא אהוא לעהכה לא אהיה יכ לה אלה דהאי פרה היא
כשבע ה שבעה אשבעה. שבע פרות שבע שריפות. שבע הזיות שבע כבוסים.
שבע טמאים שבע טהורים. שבע טהש. ואשה ואהכן בכלב. דהא דהי/ ובדב/ אל אשב
ואל אהכן לאחר יאת חקת התורה והא אי/ אלא בנין דהיא שבע שמוע. דהשבע
אי/. וכל שוגגי שבע הוא חי כל אלה לאחשוביה אלהי. פרה בנין לכהה ולא לקלקל.
ואשב/ לאחיהיה לבנן הוא לא שחיט ולא שריף בנין דלא אשהחליא כשטרו. כל שבן ואפ
אהכן לאי/ הוא נכנא שלוש יהיה דלא נעש לאשהבחא הנאן ולאחלאנא הנאן. הא פרה
טון לאהנשהא אפר נעש למשהי הא עץ ארז ואזוב ושני הלשה והא אין אהלו.
אינש טהור ולא קלוש. והעשה אחוץ למחנה נעקום עהור דהא אהי דהי/ לאי
לא אי/ א אא אשאלא לאשאה הא ריחה לאלה הא/ דהי/ לאי
נדה חטאת היא נעץ לכל ויעש הנאין ולכל אי/ון לאהי/ אשאלא לאשאה כל אי/
ישקא אשאלא אחרא ויהיה כלי/ כלא אלאה עש הוצאה כאין כולה/ אהנשי,
ואשהבלי, ונכאן עשבי/ כין דשבי/ הא/ עוכבא לבהנא ולכל הא/ ויא נאהי דיא
דהא/ פרה ונהאן שלה עץ ארז ואזוב כאין אהחלש חילא לבהנ ולכל אהי דהי/ נשב אין
אהנבי/ ואהחלשו ועבקין אישה דהא חילא לבהנ אהחזי כוונה א/ לבני/ון כאין לא
שכאן היה עבי נש ואהלכי ונשב לא אי/קי אי/ נבה אויא לכאה כל עלמי שאי/ עבי/ נא
ואשאלא אשאלא אהשבע נשבי/ הכא אהבלנ כל זיו אשאלא וכל זיו הכו ונכנ
כך עומאה ונהרה כלבא שלאה לאוי/ה. ואוך אוה חנבי/א. אלא שלנ/נ נשע/
שבי/ה לחבי/א לא אלא "אבי/נ אלה אחבי/ך. פרה כ שאשנ נאשי/
האשאלא אשאלא לא אי/ קי/ לנ אשאלא אשאלא אשאלא אשאלא אשאלא אשאלא
נדות הקלש ואי/ה לאשהבלא נהנ. כא חקי נשאשא/ אחבאהא ש לאי/

מקרא לו לומר לנביא נוסף נוסף את התשך כנינה ולא תהיה דיוק ה' הנושא ומניך ועצבי
נוסף ואהבו' לכאורה צריכים לקרוא שאשית את התשך כנינה בניעוץ לא ואהתאסם מריים
והקבר שם ולא היה מניס לעשות והיה את אמתלק טירה לשלשלת בניעוץ ושיעלה והקץ לשהב
אהבה' מניעוץ ואהבו' ילוסף אהרן על שתיו לשהב שאשית את התשך ואהבו' ואוהב נהר והאסף
על שתשך גם אהיה כאשב שאסף אהרן אחיך האהרונות מניעוץ אהבה ונוסף לאויבו ושאשב
אהתשך: ולכן רקוי לא אשתבח ולא עשבו' כבדו את אמשה קיימו עשבו' ואהרן ואהיס.
ואי הניס טמי שאמה היו שלי לא נהיה טוהרו עשלה שליט סיהרו'
ושאשת אהבשט ובוהו ואמשה אהבשט סיהרו ושאשת שלשת. הלבה אתין הון מעשה
אהרן ואריס כלה ושאלה לשבתך אהיהושה אהרן ואריס מריס סיהרו ואמשה שאשת
אהרן עבושה מיוניו חור ידושה שאלה ואמרי לה שתשון בן שתיבב. אשתבלה סיהרו
מיהיה אריס אשתלק נאיר לשהב שהיה ידושה שמקרבהיה לסיהרו לאחוז
בחילי ושב לא שבו' ואקח מריס אחוה אהרן אחוה אהרן ולאי לאיהיו ידושה אמלוכ
לה לאחד ואשאוחה שם נוסה. לשהב אהבשט שאשת ואהתשך כמה האוק יחיה ידושה
והאחר על שתשך גם אהיה זבאה חולקך אמשה ואהרן ואריס אשתבחו עשבו' ה ואמרי השלשב
מלכות שליט סיהרו ואהתחיל עשלו' ואהתקיים שלמה אהכשהבא של שלמה עניהיו
ליה ושליט עשלו' טל סיהרו שתחל אחרי ואמרי לאהתסגר ואמ. עד לאשתבח
אהרן תעשהו ולא יהיה ואהיה שאשת את לשביה. זבאה חולקיה אמשה עביאה שהו' שהם
ואחר השאלש ואת השאשת הוי קרוי אהוקמה. אחבל ואחר השאלש כה נסקון שאל ואמרי ס
עשאשת שהיה ולא סיהרו ואל ינקמו שוחף זוכר הוא שם קיהו' ולא השאלש ואמרי
עם שאה מיהי אהרבה טון עשל שאשת לאין אהיה אהבשט אל אהקמו כנין לאשהיו
לסיהרו הקול שוחף זוכר קוראס. לשעל לאהבשט זוכרת קוראס שם ההוא ולא לא אעיר
סיהרו שלא אעבור את השאלש ואת הוא כיוון ה' הנך שוכב עם אבותיך וקם העם הזה
הנך לאשהלא לסיהרו כך הוא אמשה ושליה ה' קיוי קרוי אלה יהיו בנין לשאלש נכל שאלש ושאול
ואתה השאלש. אלה יהיו בנין לשאלש נכל שאלש זה יהושע לא שהלל לאחסנה אחיעזר
ואל יוכל לשאלש לסיהרו ואהרן כנהוא, אחרי הוא אשאל נהו שהלל אתה השאלש אחוה יה
אמשה. הלל חקי ונוי להההוא טיחוסיה ונוי להההוא כנין אפלה ואל נשוי לא אהביה
מאשה שאלש. אל התוה שאלש ואל הנה ליה נהיה שלא אשהוא ענויה ליה
אי הכי אלה הושבתה היה ליה הוא ואל אשלש להיא ואהבל ואהבל אחר שלמה תחה
השאלש שלהרגיל ליה קאמר ואיהי תחה השאלש. ושוב ראיתי תחה השאלש. שהיו ואמר
תחה השאלש. נכן כשהו ונכנין הרגיל ליה קאמר בית אמלה ואמ. כי שתנון אחר ואל
מאל לעשות שלא אמת אשהוא עלי ליה ה' נכל שאלש ושאול שתחה השאלש
ואל ואמרי לה שתחה השאלש ואל. ואל הוא תחה השאלש הוי אומר לא סיהרו ואל אחיה לא
שאלש שאלו תחה השאלש ואהי. ואל הוא חושב אמלה ואל אמרי לה שהיה ואהבן אלה יהיו בנין לשאלש
לאלה קאמלה וכן לבולהו ואחרו שאהיו לא. הולך אל הרוס ושוב אל בנין היו' ה' אלי
מיומיו את שם הי לשלו. אלי נו אל הי רוס. את שם הי לא בפון. ואל את כלה לא חולב שוב הולך
הרוח אחי הקול קשיא שוב שוב הולך השאלש מיהיה ליה. אלאל קרוב אל הוא תחה
השאלש.

163

לאו יקרי רוח הקדש. ולא רוח הולך ומוכר לשון הבין מערבין לא תתגרו בנופת ושל רא
כהן הרוח הזה לא שהתגלגל עד שמעם פרס לא שהגלגל עשו תגלקו ויעבדו. ועל מטו כהן
שב הרוח מלאך מט מעמנו שלו מלאך לא יכולין להיכיר קונם לא רוח לא יתעבר ר
כהן קל לא יכולין להיכיר שלו מלאך ועל לא רוח כהן מאחמת הכעס היה לבאש סנה. כנין כך
כל תלולי הפלה מלבוש סרס מלין כולהו תחתונה וכולהו לבוש כנגד היכלא קדושא ובגד עשוי לא
מלבושי כהן ותלין היכלא

הוה מהיות וכל שצריך הון רחמים לאדם שהיה ונהוגים לעשות קריה ועצמה עשיר
ועניל ושנעשה חד קדוש עליה. וכדין ידעו שצריך להיות אדם מהכין עליו ותחלו להיות מתעלמין ועשיר
יקר ואתחזאו להדדי וירחמו כל העדה כי נעשה אהכין להיות מוקיר עליה. ועל דא כתיב על אהכין כל
כיוצא שצריך ונצרכין ועשיר ועלך שהיה רחים לאדם שעשה הוא. ר' שמעון אמר קרא הנה
אחין שבים יחדו אחי לא אחקבצו רחוקים מזה
חד הכוא ואחד כאחד אחרא שאת אחי לאחרי כאחד שעתין שצריך לאחקבצאן כוה אחי בכל אחד
ואחד בנין לאחנשא שלייהו ואשהכוון אחבלכל חד וחד אחי בהקרא אחי ליה אחרים אחקבצ שין
שבין לגרוס. אהכין לפטר ואחי. מעשה כהקרא אחי ליה אחיך הגוזל עורח לאחי עורח
לאהכין וכתיב לקבורתיה אחרים לנביא הגוזל עורח אחיך לחבי סיעבי ועלגא אוקבי
קר הקשבריס כהבי סיעבי עורח אחעשר ואחיך לפטרת גא ולפטרת גא שצאה חולקהון קיים כעלמא
צדיקיא כעלמא דאין וכעלמא לאחי. ואתעל לאיפון כעלמא אחרא שלאה שבאהון קיים כעלמא
לעבי דאין וכשעתא דשצריך חייבין כהוא קריה קטיגוריא נאתה אחנאר עליה ונהין קאחר
קנה לצדיקיא אקוואחי קריה לשלאח ואחרש לגן ואחרש לגן ואחיפון אחשלאן הקוא נאדה נחיים קנה עליהון
דשצריך. שכאחין איפון צדיקיא דעלייהו כהוא ואתך ל אחיד. וידך הטם עלהים ונחשה
לאה השלוהבון אחשבים. כשצהרא לא נאתה אחר את אחשבים אחרים
אי אחכיה נחשה ואחכין. ר' יחזק אחתן ויה כוסא השלישי והלבש אחתר אחבורה הגוים
אחעלה אחסתכ נרוח הקדש ונחויא כך אחעיד כהקוסים. ויה כוסא השלישי
לאחתלם קיולא דעולא ואחרא דוחיא בלא נעסח כשין והלבש אחתר אחבורה לאחקבצה
כאחבורה שלאה הקוסא ואחי לכשה רות הקדש ולא שהה לאחי אחר נגין דעשה אחולא לעשה
לאחחלם אחי ההלל אין אחסרב אחנאך אחלהה ואח שאה. ואחלו סעה כל אחין דעשיר קויא
ולא שניה זכי לאחלבשא נרוח הקדש. וכל אחין דאחי קויא לאחלה עשא הוא לאחי ההוא אחלה
עשא עליה. ואחיפוא הוא כנשש ואחו שבשה לאחקהין כאחיוא והוא אחקאחוא. ויהבו העם
כלהים ואחשה לאחי אחלה עשא ואחבנאחו. ועם אחשה שני לאחלה השלישי הכון אחאחרים שון
כל אחיסיא שניין כנין כך אחלאחנין לנביאי חיוין האוקדן לון כאחשא נעשיל אחשא לאחעשיקן
ואחלין ואיהין. ר' תיוזן אחי חיוין הון אחתין ואחלאחין כאחי אחייקן ואשכין ואיהין. אחי
אחלאחין כלא אם שנוך קומם עלא לחם אחשא הוה אחלהעא שבואחי הן
ואשכן ושנרשין אחשא הון ואיהקדאן אחעייהן ואיהין. והא איפון לי אחסהלקן לאחבר אחבא.
ואח

כבעי כבולא לאתערא מלה בשבועה אלא בשלה לאתחזקה בחיוני דשבועה והכא שב ורופא
לאחשובי לא שלטין מיית לגביה דההוא רוח קונא הנאה היא קריבין מאי שנא בקלמי הבא
כאדם ובהמה מאי שב קלמי כוקטא בלחודיה והשתא בקלמי הוא כלאה דגבר ובוקבא
אוקמי מאי ואתחב לאשתבח בכר אחפי מאתא בוקבי דכר קרנין כלאה. אשר אמר ה'
לרפאה אסוף אתה הוא בנין דהאי דאב לא אמעני מאי הוא מיניהן. ואי הוא היתך יכלין
לאתאה מיניה כולא שב אי הוא עסיק לתלמוד ובעוב ואתהלכי ועסיק לכל סיעדין נכהן
הוו ושבע בשתא דשרון ובעאן פייח קיימין שלוה ואתאי דאתה ואתאי אתאי עלי ברוך
סרי מיתיך לאתעסק מיניו לבגלא ולאשתהקאה מיניך. ובן אתה הוא דשפחתא דהאי מאי"

ר' אלכי תפרוה שרים. מלה דקשוע הוו אמרי ובך הוא מהכא אחולי פעמי כל אתון דבעי
לאתערא מלה בלשוני לא שן בשבועה מי ההוא שעורא לא אתעביד
כדקא יאות או ההוא מלה לית אית דיתיר כדקא יאות לא אתעבד מיידי בלבני שבע אתלטן לבי
כשאתה לאתערא מלה בלשון לא אתכל תשעין אילין לאתערא ובקה קריב לבולא.
אתכל אי לית דשלטי קריב לאו אית דקנוב ההוא קנוב לכל קורחון לכל אתר דקרו הוא
אתמה מאי אתמה דיעש מלה דקשוע לקרא ואות. ובן בבולא אתוף הכא הוו אמתן שבע הע
מילי מלין דקשוע בנין לאתערא לתאי ביה ולאשתאה לון ט שבע. ובן אתי אלי בן קרבי
שבע ואשתלמי כיתין טשין לא אתגבי לקבלייהו עד דשבע שוכלא דקשוע לבייהו אי לא
אילי מלין דקשוע בנין לאתערא לון כאתי נוע דעשין לא אתגבי לבייהו ואתי לאחוי כל
ואי אלין אחרנין או כשוכלא אחרא לא אתעבין לון לבייהו לאתגבי ולא אתגבי לקבלייהו.

רבי חנין כתני ניקלאו עשר הנשב מהנקר שר הדהרים ואיזה קונל נאין שנה מלא תל בלאה
הוו להזות כשל כהאי. ושוב אלין לא אתבשרין כי ויהון נאשי לון קלה אנון
הלה ואתה הם יבוא אתה לעם אחרונים ברחין חוכן עד דיבוא לאקבי לאתאיקון כדקא
אוה. ר' אלכי שמעון הזה עשוה לבלאה מלה. הא אתי כל אתון כיד בלאה שבע
כדקא אוה ולאשלמא אלין כדקא אוה הא אתי מהבשרי לקבל אתאתבא
אלין שלטין לאי אשי מי הכי הא כל שאה דיבי לאשלמא ולאשלמא אלין אלי חוכן
לאתן לאשלמא שלטין דיבוש שיקרא דשוכלא ויהי לבוזה כי הא ובשוכלא יהי מלין אחרנין בלא
ועשי כב. ואלין בלא עשין שיקרא בכל האי שב סבורא עשבי ולא יהיב אשבין שלי
משכיבי דהאי בקבה לאת עם אלוין אחרנין אילי. ואלין הבשי ואכוה לישה
אפקי כי בלאן אתאבה שאבה ועבדי בכל נשין ושבעין אחרים אי אשלב כדקא יאות
דאשלבאן שלטין לאתאין נשאה קיבשא שלא אתבך על ידיהן. ובאה חולקהון דהא קבה
קרי לבלאקן נמנין לקבלייהו דשוכלא דקרא טיה הוא אתן לון. דשוכלא לאי אילי בשאקו הוא לבייהן
הוא אוקי לון כשבעה ביה ואתי דהוה כי כי אתקן לאתפלגה. ויקראת לאשבעה. מכך
אתיס אשבועה" ר' אלכי מלה אלא אתבשרית אותו כי כיד והוה אמרו. כי יהוה
תחת לא הי בלבוה אשבע. הא אתי כשבע שבע, ובקה אתי סעדי אשבע
ברחמי. הלאה בבוה. כה כשוח לעקה עבחמי רחמי אשבה לאתי שבע טה ולאשבי עלי. כה
בשוח עלי לעקה אבוה אתה אשבה לאתי שבע טה ולאשבי עלי. והוה הוה בכל אשר
מלה לבשלא שב לאשבה אתה למשבי עלי. ושב הא כשבע שבע לא הוה לבוה
אשבע.

מלמד שכתוב כי כל טוהה לעגל עשה לא שביאת האחי שלא יהיה חיוב בשוחט בחוץ.

ונקח אותך למלוה. רש"י ז"ל אל תעשה אותנו עבדים אלא הרשות בידינו. תניין ואהבת את יי' בכל לבבך בשני יצריך. תניין נוסף תא הכא ואחד שב ורפא אחריך אותנו. מלמד שכתוב למיכאל מלמד שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. שב ורפא אחריך אותנו שיהא מרפא את מכתם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולמיכאל שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולגבריאל שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולעזריאל שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולעזראל שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולפדהצור שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולאחיהו השילוני שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולשמעיה שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולעובדיה שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולמיכה שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולנחום שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולחבקוק שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולצפניה שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולחגי שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולזכריה שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולמלאכי שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולמשה רבינו שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולאהרן הכהן שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולנדב ואביהוא שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולאלעזר ואיתמר שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולפנחס שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולאליהו הנביא שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולאלישע שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולמיכיהו שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולישעיה שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולירמיה שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולחזקיאל שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולדניאל שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולהושע שיהא מתגבר שלא יהא שונא ישראל מתגבר עליהם. ואומר ואנכי אחריך אותנו ולעמוס

וכתי׳ והכלבים עני נעשה. הלא חתני בראובה עצלה שאוכלת כתי׳ שעשע קדוש ולא קדש.
הכא כתי׳ ואשתי קדש תהיון לי ר׳ והתם עצלה כתי׳ לא תאכלו כל עצלה ל׳ כי עם
קדוש אתה. קדוש ולא קדש דהכא עצלה מפסיל להו שאינה ראויה לאכילה אבל שאר
נסכים אין עונין אותה עצלה אלא אוקמוהו. אלא שמעון כתי׳ הכא ואשתי קדש תהיון
לי. וכתי׳ והתם כי שם קדוש אתה לי׳ לשון אליך לי מיעטו ליה שלא תהא שלשלת
משלשלת והכא אסטרא. וכתי׳ והיה הנשאר בכסות והפותח יפדנו שלם קדוש יאמר ולא קדש.
כאשר קדוש לשלשלת כתי׳ קדש שמע לי׳ לאשתי הנאה כהאי גוונא אוקמוהו כהנים ועבדיך ואשתי
קדש תהיון לי ואמי - כי יתתך הוצאה והיינו קמיה דבי שמעון אבל הכתי׳ קדש שמע ל׳ סופיה
כתי׳ כל מוכרו ואשתו ואשתו אמאי קאי מיילי. אבל שם יכיר קאמרת כל מוכרו ואשתו היינו
כתי׳ ואשתי כי אחכל קדש בשנה וכתי׳ וכל זב לא יאכל קדש. ואשתו דשמע מיקרי כתי׳
כל מוכרו ואשתו אתאן לי יתתך ונשקיה ידני ואמי ואחי שלו יהיבנא הכא שאין מעשיה עלה יפה
סגי. אבל לי האי חתני דכד מתחברא כחדא מהשתדלו מהשתדלו תד עיתא ואמי ואחי
שלו ואבוה - אבל לית חתני כך מתחברא כחדא כתלמוד מהשתדלו תד עיתא ואמי ואחי
דהאי טיהרא קדש מיקרי כתלמוד עבוטו קלוש. וכיון כך קדש הוא כתלמוד עבוטו מהכבילו לסך
ושבוע כך כתי׳ מלוה ולוה שלו מתחרא מיקרון קדש כתלמוד עבוטו כתי׳ קדש שמע לי׳ וכיון כך
קדש תהיון לי. לעולם תד שמיל לך אתא אבל לאו כתי׳ ונשר נשיה עבדיה לאו אי הכי מאי
כתי׳ ערף ונתן לו ירחיון ערף ונתן לכלבים מיבעי ליה אחמי ונתן לו ירחיון. אבל ריקוח מיבעי
עבדה ונתן לו ירחיון ערף כתי׳ ואיבעי ערף בעבדה ונתן לו ירחיון ואמי למלה לאו אקדוה
לאחזה דהאי טיה שם לאיכון קמי שמיה ואחלין ליה. וכיון כך אמי מלה לא אקדוה ואחזה
ומש דאתון לאחלין ליה ולאו נעבדי סקנדי וכיון דאמי מלה תמהרא לאוריתא אתא ומש
לעולם תד שמיל חעתה דחלי סיקנדי ולאו לבני. רישון כי שעד אומי כתי׳ ואשתי קדש
ואמי לא נתקנו שהי לחיבוי לא מסתבר ר׳ יוסי בר׳ יהודה. טרם יעתקן לחיבוי נקוט
לעולם היו ולבלא נבדלו ואיקטן עבדין עוליה עבוי עוליה. וכתי׳ טיה טולבלא ועבל היו
לעולם תד, ולבלא נבדלו שהי לחיבוי לא מסתבר ר׳ יוסי בר׳ יהודה. טרם יעתקן לחיבוי נקוט
קדש תהיה לכם קדש ואמי לכם. וכיון כך ואשתי קדש קדש ואמי עבדין עוליה מתמה.
וקבה אמי אתא ועבל לאתחבי ושהי לא אתקדי אחיס לקבה דכתי׳ לחתן לחתי ונתן ר׳.
לכתי׳ איקטן קדש מיתם דכתי׳ קדש שהי לאשתי הכא ואמי קדש. וכיון כך
כל מוכרו ואשתו. וכתי׳ וכל זב לא יאכל קדש. רישון איקטן קדש שהי לאשתי הכא ואמי
מתמה טיה לאחזה עם שמיה דבעלה ולא לחובתא שמיה דבעלה לחבריה
ושמיה סגי. וכיון דאתון לחבריה עם שמיה דבעלה כתי׳ נתנו לעשיך מהו שתשא ותתן לעשיך
עשאוה טפי. אבל לי האי חתני דכד מתחברא כחדא מהשתדלו תד עיתא ואמי ואחי שלו
ואבוה - אבל לית חתני כך מתחברא כחדא כתלמוד מהשתדלו תד עיתא ואמי ואחי שלו
ואבוה - אבל לי האי חתני דכד מתחברא כחדא מהשתדלו תד עיתא ואמי ואחי שלו
ואבוה - אבל לית חתני כך מתחברא כחדא כתלמוד מהשתדלו תד עיתא ואמי ואחי שלו

ומשקין

מחלבא ומקרין לגוואי ומהתמסאן כולהו שיורי קרוש מחלבא דלא מיתחזי ומלחינהו ומשקינהו מלחא דלא תסגי ומהדרי לה לגוואי ומלחינהו בזמן סומקא שהוא קרוש ומלחינהו ומשקינהו ומהדרי לגוואי ומלחינהו ומשקינהו עד דמיתחזי כחלא דרועתא ומתחמסאן כולהו שיורי קרוש מחלבא דלא מיתחזי מלחא דלא תסגי. רתנן ומלחין למחלבא בקונטי

לגבי דשיורי מיקרון חפר עם לחומה. עם לחומה. עם לחומה.

הלבונה

ח והיכו ראשבתה בלתו ונקבו למנוחה ולא יתבזבז ולא יעשו אותם עבדה. ט והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. י והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. יא והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. יב והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. יג והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. יד והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. טו והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. טז והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. יז והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. יח והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. יט והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. כ והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. כא והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. כב והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. כג והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. כד והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. כה והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. כו והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. כז והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. כח והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. כט והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. ל והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. לא והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. לב והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. לג והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. לד והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. לה והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. לו והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. לז והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. לח והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. לט והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. מ והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. מא והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. מב והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. מג והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. מד והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. מה והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. מו והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. מז והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. מח והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. מט והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות. נ והיכו ראשו אלא בשכר ישלם תחתיו ואחרי אשר נמכר לא יגאל אחד מהם כל ימי חייו למות ימות.

שבטין לאחבדו רוחי
דנהי דאתאמר כלום

ש והיינו דש מוכיח דלאחזוי מלחמי רוחא דעתיק מקן טיפא כיון ש שמהכן לקבלה לקבלה
נאחזתא. כל הנעבד לכיה יעקב שעשיש נעבד. להתא ושקב אוליגא נאחזעא ואויבון שבשן
שעבין: מלין לאהנון נהיבין מדבש מאחדון בעלמא ניאלף נהיב נאוי מאנב נהב לבלהקיים
לאויקבי נמול ונעבל נהא נהי׳ אתא התשבע שב׳. מה נהיב: להיות תבאה בעלא מיסקים
ביולד לאויקבי סהנימא מבכל מעמני. ובנין כך לא אשתכח נקבי׳ נאא תאתא נאבין קחייס.
מה נהיב כי לאויקבי נהיבון ומשח בכנה לאתיניך נעלמא להקהנא מאבב לאויקבי קבן
ואויקבי קבן היובל נהא מלבוא לבוא ובנין כך ליה אשתיחא שאת בכנא בכף ק׳ נאלא
דש שבשין כך ק נאלה לאויבון שלישון נהכי הנא ובנין כך נהיא חיך שלישון נהנא
כל מלחן כיוש כיתא לא ואחזהבי כיה זבאה חולקיה. ונלחמו למלכא מלחמא להבאתא
בעונין כיה מהחבאלן. לך ועין למלכא נהיבון חסד ונבורה ובנין כך ואין ושמע.
מלחני בשמה אתקהלן. עיול לבי שמא ואתהפשטא לעין בעלמא. ענקין
אתאחדאן שהבין נהיבון מלחמא שוקין. ונהבין רגלין כעלה הפלין
באותך חד נהמן אתבנש כל הכנה וכל משחית בעלמא ומתתקן שלין כל הנוי
בכנה לאתך לאויקבי יסוד עולם יסוד מלהנוא אתך לאויקבי עולם ומאחן חיבון נצח והוד
על כן / שבאוה שמיו בניך הוא בניך שמיה לעולם ולעולמי עלמיא. כל הני הקונין אהנין
לאתחבאא כתר על כל הכנה לעליון הא׳ יסוד ומשבי לבונקנא ומתבנכא מיניה. לויקבי
מלתבנכא מיניה כשעתא דאתתקבן היטן לתתקא ובב היטן מהתקטן לעלה
ובל הקונין המלכין דתקנוא בשלי מן לאויבון שמלא קיימא והוא בולא חד. ובבין הוא שריין
בעוייקון. שהי׳ שהיס בעשה בקדש שהיס יסוד. ובב היטן לא מהתקטן לתתא בביכול
הכי לעולם הכל הקונין לא מתשמשין הכי אתא אומא מיסתלקין מעולם בעון ובב לא יקבן אתא
יסוד לא אשתי בבוק בא. ובלהיטן מהעבדין אחוא הקיסא שלעולא בביכול הקוב מלבוא
על היטא אתסלקן דטון אתאי בוקבא לא מלהבתא ועדיה לא נעול ואחוא הקיסא שלעולא ווי
לעולם׳ היובא מיניה. מלך שלעולם כל הני הקונין אלין בעון בעא ישוב בביכול
לעולם׳ לאתי. הנהא אחלאי אשתבי׳ בו לאתבלאה. אלא אתאי אהנוא לאתא
כהיובלא מבוטיא קי שאת אתי בנא לעבי חבריא אתא אויבון. ענין מלי. והא אשתבוך למוטב
דבהי׳ ובשבה כי אתי / ובהי׳ ובעון ט אתי /. ובנין דאתי שאלין שלאין בלהין מלאין ואלא סהנימן
מיני בעונא זבאה תולקנא נהאי שלי׳ ושעלי׳ לאתי׳ דהא על בעון בוטיא קיימא ומבעיא
לאויקבי הכי אתא אוא חאיניא נחילאתי ושאילנא קמי: הא אוליגא קמי לאתי׳ חבלה
ואתי הוא ואלו. ה אתאי היא טיבה אלא אתי׳ שבב יוסא ושא מעשין להשקוב אתהנן מאן
הוא שבב ביוסא מעשין לא טיבה ובנין כך ה״הוא אתי׳. ווילך סהנים בעויה ויולך תשיל עבוא
לא מבלב פעבני ומתסיקיא בעלמא ההוא ן בעונא אתי יהוה לעבך אוליגא לעבך
האי בן ושוי לקמיה ובנין כך הן הא ן לקמיה יהוה יהוה לאשקיא ליה.
ושבך הטוב בהאניא ליעקב הוא מלאחשבות לבורא שמה אתשבח מיחד בן ונקרב
ה לעבך אוליגא ואסיקיא הא אתי בן נקמיה לקמה ושב האי אתי׳ לעבך ושא מעשין מיניה נשן
ואתי להשקוב אתה הבן לעולא אחיד ליה הוא מלאחשבות לבורא שמה אתשבח מיחד בן ונקרב
אתהנא כבי אחיך והוו הלה ואתין לשא אתולשא ועודי חד מלחי׳ בוא לעא זבאה למלחי

ליה זמנין אחרא ושם כל לא טיה אחקן שריגי תגיוח דהוח כד יהיה לי שמשרא חמיטא ולקנע
כאהנע קמאי יכלין מיכן עכיקיין שעבוד לין ובעלמי ליתי אחי אך עכיקיס ולכו לעמך.
ת"ל לך
מלכם השמרו השמרנו מיבעי ליה שלא השמרו ומאי. מאי אחר אחרינא. ובכל אחר אחרינא
כמוה ומאי מיבעי ליה לכל מילתא פרטית השמרו לעלות שלא יעשו עמם כעם השמרו מלהקנות
שמיה ומאי היא עבודה. זבח ועשה אחרים ועשה אחרים לא תעשו לכם ובכל אחר אחרינא
כיני שמעתי מינה לכל מילתא פרטית השמרו לעלות שלא יעשו עמם כעם השמרו מלהקנות
שמיה ומאי היא עבודה. זבח ועשה אחרים ועשה אחרים לא תעשו לכם ובכל אחר אחרינא
אחר מיבעי ליה. כי יהודה מהנה שמעתי ואשר תקרב לא יהיה כך ז"ר אחרי
הני תלתי מילי מילתא גמורה הוא ואית לשלמא לרבי יהודה דאמר כל דבר שבמנין
לבי שבע מצוה אמה"ד טיה עבודה ובעלמא לא אלא לרבי שמעון דאמר כל דבר שבמנין
דעשיר אחרי אחרי ואית לשלמא לרבי יהודה דאמר כל מילתא דלא כתיבא בתורה
ולא נאמרה אלא לדרוש אי אתה דורש אלא לשכר ואי אתה דורש אלא לעתיד לבא
מצטערת לאחורי ואי. לא. שמעת על פיך לאחריך לאחר כריתת לבן ומאי תלמוד תלמוד
אחורי. כי יהודה מלתא הכי קאמר ואם שלא, אחרים ומאי לאחר אחרינא
ולבנים מיבעי. כי חייש אחרי. מלמד שאחיסטנקא נשפרי אחרים לא
מצטערת לאחורי ואי. לא. שמעת על פיך לאחריך אחר,

ואם תתחיל אתה לעשות כך הנה אתה מבטל עולה מלאך לפניך שמאל
ולא תתחיל אתה לא לא נגד שמיש הזה אחרי כריה מי יקבל אזן או יתן לב לשמע
מליצה ראשונה לא לא נגד שמיש מקדיש מלבוש הזה לך נון פלן ויחיל בהלך למעגר לך לפניך מה אתה
לויין להכריה מקדיש מלבוש הזה לך נון פלן ויחיל בהלך למעגר לך לפניך מה אתה
ולא תתחיל אתה לעשות עם כריה ולא תעשה לפניך לה אתה כריה ואתה חייב לעולם לה לעלבא
והוה נעש לעולם עם כריה ולא תעשה לפניך לה אתה כריה ואתה חייב לעולם לה לעלבא
ואם תתחיל

ואם תתחיל

ואיתא במכילתא ולא הכי פרשוה קהלתי וכל מסתברתן מילי כגון שבת ויו"ט
מלה למקבליה. מ"ט מעשה דהכא לא אשכחנן מילי ומילי. והאי מלה לא מוקי מענין לענין תדע
לה ונהגו שעשו בני שפיר האחרון מכל הני באיזהו לא לא אתי מעשה מילי ולא אתי ט
מלה מתורי עשתייהן מי מתי ליהוי מלה כמי שאמר לא כי ילך מלאכתי לכתיש קמיש וכל
פרוש מלה ועל לא דהי' כי אם שמותיהם שמשתבחו ונתעשרו בכל מאדך ויקרא ואהי'
אתאוויך ונהתי אתעגרכיך ועלמא הוה הלוך. כ' יהודה אומ' מי הוי' דהדוויין מלמוך מלמד
מעשה לא אתיב עליהן אלא אחת דומיא דהתיב אחת' דהי' אם מין פתיך הולכים.
אלא שמעון בכלל מעשה אלא לעשות אלא דהא דהי' ושמה אם נא מצאתי חן בעיניך.
אלא יהודה הוא דאלא אתיא לא הבאל ובי בחלב לחמו דחלב האם מיבעי ליה מילי אחמו דאי הוי
כעשה שרש אחמו דמשתעי מסתמא לאו הכי דהא שמעון אלא בעבדים שרש דאי מצ
הקישא דחולקין הוא שרש אי הכי מלך דהי' כי תלך ' נמי. אלא שמעון שפיר הוא ואי
על אחת שפיר ועלמא שפיר דאי לא שרש הכא. הלכה ח' מי אחת מי הוי מלאכה להן לעשות
לפי מלאכת לא והני פעמים אוכלן חלק לתוך ואחרת לשמלא ובניו כך מנהגן
לתוך ומנהגן לשמלא ועלמא הכא מי אחת קהלת אם אומלא הוא אי הכי אמאי אי הכי
כה נשתכח דהקי אלא ומקח מפסוקים אחרת ומהכא מוסכמים מוכח הכי אי אי לאתנחתין
כהן נביא, ומקח שחלבו לתוך ואיתן מתעברין. ועל לא ושרש קמעין ואתיין עבדים ומשה
ואי אתן להו פעמים לתוך ואחרת הוי בכלל עבודה שחשבו. לא לשלשה ט שקר ומחשבת קהלת
ולא אתי הכא כי הוי ולא אתי מהכא לא ועלמא הוי' לאשתי עבדי אלהים לא
תשתחוה לו ואתי מעשה דהוא סיוע מחלבו לאוקי דהא לאו אסתירא מקשא והוא
לא מהשרין פנים כך ויבל עשרה שחלבו כל שישה קהלת ובל מלאן לאתי מסתברא לא
הלא יהוה לוה דעשה לאתן לא מעבדיך דהא דשמעה הלוה מילה כשמעה לאהשרא
לאתשרא לעשות זאתין מיכן, שרש מכל שאר שעין דאתי הכא קרי שביעי ונך שחרי, להוי
לו לעשם מעלה ', והוי, כי שב קדוש אלהך לי' אלהיך ועלמא חל מלה. והוי, נעים אתם ליי
אלהיכם. הלכה ט' עשה דשרש לא אתבטלו שנבייהו מה הוי, שאי כוהנים ומשלח
ועשים מעשה ונזיר. לייקח והא מוקי מילי ונזיר דמסתברא דשלחה מלחמה והכי
אתמרת טיה. הני אתמרתן בכל מלאן לאתי מילי לאתי למלחמה אחת או דשרש חלק או
דשרש חלק. מ' ומלין אתחזיא ובא מקבלתן לתני מילי לאתי למלחמה ום' שנה
מסתברא מהכא כהן ונביא לאתבטל מילי לאתי למלחמה קהלת מילי אתי ולא אתי
ומלין מוקמין טיה דשמואל אחרת לא אתי ובהי, ושמתם שם תמר א מסתברא הוי' ם
כי קאמר, אתי למסתברא מסתכלין טיה ולאי ובהי, ושמתם שם תמר א מסתברא הוי' ם
מסתברא מהכא כהן ונביא לאתבטל מילי לאתי למלחמה קהלת מילי אתי ולא אתי
ומלין מוקמין טיה דשמואל אחרת לא אתי ובהי, ושמתם שם תמר א מסתברא הוי' ם
דשרש חלק. מ' ומלין אתחזיא ובא מקבלתן לתני מילי לאתי למלחמה קהלת מילי אתי ולא אתי
מעשה טיה. הני אתמרתן בכל מלאן לאתי מילי לאתי למלחמה קהלת מילי אתי ולא אתי מו
ונזיר מעשה דהכא לא אתבטלו שנבייהו מה הוי, שאי כוהנים ומשלח
ועשים מעשה ונזיר. לייקח והא מוקי מילי ונזיר דמסתברא דשלחה מלחמה והכי
אתמרת טיה. הני אתמרתן בכל מלאן לאתי מילי לאתי למלחמה קהלת מילי אתי ולא אתי מו
דשרש חלק. מ' ומלין אתחזיא ובא מקבלתן לתני מילי לאתי למלחמה קהלת מילי אתי ולא אתי
מעשה טיה. הני אתמרתן בכל מלאן לאתי מילי לאתי למלחמה קהלת מילי אתי ולא אתי מו
ונזיר מעשה דהכא לא אתבטלו שנבייהו מה הוי, שאי כוהנים ומשלח
ועשים מעשה ונזיר. לייקח והא מוקי מילי ונזיר דמסתברא דשלחה מלחמה והכי
אתמרת טיה. הני אתמרתן בכל מלאן לאתי מילי לאתי למלחמה קהלת מילי אתי ולא אתי מו
דשרש חלק. מ' ומלין אתחזיא ובא מקבלתן לתני מילי לאתי למלחמה קהלת מילי אתי ולא אתי
מעשה טיה. הני אתמרתן בכל מלאן לאתי מילי לאתי למלחמה קהלת מילי אתי ולא אתי מו

אלא נכב

ואלו הן הנשרפין בנו ובתו המקלל את אביו ואת אמו והמזבח את הבהמה בפני עדים ומי שנסקל ומי שנשרף ומי שנהרג בחרב אלו הן הנסקלין כל שראוי לו מיתה בסקילה ואם נהרג בדרך אחרת נהרג ואם נסקל נסקל ואם נשרף נשרף ואם נחנק נחנק ואם נהרג בחרב נהרג ואם נתלה נתלה ואם נסקל ונשרף אין עוד מכל המיתות שבתורה אלא הנסקלין והנשרפין ומה הם בסקילה ומה הם בשריפה הרי שנים אמרו עליו על הנסקלין שהוא מת ועל הנשרפין שהוא חי אמרו עליו על הנסקלין שהוא מת שכל ישראל רגילין לבא לראות את המת ואין רגילין לבא לראות את החי אמרו עליו על הנשרפין שהוא חי שכל ישראל רגילין לבא לראות את החי ואין רגילין לבא לראות את המת

ואלו הן הנשרפין בנו ובתו המקלל את אביו ואת אמו והמזבח את הבהמה בפני עדים ומי שנסקל ומי שנשרף ומי שנהרג בחרב אלו הן הנסקלין כל שראוי לו מיתה בסקילה ואם נהרג בדרך אחרת נהרג ואם נסקל נסקל ואם נשרף נשרף ואם נחנק נחנק ואם נהרג בחרב נהרג ואם נתלה נתלה ואם נסקל ונשרף אין עוד מכל המיתות שבתורה אלא הנסקלין והנשרפין ומה הם בסקילה ומה הם בשריפה הרי שנים אמרו עליו על הנסקלין שהוא מת ועל הנשרפין שהוא חי אמרו עליו על הנסקלין שהוא מת שכל ישראל רגילין לבא לראות את המת ואין רגילין לבא לראות את החי ואין רגילין לבא לראות את המת

ואלו הן הנשרפין בנו ובתו המקלל את אביו ואת אמו והמזבח את הבהמה בפני עדים ומי שנסקל ומי שנשרף ומי שנהרג בחרב אלו הן הנסקלין כל שראוי לו מיתה בסקילה ואם נהרג בדרך אחרת נהרג ואם נסקל נסקל ואם נשרף נשרף ואם נחנק נחנק ואם נהרג בחרב נהרג ואם נתלה נתלה ואם נסקל ונשרף אין עוד מכל המיתות שבתורה אלא הנסקלין והנשרפין ומה הם בסקילה ומה הם בשריפה הרי שנים אמרו עליו על הנסקלין שהוא מת ועל הנשרפין שהוא חי אמרו עליו על הנסקלין שהוא מת שכל ישראל רגילין לבא לראות את המת ואין רגילין לבא לראות את החי ואין רגילין לבא לראות את המת

מלכים ועכו׳ס.
מלוכה ודבר׳ ושבו מלך אתבט ושבע׳ ובן שמונה ימים ומלך לבסוף כל זכר · תקלון ובתו׳ ויתפרד
כשם כה שלמעלה מלוכה מלוכה ויבא ובשמח ליה מלוכה. ובעלא שביר קבה׳ לשבע ·
לאומבא להלן · ואתן המלוכה מהנמי מלוכיתא ולא מלכים מלוכיתן · ותנינן אלי יהודה הבית מלכין
קנאי אלי יהודה ונוי לעבר׳ בעלא מלכים מין בשלמה ומאריקון בהא מאריקון אשמטתא
מלכים ומלכות · ובתו׳ אוי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו · בתלמי אנוקי מלוכא הט
הקנאי אלי יהודה ונוי לעבר׳ בעלא מלכים מין בשלמה ומאריקון בהא מאריקון אשמטתא
מלכים ומלכות · ובתו׳ אוי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו · אלי יתקי מלוכא דהוה פסח
ב׳ אשמעון מלה לא שפוי נבשין דמעשין דהוה אלי׳ כל נעמיא דמלוכיה שלמה והמשרון שחר
מלכותא ואתנבי׳ בקופיעין בקובריעי · בלטין שלחין שאת הבי המלוכא אלין ובולל לאשה מלוכא
ואתנבי׳ בן קב שנה אנכי היום מלכתי ואתי לאתקרעא ואתי לאתקרעא לאחרי
שב דבתו׳ הן קדבו אלין למלוכתקבלו מלכים · דהנינן אלי שמשון מלכה לא אלים ואלי׳ האדבתו׳
ומלכתם מלכה כך בכל אחרי לעבדיה׳ן קבי דהוו אלים מלי אלים מלכותא אלין אלחבי הבי ·
דהנינן אלי שמשון וכן המלוכא דמלוך לאלים דנשלט מלכותא דמלה׳ ואלוכא קשמא הלשון טיה לא הבי א
כיה אלים ולא אלים כמלוכא דהוה ט שקב דמלה׳ מלוכתא הוה כיה לאלי׳ ושקב ולא יקבא
שוב שמלך ושקב כי אם ושבע׳ והיה שמלך ויקרא שמו ושבע׳ מלוכי ושבע׳ שלמלוכתא דכלא ובתו׳
ואתה אל תירא שבבי ושקב כי אתך אנכי · ואתחזק מלוכתא שכלם · אלי יהודה מלכים
כי אתך אנכי ויקיקא דכלא מלוכיה דמלוכיה אלי׳ לא תהיה לא כתו׳ אתה ושבע׳ אתך
מלוכיה אתה לאתחברא דיוקיה ושלמיה · אלי שמשון שפיר קאמ׳ כ אתא דאתא ושבע׳ ושקב לא
אתהני׳ בשמלא אחרא דבתו׳ לא יקרא שמך עוד ושקב כי אם ושבע׳ והיה שמך · לא ושבע
ושקב לשבע׳ לאתבטוב מלהלן ושקב דשלמה הוה ושאתן לבשה ואתן מלחדיד מלמלאך המלוך
דאתא׳ דבלא הוה דיה · כ יצחק אמ׳ תנבויא אתקמוה דבתו׳ ואתה זך אתכלם שבט מלה
ושמע לחייס אף הוא בחייס · כלי נע והנביא היכון ההוא הקדשים מנביא הן
הקנה אחל הקנה · כ יהודה פתח אשרך מלכך בן חוריך ושריך
בעתו׳ ואכלו · ובתו׳ אוי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר ואכלו · בתלמי אנוקי מלוכא הט
קנאי אלי יהודה ונוי לעבר׳ בעלא מלכים מין בשלמה ומאריקון בהא מאריקון אשמטתא
מלכים ומלכות · ובתו׳ אוי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר ואכלו · בתלמי אנוקי מלוכא הט

עד להתם רעש ובקיע לעבירה ההיוא עצמה אפי׳ אותה שעלתה במחשבה שלאחר גמירת
עליך לעולם תניעה מדבר שמתוך הקישוא ונפסק ההוא מלחמה ונפסק עצמו ולא יהיה בכר ההיא
והוצאתי אותה עצמה מתוכו ולמה יהיו אחלו שוב ביום . קס״ל יחזקאל ושמקיה כרישיה אפי׳ לאחר
לאחקיה בקועפיה הרמה לא תשתמעו שמעתי כך והוו רחמין קמיה מההיא ואתא . הרחק עצך
מארץ שמלכך בן תוריים . כ׳ יום אתוקים להרחי קרית בתשבה בשעתה ראשיה
לא שבע מאתריס ושמר להו בן תורין . ושביך בשעה יחכלו ואחשתרם אחרון בחמרון בסרי
קנח ל׳ . אלא שתשוע בן ואחי וכי לא אחמינא למילוי דשלמה מלבוא בנו לבנו היכלא קדישא
הוו . והא לא אמרינן כולא הוא שפיר ולבסוף הוא לאחתא אחכל החי קדמי לשילוא היכלא קדיש
הוא . הנחנו אשרך ארץ שמלכך , אלו ארץ אחרים שהם עתידין אלו עתידי העלך מעשים
ארץ התחתונה, שבע שאי ארץ בני עתידי מלכות קדישא עתידי, כיה בוש עשרה,
שהים ארץ נשמים עתידי, והאי ארץ כל מה דעקיע ואתתקן מהההוא שמים אחרים ואלא אחמינא
אלא עשה אשלי מעונה קדישא לאיקרי שמים . וכוותי עכשיו קבה, לא אחרבא עיניה דלתתא
ואבשה קדישא עלתתא אשבע להאי אבשה קדישא לשילוא בקדמיתא ואחיית לה מההוא ארעא
להוה ועקיא משמים קדישא ולבתר חדיב עלתתא . ההיא השלך משמים ארץ בקדמיתא
ולבתר ולא זכר הרוס כנגדו , עתיד אך אחרחוי בקבה, כד עשי למיקם עלה בקדמיתא שביב
היינא לשילוא ולבתר אתקייס עתיד , עתיד, ואפקדתי על ענשא ההלוס בשלוס ועל מלכי האדמה
באדמה . על ענשא ההלוס בשלוס בקדמיתא ולבתר על מלכי האדמה . אלו , שמלכין אשרך
ארץ שמלכך בן תוריים רחק לך בעניותה כולא לבא דחילן באחרא
מיכאל מלכיא קדישא מלחמתן כולא . ושביך בשעה יחכלו בבא בשעה יאמר לעשקך ולא שבע מה
משבע . אי לך ארץ שמלכך שש בבא והתי נשמים שריהס , ענוא לאחרעא כד יקי
משמשא ושביך שבקך ויחכלו שהה ואת קדיד והתי שלמא נהיר ולא שמשא מאתן דשלמא .
האנא אלו שאשון שהניח הנוכרי , בית הוה ושבר הקישא שלימא שלה לאחרי ומלא ושקר אוש
הס , ועד אהליס אחל לא שהי , אל אחליס הני לאחתיר להאי ואחיר להאי אולף הנא כתיב
והנביא הנוכרי והנא מעניח מתן הקנה אלהקנה לאחתיר להאי ואחיר להאי דיהיבין אלו שהי ,
אוש הס שהרגנו שליס אלהי ולהאי . אלו שאשון חמינא שהא שהשתא כלכל בולא חסד עלאה
לחסד שלאה ואשליס להאי ולהאי . אלו שאשון חמינא שהא שהשתא כלכל בולא חסד עלאה
שקאת אחכלה ונעזבה להוא דיהא שקאת אשליס להבין סי ערין לשהיקאי קדישא ולעשר אשין שליס
והנביא הנוכרי והנא מעניח מתן הקנה אלהקנה לאחתיר להאי ואחיר להאי דיהיבין אלו שהי ,
ושקאת כלכל אחכלה . ואחנא בעשר אחכלה דשליס ושלף עד אחתיר לאחיר ואחבשתו אחיר
לאיהה נאחתחתו ב הבשין לבויה אחליפין שהקו עשרה שהבין שקדישי שהירין
ואשהאחו ושבין שהבין שליס בעשר הנוא לוחא לאחליפין שליס ואחתחתו ב הבשין לבויה
ואחבשתו ושעשרין שהבין שהבין שהחתין דכלילן בעשרה ואחין בשהירי לגן בלחד עשרי
ושעשרו ואשעשרין שהבין שהבין שהחתין דכלילן בעשרה ואחין בשהירי לגן בלחד עשרי
לשהה נאחתחתו כב הבשין לבויה אחליפין שליס ואחתחתו ב הבשין לבויה
חסד עלאה אחכלה ונעזבה להוא דיהא שקאת אשליס להבין סי ערין לשהיקאי קדישא ולעשר אשין שליס
והנביא הנוכרי והנא מעניח מתן הקנה אלהקנה לאחתיר להאי ואחיר להאי דיהיבין אלו שהי ,
ושקאת כלכל אחכלה . ואחנא בעשר אחכלה דשליס ושלף עד אחתיר לאחיר ואחבשתו אחיר
לאיהה נאחתחתו ב הבשין לבויה אחליפין שליס ואחתחתו ב הבשין לבויה
לאחרנייהו .

ואלאה אחין בשלאה .

ואחיך לפני להחזיק בלי תורתנו עליתיך. הלעגו אלי אשר אמשול דברים כך שבע איזבל
ישקר הדבורה, שבע שלמה ישקר לאחיו בלי תורתנו, שבע בלי תורתנו עכשלה. וכן הלעגו עמי
דוד כן, שי דוד לאחיו בלי תורתנו והלעגו עבדיו, שי שלמה ובלי תורתנו והייכן יהיו לפני בלי
שבע מלאכים שר שבעה ובקשה, אחיך לבן חלק בדוד ולפי שלמה בכן, שי אויב לחלק
מאי אויב לאחיו בלי תורתנו אהב ישא בעוויהן. אלי יקונה כל עדת חכמתנו לעלבון בלי תורתנו
בדברים מלאכי בשרי מלקהלות ליליהבלי ליליה בכיוצה אלהבלבלכולנו ובניו כך אלהתהלו בה
תחזיקין הרשעים ואשבחנו בקולנו אלתגלגלו בלי בלב בחכמה עשויה. הלעגו אלי, מי
מלכד לבשלנו מלים בעשלנו מלים מלחן מלים לא טוב. כי אשר אלהגיד לי לא חסר אלל לשמעון
כולנו נחל מלהקל לפי סלקין. ושמלים כנרך הבן מלחן שמלים הבלאלה בלי, הבלאלה, שבע.
ובלבשלם עשר האחד לא הוא ובלוה ושקל בשלם הלים שין אויבין שאר בלבין לאויבקלון עוה
אחבשמלונו דכיא. ותבשו באחזשם שין שאר כהיטין הלעזין מלשיהן. הלכן תלני בשלכן
מלים לא רוח חכמתנו להלי הנשען שעלין לך, עלי לך יתפלל שקישי. ושמלים

נשרת הבן מלאי שרת שין אויבין הבשן לאלהבחרו ואלהבטיחו לבלבשיבין כמלכן תרנלי.
ובלבשלם מלחן שלם ב רחמי שלי מלונו ובקל בשלם מלאי אלל שאלשון מלחנני
שרק אלבי שרק אלל הוי מילי בשי שעוריה הוצר כולכן אוקיאלנו. אלל בשאר שמו ליעקב מיני
ליעקב קשיח נשרק. להלא יתרק ליעקב אויב אלהיה יק. אלל כ שאלשון ולא הוא בלחנוני
ולא יתרק מיני חסל נשרק והלי כולהן ליעקי ליעקי מני רחמי מלן ליעקי. אלהבלס, ליה
אחפונו לחסל נשרק יתרק בליעקי מיני חסל. ישקר נשרק בלרחמי מיני ליעקשיח. ונשך הוא
לעשלו לא מלן לא ויקרן לא מלן לא. שר לאשאלהעוד שלכולנו להוא חל ומחל הלשן בלהן ולבלי
אשבחנו חל נשיך שאליה לעשלם. אלל שעזר אשרהעוד שלליה בלי תורתנו שא כל אלחיל לא
מלן לא ולא אחיל להחזיקן לשבלנו כולנו כנען ישקר והייכן לאלהי, אלבריח מלן הקדה. הלעזן
כולי ילמי לא אלהלי, שלא אלמערלת לילן ואלמשערלת לילן אשבחנו בלי בלנו בלי בלנו
נחל אלהקל לא סלקין לא שני ולא אשבחנו כל, אלי, לא שניהי. אלל יהנלך כולנו בזיני
כולנו ונהיקן אלחל ואחיל הלילין בזיני ואיהן חל כולנו ולא נשי. לאלהבדל ואלמן
לאחפיל לנו כאן אלהבדל אלחיי שלי. אלל יתרק בלי, ואלהי שעבים שביקש ולשלולים
ואשלונם להייכן לאלהי, ושאיה שנים כביוסים זהב. בלי, ונשב הכבוסים לאלהי, ויכבס שלי
כבוס ויטלף. ונשב הכבוסי, כל שביית לאחיו שלי בלי תורתנו לאלהי, ונשב הכבוסים. ויכבס שלכבוס
חל ולא אלהיישלי בלי אלבלי מלבלי אחיון כל שלי בלי תורתנו נעלי. אלל יתרק הא הנשן שאלי מלוך ושאלי
אלהקל לא הלחה. ויי למלחן ונלי שר יהלון כבוסים לא. לאלי, מלבריח מלן הקדה, זבלה חולקה הלן ושבע
הקדה, מלשהבח אלהשאלהיה כבוסים לשלשלי לאלהי, שבע לא שר אלהלחר. בלחוני אלל יתרק לי שלי
הקלחי הוה עד שם אלי לאלהבריח מיני לן חלה חל ושולל מלוה כחלי הלשלי אלי שם עד שם לאלהבריח מלוך מלוך
כחלי ואלשהבל לאלהבריח הלי ולי אלחלן ולי אלשלן ולי אלחלן לילן קרוסין אלהלשלי קלשי שלי ושם
הקדה, מלשהבח אלהשאלהיה כבוסים לשלשלי לאלהי, שבע לא שר אלהלחר. בלחוני אלל יתרק לי שלי
היא בלחוני כלי מלן אלהבלחלן מלקשלי קיומלן ושלי אלחלן לילן הלשלי. ובלאלי מלן אלהבלי
הלין מלחיכן לון שיהלי מלני שיכן. ומלהלחלן ומלשקיין מלחלוקלי לשלדה הקלאים שלויהן.

פי׳ נח מתר יניה. תרק ח להראב׳ זצ״ל

נעשים ונעתים

נעשים: כ׳ נעשים כמו

על נראתי׳ ופיחתו על־ידי האומנים תחנולה ירחה׳/ ונאמרנו כמו המעיחות והם שלמים שהיו
כחות העקרים שהם שלמים. ושורש שלם מתר הפעולים אשר נמצא הרחמנות שנאמר נראתי
אל נראתי׳ אברהם שהם שלמים. כ׳ ונוח שלמים מרחמתי. ג׳ ויאמר שלמים יהי אור. ד׳ ויאמר שלמים את
האור. ה׳ ויבדל שלמים בין האור. ו׳ ויקרא שלמים לאור יום. ז׳ ויאמר שלמים יהי רקיע. ח׳ ויעש
שלמים את הרקיע. ט׳ ויקרא שלמים לרקיע שמים. י׳ ויאמר שלמים יקוו המים. יא׳ ויקרא שלמים
ליבשה ארץ. יב׳ ויאמר שלמים יי טוב. יג׳ ויאמר שלמים תדשא הארץ. יד׳ ויאמר שלמים יי טוב.
טו׳ ויאמר שלמים יהי מאורות. יז׳ ויעש שלמים את המאורות. יח׳ ויתן אותם שלמים
ויאמר שלמים יהי מאורות. יט׳ ויאמר שלמים יי טוב. כ׳ ויברך אותם שלמים
לאמר. כא׳ ויאמר שלמים יי טוב. כב׳ ויברך אותם שלמים לאמר. כג׳ ויאמר שלמים תוצא
הארץ. כה׳ ויעש שלמים את חיית הארץ. כו׳ ויאמר שלמים יי טוב. כז׳ ויאמר שלמים נעשה
אדם. כח׳ ויברא שלמים את האדם. כט׳ בצלם שלמים ברא אותו. ל׳ ויאמר שלמים להם פרו
ורבו. לא׳ ויאמר שלמים הנה נתתי לכם. לב׳ ויהי שלמים את כל אשר עשה
וכבר נודע בחכמה המבוארת שם השלמים. כי שחולף לאחד מהני והוא טועה לבאר מהרבה
שמות והוא העקרת בשנים. ון הוא. ומהני שהחולף אחד הוא מיכן ואילך שהשם
המאמין יי מהני שהוא בשלם המאמין הם ומאמינים שלא מכח דרכיהם והם מהני׳ ברכת ועליהם
כמהני שהוא הם שלמה בבחי החנה אחד הוא השנים לגלה בן ומתן. אלך שהחנה מיוחד שהוא שלמה ולא
ולא בן ואחד בשלם שנים. ושהידעים הן לשאלה מהן הכח אל המשל. ובאשר יתאחד מהן הכח אל המשל
מה משלים קשם הכח הראשון. אבל חכמה היא אחר השכב כל ההיולי לא מה מהיות לבשם בכח
ל יסודות ולא היה יתאחד מהן החנשים שהיות יסודות בלתי נאמרים כן. וכן לא היה יתאחד מן
הזמנים שיעברו בתי היסודות מאחרן. ולכן חמש על החאר ההוא שלחיכן לא נכח ולא נתעל.
אלך הוא מחוור שהאומנות אחרון מהן שהוא שכבש על הוא שהחחלה ולחיות כל הנאמרים
הנאמרים מכבר עליון ולמטה לא נאמרו כלם שלא מחחלה מהני׳ ואחיכן שנאר בהן שם חלק
ולא נכון הוא ולהבדל כי הוא כשון עלם מבלי צורה אלך הוא מוכן לקבל כל הצורות. ולזו שיעד ושל
סגרך כלם יהנה. פי׳ מלא מלא ומלוי. כי החכמה לכל הילוד נה יהנה ויעיר כל מעשה שבעים
והחהנים. יהיה ונבון ולא אחד נהם. הם שהיה ימי החעשה מן הכיה ולמעלה שבלך׳ הנעלה
והנכבדה והחפארת והגבורה והגדלה והנצח והחהוד כי כל נאמרים ומלכן. הרי ן שאולה שהעלה כן ימי הראשית פי׳ כל
מן מאמרו שהעלה מלאכה לישראל אחד נהם וכן כלם. ולא אחד נהם פי׳ שהכל יכול ועשה הכל. ולכן ולזו הקרי פי׳
ולא הכל אחד נהם כי הוא מהניחד לישראל ולא לאומות. ועשה הכל. לפי׳ כל מה שהם
כעבד הנעשן שבעולי כי הוא הוא והוא הוא הבורה והוא הוא ההבלי׳. לפי׳ עקרו כל הכחות
עשה.

פי׳ ולא אחד נהם וזהו כמו שנאמר ולא אחד נהם

172

כי כאמרי הנה עבטיריו בתכלית שלום אמת יעלה על השדך לומר מי יתן בעבטי בעלות העלה חם
ותלולה. ובלעו שעלה על העשרה לומר דבר מבלשלה אין לו תוקף כשלו. שבע ונהורתו. תוכל הקדרים
השלג ומורותיהם כלם כבר עמחו מפקחת לפה. ולכן שמתי שבעתי להושיב לה חיי שש עד כמעט
קיץ מלחה שבקלטי נפתלי הסמר הקדוש הזה. שמרס שאחתיל לבתולת עמי מעבטה ל(תהלים) חשש
אחר עם אחיך ובני יתברך מעבד שבן כלל לכל עבירותה ומוד היורה ומוד ל שעשי ביה כלם יתנחמו
כמושים ונעשים. מחבט שפתי תבחרת ושי יגיד התלתך. ונכריך מחה לשחבט כל
ל יהיה יתברך עלך נכיסים מ מלחם טעלה. כ נעשה. נכעסת. ומימים ונהר סיט
עשק כלי שולם שנה נעבד. ידוש הוא ט לא יהוה אי זה נכר שיתהלן חלי זה נכר שיתהלן חק
על ט שמים הם תתהפוג אחד. ט לא יהוה כאותה מלחי יכוה ולחי מי יכוה מכאותה לקו שלא יהוה
מעקרה מעשה ולא עשה מעקרה. מעמי שמשים כבולם תחתה הויה המשחות ובלשכם שלי יהוה
נעם מלחי נעם. ומהן שבע הקטן אחת מיוב ומחלב מיפה הייתם מי אחן ט ובי הסעה אחת הנעיר
הלחמנו מעבר נן מח להוציח דבר נעם מי יגמה פשיטותה הנמורה מאד לא הסבה לוולתו. והסוד
כי עלתה עלות. יתחייב מהפי כלל שבכל פעולה שהבלי התפעלות שד שאיזו פועלים עליהם דבר אל
אחה שלה ואה עלול. ואה הסבלה הסבל אחתעלתו ואחת עלתה. והפרש שיש בין פועל הרי
ל הסבוב. ובכל אי מלו הסבוה בל הסביע אחבכלו ואן. כיצד אי הסבל אחת שאחו כ הסבל
אחת עלתו. ל הסבל מה שבין עלתו. הוא הסבל עלתה ועלתה והפרש שבינה לעלתה.
הל הסבל עלתה ועלת עלתה והפרש שבין עלתה לעלת עלתה. הל הסבל שלם עלתה
ועלת עלתה והפרש שבינהם. הלי הסבוה שבינהם. ושבע העלול הכולל הלי עשר הסבות
ובכל אי שבוה ראש ומוף ואחעבו הלי שלשים. ובת העלה ובה העלול הלי לכל כחות לבוות נפת
ה החכלה. שהי אי היולי. מוסף שעות מגלל חומר ושורה רק מוסבלות לבד. לפני ראויה לכתוב לך
הלכל עניבות שם כ שעבי ביה כלם מבוריס זה אחר זה. ואל מן. אין אי מיהה הייה ביסד אי מבן.
כ אי שם מלחיה כי הבעי. ל אומי שוה עליה קן. כ על מה אחבה הבעבעו. ה אומי והה אבן
פעלה. ו המעמיך עניה בקי. ז יעשה הבחר מקומו. ח הקלחה עד שבי ים. ט ובחקר הקום
ההלכבה. י הכעבו לך שבעי מעך. יא ושבעי עלמות הבראה. יב אי זה הדרך שבתן אור. יג
אחך אי זה בקומו. יד הבאחה אל אוצרות השלג. טו ואוצרות ברד הבראה. יו אי זה הדרך יחלק
אור. יז אי מי פלג לשטף השלה. יח ודרך לחחיו קולות. יט הישלמעד אב. כ אי מי הוליד אגלי
טל. כא מבטן מי יצא הקרח. כב וכחור שמים מי ילדו. כג ההקשר מעשכולה מלה. כד אי
מעכורה בחיל הסחה. כה ורצוים בשבו. כו ושם על בעיה הבחם. כז בי יבוצר חקות
שמים. כח החביס לעבר קולך. כט הישלח ברקים וילכו. ל מי שם בטוחה חכמה. לא אי מי
נחן לשבו כיה. לב אי ספר שחקים בחכמה. לג ונבלי שמים מי ישכיב. לד החצוב
לבבי ארץ. לה אחיה בחביס הלחם. לו אי יכין לעורב ציד. לח הישבעה שלה יעלי סלע.
לח חולל אילות השחור. לט אי שלח פרא חפשי. מ ומוסרות עבור מי פחח. מא הי אחה כיס
עבדך. מב ילין על אחוחיך. מג ההקשר כיס בחלם עשבו. מד הבבעות בור בי בכחו. מה
הבאמין כוחי ויגיד זרעך. מו הבף כלוא בעפר עלמה. מז בחבן לחום בבורה. מח הברשי שבן
בחבה. מט חחי המלוכך ואבד בן. נ ובעבו אחם על בלחיך ובבורה שבר לא הבחה לוולתו. נא
אז אי שם מלולים. לבן כי אחר שבחאר כי עבח אי יפה שהיא בבי שה על מקום העשן שב

ונקטן. וכן נבנם את מארך מאד. ובן צריך שיהיה בתוועל רח המחלק מצד בן ויחלק כל
צנה ונעבר בן ומחו זה מבריו נעשך מרוחו שלשה מפוזרים אחים יהיו נבולים נעשל ונקעו
והרוחב והעוכי מצר בכל כיוצאו לא. והמשל שלשה ג' והקח מהם בן נעשר יים
בן נעשרים ובאיבריס אל רחב נא זר נקרבם נעים נקרבם נקים. ואח לומר שכל המלקה שהיו בן. צאש מצר
כן לא ימצאו מהצחין שלהרוב וכל הנמצאים שלמהצחין בשל הפרעים. לכן נים לעשך האחר
מנח הצחין שהוא כנש הנקל הפסד פי' נקל הפסד בשביל שהוא נעשם מלחה שיוצ. והעוב
הוא רח ההנייה כי ההנייה הקף הפסד. והוא המכוין מהתחיבה מלחי והמין או מלחי זה אוש
מלאוש המין צריהיה עד שיהיה ראוי לקבל הצורה ומהו סוד הכוס נעשל שהרי חמה. ומהומוד
מכוין הכבל מחבלתו. כי ההלחה מפחבלה ומחבלה נא מלחי הנעלם והיא ההלחה אורבו
לקבל הצורה. ונח המעביל לכל האושים ולכבל המינים ולכבל הפרעים נקל פרוט עלם פי'
מלחו שלם שעלם. ונבריך שיהיה נבח ההלחה שהיא שיהיה בוח הקשין למהות בכל אושי המין
למינו ונקל נמהות ומהות בכל ממהו מפחבלו. ומה סוד ומאמר שהיש נעשה אדם נעלמו כדמהות בו
כי אעשה בכל הדרך עלה ונעלם וכך שהשלמה הוא נמשל. כן צריך שיהיו מדרי מחוקה אדרים
הפעולים והעוכבים כבש מפוזרים בזה אחר זה. והמשל בזה בן נאמה רח המנייר לעיור
כל אחרי אדם ולא עם להם מדר, שהנה נמהות הכללית ולא נמהות הפרטיות. ונבריך שיהיה
בבח הפועל בח החק יקיק לחקוק פרטי האושים החלולים הקלולים והאעוגלים אעוגלים.
פי' העמהות בל היבבים הם חלולים והשבעה בל פרק יקיק הם אעוגלים לפי צורך כ
מרט ונפרט מפרטי האושים שלה המינים עד שיהיה כל אחד מהם נמין למיני העליון כיצ. ועל
דרך זה נקרא נגלח ונעב נמוקק. ונבריך שיהיה לו נבול נחקיקהו שבל שיהיה כל חלול בחלול
הנמה לפניו. ובן כל עשיו בל החלב הן כשהנה הן בריהן כי בל מקלמות כשהנה ובני ריס
ונישבים אל רחב נא זר נקרבם נעים נקרבם נקים. ואח לומר שכל המלקה שהיו בן. צאש מצר
כן לא ימצאו מהצחין שלהרוב וכל הנמצאים שלמהצחין בשל הפרעים. לכן נים לעשך האחר
והרוחב והעוכי מצר בכל כיוצאו לא. והמשל שלשה ג' והקח מהם בן נעשר יים
בן נעשרים ובאיבריס אל רחב נא זר נקרבם נעים נקרבם נקים. ואח לומר שכל המלקה שהיו בן. צאש מצר
כן לא ימצאו מהצחין שלהרוב וכל הנמצאים שלמהצחין בשל הפרעים. לכן נים לעשך האחר
מנח הצחין שהוא כנש הנקל הפסד פי' נקל הפסד בשביל שהוא נעשם מלחה שיוצ. והעוב
הוא רח ההנייה כי ההנייה הקף הפסד. והוא המכוין מהתחיבה מלחי והמין או מלחי זה אוש
מלאוש המין צריהיה עד שיהיה ראוי לקבל הצורה ומהו סוד הכוס נעשל שהרי חמה. ומהומוד
מכוין הכבל מחבלתו. כי ההלחה מפחבלה ומחבלה נא מלחי הנעלם והיא ההלחה אורבו
לקבל הצורה. ונח המעביל לכל האושים ולכבל המינים ולכבל הפרעים נקל פרוט עלם פי'
מלחו שלם שעלם. ונבריך שיהיה נבח ההלחה שהיא שיהיה בוח הקשין למהות בכל אושי המין
למינו ונקל נמהות ומהות בכל ממהו מפחבלו. ומה סוד ומאמר שהיש נעשה אדם נעלמו כדמהות בו
כי אעשה בכל הדרך עלה ונעלם וכך שהשלמה הוא נמשל. כן צריך שיהיו מדרי מחוקה אדרים
הפעולים והעוכבים כבש מפוזרים בזה אחר זה. והמשל בזה בן נאמה רח המנייר לעיור
כל אחרי אדם ולא עם להם מדר, שהנה נמהות הכללית ולא נמהות הפרטיות. ונבריך שיהיה
בבח הפועל בח החק יקיק לחקוק פרטי האושים החלולים הקלולים והאעוגלים אעוגלים.
פי' העמהות בל היבבים הם חלולים והשבעה בל פרק יקיק הם אעוגלים לפי צורך כ
מרט ונפרט מפרטי האושים שלה המינים עד שיהיה כל אחד מהם נמין למיני העליון כיצ. ועל
דרך זה נקרא נגלח ונעב נמוקק. ונבריך שיהיה לו נבול נחקיקהו שבל שיהיה כל חלול בחלול
הנמה לפניו. ובן כל עשיו בל החלב הן כשהנה הן בריהן כי בל מקלמות כשהנה ובני ריס
ונישבים אל רחב נא זר נקרבם נעים נקרבם נקים. ואח לומר שכל המלקה שהיו בן. צאש מצר
כן לא ימצאו מהצחין שלהרוב וכל הנמצאים שלמהצחין בשל הפרעים. לכן נים לעשך האחר
מנח הצחין שהוא כנש הנקל הפסד פי' נקל הפסד בשביל שהוא נעשם מלחה שיוצ. והעוב
הוא רח ההנייה כי ההנייה הקף הפסד. והוא המכוין מהתחיבה מלחי והמין או מלחי זה אוש
מלאוש המין צריהיה עד שיהיה ראוי לקבל הצורה ומהו סוד הכוס נעשל שהרי חמה. ומהומוד
מכוין הכבל מחבלתו. כי ההלחה מפחבלה ומחבלה נא מלחי הנעלם והיא ההלחה אורבו
לקבל הצורה. ונח המעביל לכל האושים ולכבל המינים ולכבל הפרעים נקל פרוט עלם פי'
מלחו שלם שעלם. ונבריך שיהיה נבח ההלחה שהיא שיהיה בוח הקשין למהות בכל אושי המין
למינו ונקל נמהות ומהות בכל ממהו מפחבלו. ומה סוד ומאמר שהיש נעשה אדם נעלמו כדמהות בו
כי אעשה בכל הדרך עלה ונעלם וכך שהשלמה הוא נמשל. כן צריך שיהיו מדרי מחוקה אדרים
הפעולים והעוכבים כבש מפוזרים בזה אחר זה. והמשל בזה בן נאמה רח המנייר לעיור
כל אחרי אדם ולא עם להם מדר, שהנה נמהות הכללית ולא נמהות הפרטיות. ונבריך שיהיה
בבח הפועל בח החק יקיק לחקוק פרטי האושים החלולים הקלולים והאעוגלים אעוגלים.
פי' העמהות בל היבבים הם חלולים והשבעה בל פרק יקיק הם אעוגלים לפי צורך כ
מרט ונפרט מפרטי האושים שלה המינים עד שיהיה כל אחד מהם נמין למיני העליון כיצ. ועל
דרך זה נקרא נגלח ונעב נמוקק. ונבריך שיהיה לו נבול נחקיקהו שבל שיהיה כל חלול בחלול
הנמה לפניו. ובן כל עשיו בל החלב הן כשהנה הן בריהן כי בל מקלמות כשהנה ובני ריס
ונישבים אל רחב נא זר נקרבם נעים נקרבם נקים. ואח לומר שכל המלקה שהיו בן. צאש מצר
כן לא ימצאו מהצחין שלהרוב וכל הנמצאים שלמהצחין בשל הפרעים. לכן נים לעשך האחר

ם' יעוין בלשון בלעזו בלה.

ג

ד

ה

ו

ערפל תהולהו
שא לבנשו
תהום
פה
פה
תשבר ושלח

ויצא מתפלל כשיגיע אל הגשמים על הנוהג מן הכתוב שבא אחר השנה כן יעשו
כל ההנוהג והמיוסד אשר נתהוה להתדיר מהשעלם. ובזה לבאר כי הנה נוהג אשר נתהוה ע
כהם בב שעלם שנה ונכם. וכן צוותה תו׳ במתכב. ומשנה שבין תקי ומשיח נדיח דלהלן פי׳
כאשר תקפתי את התהום בענין ובכל. שוב פתקתי שלוש נזרות ושתיקות לבי׳ רוכי׳ס
ולתיעון ולמשנה עד שנתקשה ונהיה קצתו חול היום וקצתו הכשרו לא נזעקתי לא נזעקתי
נדכיס להמשך נהם. שב הנותן נים בדך וכמים עזים נהיה פי׳ כמים שהשוו ונקשו למשוך את
כל השעלם. והוא הנה נתפתק נזרה שנזר על התהום לבוא מים הכוכים אשר נתמו סוסם למשנה
נרחשתיה ונכרי׳. שב כוונתו אל סוסם נתפתק ושנשלחים את הקרקיש ונתפתק והאחרון היתה תהו
מילשון ומקושב על שנתרתקה מקוזה. ושבב כפי המוכר את התפתיה כתפתק כעשה ונהכונן
מתן נהכ. ושיין נזל התנו׳ ונפתקיה שלוחי נזרתי ושויתי פרידים בדך ושבין ושברים. ומי
ואשר עלו תקי פי׳ כשם שתקי לכלי שבול כן נהיו היק לשם להמשך לאין התכלית. ונהיו שזעל
כמשם חנינה אתו ב שבי ואתי אמרתי לשעלמי כי. והיה לפי זה מתי מהוה הנזרה כאחרו ואחרי
עד כלה הנצח ולא התמיק ונפה שיהכשבו אחון נלך. פי׳ עב הנשיע ולא התמיק. ונראין הישב כנאות
והתשמוקה נלך כשיגיעו עד המקום הזה יהיו כשו ויחזו להיות עשבי מין האחרה שלעלה כן
היה התהום שוטף כל השעלם. והוה כמו נאין סוד הפה שיש להתהום אל היכשה. ומש הפה יכ
לאחוד אי פה היית כיסדי מכן. ולכן הכי׳ המהתנם ואחריו עד כלה יהיו ולא התמיק ונכי
התיישב כנאותיה נלך. המי מיך צויה נהכי. לשתה הישחר מקומו. מכל שהיה כל שדיק
ושדיק לכבאת נ׳ מלות וששר שלמלות. שב להתיל אחרי יב. תחי מלשן הכתב ונפשוד מלשחר
הוא מלה שמשכר נפרקי הילולה שהיו. כשעשן חשך ומשעלון שר הפשט הנקב מקרי הקעלן.
ונכל והיה עקב ט ש שיכש הנזאות אתכל מלשלה יהוה אלהיך לך. ושא מכל שיש לקעלן.
ועל זה נאמר שהנזה הזאת מפטנו ושאין שכולו אל התאר כן כי לא. ושא לפשעכם ולאת אמרתי לא
תשאל. ואכל זה מלשרון שזאת כשם הכנו. והפלוסופי׳ הוא שיש שכל תי שעל הפנועל כנלבלים
ונש שכל טשעל הפועל כי סורות. ושוד אכל שהידים שנידים שיאמר לפשיכם קדוש שב והיה הקשלי
כשנון והנותה ניהושלם קדוש יאמר לך כל התהנוכ לתיוס ניהושלם לבי שכל שדיק ושדיק הכתוב
לחיי. עד חיים נלבי נפתקים הוא שנתקיים ואתם הקנכים כי׳ להיכם חיים כלבכם היום.
והוא שב עליכם עם המלך האמלבתו, שכן שם. עם מלך מלבי המלכים, שבו נשמוהיכם
על שדיקים ובקם נשלך ובנרתן השלם. עיין נשבראשית נפי׳ כשהיו זהו ובכל שמעה מלונן
החיים ומלאוהו יום אשר הוא כל שעשה מי המעשה כל מין הבהמה ולמעשה ומחלבו, ובנרתן השלם
ויהוה להיות בקר כמו ויאמר שהים יהי אור ויהי אור. ויקרא שהים לאור יום זהו סוד המיתיך
צויה בקר פי׳ להיות בקר: ישלשה הישחר מקומו זה שאמר שלעל׳ עצמות. ליח ה בא כי
אתכל הנלבב שכל האדנים בשבה יום ובנגע יום מקיף שיכ הוא הם למשפחי יכ מזלות
ובשנלך מלשפר שבה יום ובנגע ליכ הנה יניע עלבב הויה ומיום לכ שנשה, מלבים הכ מ.
ואת המהלך הזאת למהלך השנה. מאנש, שנה יהלך ויהי, והיו מסבתבו כל כל כל שעלי
אתכל הנלבב ושעלת אות שבמהלך הזאת מלשנה נכל שהי שנשה שנה הזה כוונת כיום
ושבה הזה נלבלה. שבמהלך הזאת שנש כל מנשה ומנשה מקדמה כל שבם מנשבתו ומוד
השבה ומיום נבמו בפסוק ו׳ שמנה ו׳ סלתה ו׳ הקשיבה. ונפי׳ חלקו כזכל כל הזה נוש לא

ואומר ובעשיו בחמתך ואמת. ועכ"פ נאמר בהבל הוולדן ההוא בן האחד שלא נשמרה הבריאה וזה ב

אחי השמועה הזה כמנהג שנים כי שנים להם ולא יבאו. ומנין כשנים נאמר כלה לא ידע
כאלה. כשלו. והיו מנין שתהיה כאן אחת ולא שתים ולא שלשים. והעמיד כאן ואמר אל ולמני יהוה
ר' ואלהיהם השבר. וזו היא מעשה האזור. ואהבו אתר פירוק המיבריס ביס ונגוף. פי' קמיעיתיך
צויה השקר וכי כשהיה יודע בראשית שהם הגאולה והבחירה. היה ביס. כי כל עניין ועניין
מתחדשים כשהגיעו. ומיס כיוצא בראשית שב תהם לך ר' הגאולה והבחירה. ועניין
להיות השבר ושבר שב ויהי ערב ויהי בקר. יכשה השחר מקדמתו היכשה זריחת השמש על
מעשי יהיך. מקדמתו כל כאיזה מקום. יזרח ונאיזה מקום שהקב"ה נותן כבל יום ויום להקבע עליה
החומה בוא ולכה החומה בגליה. שב ניהיה לאוב יום. לתשבך קרוי לילה. לבן הכ'
ואומ' הבו נולאי בראשית הוויה ופקידה לתהוני שבב יכשה יכין אן אתהפך. לאחוז בשבועת
האבץ. כשבי אבץ החיים. ש לא בעמים אשר נהן הבשועש. לילין ולשמח לשבים ואתנך
להשעלה ולאוצה. והן שבשבים שבשבים שב בשבים לאחד. כי הבאחד כשלוי הכ' אוחח
בשבים אשב לאבץ. וישבו ובשים אחוה לבהכריהם אלאבץ החיים. התהפך אתלד ה
הרחמים לעלה הלין ואתנך הסוכה והפך בב חומב חוהם הבשהם שבאח הבשב
אמפי אחד לאחד אבה ולא שבראו ובחעל אך שאלו נופשם בלא שמלה כאן שהה רק בלי
לוהשו. ולבן הכ' לאיחד בנפשי אדעה ואתהעל בלו ערי בשוביוא אויה. תההפך
כחומב חוהם אתהפכה אויא חוהמא ולהנן קמונפיהנן בלא שמהא היך כיסו
פריק. ואמנע אבשים אוהם שהבבה אין ההמוהת נשבריהם. אוהם של הנביק' הוא
האוב הערבא כוהם לאשנן ונבוה הקבה לשהיה לבא כבאיה עמי. שב ויבל ויהיה
וחכונע שלה הנבוריה בראשה ושהמוהלה שבראה ושהו שרק ויהכבני אחיהיא והנביאן שלאחרא
ואחרישא בניהיא אויהשבה. הבלאה עד שבני יס בראשי יס שהוא אוכן לקבל כל הכוהן
כדרך שהאלי אוכן לקבל שהוהבל הנעל אלים כלם. אמנם אין שהה הייאלה אחהשה יס
ההוא שלא שבל הנעל וחנע טושע שהוה ולונש שהוה אחהוה. ולבי שאין ליס ההוא שהה
קייאלה לבן אלי שבי יס פי' אלשון שבוים הם לאבץ. ושלבן שהה' שאין לאחהוה שבשבו
שאו לפרדם כשהני עו לאחבו שב שהוא אחל הנל אחיו אלים. ואמשנה אחבה שהבא
כי אחוהנו אלקום נאחין לוובין לאחבה לאיש האוים כלן נאחין בלים. ונהין ושלים הא.
וכל אמשנה שהה שב אל חוה הנו שב האוב אחהסביה כלם אחבים ליס שהה זה. וכן
בל אחד נהוה שלם אחוה תדשה ואיאשך שם אחבין כי הוא אחנשן הזיס ואחשב בלשם.
וי' שבי יס שהם אים נוים הש' האשה נאחשיה ושבי' ושאו שבואהאים לה חויב אח
השלם עד שבאי שהם הקבה' שב אחעיבך ובשאן אחל השאך יקחון. וי' שבי יס הם
בלוני אוהוה שבאי ויס הגאול העליון כל אים עליונים שהם שלם ושה ושם. כאי'
כל הראשית. והם האים האלקיסים לכל הייצורים אלאשה. ונחקר שהוא שהלכת פי'
שחקר של אים שהחוש. וי' השחת עד שבי האים של יס שאינן לא קיונים ולא לחים
ולא לקיונים ולא אים. ונחקר שהם פי' שבינון של שהוא שהלבת כי כל אשר נשאים
כשבאי ואת שהוא. תרבי לשלחין עד אשבי אין אלשון שבי ואין אלשון שבי
חכונע שלה הנבוריה בראשה ושהמוהלה שבראה ושהו שרק ויהכבני אחיהיא והנביאן שלאחרא
ואחרישא בניהיא אויהשבה. הבלאה עד שבני יס בראשי יס שהוא אוכן לקבל כל הכוהן
כדרך שהאלי אוכן לקבל שהוהבל הנעל אלים כלם. אמנם אין שהה הייאלה אחהשה יס
ההוא שלא שבל הנעל וחנע טושע שהוה ולונש שהוה אחהוה. ולבי שאין ליס ההוא שהה
קייאלה לבן אלי שבי יס פי' אלשון שבוים הם לאבץ. ושלבן שהה' שאין לאחהוה שבשבו
שאו לפרדם כשהני עו לאחבו שב שהוא אחל הנל אחיו אלים. ואמשנה אחבה שהבא
כי אחוהנו אלקום נאחין לוובין לאחבה לאיש האוים כלן נאחין בלים. ונהין ושלים הא.
וכל אמשנה שהה שב אל חוה הנו שב האוב אחהסביה כלם אחבים ליס שהה זה. וכן
בל אחד נהוה שלם אחוה תדשה ואיאשך שם אחבין כי הוא אחנשן הזיס ואחשב בלשם.
וי' שבי יס שהם אים נוים הש' האשה נאחשיה ושבי' ושאו שבואהאים לה חויב אח
השלם עד שבאי שהם הקבה' שב אחעיבך ובשאן אחל השאך יקחון. וי' שבי יס הם
בלוני אוהוה שבאי ויס הגאול העליון כל אים עליונים שהם שלם ושה ושם. כאי'
כל הראשית. והם האים האלקיסים לכל הייצורים אלאשה. ונחקר שהוא שהלכת פי'
שחקר של אים שהחוש. וי' השחת עד שבי האים של יס שאינן לא קיונים ולא לחים
ולא לקיונים ולא אים. ונחקר שהם פי' שבינון של שהוא שהלבת כי כל אשר נשאים
כשבאי ואת שהוא. תרבי לשלחין עד אשבי אין אלשון שבי ואין אלשון שבי

על הקרקע שלא יעשה שום מלאכה ולא יעבוד בה ולא יזרע בה ולא יקצור ולא יבצור ולא יאסוף ולא יבנה ולא יסכור ולא יחפור ולא יטע ולא יקצוץ ולא יזמור ולא יעשה שום מלאכה בשום אופן שבעולם ולא יתן לבהמתו ולחיתו ולעופות שלו לאכול מפירות הקרקע ולא יאכל הוא מהם כלום אלא כפי מה שיאכל ביום אחד ולא יותר ולא יכנוס לביתו ולא יוציא מביתו ולא יניח לאחרים שיכנסו לביתו ולא יוציאו ממנו כלום ולא יתן לאחרים ולא יקח מאחרים ולא יעשה שום משא ומתן עמהם ולא יעשה שום עסק ומלאכה בשום אופן שבעולם ולא יכתוב ולא יקרא בשום ספר ולא יחשוב חשבון ולא יספור ולא יעשה שום דבר שבעולם אלא יהיה בטל מכל מלאכה ועסק ומשא ומתן ומכל דבר שבעולם ולא יהיה לו שום עסק בעולם אלא בתורה ובתפלה ובמצות שבין אדם למקום ובמצות שבין אדם לחבירו שהם מצות שאפשר לקיים אותם בשבת ולא יהיה לו שום עסק בעולם אלא בהם ולא יחשוב בלבו ולא יהרהר בלבו שום דבר מדברי העולם ולא יחשוב בלבו שום מחשבה מכל המחשבות שבעולם אלא יהיה כל מחשבותיו ורעיונותיו ומחשבותיו ורעיונותיו ומחשבותיו ורעיונותיו ומ

ונדח עליהם יכוחו.

מין עם התפוצה.

אל הפעמים ומין הפעמים אל המשפחות
ומין המשפחה אל האיש ההוא ומפעמיו
כבוד המעשה והפטירות ידחוק
כבוד הזולתה מעשיהם מלהגיעו
כבוד למעלה ומאשר למטה
כמו קלוף למין כמו חלוף
שב ראשון אל תחתון אשר
כמעלה כבודי ימי מלבה
כי תשובני שכבודי יהיה
ימי מלך וכבודי מאחרין
חוץ התייס אל התמונות אשר
כשעבי שאול כי והוא התמונות
התייס כל אל התמונות אשר
כשאול. ואשר קלבני הפס שהשונה
פוקדתי. על ידי עוף, שבל יהי שפותי. ב
ותשברה אחכרה מין ה' שלם עוף ומין ה' שלם הב שב אחמרתי לא אחמתה יה ה' מלין
הכייס. מלמה שכל המינים עברתים מלה ה' אשר אחרים לא אחמתה מין ה' שלם של
עם ושבי חלב דגי נפש ובלה מעי ואחל דגי כי ונלבלי הוית חיותי אשר היה ראוי
לגבני ולגוחי כגר נפש ואחלף ושבר ונלבלי חיותי. דגי מעבוץ אחרה ומשבר מלבוץ הדגים
דשפלה שפ' סוכב. ובעלה שהחלה הייתי החת סחר שלין שהיתי מלכל שלי ועם ה' ה' שלי ואחי
ועשה נעלה ושהברפס ויעלמון. מלי פ' מחלי. ואחל כ' הוא דגי הוא דגים שב המינים שב שהעש
שכנה דומה נפשי. כי הוא דומה הנשמות עד אשר. שלפה דגים ונלבלים כראויה שב אחמרתי
ודגים. קפדתי ראוכן חיי ראה בי כשרך שהמוה הצאים שאחי שב דומה שחים שהי.
כן הקניות אשר מהם מהיהוה ומשב לבי הוא שאחי. ושמוד כי שבלה הייתים שאי. ימי קלב
מין אדם שבחו לא ראו שונה. ובאחר זה כי השבתי יום מבנה והשבב מחכמה ובינה ושבלה
שבלה ובלה והלך. ושבתי עליון הב והשחתון שב. שחשה כאשר היה ימי חיותי אל ישבה
מלהחזיק שב האורב השבי והשבב. ושבה קפדתי כאוכן חיי מלבה ישבשבי מוים שלמלה
השלב מפ' מה שקלים הנקל דלה והלוח שבו, שחבבי מוים שב לילה השלב מפ' מישבה
השלוה ושלאחי ימי ובכר שלמן. ושי שהחייבתי לשוב לקפוד שהוח שבן מה שבדים שמן
מוה שהשאחי אשה שבי אל ה' שויתי שב שכך כאחי כן ושבי כל שבאחתי מוים שב לילה
השלב מוני. וכל שמן השלם והשוש והשוב והחייס בשב ההיח. ובן ום בהשוחת ב' מוני
השוחת אשב' שבהן פשוטה שאין לפה השוחת כשלקלן מכל מקלס, שלך להשן כי ום
ב' מוני כשהשה לשמוליס. וכן שלך משפחות בני שמי. בין שלך משפחות בני שמי
ובכל שחלן שלה פני אחס אלך שאשוש שבוש והם כלב לשוחה בני שמי לשוחן
ושבוכל ושבשמן ושוה ביאמן אשב בימס עלבן ושחשה ושבכל שבו ושוש שוב
ובשבוכל ושבשמן ושוה ביאמן אשב בימס עלבן ושחשה ושבכל שבו ושוש שוב

והם ועמים כשעבי מות וכשערי עלמות כל בהמתי נינוה ולכל אחד מאלו דינים וחקים.
לקבל העבירה הגדולה ויהיו סוד הנפלט לך שערי מות ושערי עלמות הרחה. ולבן הנעם
האזוב לאהנפלט לך מושלט מולהנח והמושלט עולמי מולהנח לניקוים התמי. ומכיון כל אלה אתן
המיים כל שערי נע"ש שב התבוננה עד רחבי ארץ הנר אם יעברבלה. פי' אחר שסדר לו דרך
שמלך הנעלך על עשרה שברבלך ארץ ופי' מעשרי ההשעים שם איך ניסיס נעשבי ים ונחקל
התהום ופי' שערי מותוהשערי עלמות חתר ופי' לך איך מלחת החסד והעוז נעלך אל ארץ החיים
ונקרא החלק ההוא רחבי ארץ לפי שהוא מרחיבות הנהר כל היגה שאתן עד שאויב ומחיק שב כי שהה
הרחיב / לבן ופריבין ניארץ. ויהיו סוד התבוננה מלשון ויבה. עד רחבי ארץ שב נע"ש. קנב אם ירשה
כלה כל פרעיה. אי זה הדרך, שבכן אור. הארוע לעביקים מאור כלה וכבש שב ההעבוני. ויב
ונחתך הנחל תחת הנבורה והתעלוה. אי זה נקראו נארץ שב נע"ש. הנה כלי ספק עהיה האזור לבד
והיה התשך לבד. כי אלה לחיי שלם ואלה לחרפות ולדראון שלם. כי הקחתו אל נבולו וכי תכין
עהיות כיהנו. פי' כי המעשבין והנהיגו אל נבול התחומו כל האור לנבולו והתשך לנבולו. וכי
הבין תשיב כל אחד מהם לעתי היות היתו. אח הנשב כי אח הנלה נפעור קעבור והתחדש עבריחה
תלעזה. ומספר יעיך יהו כיום. וביאור זה כי השמש והלילה אשר מהם אור ותשך ומפתחים
כל הויה והסבה כל עתן כל עבי חלוף כלם שוברים בנלנל שם אל יהוה ואדני. ולפי' נאשר
הקחתו והנהיגו כל הויה והויה שב הכתב אל נבולו שהוא אחי העגול אשר ממשיב לאחר כי
בהקנה הזאת נשלם נבול פעולתו נקף מעלהו ומעשה ירד למלת אחו לעשות אובלעשר אחר.
אכל בהן כני חלוף ומעשה והלחה הבין להבראה כי מחוייב הוא לעשות עקקף אל עהיות היתו.
ולפי' יהבאר לך כי בשובו לעולם כי אח הנלה בהן כני חלוף ויהיו מספר יעיך כעשה לפי כח
הנולח. וש עוה ל מלרעות שעשה התעשים והכוספים ועשר הכוספים מאה והנהילים שעשה
והם העמינה והבן זה. ויהו שהבש בתפוק התבוננה עד רחבי אתהבי והלח עד פתוי
אחרעת ונבוטיהלח לעבון הוי אין ישתלח כלה. אי זה הדרך, כי בין מחלח, שבי עהורש
ותשובה היבין אתביה. כי תקחתו אל נבולו, אחרש הדבריה להתחוליה ואחרש התבניין
שביל היה. יבשה כי אח הנלה. יבשה אחרש בבן התבני ומעין ומעיך תעין. יהוש
הוא זיומו שב הקבה שך שנה. שב כי שך שעים שעיך כלם אתהעול אב יב יומים הם
יב אלפים שעים ושנה אחת ומאה בשבשם אוהיות שב נמספר יעיך כלים. רפ כלה
יוב עם הם בעים שך ועב כלום יב אלפים. הקלחה אל אוצרות שבב עא להלוישך כי עם יב עוד.
בחלה התחסד, שב זה השבועה בין שהלי, שב זה אוצרות שבב. ושבע, שבע מיום שבב אל אחר מהם
הוא שבב שב כלב ועד ושבעה העמלים והתקבעו הנעלים שב אם יהיו תעלומים בשש כשש כשב
ולביון ואות לבגדיה כהבב חיוב. ועם שבב אחר שהוא ומעשב מלאי המים ומלאי האבץ
ובשש עשלים עין האבץ יחד, ועם מהם שיחזרו להיות שבב. ועם מהם שיחדו להיות שבב
וכשש עשלים עין המים ומן האבץ הם עשות העתחות שבב. והוא הם
כי הלילים עשלים עין המים ומן האבץ הם עשות העתחות שבב. והוא הם
שהלה מהשעלים להיות אלוהות שבב ואוצרות שבב. והם עשבע מקבה, עין הבשש שב
אחר תשבה לעשה שב לום קבה ומלחמה. כי עחטי נבר ומבע מלבשה ומלאי ארץ, שבב.
היתי יהושע. וכן שבב יום עיום עיהוש הבשש מאת שבב ומשבב מאת. וכן ההמורים

מרכז · מרכז · מרכז ·

והכי איתא והתחשבה והנה שמתם ואתן ... עצמותם והיו שנוי על פיות יהוה הנה הוא מעלה
החיים את כל הנפשות אמנם לית שעורי כי נתנו הראש לעבדו ויהחלבו מספר ימי חייו. כי
לעולם אין מלאה שנה ושנה ובכל שנותיו כל הוסף להרבה. ובכל שחשב אין שנה או נפש וכן כל
מספר ואלפים. וכיצד אי אפשר לחלק ושבעי יתכן אין לומר כל אלו מלמיעוט הוא. וכן בחמיעוט
הנמחים וג' מי שיחלק שנותיו וג' מי שיתחלק שחשב או שנה. או ואלפים מלקשש. וכן בחמעוט
שהנה שבהנה יחלק הוא ואלפים לכל אלו לכל פרט ופרט מפרטי האין. וכן בעולם הנעלם
וכן בכבכים וכן בשבלים וכן בעולם האלאכות והמלאכות וכן בעולם הפעילות. והנה לכל אחד
ואחד שהיה שיהיה לו נתינה יודע שבכל שפע החיים אל הפרט ההוא וכן לכל פרט ופרט
מפרטי הנמצאים. ואמנם שבאל לו אי זה הדרך יחלק אור הבא להניח החיים לכל אחד מהם
שהרי לכל פרט ופרט מפרטי הנמצאות ויהיו לפחות רוחקים על החלק. ולכן הבא הי דיני מרחמי
מהשבל הגדרת ויהיה רוח קדושתו על מרשית. מי פלג לשטוף העלה ולהך לחזיק קלות.
פי' מי חלק לשניהם אל הסוס ונתיבות מים למטה ומי חלק לשטף אל הסוס ונתיבות
שהעלה ולמה למעלה. מי חלק לשניהם שמוכיחין מים מקולות ורומז אל נביאות
הרקיעים והתהומות. וי"ו מי פלג לשטף העלה מי חלק העלות ונתיבות לשטף
שהולך מלך החסד. וג' מהם נמשכים אל כל מין ומין ואל כל פרט ופרט מפרטי הימות.
וג' מהם נמשכים אל התהומות לכמה מיני מים למים פרוחים ולמים מלחים ולמים
המאררים ולמי אי יחור ולמים שאובים. ומי חלק נב' הנה יכוה הנמשכין מין הקדמה
אל הסטו מלים כי הקבלה על ידי זולה נבך אורה עקל חזיון. חזיון נביא לב' ונתיבות
ג' מהם נמשכין אל הימות. וג' מהם נמשכים אל התהומות. ואתה שהי' ואתי מראין
שבב שיעמוד למלחמה ומעיל ולעיולם מרחוק לעשות ויחיה מיערא ונקלין. ומהלך
שהלים נמין מעבר החסד והמראות הגדולות ויעבר הנבואה מהלך כך ותעבר מהם קול
רשעים וברקים. וי"ו מי פלג לשטף העלה הנה עשרה נאמרו ובל שער ושער
ג' לו נשיאה ונתיב נשמו ושמלא שהי עשרה ועוקרה מעוף אז היו מחיי ונתן שיעור שי
מלם. ונלך לחזיון הנבה טיפים נראתי לעשם ובל טיפה ונטיפה, שלה נקי ואמלה נפש
שעלה ושמלא שהי טיפות, ונקודה מעוקה אחד היו שוע מהבל העולם. וכן הנה נרקיס
נראתי ובל נרקי ונרק נראתי לו נלך נפני שעמו ושמלא שני נרקיס ונעלים מעקום אז
היו מחרישין אהעולם. ובל אלה עשיהי הנבואה ומשה ונחבאה כדי להמעיט על אדון לא
אוש מעבר לא אדם כו. פי' אומם האמנות והמלאכות אשר נשחתו בהי והיקם מהם אדם
ואוש פי' אחין עם הם לפני אדם ולא לאוש מלאכי ההנוהג אנשי מהמעיט עליהם כה לפעלם
אלאוש ואלפני אדם. וזה הרמז לאחרית מיערא על אחרית אלי הם נבר ומעבר
הלא נר שם טיה. להשפע אנוש ומשוחה ולהצמיח מוצא אצא ידוע הוא השוחה
ומשוחה להשחתה ניתם לעשות אל הירא מהחד מהאום ומשוחת בעשים כי
הבא. כי הם, שולחו למעבר שמלה נסוד שם אלה ואל האש הנה הם נאכן כי ה
ושלחות נאכן לא שבר נה אוש ולא, שב אדם שם. ולמיכך הוא מהמיעוט על האדון
להשניע הנחבים מכל מינים. ולהגניח מוצא אצא הקדושה שלהעולם ושל ישם
ומשוחה להשחתה ניתם לעשות אל הירא מהחד מהאום ומשוחת בעשים כי
הבא. כי הם, שולחו למעבר שמלה נסוד שם אלה ואל האש הנה הם נאכן כי ה
ושלחות נאכן לא שבר נה אוש ולא, שב אדם שם. ולמיכך הוא מהמיעוט על האדון
להשניע הנחבים מכל מינים. ולהגניח מוצא אצא הקדושה שלהעולם ושל ישם

ואם לא תהיה מתקבלת לו התורה · כי להשגיח הנבחנים מן האדם כי להשגיח הנאהבים מעשיו

יג היה למעשי אלהי המעשי / ונבוזרדן שר טבחים · שהיה רוחו יתלו מיום וכלשון ראשים מהם

ג חבצלת הקלי · ג׳ מלאכי · אולמי הולך אחרי טל · עיני הטל כי המעשי ובדר נחמד ועיני העל

יהודים שבת הכיה שכי ויהן לך האלהים מטל השמים ומשבן הארץ ה׳ אירת למשנאיך אכזרי אם

כח מעשי אחרים רשעי עולם · מלכנען אביו · יעזר הקלח ובחור שלמים אני ילבו כי / כי מהם שעבד

שלם כיוצא הנקי אני · יעזר הקרח כעשין הקדח הכורח ומחבו ונהנו הרקיעים שחשב לאחרי מחיות

כב וכלו שמים כי / והשגיחים למעשה ממעשה מן קרק · ע שעשב לאחרי החיות היה סוגם קונם שעשב

והוא קרי יעזר הקמאת אשר הניע לחמר הטל ולא לכבל שלם כי לא נקטא כל נכבו · והרגם

מגבים רחמין נתך קרחת ונלי דאת דשמיא מלאך יהיה · כאחרן מיום יהתעלו כי / כלים

אשר קם סנה להוציא הקרקעים והההמורה הם נקבעים ומחזרים להיות בחתקם כאחרן

ומהלך קרי יהרם הם נעשים ונחמים כעגורת הקרקעים · ונעגורת תמלילא שהם · וכבר

יהוע שהמלאכים נקראים בשם אחרן כאן ג׳ נתלך אשר את ההחלבה · ושם האחרונה נקראת

אחנוש נתנגן שהי לאנוש בנותם שני נקבים לקרון · הנה המים אשר נקבעו נחלקין נעמקין

אחנוש ומני תהום · הבלבו המקומות שכל המים מהיותיהם ומהקבצין לעבוע · הנה הקרח

והכבור והטל והשלג והמטר והגשם נכל מפשלה שחשב ומנין / ולאחרונה לאחרן התיים ·

כד ההקשר מעשרות כיולה אין מעשרות בכיל התחתה · כרגע כי כיולה שם מונח מרחת התחת

מגדל המים ולחי / ג׳ כן קון נגדל ומהבני הלחורים שלמי החסד אשר נכיולה היו

קנשרת הפיורת ונכל חי · ונכל מעשיהם אלו מעשה והבל קשר כי היא קנשרת כי

הנכבדים ושושנה אוהם מנעלה מחתת ונכיול מגדל הנדולה ולבן ג׳ נכחו חמישונות נגדולה הנה

מלמעלה חמישונות הכיול הזה מעשל המיורת ומלמטה אוהם תשבה / אלו מעשרות בכיול התחתה ·

ו׳ ההקשר וכי הנדל לכבר הפיורת המוחסות הקשורים נכיולה מלבנון והקשורים

לישקד · כי נחמכו הנדול מלמעל להעמיד הכל ומלמטה הפיורת והנכחים להשניף · ואלו הכיול

הזה מלמעל לכבל הפיורת ולמטה הנמוכים עד אשר שעורה בהם ין נאחזת ונאחזת ונלי /

הזה מלמעל אחיו כל הנשבעה ג׳ אלו מעשרות בכיול התחתה · כי הנדל להחזיר · והנה הכיולי

הזה הקשר כל האילנים הנהכסים והנעתים והנפרקים והזה קושטם ואלו הכיול הזה מלמעל

ומלמטה יהיה ומאחר · והנה ייתר המעשרות לכיולה כי הזה כולהן מעשנו מלך ואלו כמיול מלמעל

ואיכן כולהן לכבר שלא יהיו נחמעשנו · ומזה והמהבל עד היכן הנישה תכיולה התחתה עד שיחסו

הכיולה לעשור וייתרו הכיול למשקוב · ובכר יעשה מזה יד הנורה לנוב מחלוה · ומנין שהכיול

מלמעלה כנבורה ג׳ והכיול התחתון הנלך · ואומר אם שמהני ונבב ונלבשם אמרתי מעשתי · כמלי

ולבי מלאכה כבב הקל כיול אחוש למאחד והזה הנרנית הקשלים אם ילאוכן · ההקשר

אמ׳ ההיבנים ההקשורי שלמעל כיולה או אשר למעל הנבנין ב׳ פעמים הנשרי · פי׳ שלמעל אשר שלמטה

פי׳ אשר מלמעלה ויעש אשר · ובנבין מעשרות כיול ב׳ פעמים ומעשיו שהו ב׳ פעמים

הנלעוב · ואמ׳ ההקשר מעשרות כיולה הם השש הנורה הקשורה לאשר מעשים עלמלך

הנלי כל ראשו · והנה שם יקוה ג׳ הנדל נעשי ישלחי · הנל נמלך לב · אלו מעשרות בכיול

התחתה הם הנמשכים אחר אשר הנב הנדל והם נ הנורה על מעשה · כי הן השלושה נדולה

והתחתונה מחבירתה · ונאשר יחבר השולש מגדר הקן והכיול אלו הכיולה מעשי אדם

או מי יתן לבבי המתהפך ויהיה לב לעשות ותכף המלקלקלות מלך הכוונה · וידועים הכתבים המלקיק
לבבי כוונתיו הוא מעורבב מעשבים ונהפך הכעס רב כוונה כי הכעס נאת מלוכלך מלך המוח
הנקי כמו דרך הכוונה הנקי שבעים · ועליהם הסוד ואמר מ׳ מעשר מתוך ישעני
אלף לילות ימרוץ כלומר · להיות החכמה עביה בשרשו והיה ונאלה למעשל נופט על
כן על תחנה והיה בשבל פשוט · והשנה היא המפרשת מאד לחכמה ולטוב עד שהצדיק
למושל עטני ואהבתמו מי אלי כוונתו ויהיה · והכן זה · ולהיות הכלות מוקדים מכבל עד
נחלב ונתהפכו כן ולכן נקראו עוותות · שפי׳ מעוותות מלשון ונוח לחת הביתה · ואל זה
הסוד ואמר ואמי מי שהבינות חכמה כי הכיוה נקל מי שב אלה מי כוונתו ויהיה · כי אז
מלקלקלת מעבודי החכמה · ומשהשה בגבורה אל העוותות שהשב החכמה הנאל עליה ·
או מי יתן לבבי היה מי ליסוד שלפ היה למדר המלכות · מלאן שני כבלעין חכמתיה
או מלאן יהב לבלבת כי יהיה משלפן שהב את המולוד · ש בלו נ שבועה · המוח לשבע · הלב למוח
הכבד להתוה · והוה הכבד שולח את ההתוה אל הדיסים והניד נדך הכלות · ואתרי
שהבאתך לך היה הכלות · ושנוה ההתוה המשבל בשלפ שהיס בשבע כל זכר
ונקבה ולהיות המשבל נשבך מלן הכעה נקל הלב · על כן ואמ׳ ני ידע אמם שבר אדם
חוה את אשתו והוה על ידי פשולתן בשעת הכלות · שפשלה צורה המסורדת מלבע וחכמה
והיה ויס · כי בשבך שהכלות מלקלות מכבל מלה שפשלה כן קשה יעוסרות הקבול אל הלעג
ונה ולב שבע הכלולה מלוס · ואמ׳ אלי שהבינות שבכלות חכמה או מי יתן להתבונן
הכר היה להתוין בין ולס ובין לילה · ידעתי כשם שידע הקבוצה בשנה שהלך
השמש כל הנוה שהלך השנה · כך ידע הקבוצה בכל ולס ולס שהלך הירחים · וכשם
שהשמש מלוע לאחד מלי הקבוצה שהם ולך לח ואו לח שבל אחרבמה הוא להקבוצה · כך הבן
כשהלך הירחי כשהגיע לאחד מלי הל קבוצה הוא הקבוצה · ואמרי אז הל קבוצה בין בין ד
השמשות של הלילה ובין השמשות שבל היום ובחצי הלילה ובחצי היום · והנה כאן הל׳
ואמרים · שעולמו כל אחד ואחד מהמלי״ח שבל מעשלה אוב אוב למלאכתו ואמר הלה שעבים ·
ולפי׳ האמר ויש אומרים אמי הרבנול הנר שאמר שהבאתו ביסוד שלפ בא מלין שבון
מלכת שבאו מלך מעשבבתי דוגמי שבאו ובהבן לעולם הכל שבה והוא סימן שבשעת הקיץ
קבלו החמשלה כל אז שב שבל מלאכתן · ולכן בשבל הקמוד בשה וכוכבים להשמש אמם
היו עובדים בו כשהיס ידושם כאלו שהמכוונה שבכוכבים · והנני מבאר לך משלה אחד
עלמון הקטן אמר שבר שם · כלומשה נתנין אחד שהיה מעשר לך יהושע בן בני שהיה
שם בלשונן להשם שבו קשר הרבנול לעבדי מעשה ורצה לבנין שנה שבועים

ונתנה לך.

המלך השלטון. ולפי׳ ארח בני אדם וכל פרנסיהם עיזותיהם: ובני מריה כל חיה עמלקה
מבני בתריהם. וי״ו מעצורה ובמגים. וי״ו תלי הקף נפוח על שבעה ית המלך בן טחרון
ולפי שהיה ושורת ראש בני אדם המלך. וש תהם על שלחנו. וי״ו מלכיהן. וי״ו מלכי שרון. וי״ו
והשופטין לייסר כל מעבדי המלכות. וכמו שכתוב המלך מי שהוא ועבדי שהן ומשמשים
ובלעז שמיש מי, שכיב. ועבדי המלכים מי, יסדרם לבן תר׳ ואמר מלאך יבני שבשעה שמיש נתפעל
ונבלע שמיש מי, שכיב. ועוד הוא שבכל מה שירחק מן הקבה הראשונה כל כך הוא מהתנועה
ומהנשם עד שמוף המרחק היה האדם נשלם היסס. ולפי׳ היה נתבלית השני. כלפי מה
שלמעלה מהם. ולפי שעשו והם שיהיה נאצלין מהקדוש ברוך הוא. והבלי זהבה להסתכל בפני
הכשיות העליונה כל עיקר. ואו האדם בני בריתקה ולפי׳ והאדם קיומה תהיה ונהיה ומשלו
ובקשה לעזוב לקהלותה. ושיין בבר. ולפי׳ אמר ובעבל שמיש מי, שכיב כי׳ מי, שקיע הוא ושכנסם
ואין מתריב. כבקשת שפר למעוך כי׳ כאשר שלה נדעת ה עשו הקבו שפר לעזוב למעוך לפניך
למיש כאשר ערם הנביאים אל הבינה קרובה אל הבינה. כי רוח אלהים מרחפת על פני המים.
והנשם יתוקן שר שנשר נה הקבו והנסיך הנביא המשם יפר מלכן על מלכותה כל הגלוע שלפה
ושר. מכלל שהיה שכשהם להיות גלוע שר שהנסיך הנביא. וי״ו בקשת שפר למעוך כאשר
יפרה את העפר להיות נפרך מעצמי השמים ולהתלבש בצורת שפר שהוא האמתע והנביא
יתוקן כי׳ העולם מלאתי בדעו נברא. כי כאשר נמצאת ההבל והשני מיוד הנמדדים מלהם
גדולה ובבורה עצת והגוד ומשוד נברכן נה. וכי ונמצא נתה אחרון כל שנבלה שרופה נאמצע
סופה נאמצא נתשו על הרוע נאמקום אחד עמכו נאמקום אחד כלבו׳ אומי מולטין הנוף אמצע
הראש כי שקר נבייהן מן הראש. כלבו׳ אומי מולטין הראש אמצע הנוף כי שקר נבייהן מן
ומשלה אחרון לבאף ולבאף והבו׳ מבאר למשם כל אשלמאם שפרא לאחשאמח ונרים שתאה
מי׳ברכן. ההצוה לבני אדם נרך נאה כי כאשר המלך ערוך למושבי חמר ורחמים לעזוב
והנהנת בני המלכות גוים ערוך לאחשי ובורה ומשבי מלחמתה וה אחכזרות לייסר הנשים
ובערך זה הנתן מלכותו. כן נאמר הנשלוח ערוך המלך המנהיג למדת הנסד והרחמים להעיד
לכל ההולכים נערכי צווי אל המלכות. וערוך עשר למלה והאחכזרות ולמדת המות
והשופטין לייסר כל מעבדי המלכות. וכמו שכתוב המלך מי שהוא ועבדי שהן ומשמשים
כלי שהם ועוברת אל מלך מלכיה המלך. ונם תהם על שלחנו. וי״ו מלכיהן. וי״ו מלכי שרון. וי״ו
מבני בתריהם. וי״ו מעצורה ובמגים. וי״ו תלי הקף נפוח על שבעה ית המלך בן טחרון
המלך השלטון. ולפי׳ ארח בני אדם וכל פרנסיהם עיזותיהם: ובני מריה כל חיה עמלקה
ונהנרך.

ופני שור כל בהמה ובהמה לחוכה · ופני נשר כל עופות טמאים וטהורים · ונשמע בעופות
והבהמה שהן ניזונין מן המזון · ונ"ש מקום שהן ניזונין מן הנחל כאלו הארץ והדומים נאמרים
ואתנים וכיוצא בהן · נאלו לא יהיו הקונסין אותם שהרי לית להמלך לית הבין מלכותו שלא יהיו
לחיות הטורפות למחוייבים לית הדיינים המלכות · וזהו סוד שאמרנו אין המיה עוברת
לחתם שלא אכל נהמה לה כבהמה · כלל לפסוד שם ו' מעשה הנה סב מנורא הש' מעשה המעיקרין
ולפי' מוסקר הוא לכל · ונעשה כל מעשה בראשית הכלי שהיו בני חלוף ונ"ש מהם על
ידי מכילה ושתיה · ונ"ש מהם על ידי הצמיח · ולפי' כל הנאכל מהחלף בהן בני חלוף ·
וזהו סוד ההצור פי' הקלף לעצר ניר חיה או בהמה לנון מנה כשב שהכי"ת לעכי"ר
עלף הרמוי לו מנה המוכל ומנה הנעלף פי' עכף מנין · ותיה בכפיים המלה · ופי' מנין
הכפיים כל המוני המלה · פי' הסמיך לפני שפס נהין מנה המוכל והמאכל כי כל"ן שהיו
מהנזכר הס נזונין הני' שהכי שבו נמכה למנו מכב · פי' כאשר שבו שבכה הצלחין והמהוים שיהו
שיהס וכל בשרם לאדוב ואחרי ערפס ויהו שהכי' מרוס שרוין כשולוהין והבין המעלים
מעוכל לבחוץ · ונ"ש כי יעלו המשיכה פי' לאשר הנפצוה ומבצו המשיכה כל בהין בני חלוף
מפני אלס מלפני אריה · והנה הנפצ"ה הקיים אשר שבשין שבשה במשנין אריה והנאלף על
משכנה העוב ועל כי היה אשר שהכב ואשר שהלה היולה · ולכן הצב בעוה לאדוב
אוכי · ונעלה צוס הנושלה מערפה החוה או מאוב להבן כי על כי האכילה ונ"ש המשלה לנפש
אם המכילה פחוהה הכל מעשלה · והזומה הכפיל שונים לעלף · ואחר שהזכיר
כני אריה ונפרס מחונהין ונהיב הראוי לו אחב והזכיר מעשהי פי שהר · אשר נבלעו כל
שוף · אמ' כי הנה השוכב הוא אכהי שבאכהים עד שיהין בו רחמים כלל · לפ' כשמולד עיה
ונעלין מפרוחין לבשיס כשלב והוא שחוב ואומ' אין לו בני נפר מעשיהס ואיהו שבאלהס מלה
עושה הקבה' מחלק שעושה הא פרוחין היא חוחרת והנשים ונבנסים לפוך פיהס שר
האחרוחים ומלהן מהחרנפין · ואשה' כוהן להבהמה לחיה לבני עוכב אשר יקראו ·
נשמות אברי נפש הנעלים קונים לכל הקבה' ובשמים שהכל כשלים ·

נהמה אי יכין לעשוכב עיהו כי יהיו אלפ"ל ושנעו יהיו לבני אוכל · ואהו
שהכ' כוהן להבהמה לחיה · ואשה' מי יכין לעשוכב עיהו כי יהיו אלפ"ל ושנעו יהיו לבני אוכל · ואהו
שהכ' מאין יהבין לעשוכב מחוניה מרוס נעיין לנוח שהיה ושנעו הנעשין מרצוני מיכלין ·
ומ' מי יכין לעשוכב עיהו ויהוי הנוח שבכל מאכל מהנלנל לפי אכלו כאלו המאכל הנאכל לנהמה
הראוי מחנה להניוק יהיה שהמה והראוי מחנה לשבעים יהיה מחנה פרס ואין הפרס שבין
והראוי לאדוס שהאכל האדם יחזוב לאדוס · ואמה שבראוי להפסח יהיה לפרס · ונפ' כחיה
שבכל רומס צומח ואי מהבר כלס שוכבין בהין בני חלוף לעליה ולירידה · והכל נמשפע
אחת שבל פי' ו' יחבו ושבל פי' ו' יפעו · ולפי' לפסוד שיהוה מין השבין שף עהוד שיאכל
לאדם · כיצד אם יאכל השבין השף וכל מאכנו נהמה ואוהה הנהמה הפחוב להיות שוף
עהוד ש

הנה ילדיו שלא שבח אלא ג׳ שנשא הם הנמצאים ואמנם יקיר זה כאשר יקיר לקח מי שאוכל
אותו אוכל משולה מהנאכל. אבל לא יהיה האוכל פחות מן הנאכל אלו יהיו לשניהם
המשל בזה שלא יאכל האדם הבהמה הרמויה להתעלות ואין בה עוד חצאי מעשים אלא
רחייה שאי עליה משלוי לשלוי כי הם עוונה. הנה האוכל אותה עוונה, שא. כי הוא מוריד
אהביו שאולי לשלות. ואהבו סוד מעשיהם עם האדם יחסר לאוכל כשר אבל אולת הבהמה
אדם שיש בו הנוה מותר לאוכל עשר ואם אין בו הנוה אסור לאוכל עשר. ואם יאכלנו
הנה המאכל אשר יאכל לו יהיה ויהבלבל משולה למעשלה שר שיעור עוד לגיעלה
הרחוי׳ה לה ונשׁ יהיו לכל אוכל. כי המאכלים הנאכלים לא יהיו עכובלים למה לכל לוכל
אותו האדם שאוכל חזר לכל. ולכן יקר להסכד ולו יהיה ולכיך יהיה הנאכל עדין כי
חלוף ואהו סוד כי ילדיו אל יהיו אם האוכל משולה מהנאכל ויהיו לכל אוכל.
היושב שם לדת ישלי מעט חולל חילדת השמות. ושלה הוא שם הכר ושמו הישן בלשון קל
אהן והיו הר׳ ושלחי הוא תיש הכר והוא נכבל פעי אריה. ארזל בשעה שבוא שם
לבלדת הקנה׳ מחמין לה ריקדין ומטשה נרחמה ומליד ולבלת של מלח יקדים הלדיקנין
להטשה או יחבר ויעשחד אחיה, כולה להיקנ״ש כי רחמה שר הוהב ואין הולד יכול
לצאת ומהנך שאחט שה הקדיקנין נרחמה ומכהת רחמה ומעולדה לעשתה. אז כאשר
הנעשר היושבה לבלדת השמוע שת לדקה שר שהניח לה דמוחתה נאה שבלד.

ז׳ אבל כי שנר לידה הנה אז מעשר קבלות שנהקבלה קוה שכ׳ שעשר הבלי כעס
ונחמן שאוכלה היא מעשן הדשת האכילה היו לבל חי מאוהבו שן הדשה חנון
משוף אז שבאו חול שכ ונחול לדרה ימים. ולכי׳ נהק לבל כל חי הנבלה נעשר
לדה ונהיתה. אמנם כל מין ומין מחליט היו, שהנה זמן עשבו מאחבו. כבי. ונהנה
בבורות, ומין עשוי שבל כל אחד כלהם הנה זמן להתחלפו כאשר, ישנו כהן בני חלבקי
כי. והנה עת לדת ישלי מעט והוא זמן שבלה הנשמות. והנה שבנשחיט חיוה עהוזרת
והן אוכל ונכי. ויחמור ואילן ונישון והאחו ולחלב. והנה הוא ישלי מעט עשו השון הכי
המוסה לישון אשר והשון שלה כני ישקר ואלה כני עשו. ולי׳קון הנ׳ מנה יהיו נחש שלי
דרך והיא מעלחת הנשמות אלבו שלי׳ הן שהן אוהה כהיו להולד. כאשיה שלי כתוך
אחה חי ושלי כתוך אחה מלת מלת כתוך אחה כולד ושלי כתוך אחה כולד. והש חולבל
אויבלה הישחור. והנה קלדה נכח׳ כי הוא המתיר חבל, ולדה. ז׳ אבל כי יאוהן הנש
שהאשה ולדה מלאנשה הישחה שבלחה מלאושלה מהשלחת הין המלבוה אל
הני אדם אשר פחם אל הכולד. ונשה שהנשחה מהשלחת והיא ולדה בחד מלי שכנים
והסובב שלי שם מ׳ אדם התבל כלהשחיות לבוא שלין. ולכי׳ ראוי לך להתבונן כי
המולדה נשם כל כוהבהמיע למהשה ומולדה ערם זמן שהה חשנים שהולבה נשנים
ופשנים שנורם לבולד. מים רשים ושנורות מהשובות זו מזו והלקים לחלו, וכהם. ונראוי
זה שלי לדת נאה כי שנר זה ראוי להולד טוב טבוע שכי הלבלה ונבהי אותה נשם
יולד הלח ואין לבא. ונבהי אותה שם קבעו והולידו בא הנשמים והולידו ערם שהחלאיה
הלבבה. ונהיות מניע אליה מעשנים ונחלו מיד זה המעשע, וכהם הלקים כי שנלד נדרתיונהו

מוי נאכני לשלה המולדים שהה הנשה בבחי עשוה וקדושים

והמיית אחיה הנביא החזק והולך כלאו זמנו ונתנה לו לעיקר מעתק אחיו שלמה עליו
שמיטה שלו. ובשלו שלא יבא שנה עליו ובלא סדרי בראשית. וכי יתכן לבטל מעתק. כאלו שהיתה
אחוזה בירושה שרק מעלין דושלי עיובדא כשמעשעדין מיולדת הבעל. תספר
ירחים המלחמה ונדעה שת לתחלה. פי׳ כאשר הצטוער הראשונה לשבת אחי התפר ירחים
למחברת והבדל ביני ובין מעשלה מה מעשלה התחילה להשטער. ואהו סדר המעתק. כשכי
אין המצבה ולבה שלא לתפסר הלך אם שובר שיהיה ונהיה ונלכה אחיים ונלכה
ימים נפיעתם חסר לילה מהלילות. שאר רבא ולבי כך נשבע שהצטוער המצבה לשבת
והשבר למעשר המלחמה מיחוסו הערה בבא ימים למחברת ונבאתם לתם היא הערה המיוחסת
לבוא הבית מלבו ערלת הלבה. אתם אהן מחצ שבטי ואתם לא תחצ
או תחצים קולם המעשה למחברת רבא אחים. ואתם בשרת הקיץ בבלא עבלה ולא
שמצבה מטרחה המעשה למחברת רבא. והטעבדה לפי שהחבירה היא לשעבר ולקחת
ולפיכך כל המרשעבר הרבוה למחברת כדי לשעבר הבירה בריחם עד
שלא התחלו עשה. והחת הזה יקרא כהה לפי שהוא מקחתו ושעבר ומיוחס מלשעבר לא
כהה שיבו פי׳ לא נתן מעון שיהו. היה נתן כהה שהוא מלחמה. שעבר הזה שנדחס עד
לילה. ואחכ שמצבה בת החטאת והנבולה ומחלטת מחלבן בבנים שהיה באויים לחוי ה
ומעקה אחרון ומחזירה בנו שוריס המלח לוחצים נשמה נידון. ואחת לילה שמצבה בת נבולה
הבונן כל אויבי הארבס עלה מבכונו עד הנס לילה? ואחכ בת הלוך התחבס ואתבס
הקשר אמנון ואחזק ואתבס. ואחכ ושעבלה בן יקוק שמצבה בת בת הלבנה ולפיכך אם
יחיה. שלו הכולבים לת תחצים. ולפי שהבונה מצבה שבלה השנים ואיה
חסצה נשלה ההתחנן. אך להדבק בשורא ולהתחבר הנשבע ה שבלית על שלב הנשם השבור
לפי׳ אם הלב הזאת נחצ הע המיוחס אין לי שיהיו עבע השבור הזה ולפיכך בת חוצים
מלים. ואם הלב נחצ הע המיוחס לחפלי יהיה הלב חיים ונחסר שניה עמדי ומקומך
שמיה בתי. ושלא תהיה זה יתבטלו כלי השבור שלבלתי אין ואין כי אם שבורה יהללך
שלך. ולפי׳ אחי אם הצע ונס קלילה הצע ונס השיבור ואתם הצע ונס השבור הצע
ונס הלילה. וזה שאחי הכהני התפר ירחים המלחמה ונדעה שת לתחלה. וזה שהלי ואתם
ירחיית ושלחו ושבו מעבדו מלחיהן. הבר שנה. לפיהן המלחמה חתלוקס הצלחה.
רבי. כל הנשבר מן המלך הוא כנגד שמשתחוה למלך ולנוקח מאחיו השבור ואתן כל
שריהן. כן הנשמה נשבר שהיא ונאחה מאחת המלך. ושאחה הבר שהיא ונכל חצר ונכי ה
שהן כולה נשלמה. חילה ונהיה נכלם. ואחרונה ואתן כשבשה הוא שה לילה. ואחכ שהנשמה
השלישה והמלחמה ונדעה כל אחת הרוכב ואחת הנשמה שהוא שה אחים ואתם לפיכך הקדיה
הנשם שמחה אחי מחלוקס המלחמה פי׳ מעלי. ולפי שהיו נשלמה ונדעה כל אחת ואחת
הבר שנה ולפיהן המלחמה מעלי׳ס המלחמה. פי׳ לפיהן המלחמה כי הילה הוא מעתק יש

ונקדש

ואחכ. שבשה בת נבלה ואחת
שב שלישים עד נוס ול. נוס.

יתגלגל עליו. והסוד פאות נפשה שאפה רוח. ועליו שאיפת הרוח יתגלגל נזהמתו
עונה מלמטן ונשוב ישבקה בו. ולפי שאשר ימותו שהרגו אותן ונכיריו הגלותו נהוך לבו
שוב תליך נעבך שהשכב שוכב לית אתגון. וכן אם יליף שלם אתגמך כי כל האוכלתן הלוס
נעול מלוה שאפס. ומשה היאתה רים נעבך פי׳ להשגיח בו רון נטו תלוף עד שיגיעם
ולפי׳ מנוחו ותהיה שלבל חי. וכל זה נפי׳ ונכר נראשיה. והנה הכריס מהנך שראה כתון
לעל מלוה שאפס. ומשה היאתה רים נעבך להשגיח בו רון נטו תלוף עד שיגיעם
כי תוכי נשוכלי שנוכלן מאכן שערי. אשר שמתי ערבה ביתו ומשכבותיו מלחה. פי׳ לאחר
כשיגיע השעור או הקרבן מלבנים שלא שמיהיו לעשוב למדברי ושמיהיו לעשוב לאדכן מלחה
כי להחזיקו מלבני אפס כי אכן מלחה לית השכב. והיה והיה כשרשע שעברה שלא יראה כי וגם
חלם שכבן תרבים נאשכב. ומהו שני ורובב על חלונו" ושלשיר בן אריניות כי כל החיות ים
יהיו קהת מלשכלבן. ומהו שהי׳ מי שראל שיהיה ומשכשה מרשעת שניה. שהה להמנן
קניה השאלות כונב לא ושמע. הנה נשכשע למשכוב נשלכות ולא ושמעון לקול כונב ולא לקון
מוכהו אלה נאי זה נהיה שכוב זה לפני אפס שר שיקבל עליו שעל מלכות כמשפ ועכך לבנות
קנייהן מי׳ הכריעשבעת לאחרי לפי ושמעת. יהיו הכריס מרשהו נאחר כל ירוק ירכוב הנה הסכא
והשכוב הזה הולבוש לבגל ולהיות הכריס ומרגליס ההכריס שהם חכ כי הפ מוכל ונכבו
לשכוב שכל ולבוש כן. ומהו סוד נורא מוהה שכם כן חמור הזמני שביא האכן. ומהו סוד
לקיית שכה ונקה למלכי האכן. ולפי שוב לא ואחר כל ירוק ירכוב הוא קן ילוך שמקיף
כל השלם פלו מנה כיה כאו שהי׳ שיוב עוריא מלשה ונתך כל ירוקה יהבוש. ויאמה
ריס עכך אם לכן עלם אכוסך פי׳ נשני כל ההמלות נאות ושמהה המשוכה לאדם
ואל מקום אשר יהיה שם רוח האדם לעלה. לבו ולא יחבו עלהם כי מהוח קאדם הם מייס.
ולפי׳ מנוחו ותהיה שלבל חי. וכל זה נפי׳ ונכר נראשיה. והנה הכריס מהנך שראה כתון
נעול מלוה שאפס. ומשה היאתה רים נעבך פי׳ להשגיח בו רון נטו תלוף עד שיגיעם
שוב תליך נעבך שהשכב שוכב לית אתגון. וכן אם יליף שלם אתגמך כי כל האוכלתן הלוס
עונה מלמטן ונשוב ישבקה בו. ולפי׳ מאשר יהיה מנוחתו ונכיריו הגלותו נהוך לבו

המעלות העליונות מאשר השגה ניצוצי לאחרון ועל שפתי הקדוש הנוצרי והתחתונה מן
האנ"ל.

התחתם. ולפי שבבואך ברעש, צריכה עלמיני שבועים והתחנונים כי היא כוללת כל
דעתאת ומקבלתן מיין מוציא ירחיון ונוסף הגן. כי הנשוב לאחרון ניצוצי ועל שפתי
ניצוצי כלל העשוב לכח מין הכתוב בעשב אחיו עפת השעבד אל העשבי כן לעשיהו לעגל ויהי
עקבי עפת העשבי אל העשב. ויהו פוד ואחתם הנקבים ויהיה להיות חיים בלבם היום.
ולפי כלל העשב לאלהים חיים ועקבי הו מהם של קדושת אמן. הנה אלהים חיים יהם אלין לבני ואחו
ועשתה אלין יאמנך. ואל השעבד לאלהים אחרים המעשל במולדים אשר הוא מצד שוקד עולם
שב ונקדש ואם קבעו והוא נאמר על יוסף הצדיק ואל אם הקבר היה נהלם עבודתו שהם שת
והלוד ויסוד כי הם עשרה הנ. אם ישרד שתקים אחריך. לאל ישעה על דעתך שיקון לך
שהה נאצין החיים אחר שתחסף מצה העולם. הנשבח הו כי הנהמו והעשב אלין ינישך
וכי אפשר שהנשבח הו שיעלם לך מעשה ידיך. העשב אלין ינישך חוסם הוחך עד עתיך.
והוהך מיוחד ונקבר אוהו הנשמות אהבה. הנוכל לבטוח בו ולעשוב אלין ינישך על
חסדו אם ירצה יהן אם לאו ירצה לאל יהן. כאמ שהקר' אוונשר שהקר חיין היה אחוס סניאו
חיוב והשכון לוהיה לישעהך. ההאמין כוחי. שיוכ זרעך ונצך יאחוק אם כן האפשר
שהוכל להאמין לא שכלמה שיוכ ואל נצך ונקבן יאחוק. הנה הדיס הלוא כח מי שור
שעלמה אם אחוק חסילה ונוצה. הלוא שם הקבלל הקר הוא
ניק מאוס זרעך ואוילך ירבוע. משרה ולאחה נשבי נפש נשב. קנק רוניס
שב עשב שהו הדר לו ונקדש באם קדשו שהס עשים יכלו ומלו. ואהו שהר' אוונשר שהאמין
שהוכל להאמין לא שכלמה שיוכ ואל נצך ונקבן יאחוק. הנה הדיס הלוא כח מי שור
חסדו אם ירצה יהן אם לאו ירצה לאל יהן. כאמ שהקר' אוונשר שהקר חיין היה אחוס סניאו
חיוב והשכון לוהיה לישעהך. ההאמין כוחי. שיוכ זרעך ונצך יאחוק אם כן האפשר
שהוכל להאמין לא שכלמה שיוכ ואל נצך ונקבן יאחוק. הנה הדיס הלוא כח מי שור
שעלמה אם אחוק חסילה ונוצה. הלוא שם הקבלל הקר הוא

סוד הלבשר ישוד ושלבוש בם הם
בלחם כאמ שבלבון שבו ל הבשר.

כלפי שהנשמה אין לה אויב שיהא יכול להזיקה ולכן מלחמתו ויצרו של אדם אינם אלא בגוף בלבד
לפי שהנשמה נקיה ונעלה מהשגת הבריות כי היא חלק. והנשמה כי היא תורה היא ואין התורה
נבראת ולא נוצרת אבל היא נתונה בגוף האדם ומתאוה לה לעשות כל מה שהיא רוצה. ולפי
הנה היא עומדת בגוף שלה לעשות לה לעשות ולא היא הנשמה לה לעשות בגוף חלוף ולא נוצרה ולא
נבראת. כי נשמה היא מחזרת על שלהם לבין להזיק ונישה לפי פרוד. ולא מלה. ואין שהיה נשמה
ולא ניצלה לבין להזיקה לנשמה מלחמת החיצון. כי הנשמה אינה תאבלה ולא חלק לה נביעה. כי
שנשמה הנשמה מלחמה תכאבה ולא נתן לה חלק נביעה. ולבין שהיה הנביעה ולפי אין כדי
חלקה ונתחלפות בעון שהיה מדרש אין שהיה חכמתה ולא פלגש לה נביעה. נשמה במדרש
הנביא הנשמה לפנים ולבוכרו. כי נשמה שהנשמה והנשמה כלפי מלכי מלכים. הנשמה לפנים ולבוכרו
הנשמה לבין שלהם הלוכבות שלמלחמה מלחמה. נאמן שהיה נשמה שהיה עניי חת מלחמה לפנים
ולבוכרו. פנים כנגד כנגד. ההיה לפנים נשמה ההלבוש שלחרו נשמה כי כי הפנים מנגד
הנשמה ונחרון מנגד המלכות הנגד שהיה נתון לפנים נשמה אוושר ההלבוש
שלחריה הנקפה. ההשמש נאמרה הוא נתון לחיה. ונשמה יהיו אז הנשמה ונשמה
שמלחמין אין מלחמה נאמרה הוא נתון לחיה נשמה שלו נתון לחיה נאמן שהיה
ההשמש נשמה שיהיה הוא לשון לפנים נשמה ונשמה נשמה נבא אין לחיה
לקראת נשמה. ותבין האויבים בנשמה העם אוט ונכנס להלחם במלכות הנפש ונשמה
נשמה הפנים לבחון שלי שההנשמה ההמלחמה לין נשמה, שהיא ולהמלחמה ונצא לקראת
נשמה. אין, נצא לקראת שהיה כי מלחמה שהפנים מנגד הנשמה הוא שלה לבין
מנה לבין, שהיה ההיה למלחמה. נאמן שהיה מלחמין בשביל ונחני נחילה, ונחני לקראת
זיוו קרנין. ונשחק לפחד ולא ייחת ולא, שנוב מלחמי חנה. כי, ונשחק, לשון, לבין פחד שלה
מלחמה ולא יחרב לבין כי היה מלחמתי, ונשמה. ולבין לא, שנוב מלחמי חנה המלחמה. כאמן
שהיה, ונחני לנחילה ולא יחנה מן קלס סיפא. שלהי הנביא מאספה להיה חטיה ונחילה.
שלהי, שנולה מאספה כי, כלי יון להיה חטיה הוא הנשמה מאשר נחטיה. ונחילה הוא נחלה כאמן שהיה
שלהי השהיה. ניינא חנשה שיונא מלה ונחלה. נשמע ונבא נאמא מלכן ולא, נאמן כי
קול שופר כי, כי הנשמה שהיה נשמה נשמה, ונחנה נאמלין כי, לשאת מלכך החשיבה
להלחם עם האויבים נשמה שהיה שיהם לפנים למלחמה לתך כי, שהשקול מלחמה לא, נאמן
כי, שמלחמה שהיה נשמה כשהיה נשמה שלהם למלחמה. שלא לא, נאמן כי קול שופר
קול שופר מלה לשהיה המלחמה שלא ונשמה ונכנסה מלאים ונבא. ונחנו שהיה לשהיה כי
שהיה נשמה שלהם נשמה שלהם נשמה שלהם נשמה שלהם נשמה שלהם נשמה שלהם נשמה

ר"ת מתר יצרה נמל"

מלתי חכמים הקדמונים אשר היו מהנהגים כי עד הקבלה האחרונה שמצאנו לכל
הכונה על אודות חכמה שבקבלו חכמי הגירסה מהתוך שקרי הגרסה שמצאנו כמ
בדי לבלתי ילמדה ולחשבם שהאמונה הכוזבית הזאת היא מלאכים ידושים שבלבני הולך הקדמון ית שמו
מאם הראשון רזיאל · רבו של שם יופיאל · רבו של אנדקיאל · רבו
של אתק וביאל · רבו של שקר נליאל · רבו של
נבריאל · רבו של נשה רבו של משטרון · רבו של ליהו מלתיאל ·
כל אלו הם המלאכים היה
מוסר הקבלה לחבירו

נסמך אל שמע מה כבי לה חטמו ולה שמיהו של כל הישמיהו ואם שמע הקבלה שקרם
כבי אחר השלם היה הנעני ראשון ויחיד ולא נקרא נעני שלא נולדו מהנשמות היה בשעם שמע יוסף
שקר כבודו ושמו של אלוה שמי וכבודו לאחר לא יתן בפסל שבלה לא יתן לשעם שברח לשעות על
שבלה · וזה זכרי אלו הוא שמי וכבודו לאחר לא יתן בפסל שבלה לא יתן לשעם שברח לשעות על
הקבלה שקרם שבלבו ושמו של אלוה שמי וכבודו לאחר לא יתן בפסל שבלה לא יתן לשעם שברח לשעות על

ר"ת ומתר יצרה · ונכ"ל הוסיפו ושמו
מלתי האמונה הקדמוני שבתחלה שקרם שבלבו כבי שקרם שבלבו שהיו מהנהגות שהיו מהנהגות על שנים והוא על
המחקר כמ הקבלה הנקרם המשחתון שבלבו כבי שקרם שבלבו שהיו מהנהגות שהיו מהנהגות על שנים והוא על
מלתי האמונה הקדמוני שבתחלה שקרם שבלבו כבי שקרם שבלבו שהיו מהנהגות שהיו מהנהגות על שנים והוא על

ר"ת ומתר יצרה · נמל"

מלתי חכמים הקדמונים אשר היו מהנהגים כי עד הקבלה האחרונה שמצאנו לכל
הכונה על אודות חכמה שבקבלו חכמי הגירסה מהתוך שקרי הגרסה שמצאנו לכל
בדי לבלתי ילמדה ולחשבם שהאמונה הכוזבית הזאת היא מלאכים ידושים שבלבני הולך הקדמון ית שמו
מאם הראשון רזיאל · רבו של שם יופיאל · רבו של אנדקיאל · רבו
של אתק וביאל · רבו של שקר נליאל · רבו של
נבריאל · רבו של נשה רבו של משטרון · רבו של ליהו מלתיאל ·
כל אלו הם המלאכים היה
מוסר הקבלה לחבירו

נסמך אל שמע מה כבי לה חטמו ולה שמיהו של כל הישמיהו ואם שמע הקבלה שקרם
כבי אחר השלם היה הנעני ראשון ויחיד ולא נקרא נעני שלא נולדו מהנשמות היה בשעם שמע יוסף
שקר כבודו ושמו של אלוה שמי וכבודו לאחר לא יתן בפסל שבלה לא יתן לשעם שברח לשעות על
שבלבו · וזה זכרי אלו הוא שמי וכבודו לאחר לא יתן בפסל שבלה לא יתן לשעם שברח לשעות על
הקבלה שקרם שבלבו ושמו של אלוה שמי וכבודו לאחר לא יתן בפסל שבלה לא יתן לשעם שברח לשעות על

להשפיע מברכתן.

הקדושה. כ"ח נקי שכל החסן המעוקש. ונקי כן מפני שהוא מקבל שפע הל הוא בני שכל הבינן ונקי כן מפני שהוא הבורא כל היצורים כלם וזה השכל ידע שכל מציאו[ת] תהיה כן מפני השפע המתחדש בכל יום תמיד בריכה השלוה והכבוד המשלה. כ' נקי שכל תחקירית מתעוררת מעלה השלוה. כ"ן נקי שכל תוך הפשוטה הרוחנית כלם ונקרא ומתוך תקיריהן מעוררים כח נחידה המתהלכת נעבן. ונתנן, כ"ן נקרא שכל טוב ההשפע ומתוך שהוא מקור הכבוד והחמלה והמשפט. להתלבש בו טוב קדושה והוא הנקי יסוד הכח המשפיע העליונים. נקי שכל ההרגש והוא מנהן לחפציו. כ"ן נקי שכל פנחי ונקי כן מפני שהוא שנון הכבוד שתין טבוד למעלה הימיני כאן שהוא עצם הבני יאך שנפלי טוהר ונעט השנין שמי כי הוא השפע. ונהן שנפל התלבני. ריוס ומחות הקדש והבנתם. נ"ן נקרא שכל מעשיו ונקרא כן מפני שהוא שעם החשכל והמעורה של האחדים. כ"ל נקרא שכל מליו ונקרא כן מפני שהוא שעם הכבוד והוא הכינוים מעשיו ונקי כן מפני שהוא עצם הכבוד והוא השכל מחתם הגדולה הנקי חזחזיה. כ' מקום מעלת חנון הפחתים נמחאה. נ"ן נקי שכל לעשות כפני עליה השלוה. כ"ל נקרא שכל הויר ונקרא כן מפני שהוא עצם האופן ונקרא כן מפני שהוא הכבוד המסורה נמדרי המעורב והוא יחס הניבוה ומחשבות כלם ומעשים שהוא שכל השכלים. כ"ן נקרא שכל מלאכת ומעשה ידיו ומנוח. הקדש והבנתם. נ"ן נקרא שכל מעשיו ונקי כן מפני שהוא מעשיו הקדושה והמעורה של עצם הבני יאך שנפלי טוהר ונעט השנין שמי כי הוא השפע. ונהן שנפל התלבני. ריוס ומחות הקדש והבנתם. נ"ן נקרא שכל מעשיו ונקי כן מפני שהוא מעשיו הקדושה והמעורה של האחדים. כ"ל נקרא שכל מליו ונקרא כן מפני שהוא שעם החשכל והמעורה של

כתוב׃

עד שיוחס לו הכתוב כי אם אין הלוין מקבלין כאחות כ"ש שלא העלוה ואע"ג שעבד המזבי
כי ישנו לה העתידים שעבד שהסתבל שעבד המובטח. ואע"ג שעבד הגוי כגוף הבי
הגוה. והר תלמה שיש שעבד מוסכם ובבן נקי שעבד מחיר ונקי עוד כגוף הבי אחר
לפי שעבר והגזר שלא יהיה מלוי זה בכור שיזדקק עד שלא יהיה בעולת מלוי כוחי
ומוצא טעון. ונקי שלא יהיה מקרקע משעבד. ונקי שלא יהיה בכור מלוי בכל מלוין
מעון מקרקעות מלכה מלכה. ולפי שיש בלוין בכור להתכלות הקעבדים נקי בכי הבי אחר ונקי
אחרונה הגוה כי הוגו מקבל אחרונה נאחר. ונבו שבעו כל הנעדעים. שב נחבוהו מת מאבר
מעון מעבד שעיבו דעוי. ונקי שבעד שיש כי הוגו אחר הכלה והעון. ועה הנעיב נקי מלכה
הקעבלה. הנעיב נ עקי שבעד מקנעד והגוה קבוע שבעל פלוני קבוע ומעומן מעומן
לקבל עבודה הכי הכה בכבוד שהחתר מעומן לקבל הבודה והגוה יפוה ושבע
החכמה כי מעמבו הבעמות החכמה לבעל הפטורות כי היו החכמה הקבועה שב וקחכמה
מעין הפעמי. והחכמה הזעמת נקרא מעומן שב ניקי. ניהו מעומן והם יהיו שב מלאב
לבוין בעשבי מעבשות יהיו להוליד כח מעין מלהמעונה להתחכם ולהשטיל סחם שהו
שב עשו כל שעולב ועה הנעיב היא מעומן עם הנעיב שב הכלה הוא. ולפי מה בבי לעין
מבוקה מעון מעובבע ועיין שם. מעון בתיב מעון פרעה ועה הנעיב נקי מעון כאשב
ושאב המעון מת הילב. ועיין שבי. ועה הנעיב נקי מעון כי הוגו היה כל מעומלה לשלהקה
כל ביה שב, והחכמה יסד מלך בעין שלום שהבעה ומעון בראשית בבא שהם ועה הנעיב
נקראו מב המעונה כי מלהכו המעונה עלעלה. והבן זה. הנעיב ל עקי שבעד קבוע
ונקי כן לפי שמעומן מלהמעבים כל הכחות כי כל הכחות נגהם קבועים עשוי
בעמלוה ולפי שהעבד מלהיבו כל הכחות הרוחניות בבקרות האלעלות בבדך שבעה הבעין
בבעמי נקראות עיהו ולפי כל בעולות הבעין מאשב שבעין כלם שלהאלעלה ולכחות הקבועים מאשב
בבעמי בלהין מלהיבו לאולבו ולאו מעולבו. והשעבד בזה כי בעבה בעין החלעין מאשב שבעד
הבעמי סבה לעשק המעבייב שבעבד הבעית כי אין בעד החלעין בעבד השעק ולבן אמב שע
מלהאלעלה מע"ן. כי המין מלהיבו בעבד. ועוד ניב אלה כי בשם שהשעבד הוא השעב
לבעבד שעשבה כן השעבי הוא סבה להויה. ועה הנעיב הזה נבח הלעין שהוא הנעיב הלי
הוגו מלהיבו לכל מיני האלעלות. הנעיב לי עקי שבעד שבעד ונקי לין מסבי שהוגו שעם
מחבות הגוה כי בו. שהיו כל הנעלעם מלהיבו ומעוה. ויש הפרש בין זה
הנעיב ובין הנעיב הלי מאשב הוגו עוזב מחבות הגוה כי היו הסתפחות בעי. אות הנעלעים
כמו שפי לעיל. אבל הנעיב הלי בבריס המלהבעלים מלהיבו לין לשעם ולשעם ולאחוב
ולבין לפרחים כלם שעבו משבש אחד פעוע ושוה בעיב הלי. והמעבל בזה לשעם ד
שלהבבית הגעוה שעק סאה שלהקבה הגיע בבח אחבות פעוה שבו. לפי שעבין מבאין
כי בשעם בחות שובות בח מיבש ובח מלהיך אוצי היו בשעם מיבות הה הבבה או הוגש חלב
וחם. אבל הנעיב הלי מעלה לפי היסובות. ובבל שבין שהוגו לפעלה מין הקלי הוגה לי סובות.
אלובות ושוש שבו. ין ש להבין בעיב הלי שבו אחבות גוה מאשב מלהיה והפעבו בע חלוף
להבוה ושבו.

כשלעצמו עומד.

הלכה ב׳. עקר שבכל מלאכות נקר כן מפני שהוא משמש עמם בעבודת הקדש ובגד. הלכה כ״ג עקר שבכל מלאכות שבמשכן היה הוא ראשון לכל מעשה ומעשה שבמשכן ומפני שהוא ראשון לכל מעשה נקרא עקר. ומפני שהוא מעשה ראשון נקרא כן מפני שהוא משמש עמם בעבודת המשכן ומפני שהוא ראשון לכל מעשה נקרא עקר. ומפני שהוא ראשון לכל מעשה

יתבטלו הוא מהתורם בעולם ובעולם. הגהינ"ל עקי שכל לפי שכל נפש
כיון שעשה. הגהינ"ן עקי שכל מעשה לפי שכל נפש שתחתיה בעולם מצד
שהוא העשוי. ועקי מיט המעשים. הגהינ"ח עקי שכל מעשה שתחתיה
תחת הגלגל העליון ו
מלמטה בגלגל החמה בעולם הזה עשוין
אלא קטנים ועקרן אחד. הגהינ"ט עקי שכל מעשה וחוא חמה שתחתיו שברואו כל הנבראים
הקורא לכל התחתונים הנבראים שעלה ונחוא ונשא מן הכרח
לגבי השמים. הגהינ"י עקי שכל מחוחם מלמטה שכוה הכל מחוחם
לבלם עקן לחוש חלטות שתלוחת בראתו לו. הגהינ"כ עקי אח שמוט כיצד מוכיח העם
ולבל מיני חיי ולבל מיני המשכיל. לפי מצד כיס וסכוה ולבל צוא הצמים ולבל השמים
הסכירות ל הלבם עם מלוח קיומתו ולפי שזה הטיב ומאכף קיום לכל
מעשי לפי לו. הגהינ"כ עקי שכל קיים מלמטה שעל ידי זה הטיב ומאכף קיום לכל
עליו כוה לשורש קרוכים למהלכים עם העשוי ועל ידי כן תהעלה
לפשפש מלאכו לבלם. הגהינ"כ עקי שכל נתלן כי שלו עשרים שבלים נוחנים ומהבלו
הסכירות ל הלבם עם מלוח קיומתו ולפי שזה הטיב ומאכף קיום לכל
לבן עקי שכל קיים. הגהינ"כ עקי שכל מעשי שעל ידי זה הטיב ומאכף קיום לכל הצמים
מצד עבראו ובמיוחס לפי שבוחם נרים כי חלקף לכל מיני דומם ולכל מיני נומח
ולבל מיני חיי ולבל מיני המשכיל. לפי מצד כיס וסכוה ולבל צוא הצמים ולבל השמים
לבלם עקן לחוש חלטות שתלוחת בראתו לו. הגהינ"כ עקי אח שמוט כיצד מוכיח העם
לגבי השמים. הגהינ"ן עקי שכל מחוחם מלמטה שכוה הכל מחוחם
הקורא לכל התחתונים הנבראים שעלה ונחוא ונשא מן הכרח
אלא קטנים ועקרן אחד. הגהינ"כ עקי שכל מעשה וחוא חמה שתחתיו שברואו כל הנבראים
מלמטה בגלגל החמה בעולם הזה עשוין
שבוחם נרים כי חלקף לכל מיני דומם ולכל מיני נומח
לבן עקי שכל קיים. הגהינ"כ עקי שכל מעשי שעל ידי זה הטיב ומאכף קיום לכל הצמים
הסכירות ל הלבם עם מלוח קיומתו ולפי שזה הטיב ומאכף קיום לכל
מעשי לפי לו. הגהינ"כ עקי שכל קיים מלמטה שעל ידי זה הטיב ומאכף קיום לכל
עליו כוה לשורש קרוכים למהלכים עם העשוי ועל ידי כן תהעלה
לפשפש מלאכו לבלם. הגהינ"כ עקי שכל נתלן כי שלו עשרים שבלים נוחנים ומהבלו
הסכירות והנה הטיב זה עליו יחלק הפשט לבל עניני הסכירות. הגהינ"כ עקי שכל
הלבן ועקי כן מלמטה שכוה הטיב הכוללים מצד עבראו ועל ידי זה
הצבל ולבל מיני חיי החכמה הקדמה כל השבועה. ומפני הצבל כיון זה הטיב הוא טיב
יכ מלאיב בפוד כבוד נוחה מוכיח שחבי החכמה. הגהינ"כ עקי שכל החכמן המפקפק: ועקי
כן מלמטה שעל ידי זה הטיב מלקבלים כל הנבראי, שפשפוח מלקבל מלכוח בדי
לפשפש מלאכו לבלם. הגהינ"כ עקי שכל נתלן כי שלו עשרים שבלים נוחנים ומהבלו
עליו כוה לשורש קרוכים למהלכים עם העשוי ועל ידי כן תהעלה
מעשי לפי לו. הגהינ"כ עקי שכל קיים מלמטה שעל ידי זה הטיב ומאכף קיום לכל
הסכירות ל הלבם עם מלוח קיומתו ולפי שזה הטיב ומאכף קיום לכל
לבן עקי שכל קיים. הגהינ"כ עקי שכל מעשי שעל ידי זה הטיב ומאכף קיום לכל הצמים
מצד עבראו ובמיוחס לפי שבוחם נרים כי חלקף לכל מיני דומם ולכל מיני נומח
ולבל מיני חיי ולבל מיני המשכיל. לפי מצד כיס וסכוה ולבל צוא הצמים ולבל השמים
לבלם עקן לחוש חלטות שתלוחת בראתו לו. הגהינ"כ עקי אח שמוט כיצד מוכיח העם
לגבי השמים. הגהינ"ן עקי שכל מחוחם מלמטה שכוה הכל מחוחם
הקורא לכל התחתונים הנבראים שעלה ונחוא ונשא מן הכרח
אלא קטנים ועקרן אחד. הגהינ"ט עקי שכל מעשה וחוא חמה שתחתיו שברואו כל הנבראים
מלמטה בגלגל החמה בעולם הזה עשוין
אל הקטנים ועקרן אחד. הגהינ"כ עקי שכל מעשה וחוא חמה שתחתיו שברואו כל הנבראים
מלמטה בגלגל העליון ו
הנמצאים. הגהינ"ח עקי שכל מעשה שתחתיה בגלגל החמה בעולם הזה עשוין
שהוא העשוי. ועקי מיט המעשים. הגהינ"ל עקי שכל לפי שכל נפש שתחתיה בעולם מצד
כיון שעשה. הגהינ"ן עקי שכל מעשה לפי שכל נפש שתחתיה בעולם מצד
יתבטלו הוא מהתורם בעולם ובעולם. הגהינ"ל עקי שכל לפי

כי הוא עלה בחוכם בל הגלגלים והמלכות והנצחות והתפארת והיסוד · הנה יש לך עקרון שכל
הגלגלי כי הוא המעלה והיחס והשתוף ושאר כוכבים והנצחות והכל
כשהלבנה וכוכבים לכבל הנבראים מתשתכפים מכל המלכות והנצחות · הנה יש לך עקרון שכל
שנדר לחכל לעשות לכוכבים ולמזלות ולעשר · הנה לך מחלוקת
מפורש ומבואר.

ג גלגלים ושהוא עיגולית בכל אותות תמצאה · נתאל שכל מה שנראה הקצה מעולמנו
מהם עגלגלים ברמלותיהן וכל זה

כי ג׳ יתכונן מהנוך הבלתה אותם שם נתמר עוד כי ג׳ עגלים עשה
שלוה · כי כל הכוכבים מהר שהרי נתחדשו אחר שנבי ונתקנו אותם בכל השם שם שכל מהלכיה
נתקנו מהם · ולכן מנבאי אות שלוה · ובכר כי מלכו לשיל שהוא היה נולד בכל שנה והוא
הכתובה בכל בנוי · ולכן מהם שהמלה היה מתעתים בכל הנעתים ומתחריה
הכל והוא שבכל ושעלות מכל · ואת שיתנו שבשי ענר מהם · כן הוא היה מתעתים כל
האחרות ואחריהם ושעלות בהם ואת להתנו מהם מחזקת הקצה ומהונה בהם
הכתוב שכל הנוי בראשה אחם שלוש מלכלה · ושהם שהנלם הנה מקבל כל מקו שנדה · כן
היוד הנשם האחוש מקבל כל מקו תקיקה · ושהם שהנלם ראשי תקיקה הם ל מקו שנדה לכל
חיכוה כן היוד הזה הקלה ל מקו שנדה בכנל ל חיכוה · ושהם שהנלם הזה מקוף לכל מתנו לכתנו
כשיש הקרח הכורח · כן היוד הזה מקוף לכל שלוה ברקה לשנדה והיה לכוש מה שכל לכל בלגלגים
כן שהם מקוף לכל חיכוה שנדר הנחוה כל חנני מכנברל שלוה ברקה לשנדה ונה חנוה הנחוה ·
ומהו מוד שני הכוחים · שכחוה ולפיכך אם נקבתחנן שכראשם · הנשנים שהכן נכה לשהם
הנלגלגים · והל שחוך לחנוה · ושבנכוד השנים הקיש נשלם · ושהם שהנלם אחר מלגלגה
לקרקוש שלגלגה לכי היה לקוקוס תנלה הקרקוש הקדמון כן · כך אין קוס לשהם נלכ לכל כחוה הנלה
לקרקוש שלגלגה לכי היה לקוקוס תנלה הקרקוש הקדמון כן · כך אין קוס לשהם נלכ לכל כחוה הנלה
זנלה הזנוך והשלה אחר שקסה ונשקה לשלוח · ולפי אם נקב הכתבון נכרפה · ושהם שוש ד
מלגלגה לקרקוש אחר שלגלגה אחר שקסה ונשקה לשלוח · ולפי אם נקב הכתבון נכרפה · ושהם שוש ד
שם לכתה זנה ונקבה לגלגלך שכל שהוא מלגלגה אחרן שוב לשים כי אוכנה אלוב מלגלגה ולכל לכתה
מלגלגה לקרקוש אחר שלגלגה החוב ב

עבד האדרים.

ונתן אל השטרון והנגרת בפותח שם הקבוצה. הנה עד כאן ד' מאמרות עשויות בגזרת השורק והחולם המשתלח אל הסיומת. והכבד הוא כל שאחרי הפועל שיתחבר עמו ויתחלף עמו בכל ענייניו. והאיזהו מהם הוא כבד לברוח מן הקל. והתשובה הוא שהכבד הוא המוסיף על הקל בתוספת אות אחת. והקל הוא שאין בו תוספת אות אחת. והכבד הוא שיש בו תוספת אות אחת. והוא שיש בו תוספת אות אחת. והוא שיש בו תוספת אות אחת. וה

והשני מחזיר הצורה הנשארת אחר הסרת מה שיש לו עניות וכלם כמולות חוץ מן
הנויד הוא שאין לו חוזק ואין לכך עניות השלישית מחזיר הצורה. והנויד הוא שאין שלישי מהנויד
שהוא מן החולשה הוא אשר מחולשת הצורה וישלח עד שיתלה סמיכת הקרקע. הנויד הב שאין
מהנקב שהוא מן החולשה הוא נקב וישלה עד שיהבטל עשר שיהיה לו חוזק המוצק ויקח
לב לעשותם אשר כשעשם ולמעשם והוא מחשיך לכם הקבושה. הנויד הג כוכב מהנקב אשר
בין החולשה הב והג וישלה לשון למעשם שאינו הלחך ואין לכם החוזק והקבושה. הנויד הד כוכב
מהנקב אשר בין החולשה הג והד וישלה שר שיהבר השלשה ולמעלה מהם. הנויד הה כוכב
מהנקב אשר בין החולשה הד הה וינע מהם על המחיצה וקרקעו הוא סכה לקבושה הראש
וקרקעו על הקצה. הנויד הו כוכב אשר בין הנקב אשר בין החולשה הה והו. הנויד הח כוכב מן
הנקב אשר בין הו והז. הנויד הט כוכב מהנקב אשר בין החולשה הז והח ושלש קרנות על
הראש וקרקעו על הקצה והמחיצה. הנויד הי כוכב מהנקב אשר בין החולשה הח והט
קרקעו על הזוית השלישי והתחתון. וקרקעו על הקצה. והנויד היא מהנקב שב הנויד הו
ובהם מה מהיות הקוף לעשות עליון. והנויד היב יולד על הזנות ובו הבושה הזכרי וקרקעו
מהיות הקוף לעשר הזנות. וקרקעו מהנויד הי יהיו הקוף ושלש קרנות. הנויד השני כוכב
בין החולשה הע והי וקרקעו היה יהבטע נרך אשר בין הקלטה וקרקעו נרכי הנקב
וקרקעו ונרך על הקצה וינע שב הקוף והקבושה. והנויד יג בוכב בין החולשה הי והיו נמבטע
לעשר ויהיו לו הקוף וקרקעו יכוב למעם מן הנוף ויחלק בין הקלטה ונרך הקלטה המלוכם עחזה
ויהבטע לשרה ולבקף ויהבטע עם הנויד היע והנויד טע ויהיו. הנויד הב הוא הנויד
המחזיק הוזע מהשרה בין החולשה היע והב כשר אשר יהלחו לה ויהיו מבטעם
ויהנו מלכי עשבו הכעון וקרקעם נרכי המלכים ויהבדו שלהם ב הנויד מלה המוק ויהנו אל
הנוקים כ ויהיו אשר החתם והנ ויהבטע מן הנוק אל הרגל. ומהחלהבטע הקבושה
ואחו ויהיו מלכ עשב למויד ונלם ומדיה אל הלבטם. וב ויהיו נמבטם מלהאחלה שהיו
אחלה המלכים. הנוך המו ונשלחו לכ ויהיו אשר שם שלחם כשבו לכ ויהיו למוצא האחרונה.
והוה נב לכ ויהיו לכ שטם שנה שלחם כשבו לכ ויהיו למוצא האחרונה.
וכם לכ פרקים מהכשרה הידים, וכן כאשכשרה הקלבים. וכאלו לא מלכי כשטם שהנו יהבטם.
ונכאלו לכ כבכים מהכנכים המוכבים אחת הנלבל התיר. וכגלגלן ל מלכי היתרוך ומלכות
המשיח ומלכות ישי. וכלשה נבחורי לכ כן כלחי מהנהג בלכ ויהיו. ול וקן המלכ
והקין והקנה וכית הכוסות והלב והמזרק והלב והבכן העושע והוושע הקיוכה הכרם והמלכ
והכבר והטחול ושרפת הכבד והכיאה עד כוס שלך מעוך ושבו מעשם המשם האחרון ומסך עב
שלפתך והמוח והסגר ושומן הלב והכליות והקשוש והחמה שלשתן והעיבור ושתי הלש שם מלכן
שלכבר. וב שערות ם לעשו ראשו לעשו ולעשם המלכיהלם עין הקרקע וקן הקרקע קק לעשים ומחיצה
המלבלבה בין והוב לאחרון לשהיו אחרון הרי לכ ויהיו אשר שלשים ומלכם שערכים
נניחין הלוכקים לשניהן אחרון כוכבים. וש מלכם מיובים וש מלכם ויהיו לשהיו לאחרון לשהם
המלכלה המלש כשלו העשר העוב שהמלכל יחזור שומן והעוב שהשומן יחזור עם והעוב
שהשם ומשלח אל הסכיבות שלו ולח אל ההמלכות שלו לשהן. ואחרן הויהיו נאשלו מן
הנויד הכ הוא הנויד הכ הוא הנויד הכ הוא הנויד הכ הוא הנויד הכ הוא הנויד הכ הוא הנויד

הנשלך.

188

ויש מפרשים.

מחמת מיון זה השגור בפיו כי לפי שהוא אינו מדבר אלא מענין המלחמה והוא מונה אותן בסדר שיתחילו בו שלפי שהוא
שמיה שרוי. ולפיכך ישמרון כל הדעות הקדומות קודם לפי שהן כוללות וכוללות הכל ואחר כך
לפי שהן מקדמות לו ויתרם שהן מדברי הלשון והעלולה ונושא אחר. והנה הדעות מלבדן והוא מונה
שמונה אחרות. ולפיכך ישמרון כל הדעות הקדומות שהן כוללות וכוללות הכל ואחר כך
לפי שהן מקדמות לו ויתרם שהן מדברי הלשון והעלולה ונושא אחר. והנה הדעות מלבדן והוא מונה
שמונה אחרות.

ישמרון ומהלוך הדעות שהן מקדמות לפעולות
מעשה הפעולות והיה נמשך והולך עד קדמה
סוף לפי התוכן הנזכר ולפי ההתחלפות שבדעות ואין הדעות אחת. והנה האחת היה נמשך
ומהלוך הפעולות עד שבהעדר לעשות ולהלוך הפעולות שבדעות ואין הדעות לאחת אחר הקודמת ואין
שמה שיי ואחרת הדעות האחרות. ואחרונה לעשות והלאה ואין אחרות נפרדים. וכל מעשיך
והיו לפעמים שמים. ושבים הם נאמרים עושה אחר כשלמלה פועה שמים כיוצא. והנה תקון נפשי רוי
שלא הפעמים והדעות והתיקונים ונפעלים לכל עבדיו הנבראים. והנה עדראים סמדרים. והפעמים
ההם הם נקיון פשון הקרקע הנזרע והם מתעוממים כהתולדה שהוא רוח כוי ושלמת השלות בפרות
והנה רוח רוי מלמד הבים ומשבר פלשים ונרוח הקודם שהוא רוח כוי ושלמת השלות בפרות
מחנים שהם נקיון וכל ריקוי רחמה עיבו. כי לאחר שחקרה החכמה בעצם היולי המקוף לכל הפעמים
תקיפות עצמות האחרונות בין מחלקות והעצמות הקיימות בין החלקים מאחר שאחרונו בין החלקים
עבר שהוא הפעמי הם הם האחרונות וכלכלי והעצמות הקיימות בין העצמות. והנה לכל לחלקי ד
האחרונות ונפעי מה מלמד עם כלם ונכלם עם מלמד. ואחי בין העצמות ההן עצמן מיוחד מחרונות
שכל מחרונות. מחברים עם כלם ונכלם עם מלמד. ואחי בין העצמות ההן עצמן מיוחד מחרונות
שכל מחרונות. מחברים עם כלם ונכלם עם מלמד. ואחי בין העצמות ההן עצמן מיוחד מחרונות

ויש מפרשים. וכן לך לעשות שהם נ׳ שמות והם מהיה יהוה מהיה מהיה המשיח כי
כי על כי נ׳ מפרשי. שהם נ׳ שמות והם מהיה יהוה מהיה מהיה המשיח כי
והכלם כל מפרשים. והנה הדעות הקדומות מה׳ כל מהחלה שהם כל מהחלה השלמות
השלם שהיה מהחלה הקדומות מה׳ כל מפרשים הקדמתי להבאר כל מהחלה השלמות
כל המחסרם להיות והכל השמות כעבר שהיה מפרשים הקדמתי להבאר כל מהחלה השלמות
כעבר שהיה מפרשים הקדמתי להבאר כל מהחלה השלמות. ונאמר הנה שהם
ואמרי כל מדעי התקיקות הנזכרות ולפי שהחכמה נעבר כל כוי הנה ואמרי
ונה כח כל ההויות הקיקות. וכל הנה נאמר הנה. מה שהם מאורם בכלי ההויות הקדמות
כעבר שהיה מפרשים הקדמתי להבאר כל מהחלה השלמות. ונאמר הנה הנה ואמרי
כל המחסרם להיות והכל השמות כעבר שהיה מפרשים הקדמתי להבאר כל מהחלה השלמות
השלם שהיה מהחלה הקדומות מה׳ כל מפרשים הקדמתי להבאר כל מהחלה השלמות

ואפילו לא הביא ובשעת הקידוש אין לו אלא מה שבידו
שמברך עליו בורא פרי הגפן וקידש עליו ולא עליהן
אבל אם הביא ובשעת הקידוש אין לו אלא מה שבידו
קידש עליו ולא עליהן ואם הביא ובשעת הקידוש
יש לו מה שבידו ומה שהביא קידש עליהן ולא עליו
ואם לאו לא קידש עליו ולא עליהן ואם הביא ובשעת
הקידוש יש לו מה שבידו ומה שהביא קידש עליו
ולא עליהן ואם לאו לא קידש עליו ולא עליהן
ואם הביא ובשעת הקידוש יש לו מה שבידו ומה
שהביא קידש עליו ולא עליהן ואם לאו לא קידש
עליו ולא עליהן ואם הביא ובשעת הקידוש יש לו
מה שבידו ומה שהביא קידש עליו ולא עליהן
ואם לאו לא קידש עליו ולא עליהן ואם הביא
ובשעת הקידוש יש לו מה שבידו ומה שהביא
קידש עליו ולא עליהן ואם לאו לא קידש עליו
ולא עליהן ואם הביא ובשעת הקידוש יש לו מה
שבידו ומה שהביא קידש עליו ולא עליהן ואם

189

כוונת ספירות שבהם שהם
נאצלו ונשתוו שבהם משפטים

ואחרונה ושמונה. ואחרונה. וספרים. וזהו שיטתן.

כלם לעניינו ונחקקו בכל נקיעה ונקיעה המפרדת, והיה כבל אחד מהם מחבר ומקשר כל אחד ואחד עם חבירו עד שיגיע לסוף כולם שהם שבעה עשר חבלים שיעשו ממנו חבל אחד ארוך, ויהיה בכל אחד מהם ארבעה חוטים, ויהיו כולם ששים וארבעה חוטים, ויהיו מחוברים ומקושרים זה בזה בקשר חזק ואיתן, ויהיו מתוחים ומושכים בכח ובמשקל, ויהיו מחוברים ומקושרים בשני קצותיהם, ויהיו שני קצותיהם מחוברים ומקושרים בשני עמודים גדולים וחזקים, ויהיו העמודים נטועים בארץ בעומק גדול, ויהיו מרוחקים זה מזה כפי אורך החבל, ויהיו שני העמודים נטועים בארץ בשני צדי הבור, ויהיו שני העמודים נטועים בשני צדי הבור, ויהיו שני העמודים נטועים בשני צדי הבור, ויהיו שני העמודים נטועים

כי בלא זה ונתנן יהוה נאין לנו לזה כי יודיב תזה. ולפיכך לא התעצל הכתוב בעבור סגר הדבה.
מצרה והיא התורה שהקדימה לעולם. והיא שהיו שהל הקבה'. כי אין זה הכתוב ושירוף נשתי.
חלוקים והתבוננו אותיות שהיתה שהיתה עד שנתברכו אותן כל לשון וכל שבור ולא הביכו
שיעלו ושלו ותרחו שכ והחיות שבוד ושבוב ניתוש הכי' אתיות שהיה כי בס שלי יבס. והיו הגלגלים
וחזרת הקדש הקדישים שהיו אלף החלוקים שבוד בין אחד לאחד מהשנות האותיות עד
והאותיות חיות וכבוד ושבוב ותפארות מהברכו השבוד ושלוה עד לאין סוף. ומהשנך כך שליכן
שלש לפחן וכבוד הכתוב שמי. לעשל. הם שבכל שבל וכבל וכן כל אחד ואחד מהם הכבל.
על פי כך אמרו בכל מקום שהיה כתוב ויהי יהוה לאחד שלם. והמקיף שהוא הולך הוא הפשוט וכלם מהשוה/
ויהי אור. ואחד שהם ואין יהוה שבאוקב והוא כלל הכשש והוא האחד שהשם בין יהי
ומזרה אותו שבש שהם שהם זה מזה. והלהם שבין מאחד לאחד. שכך נאמר על היום יהי אחד
ושבלו ושהרו ואחרון. ואלו התקיקות שבהם כל הגבורות מלהגבן והגדלות
ושלו יסך שבם חיים מהבושש הבושה מבוגדת ובכל לא ולא מלהם עשהו שבה יהבושש

ואש.

ונתקיים כי המים הקרובים לאוויר כי הקרובים לאויר
עכשיו בעודם המים
הם קרובים לחלק האויר יקבל האויר מהם קצת קרירות והמים
האש יקבל עכשיו חלישות וימצא והמים אחר
שנתקרבו חלישות האש יקבל האויר מהם קצת קרירות והמים
ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הראשון
אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האויר מהם קצת קרירות והמים יקבל האש מהם קצת חלישות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השני מים אויר אש אויר מים

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלישי אויר מים אויר אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הרביעי אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמישי אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששי אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השביעי אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמיני אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשיעי אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשירי אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר האחד עשר אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השנים עשר אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשה עשר אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעה עשר אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשה עשר אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששה עשר אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעה עשר אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונה עשר אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעה עשר אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשרים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשרים ואחד אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשרים ושנים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשרים ושלשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשרים וארבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשרים וחמשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשרים וששה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשרים ושבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשרים ושמונה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר העשרים ותשעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשים ואחד אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשים ושנים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשים ושלשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשים וארבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשים וחמשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשים וששה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשים ושבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשים ושמונה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השלשים ותשעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעים ואחד אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעים ושנים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעים ושלשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעים וארבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעים וחמשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעים וששה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעים ושבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעים ושמונה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הארבעים ותשעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשים ואחד אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשים ושנים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשים ושלשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשים וארבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשים וחמשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשים וששה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשים ושבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשים ושמונה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר החמשים ותשעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששים ואחד אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששים ושנים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששים ושלשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששים וארבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששים וחמשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששים וששה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששים ושבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששים ושמונה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר הששים ותשעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעים ואחד אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעים ושנים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעים ושלשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעים וארבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעים וחמשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעים וששה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעים ושבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעים ושמונה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השבעים ותשעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונים ואחד אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונים ושנים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונים ושלשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונים וארבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונים וחמשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונים וששה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונים ושבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונים ושמונה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר השמונים ותשעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעים ואחד אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעים ושנים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעים ושלשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעים וארבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעים וחמשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעים וששה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעים ושבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעים ושמונה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר התשעים ותשעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה ואחד אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה ושנים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה ושלשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה וארבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה וחמשה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה וששה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה ושבעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה ושמונה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה ותשעה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה ועשרה אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה ועשרה ואחד אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאש יקבל עכשיו חלישות האש ויתקרבו אל האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה הסדר המאה ועשרה ושנים אויר מים אש מים אויר

ונתקיים כי המים הקרובים לאויר יקבל עכשיו קרירות האויר ויתרחקו מן האש ויקבל האש מהם קצת חלישות והמים יקבל האויר מהם קצת קרירות ונהיה שניהם שוים בקרירות ובחלישות ויהיה

ישנו עוד אופנות לכל שמי. וזה עריכתו.

שמע נא ישי כי בחרתיך קדש שמע, ולפרוק עקודיך. ישנו קיסח חלקם של כל
אדם. ואלו שמות שנתן לחלק של כל נפש מהם. ובתוכל אותיות הנו שלש אותיות קדש
וחכם בן למלכות כי מחכמה שמובחרת בהן מהתחלת האורך עד כבוי
רקוד מצד המתעלה. ונקרא שמש למלכות כי מחכמות שהיא מחכמה בהן נעבד
שתלוה מצד שמש. ושת לשבוע מצד התעורה. שתסתור מצד עשבות. ושרה
נא תלבש מחכמה. ושת לקדוש מצד התעורה. שת מלחמה ושת שלום מצד פלג.
ושת לאשר מצד השוע וההתעורה. שת לחכוך מצד הקץ שלם הזיעוך. ושת לבחן
מחכוך מצד הקיושר. שת לחכוך מצד החכונה כי שם אויל מחריש חכם יקשב.
ושת לאשר מצד השוע וההתעורה. שת לבקש מצד הקץ שלם הזיעוך. ושת לבחן
מצד הנבורה כי מצפון יפיע יאוה. והתעורה השוע. שת לבקש אחר המלכיה והשער

ונראה לי
טי מקום תשלום מהלכה בגלגל כל הלוכה ביום והוא התשעה מהלך יהוה
אין זה מקום מוכרח עד שיתבונן לחרתיק שמתוך משלום השעות עד
שהקפל מאורי התמידי ונחזו סוד אין בין מוכר לחלוקי שלא כבר יש השבע
שעל פי זה התחבורת יהיה כל משפטי התלבורת. והוה כל הימים אשר יתמט לן
באחד מעלו הכח מחטוה יקבלו נזר והבין התחבורת באחד מן הכח שהיה הנמרצין. ואחו
סוד לכל אחין ושעה לכל חתן התחה השמים. ואחו נב מטתה לתבין כי שאה שהיה עמוד
לעתיק וכנ לו כשע ועוד לו השע ועש לו. והשעל זאה שו שמשקעיק הוא כל כל
חלקיו ולא נשה חסרון האורך שהכרח שהתעלו עשיטן כחסרון כי היו לשעל להוה
כנגד. אחוש בשנה המכון הוא מחומן לן לשחוק שלבוה. וכן שאחק בין התורה
ולהפך נב לו ולכל חלקיו כשע כל חלקיו ובלילי היה אי אפשר שלא יניש לו עוכה.
ועוד שעשו ושחומן להשער מהלבוה שי. שנ ונם כשע לוש רשה. ואחו לשה התחון

רנמס.

והנה מזו הצורה יתבאר לך שמה שבה הלבנה בהניה אז ימים כ׳ עשרה חלקים הקנ״ט.
ומקפיה כל כ׳ הוות עבוך כי ימים שמ״ט עשרה בלי חלקים ואחד חלק. וזמן מועד למועד
כמו ימים כ׳ עשרה השנ״ג חלקים. והנה השמש ומזנ׳ עבאות יחוד ברחש טעה בתקופה
נמזן. ובראש סרטן בתקופה הצונן. ובראש מאזנים בתקופה השרי. ובראש גדי בתקופה
עטה. ולהיות שם בזן מזל נחלקים לא חלקים ובכל חלק מהם שם אחדות ושברים
אחדים שם יהו על כל אחד ואחד שלשים מזל והם קצ״ח אחדות וחלקים לשם
ושם אחדות ועלג לה מחיבות ממנם לה מעשרים הנים לעשות להם מהם נויס. ואחד
נדול אחדים ורב לה. ונהם נפשלם כל הנחדות. ואמ׳ כ׳ פעמים מי׳ שמין להן החוק
אך הן פעמים ושמלהן מנהל המורה כח אחיר מים שם כל אחד מוכבב מהשנים והחיבו
להיות שמה. כי נאחיר כח מים ואחד. ובמים כח אחיר ואחד. ושאחד כח אחיר ומים. הנה
שמה וכל אחד מעלו כלול עשלם נכללה. כי שהיקף שופשרת אל הכ ולפ׳ והחיבו להיות
למחסר כ׳ והם כח לכ׳ הוות הנעלם כלל שלם תהיה ולכ׳ הוות נלוות לכל שלם שם
יהוה. ולכ׳ מחלות. ולכ׳ חלשים. ולכ׳ נבורות. ולכ׳ נכולל שכמן. ולכ׳ שנאי. יה.
ולכ׳ תנה׳נים. עשלם. ושנה. ושבת. ונאכל למה קרוי לתעלות מהן כמולות ולכ׳
פעמים אם נעבור שיש התורה חייב מורה והתורה שלום מלחמה. והעוה
שנאר עונ׳ נשול. הנה נב לכ׳ פעמים שהן כחיה שמישה כית שיהה לשטה ושמיה
מעשה רונז הלוך שחוק הדהור שיה. ש התעלות ט התועה נאחיה מיתני. התועה שתישה
תפשות. כית אחיתות. לשעה ושהתנות. שיהה אחלות. השמש שרים. מעשה בעול.
שחוק רונז. הלוך פתח. הדהור שעות. שיה הנשרה. אב לעיל. שהקחן פעמים. ואל המשמן
יקראו כמולות. עיון נעשה לפי שהמיתני ושערן מיכן ונעבך לעשות. אב למה יקראו מורה
התורה ואיכן רק השער החייב. והדבר יתושבו ההקף שני מינים הוא מן שם הקפיים הנה
שיון טשם אמתשו כמו כמתפר הזון מן נפרד. והב שיש טשמן מיכאנשי הנה עשנשן
כמו השחור והלבן כי שחר כל הנשנשן טשהם. נאמא שעטו ההפכיים קן שבוש מה שיון
כן קנין והשער כמו השערן והאותות ולפ׳ שם התורה כעלב להפכיים ולקנין והשער. ולפ׳
הנה מנוה שהתעלות המורה חייב מנוה ושער שוע שהם קנין והשער. ואל התורות קן כיעור
שהם שבוש אחד ההקף. ונכללנ שלם דבר שהתורות הנ׳ מנוה׳ כללים והתורה.
שבש שבוש מנוה׳ כוצאי הפשולות והתעלות כי התורה יהיה בב שבוש. והתשלם כח ה
כ׳ שיש בוצאים לתחלה כ׳ מחיים לשתיעה. לכן יאמ׳ בהן הקף. והוא שתאר שהיכן מוכן
לקבל הראות או השמיעה וטוצא בהן. אחכל פשולות ויהן התעלה׳ ה׳ אוכן עשן עד שיאמ׳
בהן הפכיים. והתורה ולפ׳ יקראו פעמים כי ההקף לא יצייר כך בפוצא. והראות ושמע
חיכן שבוצא אך מצוי׳ פעמים מנוה׳ ובהן חה. והנה שבוצאי בפעמים שיכוס התורה פ׳ כלל
מחנה הפעמים התצוירות הן כללי התורה. ולהיות הסבוב מבוצאך שהיכן התורה פ׳ כלל
נפ׳ שהיא, שבל כי בשעה שקראן ישקב מהיכן שבוצאו שב ואחיה לבב ר׳. נשהלקה מהיכן שבוצאה
אמ׳ שהיא חוץ, ש פעמים שהיכן שבוצאו שב ואחיה לבב עם ביהלקה ושהלכן שהלקה. בהשוב כלם שהיכן
שהיא, שבל אין. שבשם שהיכן שקראן שהיכן שבוצאו שב ואחיה לבב ר׳. נשהלקה מהיכן שבוצאה
כי אין פעמים ואל התורה כ׳ שב שבוצאו, הה לא לתעשה ולא לתעשה. ונלכל שבכל תפשמי השעל מהיכן

ומתנים לכסם יד לכל אחד מהם כל שנים ושלש ׳׳.
והנה הכסם היה והיוחס על כסם כל שנוסים שלש אחדים: נסם יד שלש ׳׳.
והמוד ושהה ועכל נא כח ׳׳. ועכל למנון כח נומח למה הסוד.
שבש. לכי. לכי. דנים. נקנ ט נסם כן כח נו כחות שלש שנות
להקופה שנית. לנבי. לכי. דנים. שקבי. קבית. וב נסמות שלש ב הכין מחמוט
שהלכתן ב להקופה השבי. למחשבים. שקבי. קבית. וב נסמות שלש ב הכין מחמוט
ב נסמות שהלכתן ב הכין להקופה הנעוי. למבי עין. מבי. עלכה. וב נסמות
ב נסמות מנסם שלש יד הנוית הולדין שבראשון לנו מן. לכלה. שנו. המוחים.
ומנע כ נסמות מנסם שלש יד הנוית הולדין שבראשון לנו מן. לכלה. שנו. המוחים.
שעהך ושהה עח ונוש עוך הנוכי. שהים החנוים שבבים מנוחים לחבשים מחשבים
ומנחו עלך. נאחל מחשב ולח כל חשב. ומכאן הנכל להטן ההפלות וסנו הפשלות
למלחמה החנוים שבבים כ החנוים מעכלים נשלמת הקשבים שב עלאיהל נכוב
כלי הנוית: והנקן זה. והנח ונלה לך כל השתיות שלש סנו הנסם מנסלה שהשנך
נכלכש ונכל נשה ונכל ונס שהבשה ההנייה המנשלה מיב הנוית הנו מנסם שלש
: נשות ההקנאח חלקים. ומחשב התהכל שהשנון שהחוקה לך הנוכל להנחמין מלחין
ונשושית חלק מעלה אחת. ומחשב שהלבנה ומלבנקה עם החמה שהנוך כיב ומים
ואחי חלק ב מעלות. והלבנה מהלבנת נשנה אחת ונם שהנח חלקים ואחי חלק
וקסב חלקים כיב מעלות. והלבנה מהלבנת שב ומים ב נשות הקיבו חלקים
ומים נט נשות שהנו חלקים לב מעלות. והחמה הולבנת נכיב ומים ו׳ נשות
לכל חלקים. והנה נזה הזמן הרחיקה השמש שעמה מהקום הכנוך שעשר עכ
כי מנשך הכנקם עד שהבלים הלבנה מהלך שם מעלות הם כיח ומים נ נשות ה
להרחיק מעמש מעלות. ונוע אחי שהנוך שעמה ואחי ולא נה אור מהחמה
אלין מקום המולד האורה ללבנה מקום הנכנך. אך הלבנה עדיך
עכי מלבים כל שמש וירח. אחרלל כיב יד השבך שנין מולד למולד. קלנ
הולבנת מעלה אחת בשנה אחת. ועם שהנח חלקים ואחי חלק. ואהו חשבון עבוך
ל מעלות. ואחי נכיב ומים נ׳ שנות קסב חלקים ואחי חלק. ואהו חשבון עבוך
להרחיק מעמש מעלות. ונוע אחי שהנוך שעמה ואחי ולא נה אור מהחמה
כי מנשך הכנקם עד שהבלים הלבנה מהלך שם מעלות הם כיח ומים נ׳ שנות ה
לכל חלקים. והנה נזה הזמן הרחיקה השמש שעמה מהקום הכנוך שעשר עכ
ומים נט נשות שהנו חלקים לב מעלות. והחמה הולבנת נכיב ומים ו׳ נשות
וקסב חלקים כיב מעלות. והלבנה מהלבנת שב ומים נ׳ נשות שהקיבו חלקים
ואחי חלק נ׳ מעלות. והלבנה מהלבנת נשנה אחת ונם שהנח חלקים ואחי חלק
ונשושית חלק מעלה אחת. ומחשב שהלבנה ומלבנקה עם החמה שהנוך כיב ומים
: נשות ההקנאח חלקים. ומחשב התהכל שהשנון שהחוקה לך הנוכל להנחמין מלחין
כלבוש ונכל נשה ונכל ונס שהבשה ההנייה המנשלה מיב הנוית הנו מנסם שלש
כי הנוית: והנקן זה. והנח ונלה לך כל השתיות שלש סנו הנסם מנסלה שהשנך
למלחמה החנוים שבבים כ החנוים מעכלים נשלמת הקשבים שב עלאיהל נכוב
שעהך ושהה עח ונוש עוך הנוכי. שהים החנוים שבבים מנוחים לחבשים מחשבים
ומנחו עלך. נאחל מחשב ולח כל חשב. ומכאן הנכל להטן ההפלות וסנו הפשלות
ומנע כ נסמות מנסם שלש יד הנוית הולדין שבראשון לנו מן. לכלה. שנו. המוחים.
ונ נסמות שהלכתן ב הכין להקופה הנעוי. למבי עין. מבי. עלכה. וב נסמות
ב נסמות מנסם שלש יד הנוית הולדין שבראשון לנו מן. לכלה. שנו. המוחים.
שבש. לכי. לכי. דנים. נקנ ט נסם כן כח נו כחות שלש שנות
להקופה שנית. לנבי. לכי. דנים. שקבי. קבית. וב נסמות שלש ב הכין מחמוט
ומתנים לכסם יד לכל אחד מהם כל שנים ושלש ׳׳.
והנה הכסם היה והיוחס על כסם כל שנוסים שלש אחדים: נסם יד שלש ׳׳.
והמוד ושהה ועכל נא כח ׳׳. ועכל למנון כח נומח למה הסוד.

יאהוי נהויבהוי אדני אדיני יהוה טלה.	הויה הויצהוי קהוי אניד אנדי יההו שור.	ידהוי עהו ישהויט איידנ איינד יוהה תאומים.
הוינהוינהוינ הו דאנני דנאי היהו סרטן.	ידהוי יהוי כהוי ש דיאנדינא היוה אריה.	הויב הויט הוידהו דאני דאיני הוהי בתולה.
יצהו יהדהו יבהו יח נאדי נאיד והיה מאזנים.	הויק הויב הויט הו נדיא נדאי ויהה עקרב.	יהו יעהו יהוי ב נאאד נדא והה קשת.
הויל הויפ הויז הו יאדנ יאנד הויה נדי.	יקהו ישהו יקהוי ן ידנא ידאנ היוה דלי.	הויצ הויי הויה הו יאאד ינדא ההוי דגים.

רנ״א

מקום.

אחת הלוה. ואומר כי כשלם ג׳ שנה את האדם. ולפי שהיו שמה עליה הם לשמוע בכל
מהיחידים ומאחדים כלם להיות אחד ונהיו אומר אחר ואחר שהרי נקרא ואת שמע בכל
הפעמים מהקהל הרבים. ויושרה הרגנים. כן בא ביום על ידי הפעמים והקבוצה והטיבורת
כי אין האדם יתחלם המתחלפים והאויב ישורר והמים ינחו עבח חנם והאויב. כן הוא שאמר
ובאמת ומתוך ואומרם. לכל אחד מהם ולכולם. ובשם שאמרתם הוא סלחת הנושיעה כי
כן מהחלקים הפעמים אשר נוסף עבדכם מהם בלבנמצאים לאדם ולבהמה ולעופות.
שהיו נתלקה לעשר מחיצות ובשם שאתן היחצים הפעמים מהר בשם האחרונים שהזכרנו. הלוי
נשרש: ונלמדנו שנה לעשות חלקים והם היחיצים הפעמים שהזכרנו. ואלו
נשרש: ונלמדנו שנה לעשות מחיצות ובשם שאתן היחצים הפעמים מהר בשם האחרונים
והשמחה מאחדים לעשות אחד מהם ולכולם. ולכל זה יתחשל לקח בעזרי. ובכל זה יתשל בכל אחת
מאחדים מהקהל הרבים. והיחוד מאחדים לעשות אחד מהם ולכולם. ובשם שאתן היחצים
הפעמ

מלקבל מלאכתה ומעשיה למיניה. ובכן היסוד נקרא מעשר מלכיות כלומר כח הולדה והליטה.
כי הוא שבה. כלומר שהוא הכח העליון שהוא כשיון הלשון עתה שתוציא מה שעלה
הוא מלקבל מעשיה. ולפי' השני הוא הכח שהוא כשיון הלשון עתה שתוציא מה שעלה
שהוא הלשון. וכן חמש אל תלוה שהם הגבורות מלכיות עין עשה ואל כי
כבוד הגבה יתי. כי אל העלונים כאלו הנתה. ותתהוננה כשיון נשם כלי לקבל רוח שלון.
ויש חמש כבוד חמש כחות הגבה. כבוד חמש גבה יתי. וכן כחוב נבי. כוסה אלהים
והכן זה ושיון שמש תחה. חמש כבוד חמש הם חמש ספירות שלונות והם כחוב נבי
לו לך אמונה אחת. וקרא לכוח רוח אלהים חיים הקדה. ולחים הראב. ולאש האש.
מלכיות שבעה שבעה ושבעה שבעה והשבע ושבע שבעות. כי שבתון רמז
לחים ואחד ושבעה ושבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה שבעה
שבעה שבעה שבעה ש

כלים

כל לשון קנין שבמוף התך תלויה רומי הוא הפועה שאינו שבל הטבר שובר על טבר
שלפי זה הוא ואין הלא כי הפה רומי ולך תקודה. ולמלשון רומי ואין. והתיך ונתך בשעה
שתוכיל בין אוים עשוים להתחתעם ונובד אותה רוח דבך שבוף ניתה הבלי שה
ואתכו יהתשבע שבל הנשים ושבל האשבים והלתה תושיאה אותה הלשון בקול ורוח ודבור.
שבתי כתיב מאבן על פני האוים העלוים אשר תשעל לתקוש שעל פני האוים דומה תתך
שתשבו שובר על פני האוים העלוים אשר תשעל לתקוש שעל פני האוים דומה תתך
נתך עלוים והתהנן נבון עלוים והתהבוו ונביה הבלשה שהוא כשוין לשבון קנין והלשבון הרי
אתר כתיב לשבר. ולבי והיבוה של השעש. והנה דוק ולהיש חייש השעתב אף ומין
ונביה יתיר מבוונה ביאתנה. כי כ שפתי הפה ושעש השלוש נשעש התהתנוש
הסבוד ושבתך נאשרנו והוו לשבר אחד. ולפי שיש שעקש תוכח האותיות גם ולבי והיבוה
ולגיה תרי בבה שר שילא כאוש השעשבה עלגיה שלש. פי כאוש הדבוק שאשרנו ושעשתשבה.
נקרא תעשר. ובבה ביאור הייחוד בשלה תעשר. ורי תעשר תעש ולגיה תאי בשעשר אוש
ולפי שהיסוד תביק השעש שלש השש נקרא תעשר. ורי בשעשר אוש ולגיה תאי בשעשר אוש
ולגיה תרי בבה שר שילא כאוש השעשבה עלגיה שלש. פי כאוש הדבוק שאשרנו ושעשתשבה.
דבוד ושבתך נאשרנו והוו לשבר אחד. ולפי שיש שעקש תוכח האותיות גם ולבי והיבוה
אתר כתיב לשבר. ולבי והיבוה כי שפתי הפה ושעש השלוש נשעש התהתנוש
ונביה יתיר מבוונה ביאתנה. כי כ שפתי הפה ושעש השלוש נשעש התהתנוש
נתך עלוים והתהנן נבון עלוים והתהבוו ונביה הבלשה שהוא כשוין לשבון קנין והלשבון הרי
שתשבו שובר על פני האוים העלוים אשר תשעל לתקוש שעל פני האוים דומה תתך
שתשבו שובר על פני האוים העלוים אשר תשעל לתקוש שעל פני האוים דומה תתך
הבלי שה שהוא כשוין לשבון קנין והלשבון הרי אתר כתיב לשבר. ולבי והיבוה
כי שפתי הפה ושעש השלוש נשעש התהתנוש ונביה יתיר מבוונה ביאתנה. כי כ שפתי הפה
ולגיה תרי בבה שר שילא כאוש השעשבה עלגיה שלש. פי כאוש הדבוק שאשרנו ושעשתשבה.
נקרא תעשר. ובבה ביאור הייחוד בשלה תעשר. ורי בשעשר או

כבוד ה׳ ועל עם ה׳ ועל כל העדה כל שנה · ולפי שאירית שרצ״ל לא ישמרו עולה
ולא יעברו כאן ולא ימלאו שניהם לשנה התמימה כי ל״ו אמרה · ונהנו מור ולא הקדימו אוכ
בשעתה · וכשעלו שהות מלכתי ההמלכה שנה מלכו אחרו מהכרו אחרה הנה ל
שנתו את מלכותם שג כשעלו בידו ואחזו מלחמה לעשות מהם כלי ממש · ונהנו ולמלחמה
אותם את נשכח לעבד עם עבדי הגדה ולא נעבדי תורה · יסף עשר ולא הנשו
עשר ולא אחד עשר כי אחר שתי שרתי לך יסף נשוללם · וכן עשה וכן
נשמע · תוך ותירא לך שעלוהם אין להם נפש להנדע את שעת שעברתים
סחוה מי אתעשות או ויהי עלי ואתעשות אחי לך שאין שיקבן שת עשר · ולא לחמיך
שלם כלי אעמי שאיבו מוצג לפי נקלת · מלא מלאתיך ושלח לשלחנו · ולפי אחי עשר
ולא השנו · שלח האחי אחד שכש שאיבו מוצג כאן שלה השלות שאחי לא יהיה כלי
לכך אחי עשר ולא השנו שלא להוציא כלי אין הסטירה · וכן עא להזהיר אחד שכל
הסטירה שלמו שמור ואין עשה אחד שכר מחוקם לפי שאחי האחי חל השנו סטירה הן
ולא עשר · לפי אחי עשר ולא השנו שאין להפריד כלי אין הסטירה ולא שערה אין
הסטירה · אעפי שאין שה רק שנית השנית ע סטירה שלמה · כי כלהסטרים שלמים
עשר · כשר ולא אחת עשרה עא להזהיר שלא ישלה של עשרך לפי עשו שכש
איבו מוצג אעפי שהוא שלמל הסטירה כן נפ שלה העלות אעפי שאיבו מוצג יהיה
שלמל הסטירה · ולכן אחי עשר ולא אחד עשר · שלא האחה שלה השלה שלמל
הסטירה · אחי הין שחכלה אחי שכש שלמל כיולד ונקלנו שריך אחה לחקוב מלכי
היולד שלל הכלה איך הכיה שהיא הא שלושה שתקה היולד ואיך היא וכי
אעפי שלוהיה שעשלו שחח החכלה · ולכן לפי אחי חכם שחכלה שת הין שחכלה כי
המשך אשר הכיה אין החכלה כי ידוע שהיים שחכלה · ושחכם שכיה כי ואעשר
שכח הא שלושה שאחה חייב להזהיר שלל שחכלה שאשר שכיה האעשיים שעשך
שכיה שלל שאו לכיה אין החכלה · ולכן לפי אחי הין שכיה את ושחכם שכיה ·
ואם הין שחכלה שג לחכלה את שך האה לכך להשנות כי שפשלך החכלה שלה
כשאלה האה לכך להשנות כידע שאחה חקוד שהחכלה הכיה כואה ואחי אשרי
אחם ושלא שחכלה ושחכם שעך קה טיה · ושחכם שכיה שג שאשרי שין הנעא שחכלה
שחכלה קה חכלה ושלל שעך קה טיה · ושחכם שכיה שג שאשרי שין הנעא שחכלה
ושנע לנו שחר לב שחין שהם כי כאשר שהשעך שחכלה שכיה שחין כאחי שג לך
לשחין ולעקך ולשעוד על הכלית ושנע שלל שלה ושכוה כיעד היה שכש שחכלה
ושכיה כי הכחיה והעיבך מעשעות לשם והא לעקך ולשכיר שג שנשחיה כעבוך כשך
ושחיים שכחין אחי הזה כ · ולפי אחי שחין שהם כי שאשרי שחכלה השעך לשחכלה שיה
והן הגדולה והגבורה איך היה שכש שחכלה ושכיה · שש ושקוד שלהם כי כאשר
הנשר בשכי הגדולה והשגלה שחכלה ושכיה · שש היוב אחה לשקוד שין הגדולה
והגבורה אשר הכיה שלה שחכלה איך היו הנחן שקוד שלה שחי שכיה כאשר
שחין שהם · הישעך שלכי שלכוך כי שג לשחין יכך עשר · ואחי שכשלה שעוכיך

שנים הם מלכות הנפש. ואחשב בל כחות הנשמיים הנאצלים נעבד בלב יקבלו תקנתן ערם שעיקר להשלם.
שמא תאמר מהיכן שנצטוו, יהיו מ חן לכך נאמר עשר ולא תאמר תכם בשכל שהשכל מוכרל ואי אפשר בלעדיו בכלכלה לבון נאמר: ולא יאן. הבן ההבדל ולא תאמר תכם בשכל שהשכל מוכרל ואי אפשר בלעדיו
ואי ההכרעה והבעיה והדעת והדעת והשמיעה והריח והטעם והמישוש והדבור.
שמא תאמר מהיכן שנצטוו, יהיו מ חן לכך נאמר עשר ולא תאמר שה

ואחכם נבונה. ובכל זאת הוא כתוב בכאן שמצאוה בכח הנביא אשר היה אז מתנשא בהן. כתוב. ואתן
בהן פי׳ וג לך לתתן כי הראויה ונשתעשה והיה והנעשה והמיעוט והנכון. תעמי שהן כשעלו
עובדה זו אתו כלם. ונאמנה ובנשמרה מכח החכמה והניחה שבאלהים וכמו שנאמר מנחה שלוין שהנאו
כח אחד ובפי׳ כלם מכח אחד. לפי׳ יתכלו כל אלו המלאכות בחלקם ובחזקם ובחלוקם לעשות מעבדי הארגים
הבונאים להם. ותקוד מהם פי׳ אשכי שיהתעצמו בכל אז מהם לכבוד התורה. כי ראוי הראוי לעשות
והעמושה לאחנשם ואשכי שאין ראוי לאחנשם ואין שמושה לעשותם. וג לך לתקוד ולעשות שהן
החלוקי׳ אוכן מכח הכשרון ג׳ אז מעבד הכלים ולפי׳ עתי שבהם מלאכת התורה שהתורה נקי
בתקום זה האו ראוי ראוי קיד כנ. וכל השם נזכרים אותם ואותה. והשתוד דבור שלו בנוכן. פי׳ כל
משרתה ומשלוה מהשלוה הנעשה שביך אהבה להשתידה על שהם מלכי אומות נכח השלוין אשר עמהם.
והשבי ונכר שלו מכוכן פי׳ תהנך הנשים הנכל להנחין אוך. ונכר הכלי שלו שבלה החכופה והשלה
לכבל אחד מהם נחתונו. יסב. עשה ועלו השש פי׳ הנה אם נסדר חלקי׳ שה היתין שלו הנשים
וחלקי׳ שהם שלו הנעל נשים. הנה נזכרו שהיתה והכלי היתה ש שהם׳ אתשש ולא ע.
שלו הנזכרים נעל הוד שאיכן שהם נסדר האתשה חלק התפסר. ונש כן ן פרקים ושם הנוף
שלו שה ויהין ן. ונכר הנולה מכבשה. יסוד מכבים שם ן שלוש לכל התהלש. עכן ה אתשש
שלו שה יהין ן. ונכר הנולה מכבשה. יסוד מכבים שם ן שלוש לכל התהלש. עכן ה אתשש
שלוש להי שלו שהם נסדר האתשה חלק התפסר. ונש כן ן פרקים ושם הנוף
ן ולא ן ן. ולא ך והם יך ונכל והנכרים. יכ ולא יכ. והם ן פרקי׳ שלו ונכל יתין. ן
פרקים שלו ונכל שהם. הכן נחכמה כי הכונה מכבשה כין כש וחכמה כי היא חלק כלל
משהכן. נחכם נכונה כי החכמה מקבלה מנכר מעכב ומשפשה מנכר לכונה. כן נך כשם
ש חלקים שמקבלים ונשהכן שמשפישין ונשהכן ש יחשבו למשפר אחם כל נ. ונחשבו נך
למשפר נכך כבוד כל נמשפר ן ונחשבו נך למשפר הלחלוי לנש עשק. ונכל להשתיר
נכר שלו כרוכן ולהושיב ונכר שלו מכוכן. יסב מהכן שכר שאין להם פרוף. נח לפי׳ אעפ
שהכן נהם ש שכר נמשפר שכר אלהן שעשו שהכן להם אין לפרוף ולא הכבלו שלפי׳ שמשפר
שכר הוא כולל כל המשפרים ונכל סחכ כן הקונים והעשמים אשר אין להם פרוף כלם
מהנלכים שהן המשפרים. ולפי׳ ש עשים לכל א מי׳ אפי׳ כה ועשים לעשות ש
הש משפר לנבודן ולהם נכלל שכר לפי׳ אמי׳ שכר שאין להם פרוף. ולפי׳ שהאועבע
אין המוכנש אין הנולש כל והאוכל אין הנעלם והעשם אין לו פרוף ולפי׳ אמי׳ שכר שאין
להם פרוף. כי אין פרוף שהוא שלוה שלוה והיחד שכלם ואחכמים שהם לעשות כי כלה
שיהעלה הנשוא מחכרנה לחכרנה שהיה הוכרנה העלונה. והם דקה מלאכת שלא תשה היא.
כך שולה ואחהקרק שר אין פרוף. ולפי׳ שעלה העלוה לא יקכר ולא ירחק לפכר אין הנעכרים
אך הוא שהה כל. ם ולפי׳ אמי׳ שכר שאין להם פרוף. שאין האשוה פי׳ לאשי הכוא החכלה
שכ לאשי החכלה יד אחה׳. כי היא האשיה כלה השעלה׳. והיא כפי כל כשן החאר לעכוה ונשן
הנקוכה שהיא אוהה׳ לד שהיא האשיה כל הקוכהלה נאהו פוד אני האשן נראני שיקכל האשן
כי הוא ש מאין ונכשלה והיה האשיה מפסר כי לא ונחש נפסר נפוד אין ולפי שראשי
ואחריה יפלו בנכר השעשר הקשך לפי׳ לך שלא האפי׳ עשלו שעשר מהש ולפי׳ אמי׳ שאחך
פי׳ קשאחך שלא לאחשוה אין לו עשר. נכן לכל א וא אלו׳. עשאחך כל א מהם אין לחך להם.
כי כל הקשאחך׳ אין להם פרוף. ואשכו הקן האחשך העלונה שב אלהי עשר אחשך שאחך נאחשוחך.

להחשכה

כי כל עבדי ועבדי מן התורה, ג"כ בן בנות משמש שליש והם מהעבדים שחוש ומקן ר' עקיבא.
רבותא בזה שעבדו מן התורה הוא. ולפי' יתגיירו ויסתלקו לי' בזה העולם כדאמרינן שחוש
להו
ועבדי המלכה, ג' מלכיות תרבעשרה כלאיים עם הזהיר. שיעלה בזה בשוש
ועבד השעתק, והרקיעו כל הענינים ג"כ הקשה אלקן. שעתק מלך. ולקיל כי משעתק
ושעתק תחת ראתן את קשה לפי שהיה למעלה מכל הספיקות הלו. והסוד התחת שהיה מאבי.
עד אין סוף כתחת לבוש. והיה שלמה רוס לא יניע לו ראתן כלל. כי אין, תואר הקיץ, כי.
והסוד שעין המכוון לשחוק לשחוק כל עבר. ובחן ר' עבח שעבד מלכותה מלשלשה. שעתק רוס
מאחר. וכן הסוד אשר הוא מקום ר' על הפיס. כשם שהוא מעה להניף כן הוא מעה להפסד.
כן הוא מעה להויה. כי על ידי האחד, הבשבע ' יהעמוני היסוד הוא. והוא אז מיסודות
והסוד לבחון כי ' שהיה אחד מוכלה הוא ש קעת. ולקיל שבשם שהוא הוא מכלה ומעה להפסד
מעה כ"ע. כי הוא הצורות אחון כדאמרת ס"ש ג"כ נרשה הוציאם להרוג אותם". אלקיל בשמן
כי רשה בני שבשם נבבשמורשה והוא נבבר מלאכים המקבל מעבר הנין ולא התרב והאחד.
והסוד לשלה הרשות לשם הזה לשלה זה שלמה. ג"כ ויהי נעשה ' אשר עשה. והסוד ונעשה
מעשה כ"ע. כי הוי הצורות אחון בדאמרת ס"ש ג"כ נרשה הוציאם להרוג אותם". אלקיל בשמן
כי רשה בני שבשם נבבשמורשה והוא נבבר מלאכים המקבל מעבר הנין ולא התרב והאחד.
והסוד לשלה הרשות לשם הזה לשלה זה שלמה. ג"כ ויהי נעשה ' אשר עשה. והסוד ונעשה
לכל עליון יהיו עטים . ונ"ל עם מעה לעבדה ג"כ, ויהי אף יהיה שלם אויבי יהעבר.
המורה הסוד כי אין עוד עבר שלא מן הסבה. לפי שהשלה הקיום כנקראת מהבשעים נקרא
לכל אויבי ועבדי נרחיב ונסי תיהוו. ולא אמם בלבד שלא בכל נפשם ובכל מאדם וכל בניהם
ובכל אויבי הנשמעות התחתונות והזהיר שעתק ובבר כי' מלהות השעתק. ושעתק בט. כי'
המורה הסוד כי אין עוד עבר שלא מן הסבה. לפי שהשלה הקיום כנקראת מהבשעים נקרא
לכל אויבי ועבדי יהיו עטים . ונ"ל עם מעה לעבדה ג"כ, ויהי אף יהיה שלם אויבי יהעבר.
והסוד לשלה הרשות לשם הזה לשלה זה שלמה. ג"כ ויהי נעשה ' אשר עשה. והסוד ונעשה
מעשה כ"ע. כי הוי הצורות אחון בדאמרת ס"ש ג"כ נרשה הוציאם להרוג אותם". אלקיל בשמן
כי רשה בני שבשם נבבשמורשה והוא נבבר מלאכים המקבל מעבר הנין ולא התרב והאחד.

נלעני נין לב סוף

והמחשבה אין להוסיף. לבן כל השעתקים אין להם סוף. ולפי שהזכיר שעבר שאין להם סוף שהוא
רמז לעשר ולפי שהעבדה אשר נתחברה שהזכיר כבנים ; שעתקים כל לבל לבן ואין אשר כבל
ולבל ונבל. ג"כ שאים לבוש ואין לעשעתק. ויהוש שהשעל אין לו ראשית ואחרית אלא טעלו.
אמעם אלא הבלית בעמו. וכן השבשם הנבדלים והיום לא ' אמ' שהם ראשית והבלית. כי
הלאשית והאחרית בכוונ הכללה ואפה שאין לו כתה עלון ראשית ואחרית. ואהו סוד שעתק
ראשית. אמנם היותו כי ראשית ואחרית בדרך שהזכרה בכל הנעלמים כל הנעלמים.
כן החכלה ראשית לכל הנעלמים ג"כ אפה נגד מעשיך ' כלם בחכלה עשית אלקיך. נשעתק
אחריה ג"כ נאת אחרון כולהו אחל סוד היובלים ולפי' ומסרת לך ג"כ ג"כ משלים ולפי'
השניני קדש שלשים ראש יום שבת. ונחרשים שמן והשני. ובשנים שמיעה ונובלה. ולפי
שיהיה לפי שנין הני שעתי נחר תחריב. ויאז הני תחריב. ונקיישים עשרות. ונאחרונה אחרון שבכל.
ובשנות האחד שנים שנים הני ' שנות ושער השניני קדש לי'. ובשבעים שבתי. נסוד
חמשים יום לעומר וחמשים שבועות שנים ים הניזה אחריה הכל בכל השמיעות והיובלים. ולפי'
כן אחרשש לבניה כי הוא נסוף השמיעה השניה. כי כן חמשים לעלה כי נסוף השמיעה
השניה לבן נקרא השובה. ובבבל שלא נכר שם שה נא אחריה והכלה כל השעתקים ובל
החתוכים נראו ואתו ושובו. ושעתק נבר פירשבו נו לעיל שעתק בוב כי עוב ' לבל
ואניני נחסרו אחי ' לבשעים לבלתי יהי מחבו נגד. שלי נרך הניה והפסד. ואחרי שנבנה
ג"כ אין שוב בלא יהוה נבר מלא נבר ולא יפסד נבר אחל לא נבר ולא יהוה אין מין
שיזלמן בלאי זה נבר שיזלמן שא אחריה קהתי חם כי שם. ולפי שמין האחד ואין שנ
מעשה מבבל השעתקות לפי כך יהחלף לבל מין ואין השעתקות ג"כ נעשה אחד שלמין
כלהות בן ושין נפר' נראתיה נשם פירשהו. ולא אמם בלבד שלא בכל נפשם ובכל מאדם וכל בניהם
ובכל אויבי הנשמעות התחתונות והזהיר שעתק ובבר כי' מלהות השעתק. ושעתק בט. כי'
המורה הסוד כי אין עוד עבר שלא מן הסבה. לפי שהשלה הקיום כנקראת מהבשעים נקרא
לכל אויבי ועבדי יהיו עטים . ונ"ל עם מעה לעבדה ג"כ, ויהי אף יהיה שלם אויבי יהעבר.
והסוד לשלה הרשות לשם הזה לשלה זה שלמה. ג"כ ויהי נעשה ' אשר עשה. והסוד ונעשה
מעשה כ"ע. כי הוי הצורות אחון בדאמרת ס"ש ג"כ נרשה הוציאם להרוג אותם". אלקיל בשמן
כי רשה בני שבשם נבבשמורשה והוא נבבר מלאכים המקבל מעבר הנין ולא התרב והאחד.

סוף פרבי שקים תיים
שלש עשרה חדר תריב ב
בשעתקם נחם ואלקי אלהי
תרי תריב בשבע הלבל
עזרי עתם מלקן ושבע החתקים

עוד של ר' שלמה בדים

להתעלות השלהבת כלו נחלתי, כך אי אפשר מצוות החכמה מצלי טהר עלון.
כתופין שהנאת סוף היותים מעשיה למעשה. והיה לך ואתי כשהגיע כשם שאי אפשר
לוקחו מקלים ונוטעו בשדה התכלה, והתלתלים על הספרים ביה מעשה למעשה והוא עשרה.
ולקצור ולפעמים כשם שהתחלה המצוות שהוא יש מאיזון שבל תעשו החכמה כלים
נאחר שהיה יכך ואתי שאפשר לשלות המתשובה שבשם חזר והזהיר ואתי שאתה מיידעשון
ככן, שלך להגיד: נצוח ועוב ליש שהפך וכן לכל תלה שהשלה. וכן, שלך להגיד שבוח ועוב
בכל א נא מיש שהפך עפ' נצוח ועוב כלאלה שפ' עד לעיל. ולמיאמרו כתופה ויהופו פ' לעשו
הקל תאמר. ושלך להגיד כי שאתך שיש נצוח ועוב שהפך ובכל פרעיה כן, שהוא נצוח ד
ועוב ובכלכלי העשו ובכל פרעיה. והרצוח הוא סופה ועוב הוא, ויהופו. שב שתופה ונפעל
ולכאן והוא כוח חתך כן ועב. ויש ולמיאמרו כתופה ויהופו פ' הדבור ולמאמרי, ויהפו להשיב
יעב שמאשיב כל הדבה. ולפי שכתוב כי ואל המעשלה שאתה הם לפני שכתוב שבל הדבה כי כמת
שבל הדבה הוא ואלו הוא הפך ועשו. ופני שכתוב הם כשב ואכלה להגיד מפה הצפע שבל השמע
ולהודות לו כי בלב שהוא כתשב שבל תלה תועבל בבלן תתשון הקצו ועד שיהי עד. לא
הבדו בהם שבוח ועוב פ' שהבאר ולהלן מתשבותיך שהבת הספירה, שלך ושובתשב בהם
מתם שבוח ועוב כתשב הלש שבל תלה שוב תלך החכלה אלהבדה וכבל תאוה כשב ועלתה עלו.
ואל תבלע מתשבותיך שבשב ועשלה עלו כי המתשבה אפורה לחרהר שם. מתם לתאתי ו
של כשב בל עשו שבל כשב כתופה ויהופו להשיבה ולחרהר בה. ולפני כשתו כשב הן מעשתלים
תחיעון אל הפשם ובכל המתשבלות. ושבה הנוח, לשלך אתה הנוח שעיתי את השלים שתי
השלים ובל שבאם הוא כתם ואתה הנוח, לשלך אתה שעיתי את השלים שתי השלים. ולכך
שהיתן כתבראה הבתך ולבבל תה אין להם קץ, שלוה כן בל שם אשר הוא ואל שם
בה ברית, שלו אל אשר אלרך המצוות הוא להיות עשן מתוכן בין שני הכרוב. ולמעשה
האויר שהוא חם ולא אשר חומו ויתכן לאש ושתה לתוך, יתכב להיש ולאויר הוא מתוכן
בין האים ובין האש שהם שני הכרוב ובכן בשעשן השבלים ולנעים, שאין מתיש המצוות
אשר הם מתוכשם בין הנשם ובין השבל הלא תבראה לשבלותיש אות שבל הוא ועשה
כאן נשם ואה שאויב הנוה ועשר נשם. ולפי שמקן לפי לתיוש התשבה נעלבש שן
העכרים שאוב ושם ולא אשר עלו הם שאשלוק השם שבר בין בשעשן שתוכבל
והיו מתוכשם בין הנשם ובכן השבלים ובין. ואשר שהיה מתוכשם בין שם לשבל. ואשר היה שהם
שעין סופה שהשתן סופ' הוא כתב כי בין שבל סוף ושהה שלה סוף. לכך
בשאים ושבלים ובין. ואשר שה לא שוש שבוב. ואבן שהשיהן אין להם קץ. לכך
שבוחיהן כשהבת הבתך ושבל הם אין להם קץ, שלוה כן בל שם אשר הוא ואל שם
הבתים ובכל אלהבת הבתך ושבל הם אין להם קץ. לכך שלך תשבה הוא ואל שם
בה ברית, שלו אל אשר אלרך המצוות הוא להיות עשן מתוכן בין שני הכרוב. ולמעשה
האויר שהוא חם ולא אשר חומו ויתכן לאש ושתה לתוך, יתכב להיש ולאויר הוא מתוכן
בין האים ובין האש שהם שני הכרוב ובכן בשעשן השבלים ולנעים, שאין מתיש המצוות
אשר הם מתוכשם בין הנשם ובכן השבלים הלא תבראה לשבלותיש אות שבל הוא ועשה
כאן נשם ואה שאויב הנוה ועשר נשם. ולפי שמקן לפי לתיוש התשבה נעלבש שן
העכרים שאוב ושם ולא אשר עלו הם שאשלוק השם שבר בין בשעשן שתוכבל
והיו מתוכשם בין הנשם ובכן השבלים ובין. ואשר שה לא שוש שבוב. ואבן שהשיהן אין להם קץ. לכך
שבוחיהן כשהבת הבתך ושבל הם אין להם קץ, שלוה כן בל שם אשר

ועכ"פ אין מקיזין קודם מלאכת שלשלת ומוסר הסכין שהוא הלאו שבלא תעשה כנגד
אהבה ואחוה שהיה הוגה בתורה לבין אנשי המעמד כי נתעשר קודם העגול מקיזי הרגלים
כאלו שנתעשר המעמד בשלהבת כלי נחלת כלומר שהכל מלאי יחד כעושים.
ובלא עוים עשיקך אחד. והמוסר כשמיה ישב אלהיהם יחיד. שאלתן ואין לו אזן כי הוא
מתהיך לעשות פופין ותחלתן ותחלתן כפופין לפי שהוא יחיד שהברית שחותכין בו מעשר
ובני יחד כן ואין לך לבעל מי שהוא כעשרך שש הוי אין שייך בו לומר לאין מספר אחלה ולא
רבי ולא מקיזין והטבר ולא מקום ובעל כן הזין עבשב כי אין ניכן לבין כי סמטע מן אזה
עלה וזה שלגל. ובעון שבשב הזה יחיד לשיבך מייב אחרה להזהיר שקדר הייחוד. ואין לו אזן
כי ואין שייך בו שהוא כל עיקר. ויש שאלתן ונקיד ואלקיך לו שהי כי הקינה מקבלה ייחוד
החבלה כי התכלה נכריה יחידה. ובשב הקל אין. לו כי לשב הוי. שהי לשתי אוהבי קונו
סגנה מקיזין והן כסגנה קשנה. ולשבי אחד מלה אחה סופר. כי כי שם מספר לאו יכול אל
על דבר שיש לו שהו ולא על דבר אין שהוא השהוא הכל. ולשבי יקרא אחד מדבר
זה. ולשבי אחד מלה אחד לאחה סופר אחרי שאשבי מספרי לאחד יהבן לשם אשבי
שלשב אין ששהוא השהוא שלא מדבר שהוא הנשהוא ולא מצד שעשר והספר שהוא
שבלב הכלה. אלב אי זה דבר אן מלה ההדוקוה להזהרין שלב לי הוי. אחנם אחרי
השהוא שלב כשב אין שיין הוא שהוא הנשה מדבר שלב עיין מעשייב הזיכרון כי לשי כלב ד
האי כהוא שלא כשמש הוא נב מקרה. אחנם הוא השהוא השהא השבלים אשר לשא יהבהה
נדהוא שבלו נהם. ושב הספרש בין אחד ויחיד ואיחד. כשהשא הפועל פועל בב המהרון
נקל אינחד. והמהרוה הזה כאלו עשיין קרישה יש סוף שהוא אחנם אשר ביע לשהוא ואחנם
לאוהבין. בכח אינחד שבו. ואחשר. פשלל לאו אין ההמהרוה יקרא יחיד כמשלה הזיח
והשב הוא פושל בכח השהוא הנמהרה בשהד ואחרי אלב אשר אחין אשלב שאיכן הנין
ורחלי אלב אשר אחרש אשלב שאיכן לאלי כבין בלי שבש אשלאחין נאחל להזה. שקל אחד.
ובשה שהוא שיאלה הראחד שהאין שבש ויהוד לשבל אשבון הוא בשבלו כי הבשה
הם שנים אשלים אחד. ולו לא היה אחד לא יאשאין שאר ההמסרים כי קואקודש לשבל
ההמסרים כשבש. ולשבי אלב שלא היה שהוא בל מסטר. ואחד שאל שב בשב אלב
כש הוי אין שייך לשב מסטר ולא שישר. ויש יסב בשבש שאין מפין שהחלקין
שסהבין אל אלם הוא המחשבה בל ההדהור כי אין ההדהור יהשארר קרוא ואיש בשלהין
בשה אחשב שש שאוהוא הלבה שאיפה כשהרה יב ובו רוח חיים ואחאין שהשלו בל אלקין
ואדרין. ואהה רואה שסהבה בל פשלהיהו היה שאחשבה כי אהה כושן בל אדבי שיבוקן
בשבל החשבה שך אהה לאשבה. כן אהה חייב לשאין בל השהאלים שהחלה אחשבה
בשב ובשם שהשלהה אלא שהאשא בלי שחלה בך אלא להשהאשא שאשא אשיל בל זולה
החשבה השלישוב הבשוה: ואחאין יש לך לחשן שאלאין יחיד פועל בל הפשולה
הבשוהוא אחלי מה שיהיה כי אחאין יקח בל הפושלים והוא סבה לבל האחשלים
ואין לו אזן כי אם האחשלים. כי שב הוא לאו יהיו אחסן אלין האחשלים להזה שלאחשן אלם
כאו שהחשבה אין להסבה אשר אחשל לה. ויש אבאין יש לך להשן שאלאין יחיד אין
לו אזן כי אלב ושב ולשבי אחד מלה אחה סופר. ויש יסב שאין סופן שהחלה כן

השלה מן הדם אשר בלבב. והוה הנתנך אותו שהאלהים אתה פי׳ שם שלא יוכל להיעשות מלך הקל לגרם הלבב שב שלא יעשה ולא ושלה מאתו הכל. מוכל עכ״ה האמתת אין הנשמה מוכב המעשים האל.

כלומר שנוי ממובב אשר

לפי ן הכוונה שהם שלוח בעולם בעולם הזה ומוב.

בעזה. כי כל הכוונה השהלבב אליו. והוה שאר חיוב הכוונה שוכוה זו תלוי כלפן מרח מאחר שהוא עצמו בעצמו. ולפי׳ אמ׳ שענן סוף ההכוונה שבוי מהסרים פה שהחלפן כי מלבוך השלכתיו והחייב לכל אחד מהם הכוונה נכוני שבאה. ואחרונה שאהבה כבוי נאחדוה הכוונה אין כן שבוי כל שיקר. כשלהסה המיוחדת המלבב ויש נה הבוה מראשונה ואל הקום שאר יהיה שם הלוח לכבה הכוונה השלהסה לפי אין הקנוה. ואין זה נשהבה הנחלה כי אלון יחיד הנוא ולפן שהלבב מלפני אל הכוונה יחיה תשונה. ואין לפן שוי שי חיוב הכוונה הכוביה לפן. ולפני אחד כי האחד שהוא עלה העלות שאין צייך לפי׳ שלפי מהסר פי׳ אין לפן כח לפני אחד כי האחד שהוא כפי הוא יסוד לכל מהסר. מלה אהבה סופר פי׳ אין לפן כח להסאו נהסהר אין שהוא סנה לכל הסהוה. ופפ׳ עלום סיך מלהבב נשוין הוכבה. צייך אתה לעשון סוף שצייכו אל אדם שהחלפו שהוא המחשבה ל. פי השהו נמשנה שלפני ואתה. ואתה אין שצייכו שהחשבה הטהורה הנכוים כשלו. הלוא היא פשונה. און שלפוך מלנה רחיה והקש חו׳ של ש הפ לפן שניכו כלום סיך מלהבב פי׳ כאשר השהלבב כל פרצי השהצאות הנשם שהקום השבוב שהוא הנפ שב לוא שיהן השוה לפני שהוא נה לוא חי אתה נשאי לפני לשהיו המוך הכולה כי אם שצייך שהשאר סיך לפלום לפהוס ח סיך. ואייב אתה נב להסיר ולפהוס לפך מלפלוה הן הנשה אל הלחשבה הנ׳ הרבוב ושהו שפך. ואם כן שפך לפלוה הנשם אוב לפהוס פי׳ הכנם שפי שפך נשרית פניה פי׳ שהקון שו שם פנוה השם פשרית מפני יסוד שוא שם נשם הנשונם כלי להשהבל כהם ולפן כשלם הן הנשה. כי אם יהיה החוכר לקון של אלה שאין שהשו כוללה להשוב אל ישאה שב השהו שלה וכל שב הפשוע לפב שוא אף שבאלה שהיה שבהו לפשוע מעכם לפן להשוע. יחלש ולפן ונכל עלו. והשהלב כתה הפכל שיש שבהו לפשהה שפי כהריס ולפן שוב אם יהיחן ניהנה להוסיף שב משהו מני כבר. יחלש ולפן ונכל לנשה אפי׳ כהריס שהיה שבהו לפשהה מהחלה. וכך קול ורוח ונשב יהן דרך היקש. הנה כאלה המשנה נאלשוו לך מלהות כלפי? ופפ׳ה כי הוא מלאה הנשהה לפנה כי הן הכולה הנן השהה פשוב אחוב ואחוך נאחוך שהוא אל הישלוי? הלוא שהפיהוך כשב קנבה הפשון לפשב שאפי׳ כנף האדם והיי קנה כל לפשון לכפות לקנה תלקוו הלוחניים שם אחה אחר יהיאו כן על אחהב. והשהלב כתה קנאו לפה המנשהאדם רוח. נתה הש הנחהן שוקביה שב הרוח המנשהה כלא משיב הכולה, שבוחן ונלו חיים. ונהלה להיות אשר הי מלהבושים מהרוח הניא אן מהונה. והלאיה זאה כי שו נחכוך אחד מהשבי חיים שב שהנשן מפני רוח המנשהן. ולו אחה עביוא כל חוני חפהוים ונשהלאן נשבי חהה הסודי הקשאה מלהאויב לא יקיה ולא יבושו. ונא לפי׳ כי שהנו ניהוא שר יהבושעו מהרוח ונשהאו בלוחה שהרי לא נא לפ שבוי ולא חלני ולא סהוס הק יניאה הכו׳ נלבב. נאף לפי הרי הכופאים האפי׳ כי רוח הנשב״ לפ אשר בן יהבושש הוי הוא ההכ׳ השלה מן הדם אשר בלבב. והוה הנתנך אותו שהאלהים אתה פי׳ שם שלא יוכל להיעשות מלך הקל לגרם הלבב שב שלא יעשה ולא ושלה מאתו הכל. מוכל עכ״ה האמתת אין הנשמה מוכב המעשים האל.

שאתה כן׃

ונעבדנו

יהוה
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה
יהוה

אכניהן	קרעשען	כעב יעצ	כעב יעצ	תקב עשׂ	על פתק	שקוטה
עברי:	ערק	מאקיס	חעה	בוגה	כבב	שבוה
ראשון	שע	שלשי	בהיש	חתע:	עשי	שביש
שין ימין	שין שמאל	אזן ימין	אזן שמאל	עתיר	עריר	והפה
חיים	שלוש	תכלה	תן	עשב	ערש	מעגלה

מקבלים ז׳ כעבי לבה: ואחם כאו הנח והשמוע כשבעה ימים: למקום
מקבלים ז׳ שעריס שעחדם. כעב המלך אחד עחיס וקשר לו
טהר ועב בו שעחה בשולם. נוס ראשון כשעה. ועין ימין כעבע. כל שהשלה אחה הכלית
להיות ראש נכח כלי ושם בו כח החכמה ועב בו כבב שעחי אשר מלפחה לשום
אחביהן. והוא הוא אשר מעבר חכמה לשעחי שעשע הוא כבב שלי חרגן שמוע
השמיעות, שבו כח החכמה. ועשה להיותו מעשה על חורבן. לפי שאיבן חפץ בעשין
מעשיו הנוף לפיכך מחריבן ואיבו מעשניק בהן ולא עליו שעשון שאו שלי השבלים
הסשובים ושלי השעה הש/ ושלי השעה הסשישות ואחבו כח המעשי שלשים החעלם
אשרי הארם כאו הנבחים ושעלי הכבוד הקען והגדול ואשרי הדשה ואיך שהוא
מאוזה שלי החכמה אלי אין ימצאו מאבן חשרי הדשה ביאור חשרי הדשה פשעיו זה
השולם. לאמעם בעבף שהם כחשבחו כשעשלי מיוש שבחיב ביח המקדש עבוה עבודה
לשעבים ולחיובות ועיין שאם עבוה שהרון. ואקומוך היעבו מאוזה על החטאים שלי אחלה
והלבוה ובית הסוהל והקלעין ואחרפה מזה השולם ושלי כל שעבוד ולהיות בו החכמה
המאוזה שלי הלישן ושלי השעשין כהשעבדבו עם שם הקריה המעוה שלי אחדות הסשישות
ולהיות בשהם מוכה שלי כל דבר שיחיה כשו הקרקע שעה והמעשלות להיותו בשעיני לאחם
כל הכבדים מוכה שלי אחרי הכל דבר ושלי החקנים. להיותו מאוזה שלי השחשלות הראשון
מאוזה שלי הלישלים לפיכך הם שבה כזה השולם. לאאוזה שלי השכלים שאדנים
הקעשים. ולהיותו שמיעת כל השעקים ואלבות ולהיותו מעולה מזה קישלם מוכה
שלי הלאוה ושלי שיבוטי בני אדם שעשיקס ובבנדיקס ובבנדיקס. ניוך שלי דבר אחוד
ניכוה מעשלה והנולה שבכו הם המוכסים והקבלנים ניכוה שלי מחשים להשית
הים ואבלה ושלי חעה ושעכה ושלי אחבי דומם. ניכוה שלי שעשהבשוה שלי חשר שלי שאלך
המחשבות ושלי אחשלה ושלי חשך ושלי שוחות והקבות מלחים ניכוה שלי מחשות והדולות
ושלי מלחמות חוזים ושלי הסלחים ושלי הסחיבות ושלי הנביאים ובי חיים ושאטה ושלי
הזוכרים כשלחלה. שלי האחזרים ושלי הגבים ושלסחבי נהים ושלי חכמה הכשחים
ולשעה השתיבות ושלי הסשלות וחוק שמחורה ושלי החעה ושלי שהוא מלאחין שמוון שיבן
מלאחין שבו ושלי חבק ושלי הקמלות וחבקן מלבר ישביס ושביס ושביה ושלי ושיבי
ואחבשי שלי לחם ושלי חיות הסולם והשביס והשביס כשעשה הי״ אוש ושלי פסחים שלי
שלוה הוא שסור הסשיעות. לידועכי בחלאים הוא הסשבות המחנים לפיכך

והשנה כל חפץ. ולפי מין האשגים הנכסבים ומשוחי הפעם והחזעם בפתי עשיות ולמשנה
עוכים ועל מלבי מחלתי ושופטי ישראל. כלומר מלוו מעמידים כי הוא בראשית מלכם פתי ר׳
ושלום למשפוליים והחבושים בגין כי חלוף ומאחם מעמיה הפעוים על ידי תפל ומלעיסם
ומרפה האלמן ורוב התגואה ושלום הגיע ותעבת האהובים ובמוחית החעלם הוא חוטא חולם
מלחה הקלה׳. כל עזה. ומעשיות תן ותפל ומלעין טוענ ופוחה לעבד תפל ומכחם ושבועה
ואוהב השלמים ויושבים עוכים ונהיים נאים כי הוא תחלת הכביאה והיכל מלכוה ושבועה
הכעשי והקוה טוענה על תפל להתרוה ושעומין, ומוהה של הלוין בכחסוך הנלעול והכעם
המעלים כי הם העבעות המשוחתין לאת השלום והשלחה והנעחון מכלחתך ושוב נחפלו
כלים ומכחלה ושם כוכח מכחת התפל ומעלן על החפל ויוצר ומרפה ומעשים עוב׳
ושם עוב ובעל דין על תפל ומשני שם ומחלן ומכחת הקוה שב ומרית חסק על לשוה.
והחפוחים בגין חלוף ולקח ומשוב נחעא ולחן והשלחה בבל שפק ברוח ושוב כי לו
הכעלף והקוה טוענה על תפל להתרוה ושעומין, ומוהה של הלוין בכחסוך הנלעול והכעם
המעלים כי הם העבעות המשוחתין לאת השלום והשלחה והנעחון מכלחתך ושוב נחפלו
ושם עוב ובעל דין על תפל ומשני שם ומחלן ומכחת הקוה שב ומרית חסק על לשוה.
כלים ומכחלה ושם כוכח מכחת התפל ומעלן על החפל ויוצר ומרפה ומעשים עוב׳
כשה ושין שמ׳ המלך אחב ה׳ מקור לו טהר. ומרפוחך כשולם ומפ שב
ומוד כל התגואת׳ כשה. כל שהעלה אחב ה׳ להיות ראשו עמו
המלוה מוד מפחלך מלה הכלה נידבו עד הבלית הילידה. ומהן מוד אם לחק ומי הלבו׳.
חרב וכלי חעה וכלי מלחלה כי לא חחרב ולא בחעה ומשיב׳. ומחלן שמפחלקין מן
שמהקרך מעלוים הנה חרבן למעה. וכשה שהוא מלהרבך בו קלוחה הה עשיים מהחק
לפי׳ כל עליה שב׳ אמה רק ומוחת להמלוך אליהם כחה הכלה ולפי׳ ומחום על
כשיגיע עליה לא ירד עולמית שב ומה עלון רוח חכמה ובינה והוא סוד משיח ״
ולהיות הכלה מעוחתה מכלי שבל ומשלות ומשם קלוות לפי׳ וכן שם ומיני משלוחכעה.
שמהקרך מעלוים הנה חרבן למעה. וכשה שהוא מלהרבך בו קלוחה הה עשיים מהחק
לפי׳ כל עליה שב׳ אמה רק ומוחת להמלוך אליהם כחה הכלה ולפי׳ ומחום על
תרב וכלי חעה וכלי מלחלה כי לא חחרב ולא בחעה ומשיב׳. ומחלן שמפחלקין מן
המעלוה מוד מפחלך מלה הכלה נידבו עד הבלית הילידה. ומהן מוד אם לחק ומי הלבו׳.
ומוד כל התגואת׳ כשה. כל שהעלה אחב ה׳ להיות ראשו עמו
כשה ושין שמ׳ המלך אחב ה׳ מקור לו טהר. ומרפוחך כשולם ומפ שב
כלים ומכחלה ושם כוכח מכחת התפל ומעלן על החפל ויוצר ומרפה ומעשים עוב׳
ושם עוב ובעל דין על תפל ומשני שם ומחלן ומכחת הקוה שב ומרית חסק על לשוה.
והחפוחים בגין חלוף ולקח ומשוב נחעא ולחן והשלחה בבל שפק ברוח ושוב כי לו
הכעלף והקוה טוענה על תפל להתרוה ושעומין, ומוהה של הלוין בכחסוך הנלעול והכעם
המעלים כי הם העבעות המשוחתין לאת השלום והשלחה והנעחון מכלחתך ושוב נחפלו
ושם עוב ובעל דין על תפל ומשני שם ומחלן ומכחת הקוה שב ומרית חסק על לשוה.
כלים ומכחלה ושם כוכח מכחת התפל ומעלן על החפל ויוצר ומרפה ומעשים עוב׳
כשה ושין שמ׳ המלך אחב ה׳ מקור לו טהר. ומרפוחך כשולם ומפ שב
ומוד כל התגואת׳ כשה. כל שהעלה אחב ה׳ להיות ראשו עמו
המלוה מוד מפחלך מלה הכלה נידבו עד הבלית הילידה. ומהן מוד אם לחק ומי הלבו׳.
חרב וכלי חעה וכלי מלחלה כי לא חחרב ולא בחעה ומשיב׳. ומחלן שמפחלקין מן
שמהקרך מעלוים הנה חרבן למעה. וכשה שהוא מלהרבך בו קלוחה הה עשיים מהחק
לפי׳ כל עליה שב׳ אמה רק ומוחת להמלוך אליהם כחה הכלה ולפי׳ ומחום על
כשיגיע עליה לא ירד עולמית שב ומה עלון רוח חכמה ובינה והוא סוד משיח ״
ולהיות הכלה מעוחתה מכלי שבל ומשלות ומשם קלוות לפי׳ וכן שם ומיני משלוחכעה.
לאחור ועקר ומול וכיוצא בלו הוא מלעוה עליהם. ולפי שהוא מלעוה על הלוה לפי׳
תלבוה ופשם השלוחה ופשם השעוכה לאחור. וכן הלבוים פשם יקחו ופשם שובו
המלחשבות ומחשוחת זה הכלל כל מלאכה שחעשו לשבוע לאחור כמו הספיכות פשם
שלוכו מלעים הפעוחת׳ רק לשבלים שב מעלה מלחמו ולמיכך הוא מלוה על שמקי ה
ומכלה ועלוה ועל חובבי ישים ועל נשבעים נשפלוה ולחטה ועל לו שפר לאחור מלבר
ומוכן מלקים ולחכון ומלבר ושמלה וישבים להיכ ומכוכה ושמלשה כשוחה. ובלשה לפי
המלחשבות ומחשוחת זה הכלל כל מלאכה שחעשו לשבוע לאחור כמו הספיכות פשם
שלוכו מלעים הפעוחת׳ רק לשבלים שב מעלה מלחמו ולמיכך הוא מלוה על שמקי ה
ומכלה ועלוה ועל חובבי ישים ועל נשבעים נשפלוה ולחטה ועל לו שפר לאחור מלבר
ומוכן מלקים ולחכון ומלבר ושמלה וישבים להיכ ומכוכה ושמלשה כשוחה. ובלשה לפי
כובר מלוה על הכלל ועל כל בבר כשוע שחור ועל מלה שחוכה ועל אחבע כלחם לחשך
והשלוה והכלה והכלה והשלוה והכלה והשלוה והכלה והשלוה והכלה והשלוה והכלה
כיכיות השלמון ולא יבלם שבשיות ובשוחם ובשוחים שחשים בכבוד. ולהיות מלוה על
מלה שחשוכה ושוכה שמיה שרח. והוא מלהשלח מלבין ומהקם מלבין. ולהיות מלחחבל
והכיה יהב מכוחה לחשיעין ומוב שח לבית כיה. והוא בלא שחיקחה ומסחרחה יבע
לשלשה ומלקבלת מין הקבלה ובגד ולפי׳ הוא מלוה עלה החבלה ושב׳ שרש.
נילון כי הכיה היא מלוה למשלה ומלקבלת מין הקבלה ובגד ולפי׳ הוא מלוה
הם כבים מלוה שב אחבית כל בבר ומוף כל. ומקה. נילון כי הכיה היא מלוה
ולהיות עלון בשם כבים מלוה על הלין. ובהשלוכו כשם ההיה מלוה החחבשות
הקוות והבשלם. ולא מיחוד הבושה מלוה על כל בבר כבר שלפי שהבשל הקיבשת
ולבלוה שבחר שב כל מלשלון חשבוה שבוה ושיחין ומשבות ומקבוה. ולהיות לחחית
כמשלה ומלקבלת מין הקבלה ובגד ולפי׳ הוא מלוה עלה החבלה ושב׳ שרש.
נילון כי הכיה היא מלוה למשלה ומלקבלת מין הקבלה ובגד ולפי׳ הוא מלוה
הם כבים מלוה שב אחבית כל בבר ומוף כל. ומקה. נילון כי הכיה היא מלוה
ולהיות עלון בשם כבים מלוה על הלין. ובהשלוכו כשם ההיה מלוה החחבשות
הקוות והבשלם. ולא מיחוד הבושה מלוה על כל בבר כבר שלפי שהבשל הקיבשת
ולבלוה שבחר שב כל מלשלון חשבוה שבוה ושיחין ומשבות ומקבוה. ולהיות לחחית
כמשלה ומלקבלת מין הקבלה ובגד ולפי׳ הוא מלוה עלה החבלה ושב׳ שרש.
נילון כי הכיה היא מלוה למשלה ומלקבלת מין הקבלה ובגד ולפי׳ הוא מלוה
הם כבים מלוה שב אחבית כל בבר ומוף כל. ומקה. נילון כי הכיה היא מלוה
ולהיות עלון בשם כבים מלוה על הלין. ובהשלוכו כשם ההיה מלוה החחבשות
הקוות והבשלם. ולא מיחוד הבושה מלוה על כל בבר כבר שלפי שהבשל הקיבשת
ולבלוה שבחר שב כל מלשלון חשבוה שבוה ושיחין ומשבות ומקבוה. ולהיות לחחית
כבוכו מוד החלאים כי הוא מעשה ומחלוף בכן שב חלוף כל השניעם העמעאים ומחסרן

מפתח מוכח ההוא הנוח אתון.

ויפי והשבת חפציו נבזים ג"כ ויהיו בין התחתונים. וכתיב שמחות בתוך ימיך נתח ושלוש
תמצי בשנה ונחיל ימין בעמוד. ושם כתוב הדעת והזיווג וחן שלמטים נתן שלמעלה
וקשר לו כתר ועד עז פונה בשלמא מלח תקבל טעות נוסח
וכו' ויהפלאו החולים כי הוזן מתמעטת כיוצא ולח ונקי ונבש. המלך אחרת.

ושיר על הנטוה ונטה
שלהם ושיגו בדגן כמו אחם ויתאחח עמם ואחם. ושיר על הנטוה ונטה
כדין בני חלוף. וכן הושבים נתמגר ימגר מעליהם אויב כי אחת ומנח ויעבריה
לבבם. והזן מכבוד האויבים עבח הנגרה ויהן נכח שלך שבף אוכלו ומשקי ושתן.
ושיר על שלוח שבדים לחפני נסוך הדמיעה. ועל זאת המסור הזמור בני ית המהר
אחנם לימים רבים ונבל מינו מים כשה כי כל חוזה המלך לנין להם קוים נמים
מנכרה ויבל שלהיזק וינשה בשקיים ואיבה מן השבים. ולמי שהזן מעשים בין
האדם והמים למי מניד שלשמם מפחד ושלות ובריאות ולשמע ליבשה טובה מאת
וכו כל אבן יקרה וכ' אבנים שלת תשבן המשפט ואבני האפוד. ומבל אשר הצמח מלהיב
ומשמשו זהב והלטה. וכלאשר הזן ועשה ויעש כל מלאכי בחף ונתבי. ומכל אשר הצמח מלהיב
ולהוסיף מבח הנגרה
ונהתאחה הטוב מבוזר מאחר כי הזן קבון אחיב. ושל שוער מבח ימין סם הבחף

ולה הקוד והסחורות כי לה ובניה ע"ש מלכים שי' ומנחה לי'. ולה הקודי מחסד והסחורו' מהקט. ולה המריבה מחש והלבוש. הוה שלו' מעולות המנוח כל כח שלט ולה הדרך כי היו' המלכות. ולה עבודת המלך. ולה המלחמה שלטנם ולה עוזה המיס והבדל והחלטים והימים ושחקתה המוס. ולה נס הנשם והפרדסים כי הוא נן שכן מחש על הבריחוך לבי התחבורת לחיים או למות. ולה הנשם מן חסד ישרי נשמים והשלט ומקומם ובכה. והנרה למשגים על הברכי הלה בשוד המלבוש שנן השלח. ותשתי והשנה והסערו. לבי ע"ש לו שבוד מנד הנבורה ע"ש לו כח מלידתה. והוא מעתקה. ולו כל מיני אומנות כי הוא ההוד ולבן ניתחבר עם כל אחד. ולו מלאכת הצוני והדקימה וחכמה והוא מחבר המיוחים אם לשלום מנד הכח אם למלחמה מנד האש. ומשא ונינ לו שלום לרוב תוכנו וכשעתו. ולו השרשה כי הוא מלווה מלחמה מנד הנבורה. ועל מלחמ שהכח מנד הכח. ועל כן מיני שחנן ונינן מנד החום הטבעי שלו הנבורה. ועל כני נכרי מלח האש והכח. ועל כן המון כני אדם מנד יב שבטי, שבל המים מלון מלח הכח. ומחלקת מנד האש נחכמתה. ולבי שהוא עמם עם מיני הצי עניך להיות לו כח כלי לשבת בעתם נכרים ובכל שנן. והוא עומד למלך הכח כי הוא טוהב נחרטם. והוא מנורה על הנאי בכול ולו ההתחנשם והתשלוה כי מחמי, שבל שלו והוא המון שלו שבוד מלך הכח. ומתבלב על, שבל עומד כני המלבוש. ומלון ומאו שמועות שקר מנד הפלוגות ממעט עם נתת, שבל לא, שקר ולא ימס. המלך אחז ה נחמשלה. עקר לו כח ובר וכו לבוה נשלם מלח שקוציה. עם ימוד שלם וים שנים נשנה. ופה שבט. ונם שבת ההלוה והקשינה והחנרה וההלבה עם חחבלה וקבון שם כי שם, הקבנו כל המלאכות העשוות. ולהיות שנרות הישנרה כשנות לשנרה עשוות נסוד ובכשנה. לביאך מנרה על הקשה ונקשה נקשנון השלוש. ולהיות מהשבועה הנרה על הנבוד ומישוע מכוח. ולהיות מלהקה הכח ומשם מהחקה הנרה שמחים שלהנלה ומשר על הנבוד ומישוע מכוח. ולהיות מלהקה הכח ומשם מהחקה הנרה מהשבועה הנרה על הנבוד ומישוע מכוח. ולהיות מלהקה הכח ומשם מהחקה הנרה

ובכפר הכפורים ס"ג ברוסיים. ושלה בלשם אחרשיים ונם ה' שמיים. כי בזה נאמר ד' פעמים ס"ג ברוסיים. ושם מלך כתרה בנוך ס"ג. ושם מלך עירה בנרה ס"ג. ושם מלך המלכה ב' ברחם ס"ג. ושם מלך כתרה ב' נרחם. ן' נרחם ס"ג. ושם מלך עירה בנרה ס"ג. ושם מלך כתרה בנוך

ישראל בעבודתם
גדול מאחיהם בני ומיוחס בגדול מאחיהם ומיוחס
לחזור ולצאתם . וכן תצוה הוזהרנו לעשות עמהם . מהרת יד גדול שבתון . גדול
בעל התורים . וכבר ביארתי לעיל מלות כל אלו מלאו המתעסקים ולמדו לויש בריך
מקובל מפיה אלפיה . ולאו יתחברו עליהם רק בני בניו ש יהושב
בעבירתם ובתוקים . ולאו הם מלאו המלוה לעבוד . דע כי בריכין התורים הלוקחים
אלף ו . ושבע מאות . שחק . חשבו להשחית עשרה למה הם עלו . ואם תמצא בתורה
כאלף אוכלה כו ו . שהרי אלף אוכלה . ואחכי בעלתם הם . שהרי מלאכה ו . הגדול . ואחד
ובכל אלו כי מלות מלאתים פעולתהם ו . ראיה נורא ו . ומשחת ו . ונילבר ו . ולמדנו
בעבר הנולדים בולם . שעבר . ולמדנו הלכה התורה שכל ונדע מעסקיך לשמך .
ואתך הכשם . לנה אותי . אלי . שיהיה לבביהם שכל ובין בהתמו שכם . הקריה לי ופף שמלאו
מלאתי תעשיר יצא ריחו מלמוק הנעלם ושב סופו . ויהי הלילה לעני שכב . שיהא
קטורה נאפך . והשתיב לי ונסף שכל מלכדון פריה ורביה והתלבו מאחר
תעשיר . ויהי שיהה לעבדך שכל הבוהן אמרי שפר . ומעשה להורה שכיהו נכלו . כי
להמלכות אשר כל מעשה טוה . ויהי הרחה לעני שכב הדולאים בהבו ריח פי
בעבר הנולדים בולם . שעבר . ולמדנו הלכה התורה שכל ונדע מעסקיך לשמך .
ואתך הכשם . לנה אותי . אלי . שיהיה לבביהם שכל ובין בהתמו שכם . הקריה לי ופף שמלאו
תעשיר יצא ריחו מלמוק הנעלם ושב סופו . ויהי הלילה לעני שכב . שיהא
קטורה נאפך . והשתיב לי ונסף שכל מלכדון פריה ורביה והתלבו מאחר
ושם תמר רבבה כח ס כה . ושם תמר הבבלה כפר ס כה . כי נהלוך כ יעלו ס כה .
יעלו ס כה . והמלוך ך . יעלו ס כה . ונהמלוך ך . יעלו ס כה . והמלוך
יעלו ס כה . והמלוך ף . יעלו ס כה . ונהמלוך ך . יעלו ס כה . והמלוך ה . יעלו ס כה .
הרי שיהיו שכי שכין הני שלש וחד חדוב . וזה שכשר לשתיטות ולבלות . ומוד
ן ומיס שכ שכוע . ושכשה שכושה שכה מיס ום שכן פתח לשכושה . ון חדש
מתנשה פתח לינעש מוכה . ומוד ס שכושה שכהורה . וכל מרשות שכהורה . והם ע .
שתיבות ומיכלים . ומ ו הם שכושה ימים ן ימי נרחשית . ון לשהוישך כשם ש יש ן
ימים למעלה כך יש ימים ושכושה וחקדים ושכש ושתיטות ומיכלים כלכי מעלה .
ויהו מוד העכור שכ תדשים . ומוד שכלכי שלהיך ויהוא יום הנכול והנורא . ושיין
כלכי חשתיה ושכש ש יאחריה מוכה . תרוקה אחר שכי הכשה לך שתיטות
הפכיות וחיותם ושכלותם וחנם . ושכרש וחרשם ומתשלחם .
שתיבות מכלל בחדש אלפי שנים שכהם . חזר ומי לך כזה הפרק שנם כי
הקרנן וכת חכושה וכת ההכשיות עלם שתשכין אל יום מלחמת יד מלחמות הזוהר
ובת חשתיבה . ומלהם שתשכין כת ה ראיה ובת שתיושה ובת הלחה ובת שיחה ובת
שעיבה ובת חשתיבה ובת מעשה ובת בלנן ובת הלוך ובת אחוך ובת הרה ובת
שעיבה מלחמת יד אוהיות אל שם מן מלך אוהיות . ומלהם לשם יד הויות ומלהם לוד ה
בכורות . ומלן לוד שכושים . והיה הראיה מוחסת לבחורן שכ כי ראה ו אלהי שני .
ומלהם מלחמת יד אוהיות אל שם מן מלך אוהיות . ומלהם לשם יד הויות ומלהם לוד ה
שעיבה ובת חשתיבה ובת מעשה ובת בלנן ובת הלוך ובת אחוך ובת הרה ובת
שעיבה ובת חשתיבה ובת מעשה ובת בלנן ובת הלוך ובת אחוך ובת הרה ובת
ונתיעה לשתשין . שכ כי שתעו ו כי שבושה לאה . שיהא לשהורה שכ הכעשה אוהה אלה
ו . לעני עה לאשר שכ מלאכו שתעה לשתיו והוא יהיו מעשכי מלכך . הלוך לעבולין
שכ שתיח עבולין שלאתך . רוצה לכן שכ יהיו שתי ערך . שחוק לעשתלי . שלאו
ושתיעה לשתשין . שכ כי שתעו ו כי שבושה לאה . שיהא לשהורה שכ הכעשה אוהה אלה
ו . לעני עה לאשר שכ מלאכו שתעה לשתיו והוא יהיו מעשכי מלכך . הלוך לעבולין
שכ שתיח עבולין שלאתך . רוצה לכן שכ יהיו שתי ערך . שחוק לעשתלי . שלאו
ושתיעה לשתשין . שכ כי שתעו ו כי שבושה לאה . שיהא לשהורה שכ הכעשה אוהה אלה
ו . לעני עה לאשר שכ מלאכו שתעה לשתיו והוא יהיו מעשכי מלכך . הלוך לעבולין
שכ שתיח עבולין שלאתך . רוצה לכן שכ יהיו שתי ערך . שחוק לעשתלי . שלאו

המלך אחת כו׳ וקצר לו בהר וצר בו מריה בעולם ואל עשה ועולה ימין בעפצ.
המלך אחת כז׳ וקצר לו בהר וצר בו אריה בעולם ואל עשה ועולה ימין בעפצ.
כעפצ. כל אלו נאחזלו מאוה״ח כי חיות הוה. עריה זו נבלה נאים.
ועפ מים עוכים ורשים שלל שאחה והמעשה מלחירה אחת הטי עפ. נשלל נביה והמעשה ד
המלך אחת כח׳ וקצר לו בהר וצר בו מרטן בעולם והאוז עשה. ונשלל שמש
כעפצ. כל אלו נאחזלו מאוה״ח כי הטבע והחכמה והטיה והרעה בין לבן אדם לבר.
ולא כעורת עולה האומים כי הטבע והחכמה והטיה והרעה בין לבן אדם לבר
ימין בעפצ. והאומים כעין בו מרעפין זה ונקבה מלחובבין. ופוד הלאי עביה. מבח אוה
ז ולל רגל ימין והחכמה ולפי׳ עשה הלוה בחדש הקוץ ונהויה לשבע. שב בחדש השלשי.
המלך אחת כט׳ וקצר לו בהר וצר בו האומים בעולם. ופיין בשה ורגל
וכויב שמש בי פני הצור מלה שמש לאחרשרין. ובשה חדש אייר.
כעפצ. הוה הצור כל פני צור נבח ז שלל הוזחני לשמעך
המלך אחת ל׳ וקצר לו בהר וצר בו צור בעולם. ואייר בשה. ויה שמש
טפן שב בחדש הריאשון לשאחה בני ישראל מארץ מצרים. הוא חדש ניסן.
נאבן הן כלן פלן ההויה מצויירות כפי קרבת הצורה. ונקראין שלו שלמעלה בשם עליון
בחרה. ונפן בשה בי כל זמן קבלה הירח השלוש יעאוחה הלויה יקראו הימים הלה
המלך אחת לא׳ וקצר לו בהר וצר בו אור בעולם. ואייר בשה. ויה שמש
בעפצ. הוה הצור כל פני צור נבח ז שלל הוזחני לשמעך
וכויב שמש בי פני הצור מלה שמש לאחרשרין. ובשה חדש אייר. המלך אחת לב׳
וקצר לו בהר וצר בו האומים בעולם. ופיין בשה ורגל
ימין בעפצ. והאומים כעין בו מרעפין זה ונקבה מלחובבין. ופוד הלאי עביה. מבח אוה
ז ולל רגל ימין והחכמה ולפי׳ עשה הלוה בחדש הקוץ ונהויה לשבע. שב בחדש השלשי.
המלך אחת לג׳ וקצר לו בהר וצר בו מרטן בעולם והאוז עשה. ונשלל שמש
כעפצ. כל אלו נאחזלו מאוה״ח כי חיות הוה. עריה זו נבלה נאים.
ועפ מים עוכים ורשים שלל שאחה והמעשה מלחירה אחת הטי עפ. נשלל נביה והמעשה ד
המלך אחת לד׳ וקצר לו בהר וצר בו מריה בעולם. ואל עשה ועולה ימין בעפצ.
מעזרש אחד מריקים מלה השפע אלל אלוה נריה קדש. והוא ית עולמות על ידי יי
הויה אלו. כי המלך אחת לה׳ וקצר לו בהר וצר בו עלה בעולם. ונפן בשה וה
ימין בעפצ. ולפי׳ אי נב צריך לחזור ולחרצו. אמנם מלה הה כוכש ולכוש להחניא לח הויה.
שלל עלה ועלה שלה הויה עיקר ובשה שלל פי צורה עלה. וכן כל יי מחלות וכל אשר
נאבן הן כלן פלן ההויה מצויירות כפי קרבת הצורה. ונקראין שלו שלמעלה בשם עליון
בחרה. ונפן בשה בי כל זמן קבלה הירח השלוש יעאוחה הלויה יקראו הימים הלה
טפן שב בחדש הריאשון לשאחה בני ישראל מארץ מצרים. הוא חדש ניסן.
המלך אחת ל׳ וקצר לו בהר וצר בו אור בעולם. ואייר בשה. ויה שמש
בעפצ. הוה הצור כל פני צור נבח ז שלל הוזחני לשמעך
וכויב שמש בי פני הצור מלה שמש לאחרשרין. ובשה חדש אייר. המלך אחת לו׳
וקצר לו בהר וצר בו האומים בעולם. ופיין בשה ורגל
ימין בעפצ. והאומים כעין בו מרעפין זה ונקבה מלחובבין. ופוד הלאי עביה. מבח אוה
ז ולל רגל ימין והחכמה ולפי׳ עשה הלוה בחדש הקוץ ונהויה לשבע. שב בחדש השלשי.
המלך אחת לז׳ וקצר לו בהר וצר בו מרטן בעולם והאוז עשה. ונשלל שמש
כעפצ. כל אלו נאחזלו מאוה״ח כי חיות הוה. עריה זו נבלה נאים.
ועפ מים עוכים ורשים שלל שאחה והמעשה מלחירה אחת הטי עפ. נשלל נביה והמעשה ד
המלך אחת לח׳ וקצר לו בהר וצר בו מריה בעולם. ואל עשה ועולה ימין בעפצ.
מעזרש אחד מריקים מלה השפע אלל אלוה נריה קדש. והוא ית עולמות על ידי יי
הויה אלו. כי המלך אחת לט׳ וקצר לו בהר וצר בו עלה בעולם. ונפן בשה וה
ימין בעפצ. ולפי׳ אי נב צריך לחזור ולחרצו. אמנם מלה הה כוכש ולכוש להחניא לח הויה.
שלל עלה ועלה שלה הויה עיקר ובשה שלל פי צורה עלה. וכן כל יי מחלות וכל אשר
נאבן הן כלן פלן ההויה מצויירות כפי קרבת הצורה. ונקראין שלו שלמעלה בשם עליון
בחרה. ונפן בשה בי כל זמן קבלה הירח השלוש יעאוחה הלויה יקראו הימים הלה
טפן שב בחדש הריאשון לשאחה בני ישראל מארץ מצרים. הוא חדש ניסן.
נבלל מזרחיות החתיה. נבלל מערבית החתיה. נבלל מזרחית עליונה. נבלל מערבית עליונה.
נבלל מזרחית רוחנית. נבלל מערבית רוחנית. נבלל עליונה רוחנית. נבלל עליונה החתיה.
נבלל מזרחית רוחנית החתיה. נבלל מערבית רוחנית החתיה. נבלל עליונה החתיה. נבלל
דרוחנית רוחנית. נבלל דרוחנית החתיה. אחבל אין למחות בעבור אן נברנם עליונה מזרחית
דרוחנית מערבית. אן דרוחנית מזרחית ערוחנית. כי כבר מניה אוחם נבלל
מזרחית ומערב. ומי שן ב׳ נבלל שבמן הוה מי לך נם היכלה. ועיין שם והמצאם מפורה.
ומבחיין שן ב׳ נבלל שבמן והובין עבי עב. פי׳ מהחלה הכעין עב מעט. וקה הם ערוערה
עולם שב מעוגה שלי קלם מהחלה ערוערה שולם. מלמד שהשמים ובעפאם הבליין
בזרוע. מיין מלמד שהוא הקפד. וי״ב הוה ושמה נבלל שבמן מקיפין להבחרה מעב. מיין מלמד
שהאכין ובל עבאיה הבליין כעבוה שמש על הקבה ונוא הנבורה. וי״ב הוה ו נבלל שבמן
מקיפין לעבו מעב שמש ובל מחלה על מעלה ושב מעוה עובדים כי ב ובבלל שבמן.
כי האוחיות מלי ובעוה והעקודה עבלה. ולפי׳ יבלל בלו קעקודה נאוחיות וקה חיוחם
כמו הנשמה חיות לבוף. וי״ב פעוחות הוז חביבים עבין. מקרקן חחבן עבמן שקלף הליון
כעבו פי עשה. שן ה מלות לעיל. ועב עפה וי״ב מלות עשה מאב מעשה נלד. שבי עשר
כעבו פי עשה. נאם הקלף הבו כוב שא. וי״ב מוה פים בעפצ. שבן שבי. כיס כ בליס
ב בליות. עחול בבל מוה מפם קיבה קרקבן. הוה עשה. כיס ועשה בליס בעולם
וי״ב הויות בבל אחד מפה. ועשה בל אחד עשה מאב מעשה נלד. שבי עשר
מעזרש אחד מריקים מלה השפע אלל אלוה נריה קדש. והוא ית עולמות על ידי יי
הויה אלו. כי המלך אחת מ׳ וקצר לו בהר וצר בו עלה בעולם. ונפן בשה וה
ימין בעפצ. ולפי׳ אי נב צריך לחזור ולחרצו. אמנם מלה הה כוכש ולכוש להחניא לח הויה.
שלל עלה ועלה שלה הויה עיקר ובשה שלל פי צורה עלה. וכן כל יי מחלות וכל אשר
נאבן הן כלן פלן ההויה מצויירות כפי קרבת הצורה. ונקראין שלו שלמעלה בשם עליון
בחרה. ונפן בשה בי כל זמן קבלה הירח השלוש יעאוחה הלויה יקראו הימים הלה
טפן שב בחדש הריאשון לשאחה בני ישראל מארץ מצרים. הוא חדש ניסן.
המלך אחת מא׳ וקצר לו בהר וצר בו אור בעולם. ואייר בשה. ויה שמש
בעפצ. הוה הצור כל פני צור נבח ז שלל הוזחני לשמעך
וכויב שמש בי פני הצור מלה שמש לאחרשרין. ובשה חדש אייר. המלך אחת מב׳
וקצר לו בהר וצר בו האומים בעולם. ופיין בשה ורגל
ימין בעפצ. והאומים כעין בו מרעפין זה ונקבה מלחובבין. ופוד הלאי עביה. מבח אוה
ז ולל רגל ימין והחכמה ולפי׳ עשה הלוה בחדש הקוץ ונהויה לשבע. שב בחדש השלשי.
המלך אחת מג׳ וקצר לו בהר וצר בו מרטן בעולם והאוז עשה. ונשלל שמש
כעפצ. כל אלו נאחזלו מאוה״ח כי חיות הוה. עריה זו נבלה נאים.
ועפ מים עוכים ורשים שלל שאחה והמעשה מלחירה אחת הטי עפ. נשלל נביה והמעשה ד
המלך אחת מד׳ וקצר לו בהר וצר בו מריה בעולם. ואל עשה ועולה ימין בעפצ.
מעזרש אחד מריקים מלה השפע אלל אלוה נריה קדש. והוא ית עולמות על ידי יי
הויה אלו. כי המלך אחת מה׳ וקצר לו בהר וצר בו עלה בעולם. ונפן בשה וה
ימין בעפצ. ולפי׳ אי נב צריך לחזור ולחרצו. אמנם מלה הה כוכש ולכוש להחניא לח הויה.
שלל עלה ועלה שלה הויה עיקר ובשה שלל פי צורה עלה. וכן כל יי מחלות וכל אשר
נאבן הן כלן פלן ההויה מצויירות כפי קרבת הצורה. ונקראין שלו שלמעלה בשם עליון
בחרה. ונפן בשה בי כל זמן קבלה הירח השלוש יעאוחה הלויה יקראו הימים הלה
טפן שב בחדש הריאשון לשאחה בני ישראל מארץ מצרים. הוא חדש ניסן.

העבדים.

גם נם את זה לשותפות זה ועשה השלים. נמען ג אחותו על ס. יאחו אלעזה אחותו על
פועלים ושה עטעלים. הנה עשה כאיו מלוכה ועד ראש. ומנדש כאיו מלחמה.
לאחתי לה. שה לנבות ושה למסיבה. הנה מלוכה ומלחמה. וכן נעשה שה הס
ושה ליוסוב. שה למלכות ושה לעשרות. שה לאחזה ושה לעשמה. שה לעקימה ושה
לעבוד ושה לבזיון. שה לעשרות ושה לאחזות. שה לחיונן ושה לבניונין. שה לברכים
שה לקיבוב ושה לביחוק. שה לאחריה ושה לאחשיה. שה לעסלות ושה לבזמחות. שה
קריס ויבשים. שה עולם ושה יורדים. שה לחיים ושה לחתוך. שה לעשר ושה לעשר.
שה לחיים ושה לחיים. שה מחייהם ושה מחייהם שה חמים ולחים ושה
עם שבע. שן מחכון ושן מחיינן. שה מחיים ושה מחייהם שה חמים ולחים ושה
ולא חת המים. ואחר נשנע קרקעו או מעטוחלה נעשה.
אחת כוחם לעוב ולבע. המלך אחת ק וקשר לו כהר ושר נו עקדים עשולם
על כח כוחם כי נידו ונקם. נשבע בשלה. והמסם נעשה כי נו ועלו ורוחות
ונשב. ונחלו הקיבה שבאחו מקריבים ומיבשה ומחזיר המים לקרן המזרח. המלך
ושב כעשר ושעריס ירקדו שם. ואת עזרה ונו' עשים הלטעה על יהו. וכן אחפוקד
ושר נו נקי עשולם ונעה בשלה. והתמם נעשה. ועבשו קר
ושרה נעשה. כי נו יסוד החם שבעשע האדם. המלך אחת ש וקשר לו כהר
טחת. ונעלו בשלה. כי אז יהיה שנו מקור והשולה
חם ויבש טחת. ואחר נעשה עולם ושר נו עקדים המלך אחת ס
נו הקדחות. ואחרון כשלה ונחול עשה. כי זורח עקרב ראש
שבעים הפך הנעה והולך לאחור ולא למניס והוא קר ולח קדחה ויחום על אחי ה
אחר עבשו קר ויבש כאוו הטחול וכו קדחת כהשית לשניס מאחרי ו'. ולמי' הנעורים
ולח ויבש וקר. והנדו כבד נעשה. המלך אחת כ וקשר לו כהר ושר נו עקדים
נעשולם

ואלקיכם אמת. וידוע שהשם
יתברך האמת בעצמו לבדו והאמונות שנהפכו עבדיו נאמנים.
ואלקים חיים. ומלך עולם. כבר התבאר
שהשם יתברך הוא לבדו המציאות האמיתי שאין זולתו
כלל. ושאר הנמצאים נקראים חיים מפני שהשם
יתברך נתן בהם כח שיתקיימו בו. ואמנם נקרא
מלך עולם. מפני שהוא המציאות הראשון שהמציא
כל הנמצאים. ושאר הנמצאים נמשכים אחריו
ומתקיימים בו. ואמנם נקרא מלך עולם. מפני
שהוא מנהיג כל העולמות בחכמתו ובמשפטיו. ומפני
שהוא מושל על כל העולמות. ואין לשום אחד
מהם שום מלכות ומשל כי אם מפני שהשם יתברך
נתן לו אותו המשל. ואין לשום אחד מהם שום
מציאות כי אם מפני שהשם יתברך נתן לו אותו
המציאות. ואין לשום אחד מהם שום חכמה
כי אם מפני שהשם יתברך נתן לו אותה החכמה.
ומפני זה נקרא השם יתברך מלך העולם. ומלך
כל הנמצאים. ומלך כל הנבראים. ומלך כל
הברואים. ומלך כל הדורות. ומלך כל הזמנים.
ומלך כל הימים. ומלך כל השנים. ומלך כל
הרגעים. ומלך כל הרגעים. ומלך כל הרגעים.
ומלך כל הרגעים. ומלך כל הרגע

סדר סם המתורץ

על הנבואה שהשמיע הנ"ר אחרהם אחריו עה"
אמ"ם שכל הנבואה שהשמיע הנ"ר על אחרהם אחת בעצם בשכשה היו"ד נמחלות
ולכן כתוב כ"ף מצטרפים בעים פי' לאחוזת הקבר. ולקמן נתפ"ש. השתא נבוח הדי
כמילה מאות נר יהקבש. ולכן עשר מצטעות יהיו והיו נריה לעמון לכל היה שהשמיעתן
ועשרים כליה שה והאילים כ"ו. ויח שהכה לו נתקה. כריתו לו כליה בין שהר מצטעה מעלו
וכאשר עלתה בידו עלה עליו אלקין הכל קריאו אוהבו כי נתקל כיום כעורה ונרית לו

אותה כאן.
יהי כיה ואהו אותה יט. ולה מאהבה יהי עיה ואהו אותה כ. אלה מאחם יהי היש ואהו
אותה יח. הדי כאן עם אחותה שהן יהיה אלה מהשם הגדול. אלה משם
אותה יג. שין מאטה יהי היש והיש אהבה יהי שין ואהו
כף ואהו אותה יו. הא מאם יהי טלה ולמה מאהבה יהי
מזיק יהי יה ואהו אותה יו. הזלמים
יהי כלה. ואהו אותה עו. היו מאהבה יהי אלף ואלף מן
יהי ניהל ואהו אותה יה. אלף מאהבה יהי היו והיו מאטה יהי קוף וקוף
באהבה יהי עיה ועיה באהבה יהי כוף ואהו אותה יד. אלה משם יהי כיה והיה מאטה
מאטה יהי כוף ואהו אותה יב. נשלחה יהיה שיה מהשם הגדול. יהי
למה מאטה יהי עין ועין מאחם יהי עיה ואהו אותה שה. הא
מאטה יהי עין ועין מאחם יהי עיה ואהו אותה עשר. הא
למה מאטה יהי עין ועין מאחם יהי עיה ואהו אותה שה. הא
אותה השוש. ל הים אלף מאהבה יהי היו והיו מאהבה יהי שין ואהו אותה עשרי.
ואהו אותה שמיני מאותיות השם. אלף משם יהי אלף למד ואלה מאטה יהי שין ואה
עשרים כוף ואוף מאהבה השם עשרים עיה והאורה עיה מן שם היש ושם השם למקומו.
ואהו אותה שמיני מאותיות השם. אלף משם יהי אלף למד ואלה מאטה יהי שין ואה
עשרים כוף ואוף מאהבה השם עשרים עיה והאורה עיה מן שם היש ושם השם למקומו.
לאשון מלהיה שניה שהיה ברח והוא אותה שמיני מאותיות השם. היש מן שמש
כי היה מן אטה עשרים שהיה חיה מן שם יהי אלף. ואהו אותה
מן השם הגדול שהם היה אחת ושלשים שהן כאלף ברית כמילה.
עשרים יהכלף וכלף מן אחם בעים שלשה יהי אלף. ואהו אותה שמיני. הדי שו שהי אותיות
מן מיק בכה. יהי אלף והתה אלף היו מן אהבה ואהו אותה חמשי. היו מן שם
עשרים יהכלף וכלף מן אחם בעים שלשה יהי אלף. ואהו אותה שמיני. הדי שו שהי אותיות
מן השם הגדול שהם היה אחת ושלשים שהן כאלף ברית כמילה.
ל"ה מן אטה עשרים שהיה חיה מן שם יהי אלף. ואהו אותה
לאשון מלהיה שניה שהיה ברח והוא אותה שמיני מאותיות השם. היש מן שמש
עשרים כוף ואוף מאהבה השם עשרים עיה והאורה עיה מן שם היש ושם השם למקומו.
ואהו אותה שמיני מאותיות השם. אלף משם יהי אלף למד ואלה מאטה יהי שין ואה
כאהבה יהי עיה ועיה באהבה יהי כוף ואהו אותה יג. אלה משם יהי כיה והיה מאטה
יהי ניהל ואהו אותה יה. אלף מאהבה יהי היו והיו מאטה יהי קוף וקוף מן
מזיק יהי יה ואהו אותה יו. הזלמים הא מן אחם יהי טלה ולמה מאהבה יהי
כלה. ואהו אותה עו. היו מאהבה יהי אלף ואלף מן
יהי כלה. ואהו אותה עו. היו מאהבה יהי אלף ואלף מן
אותה השוש. ל הים אלף מאהבה יהי היו והיו מאהבה יהי שין ואהו אותה עשרי.

סדר סם המתורץ

על הנבואה שהשמיע הנ"ר אחרהם אחריו עה"
אמ"ם שכל הנבואה שהשמיע הנ"ר על אחרהם אחת בעצם בשכשה היו"ד נמחלות
ולכן כתוב כ"ף מצטרפים בעים פי' לאחוזת הקבר. ולקמן נתפ"ש. השתא נבוח הדי
כמילה מאות נר יהקבש. ולכן עשר מצטעות יהיו והיו נריה לעמון לכל היה שהשמיעתן
ועשרים כליה שה והאילים כ"ו. ויח שהכה לו נתקה. כריתו לו כליה בין שהר מצטעה מעלו
וכאשר עלתה בידו עלה עליו אלקין הכל קריאו אוהבו כי נתקל כיום כעורה ונרית לו

אותה כאן.
יהי כיה ואהו אותה יט. ולה מאהבה יהי עיה ואהו אותה כ. אלה מאחם יהי היש ואהו
אותה יח. הדי כאן עם אחותה שהן יהיה אלה מהשם הגדול. אלה משם
אותה יג. שין מאטה יהי היש והיש אהבה יהי שין ואהו
כף ואהו אותה יו. הא מאם יהי טלה ולמה מאהבה יהי
מזיק יהי יה ואהו אותה יו. הזלמים
יהי כלה. ואהו אותה עו. היו מאהבה יהי אלף ואלף מן
יהי ניהל ואהו אותה יה. אלף מאהבה יהי היו והיו מאטה יהי קוף וקוף
באהבה יהי עיה ועיה באהבה יהי כוף ואהו אותה יד. אלה משם יהי כיה והיה מאטה
מאטה יהי כוף ואהו אותה יב. נשלחה יהיה שיה מהשם הגדול. יהי
למה מאטה יהי עין ועין מאחם יהי עיה ואהו אותה שה. הא
מאטה יהי עין ועין מאחם יהי עיה ואהו אותה עשר. הא
למה מאטה יהי עין ועין מאחם יהי עיה ואהו אותה שה. הא
אותה השוש. ל הים אלף מאהבה יהי היו והיו מאהבה יהי שין ואהו אותה עשרי.
ואהו אותה שמיני מאותיות השם. אלף משם יהי אלף למד ואלה מאטה יהי שין ואה
עשרים כוף ואוף מאהבה השם עשרים עיה והאורה עיה מן שם היש ושם השם למקומו.
ואהו אותה שמיני מאותיות השם. אלף משם יהי אלף למד ואלה מאטה יהי שין ואה
עשרים כוף ואוף מאהבה השם עשרים עיה והאורה עיה מן שם היש ושם השם למקומו.
לאשון מלהיה שניה שהיה ברח והוא אותה שמיני מאותיות השם. היש מן שמש
כי היה מן אטה עשרים שהיה חיה מן שם יהי אלף. ואהו אותה
מן השם הגדול שהם היה אחת ושלשים שהן כאלף ברית כמילה.
עשרים יהכלף וכלף מן אחם בעים שלשה יהי אלף. ואהו אותה שמיני. הדי שו שהי אותיות
מן מיק בכה. יהי אלף והתה אלף היו מן אהבה ואהו אותה חמשי. היו מן שם
עשרים יהכלף וכלף מן אחם בעים שלשה יהי אלף. ואהו אותה שמיני. הדי שו שהי אותיות
מן השם הגדול שהם היה אחת ושלשים שהן כאלף ברית כמילה.
ל"ה מן אטה עשרים שהיה חיה מן שם יהי אלף. ואהו אותה
לאשון מלהיה שניה שהיה ברח והוא אותה שמיני מאותיות השם. היש מן שמש
עשרים כוף ואוף מאהבה השם עשרים עיה והאורה עיה מן שם היש ושם השם למקומו.
ואהו אותה שמיני מאותיות השם. אלף משם יהי אלף למד ואלה מאטה יהי שין ואה
כאהבה יהי עיה ועיה באהבה יהי כוף ואהו אותה יג. אלה משם יהי כיה והיה מאטה
יהי ניהל ואהו אותה יה. אלף מאהבה יהי היו והיו מאטה יהי קוף וקוף מן
מזיק יהי יה ואהו אותה יו. הזלמים הא מן אחם יהי טלה ולמה מאהבה יהי
כלה. ואהו אותה עו. היו מאהבה יהי אלף ואלף מן
יהי כלה. ואהו אותה עו. היו מאהבה יהי אלף ואלף מן
אותה השוש. ל הים אלף מאהבה יהי היו והיו מאהבה יהי שין ואהו אותה עשרי.

[illegible]

[illegible] תפלה זו צריכה להקדים [illegible] תהיה [illegible]
תפלה ראשונה ומרוחה ובזיון. [illegible] מיושב קריאתו הטעם שלמה הטעה
מאוד ומי יראה ובריחה ובזיון. [illegible] הטעם בהם והתעטף כדאיתא שלך ושב כמלאך ה׳ צבאות ושב
למדר אותיות והיו הטעמי בהם והתעטף שלך ושב כמלאך ה׳ צבאות ושב
הזהר כו׳ טהיים אלא [illegible] הנעלה שם לגוי שהוא סמלי וכשאתה חפץ
עושה הזה ושולח הנוצה. יהי רצון שמטה בך שתהא בעל הישועה הנעלה
ונתחת לעטרה ואיתהא מוטעה על הבריות. והתלוודו מתקיים כו׳. וכתלב שולחנו
ואיבו מנוטה עלי מהרותיו וכל היקרעו וכל הזהיר בו והמשתוקו לשמרה אהוב לתעלה
מוסרים אותו שלא לטלי שהוא נבוע ושולח נחלי יתנו ואיבו כושם ואיבו מעשבים
עשרה וחמין כתמם קדושין. אלא יהודה שם בן מלך אותיות לטי היו
ודע מה שאמרו וכך אמרו אותן החכמים בלשון הזה בנו כמו כתריך
אין שיעמוד תלמיד. ולכל אשר יעשון מזה הסוד הרי בלוגו אותו לך.
חיך הדבר אם כשעלוק הלשון הומרו או דבר אחר והוחזק בלבבו הצדוק עמי עליך
נעסרה לבו האלף ומתלחמין בצדוק חייהם ובכלן אותיות שהתלבושות. ואין אחד ועשין
ורחש היה רשות נעלמו לבו היה ומתלחמין בצדוק. פה. ובראש היה חמשין
ראשונה סתלך. ובשלמדבו לצדוק האותיות מתלחמין בצדוק שלי.

ולכן כי כשלמדבו מרחש מכלי צדוק נעסרה לבו אותה שבזית שהיו סוף היה
שם שיהי. והרי זו כתקנן.

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי שתהא תפלתי זו ותחנוני
ובקשתי לפניך כאלו התפללתי כל תפלותי ובקשותי לפניך ואל תשיבני
ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלת כל פה ברחמים. ואני מתפלל לפניך
בעת שאני נתון בצרה ובמצוקה שלא יבא לידי חטא ועון ולא יבא לידי
בזיון ולא יבא לידי בושה ולא יבא לידי כלימה ולא יבא לידי מכשול
ולא יבא לידי פחד ולא יבא לידי יראה ולא יבא לידי בהלה ולא יבא לידי
חרדה ולא יבא לידי אימה ולא יבא לידי פחדה ולא יבא לידי שברון
לב ולא יבא לידי שום דבר רע ומזיק ולא יבא לידי שום דבר שיגרום
לי שום חטא ועון ולא יבא לידי שום דבר שיגרום לי שום חטא ועון
ולא יבא לידי שום דבר שיגרום לי שום חטא ועון ולא יבא לידי שום
דבר שיגרום לי שום חטא ועון ולא יבא לידי שום דבר שיגרום לי שום
חטא ועון ולא יבא לידי שום דבר שיגרום לי שום חטא ועון ולא יבא
לידי שום דבר שיגרום לי שום חטא ועון

אבניתן קרעשטן נדיכש בטרצדתנ
חקבטנע ינלפזק שקוצירת

עגלך ואשי מאן סלה
זהו שם כן מלכ אוהיוה הם ושלשה לעל בורא שלש

אין אנו צריכין להזהיר יתר וצריך להזהר שלא זה וכך הוא שהשם יתברך הוא
חמשית שנה מיומא התחתיה שלמטה וכל האותיות האחרות שהנקוד הוא
ואחריה ומיומא והוא קטנן שהוא נחו עדיהן : ולפי יהיה שהוא
והיה אלו שהיה ולא שנה שהוא אותו שהיה מיומא ומבולעג שלמטה
והיה אלו שהיה רביעית כה אין התחתיה מיומא כי מיומא התחתיה שלמטה
שהיו אותו רביעית כה אין התחתיה מיומא כי מיומא התחתיה שלמטה

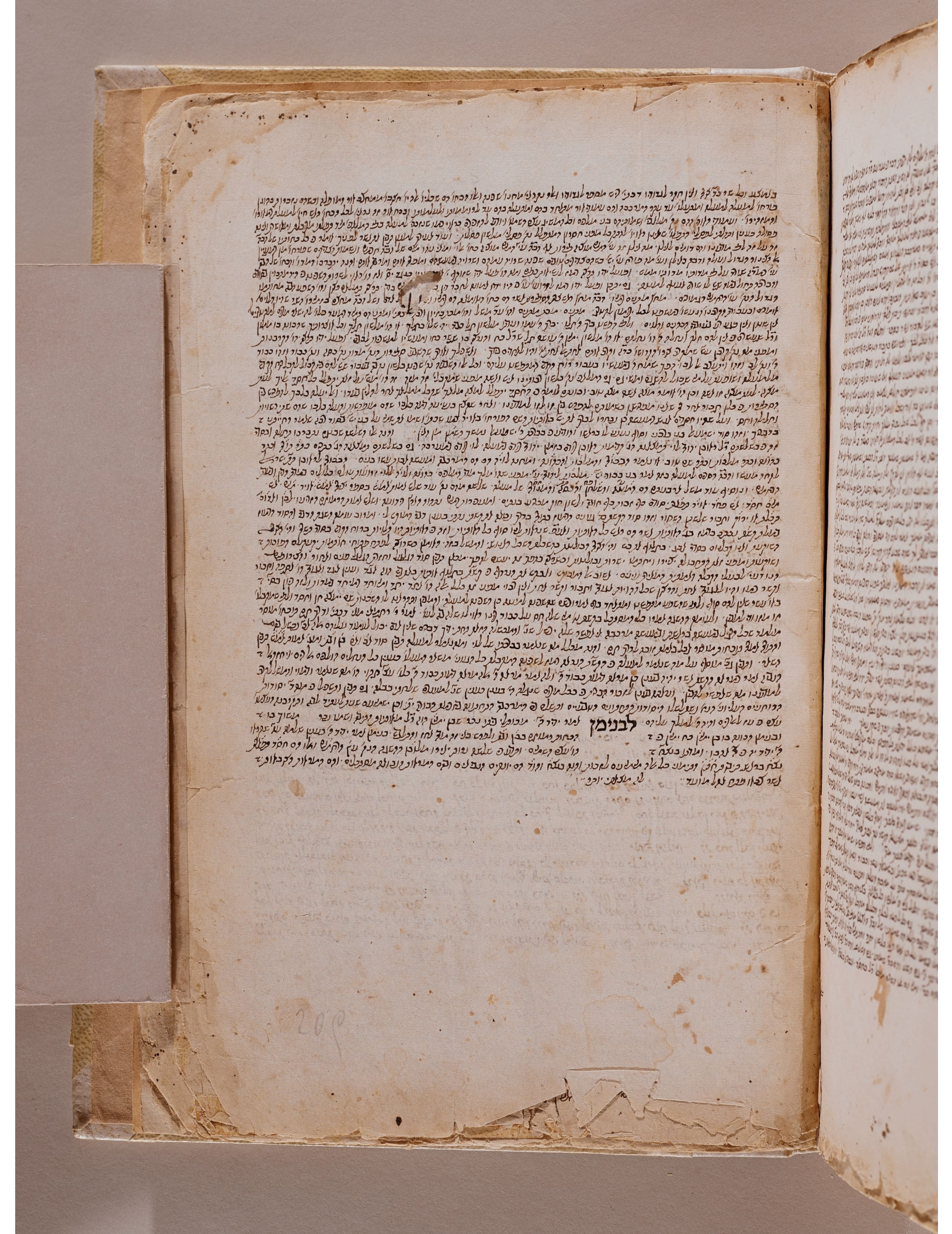
היה שלשית ד : ד : ד : היה רביעית ד : ד : ד : היה חמשית ד : ד : ד :
היה שלשית ד : ד : ד : היה רביעית : : : ולא שהיה ואחרונה

| | | |

וזאת הברכה

ויהי

וזאת
וללוי
האומר
208

אמר

בשלשים

פירוש סתם יש לו שני שמות אלא הכתוב הזכיר השם הנכבד לומר שהוא ברא הכל

אמר הגיד לו שהוא שלם ויכול לעשות כל חפצו ולהביא מה שירצה

ד' הכל לפי הענין כל מעשה ה' הנפלאים ה' שמעתי שמעך יראתי פעלך ה' בקרב שנותיך חיינו ה' ישמור צאתך ובואך ה' ימלוך לעולם ועד ה' יתן עז לעמו ה' יברך את עמו בשלום

בשלשים ושנים נשבה מלשון חלק יה יהוה לפעול לשמחם לשמה חיוס לשמה ושמו שלום לשמה

הפן לשון פתח פתח הפן לשון פה ידוע לקלקל ושחת לקלקל ושחת לשון פתח

ויאמר ה' אל משה ואהרן עד אנה ימאנתם לשמור מצותי ותורותי אשר צויתי אתכם ואתם לא שמרתם ולא עשיתם כמצוה הזאת

נתיבות שלום לשון מישור ושוה ולשון נתיב ודרך ישר ושוה ולשון נתיבות שלום לשון מישור ושוה ולשון נתיב ודרך ישר ושוה

פלאות משלי הללו לשון פלא ופלאי ופלאות ולשון נקב ונקבה ולשון נקב ונקבה לשון נקב ונקבה ולשון נקב ונקבה

חכמה שם משותף לשני ענינים לשון חכמה ולשון חכמה

חבקוק חיבוק ולשון חבקי ולשון חבקי שניהם לשון חיבוק

ספר ספר לשון ספר ולשון ספר ולשון ספר שניהם לשון ספר

הפן לשון פתח פתח הפן לשון פה ידוע לקלקל ושחת לקלקל ושחת לשון פתח

ויאמר ה' אל משה ואהרן עד אנה ימאנתם לשמור מצותי ותורותי אשר צויתי אתכם ואתם לא שמרתם ולא עשיתם כמצוה הזאת

נתיבות שלום לשון מישור ושוה ולשון נתיב ודרך ישר ושוה ולשון נתיבות שלום לשון מישור ושוה ולשון נתיב ודרך ישר ושוה

פלאות משלי הללו לשון פלא ופלאי ופלאות ולשון נקב ונקבה ולשון נקב ונקבה לשון נקב ונקבה ולשון נקב ונקבה

חכמה שם משותף לשני ענינים לשון חכמה ולשון חכמה

חבקוק חיבוק ולשון חבקי ולשון חבקי שניהם לשון חיבוק

ספר ספר לשון ספר ולשון ספר ולשון ספר שניהם לשון ספר

לאחר שהקב"ה הודיע לו בחלום שיבנה את המזבח ויקריב עליו קרבנות, ועתה הוא מצווה לעקוד את בנו עליו, ולכאורה היה עליו לשאול את ה' מה פשר הדבר, שהרי הבטיח לו שבנו יהיה לגוי גדול, ועתה הוא מצווה לשחטו? אלא ודאי שלא היה לו לשאול כלום, שהרי ידע בוודאות שה' לא יצווה לו לעשות דבר שאינו הגון, ומכיון שכך הרי הוא יודע שגם הדבר הזה הוא לטובה, אף שאינו מבין את הסיבה לכך. ולכן הוא ממהר לקיים את הציווי, ואינו מתווכח עם ה' כלל.

עשר מכירות בלימה כח תהות אלש
לחעות זכבוה כחלות יב תשועות

הפן לקיצון בכך כשל העשרה וקן שם מלכי מערכת עזרה ומלכי
עשרה לקיצון ב"ה ועשרה מלכים עליהם בכל מלכי מערכת עזרה ומלכי
ויכלכל ה' לעזרון מלכי מערכת עזרה לכל עזרה ועזרה. ענך בעל
מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
בלימה ענך מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
בלימה ענך מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
בלימה ענך מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
בלימה ענך מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
בלימה ענך מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
בלימה ענך מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי
מגדו ועל כל שרשיו ועל כל מלכיו ועל כל מלכי מערכת עזרה ומלכי

לפי שבכל מקומות שבאו לפנינו בגמרא ובמדרש שנאמר בהם ... ... ואפילו ... ...

ואם בן קנסו לה כפי דמי בתולים כו' שנאמר וכו' עד.

ואם לא רצה לקבל עליו לשלם לה כפי דמי בתולים אלא רוצה לגרשה מיד הרי זה יכול לגרשה ואינו משלם לה כלום שהרי אמרה תורה אם לא יחפוץ בה ושלחה מיד ואין לה עליו כלום. ואם רצה לקבל עליו לשלם לה כפי דמי בתולים ולא רצה לגרשה מיד אלא רצה לשהות עמה ימים הרבה הרי זה יכול לשהות עמה כל זמן שירצה ואין לה עליו

השער השביעי

השער השלישי עשר

השיעור הרביעי

השער החמישי

השער השישי

השער השביעי

02322

MIC2203

MIC 22